

Czeglédi Katalin

**A magyar nyelv szerepe
őstörténetünk kutatásában**

X.

A magyar-török nyelvviszony

Mahmūd al-Kāšyari török szótárának és nyelvtanának alapján

II. kötet

Czeglédi Katalin, Hungary, Pilisvörösvár, 2013.

Copyright © Czeglédi Katalin

Minden jog fenntartva

All rights reserved

Kiadó

'Stichting MIKES INTERNATIONAL' alapítvány, Hága, Hollandia.

Számlaszám: Postbank rek.nr. 7528240

Cégbejegyzés: Stichtingenregister: S 41158447 Kamer van Koophandel en Fabrieken Den Haag

Terjesztés

A könyv a következő Internet-címről tölthető le: ***http://www.federatio.org/mikes_bibl.html***

Aki az email-levelezési listánkon kíván szerepelni, kérjük küldjön egy emailt a következő címre:

mikes_int@federatio.org

A kiadó nem rendelkezik anyagi forrásokkal. Többek áldozatos munkájából és adományaiból tartja fenn magát. Adományokat szívesen fogadunk.

Cím

A szerkesztőség, illetve a kiadó elérhető a következő címeken:

Email: mikes_int@federatio.org

Levelezési cím: P.O. Box 10249, 2501 HE, Den Haag, Hollandia

ISSN 1570-0070

ISBN 978-90-8501-146-0

NUR 616

Czeglédi Katalin

A magyar-török nyelvviszony

Mahmūd al-Kāšyari török szótárának és nyelvtanának alapján

II. kötet

Előszó

Amint az első kötetben jeleztem, mintegy 1600 olyan szót találtam Kāšyari török szótárában és nyelvtanában, amelynek köze van a magyar nyelvhez. Ezeket feldolgoztam és az anyag nagyságára tekintettel több kötetben adom közre a *A magyar nyelv szerepe őstörténetünk kutatásában* sorozat X. részeként. Jelen könyv ennek a II. kötete.

Tekintettel arra, hogy az első kötetben részletes előszót és bevezetést írtam, amely vonatkozik az összes megjelenő kötetre, a továbbiakban csak a legszükségesebb új információkat közlöm. Az első kötetben 239 Kāšyarinál található szót vizsgáltam meg. Ebben a kötetben a számozás 240-550-ig tart. Ez azt jelenti, hogy a második kötetben 311 török szó szerepel a magyar megfelelőjével együtt. A kötet végén az elsőhöz hasonlóan megtalálhatók a vizsgált szavak abc sorrendben. A számozás folytatódólagos.

3.240. Kāšy. *žuη at* 'szín hús' ~ magy. *szín hús*.

A két tagból álló szó szerkezet első tagjának szerkezeti felépítése: *žu-*: abszolút szótó + *-η*: képző.

A *színhús* azt jelenti, hogy tiszta hús, nincs benne húson kívül más, pl. kövér, ín stb. Következésképp, a szókapcsolat első tagja a *szín* és a 'forrás' jelentésű szó összetartozik. Ilyen a *ko. sin* 'forrás'.

A szó magyar megfelelője a magy. *szín-*, vö.: *színbor* 'tisztá, vizezetlen bor', *színnép* 'formás, deli emberek', *színméz* 'a legjava, tiszta méz', *színmust* 'először nyert, tiszta must', stb. A *szín-* 'valaminek a java, valamiből a legkülönb'. A *szín-* előtag 'igazi, tiszta, legkülönb stb.' értelemben használatos. (TESz) < magy. *szí-*: abszolút szótó + *-n*: képző. A szó eredetével kapcsolatban nem foglalt állást a szócikk írója.

Idetartozik a csuv. *šim* régi 'édes ital, nektár, mézes ital', kirg., üzb. *zam-zam*, türkm. *zem-zem* 'víz "szent" kútból', kazak *šim bal* 'tisztá (viasz nélkül) méz', vö.: fi. *sima* 'fiatal, folyékony méz'. (JEGOROV 1964). < csuv. *si-*: abszolút szótő + *-m*: képző, kirg., üzb. *za-* + *-m*, türkm. *ze-* + *-m*, kazak *ši-* + *-m*, fi. *si-* + *-ma*.

A szókezdő mássalhangzó eredetileg *t-* volt, (vö.: magy. *tiszta*), ennek fejleménye a *ž-* (*t-* > *dž-* > *ž-*), a *z-* (*t-* > *tz-* > *z-*) és az *s-* (*t-* > *th-* > *s-*).

A szó 'forrás' illetve 'forrásfolyó' jelentésben a Kárpát-medencében is előfordul. Ilyen a magy. Szinva pataknev, amelyről részletes dolgozatban számoltunk be. (CZEGLÉDI 2012).

A Kāšγ. *žun at* 'szín hús' szókapcsolat második tagja az *at* 'hús' úgy tűnik, rokon a 'ló' jelentésű szavakkal, de ha megnézzük a további török nyelvek adatait, akkor a jelentés eredete elgondolkodtató. Vö.:

csuv. *aš* 'hús', *aš-kakaj*, *aš-pāš* 'mindenféle hús' gyűjtő jelentésben, ÓT., Zamahš., tefs. XII-XIII. sz. *azuk* 'élelmiszer, élelem', csag. *ašlyg* 'mag, gabona', MK., ujjg., kirg., nog., oszm. (rég.) *aš*, kazak, nog., hak. *as*, balk. *aš-maš* 'étel', türkm., k.kalp., nog. *azyk*, jak. *ysyk* 'étel', élelem, termék', üzb. *oš* 'forró étel', ojr. *aš* 'étel, élelem, gabonamag, vetések', hak. *as* 'mag', tat. *ašlyk*, kirg. *aštyk* 'gabonafélék', ujjg. *ašpez*, kazak, hak. *aspaz*, üzb. *ošpaz* 'szakács', kirg., tat., bask. *aša* 'enni'. Vö.: perzsa *aš* 'leves, levesfajta, lötty, étel, keményítő, enyv'. (JEGOROV 1964) < csuv. *a-*: abszolút szótő + *-š*: képző, *aš-*: relatív szótő (*a-*: abszolút szótő + *-š*: képző) + *-kakaj*, *aš-*: relatív szótő (*a-*: abszolút szótő + *-š*: képző) + *-pāš* ÓT., Zamahš., tefs. XII-XIII. sz. *a-* + *-zuk*, csag. *aš-*: relatív szótő (*a-*: abszolút szótő + *-š*: képző) + *-lyg*: képző, MK., ujjg., kirg., nog., oszm. (rég.) *a-* + *-š*, kazak, nog., hak. *a-* + *-s*, balk. *aš-*: relatív szótő (*a-*: abszolút szótő + *-š*: képző) + *maš* (*ma-*: abszolút szótő + *-š*: képző), türkm., k.kalp., nog. *a-* + *-zyk*, jak. *y-* + *-syk*, üzb. *o-* + *-š*, ojr. *a-* + *-š*, hak. *a-* + *-s*, tat. *aš-*: relatív szótő (*a-*: abszolút szótő + *-š*: képző) + *-lyk*: képző, kirg. *aš-*: relatív szótő (*a-*: abszolút szótő + *-š*: képző) + *-tyk*: képző, ujjg. *aš-*: relatív szótő (*a-*: abszolút szótő + *-š*: képző) + *-pez* (*pe-*: abszolút szótő + *-z*: képző), kazak, hak. *as-*: relatív szótő (*a-*: abszolút szótő + *-š*: képző) + *-paz* (*pa-*: abszolút szótő + *-z*: képző), üzb. *oš-*: relatív szótő (*o-*: abszolút szótő + *-š*: képző) + *-paz* (*pa-*: abszolút szótő + *-z*: képző), kirg., tat., bask. *a-* + *ša*, perzsa *a-* + *-š*.

A 'hús' jelentés elvezet bennünket a maghoz és a folyadékhoz, mint táplálékhoz. Ezért természetes, hogy a legelső táplálékból, azaz a folyadékból, a vízből kell kiindulnunk. A táplálék jelentést idővel megkapta a gabonamag és az állati eredetű élelem a *hús* is.

Idetartozik a magy. *hús* és a *pecsi* 'hús' nyelvjárási alak. A TESz szerint a magy. *hús* 'az állati szervezet izma, amely emberi táplálkozásra alkalmas, (az emberi s állati szervezetben) harántcsíkt izomzat, a gyümölcs ehető része'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy- *hú-*: abszolút szótő + *-s*: képző, *pe-* + *-csi*.

A magyar *hús* szókezdő *h-*-ja eredeti *t-* fejleménye (*t-* > *th-* > *h-*). A csuvas *aš* formában már elenyészett talán *h-*-n keresztül. Lehetséges *t-* > *δ-* > *w-* > *V-* > *θ-* változás is. A végső *š-* szintén *-t* fejleménye (*-t* > *-č* > *-š*). A magy. *pecsi* mássalhangzói is *t* fejleményei. A *pecsi* szóban a szókezdő *p-* az eredeti *t-* zöngétlenségét megtartva keletkezett: *t-* > *th-* > *φ-* > *p-*.

Meg kell jegyezni, hogy az összetett szavakban az utótag is 'hús' jelentésű lehet, vö.: csuv. *aš-kakaj*, *aš-pāš*, balk. *aš* + *maš*, ujjg. *aš* + *pez*, kazak, hak. *as* + *paz*, üzb. *oš* + *paz*. A csuvas *kakaj* 'hús' jelentésű, azonban a csuv. *pāš* önállóan nem, csak összetételben szerepel Sirotkin szótárában is a csuv. *aš-pāš* 'húsos étel' jelentésű. A csuv. *pāš*, ujjg. *pez*, kazak, hak. *paz*, üzb. *paz* egymásnak

alakváltozatai.

A jelek arra mutatnak, hogy az or. *m'aso* 'hús' korábbi alakja *mVnsV lehetett., szintén rokon szó. Közelebbről összetartozik vele a balk. *maš*, A *p*- kezdetűek (vö.: csuv. *páš*, ujj. *pez*, kazak, hak. *paz*, üzb. *paz*) pedig a magyar *pecsi* 'hús' szóhoz állnak közelebb hangtanilag. Ezek az adatok azért is fontosak, mert tartalmazzák az eredetileg megvolt szókezdő mássalhangzót, amely minden esetben eredeti *t*- fejleménye. Az or. *m'aso* esetében: *t*- > 1. *δ*- > *w*- > *m*-.

3.241. Kāšy. *taz* 'üst, tál, tárcsa, medence' ~ magy. *tál*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ta*-: abszolút szótő + *-z*: képző.

Rokona a csuv. *tirēk* 'nagy fatál', *tirēk-čašāk* 'konyhai edény', csag. *türük* 'tál étellel, asztal étellel'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ti*-: abszolút szótő + *-rēk*: képző, *tirēk*: relatív szótő (*ti*-: abszolút szótő + *-rēk*: képző) + *čašāk*: relatív szótő (*ča*-: abszolút szótő + *-šāk*: képző), csag. *tü*- + *-rük*.

A csuv. *tirēk-čašāk* olyan ikerszó, amelynek utótagja ugyanazt jelenti, mint az előtagja. Az utótag rokona az or. *čaška* és a magy. *csésze*.¹

Alakváltozata a magy. *tál*, amely elsőként a víz medrét jelölte. A szó használatos még Nyugat-Európában is, Vö.: *Rozental* 'Rózsavölgy', *Ementál* 'Emen völgy'. Eleink a használati eszközeit is a vízhez hasonlóan készítették. A víz edénye, tálja a gödör, a meder, másképpen völgy, árok. Ennek mintájára nevezték el az emberek azt a használati tárgyat, amelybe ételt raktak.

A TESz szerint a magy. *tál* 'lapos edény ételnemű felszolgálására, tartására, készítésére, étkezési fogás'. Ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *tül*, *tülāna* 'étkezéshez használható teknőszerű fatál', (*āna* 'csésze, tálacska'). (TESz) < magy. *tá*-: abszolút szótő + *-l*: képző, vog. *tü*- + *-l*, *tü*- + *-lana*.

Az ugor eredet nem igazolt, azonban az adatok idetartoznak. Sok nyelvben megmaradt az eredeti szókezdő *t*- (vö.: Kāšy. *taz*, csuv. *tirēk*, csag. *türük*, vog. *tül*, *tülāna*). A *č*- szókezdő pedig *t*- fejleménye (*t*- > *t'*- > *č*-/*cs*), vö.: csuv. *čašāk*, or. *čaška*, magy. *csésze*.

Lényeges, hogy nem a csuvas vette át a szlávból, hanem fordítva, az orosz illetőleg a szláv nyelvekbe került a szó egy olyan nyelvből, ahol ugyanúgy redukáltat ejtettek, mint a csuvasban (vö.: csuv. *čašāk*), amelyet a szláv nem hallott, ezért nem is ejti, nem is írja. Az or. *čaška* átadó alakja **čaška* lehetett.

Ami a második mássalhangzót, azaz a képző kezdő hangját illeti, eredeti *-t*- fejleménye minden esetben. A Kāšy. *-z*, csuv. *-r*, csag. *-r*, magy. *-l*, vog. *-l* közvetlen előzménye *-δ*- (interdentális zöngés spiráns), amelyeknek keletkezési útja: *-t* > *-δ* > 1. *-z*, 2. *-r*, 3. *-l*. Egy másik irányú változás során a *-t* zöngétlensége megmaradt (vö.: *-t* > *-č* > *-š* illetőleg *-t* > *-th* > *-s*/*-sz*).

A *-t*-nek nazális fejleménye is ismert, idetartozik a csuv. *takana* 'éjszakázás, megszállás, teknő, vályú', AFT. *täkänä* 'kád az összekevert téstának', Zamahš. *tegene* 'sütőteknő, dagasztóteknő', csag. *tegne* 'nagy edény', kazak *tegene* 'nagy fatál', azerb. *tekne* (dial *tögöne*), oszm. *tekne* 'nagy dagasztóteknő, sütőteknő, vályú', szib. tat. *tikene* 'teknő, vályú', kazáni tat. *tagarak* 'teknő, vályú', karacs. *suu-tegene* 'kád', gag. *tekne* 'sütőteknő, dagasztóteknő', polovec *tegene* 'teknő, vályú'. (JEGOROV 1964) < csuv. *taka*-: abszolút szótő + *-na*: képző, AFT. *täkä*- + *-nä*, Zamahš. *tege* + *-ne*, csag. *teg*- + *-ne*, kazak *tege*- + *-ne*, azerb. *tek*- + *-ne*, *tögö*- + *-ne*, oszm. *tek*- + *-ne*, szib. tat.

¹Ld. 3.104. Kāšy. *ajak* 'csésze, edény' ~ magy. *edény* címszónál.

tike- + *-ne*, kazáni tat. *taga-* + *-rak*, karacs. *suu* 'víz' + *tege-* + *-ne*, gag. *tek-* + *-ne*, polovec *tege-ne*. Érdekesség, hogy a kazáni tatárban *-r-* van ugyanúgy, mint a fenti csuv. *tirĕk*, csag. *türük* adatokban.

A csuv. *takana* és társainak közeli rokona a magy. *teknő*, *tekenő*, amely a TESz szerint 'teknő alakú völgy, némely hullófajta páncélja, pajzs, fából kivájt, tál alakú, dagasztásra, mosásra stb. használt házi eszköz, mosdótál, folyómeder, a hajónak víz alatti része, vízimalom része, vadállatok szálláshelye', *teknős* 'csontpáncéllal ellátott hulló'. Ótörök eredetű, vö.: Kāšγ., IM., csag. *tāknä*, CC. *tegana*, oszm. *tekne*, kaz. *tegene*, üzb. *tegänä*, csuv. *taGana* 'teknő, fából kivájt tál'. Vö.: cser. *tayna* 'teknő, szb.-hv. *tekne* 'teknő', stb. (TESz) < magy. *tek-*: abszolút szótő + *-nő*: képző, *teke-* + *-nő*, Kāšγ., IM., csag. *tāk-* + *-nä*, CC. *tega-* + *-na*, oszm. *tek-* + *-ne*, kaz. *tege-* + *-ne*, üzb. *tegä-* + *-nä*, csuv. *taGa-* + *-na*, cser. *taγ-* + *-na*, szb.-hv. *tek-* + *-ne*.

A magyar *teknő*, *tekenő* ótörök eredete nem igazolt. A magyar és a török adatok közös gyökerűek, innen van az egyezés. A szlávban a szó átvétel. Figyelemre méltó, hogy az abszolút szótövek (vö.: tV_k-, tV_kV-, tV_gV-) teljesebb formát tartalmaznak.

Minthogy a *teknő* eredetileg mélyedés, amely a víz medre volt, más mélyedés megnevezése is idetartozik. Jelentésében, szerkezetében és hangtani felépítésében is a szócsalád tagja a csuv. *tamāk* 'pokol', MK. *tamu*, Zamahš. *tamyk*, PK., csag. *tamug* 'pokol', tat. *tamug*, türkm., bask., kazak, k.kalp. *tamuk*, alt. *taamy* 'pokol', vö.: mong. kalm. *tam* 'mély gödör, árok, pokol, mélység, szakadék, kín', vö.: ujj. *tamyt* 'égni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ta-*: abszolút szótő + *-māk*: képző, MK. *ta-* + *-mu*, Zamahš. *ta-* + *-myk*, PK., csag. *ta-* + *mug*, tat. *ta-* + *-mug*, türkm., bask., kazak, k.kalp. *ta-* + *-muk*, alt. *taa-* + *-my*, mong. kalm. *ta-* + *-m*, ujj. *tamy-*: (< *ta-*: abszolút szótő + *-my*: képző) relatív szótő + *-t*: denominális verbum képző.

Hozzáteesszük, hogy idekötődik az or. *t'omnyj* 'sötét' *t'om-* töve és a magy. *tömlöc* *töm-* töve.

A 'mély' jelentésű szavak is idekapcsolódnak, vö.: csuv. *tarān* 'mély', tefs. XII-XIII. sz. *tārin*, kirg., kazak, k.kalp., ojr., tuv. *teren*, üzb. *teran*, *tiring*, azerb. *derin*, oszm. *derin*, nog., kum. *teren*, tat. *tiren*, bask. *teren*, hak. *tireŋ*, jak. *diriŋ* 'mély, mélyen'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ta-*: abszolút szótő + *-rān*: képző, tefs. XII-XIII. sz. *tā-* + *-rin*, kirg., kazak, k.kalp., ojr., tuv. *te-* + *-reŋ*, üzb. *te-* + *-ran*, *ti-* + *-ring*, azerb. *de-* + *-rin*, oszm. *de-* + *-rin*, nog., kum. *te-* + *-ren*, tat. *ti-* + *-ren*, bask. *te-* + *-ren*, hak. *ti-* + *-reŋ*, jak. *di-* + *-riŋ*.

Az is természetes, hogy maga a 'víz' szó is idetartozik, vö.: csuv. *tan* 'víz, amely a jég alól folyik ki', jak. *taan* 'vízráfolyás a jégre', vö.: av. *danu* 'folyó', összet. *don* 'folyó, víz', kínai *d'an* 'folyó'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ta-*: abszolút szótő + *-n*: képző, av. *da-* + *nu*, összet. *do-* + *-n*, kínai *d'a-* + *-n*.

Számos víznév kötődik ide a földrajzi nevek közül, ilyen a magy. *Duna*, az or. *Don* stb.

Idetartozik az ang. *pot* 'edény', *bowl* 'tál, edény, ivócsésze', stb. < *po-*: abszolút szótő + *-t*: képző, *bow-*: abszolút szótő + *-l*: képző.

3.242. Kāšγ. *žun* 'cseng' ~ magy. *zsong*, *zeng*, *cseng*.

Olyan hangutánzó szó, amely önállóan és több szó abszolút szótöveként használatos. Idetartozik a csuv. *šān* 'hangutánzó szó, amely az üveg széttörésekor hallatszik'. A csuv. *šānk* 'a pénz egyetlen csengésének a hangja'. Idetartoznak a következő szavak abszolút szótövei, vö.: *šānkār* (< *šānkā-*:

abszolút szótő + -r: képző) 'a pénzcörgés hangja, a víz folyásakor keletkező csörgő hang', *šānkārav* (< *šānkā*:- abszolút szótő + -rav: képző) 'kis harang, kolomp', *šānkārt* (< *šānkār*:- relatív szótő (< *šānkā*:- abszolút szótő + -r: képző) + -t: képző) 'leeső tárgyak, főleg fém hangja, a víz folyásának hangja', *šānkārtat* 'csengeni, zörögni'. Idetartozik a *šānkārčā* 'seregély' szó töve a *šānkār*-, amely a seregély hangját utánozza. Ld. 3.229. Kāṣṭ. *tīriṇ* 'csörög'.

A magy. *zsong, cseng, zeng, csön-csön, zúg, sűg, cseng-bong* stb. hangutánzó szavak mind rokonok. A TESz gyakran itt említi a *kong* *k*- kezdetű hangutánzó szót, amely etimológiailag másik szó. A fentiek szókezdője (*ž/zs*-, *z*-, *č/cs*-, *š/s*-, *b*-) mind eredeti *t*- fejleménye: *t*- > *t'*- > *č*- > *š*, *t*- > *δ*- > 1. *z*- > 2. *w*- > *b*-. Nemcsak a csuvasban, a magyarban is előfordul, hogy a végső zárhang (-*k*, -*g*) eltűnik, más esetekben pedig a nazálist nem ejtik.

Ezeket a hangutánzó szavakat rejti az or. *žužžat* 'zsongani' ige töve is.

3.243. Kāṣṭ. *dan duṇ, taṇ tuṇ* 'valami hangot ad ki' ~ magy. *dong, döng*.

Az eredeti szókezdő mássalhangzót a *t*-t illetőleg ennek a zöngésedett fejleményét a *d*-t is tartalmazzák. Miután elsőként a víz hangjaként lettek ismertté eleink fülében, ezért természetes, hogy azonosították magával a vízzel, a folyóval. Idővel pedig számos más szónak, a szókincsünk nagy részének váltak az alapjaivá.

Idetartozik a magyarban használatos *dong, döng*. Látszik, hogy mély és magas hangú változatok ismertek.

3.244. Kāṣṭ. *suṇ* 'sarok' ~ magy. *szeg*.

Eleink jól ismerték a természetet már a nyelv teremtésekor is. Ez tette lehetővé, hogy a természet működésének megfelelően, azzal összhangban alkossanak szavakat. Ott, ahol a víz elválik, elágazik, a két vízág között földterület van. Mind az elágazó víz, mond a földterület egy a csúcsában hegyesedő alakot mutat, ezért viselhetik a 'sarok' jelentésű magy. *szeg* megnevezést.

Amikor azt is kifejezték, hogy a földterület az elágazó vízhez tartozik, akkor lett a *sziget* (*szige*- + -*t*: képző 'valamihez tartozó, valamivel ellátott, valami mellett levő').

A magy. *szeg* alakváltozata a *zug, sut*. Ez utóbbiban a végső mássalhangzó *t*- az eredeti -*tk*- (> -*nk* > -*ng* > -*ṇ*) mássalhangzó kapcsolatból maradt meg a -*k* zárhang eltűnésével (-*k* > -*γ* > -*w* > -*V* > -0). A hangutánzó eredetű névszó kezdetben igenévszó egyike volt s a magyarban fennmaradt az igei része is. Ilyen a magy. *szeg*- 'vág'. A *szeg* illabiális magánhangzójú szónak van labiális változata is, a *szög*, de nem mindegyik jelentésben. A magy. *szeg* három jelentésben ismert, ehhez képest a *szög* kettő, ám abból az egyik 'szőke, barna' jelentésű. Az alakilag egybeeső szavakat két csoportba, a többjelentésűek és az azonos alakúak csoportjába sorolják. A lényege mindkettőnek, hogy az új tárgy, jelenség megnevezése minden esetben a már ismert tárgy, dolog megnevezésén alapul, azaz a már jól ismertnek a megnevezése tapadt rá az újra valamilyen - egy vagy több - lényeges közös tulajdonság kapcsán. Ma már nem mindegyikben ismerhető fel ez a közös jelentés szál, ezért ezeket az azonos alakúak csoportjába sorolták, pedig a legtöbb esetben kideríthető. Ez a helyzet a *szeg* szavakkal is.

Az igei jelentésű magy. *szeg* az akadémiai álláspont szerint 'tör, vág, hasít, (kedvet) tönkretesz, (törvényt, esküt) nem tart meg, meghajlít, (út)irányát megváltoztatja, valamilyen irányba tér, irányától eltér, valakihez szegődik, szegélyez, (ruhaanyagot) beszeg'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *seṇGäp* 'mozsár', *sāṇg* 'tör, zúz', osztj. *seṇ*- 'üt', zürj. *t'šegni* 'tör, széttör, kettétör, darabokra

tör', votj. *čig-*, *čëg-* 'elszakad, eltörik, letörik, elszakít, eltör, letör'. (TESz) < zürj. *t'šeg-* + *-ni*: főnévi igenév képző.

A szócikk írója nagyot hibázik, mert nem látja a rendszert, ennek ellenére a magyar szót finnugor eredetűnek tartja. Az adatok idetartoznak.

A TESz szerint a főnévi jelentéstartalmú magy. **szeg** 'szöglet, csúcs kiszögellés, falurész, területrész, vidék, sarok, zug, beszögellés, sziget'. Valószínűleg azonos a *szeg* 'hegyes vaseszköz' szóval, annak jelentéstani elkülönült változata. (TESz)

A harmadik magy. **szeg** 'hegyes végű fa- vagy fémrudacska beveréssel való rögzítésre vagy összekapcsolásra'. Ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *sün*, *senk*, *sankw* 'ék', *sun* 'ék, cövek, faszög'. (TESz)

Alakváltozatuk a magy. **szög**, **szeg** 'szőke, barna', amely a TESz szerint valószínűleg ősi örökség az ugor korból, s az azonos szőke elavult szó alapszavával. A szócikk írója adatot nem hoz sem a vogulból, sem az osztjából.

Ugyanennek a változata a magy. **szőke**, *szölke*, *szőjke*, *sző* 'szalmasárga színű (haj, szőr), fehéres, világossárga, világos színű'. A szócsalád alapja a *sző* valószínűleg ősi örökség az ugor korból, vö.: osztj. *san̄ki* 'világos, tiszta (nap, víz, tűz, fény)' *san̄ki* 'ragyogó, világos, derült, ég, isten, *angy* isten', *san̄ke* 'világos, derült, ég, isten'. (TESz)

Hozzáteesszük, hogy a szó rokon a magy. **szín** szóval, vö.: **3.240.** Kāšy. *žun at* 'szín hús' ~ magy. **szín hús**.

Hangtani alakváltozatuk a K-mong. **tsetsek** 'virág', *tesetsek-öd*, ojr. *tsetseg-üd* 'virágok'. Rokona a csuv. **šes̄ke**, dial. *šes̄ek*, *čeček* 'virág', KB. *čäčäk*, üzb. *čečak*, tat. *čäčäk*, azerb. *čičäk*, oszm. *čiček*, Zamahš., alt., tuv., kum. *čäčäk*, bask. *säskä*,² kaz. *šes̄ek*, nog. *šes̄ekej* 'virág', vö.: mong. *cäcäg*, burj.mong. *ses̄ek* 'virág'. (JEGOROV 1964)

A szó a legjellemzőbb tulajdonsága révén összetartozhat a magy. **csecse** 'szép', **csicsa** 'túl szép, tarka' szóval. A szó etimológiájának elkészítéséhez tanulságos figyelembe venni a magy. **szőszke**, **szősz** és **szőke** alakváltozatait.

A magy. **szőke** címszónál a TESz-ben szerepel a *szőjke*, *szölke*, *szülke* alakváltozat, amelyeknek alapját a *sző* formában határozzák meg s amely valószínűleg az ugor korból származik, vö.: osztj. *san̄ki* 'világos, tiszta (nap, víz, tűz, fény)', *san̄ki* 'ragyogó, világos, derült, ég, isten'. (TESz)

A magyarban a szó ugorkori származtatása az ugor nyelvi egységből nem igazolt. Bár az adatok idetartoznak, a szerkezeti felépítésük abszolút szótó + képző: magy. *sző-* + *-ke*, *sző-* + *-jke*, *sző-* + *-lke*, *szü-* + *-lke* osztj. *sà-* + *-ŋki*. A magy. *virág* szóval közös gyökerű, a mongol és a magyar változat szőkezdője és a második mássalhangzó eredeti *t-* fejleménye. Szerkezeti felépítésük: K-mong. *tse-*: abszolút szótó + *-tsek*: képző, *tesetsek-*: relatív szótó + *-d*: többes szám jele, ojr. *tsetsegü-*: relatív szótó + *-d*: többes szám jele, magy. *cse-*: abszolút szótó + *-cse*: képző, *csi-*: abszolút szótó + *-csa*, *vi-*: abszolút szótó + *-rág*: képző.

A magyarok a Tiszát szőke Tiszának is hívják s a szőke jelentése 'tisza, világos', rokona a fehér és a sárga. A folyó a forrásáról kaphatta a nevét, amelynek a földben megszűrt vize tiszta, szűz, érintetlen, szőke.

² Vö.: magy. *szőszke*, *szősz* 'világos'.

Tehát a Kášy. *sun*, magy. *szeg*, *szög*, *szőke*, *szőlke*, *szőjke* jelentésüket tekintve közös gyökerűek, szerkezeti felépítésük ugyanaz, hangtanilag pedig úgy függnék össze, hogy a szókezdő mássalhangzójuk *s-* (*sz-*) ugyanaz, a második mássalhangzó a *-g* korábbi *-ng* (< *-nk* < *-tk*) fejleménye. A magy. *szőke*, *szőlke*, *szőjke* változatok *-l-*, *-j-* illetőleg *-0-* mássalhangzója eredeti *-t-* fejleménye, amely *-t-* a *-tk-* mássalhangzó kapcsolat egyik tagja volt.

A vizsgált szavunk számos szónak az alapja, használatos az or. *peresekat* 'átvágni, átszelni' ige *-seka-* tövében, az or. *skala* 'szikla' *ska-* tövében, továbbá a magy. *szikla szik-* stb. szó tövében.

3.245. Kášy. *sun* 'mögé, mögött' ~ magy. *mög*, *meg*.

Eleink gondolkodása még ma is érvényes, mely szerint amit elhagytam, az mögém került. Születéskor valójában az anyát, a magot hagyjuk el, az kerül mögénk. A magy. *mög*, *meg* névutónak a *mag* szó szolgált alapul. Ennek a változata a magyarban a *szik*, amely hangtanilag is közeli a Kášy. *sun* 'mögé, mögött' névutóhoz. Mindegyik szókezdő eredeti *t-* fejleménye. A török nyelvekben gyakori, hogy *k-* kezdetű illetőleg a *k-* fejleményével kezdődik a 'mög, möge, mögé, mögött' szó s ez a magy. *hát* szóval tartozik össze. Ld. 3.13. Kášy. *kudūžak* 'farkcsont'. < *kudū* 'hátsó rész' + *žak* 'csont'.

A Kášy. *sun* változattal összetartozik és a fejleménye az or. *za* 'mögött' előljáró szó. A jelen álláspont szerint az or. *za* közszláv szó, megfelelője csak a balti nyelvekben van meg, elsődleges jelentése 'mögött'. (SIS) A szláv nyelvekben átvétel.

3.246. Kášy. *sunđā* 'mögött' ~ magy. *mögött*.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *sun* 'mög, möge valaminek' + *-dā*: helyhatározó rag.

A magy. *mögött* szóban a zöngétlen változatú *-t* a helyhatározó rag.

3.247. Kášy. *sun* 'vég' ~ magy. *szeg*, *vég*.

Minthogy az életnek két vége van, az egyik a kezdete, amelyet a forrás, a mag, a fej, a fent jelképez, a másik pedig a láb, a lent lévő.

A törökségben fent lévő, kezdeti hegyes végről kapta az elnevezést pl. a 'kopja' jelentésű csuv. *sānā* szó, amely a többi török nyelvben is ismert, vö.: csuv. *sānā* 'kopja, lándzsa, fullánk, kigyónyelv, penge éle', ÓT. (orh. jeny.) *sünüg*, Zamahš., csag. *süngü*, AFT. *sünü*, türkm., kazak, *süngi*, nog. *sun'gi*, kum. *s'ung'u*, tat. *sönge*, bask. *hongo*, jak. *ünü* 'kopja, lándzsa', oszm. karacs. *süngü* 'szurony', azerb. *sančag* 'gombostű, díszűtű, hajtű', vö.: ÓT. *sanč* 'beledöfni, szúrni, vágni', csuv. *sunčaka*, *seněk* (JEGOROV 1964)

Ilyen a magyarban használatos *szegről*, *végről* kifejezésben a *szegről szeg-* töve, ugyanakkor alakváltozata a *vég* is.

3.248. Kášy. *tamgaklā* 'torkon ütni' ~ magy. *torok*.

A szerkezeti felépítése: Kášy. *tamgak-*: relatív szótő + *-lā*: denominális verbum képző.

Rokona a bask. *tamak* 'torok, (folyó) torkolat' szó (< bask. *ta-*: abszolút szótő + *-mak*: képző), a magyarban pedig idetartozik a *támpont tám* (< magy. *tá-*: abszolút szótő + *-m*: képző) töve.

A szónak számos hangtani alakváltozata van, köztük pl.: magy. *torok*, *száj*, *szád*. A törökségben vö.: csuv. *pyr* 'torok', ÓT. *boguz*, AFT. *buguz*, azerb., türkm., oszm., bask. *bogaz*, nog., tat. *bugaz*, üzb. *bugiz* 'torok'. (JEGOROV 1964) < csuv. *py-*: abszolút szótő + *-r*: képző, ÓT. *bogu-* + *-z*, AFT. *bugu-* + *-z*, azerb., türkm., oszm., bask. *boga-* + *-z*, nog., tat. *buga-* + *-z*, üzb. *bugi-* + *-z*.

Az abszolút szótőhöz járuló képző kezdő mássalhangzói között a Kāšy. és a bask. *-m*-el szemben *-r*, *-j*, *-d*, *-z* egyaránt előfordul. Mindegyik eredeti *-t* fejleménye.

Ld. még 3.186. Kāšy. *tutak* 'a teás kanna vagy más csőre' ~ magy. *ajak*.

3.249. Kāšy. *atmāk* 'kenyeret' ~ magy. *étek*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *atmā* (< *at-* + *-ma*: képző) + *-k*: Tárgy esetragja.

Az *at* szótő 'étel, ennivaló' jelentésű szó. A szóvégi *-t* eredeti mássalhangzó, amelynek a fejleményei megvannak más 'étel' és 'hús' jelentésű rokonszavakban, vö.: 3.240. Kāšy. *žuŋ at* 'szín hús'.

3.250. Kāšy. *kāmžīlā-* 'megcsapkodni' ~ magy. *kín*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kām*: relatív szótő 'csap' + *-žī-*: képző + *-lā*: képző.

A Kāšy. *kām*: relatív szótő rokona a csuv. *xěne* 'ütni', amelyhez kötődik a csuv. *xěn* 'kín, szenvedés, krónikus betegség, szükség, szegénység, elnyomás', *xěne* 'ütni', *xěně* 'nehéz', ÓT. , Zamahš., tefs. XII-XIII. sz., alt., kum. *kyjyn*, üzb. *kyjnok*, kirg. *kyjnoo*, k.kalp. *kyjnu* 'kín, szenvedés, elnyomás', ujj., üzb. *kyjin*, k.kalp., kirg., kazak, nog., ojr. *kyjyn*, tat. *kyen*, türkm. *kyn* 'nehéz', KB., Rabg., AFT., tefs. XII-XIII. sz., üzb., alt., kum. *kyjna*, MK. *kyna*, ujj. *kyjni*, kirg. *kyjna*, türkm. *gyna* 'kínozni', tat., bask. k.kalp. *kyjna* 'kínozni, vágni', oszm. *kyna* 'ócsárolni, szidalmazni, megróni, kárhóztatni valamire, csúfolni, kigúnyolni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xě-*: abszolút szótő + *-n*: képző, *xě-* + *-ne*, *xě-* + *-ně*, ÓT. , Zamahš., tefs. XII-XIII. sz., alt., kum. *kyjy-* + *-n*, üzb. *kyj-* + *-nok*, kirg. *kyj-* + *-noo*, k.kalp. *kyj-* + *-nau*, ujj., üzb. *kyji-* + *-n*, k.kalp., kirg., kazak, nog., ojr. *kyjy-* + *-n*, tat. *kye-* + *-n*, türkm. *ky-* + *-n*, KB., Rabg., AFT., tefs. XII-XIII. sz., üzb., alt., kum. *kyjn-* + *-a*, MK. *ky-* + *-na*, ujj. *kyj-* + *-ni*, kirg. *kyj-* + *-na*, türkm. *gy-* + *-na*, tat., bask. k.kalp. *kyj-* + *-na*, oszm. *ky-* + *-na*.

Idetartozik a magy. *kín* 'gyötrelmes testi szenvedés, fájdalom'. A TESz szerint ótörök eredetű, vö.: türk. ujj. *qijīn*, *qīn*, türkm. *qīn*, kum., kazak, kirg., k.kalp. alt. *qijīn*, csuv. *xěn* 'baj, kín, szenvedés'. (TESz) < magy. *kí-*: abszolút szótő + *-n*: képző, türk. ujj. *qij-* + *-īn*, *qī-* + *-n*, türkm. *qī-* + *-n*, kum., kazak, kirg., k.kalp. alt. *qijī-* + *-n*, csuv. *xě-* + *-n*.

A magyar szó ótörökből való kölcsönzése nem igazolt. A szó a 'vízcsepp' jelentésű szóhoz vezet, mert a vízcsepp esésekor ütött is s aki, ami állja az ütést, annak az kín, fájdalom stb. Így kötődik ide a magy. *kumma* 'csepp, csepp víz, vízcsepp stb.' szó. Hangtani alakváltozata a magy. *kopog* (< *ko-*: abszolút szótő + *-pog*: képző), továbbá a magy. *koppan*, *koppint kop-* relatív szótöve.

3.251. Kāšy. *sagrīlā-* 'kikészíteni a bőrt' ~ magy. *bőr*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *sagrī-*: relatív szótő (< *sag-*: abszolút szótő + *-rī*: képző) + *-lā*: igeképző.

A relatív szótóvel összetartozik a csuv. *sǎran* 'bőr (a szarvasmarha kikészített bőre)'. vö.: mong. *sur(an)* 'szíj'. (JEGOROV 1964) < csuv. *sǎ-*: abszolút szótó + *-ran*: képző, mong. *su-* + *-r(an)*.

Alakváltozata a csuv. *tir* '(állat)bőr, írha, bőr', ÓT. *tāri*, Zamahš., üzb., kirg., kazak, nog. *teri*, ujj. *tere*, azerb. *deri*, oszm., gag., türkm. *deri*, ojr. *tere*, bask., tat. *tire* '(állat)bőr, írha, bőr'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ti-*: abszolút szótó + *-r*: képző, ÓT. *tā-* + *-ri*, Zamahš., üzb., kirg., kazak, nog. *te-* + *-ri*, ujj. *te-* + *-re*, azerb. *de-* + *-ri*, oszm., gag., türkm. *de-* + *-ri*, ojr. *te-* + *-re*, bask., tat. *tī-* + *-re*.

Rokonuk a magy. *bőr* 'kidolgozott állatbőr, eleven bőr, termés védőburka, hártya, pille stb.'. A TESz szerint valószínűleg ősi örökség az uráli korból, vö.: osztj. *per* 'vöröses hámréteg a nyír belső felén', szam.jur. *pīr* 'a nyírkéreg vöröses belső kérge, a bendő nyálkahártyája, kenyérhéj'. (TESz) < magy. *bő-*: abszolút szótó + *-r*; osztj. *pe-* + *-r*; szam.jur. *pī-* + *-r*'.

Az osztják és a szamojéd adat idetartozik, azonban ez a tény egyáltalán nem igazolja a magyar szónak a feltételezett uráli nyelvi egységből való származását. A szócikk írója nem vett figyelembe egyetlen török adatot sem.

Ugyanakkor rokon a magy. *bagaria* *bagar-* töve és a magy. *írha* is. A TESz szerint a magy. *bagaria* oszmán-török eredetű, amely nem igazolt. A magy. *írha* pedig a TESz szócikk írója szerint német eredetű, amely szintén nem igazolt.

3.252. Kāšy. *tamgālā*- 'pecsételni' ~ magy. *tám(pont)*, *nyom*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tamgā*- 'pecsét' + *-lā*: denominális verbum képző.

Előfordul, hogy a jelen tudós álláspont szerint valamely jel jelentésű szó nem használatos a magyarban, de ismert az ÓT. -ben és az altáji nyelvekben. A nyelvészeti östörténeti kutatásaim során azonban kiderült, hogy a dolog nem így áll. Pl. az ÓT. *tamga* és a magy. *nyom* igenévszó közötti genetikai kapcsolat tanúskodik egyrészt arról, hogy mindkettő ismert 'sajtó, nyomás, nyomtatás, nyom, lenyomat' jelentésben, másrészt nem 'sajtó' jelentésben, ám etimológiailag idetartozik a *támpont* (*tám* + *pont*) előtagja illetőleg a *támasz* (*táma-* + *-sz*), *támaszkodik* (*táma-* + *-sz* + *-kodik*) töve is. A *tamga*: nincs meg sem a TESz-ben, sem az Idegen szavak szótárában, de bőven adatolt az ótörökben, vö.: ÓT. *tamya* 'sajtó, nyomás, nyomtatás, nyom, lenyomat, jelleg, sajátosság, veret, jel, jegy, jelzés' (DTS:530), ÓT. *tamyačī* 'a pecsét őrzője'. (DTS:530) A *tamyačī* szerkezeti felépítése: *tamya-*: szótó + *-čī*: foglalkozásnév képző.

Az ÓT. *tamjala-* 'bélyegezni, megjelölni, védjeggyel ellátni, hitelesíteni, megjelölést, jelzést, jelet, jegyet, ismertetőjelet, pecsétet tenni, helyezni, rakni, felállítani' (DTS:530) Szerkezeti felépítése: *tamya-*: szótó + *-la*: ige képző.

Az ÓT. *tamyalīy* 'pecséttel, jellel, jeggyel bíró, rendelkező' (DTS:530) A *tamya-*: szótó + *-līy*: 'valamivel való ellátottság'-ot jelölő képzőből áll. A *tamga* egyéb kapcsolataira ld. ÓT *tamyalīq* 'kis ebédülő asztal', *tamyaq* 'torok', *tamyaqla-* 'nyakon ütni' (DTS:530).

Az ÓT. *tamya* összetartozik a csuv. *tāmxa* (Ašm.) 'ua.' szóval, amely nincs meg Jegorovnál, megvan azonban az elődje, a csuv. *tumxa* 'tamga, pecsét, bélyeg, jel'. Vö.: óujg. *tamga* 'jel, bélyeg', csag. *tamka*, ujj., üzb., kirg., nog., k.kalp., alt., bask., tat. *tamga*, kaz. *taṇda*³, türkm. *tagma*, azerb., kum. *damga*, tuv., hak. *taṇma* 'pecsét, bélyeg', vö.: mong. *tamga* 'ua.'. Vö.: perzsa

³ A szónak csak a *taṇ-* töve tartozik össze a *tamga*-val, a *-da* elem képző.

tānga 'a mongol kánok nagy pecsétje, írás, amit ilyen pecséttel láttak el'. (JEGOROV 1964)

A földrajzi névi kutatások fényében a *tamga* genetikailag rokon olyan közszóval, amely a földrajzi nevekben is megvan. Ilyen, a *tamga* kapcsolatai között kulcsfontosságú csuvas *tukmak* közszó, a földrajzi névi *Tukmak* és alakváltozatai. Mint közszó: csuv. *tukmak* 'súlykoló, mozsártörő, mozsárütő, sulyok, fakalapács, verés, ütés', ujj., oszm., gag., türkm. *tokmak*, alt. *tokpak*, *topkok*, ojr. *tokpok*, hak. *toxpax*, tuv. *dokpak*, üzb. *tukmok*, azerb. *toxmag*, bask., tat. *tukmak*, kirk. *tokmok*, kaz., k.kalp. *tokpak* 'súlykoló, mozsártörő, mozsárütő, sulyok, fakalapács'....(JEGOROV 1964)

Mint földrajzi név: **Tukmak** f. TB.146.: bask. *Tukmak*, or. *Tukmak* Beleb., az or. *Useñ* bal oldali mellékfolyója.

< bask., or. *Tukmak* < *Tuk-*
+ *-mak*.

A *tukmak* szó gyakori a víznevekben, a forrással rendelkező, illetőleg elágazó folyó nevében fontos szerepe van a szempontunkból is, mert hozzá hasonló az elágazó fa, amelyből lehet bunkós végű fát, fakalapácsot készíteni. A *tukmak* olyan találkozási pontot jelöl, amely lehet folyó forrása, az egyik folyónak a másik folyóba vagy tóba való beletorkollásának a helye, a fa elágazásának a helye stb. Szerepéből adódóan több jelentést is magába foglal. Számos szó közül idetartozik a bask. *tamak* 'torok, (folyó) torkolat' szó is, a magy. *tám-* tö, amely pl. a magy. *támpont* (*tám* + *pont*) előtagjával azonos. Velük rokon az oszm. *tam* 'éppen, pontosan', cser. *tom* 'mag (lényeg)' szó. A *tukmak* (*tuk-* + *-mak*) a jelentés oldaláról nézve, mint találkozási pont, forrás, alapul szolgált a jel, az írás témakörében vizsgált szavaknak. A hangtan felől nézve pedig az ÓT. *tamga*, *tamak*, az oszm. *tam*, a magy. *tám* (vö. *támpont*) és a *támasz* (*táma-* + *-sz*) ige tövének formái az eredetibb *tukmak* két *k* hangjának a változásai során keletkeztek. A szókezdő *t-* változásának egyik eredményeképpen pedig a magy. *nyom* lett.

A - *lā* igeképző rokon a magy. *pecsétel* szó -*l-*: igeképzőjével.

Idetartozik az or. *šimat'* összenyomni' < *s-*: prefix + *žima-*: relatív szótő + *-t'*: főnévi igenév képző.

Rokon az or. *žim* 'nyomóerő, nyomás' szó is.

A *tamga* magyar jelentéstani megfelelője a **nyomda** szavunk nyomat jelentése, amelynek a töve a *nyom-*, s *-da* pedig névszóképző, rokon a **nyomat** *-t-*jével. Éppen ezért tanulságos figyelembe venni a TESz információit a magy. **nyom** szóról: 1. főnév: 'járás után visszamaradó jel a talajon, maradandóság, tartósság, valamely jelenség, állapot jele, hatása, nemzetség, egy lépésnyi távolság,, mód, kis mennyiség', 2. ige: 'rászorít, nyomot hagyó eszközzel megjelöl, súlyával ránehezedik, taszítva, szorítva valahova juttat, (ki)sajtol, hátrányos helyzetbe juttat, súlya van, (írásművet) nyomtat, hirtelen mozdulattal tesz, dug'. Valószínűleg ősi örökség az ugor, esetleg a finnugor korból, a megfelelések azonban vitatottak. Vö.: zürj. *numir-*, *namir kerni* (*kerni* 'csinál'), cser. *numorgém* 'összenyomódik'.(TESz) A szó semmi esetre sem lehet ősi örökség sem az ugor, sem a finnugor korból. Az adatok más nyelvi kapcsolatokra utalnak.

A szó megvan a magyar tulajdonnevekben is, pl.: magy. **Timok** 'a Duna jobboldali mellékfolyója'. (KISS 1980), magy. **Tamók** csn. (KÁZMÉR 1993), **Timka** csn. (KÁZMÉR 1993), **Timkó** csn. (KÁZMÉR 1993), **Tomka** ld. *Tanka* csn. (KÁZMÉR 1993)

3.253. Kāšγ. **karmālā-** 'elrabolni' ~ magy. **karom**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *karmā-*: (< *kar-*: abszolút szótő + *-mā*: képző) relatív szótő + *-lā*: denominális verbum képző.

Bár a csuvasban a relatív szótő nem köröm, karom jelentésben van meg, de a szó családjába tartozik a csuv. *karmak* 'elágazás, szétágazás, horog', ujb., kazak, tat. *karmak*, üzb. *karmok*, hak. *xarmax*, azerb. *garmag* 'elágazás, horgász horog', alt. *karma* 'beleakasztani valamibe, elvenni, elkapni, elragadni, megfogni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kar-*: abszolút szótő + *-mak*: képző, ujb., tuv., kazak, tat. *kar-* + *-mak*, üzb. *kar-* + *-mok*, hak. *xar-* + *-max*, azerb. *gar-* + *-mag*, alt. *kar-* + *ma*.

Idetartozik a csuv. *karmaš*, *karmašlan* 'kézzel kapaszkodni', csag. *karmaš* 'összekapcsolódni, csatlakozni, kapaszkodni, fogódzni, összezsapni, összekapni, egymásnak támadni, harcolni, küzdeni', *karmašyb* 'megragadva öt újjal, körmökkel', kirg. *karmaš* 'megragadni egymást, kapaszkodni, fogódzkodni, összezsapni, összekapni', alt. *karman* 'kézzel kapaszkodni, ragaszkodni, kapaszkodni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *karma-*: relatív szótő (< *kar-*: abszolút szótő + *-ma*: képző) + *-š*: kölcsönös igeképző, *karmaš-*: relatív szótő + *-lan*: deverbális verbum képző.

A magy. *karom* a TESzben a *karmol* címszónál található. A *karmol* 'körömmel felsért, kapar, vág, mar', (éles, hegyes tárgy, személy ilyen tárggyal) karcolást ejt, horzsol, firkál, (füst, fűszer, ital a torokban) karcoló, kaparó érzést okoz, szid, támadó kritikával illet, (hangszer húrját) körömmel mozditja, pendíti', *karom* 'éles, hegyes, támadásra, kapaszkodásra alkalmas, erős, horgas állati köröm, elhanyagolt, hosszú emberi köröm'. A szócsalád tagjai magyar fejlemények. A *karmol* alakulásmódja vitatott. (TESz) < *karmo-*: (< *kar-*: abszolút szótő + *-mo*) relatív szótő + *-l*: denominális verbum képző, *karo-*: abszolút szótő + *-m*: képző.

A magy. *köröm* is idetartozik, a szó a TESz álláspontja szerint 'szaruképződmény az ujjak végén, egy fajta szembetegség, növénynevek elemeként', *körmöl* 'karmol, kap valami után, megkaparint, gépiesen ír, másol'. Ismeretlen ertedetű szócsalád. (TESz) < *körö-*: abszolút szótő + *-m*: képző, *körmö-*: relatív szótő + *-l*: denominális verbum képző.

A szótőhöz tartozik a magy. *horog* és a *horgászik* *horgá-* töve.

Idetartozik az or. *kr'učok* 'horog' szó is, amely átvétel.

A Kāšy. *karmālā-* és a magy. *karmol*, *körmöl* alapvetően 'körömmel cselekszik, tesz, csinál valami' jelentésű, ezért természetes, hogy a fenti igék egymással összetartoznak. Az elrablás, az elragadás is az ember, az állat, a madár körme segítségével történt. Természetes, hogy ezek az igék rokonok egymással, de külön az abszolút, a relatív szótövek és az igeképző is összetartozik, közös gyökerű. Egyik sem keletkezhetett az egyik vagy a másik nyelv külön életében.

Megjegyezzük, hogy a szavak elemeire bontásánál az abszolút szótövünk a *kar-*, *kör-*, *xar-* valójában a magy. *horog* szóval tartoznak össze és már azok is világosan képzett szavak, vö.: magy. *ho-*: abszolút szótő + *-rog*: képző.

3.254. Kāšy. *bun* 'kötő kalapács, a földre esett nehéz tárgy hangja' ~ magy. *bong*.

A kötő kalapács lényege, hogy az egy bunkós végű bot. Eredetileg a vízcsepp esésének a hangját utánozta, jelölte magát a vízcseppet, annak a jellemző tulajdonságait, idővel pedig rátapadt a hozzá hasonló alakú és funkciójú egyéb élőlényekre és tárgyakra is. Így kötődik hozzá a kötő kalapács neve és a hangutánzó szó. Ráadásul a kötöréshez erős kalapács kell, ezért természetes, hogy a bunkó, a mag erejére van szükség. A szó rokonságába tartozik a törökségben és a magyarban

is számos szó.

A csuvas **tukmak** 'nagy fakalapács és török megfelelői is a szó családjába tartoznak, azonban ez esetben a Kāšy. **buŋ** formához a magyar alakok állnak közelebb.

Idetartozik a magy. **bong** hangutánzó eredetű. A TESz a méhek, darazsak hangjára vezeti vissza.

A magy. **bunkó** 'csomó, vastag, súlyos feje a botnak, bunkósbot'. Bizonytalan eredetű. (TESz) Eredetibb változata a **bütyök**.

3.255. Kāšy. **baŋ sigtāḍī** 'könnyet ejtett' ~ magy. **bunkó; sírt**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. **baŋ** ld. **tam** 'vízcsepp'; **sigtā-**: relatív szótő (< **sig-**: abszolút szótő + **-tā**: igeképző) + **-ḍī**: múlt idő jele.

A szókapcsolat első tagjához (**baŋ**) a **bunkó**, a **csomó**, a **bucka**, a **vízcsepp** jelentésű szavak kötődnek, ez esetben a **vízcsepp** jelentés az érvényes. A második tag pedig azt jelenti, **sírt**.

A magy. **sírt** (< **sír-**: relatív szótő + **-t**: múlt idő jele) szerkezeti felépítésű. A magy. **sír** '(ember fájdalom, düh, egyéb érzelmi megrázkódtatás hatására) (panaszos hangot adva) könnyezik, (állat) elnyújtott, panaszos hangot ad, kesereg, panaszkodik, (hangszer, zene, vers) fájdalmat kifejezve szól, (szél) zúg, (tárgy) nyikorgó hangot ad, (víz, nedves fa, más anyag) síráshoz, nyöszörgéshez hasonló hangot ad'. Hangutánzó eredetű. (TESz) < **sí**: abszolút szótő + **-r**: képző.

A szó igenévszó volt, ezért rokona a magy. **sír** 'temetkezésre szolgáló gödör illetőleg a fölé emelt halom'. Bizonytalan eredetű. Talán ősi örökség a finnugor korból, vö.: cser. **še-ye:rlä** 'temető', **šüya-r**, **šüjä-r** (< **sig-**: abszolút szótő + **-tā**: igeképző) 'sír'. (TESz) < magy. **sí**: abszolút szótő + **-r**: képző, (< **sig-**: abszolút szótő + **-tā**: igeképző), cser. **še-ye:r-**: relatív szótő (< cser. **še-ye-**: abszolút szótő + **-r-**: képző) + **-lä**: képző, **šüya-** + **-r**, **šüjä-** + **-r**. Az adatok idetartoznak, azonban nem igazolt, hogy a magyar szó finnugor eredetű lenne. A relatív szótövek világosan alakváltozatai egymásnak, vö.: Kāšy. **sigtā-**, cser. **še-ye:r-**, **šüya-r**, **šüjä-r**, magy. **sír**.

Az is látható, hogy hangtanilag a magy. hosszú magánhangzó (**-i-**) előzménye **-VkV-** (> **-VγV-** > ***-VwV-** > ***-VVV-** > **-VV-**) triftongus volt. Az **-r** pedig eredeti **-t** fejleménye, amelyet őriz Kāšyari adata. A múlt idő jele is közös gyökerű a magyarban és Kāšyarinál.

Az abszolút szótő összetartozik a **szeg** főnévvel s a **sír** ezzel ellátott akár gödör, akár domb. A gödörnek a legmélyebb pontja és a domb legmagasabb pontja az elnevezésben ugyanaz, a többi ehhez tartozik. Az ige pedig a forráscseppel való tevékenységet jelöli. Könnyezéskor a vízcsepp megszületik eleink gondolkodása szerint. Kāšyari **-tā** képzője az eredeti **t-** kezdő mássalhangzót tartalmazza, a magyarban ennek a fejleménye (**-t** > **-δ** > **-r**) van meg.

3.256. Kāšy. **taŋ** 'egyenlőség, hasonlóság' ~ magy. **mint**.

Eleink a nyelv teremtésekor és tovább fejlesztésekor mindig a forrásból, a magból indultak ki, az volt az egy, az egyetlen, az egyforma, ahhoz hasonlítottak, viszonyítottak mindent.

Ezt a gondolkodásmódot igazolja a csuv. **pěr pek**, **pěr tan** 'egyenlő' kifejezés, ahol a szókapcsolat első tagja az 'egy' számnév, a második tagja pedig a **pek** 'mint', a **tan** 'egyenlő, egyforma' szó. Mindkettő alakváltozata Kāšy. **taŋ** 'egyenlőség, hasonlóság' szavának.

Jegorov szerint a csuv. **tan** 'egyenlő, egyforma', ÓT., MK., kirg., kazak, ojr. *ten*, ujj. *ten*, üzb., csag. *teng*, azerb. *ten*, jak. *ten*, bask., hak. *tin*, tuv., türkm. *deň* 'egyenlő, egyforma, hasonló', Zamahš. *teng* 'egyforma, egyenlő mértékű'. (JEGOROV 1964)

Idetartozik a magy. *mint* szó *min-* töve is. A TESz szerint a magy. **mint** 'ahogy, amint, amennyire, minél ... annál, mennyivel, mikor, mihelyt, hogyan, körülbelül, mennyiért, hasonlító mondatok kötőszavaként, például (felsorolásban), minőségében, gyanánt'. Megszilárdult ragos alakulat, a mi névmásból jött létre *-t* határozóraggal. (TESz)

A TESz álláspontjából annyi igazolható, hogy a *-t* határozórag, azonban a szótőnek, a *min* alapjául nem a névmás, hanem a mag jelentésű szó szolgált. Az is tény, hogy a névmásnak is ez a szó az alapja, ezért kötődnek egymáshoz.

A török és magyar szavakkal közös gyökerű az ang. **then** 'mint' szó.

3.257. Kāšy. **taŋ** 'szita' ~ magy. **szita**.

A szó jelentésénél fogva összetartozik a **szűr**, **szűz** szavakkal és magával a **szita** szóval. Rokona az or **sito** 'szita' is. A magyar szó azonban nem lehet szláv eredetű, mint ahogyan azt a TESz állítja.

Idetartoznak a török nyelvi adatok is. A csuv. **ala** 'szita', ojr. *elgek*, kirg. *elgek*, *elek*, ujj. *eglek*, AFT., azerb. *elek*, kazak, k.kalp., nog., oszm., türkm. *elek*, tuv. *elgeeš*, üzb. *elak*, hak. *ilgek*, bask., tat. *ilek* 'szita', vö.: mong. *eleg* 'ua.'. < csuv. *ala* 'szitalni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *a-*: abszolút szótő, ojr. *e-* + *-lgek*, kirg. *e-* + *-lgek*, *e-* + *-lek*, ujj. *eg-* + *lek*, AFT., azerb. *e-* + *-lek*, kazak, k.kalp., nog., oszm., türkm. *e-* + *-lek*, tuv. *elgee-*: relatív szótő + *-š*: képző, üzb. *e-* + *-lak*, hak. *i-* + *-lgek*, bask., tat. *i-* + *-lek*, mong. *e-* + *-leg*.

A csuv. **ala**, dial. **alla** 'szitalni, szitán átengedni' (lisztet, magot), MK. *elke*, Zamahš., alt., ojr. *elge*, AFT., azerb. *ele*, tuv. *egle*, hak. *ilge*, bask., tat. *ile*, kazak, k.kalp., nog., oszm., türkm., kirg. *ele*, üzb. *ela* 'megszűrni, szitalni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *a-*: abszolút szótő + *-la*: képző, *al-*: relatív szótő (< *a-*: abszolút szótő + *-la*: képző) + *-la*: ige képző, MK. *e-* + *-lke*, Zamahš., alt., ojr. *e-* + *lge*, AFT., azerb. *e-* + *-le*, tuv. *eg-* + *-le*, hak. *i-* + *-lge*, bask., tat. *i-* + *-le*, kazak, k.kalp., nog., oszm., türkm., kirg. *e-* + *-le*, üzb. *e-* + *-la*.

A magy. **szita**, ld. **szital** 'csepereg, szemerkél (eső)'. Szláv eredetű, vö.: blg. *sito*, szb-hv. *sito*, szln. *sito*, szlk. *szito*, or. *sito* 'szita'. (TESz) Az átvétel fordítva történt, a szlávba a magyarság rokonaitól, őseitől került a szó.

A fenti szavak magukban hordozzák a 'lyuk, nyílás, rés' jelentést is, ezért természetes, hogy a szócsaláddal összefügg a csuv. **alāk** 'ajtó, nyílás' szó, továbbá az **an** 'ereszkedni' is. E szavak szerkezeti felépítése és hangtani oldalról is összhangban van a **szita** stb. szavakkal, vö.: csuv. *a-*: abszolút szótő + *-lāk*: képző, csuv. *a-*: abszolút szótő + *-n*. Ez utóbbinak rokona a magy. *enged eng-* töve, az előbbinek pedig a magy. *ajtó* szóból az *aj-* 'nyílás' szó.

Hangtanilag az eredeti szókezdő *t-* volt (vö.: Kāšy. *taŋ*, csuv. *tan* és társai), amelynek fejleményei az *s-* (ld. magy. *szűr*; *szűz*, *szita*, *száj*, *szád*): *t* > *th* > *s*. Másik irányú változás eredményeként tűnt el a szó elején a mássalhangzó: *t* > *δ* > *w* > *V* > *0* (vö.: csuv. *ala* és társai, csuv. *alāk*, *an*, magy. *enged eng-* töve, *ajtó aj-* töve).

A képzők kezdő mássalhangzója minden esetben eredeti *t-* (vö.: magy. *szita*) fejleménye, így *-n* a Kāšy. *taŋ* (< **tang*, *tank*, csuv. *an*, magy. *enged*) esetében, *-l* a török adatokban (vö.: csuv. *ala*, *alāk*), *-z* (vö.: magy. *szűz*), *-r* (vö.: magy. *szűr*): *t* > *δ* > 1. *l-*, 2. *-z*, 3. *-r*.

3.258. Kāšy. *sabanlā-* 'szántani' ~ magy. *szánt*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *saban-*: relatív szótő + *-lā*: denominális verbum képző.

Rokona a magy. *szánt* ige, ld. még *szántó*, *szántás*, *szántódik*, *számlik* 'szántódik, az ekevastól porhanyul és barázdákba hasítódik a(a föld)'. Ismeretlen eredetű szócsalád'. (TESz) < magy. *szán-*: relatív szótő + *-t*: igeképző (denominális verbum képző).

A magy. *szánt* hosszú magánhangzója triftongus eredetű, amely megvan Kāšyarinál, vö.: *saban* (*-aba-*).

Tövében benne van a csuv. *suxa* 'eke', tat. *suka*, bask. *huka*, kazak, k.kalp. *soka* 'eke'. (JEGOROV 1964)

Szókezdő mássalhangzó nélküli alak a csuv. *aka* 'szántóföld, régi kétkerekű faeke (*saban*)'. (JEGOROV 1964)

Rokon a csuv. *ak* 'vetni', bask., tat. 'megművelni a földet', bask., tat. *ig* 'megművelni a földet', MK., kirg., kazak, k.kalp., nog., oszm., türkm. *ek*, AFT, azerb. *ek* 'vetni', csuv. *akān*, MKI. *ekil*, kirg., kazak. *ekil*, 'elvetve, felszántva lett', ujb., oszm. *ekin*, kirg. *egin* 'vetemény, bevetett, felszántott mező', kazak *eginši* 'földműves, szántó', tat. *igenče* 'földet szántó'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ak*, bask., tat. *ig*, bask., tat. *ig*, MK., kirg., kazak, k.kalp., nog., oszm., türkm. *ek*, AFT, azerb. *ek*, csuv. *akā-* + *-n*: képző, MKI. *eki-* + *-l*: képző, kirg., kazak. *eki-* + *-l*, ujb., oszm. *eki-* + *-n*, kirg. *egi-* + *-n*, kazak *egin-*: relatív szótő + *-ši*: foglalkozásnév képző, tat. *igen-*: relatív szótő + *-če*: foglalkozásnév képző.

A szó a magy. *szeg* 'vág' rokona, hiszen a cselekvés és az eszköz, amivel végrehajtják ugyanazon megnevezésű. A tör. *saban* már képzett alak, tövében a magy. *szab* 'vág, hasít' van meg.

Idetartozik a magy. *eke* 'szántásra használatos mezőgazdasági eszköz, ekealja mint régi földmérték'. Ótörök eredetű, vö.: csuv. *aka* 'eke'. (TESz) A magyar szónak az ótörökből való kölcsönzése nem igazolt. Az egyezés a közös gyökér, a közös, rokon nyelvi eredet miatt van.

A magy. *eke* és társainak alakváltozata az or. *paxat* 'szántani' töve a *paxa-*, ugyanakkor összetartozik a magy. *bők* igével. Az or. *paxar* 'földműves, szántóvető' szerkezeti felépítése: *paxa-*: szótő + *-r*: foglalkozásnév képző. A *paxa* és az or. *soxa* (cirill: *coxa*) 'primitív eke, faeke, karó cölöp, ágas' hangtani alakváltozatai egymásnak.

Hangtani oldalról nézve a szókezdő mássalhangzók és a hanghiány eredeti *t-* fejleményei: *t* > 1. *th* > 1.1. *s-/sz-*; 1.2. *φ-* > *p-*; 2. *δ-* > *w-* > *V-* > *0-*. A Kāšy. *sabanlā-* és a magy. *szánt* *-n*-je olyan *-nk-* (< *-tk-*) kapcsolat fejleménye, ahol a *-k-* zárhang eltűnt (*-k-* > *-γ-* > *-w-* > *-V-* > *-0-*). Más esetekben az *-n-* tűnt el és a *-k-* réshangúsodott (*-k-* > *-x-*) vagy zöngésesett (*-k-* > *-g-*).

3.259. Kāšy. *jagirlā-* 'felvakart sebet gyógyítani' ~ magy. (gyógy)ír.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *jagir-*: relatív szótő (< *jagi-*: abszolút szótő + *-r*: képző) + *-lā*:

képző.

Eredetileg nómen-verbum volt, ezért a névszói és az igei jelentésű szavak egyaránt beletartoznak a szó családjába. Rokon lehet a következő törökségben ismert szavakkal, vö.: csuv. *čir* 'betegség, elégtelenség', tat. *čir* 'betegség', *čirle* 'fájni, betegnek lenni', *čirle* 'beteg', bask. *sir* 'betegség', *sirle* 'fájni, betegnek lenni', *sirle* 'beteg, nyavalyás', kirg. *čer* 'rossz daganat', kirg. *čer*, kazak *šer* 'bánat, fájdalom, nyomott állapot', kazak *šer* 'idült betegség', azerb. *čerle* 'fájni, betegnek lenni, kínozottnak lenni', *čerlet* 'kétségbeesésig jutni', 'végtelenségig kínozni', alt. *čeer* 'himlő, köhögés, fulladás'. (JEGOROV 1964) < csuv. *či-*: abszolút szótő + *-r*, tat. *či-* + *-r*, *čir-*: relatív szótő + *-le*: képző, *čir-* + *-le*, *si-*: abszolút szótő + *-r*, *sir-*: relatív szótő + *-le*: képző, *sir-* + *-le*, kirg. *če-* + *-r*, kirg. *če-* + *-r*, kazak *še-* + *-r*, kazak *še-*: abszolút szótő + *-r*, azerb. *čer-*: relatív szótő (*če-* abszolút szótő + *-r*: képző) + *-le*: képző, *čerle-*: relatív szótő (< *čer-*: relatív szótő + *-le*: képző) + *-t*: képző, alt. *čee-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

Amennyiben őseink úgy gondolkodtak, hogy 'egészségessé tesz' és nem a betegséggel, a sebbel csinál valamit, akkor nem a seb, hanem az egészség szó szolgált alapul. Ez esetben a következő török szavak tartoznak össze a relatív szótóval, vö.: csuv. *čērē* '1. élő, élénk', ÓT., alt., hak. *tirig*, MK., Zamahš., AFT., ujj., üzb. *tirik*, kirg. *tirüü*, kazak, k.kalp. nog. *tiri*, ojr. *tirü*, azerb., oszm. türkm. *diri*, bask., tat. *tere*, tuv. *dirig* 'élő, élénk, harcos'. (JEGOROV 1964) < csuv. *čē-*: abszolút szótő + *-rē*: képző, ÓT., alt., hak. *ti-* + *-rig*, MK., Zamahš., AFT., ujj., üzb. *ti-* + *-rik*, kirg. *ti-* + *-rüü*, kazak, k.kalp. nog. *ti-* + *-ri*, ojr. *ti-* + *-rü*, azerb., oszm. türkm. *di-* + *-ri*, bask., tat. *te-* + *-re*, tuv. *di-* + *-rig*.

Elvileg a relatív szótő kapcsolatos lehet a csuv. *čērē* 'nedves, vizes, nyers, friss, nem főtt, nem sült', azerb. *čij diri*, alt. *čij*, oszm. *ter* 'nedves, nyers, friss', polovec *čijik* 'nedves', vö.: perzsa *tār* 'vizes, nedves, friss'. (JEGOROV 1964) < csuv. *čē-*: abszolút szótő + *-rē*: képző, azerb. *čij di-* + *-ri*, alt. *čij*, oszm. *te-* + *-r*, polovec *či-* + *-jik*, perzsa *tā-* + *-r*.

Az egészséges élő ember, állat, növény az élő, a folyó vízhez hasonló, amely közvetlenül a forráshoz tartozik. Ebből következik, hogy a Kāšy. *jagirlā-* 'felvakart sebet gyógyítani' szavával összetartozhat a csuv. *čērēl* 'élővé tenni, feléledni, helyrejönni a betegségből, visszaállítani az egészségét', *čērt* 'élővé tenni, meggyógyítani', ÓT., ujj., üzb., kirg., kazak, k.kalp., nog., ojr., csag., kum. *tiril*, bask., tat. *terel*, alt. *teril*, oszm., tuv. *diril*, azerb., türkm. *dire* 'élővé tenni, felélesztani, egészségessé tenni', kirg., kazak, k.kalp., nog., ujj., kum. *tirilt*, bask., tat. *terelt*, alt. *terilt*, azerb. *dirilt*, türkm. *direlt*, üzb. *tiriltir*, csag. *tirit*, jak. *tirier* 'élővé tenni, felélesztani, egészségessé tenni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *čērē-*: relatív szótő (< *čē-*: abszolút szótő + *-rē*: képző) + *-l*: denominális verbumképző, *čēr-* + *-t*, ÓT., ujj., üzb., kirg., kazak, k.kalp., nog., ojr., csag., kum. *tiri-*: relatív szótő (< *ti-*: abszolút szótő + *-ri*: képző) + *-l*: denominális verbumképző, bask., tat. *tere-* + *-l*, alt. *teri-* + *-l*, oszm., tuv. *diri-* + *-l*, azerb., türkm. *di-*: abszolút szótő + *-re*: képző, kirg., kazak, k.kalp., nog., ujj., kum. *tiril-*: (< *tiri-*: relatív szótő + *-l*: képző) relatív szótő + *-t*: deverbális verbumképző, bask., tat. *terel-* + *-t*, alt. *teril-* + *-t*, azerb. *diril-* + *-t*, türkm. *direl-* + *t*, üzb. *tiril-* + *-tir*, csag. *tiri-* + *-t*, jak. *tirie-* + *-r*.

Idetartozik a magy. *ír* '(gyógyító, ritkábban rontó hatású) kenőcs vagy folyadék (külsőleg használt orvossággént), különféle gyógyító hatású növények elnevezéseként, sebkötés, beteg testrésze helyezett gyógyító szer'. Vitatott eredetű. 1. Ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *tēr* 'orvosság', *tērpi* 'kenőcs, pép', osztj. *terep* 'csalétek'. 2. Szóhasadás eredménye, az *ér* 'vérér' főnév elkülönült változata. (TESz) < magy. *í-*: abszolút szótő + *-r*: képző, vog. *tē-* + *-r*, *tē-* + *-rpi* 'kenőcs, pép', osztj. *te-* + *-rep*.

Nem igazolt az, hogy a magyar szó ősi örökség az ugor korból. Az sem elfogadható, hogy szóhasadás eredménye oly módon, hogy az *ér* főnév elkülönült változata. A vog. *tēr* világosan összetartozik a fenti török adatokkal illetőleg azoknak az első relatív tövével. A szókezdő eredeti *t-* vagy megtartották, vagy valamely fejleménye (*j-*, *d-*, *č-*, *š-*, *s-*, *θ-*) szerepel. A magy. *ír* szóban a szókezdő mássalhangzó elenyészett. Megvan azonban a fejleménye a szintén idetartozó magy. *var* 'seb' szóban.

3.260. Kāšγ. *tutuklā*- 'kiherélni' ~ magy. *ír*(mag).

Szerkezeti felépítése: *tutuk-*: relatív szótő + *-lā*: képző.

A relatív szótő olyan névszó, amely a 'tasak, here, tojás' jelentésű szavakkal tartozhat össze, vö.: 3.397. Kāšγ. *tagār* 'búzának a zsákja', 3.465. Kāšγ. *tašak* 'herezacskó'. Ehhez denominális verbum képző járult.

A relatív szótőnek rokona a csuv. *vārā* és a *vārlāx* 'mag' relatív töve (*vār*), ld. még ÓT., Zamahš., üzb. *urug*, kirg., *uruk*, ujj. *urug* 'mag, törzs, nemzetség', kazak, k.kalp. *uryk*, tuv. *üre* 'mag, sperma, magzat, embrió', nog. *urlyk*, tat. *orlyk*, bask. *orlok* 'mag', nog. *urlykla* 'megtermékenyíteni', tofalar *urug* 'gyerek'. (JEGOROV 1964) < csuv. *vā-*: abszolút szótő + *-rā*: képző, *vār-*: relatív szótő + *-lāx*: képző, ÓT., Zamahš., üzb. *u-*: abszolút szótő + *-rug*: képző, kirg., *u-* + *-ruk*, ujj. *u-* + *-rug*, kazak, k.kalp. *u-* + *-ryk*, tuv. *ü-* + *-re*, nog. *ur-*: relatív szótő + *-lyk*: képző, tat. *or-* + *-lyk*, bask. *or-* + *-lok*, nog. *urlyk-*: relatív szótő (< *ur-*: relatív szótő + *-lyk*: képző) + *-la*: igeképző, tofalar *u-*: abszolút szótő + *-rug*: képző.

Hozzáteesszük, hogy az *-r* mássalhangzó megfeleléseként más alakváltozatokban *-z* van, ilyen az oszm. *öz* 'lényeg'.

Idetartozik a csuv. *šāmarta* 'tojás (madaré), here', AFT., azerb., oszm *jumurta*, türkm. *jumurtga*, bask. *jomortka*, tat. *jomyrka*, nog. *jumyrtka*, kirg. *žumurtka*, kazak *žumyrtka*, alt., ojr. *d'ymyrtka*, hak. *nymyrxa*, Zamahš. *jumurtka* 'tojás, here', vö.: kirg. *žumuru* 'kerek, gömbölyű', ld. csuv. *čāmār* 'gömbalakú, kerek'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šāmar-*: (< *šāma-*: abszolút szótő + *-r*: képző) relatív szótő + *-ta*: képző, AFT., azerb., oszm *jumur-* + *-ta*, türkm. *jumur-* + *-tga*, bask. *jomor-* + *-tka*, tat. *jomyr-* + *-ka*, nog. *jumyr-* + *-tka*, kirg. *žumur-* + *-tka*, kazak *žumyr-* + *-tka*, alt., ojr. *d'ymyr-* + *-tka*, hak. *nymyr-* + *-xa*, Zamahš. *jumur-* + *-tka*, kirg. *žumu-*: abszolút szótő + *-ru*: képző, csuv. *čāmā-* + *-r*.

Rokona a magy. *ikra*, *ivar*. Az előbbit szláv eredetűnek, az utóbbit nyelvújítási szónak tartják helytelenül.

A magy. *here* csak akkor tartozna ide, ha a szókezdő *h-* bizonyíthatóan eredeti *t-* fejleménye. A TESz adatai *k-* szókezdőjű példák, vö.: magy. *here* 'hím emlősállat, férfi páros ivarmirigye, nem dolgozó, hímnemű méh, mások munkájából élő személy, ingyenélő, dongó, darázs, bögöly, lóhere, lucerna, mén, herélt ló hímvesszője, '. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *kār* 'hím, rénbika', *kēr* 'ua.', osztj. *kar* 'ua.', zürj. *kīr* 'kankutya', fi. *koira* 'kutya', szam.jur. *xōra* 'hím, vad rénbika, bika, csödör, kos, a hal teje', jeny. *kuḏ*, *kura* 'heréltetlen rén', tvg. *kūru* 'ua.', szelk. *kor-hir* 'bika' (*hir* 'tehén'), kam. *kora*, *kōra* 'ökör, hím (állat). (TESz)

Idetartozik a magy. *ír*(mag) és a magy. *tasak*, amely a TESz szerint 'táska, zacskó, boríték, süveg, doboz, gyufásdoboz, zacskószerű képlet, képződmény a szervezetben'. Magyar fejlemény a *táska* szóalakból lett a *tasak* forma. (TESz)

Ez utóbbi eredeztetés nem igazolható.

A csuv. **tatāl** nincs meg Jegorovnál, megvan azonban a csuv. **tat** 'tépni stb.', azerb. *did* 'tépni', oszm. *dit* 'szálakra szétszedni', tépni', kirg. *tyt* 'cibálni, tilolni, nyúni'. (JEGOROV 1964) Ezek alakváltozatai a Kāšy. *tutuk* relatív szótőnek.

Ugyanakkor a Kāšy. *tutuk* relatív szótővel összetartozik a csuv. **tatāk** 'vágat, darab'. Jegorov a továbbiakban *k-* kezdetű szavakat hoz, amelyek nem ide, hanem a *k-* kezdetűek csoportjába tartoznak. A *k-* kezdetű szavak etimológiájukat illetően nem lehetnek rokonaik a csuvas **tatāk** szónak. Szerkezeti felépítése: *ta-*: abszolút szótő + *-tāk*: képző.

3.261. Kāšy. **žaruklā-** 'türk cipőt felvenni' ~ magy. **saru**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *žaruk-*: relatív szótő + *-lā*: denominális verbum képző.

A relatív szótővel rokon számos török nyelvi adat és a magy. **saru** 'szíjjakkal, pántokkal a lábhoz erősített bőrtalp, valaminek a megfogásához, alátámasztásához alkalmas szerkezet'. A szó a TESz szerint ótörök eredetű, vö.: Kāšy., AH. *čaruq*, oszm. *çarı*, bask. *sariq*, kaz. *šariq*, kirg. *čariq*, üzb. *čarik* 'egy fajta lábbeli'. < *čar-* 'körülteker' ige származéka. Vö.: mong. *čarux*, perzsa *čārūq*, osz. *cyryq*, arab *šarh*, or. *čary*, *čarki*, *čaryki* 'egy fajta lábbeli'. (TESz) < Kāšy., AH. *ča-*: abszolút szótő + *-ruq*: képző, oszm. *ča-* + *-rı*, bask. *sa-* + *-riq*, kaz. *ša-* + *-riq*, kirg. *ča-* + *-riq*, üzb. *ča-* + *-rik*, *ča-* + *-r-*, mong. *ča-* + *-rux*, perzsa *čā-* + *-rūq*, osz. *cy-* + *-ryq*, arab *ša-* + *-rh*, or. *ča-* + *-ry*, *ča-* + *-rki*, *ča-* + *-ryki*.

A sarunak két fő jellemzője is van. Az egyik, hogy a lábszáron tekerve van, a másik pedig az, hogy járnak benne. Ezért természetes, hogy egyaránt a szó családjába tartozik a *csavar* ige és az 'árok, gyalog' főnév. Eredetileg nomen-verbum volt s a mai napig használatos mind az igei, mind a névszói jelentésben. A szó gyakran a vízmeder, árok szóval tartozik össze, mert a víz ebben jár s a mintát eleink innen vették. Hangtanilag a szókezdő mássalhangzó eredeti *t-* fejleménye, vö.: magy. *teker*. A szókezdők a *t-* > *č-* > *š-* illetőleg *t-* > *th-* > *s-* változások eredményei. a szókezdő *s-*(*š-*), *č-*, *s-*, *c-* eredeti *t-* fejleménye.

Az idevonható szavak 'láb' jelentésűek is, vö.: csuv. **šyr**, **šyran** 'árok, patak, szakadék', csuv. **šuran** 'gyalog' és török megfelelőik.

Ld. még 3.459. Kāšy. **sarū-** 'felcsavarni', amelynek rokona a magy. **csavar**.

3.262. Kāšy. **baduklā-** 'nagynak lenni' ~ magy. **nagy**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *baduk-*: relatív szótő + *-lā*: denominális verbum képző.

A mong. **ölöktsin** 'női, nőstény' (nagy fajta ragadozókra), *kara ölöktsin nokhai* 'fekete nagy nőstény kutya' jelentésű, ahol az *ölöktsin* összetett szó: *ölök* 'nagy' + *tsin* 'nő'. Az előtag összetartozik a magy. *első el-* elemével, az or. *velik(ij)* 'nagy', *bol'(šoj)* 'nagy' szó *velik-*, *bol-* tövével, csuv. **pysāk** 'nagy', Zol. bl. *bādūk* 'nagy', Zamaš. *bödük* 'magas, nagy', balk., karacs., kum. *bazyk* 'széles, vastag', hak. *pōzik*, ujj. *būjuk* 'magas, nagy, hatalmas', s.ujg. *pezik* 'nagy, hatalmas, fontos', mong. *büdüün* 'széles, vastag, felnőtt, idősebb'. (JEGOROV 1964). < mong. *ö-*: abszolút szótő + *-lök*: képző, magy. *e-*: abszolút szótő + *-l-*: képző, or. *ve-*: abszolút szótő + *-lik*: képző, csuv. *py-*: abszolút szótő + *-sāk*: képző, Zol. bl. *bā-* + *-dūk*, Zamaš. *bö-* + *-dük*, balk., karacs., kum. *ba-* + *-zyk*, hak. *pö-* + *-zik*, ujj. *bü-* + *-juk*, s.ujg. *pe-* + *-zik*, mong. *bü-* + *-düün*.

Idetartozik az oszm. **büjük** (< *bü-*: abszolút szótő + *-jük*: képző) 'nagy', magy. **bődületes** szó *bődü-* relatív töve (< *bő-*: abszolút szótő + *-dü-*: képző) s a magy. **nagy** (*nad'*) (< *na-*: abszolút szótő + *-gy/-d'*: képző) 'ua.' szó is. Miután eleink úgy gondolkodtak, hogy az első és egyetlen a forrás, a mag volt, amely mindent tartalmaz, ezért nagy is, természetes, hogy szerkezetileg és hangalakilag is összefüggnek a 'forrás, folyó' szavakkal, vö.: bask *bulak*, tat. *bolak* 'folyó' stb. A magy. **nagy** szót a TESz bizonytalan eredetűnek, talán finnugor nyelvi ősi örökségnek tartja megalapozatlanul, ráadásul a hozott példák sem közvetlenül tartoznak ide.

Rokonok tehát a Kász. **baduk**, a magy. **nagy**, a magy. **bődületes** *bődü-* töve, a magy. **bazi** 'nagyon nagy', or. **velik** és az or. *bol'soj bol'*- töve.

3.263. Kász. **kužuklā**- 'fenékre verni' ~ magy. **gerinc**, **görény**.

Szerkezeti felépítése: Kász. *kužuk-*: relatív szótő 'fenék, hátsó rész' + *-lā-*: képző.

Eleink jól ismerték az élőlények, így az állatok testi felépítését is. Logikus, hogy a gerinc folytatója a farok s itt van a fenék is. Következésképp természetes, hogy a gerinc, a farok és a fenék megnevezése lehet ugyanaz. Így tartozik össze a Kász. *kužuk-* relatív szótő és a magy. **gerinc** valamint a **görény** szó. Az állat ugyanis a farkáról kapta az elnevezést. A szót számos nyelvben használják.

A mong. **k'ürene** és a magy. **görény** rokonok. A TESz szerint a magy. **görény** 'a macskánál kisebb ragadozó állat, amely veszélyben átható büzt bocsát ki magából'. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó, megfelelője a mai csuvasban nincs meg. Vö.: CC. *kara qūzen*, bask. *kōden*, kirg. *kūzōn*, hak. *kūzen*, tuv. *kūzen* 'görény, menyét', mong. *kürene*, mandzsu *kurene* 'ua.' (TESz). < magy. *gő-*: abszolút szótő + *-rény*: képző, CC. *kara* 'fekete', *qū-*: abszolút szótő + *-zen*: képző, bask. *kō-* + *-den*, kirg. *kū-* + *-zōn*, hak. *kū-* + *-zen*, tuv. *kū-* + *-zen*, mong. *kū-* + *-rene*, mandzsu *ku-* + *-rene*. Az adatok idetartoznak, azonban a magyarban a kölcsönzés nem igazolt.

Az állat a farkáról kaphatta az elnevezést s a farok szó a csuvasban **xüre**, **xèvre** 'farok, kormány', vö.: MK. *kudruk*, csag., ujb., üzb., kirg., oszm., karacs., kum., alt. *kujruk*, kaz., k.kalp., nog. *kujryk*, tat. *kojryk*, bask. *kujruk*, azerb. *gujrug*, türkm. *gujruk*, hak. *xuzurux*, tuv. *kuduruk*, jak. *kuturuk*, mong. *xudurga*, vö.: *kudur* 'farokkal irányítani'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xü-*: abszolút szótő + *-re*: képző, *xév-* + *-re*, MK. *kud-* + *-ruk*, csag., ujb., üzb., kirg., oszm., karacs., kum., alt. *kuj-* + *-ruk*, kaz., k.kalp., nog. *kuj-* + *-ryk*, tat. *koj-* + *-ryk*, bask. *kuj-* + *-ruk*, azerb. *guj-* + *-rug*, türkm. *guj-* + *-ruk*, hak. *xuzu-* + *-rux*, tuv. *kudu-* + *ruk*, jak. *kutu-* + *-ruk*, mong. *xudu-* + *-rga*.

A **görény** szavak szerkezeti felépítése ugyanaz: mong. *k'ü-* + *-rene*, magy. *gő-* + *-rény*, CC. *kara qū-* + *-zen*, bask. *kō-* + *-den*, kirg. *kū-* + *-zōn*, hak. *kū-* + *-zen*, tuv. *kū-* + *-zen*, mong. *kū-* + *-rene*, mandzsu *ku-* + *rene*.

A szótövek alakváltozatai úgy függenek össze, hogy az eredeti szókezdő *k-* részben megmaradt, vö.: mong. *k'ü-*, bask. *kō-*, kirg. *kū-*, hak. *kū-*, tuv. *kū-*, mong. *kū-*, mandzsu *ku-* (vö.: 'görény'), MK. *kud-*, csag., ujb., üzb., kirg., oszm., karacs., kum., alt. *kuj-*, kaz., k.kalp., nog. *kuj-*, tat. *koj-*, bask. *kuj-*, tuv. *kudu-*, (vö.: 'farok'), részben *k-* > *x-* réshangúsodás történt: csuv. *xü-*, *xév-*, hak. *xuzu-*, mong. *xudu-*, valamint *k-* > *g-* zöngésedés: magy. *gő-*, azerb. *guj-*, türkm. *guj-*.

A szótő második mássalhangzója eredeti *-t-* volt, vö.: jak. *kutu-*, amely zöngésedhetett (*-t-* > *-d-*) vö.: MK. *kud-*, tuv. *kudu-*, mong. *xudu-*, zöngésedett, palatalizálódott és réshangúsodott (*-t-* > *-d'*).

> -j-): csag., ujjg., üzb., kirg., oszm., karacs., kum., alt. *kuj-*, kaz., k.kalp., nog. *kuj-*, tat. *koj-*, bask. *kuj-*, azerb. *guj-*, türkm. *guj-*, zöngésedett, réshangúsodott: -t- > -δ- > 1. -w- > 1.1. -v- (csuv. *xěv-*) 1.2. -V- > -0- (csuv. *xü-*, mong. *k'ü-*, magy. *gö-*, CC. *qū-*, bask. *kö-*, kirg. *kü-*, hak. *kü-*, tuv. *kü-*, mong. *kü-*, mandzsu *ku-*) 2. -z- (hak. *xuzu-* + *-rux*).

Úgy tűnik, hogy a fenti abszolút szótövek egybeesnek az első relatív szótővel. A második elem a képző, kezdő mássalhangzója eredeti *t-* volt, amelynek csak a fejleményei szerepelnek a 'gödény' és a 'fárok' szavakban. A *t-* zöngésedett és réshangúsodott (*t* > *δ*): bask. *-δen*, tovább változott (*t* > *δ* - 1. *r-*): csuv. *-re*, MK. *-ruk*, csag., ujjg., üzb., kirg., oszm., karacs., kum., alt. *-ruk*, kaz., k.kalp., nog. *-ryk*, tat. *-ryk*, bask. *-ruk*, azerb. *-rug*, türkm. *-ruk*, hak. *-rux*, tuv. *-ruk*, jak. *-ruk*, mong. *-rga*, mong. *-ene*, magy. *-rény*, mong. *-rene*, mandzsu *-rene*, 2. *z-*: CC., hak. *-zen*, tuv. *-zen*, kirg. *-zön*. A képzők második mássalhangzója vagy *-k* (CVk) ill. a zöngésedett változata a *-g-* (CgV), vagy pedig nazális (CVn, CVn'). Ennek az a magyarázata, hogy a közös előzmény *CVnk < *CVtk lehetett. Az egyik esetben denazalizáció történt, a másik esetben pedig a nazális maradt meg és a zárhang tűnt el *-k* > *-γ* > 1. *-w* > *-V* > *-0-*, 2. *-j-*. A *-j-* az előző *-n*-nel együtt alkotja a magy. *-ny*-t.

Meg kell jegyeznünk, hogy a 'fárok' jelentésű szavakkal összetartozik a magy. *hát* szó is. Ld.

3.13. Kāšγ. *kudūžak* 'farkcsont', magy. *hátcsont*.

3.264. Kāšγ. *kižiklā-* 'kicsinek tartani' ~ magy. *kicsinyell*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *kižik-*: relatív szótő (< Kāšγ. *ki-*: abszolút szótő + *-žik-* képző) + *-lā*: képző.

A relatív szótőnek alapul a 'kicsi' jelentésű szó szolgált, amelynek megfelelői ismertek a török nyelvekben és a magyarban is. Idetartozik a csuv. *kěšēn* 'fiatal', bask. *kese* 'fiatal, kicsi', kazak *kiši*, kirg. *kiči*, *kičüü*, üzb. *kičik* 'fiatal'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kě-*: abszolút szótő + *-šēn*: képző, bask. *ke-* + *-se*, kazak *ki-* + *-ši*, kirg. *ki-* + *-či*, *ki-* + *-čüü*, üzb. *ki-* + *-čik*.

Eleink úgy gondolkodtak, hogy a gyökérhez, a maghoz közeli állapot az kicsi és fiatal. Ezt tükrözi a szó jelentése és szerkezeti felépítése is. Az abszolút szótő (*kě-*, *ke-*, *ki-*) a csuv. *kāk* 'gyökér' és társaival tartozik össze, a szónak a második eleme pedig képző.

A szónak a magyarban három alakban is van megfelelője, vö.: magy. *kicsiny*, *kicsi*, *kis*. A TESz szerint a magy. *kicsiny*, *kicsi* 'nem nagy, pici, kevés, csekély mennyiségű, kisgyerek, alacsonyabb rendű, rangú, jelentéktelenebb személy, állat kölyke'. A szócsalád alapja, a *kicsiny* török eredetű. Megfelelője ma csak a csuvasból van kimutatva, vö.: csuv. *kěšēn* 'kicsi, fiatal, kiskorú'. Továbbképzett alakjai más török nyelvekben is megvannak, vö.: alt. *kičinek* 'kicsi', tuv. *kičināš* 'nagyon kicsi'. (TESz) < magy. *ki-*: abszolút szótő + *-csiny*: képző, csuv. *kě-* + *-šēn*, alt. *ki-* + *-činek*: képző (< *-či-* + *-nek*) 'kicsi', tuv. *kičinā-*: relatív szótő + *-š*: képző.

A szócikk írója az alt. *kičinek* formát helytelenül sorolta a továbbképzett alakokhoz. Az alt. *-činek*, magy. *-csi*, *-csiny*, *-csinke* (ld. *kicsinke*), csuv. *-šēn*, bask. *-se*, kazak *-ši*, kirg. *-či*, *-čüü*, üzb. *-čik* képzők egymásnak alakváltozatai.

A Kāšγ. *kižik-*: relatív szótő alakváltozata a magy. *kis* szó is, amely a TESz szerint a magy. *kis* 'kevésbé jelentős, jelentéktelen, alacsonyrendű, kevés, csekély mennyiségű, szeretett, kedves, aranyos, fiatal'. Ótörök eredetű, vö.: CC. *kiči* 'kicsi', türkm. *kiči* 'ua.', bask. *kese* 'fiatal, kiskorú', kaz. *kiši* 'ua.', kum. *gičči* 'kicsi', alt. *kičü* 'fiatal, kiskorú'. (TESz) < magy. *ki-*: abszolút szótő + *-s*: képző, CC. *ki-* + *-či*, türkm. *ki-* + *-či*, bask. *ke-* + *-se*, kaz. *ki-* + *-ši*, kum. *gi-* + *-čči*, alt. *ki-* + *-čü*.

A tuvai *kičinäš* magyar változata lehet a *kicsinyes*.

A Kāšy. *kižiklā* 'kicsinek tartani' magyar megfelelője a *kicsinyell*. A szó nincs meg a TESzben. Szerkezeti felépítése: magy. *kicsinye*:- relatív szótó + *-ll*: ígéképző.

3.265. Kāšy. *tatigsā* 'édeset enni' ~ magy. *íz*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tatig*:- relatív szótó + *-sā*: képző.

A relatív szótóval összetartozik számos török változat, a magy. *méz*, az *édes éde*- töve, az *íz*, továbbá az or. *m'od* 'méz' stb.

Eleinknél eredetileg az *íz*, *ízes* az édeset jelentette. Idetartozik a csuv. *tutā* 'íz', tefs. XII-XIII. sz., polovec *tatyg*, AFT. gag. *dat*, oszm., tat. *tāt*, üzb. *did*, azerb. *dad*, kirg. *tatyk*, hak. *tatyg*, kazak *tatym*, karacs. *tatu*, kum. *tatyv* 'íz'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tu*:- abszolút szótó + *-tā*: képző, tefs. XII-XIII. sz., polovec *ta*- + *-tyg*, AFT. gag. *da*- + *-t*, oszm., tat. *ta*- + *-t*, üzb. *di*- + *-d*, azerb. *da*- + *-d*, kirg. *ta*- + *-tyk*, hak. *ta*- + *-tyg*, kazak *ta*- + *-tym*, karacs. *ta*- + *-tuu*, kum. *ta*- + *tyv*.

Ennek tovább képzett alakja a csuv. *tutlā* 'finom, édes', tat., bask., oszm., k.kalp. *tatly*, ujj. *tatlik*, Zamahš. *tatlyk*, tefs. XII-XIII. sz. *tatlyg*, *tatlug*, *tatlu*, kirg. *tattu*, kazak *tetti*, AFT. *datlu(g)* 'finom, édes'. < *tutā* 'íz'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tut*:- relatív szótó + *-lā*: képző, tat., bask., oszm., k.kalp. *tat*- + *-ly*, ujj. *tat*- + *-lik*, Zamahš. *tat*- + *-lyk*, tefs. XII-XIII. sz. *tat*- + *-lyg*, *tat*- + *-lug*, *tat*- + *-lu*, kirg. *tat*- + *-tu*, kazak *tet*- + *-ti*, AFT. *dat*- + *-lu(g)*.

A fenti szavaknak a magyarban az *édes*, *ízes* az etimológiai megfelelője.

Az első relatív szótó rokona a csuv. *pyl* 'méz', ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., karacs., türkm., oszm. *bal*, üzb. *bol*, alt. *pal* 'méz', vö.: mong. *bal* 'méz'. (JEGOROV 1964) < csuv. *py*:- abszolút szótó + *-l*: képző, ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., karacs., türkm., oszm. *ba*- + *-l*, üzb. *bo*- + *-l*, alt. *pa*- + *-l* 'méz', vö.: mong. *ba*- + *-l*.

A csuv. *pyl* 'méz' alakváltozata a csuv. *pylak* 'édes, a mézre emlékeztető íz'. (JEGOROV 1964) < csuv. *py*:- abszolút szótó + *-lak*: képző. Ez utóbbiban a képző teljesebb alakja van meg.

A Kāšy. *tatig* és a magy. *íz* etimológiailag összetartoznak. A TESz szerint a magy. *íz* 'a nyelvben, mint az ízlés szervében keltett érzet, szépérzék, ízlés, gyümölcsíz, lekvár, szag'. Ősi örökség az uráli nyelvből, vö.: vog. *et* 'szag, íz', osztj. *ēwel* 'ua.', zürj. *is* (tő *isk*-) 'bűz, szag', a továbbiakban is 'szag' jelentésű szavakat hoz. (TESz) < magy. *i*:- abszolút szótó + *-z*: képző, vog. *ε*- + *-t*, osztj. *ēwe*- + *-l*, 'ua.', zürj. *i*- + *-s*, *i*- + *b* *-sk*-. A magyar szó nem lehet ősi örökség az uráli korból.

A Kāšy. *tatig* rokona a magy. *édes éde*- töve. A TESz szerint a magy. *édes* 'kedves, szeretett, nem sós, sótlan, nem savanyú, kellemes, gyönyörűsége, a cukor, a méz ízéhez hasonló, kellemes ízű, vér szerinti, nem mostoha, (főleg megszólításként) szeretett személy, édesség, (főleg megszólításként) édesanya, édesapa'. Származékszó, az *íz*, *éz* 'a nyelvben mint az ízezés szervében keltett érzet' főnévből keletkezett *-s* melléknévképzővel. (TESz) < magy. *éde*:- relatív szótó + *-s*: képző.

A Kāšy. *tatig* alakváltozata a magy. *méz*, amely a TESz szerint ősi örökség a finnugor korból, vö.: zürj. *ma*, votj. *mu*, cser. *mü*, mdE. *m'ed'*, *m'äd'*, mdM. *m'ed'* 'méz', fi. *mesi* 'méz, mézsör', észt *mesi* 'mézsör'. Ld. még szanszkrit *mádhu* 'édes ital, mézsör, méz', av. *mađu*- 'méz', gör. *μέθυ* 'bor', or.

m'od 'méz, mézsör'. (TESz) < magy. *mé-*: abszolút szótő + *-z*: képző, zürj. *ma-*: abszolút szótő, votj. *mu-*: abszolút szótő, cser. *mü-*: abszolút szótő, mdE. *m'e-*: abszolút szótő + *-d'*: képző, *m'ä-*: abszolút szótő + *-d*: képző', mdM. *m'e-*: abszolút szótő + *-d'*: képző, fi. *me-*: abszolút szótő + *-si*: képző, észt *me-* + *-si*, szanszkrit *má-* + *-dhu*, av. *ma-* + *-ðu*, gör. *μέ-* + *-θv*, or. *m'o-* + *-d*.

Elsőként a forráshoz tartozó, azaz a víz ízére vonatkozott. Édesnek nevezik az anyát is, mert ő is forrás. Idővel a méz azért kapta ezt a megnevezést, mert az íze jellemzően finom, közvetlenül a maghoz tartozik, a méhek a virágot gyűjtve készítik a mézet s az ilyen finom ízt nevezték édesnek.

A szó kezdetének és a képzőnek a kezdő mássalhangzója eredetileg *t-* volt. Idővel a különböző nyelvi használatban a következőképpen alakult ebben a szócsaládban: *t-* megmaradt mind a szó elején, mind a képző kezdetén (vö.: Kāšγ. *tatig*, csuv. *tutā* stb.), zöngésedett (üzb. *did*, azerb. *dad*), csak a képzőben zöngésedett (magy. *édes éde-* töve), réshangúsodott (av. *maðu-*, gör. *μέθv*), *-z* lett a magyarban (magy. *íz, méz*), *-l* keletkezett belőle (csuv. *pyl*, ujb. *kirg.*, kazak, k.kalp., nog., karacs., türkm., oszm. *bal*, üzb. *bol*, alt. *pal*, mong. *bal*), maradt zöngétlen és réshangúsodott (fi. *mesi*, észt *mesi*). A szókezdő mássalhangzók a *t-* és *d-* mellett további fejlemények is lehetnek: *t-* > *δ-* > *w-* > 1. *b-*, 2. *m-*, 3. **V-* > 0-; *t-* > *th-* > *φ-* > *p-*.

3.266. Kāšγ. *gap* 'ajándék' ~ magy. *kél*.

Rokona az ang. *give* 'adni'.

Eleink gondolkodása szerint az élet születése ajándék. Ajándék, ha megszületik, azaz a világra jön egy gyerek, utód és ajándék, ha felkél a nap, másképpen megszületik a fény. A Kāšγ. *gap* 'ajándék' szóhoz így kötődik a magy. *kél*, amelynek a törökségben is kiterjedt rokonsága van, vö.:

3.409. Kāšγ. *kalñūlā-* 'úszni' ~ magy. *kél, hal*.

3.267. Kāšγ. *satgūži* 'szatócs' ~ magy. *szatócs*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *satgū-*: relatív szótő (< *sa-*: abszolút szótő + *-tgū*: képző) + *-ži*: foglalkozásnév képző.

A relatív szótővel további adatok tartoznak össze, vö.: Kāšγ. *satigla* 'megkötni az üzletet' (< *satig-*: relatív szótő + *-la*: képző,) relatív töve, a Kāšγ. *satiš-* 'eladni, árulni' [(*< satig-*: relatív szótő (< *sa-*: abszolút szótő + *-tig*: képző) + *-la*: denominális verbum képző] relatív töve, a Kāšγ. *sat-* 'eladni' (< *sa-*: abszolút szótő + *-t*: képző) ige.

Idetartozik a csuv. *sutušā* 'szatócs' < *sutu-*: relatív szótő (< *su-*: abszolút szótő + *-tu*: képző) + *-šā*: foglalkozásnév képző.

A relatív szótővel azonos a csuv. *sut* 'elad, kereskedik', MK., ujb., kirg., kazak, k.kalp., nog. karacs., azerb., türkm., oszm., gag., alt., ojr. *sat*, üzb. *sot*, bask. *hat* 'eladni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *su-*: abszolút szótő + *-t*: képző, MK., ujb., kirg., kazak, k.kalp., nog. karacs., azerb., türkm., oszm., gag., alt., ojr. *sa-* + *-t*, üzb. *so-* + *-t*, bask. *ha-* + *-t*.

Szintén a relatív szótővel tartozik össze a csuv. *sutā* 'kereskedelem', *sutu-ilū* 'kereskedelem, adás-vétel', KB., újjb. *satyg*, tuv., hak., sor *sadyg*, alt., ojr. *sady*, *sadyžu*, karacs. *satuu*, ujb. *soda*, *soda-setik*, üzb. *savdo*, türkm. *sovda*, kirg. *sooda*, kazak, k.kalp. *sauda*, nog. *savde*, *satuv-aluv*, tat. *satu-itu*, *seüde*, bask. *hatyu-iteü* 'kereskedelem', csuv. *sutušā*, ujb. *satkuči*, tuv. *sadygžy*, hak.

sadygčy, tat. *satučy*, bask. *hatyusy*, alt. *saduyčy* 'eladó, kereskedő', azerb. *satlyg*, oszm. *satlyk*, türkm., tat. *satlyk*, csuv. *sutlăx*, bask. *hatlyk* 'eladó' (dolog, áru), perzsa *souda* 'kereskedelem, csere, vásárlás, megvett áru'. (JEGOROV 1964) < csuv. *su-*: abszolút szótő + *-tă*: képző, *su-*: abszolút szótő + *-tu*: képző + *ilü* 'vétél' KB., újg. *sa-*: abszolút szótő + *-tyg*: képző, tuv., hak., sor *sa-* + *-dyg*, alt., ojr. *sa-* + *-dy*, *sady-*: relatív szótő (< *sa-*: abszolút szótő + *-dy*: képző) + *-žu*: foglalkozásnév képző, karacs. *sa-* + *-tuu*, ujjg. *so-* + *-da*, (*so-* + *-da*) + (*se-* + *-tik*), üzb. *sav-* + *-do*, türkm. *sov-* + *-da*, kirg. *soo-* + *-da*, kazak, k.kalp. *sau-* + *-da*, nog. *sav-* + *-de*, (*sa-* + *-tuv*) + (*a-* + *-luv*), tat. (*sa-* + *-tu*) + *itu*, *seü-* + *-de*, bask. (*ha-* + *-tyu*) + (*i-* + *-teü*) csuv. *sutu-*: relatív szótő + *-šă*: foglalkozásnév képző, ujjg. *satku-*: relatív szótő (< *sa-*: abszolút szótő + *-tku*: képző) + *-či*: foglalkozásnév képző, tuv. *sadyg-*: relatív szótő (*sa-*: abszolút szótő + *-dyg*: képző) + *-žy*: foglalkozásnév képző, hak. *sadyg-*: relatív szótő (< *sa-*: abszolút szótő + *-dyg*) + *-čy*, tat. *satu-*: relatív szótő (*sa-*: abszolút szótő + *-tu*: képző) + *-čy*: foglalkozásnév képző, bask. *hatyu-*: relatív szótő (< *ha-*: abszolút szótő + *-tyu*: képző) + *-sy*: foglalkozásnév képző, alt. *saduy-*: relatív szótő (< *sa-*: abszolút szótő + *-duy*: képző) + *-čy*: foglalkozásnév képző, azerb. *sat-*: relatív szótő (< *sa-*: abszolút szótő + *-t*: képző) + *-lyg*: képző, oszm. *saty-*: relatív szótő (< *sa-*: abszolút szótő + *-ty-*: relatív szótő) + *-lyk*: képző, türkm., tat. *sat-* (< *sa-*: abszolút szótő + *-t*: képző) + *-lyk*, csuv. *sut-*: relatív szótő (< csuv. *su-*: abszolút szótő + *-t*: képző) + *-lăx*: képző, bask. *hat-*: relatív szótő (< *ha-*: abszolút szótő + *-t*: képző) + *-lyk*: képző.

Rokon a relatív szótő, vö.: csuv. *sutăn* 'eladó, áruló, feladó az ellenségnek', ujjg. *setil*, bask. *hatyl*, tat., türkm. *satyl*, alt., hak. *sadyn* 'eladódni, elkelní, árulni', csuv. *sutănčăk*, ujjg. *satkun*, kazak *satkyn*, üzb. *sotkin*, azerb. *satgyn* 'áruló'. (JEGOROV 1964) < csuv. *sut-*: relatív szótő + *-ăn*: folyamatos melléknévi igenév képző, ujjg. *seti-* + *-l*, bask. *haty-* + *-l*, tat., türkm. *saty-* + *-l*, alt., hak. *sad-* + *-yn*, csuv. *sutăn-* + *-čăk*, ujjg. *sat-*: relatív szótő + *-kun*: folyamatos melléknévi igenév képző, kazak *sat-* + *-kyn*, üzb. *sot-* + *-kin*, azerb. *sat-* + *-gyn*.

Idetartozik a magy. *szatócs*, amely a TESz szerint 'halárus, gabonaüzér, kisebb (vegyes)kereskedés tulajdonosa, kicsinyeskedő, garasoskodó, nem nagyvonalú személy'. Ótörök eredetű, vö.: ujjg. *satŷčŷ*, KB. *satŷčŷ*, csag. *satŷčŷ*, CC. *satuxčŷ*, oszm. *saticŷ*, tat. *satŷučŷ*, csuv. *sutušă* 'kereskedő'. (TESz) < magy. *szató-*: relatív szótő (< *sza-*: abszolút szótő + *-tó*: képző) + *-cs*: foglalkozásnév képző, ujjg. *satŷ-*: relatív szótő + *-čŷ*: foglalkozásnév képző, KB. *satŷ-* + *-čŷ*, csag. *satŷ-* + *-čŷ*, CC. *satux-* + *-čŷ*, oszm. *sati-* + *-ci*, tat. *satŷu-* + *-čŷ*, csuv. *sutu-* + *-šă*.

A relatív szótőveknek rokona a magy. *ad-* ige és a *csat* főnév valamint a *csatol* ige. A magy. *ad* a TESz szerint 'juttat, ajándékoz, szolgáltat, hagy, enged, elad'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: zürj. *udnis* 'etet, itat', votj. *ud-* 'ua.', mdE. *andoms* 'táplás', fi. *antaa* 'ad', lp. *vuow'det* 'elad'. (TESz) < magy. *a-*: abszolút szótő + *-d*: képző, zürj. *ud-*: relatív szótő + *-nis*: képző, udm. *u-*: abszolút szótő + *-d*: képző, mdE. *andom-*: relatív szótő + *-s*, fi. *an-*: abszolút szótő + *-taa*: képző.

A szócikk írója nem vette figyelembe a török adatokat, amelyek eleve lehetetlenné teszik a magyar szó finnugor eredetét. További gond, hogy a finnugor kor, finnugor nyelvi egység csupán tudós kitalálás, sohasem létezett.

A fenti relatív szótővekkel rokon az ang. *sale* 'eladó', a *sell* 'eladni'.

3.268. Kăšy. *jubŷla-* 'becsapni' ~ magy. (be)*csap*.

Szerkezeti felépítése: Kăšy. *jubŷ-*: relatív szótő 'csap-' + *-la*: denominális verbum képző.

A relatív szótő alakváltozatait ld. a 3.37. Kăšy. *tăb* 'sebhely' címszónál.

Rokon az or. *rass'epł'at'* 'széthasítani' < *ras-*: igekötő + *s'ep-*: relatív szótó + *-l'a*: igeképző + *-t'*: főnévi igenév képző.

Ld. 3.274. Kāšγ. *jabul-* 'becsapódni, bezáródni', 3.558. Kāšγ. *žabtur-* 'megparancsolni ütni', 3.783. Kāšγ. *jabit-* 'becsapni' igék *jabu-*, *žab-*, *jabi-* relatív szótóve.

3.269. Kāšγ. *žagirlā-* 'kinyomni a levet' ~ magy. *szorít*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *žagir-*: relatív szótó (< *žagi-*: abszolút szótó + *-r-*: képző) + *-lā*: denominális verbum képző.

A cselekvés egyszerre jár együtt a csavarással és a nyomással, tömörítéssel, szorítással. Ezért idetartoznak a *nyom*, *csavar*, *tömör*, *szorít* szavak.

A K-mong. *temör*, *tömör* 'tömör, vas', ojr. *tomor* 'ua.' szavaknak kiterjedt kapcsolataik vannak a közszók és a földrajzi nevek terén egyaránt. A Kárpát-medencében is van több *Dömör-kapu*, amely 'keskeny, szűk hegyi átjáró', más szóval mélyedés, árok, ahol a hely összeszűkül, tömörödik, töpörödik. Ugyanígy tömörödött a kőzet is, amelyet *tömör*-nek, *vas*-nak neveznek. Kezdetben a keskeny folyómedret nevezték így.

Az ojr. *туру́нхай* 'sovány, soványság' töve a *туру́н-* 'lesoványodik' rokona a magy. *dömör*(kapu) 'szűk, keskeny átjáró két hegyfal között' és nyelvi párhuzamai.

A mong. *bar-la-*, *baral-* 'nyomtatni' szavak *bar-*, *bara-* töve a magy. *tömör*, *dömör*, *töpör-* szóval ill. szótóval rokon, idetartozik az ang. *print* (< *prin-*: relatív szótó + *-t-*: képző) töve is. Ld. még *presso*.

Ld. Kāšγ. *žavrul-* 'visszatérni', Kāšγ. *tamurži* 'kovács', Kāšγ. *sarū-* 'felcsavarni'.

A Kāšγ. *žagirlā-* magyar megfelelője a *szorít* ige. Külön összetartoznak a relatív szótóve (Kāšγ. *žagir-*, mong. *bar-*, magy. *szorít-*) és az ige képzők.

A magy. *szorít* ige a *szoros* címszónál található a TESz-ben. Szótónek a *szor-* alakot nevezi meg és ősi örökségnek tartja a finnugor korból helytelenül.

3.270. Kāšγ. *žagrī* 'sólyom' ~ magy. *sólyom*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *žag-*: abszolút szótó + *-rī-*: képző.

Alakváltozata a Kāšγ. *žavli* 'sólyom'. Szerkezeti felépítésük: magy. *só-*: abszolút szótó + *-lyom*: képző, Kāšγ. *žav-*: abszolút szótó + *-li-*: képző.

A TESz szerint a magy. *sólyom* 'a varjúnál nagyobb, vadászatra betanítható ragadozó madár, lószínnévként'. Bizonytalan eredetű. Vö.: Kāšγ. *čapli*, csag., oszm. *čavli* 'fiatal sólyom vagy héja, karvaly'. (TESz) < magy. *só-*: abszolút szótó + *-lyom*: képző, Kāšγ. *čap-* + *-li*, csag., oszm. *čav-* + *-li*.

A szócikk írója helytelenül bontotta elemeire a szót, mert a képző maga a *-lyom* elem, azaz nem az *-m* a képző. Az abszolút szótó a magy. *szeg* és társaihoz áll közel ugyanúgy, mint a csuv. és or. *sokol soko-* töve, ahol az *-l* képző. A magy. *sólyom* és török megfelelőinek rokona tehát az or. *sokol'*

'sólyom'.

Hangtanilag a magy. sólyom alapvetően abban különbözik a Kāšγ. *žagrī* 'sólyom' szótól, hogy az -r- helyén a magyarban -l- van ugyanúgy, mint a Kāšγ. *žavlī* 'sólyom' és az or. *sokol* 'sólyom' szóban.

Az eredeti szókezdő mássalhangzó *t-* volt, amelyet őriz a magy. *turul* és a különböző török nyelvi megfelelője. A *t-* fejleményei közé tartozik a *ž-* (*t* > *dž* > *ž*-), *ś-* (*t* > *th'* > *ś*-), *s-* (*t* > *th* > *s*-), *č-*, *š-* (*t* > *t'* > *č* > *š*-). A képző kezdő mássalhangzója az adatokban -r-, -l-, -ly is eredeti -*t* fejleménye (-*t* > -*δ* > 1. -r; 2. -l illetőleg -*t* > -*δ'* > -*l'*, *ly*).

Rokonuk a Kāšγ. *sunḡkur* 'ragadozó madár neve'. Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *sunḡku-*: abszolút szótő + -r-: képző. Lényeges, hogy az -l-, -ly kezdetű képzőnek ismert -r kezdetű változata ugyancsak 'sólyom' jelentésű madárnévben.

A madár az éles karmairól, hegyes és görbe csőréről, éles látásáról kaphatta a nevét. Az abszolút szótő összetartozik a következő török szavakkal és a magy. *szeg* szóval, vö.: csuv. *sānā* 'kopja, lándzsa, fullánk, kígyónyelv, penge éle', ÓT. (orh. jeny.) *sünüg*, Zamahš., csag. *süngü*, AFT. *sünü*, türkm., kazak, *süngi*, nog. *sun'gi*, kum. *s'ung'u*, tat. *söŋge*, bask. *hongo*, jak. *ünü* 'kopja, lándzsa', oszm., karaes. *süngü* 'szurony', azerb. *sančag* 'gombostű, díszű, hajtű', vö.: ÓT. *san* 'beledöfni, szúrni, vágni', csuv. *sunāka*, *senēk* (JEGOROV 1964)

A csuv. *sunāka* 'szigony' szótöve (*sun-*), a csuv. *senēk* 'villa' és többi török megfelelője rokon a Kāšγ. *sunḡku-* abszolút szótővel. A szótőhöz járuló képző ez esetben -r-, a magy. *sólyom* esetében -*lyom*-, a Kāšγ. *žavlī* névben a -*lī*-, az or. *sokol* szóban pedig -*l*-.

A szó összetartozik a *turul* madárnév *turu-* relatív szótövével. Vö.: Kāšγ. *tugril*: 'ragadozó madár neve, férfinév is, magy. *turul* 'Attila szent madara, nemzetségnév, eredetiben kerecsensólyom, fekete szürkés, mint a sakktábla a begye, jelkép, lélekmadár', Kāšγ. *urun kuš* 'fehér sólyom' < *urun* 'fehér' (< *u-* + -*run*) névvel és a magy. *sólyom*, továbbá a *sas* madárnévvel.

Az abszolút szótő olyan önállóan is használt szavakkal tartozik össze, amelyek a madár görbe és hegyes karmaira, a ragadozó tulajdonságára utalnak, vö.: csuv. *šak* 'akasztani, felakasztani', azerb. *ček*, türkm. *ček* 'akasztani', azerb. *čekil* 'függeni'. (JEGOROV 1964) < azerb. *čeki-*: abszolút szótő + -*l*:- denominális verbum képző.

Az eredeti szókezdő mássalhangzó *t-* volt, amelyet őriz a magy. *turul* és a különböző török nyelvi megfelelője. A *t-* fejleményei közé tartozik a *ž-* (*t* > *dž* > *ž*-), *ś-* (*t* > *th'* > *ś*-), *s-* (*t* > *th* > *s*-), *č-*, *š-* (*t* > *t'* > *č* > *š*-). A képző kezdő mássalhangzója az adatokban -r-, -l-, -ly, is eredeti -*t* fejleménye (-*t* > -*δ* > 1. -r; 2. -l illetőleg -*t* > -*δ'* > -*l'*, *ly*).

Ld. Kāšγ. *sas* 'sas', Kāšγ. *žavlī* 'sólyom' < *žav* + -*lī*: képző.

3.271. Kāšγ. *tarig* 'búza, mag, búzamag' ~ magy. *búza*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *ta-*: abszolút szótő + -*rig*: képző.

Idetartozik a csuv. *tyrā* 'gabonamag, lábon álló gabona', ÓT., MK. *taryg* 'termés, aratás, lábon álló gabona', PK, hak. *taryg* 'vetések, gabona a mezőn', tuv. *taraa* 'gabona, gabonafélék, gabonamag, köles', AFT. *daru*, s.ujg. *taryx*, oszm., türkm., azerb. *dary*, kazak, tat., bask. *tary*, kirg. *taruu*, üzb. *tarik*, ujj. *terik*, ojr. *taraan* 'köles, búza', vö.: mong. *taria(n)* 'gabona, mag, termés', *tarix*

'gabonát vetni', burj.mong. *tara*, *taran* 'gabona a mezőn és a szérűskertben boglyában, asztagban'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ty-*: abszolút szótő + *-ră*: képző, OT., MK. *ta-* + *-ryg*, PK, hak. *ta-* + *-ryg*, tuv. *ta-* + *-raa*, AFT. *da-* + *-ru*, s.ujg. *ta-* + *-ryx*, oszm., türkm., azerb. *da-* + *-ry*, kazak, tat., bask. *ta-* + *-ry*, kirg. *ta-* + *-ruu*, üzb. *ta-* + *-rik*, ujj. *te-* + *-rik*, ojr. *ta-* + *-raan*, mong. *ta-* + *-ria(n)*, *ta-* + *-rix*, burj.mong. *ta-* + *-ra*, *ta-* + *-ran*.

Rokona a csuv. *pāri* 'tönköly, búza', bask. tat. *boraj* 'tönköly', azerb. *bugda* 'búza', ujj., türkm., oszm. *buɟdaj*, üzb. *bugdoj*, alt. puudaj, ojr., kirg., mong. *buudaj*, kazak, k.kalp. *bidaj*, ld. még litv. *puraj*, lett *puri* 'őszi búza', gör. *πυροσ* 'búza', ószláv, óor. *pyro* 'tönköly', vö.: mong. *buudaj* 'búza'. A szó megvan az arabban is. (JEGOROV 1964) < csuv. *pā-*: abszolút szótő + *-ri*: képző, bask. tat. *bo-* + *-raj*, azerb. *bug-* + *-da*, ujj., türkm., oszm. *buɟ-* + *-daj*, üzb. *bug-* + *-doj*, alt. *puu-* + *-daj*, ojr., kirg., mong. *buu-* + *-daj*, kazak, k.kalp. *bi-* + *-daj*, litv. *pu-* + *-raj*, lett *pu-* + *-ri*, gör. *πυ-* + *-ροσ*, ószláv, óor. *py-* + *-ro*, mong. *buu-* + *-daj*.

Az ojr. *boghoda*, *boda* valamint a *bogdai*, *buda* (ejtve) 'búza' és a magy. *búza*, *tönköly*, csuv. *tulā* 'búza', *pāri* 'búza', *pātā* 'kása' összetartoznak. Szerkezeti felépítésük: ojr. *bogho-*: abszolút szótő + *-da*: képző, *bo-* + *-da*, *bog-* + *-dai*, *bu-* + *-da*, magy. *bú-* + *-za*, *tönkö-* + *-ly*, *ír*(mag), csuv. *tu-* + *-lā*, *pā-* + *-ri*.

A magy. *búza* szót helytelenül csuvasos jellegű ótörök jövevényszónak tartja a TESz, az adatok azonban idetartoznak, vö.: csuv. *pāri* 'tönköly', ujj. *buɟdaj*, Kāšy. *boydaj*, *buɟdaj*, oszm. *buğdaj*, tat. *bodaj*, mong. *buɟudaj*. (TESz) < magy. *bú-*: abszolút szótő + *-za*: képző, csuv. *pā-* + *-ri*, ujj. *buɟ-* + *-daj*, Kāšy. *boy-* + *-daj*, *buɟ-* + *-daj*, oszm. *buğ-* + *-daj*, tat. *bo-* + *-daj*, mong. *buɟu-* + *-daj*.

Jegorov további, még indoeurópai nyelvi adatokat is hoz, ld. fent.

A magy. *tönköly* szót a TESz felsőnémet eredetűnek tartja s a német szó eredetét ismeretlennek véli. A német adatok a szócsalád tagjai, vö.: kfn. *dinkel*, ném. *Dinkel*, *dünkel*, *tunkel*. (TESz) < magy. *tönkö-*: abszolút szótő + *-ly*: képző, kfn. *dinke-* + *-l*, ném. *Dinke-* + *-l*, *dünke-* + *-l*, *tunke-* + *-l*.

Idetartozik a csuv. *tulā* 'búza', grúz *doli* 'tisza búza', *dola* 'tisza búzából való kenyér', mong. *talx(an)* 'sült kenyér', burj.mong. *talxa(n)* 'liszt, tészta, kenyér, gabona', perzsa-afgán *talxan* 'sült és örölt bab-, hüvelyes mag stb.', ujj. *ozuk-tülük*, kirg. *azyk-tülük* 'élelmiszer, élelem, útravaló, eleség'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tu-*: abszolút szótő + *-lā*: képző, grúz *do-* + *-li*, *do-* + *-la*, mong. *ta-* + *-x(an)*, burj.mong. *ta-* + *-lxa(n)*, perzsa-afgán *ta-* + *-lxan*, ujj. *o-* + *-zuk*, *tü-* + *-lük*, kirg. *a-* + *-zyk*, *tü-* + *-lük*.

Rokonok a csuvas *pātā* 'kása', kirg. *botko*, ujj., kaz., nog., k.kalp., tat. *botka*, üzb., bask. *butka* 'kása', tuv. *bydaa* 'korpa, kása', ojr. *botko* rég. 'zabliszt és kancatej keveréke', alt. *potka*, *potko*, *potky*, hak. *potxy* 'kása, zabkása tejfölben', vö.: mong. *budaa(n)* 'korpa, kása', burj. mong. *budaa* 'korpa, köles, búza'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pā-*: abszolút szótő + *-tā*: képző, kirg. *bo-* + *-tko*, ujj., kaz., nog., k.kalp., tat. *bo-* + *-tka*, üzb., bask. *bu-* + *-tka*, tuv. *by-* + *-daa*, ojr. *bo-* + *-tko*, alt. *po-* + *-tka*, *po-* + *-tko*, *po-* + *-tky*, hak. *po-* + *-txy*, mong. *bu-* + *-daa(n)*, burj. mong. *bu-* + *-daa*.

Lényeges, hogy a magy. *írmag* *ír* előtagja is a szócsalád tagja, etimológiailag összetartozik a *búza* szavakkal. Az *írmag* szóról a következőt gondolja a TESz: Jelentése 'utolsó vagy egyetlen példány, utolsó ivadék, sarjadék, a legkedvesebb gyermek a családban'. Összetett szó. Az *ír* előtag valószínűleg 'gyökér' jelentésben tapadt a mag főnévhez. (TESz) < magy. *í-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

Az *ír* (*i-*: abszolút szótő + *-r*: képző) valóban rokon a *gyökér* (*gyöké-*⁴: abszolút szótő + *-r*: képző) szóval, de a fenti *búza*, *tönköly* stb. szavakkal is, amelyeknek a szerkezeti felépítése a következő: magy. *bú-* + *-za*, *tönkö-* + *-ly*, ojr. *bogho-*: + *-da*, *bo-* + *-da* valamint a *bog-* + *-dai*, *bu-* + *-da*, csuv. *tu-* + *-lă*, *pă-* + *-ri*, többi török *pă-* + *-tă*, *bo-* + *-raj*, *bug-* + *-da*, *bug-* + *-daj*, *bug-* + *-doj*, *puu-* + *-daj*, *buu-* + *-daj*, *pug-* + *-daj*, *bi-* + *-daj*, szláv nyelvekben: *pu-* + *-raj*, *pu-* + *-ri*, *py-* + *-ro*, mong. *buu-* + *-daj*, kfn. *dinke-* + *-l*, ném. *Dinke-* + *-l*, *dünke-* + *-l*, *tunke-* + *-l*, csuv. *tu-* + *-lă*, grúz *do-* + *-li*, *do-* + *-la*, mong. *ta-* + *-lx(an)*, burj.mong. *ta-* + *-lxa(n)*, perzsa-afgán *ta-* + *-lxan*, ujj. *o-* + *-zuk*, *tü-* + *-lük*, kirg. *a-* + *-zyk*, *tü-* + *lük*, csuv. *pă-* + *-tă*, kirg. *bo-* + *-tko*, ujj., kaz., nog., k.kalp., tat. *bo-* + *-tka*, üzb., bask. *bu-* + *-tka*, tuv. *by-* + *-daa*, ojr. *bo-* + *-tko*, alt. *po-* + *-tka*, *po-* + *-tko*, *po-* + *-tky*, hak. *po-* + *-txy*, mong. *bu-* + *-daa(n)*, burj.mong. *bu-* + *-daa*.

A szótövek külön is összetartoznak, jelentésük 'forrás, mag' s a magy. *mag*, *bog*, *tönkö*, sőt a *fő*, *fej*, *tönkö*, *tő* stb. szóval azonosak, vö.: *bog-*, *bu-*, *bú-*, *tönkö-*, *tu-*, *pă-*, *bo-*, *bug-*, *puu-*, *buu-*, *pug-*, *bi-*, *pu-*, *py-*, *tönkö-*, *dinke-*, *dünke-*, *tunke-*, *tu-*, *do-*, *ta-*, *o-*, *tü-*, *a-*, *bo-*, *po-*, *i-*. Az eredeti szókezdő mássalhangzó *t-* volt, amely részben megmaradt (vö. *tönkö-*, *tunke-*, *tu-*, *ta-*, *tü-*), részben tovább változott zöngésedéssel: *t-* > *d-* (vö.: *dinke-*, *dünke-*, *do-*), zöngésedéssel, majd réshangúsodással, továbbá vokalizációval és zárhangúsodással: *t-* > *δ-* > *w-* > 1. *V-* > 0- 2. *b-* 3. *m-* (*mag*): nazalizációval. A *p-* lehet másodlagos zöngétlenedés eredménye, de keletkezhetett közvetlenül a *t-*ből is: *t-* > *th-* > *φ-* > *p-*. A vokalizálódást követően a kezdő hang olykor eltűnt, a nyoma részben megmaradt a hosszú magánhangzóban, részben csak a rendszer alapján tudjuk kimutatni a kezdő hang valamikori meglétét (vö.: *o-*, *a-*). A második elemek pedig ugyanannak a képzőnek az alakváltozatai, jelentésük 'valamihez tartozó, valamivel ellátott, valami mellett lévő'. Így a *búza* 'magos, szemes, maggal ellátott' jelentésű szó, eredetileg az első, a végső magot, a forráshoz, ősforráshoz tartozót jelentette.

Az or. *polba* 'tönköly' alakváltozata a magy. *tönköly* és más nyelvi megfelelőinek. Szerkezeti felépítése *po-*: abszolút szótő + *-lba*. Az or. *zerno* (< *ze-*: abszolút szótő + *-rno*: képző) 'mag' csak akkor tartozik ide, ha a szókezdő mássalhangzója nem eredeti *k-* fejleménye.

Az or. *pšenica* 'búza' idetartozik, amennyiben a szerkezeti felépítése *p-*: abszolút szótő + *-šenica*: képző, és a képző kezdő mássalhangzója eredeti *t-* fejleménye ugyanúgy, mint az *-l* (vö.: or. *polba*), *-ly* (vö.: magy. *tönköly*), *-z* (vö.: magy. *búza*), *-r* (vö.: magy. *ír*) stb.

Világos, hogy a fenti szavakat, alakváltozatokat csak egymással összefüggésben, mint egy szócsaládot rendszerben lehet és érdemes vizsgálni.

3.272. Kášγ. *tukūn* 'csomót' ~ magy. *bog*.

A szó töve összetartozik a magy. *bog* 'csomó' szóval, de rokona a magy. *tők* is, hiszen az alakjáról kapta a megnevezést, mert olyan, mint egy bog, csomó vagy mint egy mag.

3.273. Kášγ. *jutik* 'kifagyni, meghalni a hidegtől' ~ magy. *fagy*, *fúzik*.

Szerkezeti felépítése: Kášγ. *ju-*: abszolút szótő + *-tik*: képző.

A szókezdő *j-* eredeti *t-* fejleménye, ezért a következő szavak etimológiailag nem tartoznak ide: mong. *k'öltö-* (*k'öl* + *-tö*) 'megfagy' összetartozik az ang. *cold* (*col* + *-d*), ném. *kalt* (*kal* + *-t*) 'hideg'. Amennyiben a magy. *hideg* szókezdője *k-* eredetű lenne, szintén rokon rokon lenne (*hi-*: abszolút

⁴ Vö.: magy. *gyök*, *tönkö*, *tönk*. *tőke*, *tő*, *töv-*.

szótó + *-deg*: képző), azonban a *t-* eredet a valószínű, vö.: 3.417. Kāšy. *būz-* 'halálra fagyni'. A *k-* kezdetűek szócsaládjába tartozik az or. *xolod* (*xolo* + *-d*) 'hideg' szó is.

Idetartozik azonban a Kāšy. *tūz-* 'fagyoskodni, fázni' (< *tū-*: abszolút szótó + *-z*: képző), továbbá a csuv. *tām* 'zúzmara, jégkása, fagy', MK., *tumlyg* 'hideg, fagy', tefs. XII-XIII. sz. *tumlug*, *tumlyg* 'fagyos', azerb., oszm. *don*, türkm. *donaklyk*, tat. *tuŋ* 'fagy', kirg., kazak, ujb., ojr. *tuŋdyr* 'fagyni, megfagyni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tā-*: abszolút szótó + *-m*: képző, MK., *tum-*: relatív szótó (< *tu-*: abszolút szótó + *-m*: képző) + *-lyg*: képző 'valamivel ellátott', tefs. XII-XIII. sz. *tum-*: relatív szótó + *-lug*: képző, *tum-*: relatív szótó + *-lyg*: képző, azerb., oszm. *do-*: abszolút szótó + *-n*: képző, türkm. *donak-*: relatív szótó (< *do-*: abszolút szótó + *-nak*: képző) + *-lyk*: képző, tat. *tu-*: abszolút szótó + *-ŋ*: képző, kirg., kazak, ujb., ojr. *tuŋ-*: (*tu-*: abszolút szótó + *-ŋ*) relatív szótó + *-dyr*:

Rokon a csuv. *tēn* 'fázni, megfagyni', ujb. *toŋli*, kirg., kazak, nog., alt., k.alp., jak. *toŋ*, üzb. *tung*, azerb., oszm. *don*, türkm., tuv. *doŋ*, tat., bask. *tuŋ* 'fagyni, fázni', hak. *toŋčyl*, nog. *ton'gak* 'fázós, fagyos', kirg. *toŋgon* 'fázós'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tē-*: abszolút szótó + *-n*: képző, ujb. *toŋ-*: relatív szótó + *-li*: képző, kirg., kazak, nog., alt., k.alp., jak. *to-*: abszolút szótó + *-ŋ*: képző, üzb. *tu-*: abszolút szótó + *-ng*: képző, azerb., oszm. *do-* + *-n*, türkm., tuv. *do-* + *-ŋ*, tat., bask. *tu-* + *-ŋ*, hak. *toŋ-*: relatív szótó + *-čyl*: képző, nog. *to-* + *-n'gak*, kirg. 1. *toŋ-*: relatív szótó + *-gon*: folyamatos melléknévi igenév képző, 2. *toŋgo-*: relatív szótó + *-n*: képző.

Az eredeti szókezdő *t-* volt, a második mássalhangzó *-t-*, amelynek egyik fejleménye a *-z*, a másik az *-m*, a harmadik az *-n*. Ezt követhette magánhangzó, vagy közvetlenül a harmadik mássalhangzó a *-k*. Így *-tk-* mássalhangzó kapcsolat keletkezett, ahol a *-k* bizonyos nyelvekben eltűnt, másokban az *-ŋ* jelzi a meglétét.

A fentiekhez tartozik a magy. *fázik* (*fá-*: abszolút szótó + *-zik*: képző) 'kellemetlen hideget érez'. A szót a TESz ugor, esetleg uráli ősi örökségnek tartja, azonban az ezt igazoló példákat nem közli kellőképpen. Az osztj. *pátta* 'fagy, megfagy' idetartozik.

A szókezdő *t-* fejleménye az *f-* található a magy. *fázik* és a *fagy* szóban. Ez utóbbiban a második mássalhangzó (*-t*) zöngésedett és a rákövetkező *-k* változásának hatására palatalizálódott. Eredetileg nomen-verbum volt s mint ige *-ik* végű, de a képző nem az *-ik*, vö.: magy. *fagy(ik)* 'cseppfolyós test, nedvességet tartalmazó anyag a hideg hatására megszilárdul, megfagyva valamihez tapad, fázik, a hőmérséklet 0 C° fok alatt van'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *pāli-* 'megfagy', mdM. *palems* 'fagy, fázik', fi. *palella* 'fázik, fagy'. (TESz) < *fa-*: abszolút szótó + *-gy* (*-gyik*) képző, vog. *pā-*: abszolút szótó + *-li*: képző. A képző kezdő mássalhangzója eredeti *-t* fejleménye: *-t* > *-δ* > *-l*.

Az adatok idetartoznak, azonban nem igazolt az, hogy a magyar *fagy* ősi örökség a finnugor korból.

A Kāšy. *jutik*, *tūz-*, *tum-* és a Kāšy. *tuŋ* egymásnak alakváltozatai, közös gyökerű szótövek és összetartoznak a magy. *fázik*, *fagy* stb. szavakkal.

3.274. Kāšy. *jabul-* 'becsapódni, bezáródni' ~ magy. *csap*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *jabu-*: szótó + *-l*: képző.

A szótó összetartozik a magy. *csap* 'üt, vág' szóval s a képző is használatos a magyarban, vö.: magy. *tapsol*, amely a TESz szerint 'tenyerét összeüti, ujjong, tetszést nyilvánít' Hangutánzó eredetű szócsalád. Alapszava azonos lehet a tapaszt, tapod, tapos, toppant stb. szavakkal, melynek

keletkezése az uráli korig visszamehet (ld. tapasz, tapos). (TESz) < magy. *tapso-*: relatív szótó (< *tap-*: relatív szótó + *-so-*: képző) + *-l-*: igeképző.

Megjegyezzük, hogy az első relatív szótó a *tap-* alakváltozata a magy. **topog** (< *to-*: abszolút szótó + *-pog*: képző).

Ld. 3.268. Kāšy. **jubīla-** 'becsapni' ~ magy. (be)**csap**.

3.275. Kāšy. **jazil-** 'szétmázolódni' ~ magy. **mázol**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *jazi-*: relatív szótó + *-l-*: képző.

A relatív szótó 'máz' jelentésű lehet. Idetartozik a csuv. *sēr* 'mázolni, törölni', üzb. *sur*, *surt*, MK., oszm. *sür*, tat. *sört* 'törölni, mázolni', AFT., kazak, k.kalp., nog., türkm., karacs. *sürt*, jak. *ür*, *sür* 'törölni', kirk. *sür* 'törölni', ujjg. *sür* 'megtisztítani, sikálni (bőrt)', alt. *sürt* 'mázolni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *sē-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, üzb. *su-* + *-r*, *sur-*: relatív szótó + *-t-*: képző, MK., oszm. *sü-*: abszolút szótó + *-r*, tat. *sör-*: relatív szótó + *-t-*: képző, AFT., kazak, k.kalp., nog., türkm., karacs. *sür-*: relatív szótó + *-t-*: képző, jak. *ü-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, *sü-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, kirk. *sü-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, ujjg. *sü-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, alt. *sür-*: relatív szótó + *-t-*: képző.

Rokona a magy. **mázol-**, amely a *máz* címszónál található a TESz-ben, vö.: magy. **máz** 'zománcszerű bevonat, kenőcs, pizok, mocsok, bőr'. Szláv eredetű, vö.: blg. *mas* 'zsír, kenőcs', *maz* 'ua.', szb-hv. *máz* 'kenőcs, tapasztóanyag, mázolóanyag', (a szakácsmesterségben) máz, bevonat', szln. *máz* 'kenőcs', *máz* 'máz', szlk. *maz* 'ragacs, nedv, keményítő, csiríz', faggyú, (a fazekas mesterségben) zománc, vakolat', or. *maz'* 'kenőcs'. (TESz) < magy. *máz*: relatív szótó (< *má-*: abszolút szótó + *-z-*: képző), *mázo-*: relatív szótó + *-l-*: denominális verbum képző, blg. *ma-*: abszolút szótó + *-s-*: képző, *ma-* + *-z*, szb-hv. *mâ-* + *-z*, szln. *mâ-* + *-z*, *má-* + *-z*, szlk. *ma-* + *-z*, or. *ma-* + *-z'*.

Idetartozik a magy. **töröl**, amely a TESz szerint 'szennyet, nedvességet dörzsöléssel eltávolít, tárgyat, testrészt végigsimít, megdörzsöl, megsemmisít, elpusztít, írásból, szövegből kihúz, érvénytelenít, pofonút'. Származékszó: a *tör* igéből jött létre az *-l* gyakorító képzővel. Valószínű, hogy a *tör*-nek 'valamit részeire választ, több részre különít stb. szolgálhatott alapul a *töröl* igének. (TESz) < magy. *törö-*: relatív szótó (< *tö-*: abszolút szótó + *-rö-*: képző) + *-l-*: képző.

A TESz véleményével ellentétben a magy. *töröl*, *mázol* szótóve a *törö-* összefügg az *ír*, *írás* stb. szavaknak az eredetileg nómen-verbum formájával. Alapjelentése 'nyomot hagy, nyom'. Ráadásul ez esetben az *-l* denominális verbum képző.

A szócsaládba tartozik az or. **mazat'** [< *maza-*: relatív szótó (< *ma-*: abszolút szótó + *-za-*: képző) + *-t'*: főnévi igenév képző]. Az or. **malevat'** vö.: pol. *malować* 'festékekkel írni, festeni, ábrázolni' átvétele, vö.: ném. *malen* 'rajzolni', a szó mai jelentése 'durván rajzolni, mázolni'. (SIS) < or. *maleva-*: relatív szótó (< *ma-*: abszolút szótó + *-eva-*: képző) + *-t'*: főnévi igenév képző, polov. *malowa-*: relatív szótó (< *ma-*: abszolút szótó + *-lowa-*: képző) + *-ć-*: képző.

Az or. **teret'** 'törölni' indoeurópai jellegű közszláv szó, vö.: litv. *trinti* 'törölni', lat. *terō* 'ua.'. (SIS) < or. *tere-*: relatív szótó (< *te-*: abszolút szótó + *-re-*: képző) + *-t'*: főnévi igenév képző, litv. *trin-*: relatív szótó (< *t-*: abszolút szótó + *-rin-*: képző) + *-ti-*: főnévi igenév képző, lat. *te-*: abszolút szótó + *-rö-*: képző.

3.276. Kāšy. **jaril-** 'hasadozni, repedezni, elágazódni, feleződni' ~ magy. **törík**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *jari-*: relatív szótő (< *ja-*: abszolút szótő + *-ri*: képző) + *-l*: visszaható képző.

Idetartozik a Kāšy. *jariš* 'a vagyon szétosztása két ember között' (< *jari-*: relatív szótő + *-š*: képző) relatív szótőve.

Eleink jól megfigyelték a természetet s a megnevezések összefüggnek a természet működésének megfelelően. Amikor a forrásból kihajt a víz, a folyó elágazik, a mag csirázik, feleződik, a fa elágazik stb., keletkezik a forrásfolyó, a mellékfolyó, a szakadék, a faág, ilyenkor a mag reped, hasad, az utód elválk a magtól, az anyától, egyből lesz kettő, két ág, másképpen iker, azaz két fél, a kettő az egyhez tartozik, ugyanakkor mégis egy az egyik is, másik is. A forrás, a mag, az anya osztódott, ilyenkor van a születés s a tavasz is. Természetes, hogy ezek a jelenségek nemcsak összetartoznak, hanem a megnevezéseik is összefüggnek. Hangtani oldalról is rendszert alkotnak, szerkezeti felépítésük ugyanaz.

A Kāšy. *jari-*: relatív szótő rokona a csuv. *šurā*, *šur*, *šurma* 'fél', Óujg. *jarym*, azerb., türkm., oszm. *jarym*, *jary*, nog., tat., bask. *jarty*, *jarym*, kirg., kazak, k.kalp. *žarym*, ujj. *jerim*, üzb. *jarim*, alt. *d'arim*, hak. *čarim* 'fél'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šu-*: abszolút szótő + *-rā*: képző, *šu-* + *-r*, *šu-* + *-rma*, Óujg. *ja-* + *-rym*, azerb., türkm., oszm. *ja-* + *-rym*, *ja-* + *-ry*, nog., tat., bask. *jar-*: relatív szótő (< *ja-*: abszolút szótő + *-r*: képző) + *-ty*, *ja-*: abszolút szótő + *-rym*: képző, kirg., kazak, k.kalp. *ža-* + *-rym*, ujj. *je-* + *-rim*, üzb. *ja-* + *-rim*, alt. *d'a-* + *-rim*, hak. *ča-* + *-rim*.

Idetartozik a csuv. *šur* 'vágni, tépni', MK., ujj., azerb., türkm., oszm., nog., tat., bask. *jar*, kirg., kazak, k.kalp. *žar*, üzb. *jor*, ojr. *d'ar*, hak., tuv. *čar* 'vágni, széthasítani'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šu-*: abszolút szótő + *-r*: képző, MK., ujj., azerb., türkm., oszm., nog., tat., bask. *ja-* + *-r*, kirg., kazak, k.kalp. *ža-* + *-r*, üzb. *jo-* + *-r*, ojr. *d'a-* + *-r*, hak., tuv. *ča-* + *-r*.

A vág, hasít cselekvés eredménye a csuv. *šurāk* 'vágat, rés, hasadék, árok', MK., Zamahš., ujj. *jaruk*, azerb. *jaryg*, türkm., oszm., nog., tat., bask. *jaryk*, ujj. *joruk*, üzb. *jorik*, kirg., kazak., k.kalp. *žaryk*, ojr.- *d'aryk*, tuv. *čaryk*, hak. *čarix* 'rés, hasadék'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šu-*: abszolút szótő + *-rāk*: képző, MK., Zamahš., ujj. *ja-* + *-ruk*, azerb. *ja-* + *-ryg*, türkm., oszm., nog., tat., bask. *ja-* + *-ryk*, ujj. *jo-* + *-ruk*, üzb. *jo-* + *-rik*, kirg., kazak., k.kalp. *ža-* + *-ryk*, ojr.- *d'a-* + *-ryk*, tuv. *ča-* + *-ryk*, hak. *ča-* + *-rix*.

Ez a művelet másképp maga a születés, a tavasz, a hajnalhasadás, vö.: csuv. *šurat* 'szülni', *šural* 'születni', ÓT., KB., ujj., üzb., azerb., türkm., oszm., nog., tat. *jarat*, kirg., kazak *žarat* 'létrehozni, felépíteni, alkotni', kum. *jarat* 'szülni, alkotni', azerb. *jaran*, türkm. *jarabył*, oszm. *jaratyl*, tat. *jaral*, kazak, kirg. *žaral* 'létrejönni, megszületni, teremtettné lenni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šura-*: relatív szótő (< *šu-*: abszolút szótő + *-ra*: képző) + *-t*: igeképző, *šura-*: relatív szótő + *-l*: igeképző, ÓT., KB., ujj., üzb., azerb., türkm., oszm., nog., tat. *jara-*: relatív szótő + *-t*: igeképző, kirg., kazak *žara-* + *-t*, kum. *jara-* + *-t*, azerb. *jara-* + *-n*, türkm. *jara-* + *-był*, oszm. *jara-* + *-tył*, tat. *jara-* + *-l*, kazak, kirg. *žara-* + *-l*.

A csuv. *šurāmpuš*, *šurāmpuš* 'hajnal'. Régen fényt, világosságot jelentett, vö.: ÓT., MK., AFT. *jaruk* 'fény', kirg., kazak *džaryk*, türkm., nog., kum. *jaryk*, alt. *d'aryk*, hak. *čaryk* 'fény', KB. *jarug* 'fény sugar', Zamahš. *jaruk* 'fényes', ujj. *joruk* 'fény, világos, ragyogó', vö.: KB. *jaru* 'megvilágítani', ujj. világossá lenni', tuv. *čyry* 'világossá válni', MK. *jaru* 'fényt csinálni, világítani', ujj. *joru* 'fényleni', tuv. *čyry* 'fényessé, világossá válni', hak. *čary* 'megvilágítani', alt. *d'ar*, *d'ary* fényt kiadni'.

Jóval régebben a csuvasok a hajnalt a következőképpen nevezték: *kāvak šutā⁵*, *kāvak šurāmpuś* 'kék 'fény', 'kék hajnal', csuv. *šorām puś* 'reggel kezdete'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šu-*: abszolút szótő + *-rām*: képző, *šu-* + *-rām*. ÓT., MK., AFT. *ja-* + *-ruk*, kirg., kazak *dža-* + *-ryk*, türkm., nog., kum. *ja-* + *-ryk*, alt. *d'a-* + *ryk*, hak. *ča-* + *-ryk*, KB. *ja-* + *-rug*, Zamahš. *ja-* + *-ruk*, ujj. *jo-* + *-ruk*, KB. *ja-* + *-ru*, tuv. *čy-* + *-ry*, MK. *ja-* + *-ru*, ujj. *jo-* + *-ru*, tuv. *čy-* + *-ry*, hak. *ča-* + *-ry*, alt. *d'a-* + *-r*, *d'a-* + *-ry*.

A csuv. *kāvak* 'kék' és a *kāk* 'gyökér, alap, tő' jelentésű szavak úgy függnék össze, hogy a gyökér ugyanúgy kezdete, forrása valaminek, mint a víz a folyónak. A forrásvíz azonban olyan tiszta, hogy szinte kék. Ilyen az ég is, ahova a forrást, az élet születését helyezik. Ily módon a kék és a gyökér, az eredet is összetartozó szavak, ez esetben azonban a csuv. *kāvak* 'kék' és a *kāk* 'gyökér, alap, tő' a *k-* kezdetűek csoportjába tartozik. Ilyen gondolkodás alapján függ össze a ko. *sin* 'forrás, és az or. *sinij* 'kék' szó töve.

Idetartozik a magy. *fél*, *felez* 'embertárs, valaminek a fele része, valamiből egy rész, oldal, kapcsolatban álló személyek egyike, párosan összetartozó dolgok közül az egyik, valaminek a közepe, az egésznek felét kitevő'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *pääl* 'valaminek a fele, oldal', osztj. *pēlek* 'valaminek a fele', zürj. *pel* 'oldal, két összetartozó dologból az egyik', votj. *pal* 'oldal, táj, világtáj, időszak, napszak, valaminek a fele, két összetartozó dolog egyike', cser. *pel*, *βel* 'oldal', *pè-le* 'valaminek a fele, egy párból az egyik', mdE. *pel'*, mdM. *pel'* 'oldal', mdE. *pel'e*, mdM. *pel'ε* 'fél, valaminek a fele', fi. *pieli*: *suu pieli* 'szájszöglet', lp. *belle* 'oldal, valaminek a fele, egy párból az egyik', szam. jur. *pēl'l'é* 'valaminek a fele, egy része', jeny. *fele* 'ua.', tvg. *fealea* 'ua.', szelk. *pele* 'fél', kam. *piel* 'fél, oldal'. (TESz) < magy. *fē-*: abszolút szótő + *-l*: képző, vog. *pää-*: abszolút szótő + *-l*: képző, osztj. *pē-* + *-lek*, zürj. *pe-* + *-l*, votj. *pa-* + *-l*, cser. *pe-* + *-l*, *βe-* + *-l*, *pè-* + *le*, mdE. *pe-* + *-l'*, mdM. *pε-* + *-l'*, mdE. *pe-* + *-l'e*, mdM. *pε-* + *-l'ε*, fi. *pie-* + *-li*: *suu* 'száj' + *pie-*: abszolút szótő + *-li*: képző, lp. *belle*, szam. jur. *pēl'l'é*, jeny. *fe-* + *-le*, tvg. *fea-* + *-lea*, szelk. *pε-* + *-le*, kam. *pie-* + *-l*.

A magy. *tör*, *török* 'több részre különít, részeire választ, összezúz stb.' Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *tő-*: abszolút szótő + *-r*: képző, *tő-*: abszolút szótő + *-rik*. képző.

A magy. *terem* 'létrejön, lesz, nő, létrehoz, termést hoz, hirtelen megjelenik'. Ismeretlen eredetű. (TES) < magy. *tere-*: relatív szótő + *-m*: képző.

A magy. *gyarat* 'sarlóval vág stb.'. Bizonytalan eredetű. (TESz) < magy. *gyara⁶-*: relatív szótő + *-t*: igeképző.

A magy. *gyárt* 'készít, csinál, alkot, gyári úton nagy mennyiségben készít'. Ótörök eredetű, vö.: türk, CC., oszm., tat. *jarat*, csuv. *šurat* 'teremt'. (TESz) < magy. *gyár-*: relatív szótő + *-t*: igeképző, türk, CC., oszm., tat. *jara-* + *-t*, csuv. *šura-* + *-t*.

A relatív szótő alakváltozata a magy. *szül* 'gyermeket világra hoz, nemz, előidéz, okoz'. Valószínűleg ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *sēli* 'szerez, vásárol'. (TESz) < magy. *szü-*: abszolút szótő + *l*: igeképző.

A fenti szócsaládba tartozik a relatív szótő, vö.: magy. *oldal* 'térszíni alakulatnak az alsó és felső rész közötti felülete, emberi állati törzsnek a szimmetriatengelytől jobbra vagy balra eső része, tárgynak, építménynek határoló lapja, szélen levő része, mértani testnek határoló lapja, mértani

⁵ Rokona az or. *svet* 'fény'.

⁶ Alakváltozata a magy. *szel* 'vág'.

síkidom határoló vonala, valakinek a közele, valaki mellett levő hely, térségnek szélső része, valahonnan jobbra vagy balra eső irány, valakinek, valaminek valamilyen irányba eső része, fele, oldalt alkotó, oldalt levő, stb.' Bizonytalan eredetű. (TESz) < magy. *ol-*: relatív szótó + *-dal*.

Ld. még magy. *árok, iker, málik, másik*, stb.

Rokonuk az or. *pol, polovina* 'fél', vö.: alb. *pal'ε* 'oldal, fél'. (SIS) < or. *po-*: abszolút szótó + *-l*: képző, alb. *pa-* + *-l'ε*.

Ld. még ang. *half* (< *ha-*: abszolút szótó + *-lf*: képző), ném. *ha-* + *-lb* 'fél'.

A relatív szótóvek eredeti *t-* kezdetűek, ezt a *t-*t megőriződött a magy. *tör* és a *terem, teremt* szóban. Különböző úton létrejött fejleményei vannak meg a fenti szavakban: a *d'-, j-* (*t* > *d'-* > *j-*), *s-* (*t* > *th-* > *s-*), *ś-* (*t* > *t'h'-* > *ś-*), *ž-* (*t* > *dž-* > *ž-*), *č-, š-* (*t* > *t'-* > *č-* > *š-*), *w-, m-* (*t* > *δ-* > *w-* > *m-*), *p-, f-* (*t* > *th-* > *φ-* > 1. *p-*, 2. *f-*).

A relatív szótó második elemének, a képzőnek a kezdő mássalhangzóra is eredeti *t-* illetőleg a fejleményei: *r-, l-* (*t* > *δ-* > 1. *r-* 2. *l-*), *š-* (*t* > *t'-* > *č-* > *š-*).

3.277. Kášy. *jazil-* 'kibogozottnak lenni (a csomó) ~ magy. *fűz, bogoz*.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *jazi-*: relatív szótó (< *ja-*: abszolút szótó + *-zy*: képző) + *-l*: verbum képző.

A relatív szótó egy 'bog, csomó' jelentésű névszó, amelyhez járult az igeképző. A relatív szótó összetartozik az oszm. *üzüm* 'szőlő' szóval, rokona az or. *uzel* 'csomó', or. *v'azat* 'kötni, csomózni', or. *iz'um* 'majsola'. < oszm. *ü-*: abszolút szótó + *-züm*: képző, or. *uze-*: relatív szótó + *-l*: denominális verbum képző, or. *v'aza-*: relatív szótó + *-t'*: főnévi igenév képző, or. *i-*: abszolút szótó + *-z'um*: képző.

Látható, hogy a bog a csomó egyaránt alapul szolgálhatott a 'csomót készít' és a 'csomót kibont' cselekvést kifejező igének. Így tartozik ide a magy. *fűz* ige is, amely a TESz szerint '(rendszerint szálas anyaggal) egymáshoz erősít, fon, (szálas anyagot) nyílason átdug, teletűzdel, fűzővel összeszorít, (érzelem) hozzákapcsol valakihez vagy valamihez'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: cser. *pi-δām, pi-δam* 'köt, fűz', *pi-δam* 'köt, fűz, csomóz (hálót)'. (TESz) < magy. *fű-*: abszolút szótó + *-z*: denominális verbum képző, cser. *pi-*: abszolút szótó + *-δām, pi-* + *-δam*.

Az adatok idetartoznak, azonban a magyar szó finnugor eredete nem igazolt. A szókezdő *f-, p-* mássalhangzók eredeti *t-* fejleményei. A *t-* szókezdő megvan a magy. *tűz* igében, amely jelentésében, szerkezeti felépítésében és hangtanilag is idetartozik. A magy. *tűz* 'szúr, díszöltésekkel végigvarr, átöltöget, beszúrt, ráerősített, rávarrt dolgokkal díszít, tűvel, tűfélével valahova odaerősít, (hegyes, nyeles) tárgyat feltűnő helyre rögzít, (építményt) összeeszkábál, hímez, kivarr, (figyelmet) ráirányít valakire, valamire, (tekintetet) rászögez valakire, valamire, Összekap, összevész valakivel, stb.'. Származékszó: *-z* gyakorító képzővel jött létre az elavult *tövik* ige tövéből. (TESz) < *tű-*: abszolút szótó + *-z*: igeképző.

A két ellentétes irányú cselekvéskor, a kibogoz, kibont és a csomóz, szarvcsomó készítésekor egyaránt a szál, vessző stb. hajlításával végezzük a műveletet.

3.278. Kášy. *jasil-* 'szétmálik, foszlik' ~ magy. *foszlik*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *jasi-*: relatív szótó + *-l*: képző.

Alakváltozata a csuv. *šētēl* 'tépni stb.', vö.: AFT. *jyrt*, üzb. *jirt* 'tépni', kirg. *žyrt*, türkm. *jürt* 'elhasználni', ujj. *žit* 'tépni, elnyűni (ruhát)', kazak *žer žyrt* 'ásni, szántani', ujj. *žitil*, üzb. *jirtil* 'tépődni, elviselődni', tefs. XII--XIII. sz., türkm. *jyrtyl*, kirg. *žyrtyl* 'elviselődni, tépődni', vö.: csuv. *šyrt*. (JEGOROV 1964) < csuv. *šētē-*: relatív szótó + *-l*: igeképző, AFT. *jyr-* + *-t*, üzb. *jir-* + *-t*, kirg. *žyr-* + *-t*, türkm. *jür-* + *-t*, ujj. *ži-*: abszolút szótó + *-t*: képző, kazak *žer žyr-* + *-t*, ujj. *žiti-* + *-l*, üzb. *jirti-*: relatív szótó (< *jir-*: relatív szótó + *-ti-*: képző) + *-l*: képző, tefs. XII--XIII. sz., türkm. *jyrty-* + *-l*, kirg. *žyrty-* + *-l*, csuv. *šyr-* + *-t*.

A csuv. *tāpāl* 'elviselődni' nincs meg Jegorovnál (< *tāpā-*: relatív szótó + *-l*: igeképző). A csuv. *tatāl* sincs meg Jegorovnál, megvan azonban a csuv. *tat* 'tépni stb.', azerb. *did* 'tépni', oszm. *dit* 'szálakra szétszedni', tépni', kirg. *tyt* 'cibálni, tilolni, nyűni'. (JEGOROV 1964)

A relatív szótóval összetartozik a csuv. *tatāk* 'vágat, darab'. Jegorov a továbbiakban *k-* kezdetű szavakat hoz, amelyek nem ide, hanem a *k-* kezdetűek csoportjába tartoznak. Etimológiájukat illetően nem lehet rokonuk a csuvas *tatāk* szónak. Szerkezeti felépítése: *ta-*: abszolút szótó + *-tāk*: képző.

A csuv. *čērēl* 'tépődni szintén nincs meg Jegorovnál. Szerkezeti felépítése: *čērē-*: relatív szótó + *-l*: képző.

A Kāšy. *jasil-* 'szétmálik, foszlik' szóval összetartozik a magy. *foszlik*, amely a TESz-ben a *foszt* címszónál található. A magy. *foszt* '(többnyire laza szerkezetű felületi réteget) lehúzó, lehánt', foszlik 'zsákmánnyá válik, (laza szerkezetű anyag, különösen felületi réteg) részeire bomlik, szétmállik, leválik, (elgondolás, érzés, emlék) lassanként megsemmisül'. A szócsalád *fosz-* alapszava bizonytalan eredetű. Talán ősi hangfestő szó a finnugor korból, vö.: vog. *pasli* 'elkopik, lyukas lesz (ing, lábbeli, fémedény), osztj. *pus-*, votj. *pošt-* 'nyű, elnyű, elviselődik, elrongyolódik'. (TESz) < magy. *fosz-*: relatív szótó + *-lik*: igeképző, vog. *pas-*: relatív szótó + *-li*: képző, osztj. *pu-*: abszolút szótó + *-s-*: képző, votj. *poš-*: relatív szótó + *-t-*: képző.

Alakváltozata a magy. *oszlik* 'szétszéled, részekre bomlik, tagozódik, szétszéledő részekre bomolva eltűnik, fokozatosan megszűnik, meghal, bomlik rothad'. A szócsalád tagjai származékszavak, *osz-* alapszavuk bizonytalan eredetű. Talán ősi örökség a finnugor korból, vö.: cser. *ušaš* 'rész', *ušašlaš* 'oszt, szétszett', fi. *osa* 'rész, osztályrész', észt *osa* 'rész, osztályrész, adag, hús'. (TESz) < magy. *osz-*: relatív szótó + *-lik*: ige képző. A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak.

Ami oszlott, az elágazott. Ezt számos földrajzi név is igazolja, pl.:

Asylykül t. TB.26.: bask. *Asylykül* / *Karatabyn küle* / *Jer Upkan* / *Jer Batkan* / *Ajyrkül* or. *Asylykul'* Davl. tó.

< bask. *Asylykül* < *Asyly* < *Asy* ← 1. bask. *asy* 'keserű, sós'
2. *asa* 'elágazás'

+ *-ly*: képző

+ *kül* ← bask. *kül* 'tó'.

bask. *Karatabyn* < *Kara* ← bask. *kara* 'fekete'

+ *tabyn*

+ *küle* ← bask. *kül* 'tó'

+ -e: birtokos személyjel.

Jer

+ *Upkan*

Jer

+ *Batkan*

Ajyrkül < *Ajyr* ← bask. *auyr, ajyr* 'folyó elágazása, mellékfolyó, patak'
+ *kül* 'tó'

or. *Asylykul* ← bask. *Asylykül*.

Asyly Öj Öräk f. TB.26.: bask. *Asyly Öj Öräk / Bäläkaj Öj Öräk / Asy Öj Öräk* or. *Asli Udr'ak*
Davl., az or. Dema jobb oldali mellékfolyója.

< bask. *Asyly* < *Asy* ← bask. *asy* 'keserű, sós'
+ -ly

+ *Öj Öräk* < *Öj*
+ *Öräk*,

or. *Asli* ← bask. *Asyly*

+ *Udr'ak* ← bask. *Öj Öräk*.

A magyar *ászkofa* *ászok* előtagja is idekötődik, a jelentése 'ágasfa'. A szókezdő mássalhangzó eredeti *t-* volt, amely eltűnt. Ezek az alakváltozatok sok tovább képzett szónak szolgáltak alapul, vö.: oszm. *asmak* (< *as-*: relatív szótő + *-mak*: főnévi igenév képző) 'felakasztani', *askı* 'akasztó', *asil* alap, eredet'. A szó őrzi azt, hogy az elágazás csúcsában van az alap, az eredet helye. A csúcspont tehát maga a mag, az eredet. Ugyanakkor az oszmán példák is igazolják, hogy eredetileg nómen-verbum volt a szó.

Idetartozik a magy. *akaszt*, *akasztó*, amely azért fontos, mert az abszolút szótő *aka-* teljesebb alakját tartalmazza. A TESz-ben a magy. *akaszt* címszónál található, 'függeszt, megüt'. A szócsalád tagjai származékszók, *ak-* alapszavuk valószínűleg ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *taxn-* '(szilárdan) megakad', *taxnl-* 'talál (lövés), megerősít', osztj. *lokintà* 'meg-, fennakad', stb. (TESz)

Az adatok idetartoznak, ám a magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

A szó családjába tartozik a magy. *posztó* 'kártolt gyapjúból szőtt vastag szövet, nemez, stb.' Szláv eredetű, vö.: blg. *postáv* 'szövet, egy vég (posztó)', szb.-hv. *pòstav* 'szövet, posztó', cseh *postav* 'egy vég posztó, tekercs', ukr. *postav* 'egészet képező darab, posztógöngyöleg', or. *postáv* 'összezsavart (len)vászonadarab'. (TESz) < nagy- *posz-*: relatív szótő + *-tó*: képző, blg. *pos-* + *-táv*, szb.-hv. *pòs-* + *-tav*, cseh *pos-* + *-tav*, ukr. *pos-* + *-tav*, or. *pos-* + *-táv*.

Minthogy a posztó eredetileg nemez lehetett, a szó tartalmazza az anyag milyenségét, vagyis azt, hogy szétfoslott, oszlott szálakat préseltek össze, így keletkezett a posztó. A magyar szó szláv eredete nem igazolt.

Idetartozik a magy. *szakad* (< *szaka-* + *-d*: igeképző). A magy. *tép* a TESz szerint 'húzza, ráncigálva szaggat, leszakít, kiszakít, elvág, elmetsz, legyőz, megsemmisít, tönkretesz, (szálas anyagot) széthúzkodva rendez, szétbont, (baromfit) tollaitól megfoszt, tollat kiszakít, darabokra szaggat'. Bizonytalan eredetű. Talán ősi örökség a finnugor korból, vö.: fi. *temmata* 'megragad, elragad, kiszakít, tép'. (TESz)

A *-lik* képzőnek ugyanilyen jelentésben a Kāšy. *jasil-* szóban és a csuvas adatban (csuv. *šētēl, tǎpāl, čērēl*) csak a kezdő mássalhangzója az *-l-* használatos a fenti adatokban.

Ld. még magy. *tör, török* ige, *darab* főnév, *szét-* igekötő. Idetartozik az or. *ras-, raz-* 'szét'. Ld. még bask. *asy* 'elágazás' stb.

3.279. Kášγ. *jaš* 'zöld' ~ magy. *zöld*.

Szerkezeti felépítése: Kášγ. *ja-*: abszolút szótő + *-š*: képző.

A Kášγ. *jaš* 'zöld' szóval az első relatív szótő tartozik össze, vö.: csuv. *ješěl* 'zöld, fiatal', ÓT., MK., KB., Zamahš., azerb. *jašyl*, ujb. *ješil*, oszm. *ješil*, üzb. *jašil*, kirg. *žašyl*, kazak, k.kalp. *žasył*, tat. *jašel*, bask. *ješel* 'zöld'. < csuv. *jaš, žas* 'zöld, fiatal'. Régi csuv. *šeš, šešen xir, šešpěl*. (JEGOROV 1964) < csuv. *ješě-*: relatív szótő (< *je-*: abszolút szótő + *-šě*: képző) + *-l*: képző, ÓT., MK., KB., Zamahš., azerb. *jašy-* + *-l*, ujb. *ješi-* + *-l*, üzb. *jaši-* + *-l*, kirg. *žašy-* + *-l*, kazak, k.kalp. *žasy-* + *-l*, tat. *jaše-* + *-l*, bask. *ješē-* + *-l*.

A csuv. *ješěl* és török nyelvi megfelelőivel rokon a magy. *zöld, ződ* 'a sárga és a kék közötti színű, éretlen (gyümölcs), egészséges, értelmetlen, sületlen (beszéd), nagyon sápadt, (zöld) növény, növényi hajtás, zöld szín, zöld szín a kártyában, sületlenség, növényzettel borított szabad természet, valaminek a zöld volta, szabad utat jelző zöld fény'. Bizonytalan eredetű. Talán jövevényszó, vö.: osz. *zäldä* 'alacsony fű(fajta), *zelde* 'pázsit, gyp, zöld (szín)'. (TESz) < magy. *zöl-*: (< *zö-*: abszolút szótő + *-l*: képző) relatív szótő + *-d*: képző. Az oszét adatok idetartoznak, ám ez nem azt jelenti, hogy a magyar szó átvétel az oszétból. A kutatásaink értelmében az oszét előzményét a szkíta-hún nyelvekben kell keresni. Ez pedig azt jelenti, hogy a magyar ősökkel rokon.

A nyelvjárási *zöd* formában is megvolt ugyanaz a mássalhangzó, mint a *zöld -l*-jének elődje, amely eredeti *-t-* fejleménye: *-t* > *-δ* > 1. *-l*, 2. *-w* > *-V* > *-0*, 3. *-r*. Másik irányban keletkezett az *-š*, *-č*, *-ś*, *-s*, vö.: *-t* > *-t'* > *-č* > *-š*; *-t* > *-th* > *-s*; *-t* > *-t'h'* > *-ś*.

A zöld a fiatal növényi hajtásról, a csiráról kaphatta a nevét, amelynek a színe sárga is meg zöld is. Így összefügg a *sárga* és a *sarj* szavakkal. Ismeretes, hogy sárgából és kékből kikeverhető. A szó összetartozhat a *szül, születik* szóval, amely úgy is felfogható, hogy sarjad, kihajt.

A or. *zel'onij* 'zöld' tövében *zel'* 'zöld', ld. ópor. *zel'* 'fiatal zöld növényzet', szln. *zel* 'növény', lett *zelt* 'zöldülni', ld. még *zlak, zoloto, zola*. (SIS) < or. *zel'o-*: relatív szótő + *-n-*: melléknév képző, + *-yj*.

Idetartozik az or. *zoloto* 'arany', ld. or. *žoltyj* 'sárga', lett *zelts* 'sárga'. (SIS) < or. *zolo-*: relatív szótő + *-to*: képző, or. *žolt-*: relatív szótő (< *žol-*: relatív szótő + *-t-*: képző) + *-yj*.

Az or. *žoltyj* 'sárga' szókezdőjéről eldöntendő, hogy eredeti *t-* fejleménye-e, vagy a *k-* fejleményeivel tartozik össze, vö.: ném. *gelb*⁷ 'arany'.

Minthogy a fiatal fű, a fiatal hajtás zöld, ezért a szónak van 'fiatal' jelentése is, ld. csuv. *jaš* 'fiatal', *ješil* < *ješi-* 'fiatal' + *-l*: képző 'valamivel ellátott, valamihez tartozó'. A csuv. *ješil*, magy. *zöld* 'fiatalhoz tartozó' szín. Ilyen a frissen kikelt mag is.

3.280. Kášγ. *jušil* 'ömleni' ~ magy. *esik*.

Szerkezeti felépítése: Kášγ. *juši-*: relatív szótő (< *ju-*: abszolút szótő + *-ši*: képző) + *-l*: visszaható ige képző.

⁷ Etimológiaiag nem tartozik össze a fenti 'zöld' szavakkal illetőleg a relatív szótőveivel.

Az abszolút szótó összetartozik a csuv. **jux-** 'kifolyni', **tāk** 'önteni, kiönteni' és nyelvi megfelelőivel. A relatív szótónek (*juši-*) alakváltozata a csuv. *tākān* 'ömleni, kiömleni, kihullani, kiesni (haj)', MK., Zamahš., tefs. XII-XIII. sz., azerb., ujj. *tökül*, oszm., türkm. *dökül*, kazak, k.kalp. *tögil*, tat. *tügel*, kirk. *tögül*. < *tāk*. (JEGOROV 1964) < csuv. *tākā-*: abszolút szótó + *-n*, MK., Zamahš., tefs. XII-XIII. sz., azerb., ujj. *tökü-* + *-l*, oszm., türkm. *dökü-* + *-l*, kazak, k.kalp. *tögi-* + *-l*, tat. *tüge-* + *-l*, kirk. *tögü-* + *-l*.

Az abszolút szótó (vö.: csuv. *tāx*, *jux*) az alapja a csuv. **tāxām** 'nemzedék, utódok, ivadékok, törzs' szónak, vö.: ujj. *tuxum*, kirk. *tukum*, kazak, nog., k.kalp. *tukym*, tat. *tokym*, bask. *tokom* 'utódok, ivadékok, törzs, nemzedék' (azonkívül a kirk., kazak 'mag, szem, gabona', ujj. 'szem, tojás, magzat, embrió'), üzb. *tuxum* 'tojás, mag (sperma)', azerb. *toxum* 'mag, tojás', türkm. *toxum* 'mag, törzs, nemzedék, utódok', *toxumlan* 'megtermékenyülni', kum. *tuxum bašy* 'előd, ős, ősapa'. Vö.: burj.mong. *tokum*, *tukum* gyakran helyettesítik a *torxum* szóval, ld. *torxe* 'szülni', perzsa *toxm* 'mag, tojás'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tāxā-*: abszolút szótó + *-m*: képző, ujj. *tuxu-* + *-m*, kirk. *tuku-* + *-m*, kazak, nog., k.kalp. *tuky-* + *-m*, tat. *toky-* + *-m*, bask. *toko-* + *-m*, üzb. *tuxu-* + *-m*, azerb. *toxu-* + *-m*, türkm. *toxu-* + *-m*, *toxum-*: (< *toxu-*: abszolút szótó + *-m*: képző) relatív szótó + *-lan*: képző, kum. *tuxu-* + *-m*, burj.mong. *toku-* + *-m*, *tuku-* + *-m*, perzsa *tox-* + *-m*.

A csuv. *tāxām* és társainak rokona a magy. **ömlik**, **öm-** és az **ont on-** töve.

Az abszolút szótóval (vö.: csuv. *tāxā-* és társai) pedig összetartoznak a magy. *tyúk*, *tik* és nyelvi megfelelői.

A Kāšy. *juši-* relatív szótónek rokona a magy. *esik*, amelynek a szókezdő mássalhangzója eltűnt az ejtésből. A TESz szerint a magy. **esik** 'lefelé hull, zuhan, valamilyen állapotba jut, kerül, valamit hullat, leborul, térdre esik, történik, csapadék hull, valami valakire részül jut, valahogyan ízlik, tetszik, megkönyörül valakin, (mértéke, mennyisége) csökken, befed, belep, valahol van, fekszik'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *es-* '(madár) leereszkedik', osztj. *ešeltä* 'ereszt, elereszt, felhagy valamivel, enged, elenged', zürj. *ušni* 'esik', votj. *uš-* 'esik, elesik, hullik (eső, hó, falevél), valahová jut, belekerül', szam. szelk. *āstau* 'felfordít, feldönt', kam. *uzul'em* 'esik, elesik, leszáll, imádkozik, kér, megkérdez'. (TESz) < magy. *e-*: abszolút szótó + *-sik*: képző, vog. *e-* + *-s*, osztj. *ešel-*: relatív szótó [< *eše-*: relatív szótó (< *e-*: abszolút szótó + *-še*: képző) + *-l*] + *-tā*, zürj. *uš-*: relatív szótó (< *u-*: abszolút szótó + *-š*: képző) + *-ni*: főnévi igenév képző, votj. *u-* + *-š*, szam. szelk. *ās-*: relatív szótó (< *ā-*: abszolút szótó + *-s*: képző) + *-tau*: képző, kam. *uzu-*: relatív szótó (< *u-*: abszolút szótó + *-zu*: képző) + *-l'em*: képző.

A szócikk írója nem vette figyelembe a török adatokat, a magyar szó uráli eredete nem igazolt. Ld. még: Kāšy. **tušīt** 'esett' < *tuš-*: relatív szótó (< *tu-*: abszolút szótó + *-š*: képző) + *-tī*: múlt idő jele, oszm. **düşmek** (< *düş-*: relatív szótó + *-mek*: főnévi igenév képző) 'leesni'.

A szókezdő világosan eredeti *t-* volt, amelynek -0 (zéró) fejleménye van meg a magyarban az *esik* szóban.

A szó eljutott nyugatra is a szkíta-hun-ősmagyar gyökerektől, innen van a magy. **tuš** 'zuhany', amely a TESz szerint bajor-osztrák eredetű, vö.: baj.osztr. *tusche* '(hideg) vízsugár, ném. *tus* 'zuhany', ir. ném. *Dusche* 'zuhany'. Végső forrása ol. *duccia* 'csurgó ereszcatorna, esőcatorna, zuhany, tus, zuhanyozás' (< ol. *docciare* 'folyik, ömlik'). A németbe a fr. *douche* 'zuhany, tus közvetítésével került. Ld. még cseh *tuš*, le. *tus*, or. *duš* 'zuhany(fürdő), tus'. (TESz)

Eleink tudták, amikor kiönt a víz akár a forrásból, akár egy másik folyóból, a mozgás iránya lefelé mutat, másképpen a víz esik. Ehhez hasonlóan a Nap is ezt teszi déltől, a csúcstól lefelé jövet. A jelenség elnevezése ezért természetes, hogy az 'önt, kiönt' jelentésű ige szolgált alapul a megnevezésnek, amely másra is átszállt, ami esett.

Ezért idetartozik a csuv. **tāk** 'önteni, kiönteni', MK., ujj., kirg., kazak, azerb., alt., hak., tuv., kum., k.kalp. *tök*, üzb. *tuk*, tat., bask. *tük*, AFT., oszm., türkm. *dök*, jak. *tox* 'önteni, kiönteni, kiszórni'. (JEGOROV 1964), ld. még oszm. *čyk* 'kimegy'.

Idetartozik az or. *teč'* (< *tekti*), töve a *tek-* stb. A szóval összetartozik a *száll* ige is.

A magy. *zuhany* a TESz-ben a *zuhog* címszónál található, vö.: magy. **zuhog** '(víz) bőven és zúgva ömlik, (eső) sűrűn hull, zúg, morajlik, sűrűn, gyors egymásutánban ütődik, csapódik valami, nehéz léptekkel szalad, robog', **zuhan** '(magasból) nagy erővel a földre esik, árad, áramlik, (ár) nagy mértékben csökken', **zuhatag** 'vizesés', **zuhany**. Hangutánzó eredetű szócsalád. Hangalakja eredetileg a sebes folyású vagy magasból lezúduló vízzúgó hangját érzékeltette. Ld. zúg, zuhó. (TESz)

3.281. Kāšy. **jaḡil-** 'ömleni, esni (eső)' ~ magy. **esik, száll**.

Összetartozik vele a Kāšy. **jušil-** 'ömleni' relatív szótöve a **juši-**, továbbá a magy. **esik**. Ld. Kāšy. **jušil-** 'ömleni'.

3.282. Kāšy. **buzun** 'nép' ~ magy. **ivadék**.

Szerkezeti felépítése: *bu-*: abszolút szótő + *-zun*: képző 'valamivel ellátott, valamihez tartozó, valami mellett lévő'.

A török nyelvekben van **budun, bodun** (< *bu-*: abszolút szótő + *-dun*: képző, *bo-* + *-dun*) 'nép' változata. Minthogy eleink gondolkodása szerint is a nő és utódaiból, ivadékból, fiaiból áll a nép, elsőként a család, majd a kibővült nagy család, amely idővel nemzetségnyi, törzsnyi, majd népnyi nagyságú, természetes, hogy idetartoznak a következő szavak, vö.: csuv. **āru, ārāv** 'törzs, nemzetség, utódok, nemzedék', orh.-jeny. *urs* 'utód', *ury ogul* 'fiú, fia valakinek', Óujg. jurid. dok, AFT, üzb. *urug*, kirg. *uruk*, kazak *uryk, ru*, k.kalp. *uryk, uru* 'magok, mag (sperma), törzs, nemzetség, nemzedék, utódok', csag. *uruk* 'mag, törzs, nemzedék, családfa elágazása', ujj. *uruk* 'mag, gabona, törzs, nemzedék, utódok, gyerek, lány, lánya valakinek', tuv. *urug* 'lány, gyerek', *ool urug* 'fiú', *kys urug* 'lány', vö.: mong. *urag* 'rokon, saját utód'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ā-*: abszolút szótő + *-ru*: képző, *ā-* + *-rāv*, orh.-jeny. *u-* + *-rs*, *u-* + *ry*, *ogu-* + *-l*, Óujg. jurid. dok, AFT, üzb. *u-* + *-rug*, kirg. *u-* + *-ruk*, kazak *u-* + *-ryk*, k.kalp. *u-* + *-ryk*, *u-* + *-ru*, csag. *u-* + *-ruk*, ujj. *u-* + *-ruk*, tuv. *u-* + *-rug*, *oo-* + *-l*, *u-* + *-rug*, mong. *u-* + *-rag*.

A szócsalád tagja a magy. **ír(mag)**.

A Kāšy. **buzun** 'nép' magy. megfelelője az **ivadék** szó is, amely az **ívik** címszónál található. A TESz szerint a magy. **ívik** '(hal) ikrát rak, szaporodási tevékenységét végzi', **ivadék**. Valószínűleg ősi örökség a finnugor korból, vö.: fi. *juosta (juoksen)* 'fut, folyik, előrehalad, megalszik (tej), felgerjed (párazási hév fogja el)', észt *jooksmä, joosta (jooksen)* 'fut, folyik, részesül, üzekedik', *jooks* 'futás, párazási idő', lp. *juk'sât, jok'sât* 'elér, utolér, eltalál'. (TESz) < magy. *í-*: abszolút szótő + *-vik*: képző; *iva-*: relatív szótő (< *i-*: abszolút szótő + *-va-*: képző) + *-dék*: képző.

Az *-iva-* relatív szótó és az *ívik* összetartoznak, ám a magyar *ívik* finnugor eredete nem igazolt.

Idetartozik a magy. **poronty** 'kisgyermek, egyes állatom (madarak, béka stb.) kifejeletlen ivadéka, inas, szolga'. Román eredetű, vö.: rom. *prunc* 'kisdéd, csecsemő, gyerek'. (TESz) < magy. *poron-*: relatív szótó (< *po-*: abszolút szótó + *-ron-*: képző) + *-ty*: képző, rom. *p-*: abszolút szótó + *-runc*: képző.

A TESz álláspontja nem igazolt.

A Kāšy. *buzun* 'nép' szóval összetartozik az or. **rod** (*ro-*: abszolút szótó + *-d*: képző) 'törzs, nemzedék', amely az or. **narod** 'nép' (< *na-* + *rod*) második elemével, az or. **rodit'** (< *rodi-*: relatív szótó + *-t'*: főnévi igenév képző), az or. **rodnoj** (< *rod-*: relatív szótó + *-n-*: melléknév képző + *-oj*), **rodnik** 'rokon' (< *rod-*: relatív szótó + *-nik*: képző) relatív szótővével, azonos.

Az abszolút szótővel (*ro-*) összetartozik a magy. **rokon** (< *roko-*: abszolút szótó + *-n*: képző) abszolút szótőve és a magy. **rög** mint forrás jelentő szó.

A csuvasban a **šurat** 'szülni' ige **šura-** töve is a szó családjába tartozik.

A *nép* tehát a magból kifejlődött utódok sokasága, a maghoz, őshöz tartozik. A magy. *nép* (< *né* 'nő' + *p* 'fi, fiú') összetett szó, jelentése a nő és a fiai, azaz az utódai.

A Kāšy. *buzun* 'nép' szónak hangtani alakváltozata az ojr. **ulus**, *uls* 'nép', K-mong. *ulos* 'ua.', amely kapcsolódik az 'állam' jelentésű ugyanilyen szóhoz. A hun nyelvben még volt szókezdő *h-*. Ami a *h-* és *s-* viszonyát illeti, Ucsiraltu nagyon helyesen látja, hogy a két hang etimologikus és összetartozik. (UCSIRALTU 2008) A földrajzi névi kutatásaim eredményeképpen azonban nem a *h-* ből fejlődött az *s-*, hanem az összetartozás oka az, hogy a két hangnak közös az előzménye: *t-* > *th-* (*ū-*) > 1. *h-* 2. *s-*. Feltétlenül tisztázandó kérdés, hogy a mai mongolban meglévő *k-* lehet-e korábbi *h-* zárhangúsodásának eredménye, mert (ilyen a Volga-Ural vidéke földrajzi nevei közt és a magyarban nem mutatható ki), vagy egyszerűen csak arról van szó, hogy az egyik a *k-* kezdetűek csoportjába tartozik, míg a másik változat a *t-* és fejleményeivel kezdődőek közé. Ez vonatkozik a *hulugu*, *ulusz*, ld. magy. *ország* (< *uruság*) szóra is. Ld. még *hata*, tör. *ata*, magy. *atya*, *tata*, régen *hana*, tör. *ana*, magy. *anya*, továbbá *Anna*, *Hanna* női személynév, ang. *hen* 'tyúk', stb. Az angol, német stb. párhuzamok számos esetben nem külön fejlődés eredményei, hanem annak a jelei, hogy nagyon ősi állapotot őriztek meg az adatok.

Fontos feladatunk megtudni, hogy az indoeurópai, altáji és az uráli nyelvcsaládba sorolt nyelveknek hogyan lehet közük egymáshoz akkor, ha nem lehet szó nyelvi kölcsönzésekről. Természetesen mindig körültekintően kell eljárni azért is, mert a mély hangú *q-* fejleménye is lehet *h-* s a kétféle *h-*-t eredete szerint el kell különíteni.

A *hun* és a *hit* szavak *h-*-jával összetartozik a magyarok *hungar* (*hunga* + *-r*) nevének *h-*-ja, továbbá a magy. *Hüküri-tó* (*Hükü* + *-ri*) *h-* szókezdője, amely az *Üküri-tó*, *Ököri-tó* változatban elenyészett ugyanúgy, mint az ÓT. *yduk*-ban. Ugyanakkor *s-* szókezdő van meg a magy. *szent*, a magyarok *szabir* (*szabi* + *-r*), *szavárd* (*szavá* + *-r* + *-d*) nevében, de a *székely* (*széke* + *-ly*) és a *szaka* szkítákat jelölő népnévben, továbbá magában a *szkíta* (*szki-* + *-ta*) névben is.

Megjegyezzük, hogy ma a csuvasban a **xaläx** szó használatos 'nép' jelentésben, amely etimológiailag másik szó, mert a szókezdője nem eredeti *t-*, hanem eredeti *k-* fejleménye. A szó megvan további török nyelvekben is, sőt idetartozik az or. **koleno** szó, amelynek nemcsak 'térd', hanem 'nép, törzs, nemzedék, családfa elágazása' jelentése is van. Ez természetes, hiszen a térd sem más, mint egy hajlat s a hajlat másképpen elágazás is.

3.283. Kāšγ. *jigil*- 'gyűlni' ~ magy. *gyűlik*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *jigi*-: abszolút szótó + *-l*: denominális verbum képző.

A *gyűlik* szó jelentése az, hogy a nem egyben lévő dolgok egybe kerülnek. Eleink gondolkodása szerint az egyet a forrás, a mag, az ág, a szík stb. jelentette. Úgy, mint az élet felépítésében ez a kiindulás, a kezdet, ebből fejlődik ki a folyó, a növény, az állat, az ember. A nyelv is erre épül, a szó szerkezetének a kiinduló, legkisebb egysége az abszolút szótó, amely a mag megnevezésével azonos. Így van ez a Kāšγ. *jigil*- és a magy. *gyűlik* esetében is.

A magy. *gyűlik* 'egy helyre csoportosul, halmozódik' a *gyűjt* címszónál található a TESz-ben, amely szerint valószínűleg ótörök eredetű szócsalád, vö.: Rabγ. *jŷγ*-, oszm. *jŷğ*-, kirk. *žij*-, alt. *jū*- 'összegyűjt', ujk. *jŷil*-, oszm. *jŷil*-, kirk. *žijil*-, alt. *jūl*- 'összegyűlik'. (TESz) < magy. *gyű*-: abszolút szótó + *-lik*: képző, ujk. *jŷi*- + *-l*, oszm. *jŷi*- + *-l*, kirk. *žij*- + *-l*, alt. *jū*- + *-l*.

A képzők közül (*-l*, *-lik*) a magyarban használatos még ma is a teljesebb *-lik* változat.

Rokona az or. *sobirat's'a* (< *so*:- igeikötő 'össze' + *bira*:- relatív szótó 1. 'egy' vö. oszm. *bir* 'egy' 2. 'terel' + *-t'*: főnévi igenév képző + *-s'a*: visszaható képző) ige *bira*:- relatív szótóve.

3.284. Kāšγ. *tubrāk* 'föld, talaj' ~ magy. *domború*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *tub*:- abszolút szótó + *-rāk*: képző.

Eleink gondolkodása szerint a föld egyrészt lent lévő, másrészt fent lévő, mert kiemelkedik a vízből. A Kāšγ. *tubrāk* 'föld, talaj' rokona a csuv. *tāpra* 'föld, talaj, grund, por', Zol. bl., ujk., oszm., türkm. *toprak*, Rabg. *toprag*, AFT., ojr. *tobrak*, csag. *tofrag*, üzb. *tuprok*, kirk. *topurok*, kazak., k.kalp., nog. *topyrak*, csag. *tofrag*, tat. *tuftrak*, bask. *tuprak*, azerb. *torpag*, tuv. *tovurak*, hak. *tob(y)rax* 'talaj, föld, por', vö.: mong. *tovrog*, burj.mong. *toprak* 'por'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tāp*:- relatív szótó + *-ra*: képző, Zol. bl., ujk., oszm., türkm. *top*- + *-rak*, Rabg. *top*- + *-rag*, AFT., ojr. *tob*- + *-rak*, csag. *tof*- + *-rag*, üzb. *tup*- + *-rok*, kirk. *topu** + *-rok*, kazak., k.kalp., nog. *topy*- + *-rak*, csag. *tof*- + *-rag*, tat. *tuf*- + *-rak*, bask. *tup*- + *-rak*, azerb. *tor*- + *-pag*, tuv. *tovu*- + *-rak*, hak. *tob(y)*- + *-rax*, mong. *tov*- + *-rog*, burj.mong. *top*- + *-rak*.

Idetartozik a csuv. *šēr* 'föld, ország, hely', ÓT., KB. *jär*, *jir* Zamahš., oszm. *jer*, ujk. *jer*, üzb., türkm., azerb., kum., nog., bask. *jer*, kirk., kazak., k.kalp. *žer*, tat. *žir*, ojr. *d'er*, hak. *čir*, tuv. *čer*, jak. *sir* 'föld, ország, hely'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šē*:- abszolút szótó + *-r*: képző, ÓT., KB. *jä*- + *-r*, *ji*- + *-r*, Zamahš., oszm. *je*- + *-r*, ujk. *je*- + *-r*, üzb., türkm., azerb., kum., nog., bask. *je*- + *-r*, kirk., kazak., k.kalp. *že*- + *-r*, tat. *ži*- + *-r*, ojr. *d'e*- + *-r*, hak. *či*- + *-r*, tuv. *če*- + *-r*, jak. *si*- + *-r*.

Hozzájuk kötődik a magy. *ördög*, *Ördög árok* (< *ör*:- relatív szótó + *-dög*: képző, ang. *Earth* (< *Ear*:- relatív szótó + *-th*: képző) 'föld'.

Az *Ördög árok* valójában 'földárok'. Eleink gondolkodása szerint a föld lent van, az sötét s ami lent van és sötét, az rossz, s ami rossz, az az ellenséggel is azonosul. Ezért tartoznak ide a következő szavak, vö.: or. *vorog* (< *vo*:- abszolút szótó + *-rog*) 'ördög', óporosz *wargs* (*warg*:- relatív szótó + *-s*: képző), or. *v*:- abszolút szótó + *-rag*: képző.

3.285. Kāšγ. *jivil*- 'erjedni' ~ magy. *savas*, *savanyú*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *jivi*:- abszolút szótő + *-l*:- képző.

A szónak alakváltozata a csuv. *jūs* 'savanyúnak lenni, savanyodni, keserűnek lenni', tat. *eč*, ujj. *eči*, üzb. *ači*, kazak, ojr. *ačy*, k.kalp., nog. *aš*, bask. *ese* 'savanyúnak lenni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *jü*:- abszolút szótő + *-š*:- képző, tat. *e*- + *-č*, ujj. *e*- + *-či*, üzb. *a*- + *-či*, kazak, ojr. *a*- + *-čy*, k.kalp., nog. *a*- + *-š*, bask. *e*- + *-se*.

Névszói alakváltozata a csuv. *jüš* 'keserű, savanyú', üzb. *ači*, ujj. *aččik*, ujj. *ačyg*, kirg. *aču*, k.kalp., nog. *aššy*, kaz. *aš'y*, bask. *asy*, *ese*, jak. *ahyy* 'keserű, savanyú'. (JEGOROV 1964) < csuv. *jü*:- abszolút szótő + *-š*:- képző, üzb. *a*- + *-či*, ujj. *ač*- + *-čik*, ujj. *a*- + *-čyg*, kirg. *a*- + *-ču*, k.kalp., nog. *aš*- + *-šy*, kaz. *a*- + *-š'y*, bask. *a*- + *-sy*, *e*- + *se*, jak. *a*- + *hyy*.

A szónak az abszolút szótőve (*jivi*-) összetartozik a magy. *sav*, *savó* szóval, amelyet a *savanyú* szóból való elvonásnak tekintenek helytelenül. A magy. *savanyú* a TESz szerint 'az ecet, citrom ízéhez hasonló, csípős ízű, kedvetlen, fanyar (ember), kellemetlen, barátságtalan dolog, csípős, orrfacsaró szag, sav', a szócsalád tagjai származékszavak. Alapszavuk a *sav*-, ősi örökség az ugor vagy a finnugor korból, vö.: vog. *šēβ*-, *šāβ*- 'savanyít', *šäβi*- 'savanyodik', osztj. *tšeytä*- 'savanyodik, kel (tészta)', cser. *šà-pá* 'savanyú', mdE. *tšapamo*, mdM. *šapamâ* 'ua.', fi. *hapan* 'ua.', észt *hape* 'savanyítás, savanyító szer', *hapne* 'savanyú, sav'. (TESz) < osztj. *tšey*:- + *-tä*:- képző, mdE. *tšapa*- + *-mo*, mdM. *šapa*- + *-mâ*, fi. *hapa*- + *-n*.

A szócikk írója helytelenül ítélte meg a magy. *sav*, *savó* szó eredetét, mert nincs szükség a *savanyú* szóból való elvonásra. A magyar nyelv építő s a képzett szavak mindig a már meglévő szótőből keletkeztek a képző hozzáadásával. Nem igazolt a magyar szó ugor vagy finnugor eredete. A TESz helytelenül járt el, amikor nem vette figyelembe a török adatokat.

A Kāšγ. *jivil*- 'erjedni' és a csuv. *jūs* 'savanyúnak lenni, savanyodni, keserűnek lenni' valamint a csuv. *jüš* 'keserű, savanyú' egyrészt utal arra, hogy eredetileg nomen-verbum volt a szó, másrészt hangtanilag világosan eredeti *-t*- fejleménye a Kāšγ. adat *-l*-je és a csuv. *-š* mássalhangzója.

Idetartozik a magy. *ecet*, amely a TESz szerint szláv eredetű, vö.: óeszl. *ocbeъ*, szb.-hv. *òcat*, *océt*, szln. *ócet* (az *ó*- nazális), szlk. *ocot*, or. *ócet* 'ecet', ld. lat. *acetum* 'ua.'. (TESz) < magy. *ece*:- relatív szótő + *-t*:- képző, óeszl. *ocbe*- + *-tb*, szb.-hv. *òca*- + *-t*, *océ*- + *-t*, szln. *óce*- + *t*, szlk. *oco*- + *-t*, or. *óce*- + *-t*, lat. *ace*- + *-tum*.

Az *ecet* szótőve és a török 'keserű, savanyú' jelentésű szavak rokonok. Idetartozik a magy. *bor*, amely valójában 'savanyúvíz'. Alakváltozata a magy. *erjed* ige *erje*- töve. Rokona az or. *brodit'* 'savanyodni' *bro*- töve is.

3.286. Kāšγ. *bilik* 'ész' ~ magy. *elme*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *bi*:- abszolút szótő + *-lik*:- képző.

Rokona a csuv. *tulāk* 'értelem', *tulāklā* 'értelmező, magyarázó', *tulāksār* 'értelmetlen'. Jegorov szerint a csuvas szó az oroszból való átvétel. Ez azonban nem igazolt. A két szó világosan összetartozik etimológiailag. Szerkezetileg ugyanaz a felépítésük: csuv. *tu*:- abszolút szótő + *-lāk*:- képző 'valamivel ellátott', *tulāk*:- relatív szótő + *-lā*:- képző 'valamivel ellátott', *tulāk*:- relatív szótő + *-sār*:- fosztóképző⁸. A csuvas örzi az eredeti szókezdő *t*-t, amelyből a Kāšγ. *bilik* 'ész' szóban *t*- >

⁸ Vö.: magy. *oszt*, *foszt*.

δ - > w - > b - változás eredménye a b -. Ugyanez a szó van meg a magy. *bölcs* *böl*- szótövében és számos nyelvi megfelelőjében. Ehhez képest a szókezdő eltűnt egy t - > δ - > w - > V - > 0 - változás során.

A magy. *bölcs* elvileg lehetne ésszel, tudással ellátott szó, azonban valószínűbb, hogy a $-cs$: foglalkozásnév képző, és a *böl*- relatív szótó 'elme, ész' jelentésű főnév. Eredetileg nomen-verbum volt, így természetes az igei jelentése is. Ezen a szálon kötődik ide a csuv. *pěl* 'tudni', ÓT., ujb., üzb., azerb., türkm., oszm., kirg., kazak, k.kalp., nog., ojr., tuv. *bil*, alt., hak. *pił*, tat., bask. *bel* 'tudni, érteni'. (JEGOROV 19654) < csuv. *pě*:- abszolút szótó + $-l$: képző, ÓT., ujb., üzb., azerb., türkm., oszm., kirg., kazak, k.kalp., nog., ojr., tuv. *bi*- + $-l$, alt., hak. *pi*- + $-l$, tat., bask. *be*- + $-l$.

Idetartozik az or. *tolk* 'értelem', amely szintén őrzi az eredeti szókezdő t -t. Kāšyārī adatával összetartozik a magy. *elme* 'lélek, lelkiállapot, ész, értelmi képesség', amely a TESz szerint ismeretlen eredetű.

Alakváltozata a csuv. *ās* 'ész', Zamahš., kirg., kazak, k.kalp., nog., üzb., oszm *es*, ujb. *es*, bask. *iš* 'ész, emlékezet, értelem', alt. *es* 'emlékezet, érzelem', azerb. *agyl*, ojr. *agyl*, türkm., kirg., kazak, k.kalp., nog., karacs., tat., bask. *akyl*, kum. *gbaakyl*, ujb. *jekil* 'ész, értelem, elme'. A türk *xakāl* az arabból van. (JEGOROV 1964). < csuv. *ā*:- abszolút szótó + $-s$: képző, Zamahš., kirg., kazak, k.kalp., nog., üzb., oszm *e*- + $-s$, ujb. *e*- + $-s$, bask. *i*- + $-š$, alt. *e*- + $-s$.

A türk *xakāl*, kum. *gbaakyl* forma nem tartozik össze Kāšyārī adatával és társaival, mert k -kezdetű. Ugyanakkor a csuv. *ās* 'ész' és a magy. *ész* rokonok, alakváltozatai a Kāšy. *bilik* 'ész' és társainak. Hangtanilag a szókezdő 0 - eredeti t - helyén van ugyanúgy, mint a Kāšy. b - és a magyar b - (*bölcs*).

Szerkezetileg tehát a vizsgált szavunk felépítése: abszolút szótó + képző. Az eredeti szókezdő mássalhangzó t - lehetett, amit őríz a csuvas (*tulāk*) és az orosz (*tolk*) adat. A magyarban is megvan a *tud* szóban, amely úgy tartozik ide, hogy a szó eredetileg nomen-verbum volt.

A TESz szerint a magy. *tud* ősi örökség az uráli korból, vö.: zürj. *tedni* 'tud, ismer, megtud, felismer', *töd* 'tud', *tidalni*, *tidavni* 'tydál- 'látszik, votj. *tod* 'tudás, ismeret, emlékezet', *tod*- 'tud, ért valamit vagy valamihez', *todîni* 'tud, ismer, megtud', fí. *tuntea* 'észlel, érzékel, érez, tud, ért, ismer, megismer, felismer', észt *tundma* 'érez, ismer, tud', lp. *tomto* 'megért', sam.jur. *tumtā* 'tud', jeny. *tuddabo* 'megtud, kitalál', tvg. *tumtu'ama* 'kitalál', kam. *t'emmem* 'tud, megért', kojb. *tymnemym* 'tud'. (TESz) < magy. *tu*:- abszolút szótó + $-d$: képző, zürj. *ted*:- relatív szótó + $-ni$: főnévi igenév képző, *tö*:- abszolút szótó + $-d$: képző, *tidal*:- relatív szótó (< *tida*:- relatív szótó + $-l$: képző) + $-ni$: főnévi igenév képző, *tidav*:- relatív szótó + $-ni$: főnévi igenév képző, *tydā*:- relatív szótó + $-l$: képző, votj. *to*:- abszolút szótó + $-d$: képző, *to*:- abszolút szótó + $-d$: képző, *todî*:- relatív szótó + $-nî$: főnévi igenév képző, fí. *tun*:- abszolút szótó + $-tea$: képző, észt *tund*:- relatív szótó + $-ma$: főnévi igenév képző, lp. *tom*- + $-to$, sam.jur. *tum*- + $-tā$, 'tud', jeny. *tuddabo*, tvg. *tumtu'a*- + $-ma$, kam. *t'emmem*, kojb. *tymnemym*.

Nemcsak a szókezdő volt eredetileg t -, amelynek a fejleménye a b -, p és a 0 -, hanem a képző kezdő mássalhangzója is $-t$ volt, amelynek a fejleményei vannak meg a fenti adatokban, vö.: $-d$, $-l$, $-s$ / $-sz$, $-$.

3.287. Kāšy. *jamal*- 'megjavítotttnak lenni' ~ magy. *jó*, *javul*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *jama*:- abszolút szótó + $-l$: igeképző.

A magy. **jó** összetartozik a **jó** 'folyó' szóval, amelyek a forráshoz, a maghoz vezetnek. A magy. **jó** 'folyó' szó rokonai szolgáltak alapul számos víznévnek a Volga-Urál vidéken, vö.:

Íske Jemjü f. TB.50.: bask. *Íske Jemjü* Mel., folyó.

< bask. *Íske* ← bask. *iske* 'öreg'

+ *Jemjü* < *Jem* ← vö.: nyeny. *jam* 'tenger'

+ *jä* ← mansi *jä* 'folyó'.

Šišmä Väräš f. TB.171.: bask. *Šišmä Väräš* or. *Čišma-Var'aš* Nur., az or. **Jamak-Jelga** jobb oldali mellékfolyója.

< bask. *Šišmä* ← bask. *šišmä* 'forrás'

+ *Väräš*

or. *Čišma-Var'aš* ← nem or. *Čišmä Väräš*.

Jamak < *Ja*

+ *-mak*

+ *Jelga* ← tat. *jelga* 'folyó'.

Poškärt h. Ašm.X.68.: csuv. *Poškärt* Tk., települések neve, (*Poškärt*, *Salti šyr*, **Jemek (Jeme)-kassi**, *Xornäk*, *Män-jal*, *Šěně-jal* = *Jolšik*), NAP:-, Ar.:-.

< csuv. *Jemek* < *Je-*

+ *-mek*

+ *kassi* ← csuv. *kasä* 'falu' + *-i*: birtokos személyjel.

Az adatoknak közülük van az or. *jama* 'gödör' és a nyeny. *jam* 'tenger' szóhoz, amelyek a víz tulajdonságait őrzik.

Pečera f. TSK.89.: ko. *Pečera* / *Pečōra* or. *Pečora* man. *Peser* / *Peserja* nyeny. **Sanero"jaxa** / *Sanero"jam*, folyó, amely a *Pečora* öbölbe ömlik, hossza 1790 / 1814 km.

< ko. *Pečera* < *Pe* ← vö.: kamasz *büü* 'víz'

+ *čer* ← ko. *čer* 'folyó'

+ *a* < **ja* ← man. *ja* 'folyó'

Pečōra ld. *Pečera*

or. *Pečora* ← ko. *Pečōra*,

man. *Peser* < *Pe* ← vö.: kamasz *büü* 'víz'

+ *ser* ← mari *ser* 'part'

man. *Peserja* < *Peser* < *Pe* ← vö.: kamasz *büü* 'víz'

+ *ser* ← mari *ser* 'part'

+ *ja* ← man. *ja* 'folyó',

nyeny. *Sanero"jaxa* < *Sanero"*

+ *jaxa* ← nyeny. *jaxa* 'folyó',

Sanero"jam < *Sanero"*

+ *jam* ← nyeny. *jam* 'tenger'.

Jamskoj Posad h. Ašm.:-, NAP: or. *Jamskoj Posad* Al., orosz település, Ar.:-.

< or. *Jamskoj* < *Jam* ← or. *jama* 'gödör'

+ *-sk-*: vonatkozó melléknév képző

+ *-oj*

+ *Posad* ← or. *posad* 1. rég 'váralja', 2. 'mezőváros'.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *janu-*: szótő + *-l*: visszaható ige képző.

A magy. születésnek megfelelő cselekvés. A Kāšγ. *janul-* és a magy. *szül-* ugyanaz. A TESz szerint a magy. *szül* gyermeket világra hoz, nemz, létrehoz, előidéz, okoz'. Valószínűleg ősi örökség az ugor korból. (TESz) < *szü-*: abszolút szótő + *-l*: képző.

A szótő rokona a magy. *jó* 'folyó' és nyelvi megfelelőinek. Az *-l* igeképző a magyarban is megvan, vö. magy. *szül*, *javul* stb.

3.289. Kāšγ. *janal-* 'fenni' ~ magy. *fen*.

Ld. még Kāšγ. *janū-* 'élezni, köszörülni, fenni'.

Szerkezeti felépítésük: Kāšγ. *jana-*: relatív szótő (< *ja-*: abszolút szótő + *-na*: képző) + *-l*: képző, Kāšγ. *ja-*: abszolút szótő + *-nū-*: képző.

A Kāšγ. *jana-*: relatív szótóval tartozik össze a magy. *fen* 'csihol, élesít, hegyesít, köszörül, ken, dörzsöl'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *poni* 'fen', votj. *penon* 'köszörűkő'. (TESz) < magy- *fe-*: abszolút szótő + *-n*: képző, vog. *po-* + *-ni*, votj. *peno-*: relatív szótő (< *pe-*: abszolút szótő + *-no*: képző-) + *-n*: főnévi igenév képző.

Idetartozik a magy. *penge*, amely az *él*, *hegy* szóval rokon. Vö.: magy. *penge* 'vágó- vagy szúróeszköz fémből készült lapja, kis kés'. Származékszó, a *peng* igéből jött létre -e folyamatos melléknévi igenév képzővel. A nyelvújítás idején keletkezett és terjedt el. (TESz)

A Kāšγ. *jana-*: relatív szótóval összetartozik a csuv. *šava* 'kasza', kazak, k.kalp., nog. *šalgy*, ujj. *čalga*, üzb. *čalgi*, hak. *sapxy*, alt. *čapky*, *čalgy*, bask. *salgy*, tat. *čalgy* 'kasza', vö.: oszét *ceveg* 'kasza'. (JEGOROV 1964) Rokonuk a magy. *él*.

A *fen* jelentése élez. Korábbi alakja **fenik* lehetett, amely eredetileg ige-névszó volt s a névszói részének a fejleménye a *fenő*, az igeinek pedig a *fen*. A szókezdő *f-* és a *p-* úgy tartozik össze, hogy közös az elődjük, amely eredeti *t-* fejleménye: *t-* > *th-* > *φ-* > 1. *f-* 2. *p-*. Ugyanakkor arra is például szolgálnak a fenti adatok, hogy a csuv. *š-* szókezdő is *t-* fejleménye, továbbá a második mássalhangzók, amelyek egyben az abszolút szótóhoz járuló képzők kezdő mássalhangzói, vö.: *-n-*, *-l-*, *-v-*, *-p-*.

3.290. Kāšγ. *jāg* 'vaj' ~ magy. *jég*.

A *vaj* tulajdonképpen a folyós zsiradék megdermedt változata. Ezért természetes, hogy a víz megdermedt, megfagyott alakjával a magy. *jég* szóval összetartozik.

A TESz szerint a magy. *jég* Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *l'āη*, zürj. *ji*, votj. *jo*, cser. *í*, mdE. *ej*, *ev*, *eη*, mdM. *jej*, *ej*, finn *jää*, észt *jää*, lp. *jiegnā* 'jég' (TESz)

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

A szó alapul szolgált számos víznévnek, vö.:

Jangyng ščarašč t. Ašm.-, NAP.-, Ar.-, Č-Č: man. *Jangyng ščarašč*, or. *Ledovitoje more*.
< man. *Jangyng* < 1. *Jang* ← man. *jang* 'jég'

+ -yng: képző
 2. *Jangy* ← man. *jang* 'jég'
 + -ng: képző
 + *ščarašč* ← man. *ščarašč* 'tenger'
 or. *Ledovitoje* ← or. *ledovitoje* 'jeges'
 + *more* ← or. *more* 'tenger'

A magy. *jég* összetartozik a vizet, folyót jelentő szavakkal annak ellenére, hogy ma már a szilárd halmazállapotú vizet értjük alatta. Vö.:

Sis'jov f. TSK.33.: or. *Sis'jov*, az or. Sodzim bal oldali mellékfolyója.
 < or. *Sis'jov* ← nem or. *Sis'jov* < *Sis'* ← vö.: man. *sos* 'patak'
 + *jov* ← vö. magy. *jó* 'folyó'.

Jovtyvis f. TSK.33.: or. *Jovtyvis*, folyó, amely egyesül az or. Jovty tóval.
 < or. *Jovtyvis* ← nem or. *Jovtyvis* < *Jovty* < *Jov* ← vö. magy. *jó* 'folyó'
 + *ty* ← ko. *ty* 'tó'
 + *vis* ← ko. *vis* 'vízfolyás, csatorna, amely a folyót a tóval köti össze'

Vaszjugan 'az Ob mellékfolyója'. Az orosz *Басюган* átvétele. Ennek forrása az osztj. *waš-jōxan* (-*jōyan*), amely 'keskeny folyócská'-t jelent. Az osztj. *waš* a magyar vézna tövével egyeztethető, a *jōxan*, *jōyan* töve etimológiailag ugyanaz, mint a magyar *jó* 'folyó'. (KISS 1980)

Măn Čuvak h. Ašm.:-, NAP: csuv. *Măn Čuvak* ← **Măn Čakkassi** or. *Bol'sije Čuvaki* ← *Jungo-Jadrino* Ja., csuvas falu, Ar.:-.
 < csuv. *Măn* ← csuv. *măn* 'nagy'
 + *Čuvak*
Măn ← csuv. *măn* 'nagy'
 + *Čakkassi* < *Čak*
 + *kassi* ← csuv. *kasă* 'falu'
 + csuv. -i: birtokos személyjel,
 or. *Bol'sije* ← or. *bol'sije* 'nagy'
 + *Čuvaki* ← nem or. *Čuvaki*.
Jungo ← vö.: nyeny. *junko* 'patak'
 + *Jadrino* ← 1. csuv. *Jetërne* < *Je*
 + *tërne*
 + or. -o.

Jănkă h. Ašm.V.75.: csuv. *Jănkă*, falu neve, NAP:-, Ar.:-.
 < csuv. *Jănkă* < *Junkă* ← nyeny. *junko* 'patak'

Junkă h. Ašm.:-, NAP: csuv. *Junkă* or. *Junga* ← *Bol'sije i Malyje Čuvaki* + *Largoty* + *Jablon'a* M., csuvas falu, Ar.:-.
 < csuv. *Junkă* ← nyeny. *junko* 'patak'
 or. *Junga* ← csuv. *Junkă* < *Ju-*
 + *-nkă*.
Bol'sije ← or. *bol'sije* 'nagy'
 + *i* 'és'

+ *Malyje* ← or. *malyje* 'kicsi, kis'
 + *Čuvaki* ← nem or. *Čuvaki*
Largoty < *Largo*
 + *ty*
Jablon'a ← or. *jablon'a* 'almáskert'

A földrajzi nevekben a *jöv*, *jov*, *jev* formák és a finn *jyvä*- tő összetartoznak. A magyar *jó* 'folyó' szónak nem a korábbi állapotát őrzik. Arról van szó, hogy a –w előzményből az egyik irányban –v lett, a másik irányban pedig vokalizáció történt, majd elnémult a magánhangzó és az előző pedig megnyúlt. Ez utóbbi folyamatban vett részt a magyar *jó* szavunk. A –v- végső eredetét (–t vagy –k) a párhuzamos adatok összehasonlító vizsgálatai döntenek el. A finn *jyvä* 'mag, (gabona)szem' jelentés a forráshoz kötődik.

Egyaránt a szó családjába tartoznak a 'folyik és a 'folyás' jelentésű szavak, vö.:

csuv. **jux** 'folyni', ÓT., MK., ujj., türkm., oszm., alt., tuv., kirg., kazak, k.kalp., nog., bask., tat. *ak*, üzb. *ok*, azerb., hak. *ax*, pol. *ax*, *agar* 'folyni'. (JEGOROV 1964)

or. **tok** 'folyás, áramlás'. Közsláv szó, vö.: **tekti* 'folyni'. (SIS); or. **tekučij** 'folyó'. Keleti szláv. < *tek-*; or. *teč'* 'folyni', *teku*. Közsláv szó, < **tekti*, vö.: litv. *tekėti* 'folyni, szaladni', óind. *takati* 'futok, sietek'. (SIS) < szláv *tek-* 'folyik' + *-ti*: főnévi igenév képző, litv. *tekē-* + *-ti*, óind. *taka-* + *-ti*.

3.291. Kāšy. **kaz-** 'ásni' ~ magy. **kúr**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ka-*: abszolút szótő + *-z-*: képző.

Lényeges, hogy a szó eredetileg nomen-verbum volt, ezért az igei és a névszói jelentésű szavak egyaránt idetartoznak. Rokonuk a csuv. **xusāk** 'keskeny fa (tölgy) lapát a krumpli kikapálására', MK. *kaznuk*, ujj. *kozuk*, üzb. *kozik*, tefs. XII-XIII. sz., csag. *kazuk*, kirg., kazak, k.kalp., nog. *kazyk*, alt., oszm., tat., bask., ojr. *kazyk*, azerb. *gazyg*, türkm. *gazyk* 'karó, cölöp', vö.: csuv. *xus-* dial. 'kapálni, fellazítani a földet lapáttal', hak., jak. *xas*, MK. *kaz*, ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., oszm., gag., tat. *kaz*, üzb. *kazi*, azerb., türkm. *gaz* 'kapálni, ásni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xu-*: abszolút szótő + *-sāk*: képző, MK. *kaz-*: relatív szótő (< *ka-*: abszolút szótő + *-z-*: képző) + *-nuk*: képző, ujj. *ko-*: abszolút szótő + *-zuk*: képző, üzb. *ko-* + *-zik*, tefs. XII-XIII. sz., csag. *ka-* + *-zuk*, kirg., kazak, k.kalp., nog. *ka-* + *-zyk*, alt., oszm., tat., bask., ojr. *ka-* + *-zyk*, azerb. *ga-* + *-zyg*, türkm. *ga-* + *-zyk*, csuv. *xu-* + *-s-*, hak., jak. *xa-* + *-s*, MK. *kaz*, ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., oszm., gag., tat. *ka-* + *-z*, üzb. *ka* + *-zi*, azerb., türkm. *ga-* + *-z*.

Ld. még csuv. **xus-** dial. ld. csuv. **xusākla** (< csuv. *xusāk-*: relatív szótő + *-la*: ige képző) 'kapálni, fellazítani a földet lapáttal'.

A relatív szótőnek rokona a magy. **husáng**, amely a TESz szerint 'rugalmas, megmunkálatlan ág, dorong, stb.' Hangutánzó eredetű. (TESz) < magy. *hu-*: abszolút szótő + *-sáng*: képző.

Ugyancsak idetartozik a magy. **karó** 'egyik végén rendszerint kihegyezett, vékonyabb farúd, kerítés'. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó, megfelelője nincs meg a mai csuvasban, de általánosan elterjedt a törökség többi ágában, vö.: ujj. *kazyuk*, oszm. *qazik*, türkm., tat., kirg., alt. *qazyq*, bask. *qadyk*, ujj. mod. *qazuq* 'karó'. (TESz) < magy. *ka-*: abszolút szótő + *-ró*: képző, ujj. *ka-* + *-zyuk*, oszm. *qa-* + *-zik*, türkm., tat., kirg., alt. *qa-* + *-zyq*, bask. *qa-* + *-dyk*, ujj. mod. *qa-* + *-zuq*.

Nem igazolt az, hogy a magy. **karó** szó csuvasos jellegű ötörök jövevényszó. A szó közös eredete a szkítákhoz és a hunokhoz vezet.

Idetartozik még a magy. *horol*, *horhol* ige *horo-*, *horho-* töve, amely a földrajzi nevekben is megvan *horhó* formában. A TESz-ben a magy. **horol** a **horzsol** címszónál található. Eszerint a szócsalád *hor-* töve ősi hangutánzó eredetű szó a finnugor korból. (TESz) < magy. *horo-*: relatív szótő (< *ho-*: abszolút szótő + *-ro-*: képző) + *-l*: képző.

Nem igazolt a magyar szó finnugor eredete. A relatív szótő alakváltozatai a magy. **horh**, *horhó*, *horó*, *horhag* 'vízmosta árok, mély út'. Magyar fejlemény, alakulásmódja azonban nincs kellően tisztázva. (TESz) < magy. *ho-*: abszolút szótő + *-rh*: képző, *ho-* + *-rhó*, *ho-* + *-ró*, *ho-* + *-rhag*.

A szó családjába további szavak tartoznak, vö.: magy. **karmol**, **karom**, **köröm**.

3.292. Kāšγ. **kaz-** 'körbejárni, bejárni' ~ magy. **kör**, **kerül**.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *ka-*: abszolút szótő + *-z-*: képző.

Rokona a csuv. **kar-** 'bekeríteni, felfüggeszteni', *polovec*, *ujg.*, *üzb.*, *kirg.*, *kazak*, *k.kalp.*, *nog.*, *alt.*, *ojr.*, *türkm.* *ker*, *azerb.* *ker*, *oszm.* *ger*, *tuv.* *xer*, *tat.* *kier*, *bask.* *kir* 'megfeszíteni, meghúzni, kitágítani', *csuv.* *karkāš* '1. elágazás, villa alakú pálca, amelyre kiterítik és szárítják a birka vagy a kis állatok bőrét 2. ujjak', *azerb.* *kerkah*, *üzb.*, *alt.* *kergi*, *kazak* *kergiš*, *oszm.* *gergef*, *tat.* *kiergeč*, *bask.* *kirges*, *t'um.* *kirge*, *kierge* 'ujjak'. (JEGOROV 1964) < *csuv.* *ka-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, *polovec*, *ujg.*, *üzb.*, *kirg.*, *kazak*, *k.kalp.*, *nog.*, *alt.*, *ojr.*, *türkm.* *ke-* + *-r*, *azerb.* *ke-* + *-r*, *oszm.* *ge** + *-r*, *tuv.* *xe-* + *-r*, *tat.* *kie-* + *-r*, *bask.* *ki-* + *-r*.

Idetartozik a magy. **kör** 'zárt görbe vonal, illetőleg ilyen vonal alakjában elhelyezkedő személyek, testek sora, mozgásnak ilyen vonalú pályája, olyan zárt görbe vonal, melynek minden pontja a középponttól egyenlő távolságra van, valakinek, valaminek közvetlen környezete, közelsége, terület, együvé tartozó személyek csoportja, társaság, cselekvés, működés területe, együvé tartozó dolgok, jelenségek rendszere, csoportja, társadalmi egyesület'. Szóelvonás eredménye: a *körül*, *köröskörül*, *körülötte* szavakból jött létre. (TESz) < *kö-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

A szóelvonás nem igazolt. A szó családjába tartoznak olyan formák, amelyekben a képző teljesebb alakja használatos, ráadásul ezek a relatív szótővek további toldalékokat is vehetnek fel. Így keletkezett pl. az említett *körül*, *köröskörül*, *körülötte* is. A magas és mély, a labiális és illabiális magánhangzót tartalmazó formák összetartoznak, vö.: magy. **karika** (< *ka-*: abszolút szótő + *-rika*: képző), **kerék** (< *ke-* + *-rék*), **karingó** (< *ka-* + *-ringó*) **keringő** (< *ke-* + *-ringő*), **kör** (< *kö-* + *-r*), **kerít** (< *kerí-*: relatív szótő (< *ka-*: abszolút szótő + *-rí*: képző) + *-t*: igeképző) stb.

3.293. Kāšγ. **bas-** nyomni, ledönteni a földre, leigázni' ~ magy. **basz(ik)**.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *ba-*: abszolút szótő + *-s-*: képző.

Rokona a csuv. **pus** 'lábbal rálépni, támaszkodni, megszorítani, nyomni, különleges eljárással mintát nyomni a vászonra, hengeríteni posztót, nemezt'. ÓT., KB. *bas*, *ujg.*, *azerb.*, *türkm.*, *oszm.*, *kirg.*, *kazak*, *k.kalp.*, *nog.*, *tuv.*, *ojr.*, *bask.*, *tat.* *bas*, *üzb.* *bos*, *alt.*, *hak.*, *s.ujg.* *pas* 'rálépni, nyomni,

nyomtatni', azerb. még 'rátámadni', csuv. *tāla pus* 'durva posztót hengeríteni', azerb. *keče bas*, türkm. *keče bas*, kirg., kum. *kijiz bas*, alt. *kiis bas* 'posztót, nemezt hengeríteni'. Vö.: mong. *bazax* 'nyomni, összeszorítani'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pu-*: abszolút szótő + *-s*: képző, ÓT., KB. *ba-* + *-s*, ujjg., azerb., türkm., oszm., kirg., kazak, k.kalp., nog., tuv., ojr., bask., tat. *ba-* + *-s*, üzb. *bo-* + *-s*, alt., hak., s.ujg. *pa-* + *-s*, mong. *baza-*: relatív szótő + *-x*: főnévi igenév képző.

Idetartozik a magy. **basz** ld. **baszik** 'közösül, ingerel, nem törődik vele, rá sem hederít'. Ótörök eredetű, vö.: türk *bas-* 'nyom', jak. *battā* 'nyom'. (TESz) < magy. *ba-*: abszolút szótő + *-sz*: képző, < *ba-* + *-szik*, türk *ba-* + *-s-*, jak. 1. *bat-* + *-tā* 2. *ba-* + *-tta*.

A szónak számos képzett alakja használatos, vö.: magy. **paszíroz** 'nyomkodva átszűr', magy. **bosszant** 'nyomást gyakorol rám'. Idetartozik a magy. **boszorkány**, amely a TESz szerint ótörök eredetű. A magyar szónak megfelelő török **basyrqan* 'boszorkány nincs ugyan kimutatva, ... (TESz) < magy. *boszor-*: relatív szótő (< *boszo-*: relatív szótő + *-r-*: képző) + *-kány*.

A szócsaládba tartozik a magy. **posztó** 'kártolt gyapjúból szőtt vastag szövet, rossz, gonosz ember, haszontalan, csintalan gyerek'. Szláv eredetű, vö.: blg. *postáv* 'szövet, egy vég (posztó)', szv.-hv. *pōstav* 'szövet, posztó', cseh *postav* 'egy vég posztó, tekercs', ukr. *postav* 'egészet képező darab, posztógöngyöleg', or. *postáv* 'összezsavart (len)vászon darab'. < *po-* + *stav*, Tulajdonképpen 'felállítás'. (TESz) A TESz téved, mert itt a posztó készítési módjának a lényegét, a nyomást és a foszlott szálakat jelöli, tartalmazza a *posztó* szó.

A Kášy. *bas-* szóval összetartozik a magy. *vas* is, mert egyfajta nyomás, töpörödés tömörödés hatására keletkezett a természetben. A TESz szerint a magy. **vas** 'szürke színű fém, ebből az anyagból készült tárgy, eszköz, alkatrész, bilincs, kard, kemény, szilárd tárgy, fillér, krajcár'. Ősi örökség az uráli korból. Vö.: cser. *baž* 'érc', fi. *vaski* 'érc, réz', votj. *veš* 'ón', jeny. *bese* 'vas'. (TESz) < magy. *va-*: abszolút szótő + *-s*: képző, cser. *ba-* + *-ž*, fi. *va-* + *-ski*, votj. *ve-* + *-š*, jeny. *be-* + *-se*.

Az adatok idetartoznak, azonban az nem igazolt, hogy a magy. *vas* ősi örökség az uráli korból. Ld. még magy. **Dömörkapu**.

3.294. Kášy. **tuš-** 'összeütközni, ellöködni' ~ magy. **tusakodik**.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *tu-*: abszolút szótő + *-š-*: kölcsönös ige képző.

Rokona a csuv. *tyš, čyš* '1. tülekedni 2. (ököllel) dulakodni'.

Idetartozik a magy. **tusakodik** 'küzd, harcol'. Bizonytalan eredetű. (TESz) < magy. *tusako-*: relatív szótő (< *tu-*: abszolút szótő + *-sako-*: képző) + *-dik*: képző.

Rokonuk a magy. **tosz, toszik** 'dug, valahová tesz, rak, tol, taszít, lök, közösül'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *to-*: abszolút szótő + *-sz*: képző, *to-* + *-szik*.

Alakváltozatuk a magy. **taszít** 'hirtelen mozdulattal lök, nyom'. Alapja a *tosz* ige. (TESz) < magy. *taszí-*: relatív szótő (< *ta-*: abszolút szótő + *-sí-*: képző) + *-t*: ige képző.

Jelentésében, szerkezeti felépítésében és hangtanilag idetartozik a magy. **tol** 'nyomással mozdít, helyez, taszít'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *to-*: abszolút szótő + *-l*: képző.

Idetartozik az or. **tolkat'** (< *tolka-*: relatív szótő + *-t'*: főnévi igenév képző) 'tülekedni'.

A képzők kezdő mássalhangzói (Kāšγ., csuv., magy. *-š-/-s-*; magy. *-sz-*; magy., or. *-l-*) egyaránt eredeti *-t-* fejleménye. További képzett alakok használatosak, vö.: magy. **dulakodik, tolakodik**.

3.295. Kāšγ. **jurt** 'romok' ~ magy. **tör**.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *jur-*: relatív szótő (< *ju-*: abszolút szótő + *-r*: képző) + *-t*: 1. többes szám 2. 'valamivel ellátott' képző.

Számos török szó tartozik a családjába, vö.: csuv. **šēmēr** 'törni, szétverni', bask. *jemer*, tat. *žimer*, üzb. *jemir*, ojr. *d'emir* 'széttörni, szétnyomni', oszm. *jumur* 'eltörni'. ld. *jom* 'nyom, szorít'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šēmě-*: abszolút szótő + *-r*: képző, bask. *jeme-* + *-r*; tat. *žime-* + *-r*; üzb. *jemi-* + *-r*, ojr. *d'emi-* + *-r*; oszm. *jumu-* + *-r*.

Az eredeti szókezdő *t*-t őrzik, vö.: csuv. **tura** 'törni, apró darabokra vágni', *turam* 'morzsa, kis darabok', MK. *togra*, ujj. *togri*, alt., üzb. *tugra*, azerb., oszm., türkm. *dogra*, gag. *dora*, kirg., k.kalp. *tuura*, kazak, bask., tat. *tura* 'törni, morzsálni, apróra vágni', üzb. *tugram*, azerb. *dograma*, türkm. *dogram* 'morzsa, dara'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tu-*: abszolút szótő + *-ra*: képző, *tu-* + *-ram*, MK. *tog-* + *-ra*, ujj. *tog-* + *-ri*, alt., üzb. *tug-* + *-ra*, azerb., oszm., türkm. *dog-* + *-ra*, gag. *do-* + *-ra*, kirg., k.kalp. *tuu-* + *-ra*, kazak, bask., tat. *tu-* + *-ra*, üzb. *tug-* + *-ram*, azerb. *dog-* + *-rama*, türkm. *dog-* + *-ram*.

Rokonuk a magy. **tör** 'több részre különít, részeire választ, megfégez, megbüntet, (törvényt) szeg, valakire támad, meggyötör, (utat) vág, valahova nyomul, törekszik, valamiért fáradozik, valamin erősen gondolkodik, dörzsöl, vív, (kendert) tilol, (nyelvet) hibásan beszél'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *tö-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

A cselekvés eredményét kifejező szavak is idetartoznak, vö.: magy. **dara** 'szemcsés, a lisztnél durvább őrlemény, apró, jég szemekké fagyott csapadék, örölt, szétporlasztott közet'. Ótörök eredetű, vö.: CC. *tari*, csag. *taryγ*, oszm. *dary*, kirg. *tarū* 'köles, csuv. *tyrā* 'kenyér, mag. gabona'. (TESz) < magy. *da-*: abszolút szótő + *-ra*: képző, CC. *ta-* + *-ri*, csag. *ta-* + *-ryγ*, oszm. *da-* + *-ry*, kirg. *ta-* + *-rū*, csuv. *ty-* + *-rā*.

Idetartozik, ám a szlávban átvétel, vö.: or. **žim** 'nyomóerő, nyomás', a tat. *žimer* tövéhez áll a legközelebb.

3.296. Kāšγ. **kuldaš bilā** 'társ'-val' ~ magy. **-val/-vel**.

A szószerkezet első tagja a Kāšγ. *kuldaš* 'társ', a második tagja a *bilā* (< *birlā*) pedig 'együtt' jelentésű. Összetartozik vele a magy. **-val/-vel** eszköz- és társhatározórag.

3.297. Kāšγ. **jazīn** 'fácán' ~ magy. **fácán**,

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *ja-*: abszolút szótő + *-zin*: képző.

A magyar **fácán**, alakváltozata a *pácán*, a TESz szerint vándorszó, amely a görögben keletkezett egy a Kaukázus déli lejtőjén lévő folyó nevéből, mert annak a mentén élt ez a madár. A TESz szócikk írója nem említi Kāšyari adatát.

Idetartozik az oszm. **sülün** 'fácán', az or. **fazan**. Hangtanilag a szókezdő mássalhangzók eredeti

t-fejleményei (*t* > *th* > 1. *φ*- > 1.1. *f*-, 1.2. *p*- 2. *s*-). Az eredeti *t*-ből zöngésedés és palatalizáció útján lett *j*- (*t* > *d'* > *j*-). A második mássalhangzó (*-l*-, *-z*-) is eredeti *-t*-fejleménye (*-t* > *-δ* > 1. *-z*- 2. *-l*-). A *-c*- elvileg lehetne *-*s*- affrikálódása, de sokkal valószínűbb, hogy a magyarban olykor *-z*- helyett *-c*-t ejtenek vö.: magy. *fűzfa*, *ficfa*.

A csuv. *xir čäxxi* 'fácán' szó szerint 'mező tyúkja' jelentésű, nem tartozik össze a magy. *fácán*, Kāšγ. *jazin*, oszm. *sülün*, or. *fazan* 'fácán' szavakkal.

3.298. Kāšγ. *jamiš* 'gyümölcs' ~ magy. *gyümölcs*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *jami*-: relatív szótő + *-š*: képző.

A szó megvan Jegorovnál, vö.: csuv. *šiměš* 'étel, termés, zöldség', ÓT., MK. *jimiš*, ujb., üzb., kirg., azerb., oszm., kum. *jemiš*, bask. *jemeš*, nog. *emis*, türkm. *ijmiš*, kazak, k.kalp. *žemis*, tat. *žimeš*, tuv. *čimis* 'termés, gyümölcs', tefs. XII-XIII. sz. *jem* 'fű, takarmány', mong. *žime* 'termés, gyümölcs, szemtermés', burj.mong. *džimis* 'termés'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šimě*-: relatív szótő + *-š*: képző, ÓT., MK. *jimi*- + *-š*, ujb., üzb., kirg., azerb., oszm., kum. *jemi*- + *-š*, bask. *jeme*- + *-š*, nog. *emi*- + *-s*, türkm. *ijmi*- + *-š*, kazak, k.kalp. *žemi*- + *-s*, tat. *žime*- + *-š*, tuv. *čimi*- + *-s*, tefs. XII-XIII. sz. *je*-: abszolút szótő + *-m*: képző, mong. *žime*-, burj.mong. *džimi*- + *-s*.

A TESz szerint a magy. *gyümölcs*, *gyümölcs* stb. 'növényi termés, magzat, utód, valamely cselekvés, tevékenység haszna'. Ótörök eredetű, vö.: ujb. *jimiš*, Kāšγ. *jāmiš*, *jimiš*, tat. *jimeš*, *džimeš*, csuv. *šiměš* 'gyümölcs'. Előzménye a tör. *je*- (*ji*-) 'eszik' ige, eredeti jelentése 'étel, eledel'. Vö.: mong. *džimis*, kalm. *zems*, burj. *žemes* 'gyümölcs'. (TESz) < magy. *gyümöl*-: relatív szótő + *-cs*: képző, *gyümő*-: relatív szótő + *-cs*: képző, ujb. *jimi*- + *-š*, Kāšγ. *jāmi*- + *-š*, *jimi*- + *-š*, tat. *jime*- + *-š*, *džime*- + *-š*, csuv. *šimě*- + *-š*.

A kutatásaink nem igazolják a TESz magyarázatát. Jegorov azonban jól látja, a szótóval összetartoznak a 'fű, gyom' jelentésű szavak, mert mindegyik teremtmény. Rokonuk a magy. *szál* és nyelvi párhuzamai is. A magy. *gyümölcs* szónak alapul olyan szó szolgált, amelynek a szócsaládjába tartozik a 'szem' jelentésű szó is, vö.: magy. *szem* 'a látás szerve, kalászos, hüvelyes, mezőgazdasági növények magja, több egyforma rész sorozatából álló tárgy egy darabja, bogyós gyümölcs termése, tekintet, figyelem, igen kis mennyiség, egy darabka, kötés, horgolás eleme, hurok, rügy, csíra, szem alakú rajzolat, értékjel a kártyán, stb.'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *šem*, osztj. *sem*, zürj. *šin* (töve *šinm*-), votj. *šin*, cser. *sinzä*, md. *šel'me* 'szem', fi. *silmä* 'szem, arc, a háló szemei, lyuk a balta nyele számára, a tű lyuka, rügy', észt *silm* 'szem, lyuk, valaminek a foka, kapocsszem, a háló szemei, rügy', sam.jur. *sěβ*, jeny. *sei*, tvg. *šäime*, szelk. *hai*, *sai*, *sei*, kam. *sima*, mot. *sima*, kojb. *sima* 'szem'. (TESz) < magy. *sze*-: szótő + *-m*: képző, vog. *še*- + *-m*, osztj. *se*- + *-m*, zürj. *ši*- + *-n*, *šin*- + *-m*-, votj. *ši*- + *-n*, cser. *sin*- + *-zä*, md. *šel*- + *-me*, fi. *sil*- + *-mä*, észt *sil*- + *-m*, sam.jur. *sěβ*, jeny. *sei*, tvg. *šäi*- + *-me*, szelk. *hai*, *sai*, *sei*, kam. *si*- + *-ma*, mot. *si*- + *-ma*, kojb. *si*- + *-ma*.

A magy. szó uráli származtatása nem igazolt, azonban a fenti nyelvi adatok idetartoznak. A magy. *szem* és társainak rokona a 'vízforrás' jelentésű magy. *tengerszem* utótagja a *szem*, a bask., tat. *šinče* 'forrás' stb.

A fenti adatok a szkíta-hun nyelvek nyomait őrzik. A gyümölcs *-l*- hangja nem lehet szervetlenül betoldott mássalhangzó. Számos más szóval együtt igazoltan etimologikus hangról van szó. A magyarban az *-l*- helyén a hanghiány eredete is etimologikus hang, a *-t*-fejleménye. Igazolható ez más szóval is, pl. a magy. *lélek* szó alapjelentése a 'valaminek éltető eleme' és nem véletlenül van

'gőz, pára' jelentése is. Ez utóbbi pedig kapcsolódik a vízhez. A zürjén *lov* és *lul* formát két jellemző nyelvjárási alaknak tartják, amely egyikében *-v*, a másikában pedig *-l* található egymásnak megfelelésben. Ennek a jelenségnek az a magyarázata, hogy a *-v* és az *-l* előzménye olyan közös *-δ*, amely az egyik irányban *-l* lett, a másik irányú változásokban pedig *-w* > *-v* fejlődött. Ugyanez a *-w* a magyarban vokalizálódott (*-w* > *-V*) diftongust alkotva az előző magánhangzóval, majd a diftongus második tagja elnémult s az előző magánhangzó pedig megnyúlt. Ugyanakkor a *-δ*-előzményből lett *-l*-es változat a magyarban is megvan, így olyan alakpárokat alkotnak, amelyekből a magyarban sok van. A baj az, hogy a mérvadó akadémiai álláspont szerint ezekben az esetekben az *-l*- mássalhangzót szervesen betoldott hangnak tekintik. Vö.: magy. *gyümölcs*, *gyümölcs*; *völgy*, *vögy*; *köldök*, *ködök*; *tölgy*, *tögy*; *csolk*, *csók*; *csolnak*, *csónak*; *zöld*, *zöld*; *hölgy*, *hőgy*; *told*, *tód*; *old*, *ód*; *tölt*, *tőt*; *szolda*, *szóda*; *szolnok*, *szónok*, *oldal*, *ódal*; *polc*, *póc* stb. Világosan látszik, hogy az *-l*- nélküli adatok nem minden esetben, de legtöbbször nyelvjárási formák.

A magy. *gyümölcs* tehát gyűjtőnév, a *-cs* képző megfelel a magy. *-ság*, *-ség* képzőnek.

3.299. Kāšγ. *jikit* 'fiatal' ~ magy. *legény*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *jiki*:- abszolút szótó + *-t*: képző.

A Kāšγ. *jikit* rokona és egyben közvetlen előzménye a csuvas alaknak, vö.: csuv. *jěkět* 'fiatal ember, legény', oszm., nog. *jigit*, bask., tat. *jeget*, ujb., türkm., kirg., kazak, k.kalp. *žigit* 'fiatal, bátor'. (JEGOROV 1964) < csuv. *jěkě*:- abszolút szótó + *-t*: képző, oszm., nog. *jigi*- + *-t*, bask., tat. *jege*- + *-t*, ujb., türkm., kirg., kazak, k.kalp. *žigi*- + *-t*.

Alakváltozata a magy. *legény* 'fiatalember, nőtlen ifjú'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *legé*:- abszolút szótó + *-ny*: képző.

Az abszolút szótó rokona az ang. *young* 'fiatal', csuv. *šěně* 'új', KB. *jaŋy*, csag. *jaŋg*, jak. *saŋa*, ujb. *jeŋi*, oszm. *jeni*, üzb. *jaŋgi*, bask. *jaŋy*, tat. *jaŋa*, nog. *jaŋ'y*, kazak *žaŋa*, kirg. *žaŋy*, k.kalp. *žaŋa*, karacs. *džangy*, ojr. *d'aŋy*, tuv. *čaa* < *čana*, hak. *naa* 'új, friss', vö.: mong., burj.mong. *šine*, kalm. *šin* 'új'. (JEGOROV 1964)

Lényeges, hogy a törökben ismert szókezdő nazálissal is, ez arra utal, hogy az or. *novyj* 'új' nov-töve, az ang. *new* 'új' stb. szavak is a török ősétől való s a törökök ősei a magyarok rokonai.

3.300. Kāšγ. *jagirlig* 'vakart' ~ magy. *vakar*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *jagir*:- relatív szótó + *-lig*: képző 'valamivel ellátott'.

Rokona a csuv. *tura* 'vakarni, fésülni (haját), fésül, gerebenez, kártol (kendert, lent)', MK., kirg., kazak, k.kalp., nog., ojr., üzb., oszm., tat., bask. *tara*, ujb. *tari*, azerb., türkm. *dara* 'fésülni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tu*:- abszolút szótó + *-ra*: képző, MK., kirg., kazak, k.kalp., nog., ojr., üzb., oszm., tat., bask. *ta*- + *-ra*, ujb. *ta*- + *-ri*, azerb., türkm. *da*- + *-ra*.

A fenti török adatok nagy része tartalmazza az eredeti szókezdő *t*-t, amelynek fejleményei a Kāšγ. *j*- (< *d'*- < *t*-), magy. *v*- (< *w*- < *δ*- < *t*-), türkm. *d*- (< *t*-).

A TESz szerint a magy. *vakar* 'valaminek a felületét kaparja, kaparva tisztogat, (meg)dörzsöl, dörgöl, kotorász, (össze)gyűjtöget, eltakarodik, elkotródik'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *vaka*:- abszolút szótó + *-r*: képző.

Idetartozik a magy. **firka** ld. **firkál** 'dörzsöl, vakar, kapar, ír, hanyagul, csúnyán ír'. A szócsalád alapja, a **firkál** ige latin eredetű, vö.: lat. *fricare* 'dörzsöl, ledörzsöl, súrol'. A **firka** elvonás eredménye. (TESz) < *fî-*: abszolút szótő + *-rka*: képző. A szó a latinban átvétel a szkítáktól, hunoktól.

A szócsaládba tartozik a csuv. **tura** 'gereblye, fésű, gereben', ujj. *tar(g)ak*, tuv. *dyrgak*, hak. *targax*, jak. *taraax*, AFT., türkm. *darak*, azerb. *darag*, üzb. *tarok*, kirg., kazak, k.kalp., nog., ojr., bask., tat., oszm. *tarak* 'gereblye'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tu-*: abszolút szótő + *-ra*: képző, ujj. *ta-* + *-r(g)ak*, tuv. *dy-* + *-rgak*, hak. *ta-* + *-rgax*, jak. *ta-* + *-raax*, AFT., türkm. *da-* + *-rak*, azerb. *da-* + *-rag*, üzb. *ta-* + *-rok*, kirg., kazak, k.kalp., nog., ojr., bask., tat., oszm. *ta-* + *-rak*.

Amikor fésülünk, gerebenezzünk, törmelék is keletkezik. Ezért ide kötődik a magy. **törek** 'a gabonaszár és a kalász törmeléke, trágya, töredék'. Származékszó a *tör-* igéből *-k* deverbális névszóképzővel. (TESz) < magy. *tö-*: abszolút szótő + *-rek*: képző.

3.301. Kāšy. **jagiz** 'barna' ~ magy. **barna**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *jagi-*: abszolút szótő + *-z*: képző.

A barnának köze van a fehérhez, sárgához, a piroshoz és a szürkéhez, mert mindegyik a nap színe. A Kāšy. **jagiz** 'barna' rokona a csuv. **pāvār**, **pāvārlā**, **purlā** 'almásszürke' (ló szőrének színe), ujj., üzb. *burul*, kirg., ojr., tuv. *buurul*, k.kalp., bask. *buryl*, tat. *burly*, alt. *purul* 'almásszürke', vö.: mong. *bürle* 'almásszürke', kalm. *buurl* 'barna'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pāvā-*: abszolút szótő + *-r*: képző, *pāvār-*: relatív szótő (< *pāvā-*: abszolút szótő + *-r*: képző) + *-lā*: képző, *pur-*: relatív szótő (< *pu-*: abszolút szótő + *-r*: képző) + *-lā*: képző, ujj., üzb. *buru-*: relatív szótő (< *bu-*: abszolút szótő + *-ru*: képző) + *-l*: képző, kirg., ojr., tuv. *buuru-*: relatív szótő (< *buu-*: abszolút szótő + *-ru*: képző) + *-l*: képző, k.kalp., bask. *bury-*: relatív szótő (< *bu-*: abszolút szótő + *-ry* képző), tat. *bur-*: relatív szótő + *-ly*: képző, alt. *puru-*: relatív szótő + *-l*: képző, mong. *bür-*: relatív szótő + *-le*: képző, kalm. *buur-*: relatív szótő + *-l*: képző.

Fontos, hogy a kalmükben 'barna' a jelentése. Az almásszürke szinonímája az almásderes. Ez azt is jelenti, hogy a **szürkés** és a **deres** ugyanaz.

A fentiek hangtani alakváltozata az oszm. **boz** (< *bo-*: abszolút szótő + *-z*: képző) 'szürke'.

A szó családjába tartozik a magy. **szürke** 'a fekete és fehér vegyülékéből keletkezett színű, hamuszínű, tompán sötétes fény, öszülő (haj), jelentéktelen, jellegtelen (ember), unalmas (esemény), szürke ló, nikkelpénz'. A szócsalád alapja, a **szür** valószínűleg ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *sir*, *šir*, *sëri* 'szürkület, hajnal', zürj. *d'žor* 'szürke, szürke hajú, éretlen (bogyó)'. (TESz) < magy. *szü-*: abszolút szótő + *-rke*: képző.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

A TESz szerint a magy. **barna** Valószínűleg hazai szász eredetű, vö.: szász *bron* 'barna', kfn. *brūn*, *brun* 'ua.', ir. ném. *braun* 'ua.'. (TESz) < magy. *ba-*: abszolút szótő + *-rna*: képző, szász *b-* + *-ron*, kfn. *b-* + *-rūn*, *b-* + *-run*, ir. ném. *b-* + *-raun*.

A szócsalád tagja az or. **buryj** 'barna'. Óorosz, a törökből való vö.: türk *bur-* 'vörös, rótvörös', perzsa *bōr* 'vörös-barna'. (SIS) < or. *bur-*: relatív szótő + *-yj*.

Ami a színek gyökereit illeti, a jelentés oldaláról idetartozik a **piros piro-** töve, a **pír** főnév, a

pörkölt pörkö- töve, a **bíbor** bíbo- töve, magy. **fehér**, oszm. *bejaz* 'fehér.

Rokonuk a magy. **sárga** 'sápadt, vértelen (test-, arcszín), (szalma)szőke, olyan színű, mint az érett citrom, szalma stb., rövid szőrzetét tekintve barna, barnás vagy vörhenyes, de nem fekete sörényű és farkú (ló), nagyfokú irigység, gyanús, nem jó, a munkásmozgalmat eláruló (személy, intézmény), a sárga fajhoz tartozó személy, aranypénz, tojás belsejének sárga része (többnyire sárgája alakban), sápadt arcszín, sárga ló'. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó család. Vö.: türk, ujj. *sariy* 'sárga, sápadt', oszm., azerb., tat., kaz., kirg., nog. *sari*, türkm. *sāri*, üzb. *sarik*, alt., hak. *sariy* 'sárga, szőke', csuv. *šurā* 'fehér', *sarā* 'sárga', mong. *šara*, *šira* 'sárga', mandzsu *šara* 'fehéredik, sápad'. Vö. még magy. *sár*, *sárog*, *sárig* 'sárga'. (TESz) < *sá*:- abszolút szótő + *-rga*:- képző, türk, ujj. *sa-* + *-riy*, oszm., azerb., tat., kaz., kirg., nog. *sa-* + *-ri*, türkm. *sā-* + *-ri*, üzb. *sa-* + *-rik*, alt., hak. *sa-* + *-riy*, csuv. *šu-* + *-rā*, *sa-* + *rā*, mong. *ša-* + *-ra*, *ši-* + *-ra*, mandzsu *ša-* + *-ra*, magy. *sá-* + *-r*, *sá-* + *-rog*, *sá-* + *-rig*.

A 'fehér és sárga' jelentésre ld. még csuv. *šurā*, *šur* 'fehér', *sarā* 'sárga', ÓT., tuvai, hak., sor, oszm., alt. *saryg*, *sary*, kirg., kazah, k.kalp., nog., azerb., oszm., türkm., tat. *sary*, ujj. *serik*, üzb. *sarik*, bask. *hary*, ojr. *sar* 'sárga, világosbarna, szőke', vö.: mong. *šar*; burj. mong. *šara* 'sárga, világosbarna, szőke'. A régiségben 'sárga' és 'fehér' jelentése is volt néhány török nyelvben, így a bulgároknál és a kazároknál. A görögök *Sarkel* nevét 'fehér ház' jelentésben adták vissza. Az orosz évkönyvekben ennek az erődnek a neve *Belaja Veža* 'fehér ház, fehér sátor, fehér nomádsátor, fehér torony'. A mansi *sajr* 'fehér' szó a bulgároktól való átvétel lehet, mansi nyelven a *saragury* jelentése *belaja ugra*⁹ 'fehér ugor' jelentésű. A nyenyecéknél a *seser*, *sera*, *ser*, *siri* 'fehér' jelentésben van meg. (JEGOROV 1964) < csuv. *šu*:- abszolút szótő + *-rā*: képző, *šu-* + *-r*; *sa-* + *-rā*, ÓT., tuvai, hak., sor, oszm., alt. *sa-* + *-ryg*, *sa-* + *-ry*, kirg., kazah, k.kalp., nog., azerb., oszm., türkm., tat. *sa-* + *ry*, ujj. *se-* + *-rik*, üzb. *sa-* + *-rik*, bask. *ha-* + *-ry*, ojr. *sa-* + *-r*, mong. *ša-* + *-r*, burj. mong. *ša-* + *-ra*, mansi *saj-* + *-r*; nyeny. *se-* + *-ra*, *se-* + *-r*; *si-* + *-ri*.

Rokon, mert a színéről kaphatta a nevét a magy. **daru** 'hamuszürke színű, gólya alakú gázló madár, emelőgép'. Valószínűleg ősi hangutánzó szó a finnugor korból, vö.: osztj. *tārex*, zürj. *turi*, votj. *turi* 'daru'. (TESz) < *da*:- abszolút szótő + *-ru*:- képző, osztj. *tā-* + *-rex*, zürj. *tu-* + *-ri*, votj. *tu-* + *-ri*.

A magyar szó finnugor eredete egyik esetben sem igazolt. Ld. még magy. **daruszőrű** 'a daru tollához hasonlóan szürkés színű (ló, szarvasmarha)'. (TESz) < *daru*:- relatív szótő (< *da*:- abszolút szótő + *-ru*:- képző) + *szőrű*.

Idetartozik az or. **seryj** (< *sery*:- relatív szótő + *-yj*)) 'szürke'.

Rokon a csuv. *sārā* 'szürke', ujj., kirg., kazak, k.kalp. jak. *sur*, türkm. *suur*, tat. *sory*, bask. *horo* 'szürke, barna', alt. *kara sur* 'sötét-szürke'. (JEGOROV 1964) < csuv. *sā*:- abszolút szótő + *-rā*: képző, ujj., kirg., kazak, k.kalp. jak. *su-* + *-r*, türkm. *suu-* + *-r*, tat. *so-* + *-ry*, bask. *ho-* + *-ro* alt. *su-* + *-r*.

A magy. **dér** 'finom jégkristályok alakjában lecsapódó pára, fagy, őszes hajú, szakállú'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < *dé*:- abszolút szótő + *-r*: képző.

⁹ A megnevezés érdekessége, hogy az orosz *ugra* alakot használ és nőneműnek fogja fel. Mindemellett Kāšy. *ugrak* népet említ, akik az ő (mármint Kāšy.) nyelvéhez hasonló, ugyanazt beszélik. Ez azt jelenti, hogy 1100 körül Kāšyar körzetében *ugrak* nép élt, és török nyelven beszélt, amelynek az *ugra*, *ugry*, *ugor* alakokhoz köze van.

A magy. **derít** 'kinyilvánít, világossá tesz, vidít, kikutat, tisztáz'. Származékszó. (TESz) < *deri-*: relatív szótó (< *de-*: abszolút szótó + *-rí-*: képző) + *-t-*: igeképző.

Idetartozik a magy. **tarka** 'több színű, foltos, igen különféle, változatos, kétszínű (ember). A szócsalád alapja a *tar* bizonytalan eredetű. Talán ótörök jövevényszó, vö.: Kāšy. *tarɣyl* 'hátán fehér és fekete sávós állat', kaz. *tarlan* 'vörös, sárga vagy fekete foltos fehér (mint lószín)', *tarɣyl* 'fekete foltos vörös (mint tehénszín)', kirg. *tarlan* 'szürke', karacs. *talɣyr* 'tarka', oszm. *dyrgyl* 'több színű'. Vö.: még mong. *tar-lan* 'tarka'. A *taz* alakú szó vö.: Kāšy. *taz ati* 'tarkás ló', kipcs. *tazy at* 'arab ló' aligha tartozik ide. A magyarban a szó minden bizonnyal régi, már honfoglalás előttről való. Ezt a tényt az is támogatja, hogy a tarka ló a magyarság képzeletvilágában egészen a legújabb időkig különleges helyet foglalt el. (TESz) < magy. *ta-*: abszolút szótó + *-rka*: képző.

Alakváltozata a magy. **vörös**, magy. **bíbor**, or. **purpurnyj** 'bíborszínű'.

A fenti adatok is igazolják, hogy a színek kialakulásának az alapja a víz és a nap. Miután a színek között átmenet van, ezért a közeli színek megnevezése is ugyanaz. Ráadásul az egyik nyelvben az egyik megnevezés, a másikban pedig a másik érvényesül ugyanannak a színnek a jelölésére és fordítva. Az egyik nyelvben ugyanaz a szó a szürkét jelöli, a másikban a barnát.

3.302. Kāšy. **jīr** 'föld' ~ magy. **tér**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *jī-*: abszolút szótó + *-r-*: képző.

Rokona a csuv. **šēr** 'föld, ország, hely', *šēršyv* 'ország, hely', ÓT., KB. *jār*; *jir*, Zamahš., oszm. *jer*, ujj. *jer*, üzb., türkm., azerb., kum., nog., bask. *jer*, kirg., kazak, k.kalp. *žer*; tat. *žir*; ojr. *d'er*; hak. *čir*; tuv. *čer*; jak. *sir* 'föld, ország, hely', ÓT. *jir-sub* 'haza', kirg. *žer-suu* 'föld és a feltételek, ahol földművelést vagy állattenyésztést lehet művelni, mitológiában 'istenség (rossz)', ujj. *jer-suv*, k.kalp. *žer-suu* 'földi javak', üzb. *jer-su* 'földterület'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šē-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, *šēr* 'föld' + *šyv* 'víz', ÓT., KB. *jā-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, *ji-* + *-r*, Zamahš., oszm. *je-* + *-r*, ujj. *je-* + *-r*; üzb., türkm., azerb., kum., nog., bask. *je-* + *-r*, kirg., kazak, k.kalp. *že-* + *-r*; tat. *ži-* + *-r*, ojr. *d'e-* + *-r*; hak. *či-* + *-r*; tuv. *če-* + *-r*; jak. *si-* + *-r*, ÓT. *jir* 'föld' + *sub* 'víz', kirg. *žer* 'föld' + *suu* 'víz', ujj. *jer* 'föld' + *suv* 'víz', k.kalp. *žer* 'föld' + *suu* 'víz', üzb. *jer* 'föld' + *-su* 'víz'.

A föld az, ami a vízből kiemelkedik, kerek, gömb alakú dudor, köze van az egyhez is. A föld mindig a vízzel körülvett terület, tér, rokona a magy. **tér** 'terület, hely'. Kötődik hozzá a magy. **tér** mint fordul, tūr, teker, és a *tér* mint *fér* szó is.

Idetartozik a magy. **ördög** *ör-* relatív töve, ld. magy. **Ördög árok** 'föld árok', továbbá közös gyökerű velük az ang. **Earth** 'föld' szó is.

3.303. Kāšy. **jagiz at** 'pejló' ~ magy. **barna**.

A Kāšy. **jagiz at** 'pejló' szókapcsolat első tagja Ld. 3.301. Kāšy. **jagiz** 'barna', a második tagja *at* 'ló' jelentésű.

A *pejló pej* szava a maghoz, a folthoz kötődhet, a TESz szerint a magy. **pej** 'vörösesbarna, többnyire fekete sörényű és farkú (ló, ritkán más állat)'. Ismeretlen eredetű. (TESz)

Alakváltozata a magy. **dinka**, **gyinka** 'egy fajta szőlő, pirospej (ló)'.

A magy. *pej* a magy. *fehér fehé-*, a *fejér* szó *fejé-* és az oszm. *bejaz* 'fehér' szó *beja-* tövével tartozhat össze. Miután a fehér a nap színe ugyanúgy, mint a sárga és a barna, piros, a lószínnév esetében a *pej* jelenti a barnát, a pirosat.

3.304. Kāšγ. *kakit-* 'megharagítani' ~ magy. *harag*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *kaki-*: abszolút szótó + *-t-*: képző.

Idetartozik a csuv. *xajar* 'szigorú, rossz, haragos', üzb. *ajar* 'ravasz, szemtelen, vakmerő, furfangos', miser *gajar*; *xajär* 'ravasz, hamis', kirg. *ajar* 'ravasz, csaló', türkm. *kahar* 'harag, elégedetlenség'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xaja-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, üzb. *aja-* + *-r*, miser *gaja-* + *-r*, *xajä-* + *-r*, kirg. *aja-* + *-r*, türkm. *kaha-* + *-r*.

Rokonuk az oszm. *kyzmak* 'haragudni' (< *kyz-*: relatív szótó + *-mak*: főnévi igenév képző)

A szó töve a hegyes, csúcsos, bökös végű tárggyal kapcsolatos. Így lehet rokona a magy. kúp, hab, a haragosnak a háborgós szó.

A Kāšγ. *kaki-* tövének rokona a magy. *kákó* és számos, a török nyelvekben ismert szó, a *-t-*: képző pedig a *tesz* 'csinál' kezdő mássalhangzója.

A magy. *kákó* 'kampó' nincs meg a TESz-. A magy. *kankó* 'egy fajta magyar parasztruha, szűr'. Ismeretlen eredetű. (TESz) A magy. *kankó* 'horog, kampósbot, horog alakú vágóeszköz, szecskavágó, mankó'. Származékszó. Alapszava annak a szócsaládnak eredetileg feltehetően 'görbe, hajlott, görbül, hajlik' jelentésű alapszavával azonos, amelybe legközvetlenebbül a *kankalék* és *kankalin* is beletartozik. (TESz)

Az abszolút szótóval rokon a csuv. *xäjä* 'szilánk, forgács', oszm. *kyjmyk* 'forgács'. < ÓT. (jeny.) *kyj*, ujj. *kij*, kirg., kazak, k.kalp., nog., azerb., üzb., tuv. *kyj*, türkm. *gyj*, hak. *xyj* 'vágni, keskeny csíkokra hasítani'. (JEGOROV 1964)

Idetartozik a csuv. *xäjä* 'ék az ing mindkét oldalán', kirg., baraba *kyjyk* 'a ruhába helyezett ék', kirg., kazak *kyjyk* 'vágat, hasíték, az egyesítés helye', t'um. *kyjyk* 'rongyocska', tuv. *kyjyndyk*, hak. *xyjgys* 'ék a ruhán'. < A régiségben *kyj* 'rézsút vágás szemben'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xä-*: abszolút szótó + *-jä-*: képző, kirg., baraba *ky-* + *-jyk*, kirg., kazak *ky-* + *-jyk*, t'um. *ky-* + *-jyk*, tuv. *kyjyn-*: relatív szótó + *-dyk*: képző, hak. *xyjgy-* + *-s*.

Rokon a szótó a következő szavakban, vö.: csuv. *xäjra* 'élező, élesítő kő, fenőkő', ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., kum., tat., bask. *kajrak*, üzb. *kajrok*, tuv. *xajyrga* 'durva kő törmeléke. Ld. *xäjär* 'homok', mong. *xajrga* 'durva fenőkő'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xäj-*: relatív szótó + *-ra-*: képző, ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., kum., tat., bask. *kaj-* + *-rak*, üzb. *kaj-* + *-rok*, tuv. *xajy-* + *-rga*.

Meg kell jegyeznünk, hogy az első relatív szótó és az abszolút szótó gyakran egybeesik.

3.305. Kāšγ. *tam* 'csomó' ~ magy. *csomó*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *ta-*: abszolút szótó + *-m-*: képző.

A csomó jelentésű szavak elvezetnek a vízhez, a forráshoz s a vízcsepp nemcsak forrás, hanem csomó is. Hangtanilag annyi bizonyos, hogy a *t* és a *k* változásainak köszönhetően alakultak ki a

változatok, amelyek a kiinduló jelentésmagból minden esetben megtartottak valamilyen elemet. Ilyen alakváltozat a törökben ismert *tam* 'vízcsepp, egy csepp víz', a magyarban a *támpont*, *támaszkodik* stb. változatok *tám-*, *táma-* tövével tartozik össze. A *tam* szó végső *-m*-je a *-tk-* helyén van s a *-tk-* mássalhangzó kapcsolat *-t-* elemének a fejleménye, miközben a *-k-* réshangúsodás útján eltűnt az ejtésből ez esetben.

A Kāšy. *tam* 'csomó' rokona a magy. *csomó* 'görcs, kinövés, bütök, bog, köteg, tömeg, gombolyag'. Származékszó, *csom* alapszava ősi örökség a finnugor korból, vö.: mdE. *šulmo*, *šulmā* 'csomó, köteg', mdM. *šulmā* 'ua.', fi. *solmi*, *solmu* 'csomó', *solmita*, *solmuta* 'csomóz, köt', észt. *sõlm* 'csomó, hurok', lp. *čuol'bmā* 'csomó'. (TESz)

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

Idetartozik még számos szó, vö.: magy. *domb*, *dob* stb.

3.306. Kāšy. *bakit-* 'odaerősíteni' ~ magy. *bog*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *baki-*: abszolút szótó + *-t-*: denominális verbumképző. Ld. magy. *tesz* ige.

A Kāšy. *baki-*: abszolút szótó rokona a magy. *bog* 'íz, csomó, bütök'. Hangfestő szó, vagy ősi örökség a finnugor korból, vagy a magyar nyelv külön életében keletkezett. Vö.: finn *punka* 'kövér ember', észt *pung* 'valami kiemelkedő, valami gömbölyded, (csomó, bimbó, rügy, gomb)', lp. *bug'ge* 'daganat, göröngy, púp'. (TESz)

A magy. szó finnugor eredete nem igazolt, az adatok azonban idetartoznak.

A Kāšy. *-t-*: denominális verbumképző a 'tesz, csinál' ige szókezdő mássalhangzójával azonos, vö.: magy. *tesz* ige.

3.307. Kāšy. *sikit-* 'egyesülni, párosulni, közösülni' ~ magy. *csök*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *siki-*: szótó + *-t-*: denominális verbumképző. Ld. magy. *tesz* ige.

Rokona a csuv. *šyxān*, *šyxlāš* (< *šyxā-*: abszolút szótó + *-n-*: visszaható igeképző, *šyx-*: abszolút szótó + *-lāš-*: igeképző) 'közösülni'. A szó nincs meg Jegorovnál. Az *-n* visszaható igeképző eredeti *-t* fejleménye, amely megvan a Kāšy. *sikit-* adatban. A csuv. *-lāš-*: igeképző összetett, az *-la-*: használatos visszaható képzőként is, az *-š* pedig kölcsönös képző. Az abszolút szótó számos magyar szó rokona, vö.:

magy. *csök* 'nagyobb hím állatnak, főleg a bikának hím vesszeje' (TESz)

magy. *szeg* 'tör, vág, hasít, (kedvet) tönkretesz, (törvényt, esküt) nem tart meg, meghajlít, valamilyen irányba tér, irányától eltér, valakihez szegődik, szegélyez, (ruhaanyagot) beszeg'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *sāng* 'tör, zúz', osztj. *seŋ* 'üt', votj. *čig-* 'elszakad, eltörik, letörik, elszakít, eltör, letör'. (TESz) A magyar szónak a finnugorból való származtatása nem igazolt. Az igei jelentésű szó azért tartozhat ide, mert a szó eredetileg nómen-verbum volt.

magy. *szeg* 'szöglet, csúcs, kiszögellés, falurész, területrészt, vidék, sarok, zug, beszögellés, sziget'. Valószínűleg azonos a *szeg* 'hegyes vaseszköz' szóval, annak jelentéstani szempontból elkülönült változata. (TESz)

magy. **szeg** 'hegyes végű fa- vagy fémrudacska beveréssel való rögzítésre vagy összekapcsolásra'. Ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *süñ*, *señk* 'ék', *sun* 'ék, cövek, faszög'. (TESz) A szó ugorkori öröksége nem igazolt, ám a vogul szavak idetartoznak.

A hegyes, csúcsos alakjáról kapta az elnevezést a magy. **csák** 'süvegnek hátul lelógó csücske, dolmány elülső hegyes vége, szeg, ék, valamely tárgy hegye, hegyes vége vagy kiálló része' (TESz)

Ugyanilyen a magy. **csákó** I. 'szétálló, felfelé görbülő...ilyen szarvú (ökör),...kiálló szarv', **csákó** II. '1. a süveg hasított karimájának oldalra álló vagy lefelé konyuló része,...2. egy bizonyos süvegfajta, ...huszárcsákó, 3. dolmány elülső szárnyának hegyes vége, 4. játékcákó...' (TESz)

Idetartozik a **csiki-csuki** ld. **csuk** 'bezár'. Bizonytalan eredetű. (TESz)

A magy. **csík** 'hengeres testű, mocsárban, lápban élő halfajta, angolna, metélt tészta, daganat, pióca'. Ismeretlen eredetű. (TESz)

Abból kell kiindulni, hogy a csík a folyó vonalához hasonlít s a folyónak az egyik, a forrás felőli része felülnézetben hegyes. A csúcsában van a forrás, ezért ennek a mintájára használják a magy. **csög-bog** 'csomó, meddő, terméketlen gyümölcsfa, bonyodalom, nyomorék ember, szemét, satnya, értéktelen'. Ikerszó, előtagja a *görcs*, *göcs* családjába tartozó *csög* 'görcs (a fában)', utótagja a *bog* 'ua.'. (TESz)

Képzett szó a magy. **sziget** '(folyó- vagy állóvízben, mocsárban) vízzel körülvelt szárazföld', folyókanyarulattól körülvelt földterület, elszigetelt embercsoport'. Származékszó, a *szeg*, *szig* 'szöglet, csúcs, kiszögellés, területrész' főnévből jött létre a *-t* denominális főnévképzővel. (TESz) < magy. *szige-*: abszolút szótő + *-t*: képző.

Szintén képzett a magy. **szigony** 'dárda vagy több ágú villaforma, horgas hegyű eszköz főként halászoknál, szigonyhoz hasonló tárgyak megnevezéseként, némely növény termésén nőtt szörnek csúcsán visszahajló rövid horog, kopoltyú, szénahúzó szerszám'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *szigo-*: abszolút szótő + *-ny*: képző.

3.308. Kāšγ. **bilat**- 'élezni' ~ magy. *élez*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *bila-*: szótő + *-t*: denominális verbumképző. Ld, maagy. *tesz*.

Ld. 3.483. Kāšγ. **bilā**- 'élezni'.

Eleink világosan látták, hogy az elágazó víz egy hegyes formát mutat. Ehhez hasonlóan keletkezik a faág és sok más hasonló az élő természetben. A hegyes, éles tulajdonságú élő és élettelen is ezzel a névvel illetik.

A szó rokona a mong. **balta** (< *bal-*: relatív szótő + *-ta*: képző), magy. **balta**, tamil *pila*- 'hasít', or. *pila* 'fűrész', ópor. *peill* 'kés', óném. *fila* 'fűrészlő' szavak bVI-, pVIV, fVIV stb. tövei. A szavak egymásnak alakváltozatai és rokonai a magy. **válik**, **él** szavaknak.

Idetartozik a magy. **balta**, amely a TESz-ben magy. **balta** 'bárd, rövid nyelű fejsze'. Török eredetű, vö.: ujj. *baltu*, CC. *balta*, oszm. *balta*, csuv. *purtā*, jak. *balta* 'balta' Ld. még szb-hv. *bálta*, or. *baltá*, szlk *balta*, ukr. *balta* 'balta'. (TESz) < magy. *bal-*: relatív szótő + *-ta*: képző, ujj. *bal-* +

-tu, CC. *bal-* + *-ta*, oszm. *bal-* + *-ta*, csuv. *pur-* + *-tā*, jak. *bal-* + *-ta*, szb.-hv. *bāl-* + *-ta*, or. *bal-* + *-tā*, szlk *bal-* + *-ta*, ukr. *bal-* + *-ta*.

A **bal-** relatív szótővekkal rokon a következő adatok első relatív szótőve, vö.: csuv. *pur-tā* 'balta, fejsze' azerb., kirk., kazak, oszm., tat. karacs. *balta*, üzb. *bolta*, tuv. *baldy*, ujj., türkm. *palta*, hak. *palty*, alt. *malta*, *palta*, ojr. *malta*. Vö.: arab *baltat* 'balta'. Vö.: ko. *pur* 'kés', É-germ. *barda*, ném. *Barte*, ószl. *brady* 'balta', fi. *pur-tā*, osz. *farat* 'balta', Óperzsa *paraθa*, saka *pada*, tohar *pered*, *porat* 'balta', osz. *farat*, szanszkr. *paraču*. (JEGOROV 1964) < csuv. *pur-*: relatív szótő + *-tā*: képző, azerb., kirk., kazak, oszm., tat. karacs. *bal-* + *-ta*, üzb. *bol-* + *-ta*, tuv. *bal-* + *-dy*, ujj., türkm. *pal-* + *-ta*, hak. *pal-* + *-ty*, alt. *mal-* + *-ta*, *pal-* + *-ta*, ojr. *mal-* + *-ta*. Vö.: arab *bal-* + *-tat*, ko. *pur-* + *-t*, É-germ. *bar-* + *-da*, ném. *Bar-* + *-te*, ószl. *bra-* + *-dy*, fi. *pur-* + *-tā*, osz. *fara-* + *-t*, Óperzsa *para-* + *-θa*, saka *pa-* + *-da*, tohar *pere-* + *-d*, *pora-* + *-t*, osz. *fara-* + *-t*, szanszkr. *para-* + *-ču*.

Az *-r-s* formával összetartozik a magy. *bárd* és a *fűrész* szó *fűr-* töve. A TESz szerint a magy. *bárd* 'balta'. Vándorszó, Vö.: óalsófrank *barda* 'bárd, fejsze', középaln. *barde* 'széles fejsze', úfn. *Barte* 'bárd', ófr. *barde* 'bárd, erdőirtó vagy ácsszerszám', rom. *bardă* 'bárd', óészl. *brady* 'fejsze, bárd'. Amagy. *bárd* vagy ófrancia, vagy közép- esetleg alnémet jövevény'. (TESz) < magy. *bár-*: relatív szótő + *-d*: képző, óalsófrank *bar-* + *-da*, középaln. *bar-* + *-de*, úfn. *Bar-* + *-te*, ófr. *bar-* + *-de*, rom. *bar-* + *-dă*, óészl. *bra-* + *-dy*.

A TESz álláspontja nem fogadható el. A fenti *-r-*, *-l-t* tartalmazó adatok etimológiailag mind idetartoznak. Rokonuk a magy. *fűrész* *fűr-* relatív szótőve.

A TESz szerint a magy. *fűrész* 'fának vagy más szilárd anyagnak az elvágására használt, éles fogacskákkal kiképzett eszköz'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *fűr-*: relatív szótő (< magy. *fű-*: abszolút szótő + *-ré-*: képző) + *-sz*: képző.

Alakváltozata az or. *pila* 'fűrész', és a *pilit* 'fűrészelni' *pili-* relatív szótőve. Az or. *pila* 'fűrész' közszláv szó, vö.: ópor. *peill* 'kés', ófn. *fila* 'reszelő'. (SIS) < or. *pi-*: abszolút szótő + *-la*: képző, ópor. *peil-*: relatív szótő + *-l*: képző, ófn. *fī-* + *-la*.

Az or. *pilit* (< *pili-*: relatív szótő + *-t'*: főnévi igenév képző) 'fűrészelni' ige relatív szótőve is idetartozik.

Szókezdő mássalhangzó nélküli, de idetartozik a Kāšy. *aqilla* nevének az *aqil-* relatív szótőve. Az abszolút szótővének (*aqi-*) rokona a magy. *ág*, *ék*, *eke*. A relatív szótő (Kāšy. *aqil-*) úgy keletkezett, hogy az abszolút szótő egy *-l* képzőt kapott s azt jelenti, 'az ághoz, ékhez tartozó, azaz ágas'. A relatív szótőhöz újabb *-la* képzőt adtak Kāšyārī madárnevében, így a madár jelentése szó szerint 'ágassal ellátott, ágassal rendelkező'. A hollónak pedig a jellemző tulajdonsága az, hogy a karma, csőre és a szeme éles.

A Kāšy. *aqil-* relatív szótővével azonban nemcsak a magy. *él* szó tartozik össze, hanem a mongol *aghola* 'hegy' szó, a kelet-mongol ejtés szerint *óla*, kalmük *úla*, mandzsu *alin* 'ua.', ojr. *úla* 'hegy' is.

A szó jelentése mindegyik esetben 'hegy', rokona a magy. *él* szónak, amely a TESz szerint 'valaminek a szeglete, csücsa, valaminek a vékony széle, szegélye, pereme, hegycsúcs, hosszan, keskenyen húzódó hegynyúlvány, szűrő fegyver vagy eszköz hegye, vágószerszám köszörült széle, csatasor, rendezett sereg, haladó csoport eleje, az első vagy vezető hely'. Valószínűleg ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *il'mät*, *il'äm*, *elmi* 'él (késé)' (TESz). A TESz álláspontja nem igazolt a magyar szó eredetét tekintve, azonban az adatok idetartoznak.

A szócikk írója a magy. *él* szót helytelenül ősi örökségnek tartja az ugor korból, miközben egyetlen nyelvből hoz adatot és nem vette figyelembe a mongol megfelelőket. A mong. **aghola** képzett szó (< *agho*: abszolút szótő + *-la*: képző 'valamihez tartozó, valamivel ellátott'). Az abszolút szótővel összetartozik a magy. *ág* szó. A hozzá járuló *-la* képző Eurázsia-szerte ismert képző egyik alakváltozata, amelynek teljesebb alakja a mandzsú *-lin* (vö.: *a*:- abszolút szótő + *-lin*: képző). Az adatok értéke abban is megnyilvánul, hogy a hosszú magánhangzókna triftongus az előzménye (vö.: *agho*- + *-la*, *ó* ' + *-la*, *ú*- + *-la*, *é*- + *-l*), erre utalnak a szótövek (*agho*-, *ó*-, *ú*-, *é*-), amelyet megerősít Kāšyari adata (vö.: Kāšy. *aqilla* relatív szótő: *aqil*-).

A mong. *aghola* alakváltozata a mong. **el** 'hegy'. Hangtanilag az eredeti szókezdő mássalhangzó *t*- volt, ennek a fejleményei vannak meg a fenti szavakban: *b*-, *m*- (< *w*- < *δ*- < *t*-), *0*- (< *V*- < *w*- < *δ*- < *t*-), *p*-, *f*- (< *φ*- < *th*- < *t*-).

Az első relatív szótőben *-l*- és *-r*- egyaránt használatos. A magyarban mindkettő ismert, az egyik *a balta*, a másik a *bárd* és a *fűrész* szóban.

3.309. Kāšy. **tulat**- 'születni' ~ magy. **születik**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tula*:- relatív szótő + *-t*: deverbális verbumképző (műveltető képző).

A Kāšy. *tulat*- alakváltozata a csuv. **šurat** 'szülni', *šural* 'születni', ÓT., KB., Zol. bl., tefs. XII-XIII. sz., Rabg., uig., üzb., azerb., türkm., oszm., nog., tat. *jarat*, kirg., kazak *žarat* 'létrehozni, alkotni', kum. *jarat* 'szülni, alkotni', azerb. *jaran*, türkm. *jaradyl*, oszm. *jaratyl*, tat. *jaral*, kazak, kirg. *žaral* 'létrejönni, megszületni, megalkotva lenni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šura*:- relatív szótő (< *šu*:- abszolút szótő + *-ra*:- képző) + *-t*: műveltető ige képző, *šura*:- relatív szótő + *-l*: visszaható ige képző, ÓT., KB., Zol. bl., tefs. XII-XIII. sz., Rabg., uig., üzb., azerb., türkm., oszm., nog., tat. *jara*:- relatív szótő + *-t*: műveltető ige képző, kirg., kazak *žara*- + *-t*, kum. *jara*- + *-t*, azerb. *jara*- + *-n*, türkm. *jara*- + *-dyl* (< *-dy*:- műveltető ige képző + *-l*: visszaható ige képző), oszm. *jara*- + *-tyl* (< *-ty*:- műveltető ige képző + *-l*: visszaható ige képző), tat. *jara*:- relatív szótő + *-l*: visszaható ige képző, kazak, kirg. *žara*- + *-l*.

A Kāšy. **tulat**- 'születni' magyar megfelelője a **születik**. A szócsaládba tartozik a magy. *teremt*, *gyárt*, *szül*, *tavasz* és a nyelvi megfelelői.

A magy. **születik** a *szül* címszónál található a TESz-ben, vö.: magy. **szül** 'gyermeket világra hoz, nemz, létrehoz, előidéz, okoz'. Valószínűleg ősi örökség az ugor korból. (TESz) < magy. *szüle*:- relatív szótő (< *szü*:- abszolút szótő + *-le*:- képző) + *-tik*: képző, *szü*:- abszolút szótő + *-l*: képző.

A magy. *szül* nem lehet ősi örökség az ugor korból, jelentése onnan van, hogy a forrás szüli a folyót, életet ad az addig holt, azaz állóvíznek, másképpen utódot hoz létre.

A szócsaládba tartozik a magy. **teremt**, amely a *terem* címszónál található a TESz-ben, vö.: magy. **terem**, *termik* 'létrejön, hirtelen megjelenik, nő'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *terem*:- relatív szótő (< *tere*:- relatív szótő + *-m*: képző) + *-t*: műveltető ige képző, *ter*:- relatív szótő + *-mik*: képző.

Rokonuk a magy. **gyárt**, amely a TESz szerint 'épít, csinál, alkot' ótörök eredetű, vö.: türk, CC., oszm., tat. *jarat*, csuv. *šurat* 'teremt'. (TESz) < magy. *gyár*:- relatív szótő + *-t*: képző, türk, CC., oszm., tat. *jara*- + *-t*, csuv. *šura*- + *-t*.

A szó családjába tartozik a magy. *tavas* szó is, amely a természet születését jelöli. A TESz szerint a magy. **tavas** 'a tél és a nyár közötti évszak'. Származékszó, alapszava ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *toj-poh* (*poh* 'fej'), md. *tundo*, *tunda* 'tavasszal, tavasz', finn *touko* 'vetési munka (fejlődő) vetés, a vetés ideje, észt *tõug* 'tavaszi vetés, tavaszi gabona', zürj. *tulis*, *tuvi-s* 'tavasz', votj. *tulis*, *tules* 'tavasz, tavasszal'. A magy. *-sz* névszóképző, a md. *-ndo*, *-nda* talán esetrag. (TESz) < magy. *tava-*: abszolút szótó + *-sz*: képző.

Az abszolút szótó a magy. *tava-* összetartozik számos török nyelvben ismert szóval, vö.: a csuv. **tu**, **täv** 'szülni, születni', *tävän* 'rokon'. A csuv. *šurat* napjainkban véglegesen kiszorította a csuv. *tu*, *täv* 'szülni, születni' igét és a következő jelentésekben használatos: 'csinálni, létrehozni, alkotni, tojást lerakni'. ÓT., KB., Zol.bl. *tog* 'szülni, születni', MK. *tog*, AFT., oszm. *dog*, azerb., türkm. *dog*, *dogul*, üzb. *tugil*, ujj. *tugul*, k.kalp. *tuy*, nog. *tuv*, tat. *tu* 'születni', Zamahš. *tugur*, AFT., oszm. *dogur*, azerb. *dog*, *dogur*, ujj. *tug*, k.kalp., alt. *tu*, tat. *tudyr*, kirg., kazak *tuu* 'szülni', hak. *tug* 'borjazni' néhány nyelvben 'tojást rakni' is, 'felkelni' (a nap), vö.: mong. *togurbi* 'szülni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tu*, *täv*: abszolút szótó, *täva-*: abszolút szótó + *-n*: képző, ÓT., KB., Zol.bl. *tog-*, MK. *tog-*, AFT., oszm. *dog-*, azerb., türkm. *dog-*, *dogu-*: abszolút szótó + *-l*: képző, üzb. *tugi-* + *-l*, ujj. *tugu-* + *-l*, k.kalp. *tuy-* + *-l*, nog. *tuv*, tat. *tu-*, Zamahš. *tugu-*: abszolút szótó + *-r*: képző, AFT., oszm. *dogu-* + *-r*, azerb. *dog-*, *dogu-* + *-r*, ujj. *tug-*, k.kalp., alt. *tu-*, tat. *tudy-* + *-r*, kirg., kazak *tuu-*, hak. *tug-*, mong. *togur-*: relatív szótó (< *togu-*: abszolút szótó + *-r*: képző) + *-bi*: főnévi igenév képző.

Idetartozik a magy. **tesz te-** töve is. A *tavas* jelentése 'születés' és alakváltozata a *nyár*-nak. Megjegyezzük, hogy a törökségben ismert 'tavasz' jelentésű szavak is idetartoznak, alakváltozatok. Az adatok arra is utalnak, hogy az első relatív szótó nómen-verbum volt. Ugyanakkor lényeges, hogy a tavasz sok nyelvben kötődik a nyárhoz is. Ez a két évszak a víz születése az olvadás miatt, ugyanakkor a növények születése is. Ezért idetartozik a *nyár* is.

A TESz szerint a magy. **nyár** 'mocsár, mocsaras hely, nedves, homokos talajt kedvelő igénytelen fák faja, nemzetsége, egyede'. Ősi örökség az uráli korból. Vö.: vog. *ñēr* 'mocsár', *ñār* 'ua.', zürj. *ñur* 'ua.', votj. *ñur* 'nyirkos, nedves (fa, gabona), nedvesség, mocsár, posvány', finn *noro* 'nedves völgy, patak', észt *nõru*, *nõrg* 'vízlefolyás, kis, gyér vizű patak, vízlevezető árok'. (TESz) < *nyá-*: abszolút szótó + *-r*: képző, vog. *ñē-* + *-r*, *ñā-* + *-r*, zürj. *ñu-* + *-r*, votj. *ñu-* + *-r*, finn *no-* + *-ro*, észt *nõ-* + *-ru*, *nõ-* + *-rg*. A magyar szó uráli eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak.

3.310. Kāšy. **tišat**-'megparancsolni, hogy élezzék meg' ~ magy. **tüske**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tiša-*: relatív szótó + *-t'*: műveltető képző.

Minthogy az él, a hegy és a tüske ugyanolyan alakú, az elnevezések is egymásnak alakváltozatai. Etimológiailag összefüggő szavak.

A Kāšy. *tiša-*: relatív szótó összetartozik a magy. *tüske*, *tövisk* szóval. A TESz szerint a magy. **tüske**, **töviske** 'tövises növény, növény tövise, hátrányos tulajdonság, állat tövise, hal szálkája, szűrőeszköz, különféle eszközök szűrő, szögyszerű alkatrésze, rövid, kemény szőrszál, valamely bántás, sérelem fájó nehezen felejthető emléke, csillag a tornyon', *tüsök* 'tüske'. A szócsalád alaptagja, a *tüske* származékszó, *-ke* kicsinyítő képzővel jött létre a *tövis*-nek régi *tüs* változatából. (TESz) < magy. *tüi-*: abszolút szótó + *-ske*: képző, *tövi-*: abszolút szótó + *-ske*: képző.

Megjegyezzük, nem a *tüs* változatból jött létre a *tüske*, hanem a *tüske*, *tövisk* volt az eredetibb, teljesebb alak. A *tüske*, *tövisk* nem más, mint keskeny, vékony kinövés, egyfajta szál, szár is. Eleink

kinövésnek tekintették a fogat is, amely a tatárban és a baskirban *teš*, a türkménben *tiš* szókezdő *t*-vel s a magyar *tüske*, *tövisk* szavak a közelebbi rokonságba tartoznak.

Alakváltozatuk a csuv. *šāl* 'fog', azerb., kirg., tuv. *šiš* 'nyárs, hegyes végű pálca', oszm. *šiš* 'nyárs, kötőtű, kard, törkard', ujjg. *čiš*, türkm. *tiš*, tat., bask. *teš* 'fog'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šā*:- abszolút szótő + *-l*: képző, azerb., kirg., tuv. *ši*- + *-š*, oszm. *ši*- + *-š*, ujjg. *či*- + *-š*, türkm. *ti*- + *-š*, tat., bask. *te*- + *-š*.

A török népek ősének nyelvéből van az ang. *tooth* (< *too*:- abszolút szótő + *-th*: képző) 'fog' is.

A fenti szavaknak rokona az or. *točiti* (< *toči*:- relatív szótő + *-t'*: főnévi igenév képző) 'élezní, élesíteni' *toči*- relatív szótöve. Alakváltozatuk a magy. *él*.

3.311. Kāšγ. *kušit*'- 'beborítani' ~ magy. *kas*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *kuši*:- relatív szótő + *-t'*: képző.

Lényeges, hogy eleink gondolkodása szerint a mélyedés fordítottja a kúp alakú forma valaminek a betakarására, beborítására, befedésére alkalmas. Ez lehet pl. fejrevaló, vö.:

csuv. *xušpu* rég. 'a férjes asszonyok régi fejdísz alul ezüst érmekkel és gyöngyökkel', bask. *kašmaj*, ker. tat. *kašbau* 'olyan fejdísz, mint a csuvasoknál'. < *kaš* 'szemöldök' (ld. *xarša*). (JEGOROV 1964) < csuv. *xuš* + *pu*, ker. tat. *kaš* + *bau*.

A szó összetett, az előtag a fejet borító kúp formájú tárgy, az utótag a 'fő, fej' jelentésű szó lehet.

csuv. *xüše* 'sátor, kunyhó', kirg. *koš* 'időszakos jurta, kis jurta, amit hosszú útra menéskor használnak', kum. *koš* 'kunyhó, sátor', k.kalp. *koš*, *kos* 'sátor, kunyhó', xor. *xöžž*' 'szobácska', bask. *kyjyš* 'kunyhó, kajiba', mong. *koš* 'lakóház, ház', kalm. *xoš* 'időszakos jurta tűzhely nélkül, amelyet távolra menéskor használnak'. Vö.: or. *koš* 'kunyhó', örm. *xus* 'nád kunyhó, kis szoba', asszír *xussu*. (JEGOROV 1964) < csuv. *xü*:- abszolút szótő + *-še*: képző, kirg. *ko*- + *-š*, kum. *ko*- + *-š*, k.kalp. *ko*- + *-š*, *ko*- + *-s*, xor. *xöž*:- relatív szótő (< *xö*:- abszolút szótő + *-ž*: képző) + *-ž'*: kicsinyítő képző, bask. *kyjy*:- abszolút szótő + *-š*: képző, mong. *ko*- + *-š*, kalm. *xo*- + *-š*, or. *ko*- + *-š*, örm. *xu*- + *-s*, asszír *xus*:- relatív szótő + *-su*: képző.

A szó családjába tartozik a csuv. *kašāk* 'kanál', MK., AFT. *kašuk*, kirg., türkm., oszm., gag., karacs., kum., bask., tat. *kašyk*, kazak, k.kalp., nog. *kasyk*, ujjg. *košuk*, üzb. *košik*, alt. *kažyk*, azerb. *gašyg*, hak. *xazyx* 'kanál', vö.: perzsa *gašog*. Ld. még csuv. *kalak*. (JEGOROV 1964) < csuv. *ka*:- abszolút szótő + *-šāk*: képző, MK., AFT. *ka*- + *-šuk*, kirg., türkm., oszm., gag., karacs., kum., bask., tat. *ka*- + *-šyk*, kazak, k.kalp., nog. *ka*- + *-syk*, ujjg. *ko*- + *-šuk*, üzb. *ko*- + *-šik*, alt. *ka*- + *-žyk*, azerb. *ga*- + *-šyg*, hak. *xa*- + *-zyx*, perzsa *ga*- + *-šog*.

A csuv. *kalak* változat azért fontos, mert a magyarban a *kalán* 'kanál' a megfelelője, amelynek a korábbi alakja **kalánka* lehetett. Ennek egyik fejleménye a magy. *kalán*, a másik pedig a csuv. *kalak*.

További török nyelvekben is ismert a szó, vö.: csuv. *kalak* 'kis lapát, habaró, keverő, habverő, lapát', kirg. *kalak* 'hányólapát, falapát a hamu kilapátolására, szárny', bask., tat. *kalak* 'teáskanál', simítólapát (spakli), lapát', alt. *kalak* 'nagy kanál, téstaszűrő, keverő', ujjg. *kalak* 'lapát'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ka*:- abszolút szótő + *-lak*: képző, kirg. *ka*- + *-lak*, bask., tat. *ka*- + *-lak*, alt. *ka*- + *-lak*, ujjg. *ka*- + *-lak*.

Az *-l-* és az *-š-* eredeti *-t-* fejleménye (*-t- > -δ- > -l-; -t- > -t'- > -č- > -š-*). A két hang külön-külön úton keletkezett. Az érdekessége, hogy ugyanabban a jelentésben megvan a csuvasban mindkettő. Az akadémiai álláspont szerint az *-l-* meglete csuvas bélyeg, ezzel szemben az *-š-* köztörök jellemző, ezért a csuvasban átvételnek kellene lenni valamely köztöröknek tartott nyelvből. Ez az álláspont nem igazolt.

A szócsalád tagja a magy. ***kas, kaska*** és a ***kosár*** *kosá-* töve. Mindkettő ív alakú, a tető domború, a *kaska* homorú ív.

A TESz szerint a magy. ***kaska*** ld. ***kas*** 'kosár' szalmából, gyékényből készített kosárféle, amelyben méheket tartanak, a szekérdereket kibélelő vesszőfonadék, csűr, hombár, szűrőkosár, mint vincelléreszköz, sánckosár, fonott kukoricatároló, juhkarám, tyúkborító, az emlősállatok és az ember törzsének az a része, amelyben a tüdő és a szív foglal helyet, felvonó a bányában, kemence'. Szláv eredetű, vö.: szlk. *kôš* 'kosár, méhkas, malomgarat, kocsikas, *hrudny kôš* 'mellkas', or. *koš* 'kúp alakú kosár, amellyel halat és madarat fognak'. (TESz) < magy. *ka-*: abszolút szótő + *-ska*: képző, *ka-* + *-s*, szlk. *kô-* + *-š*, or. *ko-* + *-š*. A magyar szó szláv eredete nem igazolt.

A magyar *kaska* szó jelentésében a kúp alak a meghatározó, amelyhez a mintát az elágazó, a forrásfolyónál keletkezett kúp formáról vették eleink. A forrásfolyó egyúttal keskeny is s a hasonló tulajdonságú élőlények, egyéb tárgyak is megkaphatják ezt a jelzőt. Ugyanakkor a víz medréhez hasonló alakú tárgyakat készítettek őseink, amelynek a megnevezéséhez a víz medrének a neve szolgált alapul. Tudjuk, hogy a *kas* egy olyan használati eszköz, amelybe beleraknak dolgokat, ugyanakkor a mai napig vidéken azzal borítják le a tojásokon ülő kotlóstyúkot.

3.312. Kāšy. ***bukat-*** 'bikává válni' ~ magy. ***búgat***.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *buka-*: abszolút szótő 'bika' + *-t-*: igeképző.

Az abszolút szótő a 'bika' szó, amely ismert a török nyelvekben és a magyarban is. A TESz szerint a magy. ***bika*** 'szarvasmarha hímje, hím, nemileg erőteljes férfi, emelőbak, döngölő, sulyok, gőzgép'. Ótörök eredetű. vö.: türk *buqa*, Kāšy. *buqa*, CC. *buqa* (*boga*), oszm. *boğa*, kirg. *buqa* 'bika'. Ld. még mong. *buqa*, mandzsu *buqa* 'ua.', md. *buka* 'ua.', blg. *bik*, or. *byk* 'ua.'. (TESz)

A hím állat a legfontosabb testrészéről kapta a nevét, ezért idetartozik a csuv. ***pākā*** 'parafadugó, dugasz, dugó', ujj. *pok*, alt. *pök*, üzb. *pukak*, ojr. *bök*, bask. *böke*, tat. *böke, bökö* 'dugó, dugasz', mong. *böglöö(n)*, kalm. *bögle* 'dugó', *böglöx* 'dugni'. (JEGOROV 1964)

Alakváltozata a magy. *dugó, dug, bök*. A TESz-ben a magy. *dugó* a *dug* címszónál található, vö.: magy. ***dug*** 'valamibe, valaminek a belsejébe tesz, rejt, (állatot) töm'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *toxr-* 'töm, megtöm', mdE. *tongomis* 'bedug', fi. *tunkea* 'nyom, benyom, nyomul, hatol', észt *tungima* 'ua.'. (TESz)

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak.

Rokonuk a magy. ***tunkol, döngöl*** *tunko-, döngö-* abszolút szótőve, továbbá a magy. ***ökör*** szó *ökö-* töve továbbá a török megfelelőinek az abszolút szótőve, vö.:

A szarv és a hímnemű állatok nemi szervének a megnevezéséhez ugyanaz a jelenség szolgált alapul, vö.: csuv. ***mājraka*** 'szarv', ujj. *müngüs*, üzb. *muguz*, kirg. *müjüz*, kazak, k.kalp., nog. *müjiz*, alt., hak., sor *müüs*, tuv. *myjys*, jak. *muos*, bask. *mögöz*, tat. *mögez*, azerb., türkm. *bujnuz*, oszm.

bojnuz 'szarv'. (JEGOROV 1964) < csuv. *mǎj-*: abszolút szótő + *-raka*: képző, ujj. *müŋgü-* + *-s*, üzb. *mugu-* + *-z*, kirg. *müjü-* + *-z*, kazak, k.kalp., nog. *müji-* + *-z*, alt., hak., sor *müü-* + *-s*, tuv. *myjy-* + *-s*, jak. *muo-* + *-s*, bask. *mögö-* + *-z*, tat. *möge-* + *-z*, azerb., türkm. *buj-* + *-nuz*, oszm. *boj-* + *-nuz*.

Az abszolút szótövek rokonok, vö.: csuv. *vǎkār* dial. *mǎkār* 'bika', ökör', ÓT., MK., azerb., türkm., oszm. *öküz*, kirg., kum. *ogüz*, ujj. *hoküz*, üzb. *xukiz*, kazak, nog. *ögiz*, k.kalp. *ogiz*, bask., tat. *ügez* 'bika, ökör' (az állatciklus második éve), kalm. *ükr*, burj.mong. *üxer* 'tehén'. (JEGOROV 1964) < csuv. *vǎkǎ-*: abszolút szótő + *-r*: képző, *mǎkǎ-* + *-r*, ÓT., MK., azerb., türkm., oszm. *ökü-* + *-z*, kirg., kum. *ogü-* + *-z*, ujj. *hokü-* + *-z*, üzb. *xuki-* + *-z*, kazak, nog. *ögi-* + *-z*, k.kalp. *ogi-* + *-z*, bask., tat. *üge-* + *-z*, kalm. *ük-* + *-r*, burj.mong. *üxe-* + *-r*.

Alakváltozata a magy. **tulok** '(fiatal) ökör esetleg tehén, a szarvasmarhával rokon, vadon élő állatfajta'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *tu-*: abszolút szótő + *-lok*: képző.

Ld. még magy. **tülök**, *tülk*, *türk*, *tülük* 'szarv, szaruból való tartó, ivókürt, kürt'. A szócsalád tagjai valószínűleg magyar fejlemények, s eredetükben a kürt szóval függenek össze. (TESz) < *tü-*: abszolút szótő + *-lök*, *-lk*, *-lük*, *-rk*: képző.

A *tulok* nevű állat a szarváról kaphatta az elnevezést, a tülök jelentése is 'szarv', a szarvból készített hangszernek és ivóedénynek volt az alapja.

A Kāšy. *buka-*: abszolút szótőnek és a fenti megfelelőinek az igei változata a magy. **búg** 'párzik, a párzás időszakában van', ld. még *búgat* 'pároztat'. < *búga-*: abszolút szótő + *-t*: műveltető képző. ld. magy. *tesz* 'csinál'.

Idetartozik az or. **byk** 'bika'. A közszók jelentéstartalmukban a víz tulajdonságait őrzik, ilyen a kidudorodó jelentés, amelyet a hímek nemi szervük kapcsán hordoznak.

Mindezeknek a víz alakja, működése szolgált alapul, vö.: magy. **szarv** 'vízmeder, völgy, árok elágazó része, valaminek szarvszerűen felálló vagy elágazó része, egyes rovaroknak, csigáknak, kígyóknak stb. a fején levő (páros) ágszerű vagy csápszerű képződmény, némely emlősállat fején párosan kinövő kemény szaruképződmény'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *sōre*, *šōrp* 'jávorszarvasbika', zürj. *šur*, votj. *šur*, cser. *šur*, mdE. *šuro*, *šurǎ*, mdM. *šurǎ*, fi. *sarvi*, lív *sōra*, *sāra*, észt *sarv*, lp. *čoar've* 'szarv', fi., észt, lp. 'kürt' is. (TESz) < magy. *sza-*: abszolút szótő + *-rv*: képző, vog. *šō-* + *-re*, *šō-* + *-rp*, zürj. *šu-* + *-r*, votj. *šu-* + *-r*, cser. *šu-* + *-r*, mdE. *šu-* + *-ro*, *šu-* + *-rǎ*, mdM. *šu-* + *-rǎ*, fi. *sa-* + *-rvi*, lív *sō-* + *-ra*, *sā-* + *-ra*, észt *sa-* + *-rv*, lp. *čoa-* + *-r've*.

3.313. Kāšy. **tikit-** 'etetni erőszakkal' ~ magy. **dug**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tiki-* abszolút szótő + *-t*: műveltető képző.

A Kāšy. *tiki-* abszolút szótő rokona a csuv. **tuj** 'esküvő', bask. *toj* 'lakoma', Zamahš. *toj* 'lakoma', oszm. *dügün*, *düjün*, *toj* 'esküvő', esküvői lakoma, ünnepség, születésnap ünnepség', ujj., ojr., kirg., kazak, k.kalp., nog., hak. *toj*, üzb., tat., bask. *tuj*, tuv. *doj* 'lakom, esküvő, esküvői lakoma, ünnepség', mong. *toj* 'esküvői lakoma', *tuj*, *toj* sok török nyelvben 'jóllakni'. (JEGOROV 1964)

Az abszolút szótővel összetartozik a magy. *dug* és a magy. **lakik** 'lakmározik, étellel itallal eltelik'. Bizonytalan eredetű. (TESz) Ld. **lakodalom** *-lako-* abszolút szótőve.

3.314. Kášy. **tukit-** 'kopogtatni, szőni' ~ magy. **takács**.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *tuki-*: abszolút szótő + *-t*: denominális verbumképző.

A Kášy. *tuki-*: abszolút szótő tartalmazza egyrészt a hangutánzó jelentést, másrészt a szövéshez szükséges tű szót és az idekötődő sző jelentést. Ezért rokona a magy. **tiktak** 'az óra ketyegése'. Német eredetű. vö.: ném. *ticktack* 'az óra ketyegését utánzó szó, óra ingája, óra', or. *tik-tak* 'az óra ketyegését utánzó szó, óra ingája, óra'. (TESz) < *tik-*: abszolút szótő + *tak-*: abszolút szótő. A magyar szó német eredete nem igazolt.

A magy. **dong, döng** hangutánzó szó is rokona.

Idetartozik az abszolút szótő, vö.: magy. **takács** 'szövással foglalkozó iparos, szövőmunkás'. Szláv eredetű, vö.: blg. *ṭkač*, szb.-hv. *tkáč*, *tikáč*, *takač*., szln. *tkáč*, szlk. *tkáč*, or. *tkač* 'szövőmunkás, takács'. (TESz) < magy. *taká-*: abszolút szótő + *-cs*: foglalkozásnév képző, blg. *ṭka-* + *-č*, szb.-hv. *tkâ-* + *-č*, *tikâ-* + *-č*, *taka-* + *-č*., szln. *tká-* + *-č*, szlk. *tká-* + *-č*, or. *tka-* + *-č*.

Ld. még magy. **tákol** 'foltoz, toldoz, összeeszkábál', *ták*, *tajak*, *tajk* 'toldás, pótlás'. Ismeretlen eredetű. (TESz) ige *táko-* töve összetartozik nemcsak szerkezetileg és hangtanilag.

Rokonuk az abszolút szótő, vö.: or. **tkan'** (< *tka-*: abszolút szótő + *-n'*: képző) 'szövet', or. *tka-*: abszolút szótő + *-t'*: főnévi igenév képző 'szőni'.

A fenti abszolút szótővek alakváltozata a magy. **dug** 'valamibe, valaminek a belsejébe tesz, rejt, állatot töm', a magy. **tű**, *tűvecske*, *tűj*, *tűjj* 'valahová fölerősíthető, rászúrható díszítés, ruhadarab részeinek összeerősítésére alkalmazott eszköz, varrásra, kézimunkára szolgáló vékony, hegyes eszköz, szerszám tűszerű alkatrésze, növények szúrós, tű alakú levélkéje stb.'. Származékszó, az elavult *tővik* igeinek főnevesült folyamatos melléknévi igeneve. (TESz)

3.315. Kášy. **tunat-** 'éjszakázni' ~ magy. **tömlöc**.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *tuna-*: abszolút szótő + *-t-*: ige képző.

Idetartozik a Kášy. **tunar-** 'besötétedni', szerkezeti felépítése: *tuna-*: abszolút szótő + *-r-*: képző. Az abszolút szótővel összefügg az or. **ten'** 'árnyék' továbbá az abszolút szótőve az or. **t'omnyj** 'sötét', or. **temnica** 'börtön' *t'om-* illetőleg a *tem-* szótőve, valamint a *tem*, *temen*, *tuman* 'felhő' szó.

A TESz szerint a magy. **tömlöc** 'börtön, a varsának az a része, amelyben a hal fogva van, persely'. Szláv eredetű, vö.: óeszl. *ṭmъnъca* 'börtön', szb.-hv. *tâmnica*, *temnica* 'ua.', szln. *temnica* '(optikai) sötétkamra, sötétség, sötét cella, börtön', szlk. *temnica* 'börtön', or. *temnica* 'ua.', kfn. *temnitze*, *timenitze* 'börtön'. A magyar alak *-mn-* > *-ml-* elhasonulással és labializációval keletkezett. (TESz) < magy. *töm-*: abszolút szótő + *-lőc*: képző, óeszl. *ṭm-* + *-nъca*, szb.-hv. *tâm-* + *nica*, *tem-* + *-nica*, szln. *tem-* + *-nica*, szlk. *tem-* + *-nica*, or. *tem-* + *-nica*, kfn. *tem-* + *-nitze*, *time-* + *-nitze*.

A Kášy. *tun-*, or. *ten'*, *tem-*, magy. *töm-* szótővek a *tVn*, *tVm* 'vízcsepp, mag, nő stb.' szavakkal tartozik össze. A magyar **tömlöc** szóban az *-mn-* > *-ml-* elhasonulás nem igazolt. A szláv alakok átvételek.

Az or. **t'omnyj** 'sötét' szerkezeti felépítése: *t'om-* szótő + *-n-* melléknév képző + *-yj*.

3.316. Kāšy. *sinat*- 'próbára tenni, elhíttetni' ~ magy. *szent*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *sina*-: relatív szótő + *-t*-: műveltető képző.

Lényeges, hogy eleink gondolkodása szerint a 'hit, vallás, szent, ünnep, templom, hisz, vél, gondol' jelentések egy töről fakadnak. Ezért természetes, hogy számos idetartozó szó etimológiailag is összefügg a Kāšy. *sina*-: relatív szótővel.

A szótő tartozik ide, vö.: csuv. *ēnen* 'hinni, meggyőződni', ÓT., MK., türkm., tuv., k.kalp., nog. *ynan*, azerb., oszm., kum., karacs., bask., tat. *inan*, kazak *nan*, üzb. *inon* 'ua.'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ēne*-: relatív szótő + *-n*: képző, ÓT., MK., türkm., tuv., k.kalp., nog. *yna*- + *-n*, azerb., oszm., kum., karacs., bask., tat. *ina*- + *-n*, kazak *na*- + *-n*, üzb. *ino*- + *-n*.

Rokona a csuv. *tēn* 'hit, vallás', ujj., üzb., azerb., oszm., türkm., kirg., kazak, k.kalp., nog., bask., tat. *din*, arab, perzsa *din* 'hit, vallás'. Nagyon régi szó, megvan a szogd és a babiloni forrásokban. (JEGOROV 1964) < csuv. *tē*-: abszolút szótő + *-n*: képző, ujj., üzb., azerb., oszm., türkm., kirg., kazak, k.kalp., nog., bask., tat. *di*- + *-n*, arab, perzsa *di*- + *-n*.

Alakváltozata csuv. *yrā* 'jó, jóság, szent', ÓT. *adgü*, MK. *ezgü*, Ibn-Muxanna *ägü*¹⁰, tefs. XII-XIII. sz. *adgü*, *ajgü*, jak. *ütüö* 'jó, isteni, egészséges', kirg. *izgilik* 'jótevő', nog. *ijgilik*, nog. *ijgilik* 'jó', k.kalp. *ijgi*, *ijgilikli*, kazak *igi* 'jó', *igilik* 'jó dolog'. (JEGOROV 1964) < csuv. *y*-: abszolút szótő + *-rā*: képző, ÓT. *a*- + *-dgü*, MK. *e*- + *-zgü*, Ibn-Muxanna *ä*- + *-gü*¹¹, tefs. XII-XIII. sz. *a*- + *-dgü*, *a*- + *-jgü*, jak. *ü*- + *-tüö*, kirg. *izgi*-: relatív szótő + *-lik*: képző, nog. *ijgi*-: relatív szótő + *-lik*: képző, nog. *ijgi*- + *-lik* 'jó', k.kalp. *i*-: abszolút szótő + *-jgi*: képző, *ijgilik*-: relatív szótő (< *ijgi*-: relatív szótő + *-lik*-) + *-li*: képző, kazak *igi* 'jó', *igi*-: relatív szótő + *-lik*: képző.

Idetartozik az oszm. *iji* (< *i*-: abszolút szótő + *-ji*: képző) 'jó' szó is. .

Alakváltozata az or. *vera* 'hit'. Indoeurópai jellegű közszláv szó. Vö.: lat. *verus* 'igazi', avesztá *var*- 'hinni', ném. *wahr* 'hiteles'. (SIS) < or. *ve*-: abszolút szótő + *-ra*: képző, lat. *veru*-: relatív szótő + *-s*: képző, avesztá *va*-: abszolút szótő + *-r*-: képző.

Idetartozik az or. *sv'atoj* 'szent'. Indoeurópai jellegű közszláv szó. (SIS) < *sv'a*-: szótő < **sven*- + *-t*-: képző + *-oj*.

Földrajzi neveken is megvan, vö.: or. *Sanktpeterburg* 'Szentpétervár'. Ld. Leningrad (KISS 1980) < *Sankt* 'szent' (< *Sank*- + *-t*: képző) + *Peterburg* 'Pétervár'.

Alakváltozata a magy. *hit* bizonytalan eredetű (TESz) < *hi*-: szótő + *-t*: képző, rokona a magy. *hisz* 'a valósággal egyezőnek, igaznak tart, vél, valakiben bíz, stb.' Ismeretlen eredetű. (TESz) < *hi*-: szótő + *-sz*: képző.

A TESz téved, a magy. *szent* szó nem lehet szláv eredetű az időben és térben mélyebb kapcsolatok miatt sem, vö.: magy. *szent* 'minden földi dolgokon felülemelkedő, istennek, isteneknek tetsző, istennek, isteneknek szentelt, magasztos, tiszteletre méltó, érinthetetlen, sérthetetlen, bizonyos stb.' Szláv eredetű, vö.: óe.szl. *svętъ*, szb.-hv. *svět*. szln. *svét*, szlk. *sväť*, or. *sv'atoj* 'istennek, isteneknek tetsző, istennek szentelt, szent'. (TESz) < *szen*-: relatív szótő + *-t*: képző, óe.szl. *svę-* + *-tъ*, szb.-hv. *svě-* + *-t*. szln. *své-* + *-t*, szlk. *svä-* + *-ť*, or. *sv'a-* + *-toj*.

¹⁰ Vö.: magy. *igaz*.

¹¹ Vö.: magy. *igaz*.

A *szent* szó van meg a szó tövében, vö.: magy. **ünnep, üdnap** 'örvendetes esemény megünneplése, egyházi ünnep, egyházi szertartás, szent nap'. Összetett szó, *ün, üd* 'szent' + *nap*. ld. még *üdül, üdvözít*. (TESz) < magy. *ün* 'szent' + *nap, üd* + *nap*. A magy. *üd* és az ÓT. *yduk* 'szent közelebből is rokonok.

Jelentése 'szent' az összetett szó előtagjának, vö.: magy. **egyház** 'templom, valamely vallás híveit magában foglaló szervezett közösség'. Összetett szó: *egy* 'szent' + *ház*. TESz)

A *temp-* szótó hangtanilag közelebből tartozik össze a csuv. *těn* stb. alakokkal, vö.: magy. **templom** latin eredetű, vö.: lat. *templum* 'a madárjóstól kijelölt megfigyelőkör, (valamely istenség számára) fölszentelt hely'. Ennek etimológiája tisztázatlan. Vö.: ném. *Tempel*, fr. *temple* '(nem keresztény, ill. nem katolikus) templom'. (TESz) < magy. *temp-*: szótó + *-lom* '1. vö.: magy. lak 2. képző 'valamivel ellátott, valahova tartozó, valami mellett lévő', lat. *temp-* + *-lum*, ném. *Tempe-* + *-l*, fr. *temp-* + *-le*. Az adatok idetartoznak, azonban a gyökök a magyarok rokonainál, a szkítáknál, hunoknál található. Az *-m-* a rákövetkező bilabiális hang hatására hasonult *-n-*ből *-m-*-mé.

Idetartozik a magy. **hívő** ld. **hisz**, a magy. **hű, hív** 'valakinek a követője, valakihez ragaszkodó személy, vallási közösség tagja, valakinek a szerelmese, valakinek a tisztelője'. (TESz), továbbá a magy. **isten** utótagja a *ten*.

Alakváltozat a magy. **vall** 'hitet tesz valaki valami mellett', ld. még vallás. Magyar fejlemény, a **vádol** igéből keletkezett. (TESz) < *val-*: relatív szótó + *-l-*: denominális verbumképző.

A *relig-* relatív szótó is ide kapcsolódik, vö.: or. **religija** 'vallás'. < *relig-*: relatív szótó + *-ija*.

A szó családjába tartozik az ang. **think** 'gondol' és a **thank** 'köszönet, hála' a ném. *denken* 'gondol' *denke-* töve, továbbá az or. **dumat** 'gondolni' ige *duma-* relatív szótóve. szó is.

Egymással összetartozó szavak, szótövek, szavak: Kāšy. *sina-*, csuv. *ěne-*, ÓT., MK., türkm., tuv., k.kalp., nog. *yna-*, azerb., oszm., kum., karacs., bask., tat. *ina-*, kazak *na-*, üzb. *ino-*, csuv. *těn*, ujj., üzb., azerb., oszm., türkm., kirg., kazak, k.kalp., nog., bask., tat. *din*, arab, perzsa *din*, csuv. *yrā*, ÓT. *adgü*, MK. *ezgü*, Ibn-Muxanna *ägü*, tefs. XII-XIII. sz. *adgü*, *ajgü*, oszm. *iji*, jak. *ütüö*, kirg. *izgi-*, nog. *ijgi-*, k.kalp. *ijgi*, kazak *igi*, or. *vera*, lat. *ver-*, avesztá *var-*, ném. *wahr*, or. *sv'a-*, or. *sank-*, magy. *hi-*, *hiv-*, *ten*, *szen-*, *temp-*, *ün-*, *üd-*, *egy*, *val-*, óe.szl. *svę-*, szb.-hv. *svê-*, szln. *své-*, szlk. *svä-*, or. *sv'a-*, *relig-*, lat. *temp-*, ném. *Tempe-*, fr. *temp-*, ang. *think*, *thank*, ném. *denke-*, or. *duma-*.

Ezek relatív szótövek, szerkezeti felépítésük: abszolút szótó + képző 'valamivel ellátott': Kāšy. *si-* + *-na-*, csuv. *ě-* + *-ne-*, ÓT., MK., türkm., tuv., k.kalp., nog. *y-* + *-na-*, azerb., oszm., kum., karacs., bask., tat. *i-* + *-na-*, üzb. *i-* + *-no-*, csuv. *tě-* + *-n*, ujj., üzb., azerb., oszm., türkm., kirg., kazak, k.kalp., nog., bask., tat. *di-* + *-n*, arab, perzsa *di-* + *-n*, csuv. *y-* + *-rā*, ÓT. *a-* + *-dgü*, MK. *e-* + *-zgü*, Ibn-Muxanna *ā-* + *-gü*, tefs. XII-XIII. sz. *a-* + *-dgü*, *a-* + *-jgü*, jak. *ü-* + *-tüö*, kirg. *i-* + *-zgi-*, nog. *i-* + *-jgi-*, k.kalp. *i-* + *-jgi*, oszm. *i-* + *-ji*, kazak *i-* + *-gi*, or. *ve-* + *-ra*, lat. *ve-* + *-r-*, avesztá *va-* + *-r-*, ném. *wah-* + *-r*; or. *sa-* + *-nk-*, *re-* + *lig*, magy. *hi-* + *-v-*, *te-* + *-n*, *sze-* + *-n-*, *te-* + *-mp-*, *va-* + *-l*, *ü-* + *-n*, *ü-* + *-d-*, *e-* + *-gy*, lat. *te-* + *-mp-*, ném. *Te-* + *-mpe-*, fr. *te-* + *-mp-*, ang. *thi-* + *-nk*, *tha-* + *-nk*, ném. *de-* + *-nke-*, or. *du-* + *-m*.

Olykor az abszolút és a relatív szótó egybeesik: kazak *na-*, or. *sv'a-*, óe.szl. *svę-*, szln. *své-*, szlk. *svä-*, or. *sv'a-*, szb.-hv. *svê-*, magy. *hi-*.

Hangtani oldalról vizsgálva az abszolút szótó eredeti szókezdője *t-* volt, amelyet őriz a csuv. *těn*, magy. *ten*, *temp-*, lat. stb. *temp-*. A *t-* számos változáson ment keresztül az idetartozó szavakban, vö.: szöngésedett (*t* > *d-*, vö.: üzb., azerb., oszm., türkm., kirg., kazak, k.kalp., nog., bask., tat. *din*, arab, perzsa *din*), ném. *denke-*, or. *duma-*, réshangúsodott (*t* > **th* > 1. *h-*: vö.: magy. *hisz*, *hi*, *hív*-2. *s-* vö.: Kāšy. *sina-*, magy. *szen-*, óe.szl. *svę-*, szb.-hv. *svě-*, szln. *své-*, szlk. *svä-*, or. *sv'a-*, *sank*), zöngésedett és réshangúsodott (*t* > *δ* > *w-*: vö.: ném. *wahr*), a *w-* tovább alakult: 1. zárhangúsodott (*w* > *v-*, vö.: or. *vera*, lat. *ver-*, avesztta *var-*), vokalizálódott, majd elenyészett (*w* > **V* > *0-*, vö.: csuv. *ěne-*, ÓT., MK., türkm., tuv., k.kalp., nog. *yna-*, azerb., oszm., kum., karacs., bask., tat. *ina-*, kazak *na-*, üzb. *ino-*, csuv. *yră*, ÓT. *adgü*, MK. *ezgü*, Ibn-Muxanna *ägü*, tefs. XII-XIII. sz. *adgü*, *ajgü*, jak. *ütüö*, kirg. *izgi-*, nog. *ijgi-*, k.kalp. *ijgi*, kazak *igi*, magy. *ün-*, *üd-*, *egy*). Feltehető legteljesebb alak: tVCV, tVkv.

Az abszolút szótó képzőjének eredeti kezdő mássalhangzója szintén *t-* volt (vö.: jak. *ü-* + *-tüö*), amely zöngésedett (*t* > *-d*, vö.: ÓT. *a-* + *-dgü*, tefs. XII-XIII. sz. *a-* + *-dgü*, magy. *ü-* + *-d*), a *-d* palatalizálódott (*-d* > *-d'*, vö.: magy. *e-* + *-gy*), réshangúsodott (*-d'* > *-j*, vö.: tefs. XII-XIII. sz. *a-* + *-dgü*, *a-* + *-jgü*, nog. *i-* + *-jgi-*, k.kalp. *i-* + *-jgi*, oszm. *i-* + *-ji*, zöngésedett és réshangúsodott (*-t* > *δ* > 1. *-z*, vö.: kirg. *izgi-*, MK. *e-* + *-zgü*, 2. *-r*, vö.: csuv. *y-* + *-ră*, or. *ve-* + *-ra*, lat. *ve-* + *-r-*, avesztta *va-* + *-r-*, ném. *wah-* + *-r*, 3. *-l*, vö.: magy. *va-* + *-l*, or. *re-* + *-lig-*), tovább réshangúsodott majd vokalizálódott és elenyészett (*-t* > *-δ* > *-w* > *-V* > *-0-*, vö.: Ibn-Muxanna *ägü*, kazak *igi*¹²), nazalizálódott (*-δ* > **nδ* > *-n*, vö.: Kāšy. *si-* + *-na-*, csuv. *ě-* + *-ne-*, ÓT., MK., türkm., tuv., k.kalp., nog. *y-* + *-na-*, azerb., oszm., kum., karacs., bask., tat. *i-* + *-na-*, üzb. *i-* + *-no-*, csuv. *tě-* + *-n*, ujg., üzb., azerb., oszm., türkm., kirg., kazak, k.kalp., nog., bask., tat. *di-* + *-n*, arab, perzsa *di-* + *-n*, or. *sa-* + *-nk-*, magy. *te-* + *-n*, *sze-* + *-n-*, *te-* + *-mp*¹³, *ü-* + *-n*¹⁴, lat. *te-* + *-mp-*, ném. *Te-* + *-mpe-*, fr. *te-* + *-mp-*), or. *du-* + *-ma-*.

A képző eredeti *-t-* kezdő mássalhangzóját *-k-* eredeti követte vö.: ÓT. *y-* + *-duq*, amelynek fejleményei fennmaradtak. Zöngésedett (*-k* > *-g*, vö.: ÓT. *a-* + *-dgü*, tefs. XII-XIII. sz. *a-* + *-dgü*, MK. *e-* + *-zgü*, Ibn-Muxanna *ä-* + *-gü*, tefs. XII-XIII. sz. *a-* + *-dgü*, *a-* + *-jgü*, jak. *ü-* + *-tüö*, kirg. *i-* + *-zgi-*, nog. *i-* + *-jgi-*, k.kalp. *i-* + *-jgi*, or. *re-* + *-lig*), zöngésedett és réshangúsodott (*-k* > *-γ* > 1. *-j-*, vö.: oszm. *i-* + *-ji*¹⁵, magy. *e-* + *-gy-*: a *-gy-*/*-d'* a rákövetkező *-j-* hatására a *-d* palatalizációjával keletkezett; 2. *-w* > 2.1. *-v-*, vö.: magy. *hi-* + *-v*, 2.2. vokalizálódott: *-w* > *-V*, vö.: jak. *ü-* + *-tüö*, 2.3. elenyészett: *-w* > *-V* > *-0-*, vö.: Kāšy. *si-* + *-na-*, csuv. *ě-* + *-ne-*, ÓT., MK., türkm., tuv., k.kalp., nog. *y-* + *-na-*, azerb., oszm., kum., karacs., bask., tat. *i-* + *-na-*, üzb. *i-* + *-no-*, csuv. *tě-* + *-n*, ujg., üzb., azerb., oszm., türkm., kirg., kazak, k.kalp., nog., bask., tat. *di-* + *-n*, arab, perzsa *di-* + *-n*, csuv. *y-* + *-ră*, or. *ve-* + *-ra*, lat. *ve-* + *-r-*, avesztta *va-* + *-r-*, ném. *wah-* + *-r*, magy. *va-* + *-l-*, *te-* + *-n*, *sze-* + *-n-*, *ü-* + *-n-*, *ü-* + *-d-*; az eredeti *-k-* zöngétlenségét megőrizve réshangúsodott (*-k* > *-kh* > *-φ* > *-p-*, vö.: magy. *te-* + *-mp-*, lat. *te-* + *-mp-*, ném. *Te-* + *-mpe-*, fr. *te-* + *-mp-*).

Eleink gondolkodásában a jó, a hit, a szent és a vallás összefüggnek nemcsak egymással, hanem a lélekkel is. Természetes, hogy idetartoznak a lélek jelentésű szavak. Vö.:

magy. **lélek** 'az emberi személyiségnek, az emberi létevékenységnek fizikailag nem érzékelhető hordozója, szellem, test nélküli lény, az értelmi, akarati és érzelmi jelenségek összessége, érzésvilág, élet, öntudat, lélegzet, ember, erő, tehetség, valaminek éltető eleme, lényege, lelkierő, bátorság, gőz, oára, valaminek a legjava, a hegedű belsejében a tető és a hátlap közé feszített

¹² Idetartozik a magy. *ige*, és az *igaz*, *igen* szótöve az *iga-*, *ige-*.

¹³ Az *-m* elvileg a *-p* hatására *-n*-ből is hasonulhatott *-m*-mé.

¹⁴ Elvileg az *ünnep* szóban lehet az utótag (*nep*, *nap*) szókezdőjének hatására hasonulás eredménye is.

¹⁵ A *-j-* elvileg egyaránt lehet a *-t-* és a *-k-* fejleménye.

pálcika'. Származékszó, *lél-* alapszava ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *lil* 'lélegzet', *lɛlt* 'lélegzik, fellélegzik, sóhajt', osztj. *lil* 'lélegzet, lélek', *lält* 'lélegzik', zürj. *lov* 'lélegzet, élet, szellem, lélek', *lul* 'lélegzet, szellem', votj. *lul* 'lehelet, lélegzet, pára, lélek, szellem, szív, kedély, élet', fi. *lőly* 'hőség (a fürdőben), gőz, pára', észt *leilo* 'gőz, pára, félelem, szükség, lélegzet, élet', lp. *liew'lá* 'gőz, pára (a fürdőházban)'. (TESz) < magy. *lé*: abszolút szótó + *-lek*: képző, vog. *li-* + *-l*, *lɛl-*: relatív szótó (< *lɛ-*: abszolút szótó + *-l-*: képző) + *-t*: képző, osztj. *li-* + *-l*, *läl-*: relatív szótó (< *lä-*: abszolút szótó + *-l*: képző) + *-t*: képző, zürj. *lo-* + *-v*, *lu-* + *-l*, votj. *lu-* + *-l*, fi. *lőy-* + *-ly*, észt *lei-* + *-lo*, lp. *liew'-* + *-lā*.

Vö.: ang. *live* 'él, lakik'.

magy. *él* 'életben van'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *ilt-* 'meggyógyul', osztj. *ielew* 'új, friss (hús, hal, hó)', zürj. *olni*, *ovni* 'él', votj. *ul* 'él, lakik, van, létezik', cser. *el-* 'él, lakik', fi. *elää* 'lakik, fenntartja magát', észt *elama* 'él, lakik', lp. *ellet* 'él, van', szam.jur. *jilē*, 'él, lakik', jeny. *iði-*, *jire-* 'él', tvg. *ñile-* 'ua.', szelk. *ili-* 'ua.', kam. *t'ily-* 'feléled', *d'ili* 'eleven, élő'. Ld. még. md. *erams* 'élő'. (TESz) < magy. *é-*: abszolút szótó + *-l*: képző, vog. *il-*: relatív szótó + *-t*: igeképző, osztj. *ie-*: abszolút szótó + *-lew*: képző, zürj. *ol-*: relatív szótó (< *o-*: abszolút szótó + *-l*: képző) + *-ni*: főnévi igenév képző, *ov-*: relatív szótó (< *o-*: abszolút szótó + *-v*: képző) + *-ni*: főnévi igenév képző, votj. *u-* + *-l*, cser. *e-* + *-l*, fi. *e-* + *-lää*, észt *ela-*: relatív szótó (< *e-*: abszolút szótó + *-la*: képző) + *-ma*: főnévi igenév képző, lp. *æl-*: relatív szótó + *-let*: képző, szam.jur. *jī-*: abszolút szótó + *-lē*: képző, jeny. *i-*: abszolút szótó + *-ði-*: képző, *ji-*: abszolút szótó + *-re*: képző, tvg. *ñi-*: abszolút szótó + *-le*: képző, szelk. *i-*: + *-li*, kam. *t'i-*: abszolút szótó + *-ly*: képző, *d'i-* + *-li*, md. *eram-*: relatív szótó (< *e-*: abszolút szótó + *-ram*: képző) + *-s*: képző. Nem igazolt a magyar szó uráli eredete.

csuv. *čun* 'lélek', ÓT-, ujjg. oszm. *džan*, AFT, azerb. *čan*, kirg., kazak, k.kalp., türkm., tat. *žan*, üzb. *žon*, nog. *jan*, bask. *jen* 'lélek, élet, lényeg'. Vö.: perzsa *džan* 'lélek, élet', szanszkr. *džan* 'születni', *džana* 'ember, születés, törzs, nép'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ču-*: abszolút szótó + *-n*: képző, ÓT-, ujjg. oszm. *dža-*: abszolút szótó + *-n*: képző, AFT, azerb. *ča-* + *-n*, kirg., kazak, k.kalp., türkm., tat. *ža-* + *n*, üzb. *žo-* + *-n*, nog. *ja-* + *-n*, bask. *je-* + *-n*, perzsa *dža-* + *n*, szanszkr. *dža-* + *-n*, *dža-* + *-na*.

Valamennyi megnevezés eredetileg a vízre, mint az élet forrására, a magra, a nőre vonatkozott. Mindez az élet legelső és állandó feltétele, ezért igaz, benne lehet hinni elsőként és tisztának, szentnek vallani. Akiben lélek van, az él, létezik, van, szent és hinni is benne lehet és kell.

3.317. Kāšy. *kinat-* 'megparancsolni megbüntetni' ~ magy. *kín*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kina-*: szótó + *-t*: műveltető ige képző.

A Kāšy. *kina-*: szótó rokona a csuv. *xěn* 'baj, kín, szenvedés, krónikus betegség, szegénység, elnyomás'. ÓT., Zamahš-. tefs. XII-XIII. sz., alt., kum. *kyjyn*, üzb. *kyjnok*, kirg. *kyjnoo*, k.kalp. *kynau* 'kín, szenvedés, elnyomás', ujjg., üzb. *kyjin*, k.kalp., kirg., kazak, nog., ojr. *kyjyn*, tat. *kyjen*, türkm. *kyn* 'nehéz', KB., üzb., alt., kum. *kyjna*, MK. *kyna*, ujjg. *kyjni*, kirg. *kyjna*, türkm. *gyna* 'kínozni, vágni', oszm. *kyna* 'szidni'. (JEGOROV 1964)

Velük közös gyökerű a magy. *kín* 'gyötrelmes testi, lelki szenvedés, fájdalom'. Ótörök eredetű, vö.: türk. ujjg. *qyjyn*, *qyn*, türkm. *qyn*, kum. kazak, kirg., k.kalp., alt. *qyjyn*, csuv. *xěn* 'baj, kín, szenvedés'. (TESz) Nem igazolt a magyar szó átvétele.

3.318. Kāšy. *jagit-* 'folyni, folyat' ~ magy. *jó*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *jagi*:- szótő + -t: műveltető képző, ld. magy. *tesz* 'csinál'.

Idetartoznak a jVvk, jVkv típusú földrajzi nevek a Volga-Urál vidékén önállóan, két vagy három tagú nevekben első tagként, összetett szóból álló nevekben pedig előtagként fordulnak elő. Közvetlen kapcsolatban a finn *joke*, szam.jur. *jōkkā* továbbá a hanti, mansi *jā*, komi *ju* valamint a magyar *jó* 'folyó' közszókkal van. Ez utóbbiak már a jVvk forma fejleményei.

Rokon a finn *joke* 'folyó, folyam' (SZINNYEI 1884) A szamojéd jurák *jōkkā* 'folyó' ld. ko. *ju* 'folyó' címszónál. (LYTKIN – GULJAJEV 1999)

A finn és a szamojéd adatok a magy. *jó* 'folyó', md. *jov* előzményét mutatják. A szótő összetartozik a magy. *jó* 'folyó' szóval és a nyelvi párhuzamaival. A TESz szerint a magy. *jó* 'folyó' ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *jē* 'folyó', zürj. *ju* 'folyó', votj. *ju* 'folyó', finn *joki* 'folyó', észt *jōgi* 'folyam, patak', lp. *jokkā* 'folyó', kam. *t'aya* 'folyó, folyam, kis folyó, patak'. (TESz). Az adatok idetartoznak. ám a magyar szó uráli eredete nem igazolt.

Néhány magyar földrajzi névben a *jó* 'folyó' szó szolgált alapul. A *Berettyó* folyónévben azonban nem a *Berek*, hanem a *Beret*-hez járult a *jó* utótag. A másik *jó* szavunk a folyónak, a víznek, a forrásnak számos tulajdonságát örzi. A hosszú magánhangzó hosszúsága pedig –Vkj fejleménye.

A földrajzi nevekben a csuv. *Jata*, *Jyt*, *Jytä*, bask. *Jete*, *Jat* formák patak, árok, mellékfolyó névben szerepelnek. Közeli rokonuk a magy. *jó* 'folyó' szónak. Egy korábbi *Jatak* (< *Ja* + -*tak*) második eleme a képző a szótővel együtt további változásokon ment keresztül: Vö.: *Jatak* > 1. *Jatay* > *Jataw* > *Jatau* > *Jata* > *Jat*, 2. *Jotok* > **Joðok* > **Jowok* > **Jook* > *Jok* > *Joy* > *Jow* > 1. magy. *jó* 'folyó' 2. ko. *Ju* 'folyó'. A földrajzi nevekben 'víz' jelentése is lehet, vö.: csuv. *Jatri var* 'vizes árok'.

A földrajzi nevekben a *t'ugo* és a *t'uga* egymásnak alakváltozatai. A ko. *Lopiju* or. *Lopt'uga* azért is értékes, mert a komi *ju* és az orosz használatú *t'uga* egymásnak etimológiai megfelelői, jelentésük 'folyó', rokonuk a magy. *jó* 'folyó' szó is.

A földrajzi nevekben a *Jaga*, *Jag*, *Jug* rokonok, a *Janga*, *Junga* denazalizációs változásai során keletkeztek. A *Jaga* fejleménye a hanti, mansi *jā* 'folyó', a *Jug* fejleménye a komi *ju* 'folyó' és rokonuk a magyar *jó* 'folyó' szó is. Ez utóbbi előzményéhez ld. bask. *Jok*.

Sis'jov f. TSK.33.: or. *Sis'jov*, az or. Sodzim bal oldali mellékfolyója.

< or. *Sis'jov* ← nem or. *Sis'jov* < *Sis'* ← vö.: man. *sos* 'patak'
+ *jov* ← vö. magy. *jó* 'folyó'.

Jovtyvis f. TSK.33.: or. *Jovtyvis*, folyó, amely egyesül az or. Jovty tóval.

< or. *Jovtyvis* ← nem or. *Jovtyvis* < *Jovty* < *Jov* ← vö. magy. *jó* 'folyó'
+ *ty* ← ko. *ty* 'tó'
+ *vis* ← ko. *vis* 'vízfolyás, csatorna, amely a folyót a tóval köti össze'

Vaszjugan 'az Ob mellékfolyója'. Az orosz *Басюган* átvétele. Ennek forrása az osztj. *waś-jōxan* (-*jōyan*), amely 'keskeny folyócská'-t jelent. Az osztj. *waś* a magyar vézna tövével egyeztethető, a *jōxan*, *jōyan* töve etimológiailag ugyanaz, mint a magyar *jó* 'folyó'. (KISS 1980)

< *Vaszjugan* < *Vasz*

+ *jugan* ← vö.: han. *jōyan* 'patak, folyó'.

A földrajzi nevekben a *jöv*, *jov*, *jev* formák és a finn *jyvä*-tő összetartoznak. A magyar *jó* 'folyó' szónak nem a korábbi állapotát őrzik. Arról van szó, hogy a –w előzményből az egyik irányban –v lett, a másik irányban pedig vokalizáció történt, majd elnémult a magánhangzó és az előző pedig megnyúlt. Ez utóbbi folyamatban vett részt a magyar *jó* szavunk. A –v- végső eredetét (–t vagy –k) a párhuzamos adatok összehasonlító vizsgálatai döntenek el. A finn *jyvä* 'mag, (gabona)szem' jelentés a forráshoz kötődik.

Idetartozik az or. **tok-** 'folyás, áramlás' < **tekti* 'folyni' ld. or. *teč* 'folyni'. (SIS) A szó átvétel.

Rokonuk a csuv. **tāk** 'kiönteni', MK., ug., kirg., kazak, azerb., alt., hak., tuv., kumük, k.kalp. *tök*, üzb. *tuk*, tat., bask. *tük*, AFT., oszm., türkm. *dök*, jak. *tox* 'kiönt, kiszót'. (JEGOROV 1964)

Idetartozik a csuv. **jux-** 'folyni', ÓT., MK., ujj., türkm., oszm., alt., tuv., kirg., kazak, k.kalp., nog., bask., tat. *ak*, üzb. *ok*, azerb., hak. *ax*, polovec *ax*, *agar* 'folyni'. (JEGORIV 1964) Innen fejthető meg pl. az **Oka** folyónév, amelynek közszói jelentése egyszerűen 'folyó'.

Alakváltozat a csuv. **juxām** 'folyás, mozgás'. MK. *akyn*, azerb. *axyn*, kirg., tat., bask., nog., tuv. *agym*, türkm. *akym*, k.kalp. *agys* 'tengeri folyás, áramlás', *agym* 'politikai befolyás', hak. *agyn*, ujj. *ekim*, üzb. *okim* 'folyás', KB. *akar su*, azerb. *axar su* 'folyó víz', csuv. *juxan šyv* 'folyó víz, patak'. Vö.: ko. *ju* 'folyó, patak', mari *jog(aš)* 'folyni', *jogyn vüd* 'folyó víz', fi. *joki*, hanti *jogan* 'folyó'. (JEGOROV 1964)

A mikor a víz folyik, lejtős helyen halad, azaz esik, hengerül (ahogyan a szkíták is gondolták). Minthogy az eső sem más, mint lefelé eső, hengerülő azaz pergő víz. Ezért természetes, hogy idetartozik a következő szavak szótöve, vö.:

Kāšy. **jamgur**, **jagmur** 'eső', csuv. *šumār*, oszm. *jagmur*, ujj. *jamgur*, tat. *jaŋgyr*, bask. *jamgyr*, kirg. *žamgyr*, kazak *žangyr*, kumük *jangur*, karacs. *džangur*, ojr. *d'anmyr*, hakasz *samyyr* 'eső'. (JEGOROV 1964) < Kāšy. *jamgu-* + *-r*: képző, csuv. *šumā-* + *-r*, oszm. *jagmur?*, ujj. *jamgu-* + *-r*, tat. *jaŋgy-* + *-r*, bask. *jamgy-* + *-r*, kirg. *žamgy-* + *-r*, kazak *žangy-* + *-r*, kumük *jangu-* + *-r*, karacs. *džangu-* + *-r*, ojr. *d'anmyr?*, hakasz *samyy-* + *-r*.

Idetartozik a csuv. **šēmēr** 'eső', ÓT. *amir* 'erős eső'. A szótő rokona a csuv. **šāk** 'esni' ld. *šāx*. (JEGOROV 1964)

A csuv. **šāx** 'esni (a gabonaszemek a töre, gyökérre)'. Zamahš. *jyk* 'esni'. (JEGOROV 1964)

A Kāšy. *jamgur*, *jagmur* 'eső' alakváltozata az oszm. **düş-** 'esik' és a magy. **esik**.

Idetartozik a 'sírní' ige abszolút szótöve is, vö.: oszm. **ağlamak** 'sírní' (< *ağla-*: relatív szótő (< *ağ-*: abszolút szótő + *-la-*: igeképző) + *-mak*: főnévi igenév képző).

3.319. Kāšy. **bak** 'úr' ~ magy. **bak**.

Rokona egyrészt a magy. **bő**, **bőj**, **bőv-** 'gazdag, tágas, bőséges, hangos. Valószínűleg ótörök eredetű, vö.: türk *beg*, ujj. *beg*, Kāšy. *bek*, CC. *bej*, oszm. *bej*, *beg* 'herceg, nemes úr'. (TESz) A 'gazdag' és az 'úr' jelentés nem egymásból van, hanem mindkettő a forrás, a mag komplex

tulajdonságának egy-egy alkotó eleme, része.

Idetartozik a magy. **bak** 'bizonyos állatok hímje, kos, kecskebak, egyfajta állvány, kociülés, gúzs, hurok, egyfajta tornaszer'. Német eredetű, vö.: baj.-osztr. *bock* 'kecskebak' stb. (TESz)

Az előtagja tartozik ide a következő összetett szónak: magy. **bukfenc** 'fejen és háton való átfordulás, cigánykerék, elégtelen felelet'. Valószínűleg magyar fejlemény. (TESz) < magy. *buk* + *fenc*.¹⁶

Minthogy a forrás a folyó feje és uralja a folyót, a mag uralja a belőle kihajtó növényt, a belőle keletkező állatot, embert, ezért idetartozik a magy. **fej** és a **mag** szó is. Ilyen elven született a tör. **bég**.

A királyt, uralkodót pedig úgy kell felfogni, hogy ő a fej, mint ahogyan a forrás a feje a folyónak s mint ilyen fent van, ugyanakkor a fejben van a tudás és a hatalom.

Az utótagja tartozik ide a következő összetett szavaknak, vö.: csuv. **ěmpü** 'nagy király', Ivan Groznyj címe, cár', vö.: oszm. *bej, bek*, ld. az *ěm* címszónál. < *ěm* 'idősebb, legöregebb' + *pü* 'fő, fej'. (JEGOROV 1964) < *ěm* + *pü*.

A csuv. **pinpü** 'ezredfő' < *pin* 'ezer' + *pü* 'király, vezető', vö.: *šěrpü* 'századfő'. (JEGOROV 1964) A csuv. *pü* a magy. *fő, fej* szóval kapcsolatos.

Kötődik a férfit jelentő szavakhoz, valamely állat hímjéhez, vö.: magy. **bak** 'a kecske hímje'. A mag tulajdonsága.

A közsók jelentéstartalmukban a víz tulajdonságait őrzik, ilyen a kidudorodó jelentés, amelyet a hímek nemi szervük kapcsán hordoznak, a bokacsont az alakja miatt kapta meg az elnevezést, s a fű, mint kinövés, hajtás is dudor. A fej dudorhoz hasonló gömb alakú, ha lehajtjuk, íves mozgást végzünk lefelé.

3.320. Kášy. **janut-** 'megéleztetni' ~ magy. **fen**.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *janu-*: relatív szótó + *-t*: műveltető képző, ld. magy. *tesz* 'csinál'.

A Kášy. **janut-** megfelelője egyrészt a magy. **fen** szó, másrészt az 'éleztet' jelentésű szó tövében meglévő *éle-* forma, amelynek alakváltozata az oszm. *ong* 'elől' s ami elől van, az az él.

A magy. **fen** 'csihol, élesít, hegyesít, dörzsöl'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *poni*¹⁷ 'fen', votj. *penon* 'köszörűkő'. (TESz) A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak.

3.321. Kášy. **bazatiksāk** 'törekszik, hogy kifesse (a mázat)' ~ magy. **máz, mázol**.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *bazatik-*: relatív szótó (< *baza-*: relatív szótó + *-tik*: igeképző + *-sāk*: igeképző).

A Kášy. *baza-* szótóval összetartozik a magy. *mázol* ige *mázo-* töve, amely a magy. *máz*

¹⁶ A *fenc* utótag összetartozik a magy. *fon-* igével.

¹⁷ Az *-o-* nazális.

főnévvel azonos. A TESz szerint a magy. **máz** 'zománcszerű bevonat, kenőcs, piszok, mocsok'. Szláv eredetű, vö.: blg. *mas* 'zsír, kenőcs', *maz* 'ua.', szb.-hv. *mâz* 'kenőcs, tapasztóanyag, mázolóanyag', szln. *mâz* 'kenőcs, máz', szlk *maz* 'ragacs, nedv, keményítő, csiríz, vakolat', or. *maz* 'kenőcs'. (TESz) < magy. *má-*: abszolút szótó + *-z*: képző, blg. *ma-* + *-s*, *ma-* + *-z*, szb.-hv. *mâ-* + *-z*, szln. *mâ-* + *-z*, szlk *ma-* + *-z*, or. *ma-* + *-z*'. A magyar szó szlávból való átvétele nem igazolt, de a szavak idetartoznak, amelyek a szlávban átvételek.

Úgy tűnik, eredetileg a *mázol* ige 'fest' jelentésű volt s mint ilyen rokon a magy. *ír*- igével és társaival. Ugyanakkor a *máz* egyfajta folyadék, ezért végső soron kötődik a *víz* szóhoz.

3.322. Kāšγ. **taritgū** 'hogyan szántásra megtisztítják' ~ magy. **tarol**.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *tari-*: relatív szótó + *-tgū*: képző.

A Kāšγ. *tari-*: relatív szótó szótóval összetartozik a magy. *tarol* 'gyökére vág' *taro-* relatív szótóve, amelyben megvan a magy. **tar** 'kopasz, csonka' szó. A TESz szerint csuvasos jellegű őtörök jövevényszó, vö.: Kāšγ. *tāz*, ujj. *taz*, oszm., azerb. *daz*, tat., nog. *taz*, 'kopasz', kalm. *tar* 'csupasz, kopasz'. (TESz) < *ta-*: abszolút szótó + *-r*: képző, Kāšγ. *tā-* + *-z*, ujj. *ta-* + *-z*, oszm., azerb. *da-* + *-z*, tat., nog. *ta-* + *-z*, 'kopasz', kalm. *ta-* + *-r*.

Rokona a magy. *tarló*, amely a TESz szerint magy. **tarló** 'szántóföld, levágott fűféléknek, főként a gabonának a földben maradt szára, learatott gabonaföld, kalász, vetés, gabonaföld, szalmaszál, szalma, másodkaszálású széna, sarjú, borosta, sörte'. Őtörök eredetű, vö.: CC. *tarlov*, csag. *tarlay*, tat. tob. *tarlau*, oszm. *tarla* 'szántóföld'. (TESz) < magy. *tar-*: relatív szótó (< *ta-*: abszolút szótó + *-r*: képző) + *-ló*: képző.

3.323. Kāšγ. **ūz** 'idő' ~ magy. **idő**.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *ū-*: abszolút szótó + *-z*: képző.

A TESz szerint a magy. **idő** 'a térrel együtt az anyag létezésének alapformája, időtartam, időpont, óra, év, időjárás, korszak, kor, a körülmények, vihar, égháború'. Vitatott eredetű. 1. Csuvasos jellegű őtörök jövevényszó. Vö.: türk. ujj. *öd* 'idő', Kāšγ. *ööd* 'ua.', KB. *öd* 'ua.', alt. *aj* 'idő, időpont', tuv. *oj* 'pillanat, idő, évad', vö.: mong. *üde* 'este, dél', kalm. *üdü* 'dél'. A magyarba a török *öd* 'idő' szónak egy *-äk* kicsinyítő képzős alakja **ödäk* kerülhetett. A szó magyar nyelvi története alapján **idey* előzmény tehető fel. 2. Megszilárdult ragos alakulat. Az *ē~i* (*ez*) mutató névmás tövének *-ēd~-id* származékából (vö.: *eddig*, *ide*) keletkezett *-é* latívusraggal. (TESz)

A TESz szócikk írójával ellentétben a kutatásaink eredményeképpen a magy. **idő** szó szerkezeti felépítése: *i-*: abszolút szótó + *-dō*: képző, türk. ujj. *ö-* + *-d*, Kāšγ. *öö-* + *-δ*, KB. *ö-* + *-d*, alt. *a-* + *-j*, tuv. *ö-* + *-j*, mong. *ü-* + *-de*, kalm. *ü-* + *-dü*.

Az **idő** szónak toldalékolt formáiban további alakváltozatai vannak, vö.: magy. **ideje** (< *ide-*: relatív szótó + *-je*: birtokos személyjel), **idei** (< *ide-*: relatív szótó + *-i*: melléknév képző), **idén** (< *idé-*: relatív szótó + *-n*: határozórag), **idény** (< *idé-*: relatív szótó + *-ny*: főnévképző).

A fenti toldalékolt szavakban az **idő** szóhoz képest *ide-*, *idé-* relatív szótóve fordulnak elő, amelyeknek a hangtani szempontú kialakulása összefügg egymással. A szókezdő hang minden esetben *t*¹⁸ mássalhangzó volt eredetileg. A nyelvhasználat során a magyarban ez már nem ismert,

¹⁸ Ez a *t*- megőrződött az angol *time* 'idő' és a *tense* (igeidő megnevezésére) *ten-* relatív tövében.

eltűnt a következő változás során: $*t- > \delta- > w- > V- > 0-$. A második mássalhangzó a $-d-$ valójában az abszolút szótóhoz járult képző kezdő mássalhangzója, amely eredeti $-t-$ zöngésedésével ($*t- > -d-$) keletkezett. A $-d-$ t követő magánhangzók ($-õ-, -e-, -é-$) pedig világosan $-Vk$ (magánhangzó és $-k$) hangkapcsolat fejleményei: $-Vk > -V\gamma > -Vw > -VV > -V$. Az $-Vk$ magánhangzója $-ä-$ féle hang lehetett, eszerint $-äk > -ä\gamma > -äw, -ew > 1. -eü > -õ 2. -ei > 1. -é 2. -e$. Megjegyezzük, hogy elvileg az $-e$ keletkezhett az $-é$ rövidülésével is. A kérdés további vizsgálatokat igényel.

A magy. *idő* szónak a párhuzamai megvannak Mahmūd-al Kāšyari szótárában és nyelvtanában. Idetartozik a Kāšy. **uzlak** 'idő' jelentésű szó töve, amelynek szerkezeti felépítése a kutatásaink alapján: Kāšy. *uz-*: szótó + *-lak*: képző. Nemcsak azért, mert az *idő* szavunknak a TESz-ben szereplő jelentései között is szerepel, hanem alapvetően azért, mert az eredeti komplex jelentéstartalom része a Kāšyarinál szereplő további néhány adat. A Kāšy. *uz-* szótónek alakváltozata a Kāšy. **uzā** 'távoli, idős', Kāšy. **uzā** 'távoli idők', Kāšy. **ugur** 'óra'. Szerkezeti felépítésük: Kāšy. *u-*: abszolút szótó + *-z-*: képző, Kāšy. *u-*: abszolút szótó + *-zā*: képző, Kāšy. *ugu-*: abszolút szótó + *-r*: képző.

A TESz nem említi, ám a magy. *idő* szóval világosan összefügg a csuv. **vāxāt** 'idő', ujj., oszm. *vakit*, azerb. *vaxt*, türkm. *vagt*, üzb. *vakt*, kum. *vakti*, bask., tat., nog. *vakyt*, kirk. *udakyt*, *udak*, kazak, k.kalp. *jakyt* 'idő'. < arab *wkt*, **wakyt* 'idő'. (JEGOROV 1964) < csuv. *vāxā-*: abszolút szótó + *-t*: képző, ujj., oszm. *vaki-* + *-t*, azerb. *vax-* + *-t*, türkm. *vag-* + *-t*, üzb. *vak-* + *-t*, kum. *vak-* + *-ti*, bask., tat., nog. *vak-* + *-t*, kirk. *udak-*: relatív szótó + *-t*: képző, *u-*: abszolút szótó + *-dak*: képző, kazak, k.kalp. *jak-* + *-t*, arab *wk-* + *-t*, **wak-* + *-t*.

A fenti 'idő' jelentésű szavak szerkezeti és hangtani felépítését tanulmányozva a következő megállapítás tehető: a Kāšy. *uz-*, *uzā* relatív szótóval tartozik össze a csuv. *vāxāt*, ujj., oszm. *vakit*, azerb. *vaxt*, türkm. *vagt*, üzb. *vakt*, kum. *vakti*, bask., tat., nog. *vakyt*, kirk. *udak*, kazak, k.kalp. *jakyt*, arab *wkt*, **wakyt*. A relatív szótóvekhez képest a Kāšy. *uzlak* és a kirk. *udakyt* tovább képzett alak.

A szavak hangtani oldalát tekintve vannak mássalhangzóval és magánhangzóval kezdődők. Míg Kāšyarinál és a kirgizben ismert a magánhangzóval kezdődő alak, addig a többi nyelvben *v-* és *j-* kezdetűek az 'idő' jelentésű szavak, az arabban pedig *w-*. A *v-* kezdetűek úgy keletkeztek, hogy a közvetlen megelőző állapotú *w-* nem vokalizálódott, hanem egy másik irányú változás során *v-*-vé erősödött. A k.kalp. *j-* pedig a *w-* előzményének a δ -nek a palatalizációja és további réshangúsodása útján keletkezett: $\delta- > \delta' - > j-$.

Ami a második mássalhangzót illeti, a magy. *idő* $-d$ -jével szemben számos nyelvben megvan az eredeti $-t$, Kāšyarinál ennek a $-δ-$, $-z-$ és $-r$ fejleménye található. Ez esetben a $-δ-$ állapotnak a további másik két irányú változásáról van szó: $-δ- > 1. -z-, > -r-$.

Az adatok még arra is példaként szolgálnak, hogy az abszolút szótó nem mindig állt egyetlen magánhangzóból. Számos alakváltozat segíti az abszolút szótó megismerését, vö.: magy. *i-*, Kāšy. *u-*, *ugu-*, csuv. *vāxā-*, ujj., oszm. *vaki-*, azerb. *vax-*, türkm. *vag-*, üzb. *vak-*, kum. *vak-*, bask., tat., nog. *vak-*, kirk. *u-*, kazak, k.kalp. *jak-*, arab *wk-*.

Az abszolút szótóhoz járuló képzők pedig minden esetben mássalhangzó kezdetűek, azaz *t-* illetőleg a fejleményei (vö.: csuv., ujj., oszm., azerb., türkm., üzb., kum., bask., tat., nog., k.kalp., arab $-t$, magy., kirk. $-d$, Kāšy. $-δ$, $-z$).

Ezeknek a fejleményeknek a száma még továbbiakkal nő abban az esetben, ha a szorosan vett

idő jelentést kibővítjük az 'óra', 'öreg' 'idős', 'vén', 'ős', 'nagy' jelentésű szavakkal, stb. A Kāšy. *uz-* relatív szótőnek alakváltozata a Kāšy. *uzā* 'távoli, idős', Kāšy. *uzā* 'távoli idők', Kāšy. *ugur* 'óra'. Ezekkel a szavakkal összetartozik az or. *póra*¹⁹ 'idő, ideje', or. *vrem'a*,²⁰ oszm. *uzun* 'hosszú', mong. *ölök* 'nagy', magy. *óra, öreg, vén, ősz, atya, tata, déd-, nagy* stb.

A magy. *idő* szó etimológiájában a TESz szócikk írója többszörösen tévedett. Bár a hozott török és mongol adatok idetartoznak, nem esett szó sem a további Kāšyari adatokról, sem a Jegorovnál szereplő példákról, amelyek a magy. *idő* szónak megfelelői, alakváltozatai. A TESz szerinti átvett feltételezett alak az **ödäk*, amelynek **idey* előzményét teszik fel. Ráadásul a feltett **ödäk* formának az *öd-* szótő + *-äk* kicsinyítő képző szerkezeti felépítése sem igazolt.

A TESz szócikk írója második lehetőségről is szól, mely szerint a magy. *idő* szó szerkezeti felépítése *id-* szótő + *-é*: latívuszrag. Nem igazolt ez az elemekre bontás. Semmi nem igazolja azt sem, hogy az *id-* mint az *idő* szótőve az *ē-i* (*ez*) mutató névmás tövének - *ēd~-id* származéka, amely megvan a magy. *eddig, ide* szavakban. Az *ez* mutató névmás ugyanis két szó összetétele: *e* 'ím' + *z* 'ez' mutató névmás, amelynek csak a kezdő mássalhangzója maradt meg ezúttal. Az *-é* latívuszragnak pedig semmi köze a *idő* szónak az *idé-* tö *-é* magánhangzójához, azonban a magy. *ide, oda* (< *id-*: relatív szótő 'ez' + *-e*: latívuszrag, *od-*: relatív szótő 'az' + *-a*: latívuszrag 'hová? hova?' kérdésre válaszol) *-e, -a* végső magánhangzója ugyanaz, mint a törökségben a Dativusz esetragként ismert *-a, -e*. Vö.: oszm. *eve* 'házhoz, házba' stb.

Miután eleink úgy gondolkodtak, hogy az első és egyetlen a forrás, a mag, amely mindent tartalmaz, ezért nagy is, természetes, hogy szerkezetileg és hangalakilag is összefüggnek a 'forrás, folyó, mag' szavakkal, vö.: bask *bulak*, tat. *bolak*, magy. *folyó, foló, így, ügy, jó* 'ua.' stb. Ugyanakkor az is látszik, hogy amint a vízforráshoz viszonyulnak az utódok, azaz a belőle keletkezett folyók és mellékfolyók, ugyanúgy viszonyulnak az őshöz, az ősanához és az ősatyához az utódok a különböző elágazásaikban, az anyához és az atyához a felmenő és lemenő illetve az oldalági rokonok. A lényeg, hogy az első megnevezés az életet adóra, a vízre mint forrásra vonatkozott, ez szolgált alapul további megnevezéseknek. Ugyanakkor vele azonos az *idő* megnevezése is, merthogy kiinduló alapnak számít s vele együtt az idő is az.

Az *idő* szavunk nem lehet csuvasos jellegű ótörök jövevényszó, sem megszilárdult ragos alakulat úgy, ahogyan a TESz szócikk írója fogalmazott. A szó szerkezeti és hangtani felépítése nem igazolt. A szóelemek értelmezése téves. Az *idő* szó abszolút szótőve (*i-*) a fenti adatok alapján jóval teljesebb, feltehetően **tVkv*, **tVnV* < **tVnkV* < **tVtkV*, **tVtVkv* forma lehetett. A jelentések átmentek egymásba, nem mindig különülnek el élesen. Nem is lehet, hiszen az eredeti komplex jelentéstartalom a forrásra, a vízforrásra vonatkozott elsőként, amely egyben az élet őse, anyja, szent nője.

Ellentmondásos az is, hogy az *idő* és a szócsaládjába tartozó szavakat a TESz szócikk írói különböző eredetűeknek tartják, nem figyeltek fel az összefüggésekre. Az *idő* szó közvetlen családjába tartozó szavak megállapítása sem mindig elfogadható. A vizsgálatokat ezekre is ki kell terjeszteni. A csuvasos jelleg, másképpen bolgár bélyeg nem igazolt az *idő* szó kapcsán. A csuvasos kritériumokat felül kell vizsgálni a nyelvek korszakolásával együtt ugyanúgy, mint a szláv és latin eredetűnek tartott szavainkat. Mindezt szigorúan a tények és nem a tekintély tisztelete mellett.

A magy. *idő* alakváltozata a magy. *ó* 'öreg', ld. még magy. *avult* 'idős, öreg'. Úgy tűnik, hogy a

¹⁹ Összetartozik a magy. *idő*, Kāšy. *uz, uzā* alakokkal és az or. *vrem'a* *vre-* relatív tövével.

²⁰ Az or. *vrem'a* előzménye **veremen* nem szláv eredetű szó. Szerkezeti felépítése [< **vere-*: relatív szótő (< **ve-*: abszolút szótő + *-re-*: képző) + *-men*: képző] megegyezik a Kāšy. *uzlak* szerkezeti felépítésével. A **vere-*: relatív szótő és az or. *póra* alakváltozatok.

magy. *ó* előzménye *aw-* < *ad-* volt s ezek a szótövek kötődnek a magy. *avul* (*avu*: relatív szótő + *-l*: képző), és *idős* (< *idő*: relatív szótő + *-s*: képző), *öreg* (< *öreg*: relatív szótő < *ö*: abszolút szótő + *-reg*: képző) szavak tövéhez, mégpedig a relatív szótőhöz.

Idetartozik a bask. *iske* 'öreg' jelentést úgy kell felfogni, mint elsőt, a forráshoz közelit, vagy azzal azonosat. Eleink gondolkodásában a forrás, mint kezdet nemcsak új, hanem a jelenhez képest öreg is. A bask. *iske* szónak rokona a csuv. *ělek*²¹ és a magy. *öreg* valamint az *ős* és *az* idős szó is.

A csuv. *ělek* 'korábban, régen', *ělek-aval* 'régii időben', távoli múltban', *ělekxi* 'öreg, távoli', ÓT. *ilik* 'kezdet', *ilki* 'első', oszm. *ilk* 'első', azerb. *ilk* 'első, kezdeti', kirg. *ilgerki* 'kazah *ilgergi* 'ősi, elől levő, első, régi', ujjg., kirg. *ilgeri*, üzb. *ilgari* 'korábban, azelőtt', kazah *ilki* 'első', türkm. *ilki*, tat. bask. *elek* 'korábban azelőtt', tat. *elekte* 'a régi időben'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ě-*: abszolút szótő + *-lěk*: képző, *ělek-*: relatív szótő + *-xi*: melléknév képző 'valahonnan való származás', ÓT. *i-*: abszolút szótő + *-lik*: képző, *i-* + *-lki*, oszm. *i-* + *-lk*, azerb. *i-* + *-lk*, kirg. *ilger-*: relatív szótő + *-ki*: melléknév képző 'valahonnan való származás', kazah *ilger-*: relatív szótő + *-gi*: melléknév képző 'valahonnan való származás', ujjg., kirg. *ilgeri*, üzb. *il-*: relatív szótő + *-gari*, kazah *i-* + *-lki* 'első', türkm. *i-* + *-lki*, tat. bask. *e-* + *-lek*, tat. *elek-*: relatív szótő + *-te*: helyhatározó rag.

Az első, az ősforrás megnevezését őrzi, amely innen nézve öreg, távoli és régi is. Szerkezeti felépítése: *ě* + *-lěk*: képző. A magyar *első* szó *el*, az *előny* szó *elő* részével azonos.

A szó családjába tartozik a Kāšy. *ugur* 'óra'.

Alakváltozata a magy. *óra* '60 percnyi időszakasz, időpont: az éjféltől, déltől számított ilyen időszakaszok valamelyikének vége, időmérő készülék, mérőóra, számláló szerkezet'. Latin eredetű, vö.: lat. *hora* 'idő-(szak), időegység, időpont, időmérő eszköz', a görögben 'évszak, napszak, idő' a jelentése. (TESz) < *ó-*: abszolút szótő + *-ra*: képző.

Rokona a magy. *öreg* 'nagy, terjedelmes, értékes, hasznos, jelentős vagy vezető szerepet betöltő (személy), idős, koros, sűrű (étel), vége felé tartó (napszak), régi, rostos, kemény (növény, főzelékféle), idős ember, nagyjából egykorú személy bizalmas megszólításaként, (idős) szülő, (idős) házastárs, koravén gyermek, valaminek a java'. Vitatott eredetű. 1. Ótörök eredetű, ujjg. *erig yavyan* 'kellemetlen', Kāšy. *eðrig* 'szilárd, kemény, dúrva', *irik*, *irük* 'dúrva, vastag', KB. *erig* 'dúrva, nyers', kipcs. *iri* 'dúrva, nyers, vastag', oszm., azerb. *iri* 'nagy, terjedelmes', tat. *irä* 'vastag, darabos, szálás', bar. *äri* 'nagyszemű, dúrva szemű', kirg. *iri* 'nagy'. 2. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: mdE. *sire* 'öreg'. Eszerint a magy. szó képzett, a *-g* melléknév képzővel azonos, vö.: *hideg*, *meleg*, *részeg*, *balog* stb. 3. Ősi örökség az uráli korból, vö.: sam. szelk. *irá*, *iral* 'öreg'. A szelkup *-l* melléknév képző. (TESz) < magy. *ö-*: abszolút szótő + *-reg*: képző.

A szó családjába tartozik az or. *vrem'a* 'idő', or. *póra* 'ideje valaminek'.

A magy. *öreg* szó alakváltozata a csuv. *vatä* 'öreg', *vatäl* 'öregedni', vö.: mong. *ötegü* 'öreg', *ötel* 'öregedni', mai mong. *ötgös* 'öreg', *ötlöx*, burj. mong. *ütelxe* 'öregedni', lat. *vetus* 'öreg', *veteres* 'öreg', elődök', Ószl., *vetxъ*, evenki *utu* 'öreg'. (JEGOROV 1964) < csuv. *va-*: abszolút szótő + *-tä*: képző, *vatä-*: relatív szótő + *-l*: ige képző, mong. *ö-* + *-tegü*, *öte-*: relatív szótő + *-l*: ige képző, mai mong. *ötgö-*: relatív szótő + *-s*: többes szám jele, *öt-*: relatív szótő + *-löx*: képző, burj. mong. *ütel-*: relatív szótő (< *üte-*: relatív szótő + *-l*: ige képző) + *-xe*: főnévi igenév képző, lat. *vetu-*: relatív szótő + *-s*: képző, *veteres*: relatív szótő + *-s*: többes szám jele, 'öreg', elődök', Ószl., *ve-*: abszolút szótő + *-txъ*: képző, evenki *u-*: abszolút szótő + *-tu*: képző.

²¹ Vö.: magy. *első* sorszámnév *el-* eleme.

A csuv. *vată* összetartozik a magy. *veterán* *vete-* tövével. Közös gyökerű vele az or. *vetxij* 'régi, öreg'. Indoeurópai jellegű közszláv szó, első jelentése 'éves'. Vö.: dial. *vetoš'* 'múlt évi fű', óind. *vatsás* 'év', gör. *fetos*. (SIS)

Alakváltozata az or. *drevnij* 'régi, távoli időbeli' *drev-* töve.

Az *idő* és a *pont* egyaránt a vízforráshoz kötődik, ahhoz viszonyítanak. Az ember is a születéséhez képest idős, öreg.

3.324. Kāšy. *ulitti* az *ulijdi*-ből 'valami megnedvesített' ~ magy. *vizezett*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ulit*, *ulij-*: relatív szótő (< *uli-*: relatív szótő 'víz, nedv' + *-j-*: ige képző) + *-ti*, *-di*: múlt idő jele. A szótő (*ulij-*) vízzel kapcsolatos szó, jelentése és magyar megfelelője 'vizez' lehet, a Kāšy. *uli-* pedig a magy. *víz*, *folyó* szóval tartozik össze. Kāšy. *uli-* változatban a szókezdő mássalhangzó elenyészett, amely eredeti *t-* volt: *t-* > 1. *δ-* > *w-* > 1.1. *V-* > 0- (ld. Kāšy. *uli*), 1.2. *v-* (ld. magy. *víz*), 2. *th-* > *φ-* > *f-* (vö.: magy. *folyik*, *folik*, *folyó*, *foló*).

A Kāšy. *-ti* múlt idő jele és a múlt idejű melléknévi igenév képzője ugyanaz, közös gyökerű a magy. múlt idő *-t-* jelével és a múlt idejű melléknévi igenév képzőjével (*-t*, *-tt*).

3.325. Kāšy. *bajut-* 'gazdaggá tenni, gazdagítani' ~ magy. *bővít*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *baju-*: szótő + *-t-*: denominális verbumképző ld. magy. *tesz* 'csinál'.

Az őseink úgy gondolkodtak, hogy egyrészt a *szűk* és a *szegény* összetartozik, ld. hét szűkös esztendő, azaz hét szegény esztendő. Másrészt a *bő* és a 'gazdag' jelentés tartozik össze. Ha bővít, akkor 'gazdagít'. Ezért természetes, hogy a Kāšy. *bajut-* és a magy. *bővít* egymásnak etimológiai megfelelői.

A TESz szerint a magy. *bő*, *bőj*, *bőv-* 'gazdag, tágas, bőséges, hangos'. Valószínűleg ótörök eredetű, vö.: türk *beg*, ujj. *beg*, Kāšy. *bek*, CC. *bej*, oszm. *bej*, *beg* 'herceg, nemes úr'. (TESz) A 'gazdag' és az 'úr' jelentés nem egymásból van, hanem mindkettő a forrás, a mag komplex tulajdonságának egy-egy alkotó eleme, része.

A szó eredetileg nómen-verbum volt, ennek az igei részét képviseli a csuv. *puj* 'gazdagodni, gazdaggá lenni', *pujan* 'gazdag', KB., kirg., bask. tuv. *bajy*, hak. *pajy*, üzb. *boji*, s.ujg. *paj*, jak. *baj* 'gazdagodni, gazdaggá lenni', ÓT., ujj., türkm., kirg., kazak, bask., tat. *baj*, üzb. *boj*, alt. *paj*, s.ujg. *pajar* 'gazdag', mong. *bajan* 'gazdag, gazdagság, vagyonos'. (JEGOROV 1964)

Kötődik hozzá az or. *bogatyj* (*boga-*: szótő + *-t-*: képző + *-yj*) 'gazdag' szótöve.

3.326. Kāšy. *tuñit-* 'kiengedni' ~ magy. *enged*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tuñi-*: szótő + *-t-*: képző, ld. magy. *tesz* 'csinál'.

Rokona a magy. *enged* 'engedelmeskedik, nem áll ellent, hagyni tenni, történni valamit, engedélyez, könyörül, büntetést elenged, ereszt, enyhül (különösen a fagy), lágyul'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *enge-*: abszolút szótő + *-d-*: ige képző.

A szócsaládba tartozik a magy. **ereszt, bocsát**. A *Bulcsú* név szerkezeti felépítése *Bul-*: szótő + *-csú*: képző. Alakváltozata a ma is használt *Búcsú* személynév. A szó érdemben a magy. *bocsát, bulcsát* igékkel összhangban vizsgálható, mert a *bo-*, *bul-* tö az 'életet ad, szül' továbbá az 'elenged' jelentéssel van kapcsolatban.

A TESz szerint a magy. **bocsát** 'megbocsát, valahova juttat, elenged'. Ótörök eredetű szócsalád. (TESz) < *bocsá* (< *bo* + *-csá*) + *-t*; magy. **búcsú, bulcsú, bulszú** 'engedély, bűnbocsánat, búcsúvétel, templomszentelés ünnepe'. Ótörök eredetű. (TESz) < *bú-* + *-csú*, *bul-* + *-csú*, *bul-* + *-szú*. A magy. *bocsát* *bocsá-*, a *bulcsát* *bulcsá-* töve és a *búcsú, bulcsú, bulszú* összetartoznak, az alakváltozatokban meglévő *-l-* etimologikus. A szó eredeti jelentése elvileg kétféle lehet: 1. 'elenged', amely eredetileg arra utalt, hogy a forrás, az anya elengedte az utódát, a folyót, az újszülöttet, a gyermeket. Valójában a szó a születést, a világra jövést fejezi ki. 2. A *Bulcsú* lehet az *Almos* utótagjának (*mos*) is az alakváltozata, ahol a *b-* és az *-m* közös elődre mennek vissza: *b-*, *m-* < *w-* (< *δ-* < *t-*). A szó belseji *-l-* pedig az *-n-*-nel együtt (vö.: *manč, mančā, mančāk, mančik, mančyk*) szintén eredeti *-t-* fejleménye. A *Bulcsú* szóvégi hosszú magánhangzója (*-ú*) pedig őrzi a nyomát a korábban még megvolt végső *-k*-nak. Bármelyik magyarázat legyen az igaz a kettő közül, annak az okát a közös gyökérben találhatjuk meg. Nem indokolt a magyar szónak ótörök eredetű jövevényként való magyarázata.

Hangtanilag közelebből tartozik össze a Kāšy. **tār-** 'elengedni' < *tā-*: abszolút szótő + *-r-*: képző. Idetartozik a magy. **ereszteni** 'engedni' ld. *ereget* 'egymás után elereszt'. Ld. még *ered-, ereszt-, ereszték, ereszkezik-, erdő* stb. A TESz szerint a szócsalád *er(e)* alapszava ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *täärt-* 'ereszt, bocsát', (TESz) <²² vog. *täär-* (< *tää-*: abszolút szótő + *-r-*: képző) relatív szótő + *-t-*: képző. A szócsalád relatív töve nem lehet ősi örökség a finnugor korból.

A szó további török nyelvekben is ismert, vö.: csuv. **jar** 'küldeni, ereszteni, elengedni', ÓT., KB., *yd*, jak. *yyt*, alt. *ys*, *ij* 'elküldeni', tefs. XII-XIII. sz. *ir* 'elküldeni', hak. 'elküldeni'. (JEGOROV 1964)

A török adatok fontosak, mert őrzik az eredeti szókezdő mássalhangzót, a *t-t* (vö.: Kāšy. *tār-*) ugyanúgy, mint a vogul (vö.: *täär-*). A csuvasban ennek a *j-* fejleménye van meg (vö.: *jar*), a magyarban azonban és néhány török nyelvben ennek a 0- (< *V-* < *w-* < *δ* < *t-*) fejleménye található (vö.: magy. *er, ere-*, ÓT., KB., *yd*, jak. *yyt*, alt. *ys*, *ij*, tefs. XII-XIII. sz. *ir*). A második mássalhangzó eredetijét is megőrizték, amely szintén *-t* (vö.: jak. *yyt*). Az *-r* közvetlen előzménye interdentális zöngés spiráns: *-r* < *-δ* < *-t* (vö.: magy. *er-, ere-*, Kāšy. *tār-*, vog. *täär-*). Máshol az eredeti *-t* zöngésedett (vö.: ÓT., KB. *yd*) vagy megmaradt zöngétlennek és réshangúsodott: *-t* > *-th* > *-s* (vö.: alt. *ys*). A *j-* szintén eredeti *t-* fejleménye szó elején (vö.: csuv. *jar*) és szó végén is (vö.: alt. *ij*).

A török és a vogul adatok szemmel láthatóan közel állnak egymáshoz, ezen túlmenően rokonok is. Ez azonban nem jelentheti azt, hogy a magyar szó finnugor eredetű, ráadásul a török adatokról nem beszél a TESz. Fontos figyelembe venni, hogy eleink gondolkodása szerint az 'ereszt, bocsát' jelentéssel elsőként a teremtésnek, a születésnek azt a pillanatát jelölték, amikor az anya méhéből kijön az utód. Ez pedig együtt jár a születéssel, az életet adással, az eleresztéssel, az útra bocsátással. A relatív szótövek (magy. *ere-*, Kāšy. *tār-*, csuv. *jar-*, ÓT., KB., *yd*, jak. *yyt-*, alt. *ys-*, *ij-*, tefs. XII-XIII. sz. *ir-*, vog. *täär-*) összetartoznak egymással s a magyar nem lehet ősi örökség a finnugor korból.

Hozzáteesszük, hogy az *enged* szó családjába tartozik a magy. **tágul** ige, amelynek a szótöve a *tágu-* nemcsak a magy. **tág**, hanem a Kāšy. *tuŋi-*: szótővel közelebből is összetartozik.

²² A < jelet követően a kutatásaink eredményeképpen helyes szerkezeti felépítéseket mutatjuk be.

3.327. Kāšγ. *turbi-* 'fűrészelni' ~ magy. *fűrész*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *turbi-*: relatív szótő + *-t*: képző.

Minthogy a fűrészelés valójában vágás valamilyen éles, hegyes szerszámmal, ezért természetes, hogy idetartozik a csuv. *šur* 'vágni, tépni', MK., ujb., azerb., türkm., oszm., nog., tat., bask. *jar*; kirg., kazak, k.kalp. *žar*; üzb. *jor*; ojr. *d'ar*; hak., tuv. *čar* 'vágni'. (TESz) < csuv. *šu-*: abszolút szótő + *-r*: képző, MK., ujb., azerb., türkm., oszm., nog., tat., bask. *ja-* + *-r*; kirg., kazak, k.kalp. *ža-* + *-r*; üzb. *jo-* + *-r*; ojr. *d'a-* + *-r*; hak., tuv. *ča-* + *-r*.

A Kāšγ. *turbi-*: relatív szótő összetartozik a *fűrē-* relatív szótővel, vö.: magy. *fűrész* 'fának vagy más szilárd anyagnak az elvágására használt, éles fogacskákkal kiképzett eszköz'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *fűrē-*: relatív szótő + *-sz*: képző.

A magy. *fűrész* (< *fűrész*- + *-l*: denominális verbumképző). Az első relatív szótő (vö.: Kāšγ. *turbi-*, magy. *fűrē-*) rokona a magy. *tar-* ld. *tarol* 'vág', magy. *szúr*, *tőr* stb. szavaknak.

3.328. Kāšγ. *ud* 'ő' ~ magy. *ő*, *az*.

Kiterjedt szócsaládja van. Kezdetben egyaránt vonatkozhatott személyre és nem személyre, ezért idetartozik a magy. *ő*, *az*.

Rokonuk a csuv. *vāl*, *u* 'ő' függő esetek töve *un-/ān-*, ÓT., csag., alt., tuv., hakasz, sor, türkm., kazak, k.kalp., nog., jak. *ol* függő eset töve *on-* (sor, hakasz *an-*), azerb., oszm., kum. *o* függő eset töve *on-*, ujb., üzb. *u* függő eset töve *un-*, tat. *ul* függő eset töve *an-*. (JEGOROV 1964)

Az oroszban is megőrződött az *on* 'ő' forma, többes számban *oni* (*on* 'ő' + *-i*: többes szám jele). A fenti szókezdő magánhangzós változatok is mássalhangzóval kezdődtek korábban, mégpedig *t*- és fejleményeivel. Ez azt jelenti, hogy a *t*- egyrészt megmaradt, vö.: or. *tot* 'az', másrészt tovább alakult: *t* > *δ* > *w* > *1*. V > 0- (vö.: magánhangzó kezdetűek), 2. *v*- (vö.: csuv. *vāl* 'ő', or. *von*, *vot* 'ez, íme') 3. *b*-: oszm. *bu* 'ez, az' stb.

A magyar *ő* harmadik személyű névmás megfelelője az oszmánban *o* 'ő', korábbi alakja az *on* (Vn) több helyen is jelentkezik. Egyrészt az oszmán többes számú alakban van meg, vö.: oszm. *onlar* 'ők' < *on* 'ő' + *-lar*; másrészt több török nyelvben függő eset töveként szerepel,

A magyar *ő* és az or. *on* úgy viszonyulnak egymáshoz, hogy az egyezés számai ismét a szkítákhoz és a hunokhoz vezetnek s ezzel magyarázhatók az orosz-török egyezések is, nem pedig közvetlen törökből való átvétel miatt.

A névmás második mássalhangzója használatos több nyelvben is (vö.: Kāšγ. *ud* 'ő', magy. *az*, csuv. *vāl*, függő esetek töve *un-/ān-*, ÓT., csag., alt., tuv., hakasz, sor, türkm., kazak, k.kalp., nog., jak. *ol* függő eset töve *on-* (sor, hakasz *an-*), oszm., kum. függő eset töve *on-*, ujb., üzb. függő eset töve *un-*, tat. *ul* függő eset töve *an-*).

Idetartozik az ang. *it* 'az, ő' semleges nemben. Ez azt is jelenti, hogy a második mássalhangzó lehet *-t*, *-d*, *-z*, *-l*, *-n*. Ezek az eredeti *-t* illetőleg annak a fejleményei.

A Kāšγ. *ud* 'ő' névmásnak további rokonai is vannak, vö.: K-Mong. *ta ner* 'azok' (< *ta* 'az' *-ner*:

többes szám jele), ojr. **eden** 'ezek' (< *e* 'ez' + *-den*: Tsz.), K-Mong. **ede** vagy **edeger** 'ezek' (< *e*, *ene* 'ő, ez' + *-de*: Tsz. vagy *e* + *deger*: vö.: 'iker'), ojr. **teden** 'azok' (< *te* 'az' + *-den*: Tsz.), K-Mong. **tede**, **tedeger** 'azok' (< *te* 'ő, az' ld. még **tere** 'ő, az' + *-de*: Tsz., *te* 'ő, az' + *-deger*: vö.: 'iker').

A K-mong. **en-ü'ni** 'ennek a', **ter-ü'ni** 'annak a' (< *en* 'ez' + *-ü'ni* '-nak a'), *ter* 'az' + *-ü'ni* '-nak a' toldalékolt formákban az *en* 'ez' és a *ter* 'az' is rokona a Kăšy. *ud* 'ő' névmásnak. A második mássalhangzó az *-r* szintén az eredeti *-t* fejleménye.

A mutató névmások közül a K-mong. **ene** 'ez', **ter**, **tere** 'az' a közelre és a távolra mutató névmás között az eltérést nem a magas és a mély magánhangzó jelzi mint a magyarban (vö.: *ez*, *az*). A távolra mutatónak a jelentése 'másik' lehet, amelynek párhuzama az or. **drugoj** 'másik' (< *drug-* + *-oj*), továbbá az oszm. **öbür** 'másik' is.

A K-mong. **mön ene** 'ugyanaz', **mön tere** 'ugyanaz' első eleme a *mön* a 'mag' szóval azonos. Az ojr. **eneken** 'csak ez' < *ene* 'ez' + *-ken*: kicsinyítő képző, **tereken** 'csak az' < *tere* 'az' + *-ken*²³: kicsinyítő képző elemekből áll. Az ojr. **eden** 'ezek', **teden** 'azok' szerkezeti felépítése pedig: *e* 'ez' + *-den*: többes szám jele, *te* 'az' (< vö.: K-mong. *tere* 'az') + *-den*: többes szám jele.

3.329. Kăšy. **muŋuz** 'szarv' ~ magy. **szarv**, **szaru**.

Szerkezeti felépítése: Kăšy. *muŋu-*: abszolút szótő + *-z*: képző.

Az állat szarvának megnevezéséhez a vízelágazás adta a mintát, ezért a megnevezés is ugyanaz. Idetartozik a magyar **szarv** 'vízmeder, völgy, árok elágazó része, valaminek szarvszerűen felálló vagy elágazó része' stb. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vö.: vog. *šõre*, *šõrp* 'jávorszarvasbika', zürj. *šur*, votj. *šur*, cser. *šur*, mdE. *šuro*, *šurǎ*, mdM. *šurǎ*, fi. *sarvi*, lív *sõra*, *sāra*, észt *sarv*, lp. *čoar've* 'szarv', fi., észt, lp. *'kürt'* is. (TESz) < magy. *sza-*: abszolút szótő + *-rv*: képző, vog. *šõ-* + *-re*, *šõ-* + *-rp*, zürj. *šu-* + *-r*, votj. *šu-* + *-r*, cser. *šu-* + *-r*, mdE. *šu-* + *-ro*, *šu-* + *-rǎ*, mdM. *šu-* + *-rǎ*, fi. *sa-* + *-rvi*, lív *sõ-* + *-ra*, *sā-* + *-ra*, észt *sa-* + *-rv*, lp. *čoa-* + *-r've*. Az adatok idetartoznak, ám a magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

Alakváltozata a **szaru** 'szarvból készült tokszerű tárgy, a bőr hámsejtjeinek elváltozása révén alakuló képződmények (szarv, tülk, köröm, pata, szőr, toll, pikkely) anyaga, szarvszerűen elágazó tetőszerkezeti elem'. Szóhasadás eredménye, a szarv elkülönült változata. (TESz) < *sza-*: abszolút szótő + *-ru*: képző.

A Kăšy. *muŋuz* 'szarv' és a magy. *szarv*, *szaru* alakváltozata a magy. **szarm** 'vízmeder, völgy, árok elágazó része'. Valószínűleg ősi szóhasadás eredménye, a *szarv* elkülönült változata. (TESz) < *sza-*: abszolút szótő + *-rm*.

A szó képzett igei változata a magy. **származik** 'utódként létrejön, születik, folyik, árad, valami valahonnan ered, valahol keletkezve onnan terjed, eljön, bekövetkezik, terem (gyümölcs)' stb. Bizonytalan eredetű. (TESz) < magy. *szárma-*: relatív szótő (< *szá-*: abszolút szótő + *-rma*: képző) + *-zik*: igeképző.

Hangtanilag *szarm*, *származik*, *szarv* összevetésekor az *-r*-t követi az *-m*- illetőleg a *-v*-, amely *-k*- fejleménye lehet. A *szarvas* mint totem állat a szarvával a származást, az eredetet, az ősi vérhez, ősi helyhez tartozást, ugyanakkor a termékenységét is jelképezi. Jelentése 'szeghez, ághoz tartozó, szeggel, ággal ellátott' lehet. A *szkíta* (< *szkí*: ld. *szik*, *szeg*, *ág* + *-ta*: képző) népnév ugyanígy

²³ A kicsinyítő képzőnek alapul a 'mag' szó *k*- kezdetű változata szolgált, amely a kicsi mérete kapcsán tartozik ide.

magyarázható, természetes, hogy a szkíták szent állata a szarvas s az aranyszarvas a szkítákhoz köthető.

A Kášy. *muñuz* 'szarv' alakváltozata a csuv. *măjraka* 'szarv', ujj. *müñgüs*, üzb. *muguz*, kirg. *müjüz*, kazak, k.kalp., nog. *müjiz*, alt., hak., sor *müüs*, tuv. *myjys*, jak. *muos*, bask. *mögöz*, tat. *mögez*, azerb., türkm. *bujnuz*, oszm. *bojnuz* 'szarv'. (JEGOROV 1964) < Kášy. *muñu-*: abszolút szótó + -z: képző, csuv. *măj-* + -*raka*, ujj. *müñgü-* + -s, üzb. *mugu-* + -z, kirg. *müjü-* + -z, kazak, k.kalp., nog. *müji-* + -z, alt., hak., sor *müü-* + -s, tuv. *myjy-* + -s, jak. *muo-* + -s, bask. *mögö-* + -z, tat. *möge-* + -z, azerb., türkm. *buj-* + -*nuz*, oszm. *boj-* + -*nuz*.

Minthogy a bika és az ökör egyaránt kaphatta a nevét az állat nemi szervéről és a szarváról, ezért idetartozik a csuv. *văkăr* dial. *măkăr* 'bika', ökör', ÓT., MK., azerb., türkm., oszm. *öküz*, kirg., kum. *ogüz*, ujj. *hoküz*, üzb. *xukiz*, kazak, nog. *ögiz*, k.kalp. *ogiz*, bask., tat. *ügez* 'bika, ökör' (az állatciklus második éve), kalm. *ükr*, burj.mong. *üxer* 'tehén'. (JEGOROV 1964) < csuv. *văkă-*: abszolút szótó + -r: képző, dial. *măkă-* + -r, ÓT., MK., azerb., türkm., oszm. *ökü-* + -z, kirg., kum. *ogü-* + -z, ujj. *hokü-* + -z, üzb. *xuki-* + -z, kazak, nog. *ögi-* + -z, k.kalp. *ogi-* + -z, bask., tat. *üge-* + -z, kalm. *ük-* + -r, burj.mong. *üxe-* + -r.

Rokonuk a magy. *ökör* is, vö.: magy. *ökör* 'herélt szarvasmarha', mong. *hüker*, jak. *oyus*, osztj. *ükes*, vog. *ööks* 'ökör' is. Csuvásos jellegű ótörök jövevényszó. (TESz) < magy. *ökö-*: abszolút szótó + -r: képző, mong. *hüke-*: r, jak. *oyu-* + -s, osztj. *üke-* + -s, vog. *öök-* + -s.

3.330. Kášy. *sugrat-* 'megnézni' ~ magy. *bök*.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *sugra-*: relatív szótó (< *sug-*: abszolút szótó + -*ra-*: képző) + -*t-*: képző.

A Kášy. *sug-* abszolút szótó rokona a magy. *bök* 'néz', de idetartozik az ang. *see* 'néz' ige is. Elvileg a Kášy. *sugra-*: relatív szótóval közös gyökerű lehet a magy. szuggerál, amelynek a széleskörű vizsgálata eldönthetné, hogy keleti eredetű lehet-e a szó a németben, angolban stb.

3.331. Kášy. *žigirt-* 'letaposni, erővel csinálni' ~ magy. *szorít*.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *žigir-*: relatív szótó (< *žigi-*: abszolút szótó + -*r-*: képző) + -*t-*: képző.

Ld. még Kášy. *sarkit-* 'kinyomni'. Szerkezeti felépítése: Kášy. *sarki-*: relatív szótó + -*t-*: képző.

Rokonuk a csuv. *tăvărlat* (< *tăvăr-*: relatív szótó + -*lat-*: ige képző) 'szorít' ige, amelynek első relatív szótóve a csuv. *tăvăr*- összetartozik a magy. *szoros*, *szorít*, *szurdok* relatív szótóvével (*szoro-*, *szorí-*, *szur-*).

A csuv. *tăvăr*, *tăkăs* 'szoros, szűk, sűrű, tömör', kirg., kazak, k.kalp., nog., kum., tat., bask. *tygyz*, üzb. *tigiz* 'szoros', türkm. *dykyz* 'sűrű, tömör', hak. *tykys* 'nyomás, tolongás'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tăvă-*: abszolút szótó + -*r-*: képző, *tăkă-* + -s, kirg., kazak, k.kalp., nog., kum., tat., bask. *tygy-* + -z, üzb. *tigi-* + -z, türkm. *dyky-* + -z, hak. *tyky-* + -s.

A magy. *szoros* a TESz szerint 'szűk, keskeny, szigorú, pontos, szűkölködő, zsúfolt, sűrű, összenyomott, összeszorított (marok), szűk, meredek falú völgy, út, a tengernek két szárazföldet elválasztó keskeny része' stb. A szócsalád szor- alapszava ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *sori* 'völgy', *sar* 'két tó közötti erdőhát', *särt* 'szűk út két tó között', zürj. *mu-šur* 'erdős területsáv,

különösen két folyó között'. (TESz) < magy. *szoro-*: relatív szótő (< *szo-*: abszolút szótő + *-ro-*: képző) + *-s*: képző, vog. *so-*: abszolút szótő + *-ri*: képző, *sa-* + *-r*, *sār-*: relatív szótő + *-t*, zürj. *mu-* 'föld' + *śu-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak. Ilyen még a magy. **dömör**, vö.: magy. **dömörkapu** 'vaskapu'. A földrajzi nevekben a *Vis*, *Vas*, *Vos*, *Vus*, *Vaś*, *Vasz* formák összetartoznak. A víz, vízfolyás jelentés a keskeny medrű patakokra vonatkozhatott. Miután a keskenység, a tömörség rokon, egymással összefüggő tulajdonság, ennek mintájára nevezték el a természet más részeit is, amelyekre a keskenység, tömörség jellemző. Így a víz nélküli, keskeny árkot, az összeszűkülő átjárót vaskapunak nevezték, amelyet szűk átjárónak kellene lefordítani az eredeti értelmezés szerint. Az összetömörödő föld is megkapta ezt az elnevezést, pl. a vas, amely végső soron nem más, mint tömör föld. Ilyen gondolkodás alapján született a *dömörkapu*, *vaskapu* 'keskeny, szűk hegyi átjáró' elnevezés is és nem azért, mert vasgátakat építettek volna ezeken a helyeken. A magyar *vas* szó tehát etimológiailag összefügg az e csoportban tárgyalt nevekkel, szavakkal. A fém és a folyó jelentést e gondolkodásmód ismeretében az adott nevekben el lehet különíteni.

Nemcsak a szűréssel, hanem a nyomással, taposással is kapcsolatos a magy. **szüret**, ezért a *szüre-* töve is a szócsalád tagja.

3.332. Kāšy. **žakrat-** 'forgat' ~ magy. **forgat**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *žakra-*: relatív szótő + *-t-*: képző.

A magy. **forgat** a **fordít** címszónál található a TESz-ben. A szócikk írója szerint a szavak *for-* töve valószínűleg hangutánzó-hangfestő eredetű a finnugor esetleg az uráli korból. Vö.: vog. *poβrit-* 'hentereg, votj. *porjal-* 'forog, kering', mdE. *puvrams*, mdM. *puv(ă)rams* 'forgat, sodor, pödör', szam., szelk. *puroldam* 'megfordít'. (TESz) < magy. *forga-*: abszolút szótő + *-t-*: műveltető ige képző, *for-*: relatív szótő + *-dít*: összetett ige képző, vog. *poβri-*: relatív szótő + *-t-*: képző, votj. *porja-* + *-l-*, mdE. *puvram-* + *-s*, mdM. *puv(ă)ram-* + *-s*, szam., szelk. *puro-* + *-ldam*.

A magy. *forga-*, *for-*, *forog* az első relatív szótövek, amelyekkel összetartoznak a fenti adatok relatív szótövei. A magyar szónak sem finnugor, sem uráli eredete nem igazolt. Éppen a fenti nyelvekben van átvételről szó. A magyarban és a magyarság rokonainak a nyelvében ősi teremtményekkel van dolgunk. Eleink a természeti környezet, a valóság megismerése során felismerték, hogy a víz forgása alapot adhat sokféle tárgy elkészítéséhez. ezért nemcsak a természetben meglévő hasonlóan kerek és forgó mozgású jelenséget, tárgyat ugyanazzal a szóval nevezték meg. Így hatalmas szócsaládja jött létre a *forog* szónak.

Ilyen pl. a **szekér**, amely a kerekéről és a kerekének a forgó mozgásáról kapta az elnevezését. A szó családjának megismeréséhez hozzájárul a Németh Gyulától vett következő idézet:

"Bizonyos, hogy az orosz *možara* ~ *mažara* szekérnév összefügg a krimi tatár szekérnévvel, ez meg a magyar népnévvel. ... a tatárjárásról szóló kínai források a nevet Ma-dža-r -nak írják." (NÉMETH 1991:312)

Németh Gyula fenti gondolatai legalább öt, de inkább több fontos információt tartalmaznak. Az egyik, hogy az orosz *možara* ~ *mažara* szekérnév biztosan nem szláv eredetű, hanem átvétel valamely nyelvből. A krimi tatár szekérnév sem török eredetű, hanem olyan nyelvből való, amely közös gyökerű azzal a nyelvvel, amely alkotta a magyar népet. A *možara* ~ *mažara* szekérnév

és a *magyar* népnév nem egymásból keletkeztek, bár egy szócsaládba tartoznak. Lényeges a névnek a kínai források *Ma-dža-r* tagolása, mert megtámogatja a *magyar* népnévnek a földrajzi névi kutatások hátterében általunk megállapított tagolását, szerkezeti felépítését (vö.: *magya-*: szótő + *-r*: képző 'valamihez tartozó, valamivel ellátott'). A kutatásaink fényében - bár a *magya-* végső, azaz abszolút szótőnek tűnik a jelen tudásunk szerint - a *magya-* tő további elemekre bomlik, vö.: *ma-* + *-gya-*. Ennek a rendszernek a megismerése és bemutatása további kutatások feladata. A kínai források tagolása is megerősít ebben bennünket. Mindez a *magy. szekér* és egyben a *székely* népnév szerkezeti felépítésének a megállapítását is igazolja. Az egyezés oka a közös gondolkodás és az ugyanazon szóteremtés, szóalkotás hagyománya. Mindkét szó azonos gondolkodás és tudat eredménye. Ehhez tudni kell, hogy a kerék lényege az, hogy egy ponthoz, azaz a tengelyhez olyan körvonal tartozik, másképpen karika, amelynek minden pontja ugyanazon távolságra van a középponttól. A *székér*nek pedig olyan 'kerék' jelentésű szó szolgált alapul, amely az elnevezéskor a *szekér* volt, pontosabban a *szekér* névadáskori ejtése. Ez a szó összefügg a *teker*, *csavar*, *forog* stb. szavakkal. A *magyar* népnév valamint a *možara* ~ *mažara* szekérnév egyaránt egy ponthoz, maghoz tartozót jelent. Az első esetben a magból sarjadt emberről, a második esetben pedig a tengelyhez, mint középponthoz tartozó körvonalról, másképpen a kerékről van szó, amely átment a jármű megnevezésére. A kínai forrásokban ennek a *Ma-dža-r* lejegyzése pontosan jelzi az eredeti szótaghatárokat, amelyek valójában szóhatárok voltak eredetileg. A szerkezeti felépítése: *Madža-*: relatív szótő (< *Ma-*: abszolút szótő + *-dža-*: képző) + *-r*: képző 'valamivel ellátott, valamihez tartozó'.

Már a Gyökrendszer írása idején látszott, hogy a 'víz, mag, mony, szík stb.' jelentésű szavak bármennyire is abszolút szótőnek tűnnek, tovább bonthatók s egy két tagból álló mellérendelő összetételről van szó, amely hangutánzó eredetű ikerszó. A *magyar* népnév - mint önelnevezés - is egy ponthoz, 'maghoz tartozó hajtást' jelent. Másképpen az *ember*, a *magyar* egy magból, monyból lett teremtmény. Ezt az elnevezés a szerkezeti felépítésében és a jelentésében is igazolja. A földrajzi névi kutatások fényében az összefüggés tehát nemcsak helyénvaló, hanem még a *szekér* szó is a *možara* ~ *mažara* szekérnév alakváltozatai közé tartozik.

Tény, hogy a kerék feltalálása forradalmasította a szállítást és nélkülözhetetlen része lett számos eszköz elkészítésének. A *szekér* legkorábbi előfordulását az eddigi régészeti kutatások jelzik. Megjegyezzük, Szentendrén látható az a kb. 4 ezer éves, a rézkorból származó kétkerekű kocsinakett, amit Budakalászon tártak fel²⁴. Eszerint több ezer évvel ezelőtt már ismert volt a *szekér* nemcsak Mezopotámiában. Kérdés, elfogadhatók-e azok a származtatásról szóló vélemények, amelyek eddig elterjedtek.

A nyelvészetben a mai napig bizonytalanság van a *szekér* körül. Az akadémiai álláspont szerint a *magy. szekér* „Bizonytalan eredetű. Talán honfoglalás előtti iráni jövevényszó, vö. középiráni **sakar* (?**sākār*) 'szekér' vö. még ói. *śakata*, prákrit *sagada* 'kordé, szekér'. (TESz) < *magy. szeké-*: relatív szótő (< *sze-*: abszolút szótő + *-ké-*: képző) + *-r*: képző, középiráni **saka-* + *-r*, ói. *śaka-* + *-ta*, prákrit *saga-* + *-da*. Az idegen nyelvi megfelelőek tartalmazzák az *-r* előzményét (vö.: *-r* < *-δ* < *-t*), az eredeti zárhangot, vö.: *-t*, (*-t* > *-d*).

Ligeti Lajos szerint „A szónak nincs kifogástalan magyarázata. ...A *magy. szekér* (*szekeret*) hangtani meghatározója *a > e* és *t > r*. A kérdésre csak indoiráni oldalról várhatunk feleletet.” (LIGETI:1986:151)

Ligeti Lajos nem gondolt arra, hogy az, ami az irániiban a magyarral egyezik, az szkíta és hún gyökerű is lehet. A Volga-Urál vidéke földrajzi neveinek az összehasonlító nyelvi elemzése lehetővé

²⁴ Erdélyi István régész-történész professzor szóbeli információja alapján.

tette a szó nem iráni eredetű magyarázatát, ugyanakkor támogatja az iráni nyelvekben való előfordulásának az idetartozását is. Ennek a helyzetnek a kulcsa pedig a szkítáknál és a hunoknál található.

A kérdés a nyelvcsaládok problémáját, így az uráli, az altáji és az indoeurópai nyelvcsaládok kérdését egyaránt érinti. Fontos körülmény, hogy a szekér használata függ a természeti környezettől is. Úgy, ahogyan lóval nem lehet közlekedni bizonyos terep- és talajviszonyok között, szekérrel sem lehet bárhol. Ehhez tudni kell, hogy az utolsó jégkorszakban az állandó jég határa - bár nem volt egyenes vonalú Euráziában - a 60., a Bajkál tótól keletre a 65. szélességi fok vonalában lehetett. I.e. kb. 13 ezer évvel indulhatott meg a jég északabbra húzódása. Ez azt jelenti, hogy a 45 és 65 szélességi fok közötti sáv a folyóforrások területe egyrészt alkalmas volt a homo sapiens sapiens kifejlődésére már a pattintott kőkorban, másrészt az állandó jég határának északi irányban történő visszahúzódásával a folyóforrásokban megszületett és kifejlődött nyelvi kultúrához tartozó népek, népcsoportok mozgása is megindulhatott. Egyik része követte a jég mozgását, annak mentén északabbra és minden bizonnyal nyugatabbra vonult s elsőként juthatott el Kelet-Európa, északon egészen a mai Finnország területére. A másik rész közül valamennyien helyben maradhettek, mások keletebbre, délebbre és nyugati irányba egyaránt kimozdulhattak. A nyelvek alapszókincsét azok a szavak képezik, amelyek születését a bölcső természeti környezete határozta meg s ez a folyóforrások vidéke volt.

Az első megnevezés a vízforrás valamennyi tulajdonságát magában foglalta. Ez azt jelenti, hogy egy szó, amely egy adott, a közvetlen lakóhelynél lévő forrásra utalt, jelentéstartalmában több jelentésmozzanat kapott helyet. Az egyes jelentésmozzanatok idővel önálló életre keltek, állandósultak egy-egy hangalakhoz tapadva s ezzel megindult a nyelv gazdagodása. Ahogyan László Gyula mondta, a nyelv önmagából újult meg, amely folyamat a mai napig tart pl. a magyar nyelvben. Ily módon az emberi élet további alakulása során a folyóforrások elnevezései alkalmasak voltak a természeti és társadalmi környezet alkotó elemeinek a további megnevezésére. A folyó neve átszállt a folyó környéki területre, amely gyakran mocsár volt, az ott növekvő növényre, állatra, s nem utolsósorban az ott élő emberekre, akik a forrás vizét itták, a környék növényeit, állatait ették. A folyó tulajdonságai alkalmasak voltak cselekvések kifejezésére, tárgyak megnevezésére, színek megkülönböztetésére. Egyszóval, az emberi élet ugyanolyan, mint a folyóforrás és a folyó. Tovább menve, a folyó s a nyelv, az ugyanabból a bölcsőből kinőtt nyelvek őrzik ezeket a nyomokat, amelyeket csak akkor találunk meg, akkor ismerünk fel, ha a nyelvet használó nép, népek természeti és társadalmi környezetét lehetőség szerint figyelembe vesszük.

Az északra és északnyugatra húzódott népek természeti környezete nem sokat változott, alapvetően a folyók, tavak, mocsarak, lápok határozták meg az életüket s azok határozzák meg ma is. Ezért a folyóforrások tulajdonságai az itt található növények, állatok, természeti környezet és a megélhetéshez szükséges tárgyak elnevezésére voltak alkalmasak. Minden bizonnyal a 'görbe' jelentést alkalmazták a kerek, bogyószerű gyümölcs, a földieper stb. megnevezésére, amelynek az íze, édeskés volta és számos más tulajdonsága is megkapta ezt az elnevezést. Ugyanakkor nem volt szükségük szekérre, kerek járműre, hiszen a földrajzi környezet alkalmatlansága miatt az ott élők nem kényszerültek annak a feltalálására. Ezzel ellentétben, a másik rész, amely délebbre, keletebbre és nyugatabbra húzódott, más természeti környezetbe került, olyan helyekre, ahol kevesebb a mocsár, több a hegy, stb. Azt is számításba kell venni, hogy a jéghatár északabbra húzódásával a mocsaras területek is északibb területeken lettek jellemzőek, a korábbi mocsarasok pedig fokozatosan száradtak.

Ismeretes, i.e. 3000-re elterjedt a ló ismerete, háziasítása. A ló és a fémek megismerése az addigiakhoz képest más irányú kultúra kialakulását tette lehetővé. Az elnevezések gyökere azonban

ugyanaz, mint az első csoportnál. A 'görbe' jelentés ismerete két alapvető szó, a *kanyar*, *kunkor* (lehet vízszintes és függőleges irányú) és a *teker*, *tűr* körébe tartozó szócsalád kialakulását tette lehetővé. A folyó nemcsak kanyargott, de a víz tovahaladása során *tekercs* alakú hullámok keletkeztek. Ezek a hullámok bár méreteiben nagyobbak, de alakra ugyanolyanok a nagy vizeken is, a tengereken, a tavakon, tekercs, henger formájúak.²⁵ Nem lehet véletlen, hogy a szó a nagy víz, a tó és a kis patak megnevezésére, de a hegyek jelölésére is egyaránt alkalmas.

Eleink olyan jó megfigyelők lehettek, hogy láthatták, a fa a vízen halad a vízzel együtt, hiszen alatta hengerül a víz. Ezt a jelenséget utánózták, lemásolták úgy, hogy maguk készítettek kereket minden bizonnyal fából, amelyre a szálfat rátették és gurították. Egyértelmű, hogy a magyar *szekér* létrehozása ezen a megfigyelésen alapul s a szó jelentésének alapja a víz forgó, hengeredő mozgásával kapcsolatos, vö.: 1. körkörös, forgó mozgás, ilyen irányú művelet; 2. kerek alakú tárgy; 3. a kerek tárgy forgó mozgásakor adott hang. Fontos, hogy a jelentések eredetileg a vízforrás, a folyó felső szakaszának jellegzetes tulajdonságai lehettek, először rá vonatkoztak ezek a jelentések. A természet mintát adott a tárgyak, eszközök elkészítéséhez, így a kerék gyártásához is. A kerék, kör és a kunkor, kanyar, kacs, kocsi szavak egymásnak alakváltozatai. A *kocsi* kereke a *kacs* mintájára görbül. A *k-* kezdetű szavakkal szemben a *t-* és fejleményei kezdetűek pedig egymásnak alakváltozatai. Idetartozik a *teker*, *tengely*, *henger*, *szekér*, *csavar*, *mángoro(l)* stb. A folyó csavarodásához, tekeredéséhez hasonlóan folyik, kúszik, növekszik a növény is. A *možara* ~ *mažara* nevű szekér kereke a *mángorló*hoz hasonlóan forog, tekeredik, hengerül. Ezek a tárgyak tehát úgy forognak, mint ahogyan a forrás teszi ezt, úgy hengerülnek, mint ahogyan a víz folyik, azaz hengerülve, ahogyan a szkíták is tudták.

Eredetileg a *teker* és társai ige-névszók lehettek. A *szekér* szavunk a jelentéstani oldalt tekintve egyértelműen a jármű forgó részéről, a kerekéről kapta a nevét s a szó ősből változata a *teker*. A *szekér* szó tehát hajló görbülő, forgó, tekerő mozgást jelentő szavak, eredetileg nomen-verbumok családjába tartozik. Hangtanilag a *szekér* szókezdoje (*sz-*) végső *t-*ből keletkezett: *t-* > *ʈ-* (*th-*) > *s-*. A *szekér* (sVkvVr) korábbi alakja *sVnkVr lehetett. A végső mássalhangzó a képző kezdő hangja az *-r* tremuláns hang, eredeti *-t-* fejleménye: *-t* > *-δ* > *-r*.

A földrajzi névi kutatások háttérben nem igazolható Ligeti Lajos alábbi véleménye: Bizonyos, az uráli és a török nyelvekben is felfedezhető változásokat konvergens hangfejlődésnek is nevezzük. (LIGETI 1986) Az ok másutt keresendő.

Tény, hogy a szócsalád tagjai az uráli és az altaji nyelvekben megtalálhatók, a szálak azonban az ősmagyarhoz és a szkíta-hun gyökerekhez vezetnek. A legelső mintát a megnevezésekhez az életet adó, az élet legfontosabb feltételül szolgáló víz, a forrásvíz adhatta, amelynek a megnevezéséhez alapul egyértelműen hangutánzó-hangulatfestő szavak szolgáltak. A magyar nyelvben minden ismert és használatos, ami a szekér és a kocsi szócsaládjába tartozik.

A magy. *szekér*: 'teker, kerék' jelentésű, amely jelentés a kerekes jármű egészére átment. A *szekér* a 'teker' jelentést hordozó kerékről kapta a jelentést. A kerék mozgása ritmikusan ismétlődik, egy átforduláskor a kerék ugyanoda jut vissza, ahonnan elindult, miközben halad, utat tesz meg. A *szekér* szavunk a kerék alakja miatt alkalmas arra, hogy forgómozgással kapcsolatos jelentést őrizzen. Hasonló jelentésű a magyar *henger*(el), *mángor*(ol) 'tekerő mozgást végez'. A földrajzi nevekben társulhat a 'kerek' jelentéshez a 'mocsár, tó' jelentés is. A történelem *szekere* pedig 'a történelem folyása' jelentésben fogható fel. Az alábbiakban bemutatunk néhány, a *szekér*hez hasonlóan görbüléssel, hajlással, forgással rokon jelentésű szót, vö.:

²⁵ Itt kell keresni a *tenger* szó jelentését és nem a nagy vízre kell gondolnunk.

A magy. **tekerő lant**: alapja a ‘teker’ jelentés. Másik neve **nyenyere**. A hangszer két megnevezése - a *teker* és a *nyikorog* - annak a leglényegesebb két tulajdonságát tartalmazza vagyis, hogy a hangszer tekerés közben nyikorgó hangot ad.

A magy. **nyikorog** ‘kellemetlen, éles, meg-megszakadó’ hangot ad ~ a kerék. (MÉK) < *nyiko*:- szótő + -*rog*: képző.

A *nyikorog* rokona a **csikorog**: ‘...éles, ritmikusan ismétlődő, bántó hangot ad’ ... Hangutánzó eredetű szócsalád. Ősi örökség a finnugor korból... vö.: osztj. V. *t’ik’erta* ‘csikorog’ votj. Sz. *žukirt*- ‘nyikorog’, mdE. *tšikur*, *tšikor* ‘csikorgás’...’ (TESz) < magy. *csiko*:- szótő + -*rog*: képző, osztj. V. *t’ik’er*:- relatív szótő (< *t’ik*’-: szótő + -*r*: képző) + -*ta*: képző, votj. Sz. *žukir*:- relatív szótő (< *žuki*:- szótő + -*r*: képző) + -*t*: képző, md.E. *tšiku*:- szótő + -*r*: képző, *tšiko*- + -*r*: A szócikk írója hibázott, mert nem vette figyelembe pl. az altáji nyelvek adatait. Nem igazolt a magyar szó finnugor származtatása, bár a hozott adatok idetartoznak.

A magy. **torok** ‘torkolat’ < *to*:- szótő + -*rok*: képző szerkezeti felépítésű. A magy. **csokor** ‘falka, csoport, virágcsokor, bokréta, szalagcsokor’ Hangfestő eredetű ... összefügghet a kukorodik, kuporodik-féle szavakkal... zsugorodik-kal... A szócsalád eredeti jelentése ‘összeszorít egy tömegbe gyűjt... tömeg, köteg, csomó’. Ősi örökség a finnugor korból: vö. zürj. V., Sz. *t’šuker* ‘rakás, nyáj, tömeg, csoport’ I. *t’šukar* ‘ua-’ V. Sz. *t’šukertni* ‘gyűjt’... valamikor igenévszói jellegű lehetett.” (TESz) < magy. *csoko*:- szótő + -*r*: képző, zürj. V., Sz. *t’šuke*- + -*r*, *t’šuka*- + -*r*, *t’šukert*:- relatív szótő (*t’šuker*:- relatív szótő + -*t*) + -*ni*: főnévi igenév képző. A magyar szó finnugor származtatása ismét nem fogadható el, mert a számvetésből hiányoznak az altáji nyelvek adatai.

A magy. **zsugor**: ‘Az egykori *sugor ige meglétére következtethetünk a régi sukoro-féle helynevek... valamint a füst szó jelzőjeként előforduló sokorú... ‘domborulás, kunkorodás’ jelentésárnyalat dominál. ‘ (TESz) < magy. *zsugo*:- szótő + -*r*: képző.

A magy. **teker** ‘Bizonytalan eredetű. Talán ótörök jövevényszó....oszm. *devir*- ‘forgat, fordít, megfordul, visszatér’, csuv. *tavār* ‘feltűr (pl. ruhaujjat)... alt. *ter* ‘kerül, körbejár’, tuv. *dar*- ‘rácsavar, ráteker’, jak. *tüör*- ‘forgat’, *tier*- ‘átfordít, kifordít’, *tögürüy*- ‘körbejár’... mong. *tegere*- ‘teker’. (TESz) < magy. *teke*:- abszolút szótő + -*r*: képző, oszm. *devi*- + -*r*, csuv. *tavā*- + -*r*, alt. *te*- + -*r*, tuv. *da*- + -*r*, jak. *tüö*- + -*r*, *tie*- + -*r*, *tögü*- + -*rüy*, mong. *tege*- + -*re*.

A magy. **takar**- „‘valamibe göngyöl, valamivel körülvesz, összehord, felhalmoz (termést) Ismeretlen eredetű.” (TESz) < *taka*:- abszolút szótő + -*r*: képző.

A magy. **tér** ‘eredeti irányától elfordulva más irányban halad tovább, másfelé kanyarodik’. Vitatott eredetű. - 1. Ótörök jövevényszó, vö. türk *tegirä* ‘körül’ (< körbe járva), ujj. *tägrä* ‘ua.’ oszm. azerb. *devir*- ‘forgat, fordít, megfordul, visszatér’ alt. *ter* ‘kerül, körbe jár’, tuv. *dar*- ‘feltűr, megcsavar’, jak. *tier*- ‘átfordít, kifordít’, csuv. *tavār*- ‘feltűr (pl. ruhaujjat) megfordít, visszaad, bosszút áll’”. ld. magyar *térül-fordul*. (TESz) < magy. *té*:- abszolút szótő + -*r*: képző, türk *tegi*- + -*rä*, ujj. *täg*- + -*rä*, oszm. az. *devi*- + -*r*, alt. *te*- + -*r*, tuv. *da*- + -*r*, jak. *tie*- + -*r*, csuv. *tavā*- + -*r*.

A magyar **orsó** (*or*- + *só*) első *or*- része tartozik ide, melynek jelentése ‘teker, csavar’. < *or*:- relatív szótő (< *o*:- abszolút szótő²⁶ + -*r*: képző) + -*só*: képző.

A magyar **őröl** ‘apróra tör’ oszm. *degirmen* ‘malom’, azerb. *däyirmen*, türkm. *degirmen*

²⁶ Megjegyezzük, hogy a szavak a használat során olykor annyira lerövidültek, hogy a relatív szótő egybeesett az abszolút szótóval.

gag. *dermen* ujj., Kāšy. *tägirmän*. (TESz) < magy. < *örö-*: relatív szótó (< *ő-*: szótó + *-rö-*: képző) + *-l-*: képző), oszm. *degir-* + *-men*: képző, azerb. *däyir-* + *-men*, türkm. *degir-* + *-men*, ujj., Kašg. *tägir-* + *-män*. A fenti képzett szavaknak a relatív szótóve tartozik ide.

A magyar *csavar* 'vitatott eredetű, vö.: Kāšy. *čävür-*, csuv. *šavār-* 'fordít...' Az egyeztetésnek súlyos hangtani nehézsége van: a török *čävür-* magyar megfelelőjeként ugyanis *csór vagy *csúr volna várható." (TESz) < magy. *csava-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, Kašg. *čävü-* + *-r-*, csuv. *šavā-* + *-r-*. Megjegyezzük, hogy az egyeztetésnek nincs hangtani nehézsége.

Idetartozik a magy. *csűr* 'csavar', *csűr-csavar*, *csír-csavar*. Nemcsak *csór* vagy *csúr* volna várható, mert a palatális hangrendű török szónak a szintén palatális magánhangzójú *csűr* és *csír* tökéletes megfelelője. Megjegyezzük, a magy. *csór* 'eltulajdonít' is idetartozik, hiszen az, aki lop, csór, görbe úton jár, nem egyenesen cselekszik.

A magyar *tükör*, *tyükör*, *tyűkör*, *tikör*... Valószínűleg ÓT. eredetű, vö. csuv. *těkěr* 'tükör, szemüveg, üveg, *tüker* 'üveg', *tükerek* 'kerek', csag. *täkir* 'kerek', oszm. *teker*, *tekerlek* 'kocsikerék', azerb. *täkär* 'ua.', türkm. *tigir* 'ua.', tat., nog. *tögäräk* 'kerek', tat. *tügäräk* 'kerek, kör', kirg. *tegerek* 'ua.' jak. *tögürük* 'kerek' stb. vö. még mong. *tögürük* 'kerek, kör' (TESz) < magyar *tükö-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, *tyükö-* + *-r-*, *tyűkö-* + *r-*, *tikö-* + *-r-*, csuv. *těkě-* + *-r-*, *tüke-* + *-r-*, *tüke-* + *-rek*, csag. *täki-* + *-r-*, oszm. *teke-* + *-r-*, *teker-*: relatív szótó (< *teke-*: abszolút szótó + *-r-*: képző) + *-lek*: képző, azerb. *täkä-* + *-r-*, türkm. *tigi-* + *-r-*, tat. Kr., nog. *tögä-* + *-räk*, tat. *tügä-* + *-räk*, kirg. *tege-* + *-rek*, jak. *tögü-* + *-rük*, mong. *tögü-* + *-rük*.

A magyar *egér* 'egy fajta apró, rágcáló állat, a ló nyakán, füle tövében vagy torkában keletkezett daganat, kidudorodó izom... a lókönyvtömlőjének gyulladása, kis termetű ló, a disznó faránál levő két kis hús kétfelől, kidudorodás a marha, a ló vékonyánál, férfi nemzőszerve. Ősi örökség a finnugor korból, vö. vog.T. *tenker*, osztj.V. *lonker*, zürj.V. *šir*, mdE. *tšever*, mdM. *šejer*, finn *hiiri*, észt *hiir* 'egér...' (vö. mandzsu *singeri* 'egér, patkány', tunguz *siherokan*, *hiherokan*²⁷ 'patkány' (TESz) < magy. *egé-*: szótó + *-r-*: képző, vog.T. *tenke-* + *-r-*, osztj.V. *lonke-* + *-r-*, zürj.V. *ši-* + *-r-*, md.E. *tševe-* + *-r-*, M. *šeje-* + *-r-*, finn *hii-* + *-ri*, észt *hii-* + *-r-*, mandzsu *singe-* + *-ri*, tunguz *sihe-* + *-rokan*, *hihe-* + *-rokan*. A megnevezést a dudor forma és az állat gyors mozgása motiválhatta.

A magyar *sír*, *Sewer*, *Seír*, *sier* 'temetkezésre szolgáló gödör, illetőleg a fölé emelt halom. Bizonytalan eredetű, talán ősi örökség a finnugor korból. vö. cser. KH. *šegerlā* 'temető', U. *šügar*, B. *šügär* 'sír' (TESz) < magyar *sí-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, *Sewe-* + *-r-*, *Sei-* + *-r-*, *sie-* + *-r-*, cser. KH. *šeger-*: relatív szótó + *-lā-*: képző, U. *šüga-* + *-r-*, B. *šügä-* + *-r-*. Az elnevezést a dudor, a domb jelentés motiválta. A magyar szónak a finnugorból való származtatása nem igazolt.

A magyar *tűr* 'összehajtogat, összegöngyöl, (a ruha szélét, ujját) felhajtja' ÓT. eredetű. vö. ujj., Kāšy., KB., csag. *tür-* 'hajtogat, teker, felhalmoz' oszm. *dür-* 'felteker, felgöngyöl' türkm. *düyir-* 'összeteker', tat. bask. *tör-* 'hajtogat, göngyöl', jak. *tüür-* 'teker', csuv. *těr-* 'csomóba gyűjt (szalmát)', összegyűr'. (TESz) < magy. *tű-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, ÓT. ujj., Kāšy., KB., csag. *tü-* + *-r-*, oszm. *dü-* + *-r-*, türkm. *düy-* + *-r-*, tat. bask. *tö-* + *-r-*, jak. *tüü-* + *-r-*, csuv. *tě-* + *-r-*.

Idetartozik a magy. *csörögefánk* előtagja a *csöröge*, amely a TESz véleményével

²⁷ Figyelemre méltó, hogy a tunguz ugyanabban a szóban ismeri szókezdő helyzetben a *h*-t, ld. baskir *h-*, és az *s*-t, ld. tat. *s-*.

ellentétben nem a *csörgő* hangutánzó szóról kapta a nevét, mert a csörgéshez semmi köze. A tészta készítésének a módja, a különös módon való hajtás, a tekerés, fordítás adta az alapot a megnevezéshez. Vö.: magy. *csűr*; *csavar*; *gyürke*, csuv. *čěrke*, *čürke*.

A magyar **gyúr** 'por- vagy lisztszerű anyagot nyomkodva kever, tömörít, dagaszt'. ÓT. eredetű, vö. ujj. *yogur-*, CC. *yūr*; oszm. *yogur-*, kirk. *žūr-*, mong. *džigura-* 'gyúr, összekever (tésztát)' (TESz) < magyar *gyú-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, ujj. *yogu-* + *-r-*, CC. *yū-* + *-r*; oszm. *yogu-* + *-r*, kirk. *žū-* + *-r-*, mong. *džigu-* + *-ra*.

A gyúrás olyan cselekvés, amelyet forgatva nyomkodással végeznek.

A magyar **mogyoró**, **monyoró** a mag alakjáról kapta az elnevezést. Szerkezeti felépítése: *mogyo-*: abszolút szótó + *-ró*: képző, *monyo-*: szótó + *-ró*: képző.

A magyar **eper** '1. földieper, 2. eperfa gyümölcse'. Ősi örökség az ugor korból, vö. vog.P. *äperex*, AL. *äprä*, *äprex*,... (TESz) < magyar *epe-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, vog.P. *äpe-* + *-rex*, AL. *äp-* + *-rä*, *äp-* + *-rex*.

Nem igazolt a magyar szónak az ugor nyelvi egységből való származtatása. A gyümölcs az alakjáról kapta az elnevezést.

A magy. **hungár** és **magyar** népnevek úgy kötődnek ide, hogy az elnevezéshez a mintát a folyóforrás elnevezése adta, hiszen a vízhez, a folyóhoz hasonlóan az ember is teremtmény, sarj. A két népnév személynév lehetett eredetileg, amely dinasztianévvé vált, idővel pedig népnév lett belőle. A szó családjába több személynév is tartozik, vö.:

A magy. **Csikar**: személynév, vö.: magy. *csikar*: 'A gyomorban, bélben görcsös fájdalmat okoz' (TESz); 'kemény, csomós képződmény (MÉK); *csikari* 'fösvény, zsugori'. < *Csika-*: abszolút szótó + *-r-*: képző.

A magy. **Szekerce**: személynév, vö.: magy. *szekerce*: 'rövid nyelvű, faragó szerszám' vö. fejsze, balta, topor, 'ácsbalta', hajlított alakú. < *Szeker-*: relatív szótó (< *Szeke-*: szótó + *-r-*: képző) + *-ce*: képző.

A magy. **Szekérgyártó** (*Kerekgyártó*): személynévek, vö.: magy. *szekérgyártó*, *kerékgyártó*: 'Fából kocsit, kereket stb. készítő iparos, bognár' (MÉK) < *Szekér*: relatív szótó + *gyártó*: relatív szótó.

A magy. **Szekernye**: személynév, vö.: *szekernye* 'csizmaszerű bőr lábbeli', (TESz).

Onnan kaphatta a nevét, hogy eredetileg lábra tekerték. Vö. magyar *csizma* palóc *t'izma* (TESz) < *Szeker-*: relatív szótó + *-nye*: képző.

Számos földrajzi név is a szó családjába tartozik, vö.

magy. **Csingervölgy** 'Ajka városrésze' < *Csinger* (< *Csinge-*: szótó + *-r-*: képző) + *völgy*;

magy. **Csengeri dülő** < *Csengeri* (< *Csenger* + *-i*: melléknév képző) + *dülő*); **Csinger-víz** 'A völgyben folyó víz' < *Csinger* (< *Csinge-*: abszolút szótó + *-r-*: képző) + *víz*;

magy. **Csenger** 'helység Szabolcs-Szatmár megyében' < *Csenge-*: szótó + *-r-*: képző;

magy. **Tengeri** 'helység Baranya megyében' < *Tenger*: relatív szótó (< *Tenge-*: szótó + *-r-*: képző) +

-i: melléknév képző;

magy. **Tekeres** ‘1974-ben Orfűvel egyesült település’... Előzménye a magy. ... *tekere* ‘görbe, kanyargós’... Elsődlegesen víznév volt.’ (KISS) < *Tekere*:-: relatív szótó (< *Teke*:-: abszolút szótó + -*re*: képző) + -*s*: képző.

A magy. **Tekerő**-t a szakirodalom a Sebes-körösből Harsáynál kiszakadt és Szeghalom alatt abba visszatérő ágnak tartja. Ez a vízszakasz valamikor a Sebes-Körös mellékága volt... egykor azonban jóval kanyargósabb, terjengősebb vízszakasznak az egészére vonatkozott... A Kis-Sárrét csatornázása előtt igen részletes térképek ugyanis egyöntetűen azt jelzik, hogy a Tekerő nevet csak e folyásnak mintegy a fele, kb. Békés megyei szakasza viselte, amelyik Iráznál... kezdődött és ment nyugatra Szeghalomig... Ez a szakasz méltán viselte a Tekerő nevet, mert rendkívül tekervényes folyású volt, több tavat, mélyebb mocsárrészt kötött össze Iráztól Szeghalomig, ... A folyás további, kelet felé eső szakaszát Iráz és Harsány között régen *Csiket-ér*-nek nevezték... A LIPSZKY-féle térképen... a Tekerő nevet már nem találni, a keleti szakasz ott a Sebes-ág a *Csikó* nevet viseli. (A későbbi *Csiket-ér* ~ *Csikó* esetleg a *Chokud* er:... Megjelenik viszont a *Tekerő-ér* név újra a Magyar Atlaszon (PEST 1848) mégpedig feltűnően az egész folyásra vonatkozóan... mai helységnevekkel...*Szőcskőd*-puszta...” (BENKŐ 1998:140) < *Teke*:-: abszolút szótó + -*rő*: képző, *Csiket* (< *Csike*- + -*t*: képző) + *ér*.

A magy. **Szeged** ‘hn... A névadás indítéka az a nagy derékszögű kanyar lehetett, amelyet a Tisza alkot a város közepénél, a régi települési mag táján.’ (KISS) < *Szege*:-: abszolút szótó + -*d*: képző (vö.: *t* > 1. *d* 2. *δ* > *r*).

A magy. **Hüküri-tó** < *Hüküri* (< *Hükü*:-: szótó + -*ri*: képző) + *tó*

A magy. **Eger patak** < *Ege*:-: abszolút szótó + -*r*: képző.

A magy. **Sokoró** ‘dombvidék Győrtől délre a Kisalföld peremén’... A magyar *zsugorodik* ige alapszavának egyik változatából képzett R. *sokorú* ‘tekergős ld. *Sukoró* ‘község Fejér megyében’. (KISS 1980) < magy. *Soko*:-: abszolút szótó + -*ró*: képző, *soko*- + -*rú*.

Más, nem magyar nyelvi tulajdonnévi és közszói párhuzamok is bőséggel használatosak, vö.:

hanti **tor** ‘tó’, **tírek** ‘torkolat’ < *to*:-: abszolút szótó + -*r*: képző, *ti*- + -*rek*; han. **sigyt** (< *sigy*:-: : abszolút szótó + -*t*: képző) ‘tó és folyó v. tavak közti folyó, folyam’ (vö.: magy. *Csiket-ér*); han. **šor** ‘folyó, patak’ (< *šo*:-: abszolút szótó + -*r*: képző), han. **tūr, tōr** ‘tó’ (< *tū*:-: abszolút szótó + -*r*: képző, *tō*- + -*r*).

manysi **huṇari** ‘mélyedés, völgy’ < *huṇa*:-: abszolút szótó + -*ri*: képző; *nār, n’ēr* ‘mocsár, láp’ (< *nā*:-: abszolút szótó + -*r*: képző, *n’ē*- + -*r*).

komi **čer** ‘folyótorkolat’ (< *če*:-: abszolút szótó + -*r*: képző), komi **šor** ‘patak’ (< *šo*- + -*r*), komi **jegyr** ‘északi mocsaras’ (< *jegy*- + -*r*).

mari **jar** ‘gödör, szakadék’, **jār, jer** ‘tó’ < *ja*:-: abszolút szótó + -*r*: képző, *jä*- + -*r*, *je*- + -*r*, mari **čönge**- + -*rek*.

udmurt **šur** ‘folyó’ < *šu*:-: abszolút szótó + -*r*: képző.

vojták **mugor** ‘mag, kicsi, kerek ‘mag, kicsi, kerek’ < *mugo-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

mordvin M. **er’k’e** ‘tó’ < *e-*: abszolút szótő + *-r’k’e*: képző.

finn **järve**, *-vi* ‘tó’ < *jä-*: abszolút szótő + *-rve*: képző, **tura** ‘mocsáros, vízenyős’ < *tu-*: abszolút szótő + *-ra*: képző.

szamojéd **jaure, javr** ‘tó’ < *jau-*: abszolút szótő + *-re*: képző, *jav-* + *-r*.

Az altáji nyelvcsaládba sorolt nyelvek közül a ‘hajlás, görbeség’ jelentéssel kapcsolatos a mongol **Tengri-nor** ‘tó neve’ (KISS) < *Tengri* (< *Teng-*: abszolút szótő + *-ri*: képző) + *nor* (< *no-*: abszolút szótő + *-r*); mong. *nor* ‘tó’.

A csuvas **urapa** ‘szekér, kerék’, ujj. *harva*, üzb. *arava*, azerb., oszm., türkm., kirg., csag., pol. *araba*, kazak, k.kalp., nog., kum., tat., bask. *arba* ‘szekér’, arab *arabat*. (JEGOROV) < *u-*: abszolút szótő + *-rapa*: képző.

A csuv. **čirek** ‘torkolat, tó’ < *či-*: szótő + *-rek*: képző; csuv. **čërke, čürke** ‘feltekerni, felcsavarni’, Zamahš. *čörge* ‘feltekerni, csomagolni’, *čörgeš* ‘becsavarni egymást’, karacs. *čerger*, tuv. *dūr*, jak. *tūr* ‘feltekerni, feltúrni, felhengeríteni’, tat., bask. *tör*, ujj. *jürkä* ‘becsomagolni, feltekerni, becsavarni, körültekerni’. (JEGOROV 1964) < csuv. *čë-*: abszolút szótő + *-rke*: képző, *čü-* + *-rke*, Zamahš. *čö-* + *-rge*, *čörge-*: relatív szótő + *-š*: kölcsönös képző, karacs. *če-* + *-rge*, tuv. *dū-* + *-r*, jak. *tū-* + *-r*, tat., bask. *tö-* + *-r*, ujj. *jü-* + *-rkä*.

A csuvas **turi**, dial. *tävri* < *tagri* ‘felső’ < *tu-*: abszolút szótő + *-ri*: képző, dial. *tävri* < *täv-* + *-ri*, *tag-* + *-ri*.

A csuv. **tavär** ‘1. kifordít (subát), feltúr (pl. ruhaujjat), megforgat (szénát), 2. visszatér’, tefs. XII-XIII. század *tägrü*, azerb., oszm. *devir*, jakut *tier* ‘megfordít. átfordít’ tuv. *daar* ‘feltúr (ruhaujjat)’. (JEGOROV 1964) < csuv. *tavä-*: abszolút szótő + *-r*: képző, tefs. XII-XIII. század *täg-* + *-rü*, azerb. *tu-* + *-r*, *devi-* + *-r*, jakut *tie-* + *-r*, tuv. *daa-* + *-r*.

A csuv. **tavra** ‘1. körbe 2. körkörös út’, ÓT. *tägirä, tägrä*, tefs. XII-XIII. század *tägrä* ‘kör, környék’, Zamahš. *tegre* ‘környék’, *tegr* ‘kerek’, kirg., *tegere*, türkm. *tövere* ‘kör’, környék’, üzb. *davra* ‘kör’ azerb. *teker*, oszm., *tekerlek* ‘kerék’. (JEGOROV 1964) < csuv. *tav-*: abszolút szótő + *-ra*: képző, ÓT. *tägi-* + *-rä*, *täg-* + *-rä*, tefs. XII-XIII. század *täg-* + *-rä*, Zamahš. *teg-* + *-re* ‘környék’, *teg-* + *-ri*, kirg. *tege-* + *-rek*, türkm. *töve-* + *-rek*, üzb. *dav-* + *-ra*, azerb. *teke-* + *-r*, oszm. *teker-*: relatív szótő (< *teke-*: szótő + *-r*: képző) + *-lek*: képző.

A csuv. **aväräs** ‘ferde’, oszm. *avryk, avruk* ‘meggömbített, görbe, hajlított’, oszm., *igri*, üzb. *egri*, ujj. *egilgen, egri* ‘ferde’. (JEGOROV 1964) < csuv. *avärä-*: relatív szótő (< *avä-*: abszolút szótő + *-rä-*: képző) + *-š*: képző, oszm. *av-* + *-ryk*, *av-* + *-ruk*, *ig-* + *-ri*, üzb. *eg-* + *-ri*, ujj. *egil-*: relatív szótő (< *egi-*: abszolút szótő + *-l*: képző) + *-gen*: folyamatos melléknévi igenév képző, *eg-* + *-ri*.

Az *-r-* párhuzamos hangja az *-l-* vö. magy. *tengely*, *székely*.

A csuv. **avär** ‘örvény’, régi *avär-*, ÓT. *äbir*, *ävir*, MK, csag. *eir*, üzb. *ugir*, türkm. *ovür*, KB. csag. *ävir*, *ävür*, ... k.kalp. *ujir*, nog. *u’ir*, kazah *üjir* ‘fordítani’, tuv. *eer* ‘forogni’, ... csag. *ägrik*, man. *agyr* ‘örvény, vízforgás’ (JEGOROV 1964) < csuv. *avä-*: abszolút szótő + *-r*: képző, régi *avä-* + *-r*, ÓT. *äbi-* + *-r*, *ävi-* + *-r*, MK, csag. *ei-* + *-r*, üzb. *ugi-* + *-r*, türkm. *ovü-* + *-r*, KB. csag. *ävi-* + *-r*, *ävü-* + *-r*, k.kalp. *uji-* + *-r*, nog. *u’i-* + *-r*, kazah. *üji-* + *-r*, tuv. *ee-* + *-r*, csag. *äg-* + *-rik*, man. *agy-* +

-r.

A csuv. *avǎrla* > *arla* 'fonni' PK. *ävrül* 'visszatérni' MK. *ekir*; AFT. *ägir*; *äir*; ujj. *egir*; üzb. *jigir*; oszm., turkm. *egir*; azerb. *ejir*; kumük, ojr., nog. *ijir*; kirg. *ijr*; alt., kazah, k.kalp. hak. *iir*; tat. *erlä* 'fonni'... mong. *igdex*, *ijgdex* 'orsóval fonni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *avǎr*:- relatív szótó (< *avǎ*:- abszolút szótó + *-r*:- képző) + *-la*: ige képző, *ar*:- relatív szótó + *-la* képző, PK. *ävri*:- relatív szótó + *-l*: képző, MK. *ekir*; AFT. *ägi*- + *-r*; *äi*- + *-r*; ujj. *egi*- + *-r*; üzb. *jigi*- + *-r*; oszm., turkm. *egi*- + *-r*; azerb. *ej*- + *-r*; kumük, ojr. nog. *iji*- + *-r*; kirg. *ij*- + *-r*; alt., kazah, k.kalp. hak. *ii*- + *-r*; tat. *er*:- relatív szótó + *-lä*: képző, mong. *ig*:- szótó + *-dex*: képző, *ijg*:- szótó + *-dex*: képző.

A csuv. *avra* 'tekerni, göngyölni', kazah, kirg. k.kalp. nog. tuv. hak. *ora*, ujj. *oru*, tat. bask. üzb. *ura* 'összegöngyöl, felteker...' Eredete nem világos." (JEGOROV) < csuv. *av*:- abszolút szótó + *-ra*: képző, kazah, kirg. k.kalp. nog. tuv. hak. *o*- + *-ra*, ujj. *o*- + *-ru*, tat. bask. üzb. *u*- + *-ra*.

A csuv. *ura* 'cérna gombolyag' (SIROTKIN?) < A csuv. *u*:- abszolút szótó + *-ra*: képző.

A csuv. *tǎkǎrlǎk* 'kis utca, köz, keresztutca', tyumeni tatár *tygyrlyk*, tat., bask. *tykryk* 'ua.' (JEGOROV 1964) < csuv. *tǎkǎr*:- relatív szótó (< *tǎkǎ*:- abszolút szótó + *-r*: képző) + *-lǎk*: képző, tyumeni tatár *tygyr*:- relatív szótó (< *tygy*:- szótó + *-r*: képző) + *-lyk*: képző, tat., bask. *tyk*:- szótó + *-ryk*: képző.

A csuv. *šavǎr*- 'forog, fordít' MK. *avür*; *čävür* 'forog', azerb. oszm. *čevir* 'forogni, megfordítani, körülvenni', azerb. *sovur* 'csavar, teker, pödör'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šavǎ*:- abszolút szótó + *-r*: képző, MK. *avü*- + *-r*; *čävü*- + *-r*; azerb. oszm. *čevi*- + *-r*, azerb. *sovu*- + *-r*.

A csuv. *šavra* 'kör', *šavraka* 'kerek', azerb. *čevrǎ* 'kör', oszm. *juvarlak* 'kerek'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šav*:- abszolút szótó + *-ra*: képző, *šav*- + *-raka*, azerb. *čev*- + *-rǎ*, oszm. *juvar*:- relatív szótó (*juva*:- szótó + *-r*: képző) + *-lak*: képző.

A csuv. *těr* régi l. 'kévébe gyűjteni (szalmát), hak. *tür*; jakut *tüür*; oszm., tuv. *dür* 'összeteker, összegöngyölít, tat., bask. *tör* 'begöngyöl, becsomagol, befordul, betér, becsavar, behajt, feltúr', tat. bask. *tör* 'összeteker, összegöngyölít'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tě*:- abszolút szótó + *-r*: képző, hak. *tü*- + *-r*; jakut *tüü*- + *-r*; oszm. tuv. *dü*- + *-r*; tat., bask. *tö*- + *-r*.

A csuv. *těķēr* 'tükör', ÓT. *tāgirǎ* 'körül, üzb. *tugarak* tat. *tügārǎk*, bask. *tühārǎk*, türkm. *töverek*, jakut *tügürü* 'kerek, mongol *tögürük*, mai *tögrök* 'kör,... kerek üveg'. (JEGOROV 1964) < csuv. *těķē*:- abszolút szótó + *-r*: képző, ÓT. *tāgi*- + *-rǎ*, üzb. *tuga*- + *-rak*, tat. *tügä*- + *-rǎk*, bask. *tühä*- + *-rǎk*, türkm. *töve*- + *-rek*, jakut *tügü*- + *-rü*, mongol *tögü*- + *-rük*, mai *tög*- + *-rök*.

A csuv. *šǎr*- 'gyúrni, összekeverni, (tésztát), ÓT. azerb., oszm. *yogur*, türkm. *yugur*, ujj. Sin. *yugur*, kirg. *žuur*, gag. *yur*; hak. *čura* 'dagaszt, gyúr, összekever' Vö. mong. *zuurax* "dagaszt, gyúr, összekever (tésztát)" (JEGOROV 1964) < csuv. *šǎ*:- abszolút szótó + *-r*: képző, ÓT. azerb., oszm. *yogu*- + *-r*, türkm. *yugu*- + *-r*, ujj. Sin. *yugu*- + *-r*, kirg. *žuu*- + *-r*, gag. *yu*- + *-r*; hak. *ču*- + *-ra*, mong. *zuu*- + *rax*.

A csuv. *šēr* 'föld, ország, hely', *šēršyv* 'ország, hely, környék', ÓT., KB., *jār*, *jir*, Zamahš., oszm. *jer*; ujj. *jer*; üzb., türkm., azerb., kum., nog., bask. *jer*; kirg., kazak, k.kalp. *žer*; tat. *žir*; ojr. *d'er*, hak. *čir*; tuv. *čer*; jak. *sir* 'föld. ország, hely', ÓT. *jir-sub* 'haza' (JEGOROV 1964) < csuv. *šē*:- abszolút szótó + *-r*: képző, *šēr*:- relatív szótó + *šyv*, ÓT., KB., *jä*:- szótó + *-r*: képző, *ji*- + *-r*; Zamahš., oszm. *je*- + *-r*; ujj. *je*- + *-r*; üzb., türkm., azerb., kum., nog., bask. *je*- + *-r*; kirg., kazak, k.kalp. *že*-

+ -r, tat. *ži-* + -r, ojr. *d'e-* + -r, hak. *či-* + -r, tuv. *če-* + -r, jak. *si-* + -r.

A csuv. *šākār* 'kenyér' (sült), azerb. oszm. *yogur*, ujj. *žugar* kirg. *žuur*, alt.V. *d'žura* 'tésztát dagasztani, keverni'... udm. *sukyri* 'kerek kenyér' (JEGOROV) < csuv. *šākā-*: abszolút szótó + -r: képző, azerb. oszm. *yogu-* + -r; ujj. *žuga-* + -r kirg. *žu-* + -r, alt.V. *d'žu-* + -ra, udm. *suky-*: szótó + -ri: képző.

A bask. *sokor* 'gödör, rés', dial. *ongar, ungar* 'gödör, rés, hasadék, árok'. < bask. *soko-*: abszolút szótó + -r: képző, *onga-* + -r, *unga-* + -r.

A tat. *čokyr* 'gödör, rés, vízmosás, szakadék, vízesés, kút' < *čoky-*: abszolút szótó + -r: képző.

A szláv nyelvek közül idetartozik az or. *sever* 'észak' < *seve-*: szótó + -r: képző; or. *sv'ortyvat* (*sv'or-*: relatív szótó + *tyvat*) első része; or. *skared* 'fösvény, zsugori', *skarednost* 'fösvénység, zsugoriság' < or. *skare-*: relatív szótó + -d; or. *skat* '1. lejtő, hajlás' 2. rája (hal)' < *ska-*: szótó + -t: képző; or. *skata-*: relatív szótó + -t': főnévi igenév képző; or. *ša-*: szótó + -r: képző.

Az or. *Szir-Darja* folyó neve, perzsa *darja* 'tenger, tó, nagy folyó, folyam', ÓT.-ben a folyó neve: *jenčü ögüz* 'gyöngy folyó' (KISS). A *Szir* ld. magy. *szekér*, *Dar* ld. magy. *tenger*.

Az or. *Dnyeper* < *Don* 'víz' + *eper* 'folyó'.

A *szekér* szavunk a folyó egy jellegzetes tulajdonságát örzi, azt, hogy hengerülve folyik. Ugyanakkor a forrás kerek tulajdonsága is benne van. A folyó úgy születik, hogy a víz kihajt a forrásból. A növény kihajt a magból, az állat, az ember is a magból, a monyból sarjad. Az élőlények tehát a víz, a folyó mintájára megkapták ugyanazt az elnevezést. Az elnevezések igen ősi gyökerűek. Módszertanilag fontos, hogy az elnevezéseket nem egymásból kell levezetni, hanem a folyóforrásoknak az első elnevezése az alapja számos közszónknak - köztük a *szekér* szavunknak, amelynek közvetlenül a 'kerék' jelentésű szó szolgált. A *szekér* korábbi alakja a *teker*. Az -r végső eredete a -t, amely a fenti adatok közt is szerepel.

A finnugor nyelvelmélet hívei tévednek és helytelenül járnak el, amikor vagy elhallgatják az altáji nyelvi kapcsolatokat, vagy ha nem, akkor a magyar szót valamely török nyelvből való kölcsönzésnek tartják. Az is tény, hogy az uráliba sorolt nyelvek adatai gyakran kapcsolatban vannak a magyarral és az adatok gazdagítják azoknak a példáknak a sorát, amelyek segítenek a minél jobb értelmezésben, megfejtésben. Fontos, hogy a magyar nyelvben a *szekér* szó és szócsaládja a szkíta-hún gyökerekig vezet s a jármű a kerekéről kapta az elnevezést.

3.333. Kāšy. *žikrat-* 'csikorogni' ~ magy. *csikorog*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *žikra-*: relatív szótó + -t: ige képző.

A Kāšy. *žikra-* relatív szótóval rokon a csuv. *čëriklet* (< *čërik-*: relatív szótó + -let: összetett ige képző) 'csikorogni' ige *čërik-*: relatív szótóve.

Idetartozik a magy. *csikorog* 'éles, ritmikusan ismétlődő, bántó hangot ad, (élőlény) fülsértő hangot ad, szenved, fagy, nyomorog'. Hangutánzó eredetű vagy ősi örökség a finnugor korból, vö.: osztj. *t'ikerta* 'csikorog, recseg', votj. *žukirt* 'röfögés', mdE. *tšikur*, *tšikor* 'nyikorgás', mdM. *tšiker* 'csikorgás'. (TESz) < magy. *csiko-*: abszolút szótó + -rog: képző, osztj. *t'iker-*: relatív szótó (< *t'ike-*: abszolút szótó + -r: képző) + -ta: képző, votj. *žukir-*: relatív szótó (< *žuki-*: abszolút szótó +

-*r*: képző) + -*t*: képző, mdE. *tšiku*:- abszolút szótő + -*r*: képző, *tšiko*- + -*r*, mdM. *tšike*- + -*r*.

Alakváltozata a magy. **nyikorog** (< *nyiko*:- abszolút szótő + -*rog*: képző), innen van a magy. **nyenyere** 'tekerőlant' elnevezése is.

A jellegzetes hang az alapja a hegedű megnevezésének, vö.: or. **skripka** 'hegedű', ld. or. *skrip* 'kiáltás', (SIS) < or. *sk*:- abszolút szótő + -*rip*: képző; or. **skripet** 'csikorogni' < or. *skripe*:- relatív szótő + -*t*': főnévi igenév képző. Az oroszban a szó átvétel.

3.334. Kāšy. **kukrat**- 'csökkenteni a folyadék mennyiségét' ~ magy. **kevés**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kukra*:- relatív szótő + -*t*: képző.

A Kāšy. *kukra*:- relatív szótő rokona a kevés, kicsi jelentésű szavaknak. A magy. **kevés** 'nem sok, nem elég, kicsi, szerény, jelentéktelen (vélemény)'. Bizonytalan eredetű. (TESz) < magy. *kevé*:- abszolút szótő + -*s*: képző.

A szócsalád tagja a magy. **kutak** 'kicsi, törpe'. Bizonytalan eredetű. (TESz) < *ku*:- abszolút szótő + -*tak*: képző.

Rokona a magy. **kicsiny** 'nem nagy, pici, kevés, csekély mennyiségű, kisgyerek, alacsonyabb rendű, rangú, jelentéktelenebb személy, állat kölyke'. A szócsalád alapja a *kicsiny* török eredetű. Megfelelője ma csak a csuvasból van kimutatva: csuv. *kěšēn* 'kicsi, fiatal, kiskorú'. Továbbképzett alakja vö.: alt. *kičinek* 'kicsi'. (TESz) < *ki*:- abszolút szótő + -*csiny*: képző, csuv. *kě*- + -*šēn*, alt. *kičinek* alt. *ki*- + -*činek*.

A *kicsi* az apró mérete révén kötődik a forráshoz, a maghoz. A *kicsiny* változat a magy. *kicsinke* (< *kicsi* (< *ki* + -*csi*) + -*nke*) fejleménye, szorosan kötődik hozzá az alt. *kičinek* (< *kiči* (< *ki* + -*či*) + -*nek*) 'kicsi', valójában másik csoportba tartozik, mert a második és a harmadik (-*csiny*, -*csinke*) elem együtt a *kicsi* -*csi* képzőjéhez képest teljesebb alak. A szó nem csak a csuvasban van meg, hanem ismerik a törökség nagy részében, vö.: bask. *kese* (< *ke*:- abszolút szótő + -*se*: képző), kazah *kiši* (< *ki*- + -*ši*), kirg. *kiči* (< *ki*- + -*či*), *kičüü* (< *ki*- + -*čüü*), üzb. *kičik* (< *ki*- + -*čik*) 'fiatalabb'. Az alt. *kičinek* (< *ki*- + -*činek*) a magyar *kicsinke* változathoz hasonlóan a legteljesebb alak az adatok közül. Ugyanakkor arra figyelmeztet, hogy feltehető a *ki*- + -*či*- + -*nek* tagolás. Az abszolút szótő mindenképpen a *ke*-, *ki*- s a képzőváltozatok egyrészt a magy. -*csi*, -*csiny*, -*csinke*, bask. -*se*, kazah -*ši*, kirg. -*či*, -*čüü*, üzb. -*čik*, alt. -*činek*. Közülük néhány összetett képző, vö.: magy. -*csiny* (< -*csi* + -*ny*), -*csinke* (< -*csi* + -*nke*), alt. -*činek* (-*či* + -*nek*). Elvileg ezeknek lehet fejleménye a magy. -*csi*, üzb. -*čik*, kirg. -*či*, -*čüü* stb. képző, vagy egyszerűen az -*ny*, -*nke* és -*nek* nélküli alakoknak kell tekinteni. A kérdés eldöntése további információkkal eldönthető.

Az abszolút szótő összetartozik a csuv. *kāk* 'gyökér, alap, törzs', *kākran kāka* 'nemzedékről nemzedékre', MK., tefs. XII-XIII. sz., azerb., türkm., oszm., tuv. *kök*, AFT. *gög* 'gyökér', csag. *kök* 'gyökér, alap, kezdet'. (JEGOROV 1964)

Őseink gondolkodása szerint a kezdet, a gyökér, a mag, ahonnan elindul az élet, csakis kicsi méretű a kifejlett folyóhoz, növényhez, állathoz, emberhez képest. Ezért természetes, hogy a mag stb. jelentésű szavak alapul szolgáltak a kicsi, kevés megnevezésének.

3.55. Kāšy. **kāk sūv** 'kis tó' ~ magy. **kis**, **kevés**.

A Kāšy. *kāk sūv* 'kis tó' szókapcsolatnak lehet 'kis víz' értelme is. Az első tag a Kāšy. *kāk* 'kis, kicsi, kicsiny' összetartozik a következő török szavak szótövével, vö.: csuv. *kěšēn* 'kicsi, kicsiny', bask. *kese* 'kisebb, fiatalabb, kevesebb', kazak *kiši*, kirg. *kiči*, *kičüü*, üzb. *kičik* 'fiatalabb, kisebb'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kě-*: abszolút szótő + *-šēn*: képző, bask. *ke-* + *-se*, kazak *ki-* + *-ši*, kirg. *ki-* + *-či*, *ki-* + *-čüü*, üzb. *ki-* + *-čik*.

Rokonuk a magy. *kis*, *kicsi*, *kicsiny*, *kevés* szótöve. A TESz szerint: *kis* 'nem nagy méretű, kevésbé jelentős, jelentéktelen, , alacsonyrendű, kevés, csekély mennyiségű, fiatal, szeretett, kedves, aranyos'. Ótörök eredetű, vö.: CC. *kiči* 'kicsi', türkm. *kiči* 'ua.', bask. *kese* 'fiatal, kiskorú', kazak *kiši* 'ua.', kumük *kičči* 'kicsi', alt. *kičü* 'fiatal, kiskorú'. (TESz) < magy. *ki-*: abszolút szótő + *-s*: képző, CC. *ki-* + *-či*, türkm. *ki-* + *-či*, bask. *ke-* + *-se*, kazak *ki-* + *-ši*, 'ua.', kumük *ki-* + *-čči* vagy *kič-* + *-či*.

A magy. *kicsiny* 'nem nagy, pici, kevés, csekély mennyiségű, kisgyerek, alacsonyabb rendű, rangú, jelentéktlenebb személy, állat kölyke, ld. még *kicsi*. A szócsalád alapja a *kicsiny* török eredetű, megfelelője csak a csuvasból van kimutatva. (TESz) < *ki-*: abszolút szótő + *-csiny*: képző.

A szócikk írója nem látja, hogy a magy. *kis*, *kicsi*, *kicsiny* ugyanaz, csupán hangtani alakváltozatai egymásnak. Természetes, hogy a török megfelelők is összetartoznak.

A magy. *kevés* 'nem sok, nem elég, kicsi, szerény, jelentéktelen'. Bizonytalan eredetű a TESz szerint. Szerkezeti felépítése: *kevé-* abszolút szótő + *-s*: képző. A szótövek egymással és a képzők is egymással tartoznak össze. A képzőknek legteljesebb változata a magy. *-csiny*, csuv. *-šēn*. Denalizációval keletkeztek: magy. *-csi*, CC. *-či*, türkm. *-či*, bask. *-se*, kazak *-ši*, kumük *-čči* vagy *-či*. Olykor eltűnt a végső magánhangzó is, így a képző már csak egyetlen mássalhangzóból áll, vö.: magy. *kis*.

A Kāšy. *kāk sūv* 'kis tó' második tagja a *sūv* mint vizet jelentő szó tó megnevezésére is használatos. Rokona a csuv. *šyv* 'víz', ÓT. *sub*, KB., ujj., polovec *su*, MK. *suv*, alt. *su*, *sug*, Zamahš., tuv., hak., sor *sug*, üzb., kumük, nog., türkm. *suv*, kirg., k.kalp., karacs. *suu*, ujj., azerb., oszm., tat., kazak *su*, bask. *hyu*, jak. *uu* 'víz'. (JEGOROV 1964)

Megoldandó feladat annak a megállapítása, hogy a Kāšy. *sūv* szóvégi *-v*-je eredeti *-k* vagy *-t* fejleménye-e. A *-k* ugyanis *-tk* mássalhangzó kapcsolatból maradt s másik irányú változásokban a *-k* tűnt el és a *-t* illetőleg a fejleményei maradtak. A vizsgálataink fényében ez a *-v* egyaránt lehet a *-t* és a *-k* fejleménye (1. *-t* > *-δ* > 1.1. *-w* > *-v*, *-b*, *-m*, 1.2. *-l*, *-z*, *-r*, 2. *-k* > *-γ* > *-w* > *-v*). A *-k* zöngésedésével keletkezett a *-g* (vö.: *sug*). A *w*- zárhangúsodásának eredménye a *-b* (vö.: ÓT. *sub*), vokalizációval (*-w* > *-V*) keletkezett a bask. *hyu*, a magánhangzó eltűnésével (*-w* > *-V* > *-0*) pedig a *su* forma. Egyetlen hosszú magánhangzó maradt a jakutban (*uu*) a víz megnevezésére, amely magánhangzó a földrajzi nevekben is vizet jelent, vö.: csuv. *ušyrma* (< *u* 'víz' + *šyrma* 'árok, patak, szakadék'). A szókezdő mássalhangzó eredeti *t*- fejleménye.

Ld. még: 3.264. Kāšy. *kižiklā-* 'kicsinek tartani' ~ magy. *kicsinyell*.

3.335. Kāšy. *kubzat-* 'lanton játszani' ~ magy. *koboz*.

Ld. még Kāšy. *kubzaš-* 'lanton játszani'.

Szerkezeti felépítésük: Kāšy. *kubza-*: relatív szótő (*kub-*: relatív szótő + *-za*: képző) + *-t*: denominális verbumképző, Kāšy. *kubza-*: relatív szótő + *-š*: képző.

Rokonuk a csuv. **kupās** 'hegedű', MK. *kobuz*, üzb. *kubiz*, hak. *xomys* 'hangszer, balalajka', temir *komuz*, jak. *xomus*, alt. *komus*, *komys* 'hangszer, balalajka', *kat komus* 'harmonika', AFT., csag., oszm. *kopuz* 'régi hangszer', türkm. *gopuz* 'női száj hangszer', tat. *kubyz* 'hegedű, szájhangszer', sor *kopus*, karaim *kobuz*, 'hegedű'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kupā-*: relatív szótó + *-s*: képző, MK. *kobu-* + *-z*, üzb. *kubi-* + *-z*, hak. *xomy-* + *-s*, temir *komu-* + *-z*, jak. *xomu-* + *-s*, alt. *komu-* + *-s*, *komy-* + *-s*, *kat komu-* + *-s*, AFT., csag., oszm. *kopu-* + *-z*, türkm. *gopu-* + *-z*, tat. *kuby-* + *-z*, sor. *kopu-* + *-s*, karaim *kobu-* + *-z*.

Idetartozik a magy. **koboz** 'lantszerű régi magyar négy- vagy öthúrú pengetős hangszer'. Török, közelebből kún-besenyő eredetű, vö.: ujj. *qobuz*, Kāšγ. *qobuz*, oszm. *kopuz*, tat. *qubiz*, bask. *qubið*, kazak *qobiz*, kirg. *qomuz*, jak. *xomus* 'lantszerű hangszer', CC. *qobuzčī* 'lantos'. csuv. *kupās*, kései ujj. *kubur*, mong. *kuyur* 'lant'. (TESz) < magy. *kobo-*: abszolút szótó / az első relatív szótó + *-z*: képző, ujj. *qobu-* + *-z*, Kāšγ. *qobu-* + *-z*, oszm. *kopu-* + *-z*, tat. *qubi-* + *-z*, bask. *qubi-* + *-ð*, kazak *qobi-* + *-z*, kirg. *qomu-* + *-z*, jak. *xomu-* + *-s*, CC. *qobuz-*: relatív szótó (< *qobu-*: relatív szótó + *-z*: képző) + *-čī*: foglalkozásnév képző, csuv. *kupā-* + *-s*, kései ujj. *kubu-* + *-r*, mong. *kuyu-* + *-r*.

A hangszer a *kúp* alakjáról kaphatta a nevét s a magy. *kúp* szó és nyelvi megfelelői összefüggnek a *koboz* első relatív szótóvéval (*kobo-*). A megnevezések a jelentés oldaláról is érdekesek, néhány nyelvben keveredik a hegedű és a lant.

3.336. Kāšγ. **suvsat-** 'szomjúságot érezni' ~ magy. **szomjazik**.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *suvsa-*: relatív szótó (< *suv-*: abszolút szótó ld. *suv* 'víz' + *-sa*: kíváno mód képzője) *-t*: ige képző.

A Kāšγ. *suvsa-*: relatív szótóval rokon az oszm. **susamak** 'megszomjazni' [< *susa-*: relatív szótó (< *su-*: abszolút szótó + *-sa-*: kíváno mód képzője) + *-mak*: főnévi igenév képző] relatív szótóve. Valójában az első relatív szótó és az abszolút szótó egybeesik.

A Kāšγ. *suv* szótóval összetartozik a csuv. **sim** régi 'édes ital, nektár, mézes ital', kirg., üzb. *zam-zam*, türkm. *zem-zem* 'víz "szent" kútból', kazak *šim bal* 'tisztá (viasz nélkül) méz', vö.: fi. *simá* 'fiatal, folyékony méz'. (JEGOROV 1964). < csuv. *si-*: abszolút szótó + *-m*: képző, kirg., üzb. *za-* + *-m*, türkm. *ze-* + *-m*, kazak *ši-* + *-m*, fi. *si-* + *-ma*.

A szókezdő mássalhangzó eredetileg *t-* volt, (vö.: magy. *tiszta*), ennek fejleménye a *ž-* (*t-* > *dž-* > *ž-*), a *z-* (*t-* > *tz-* > *z-*) és az *s-* (*t-* > *th-* > *s-*).

Rokonuk a magy. *szomjú* *szom-* töve. A TESz szerint a magy. **szomjú** 'szomjúság', *szomjúság*, *szomjúhozik*, *szomjazik*, *szomj* alapja a *szomjú* elhomályosult összetett szó. Előtagja a *szom* ősi örökség a finnugor korból, vö.: zürj. *šuma-vnis* 'éhséget érez, éhes', *šimál-* 'éhes, étvágya van', votj. *šumàny* 'étvágya van, éhezik, szomjazik', *šumām* 'éhes', *šumal-* 'megéhezik, éhessé válik', *šumàni* (*šumal-*) 'éhséget érez'. Az utótag a *jú* ld.: *jonh*, *joh* 'gyomor' szóval azonos. (TESz) < magy. *szom-*: abszolút szótó + *-jú*: képző, zürj. *šuma-v-*: relatív szótó (< *šuma-*: abszolút szótó + *-v-*: képző) + *-nis*: képző, *šimá-*: abszolút szótó + *-l-*: képző, votj. *šumà-*: abszolút szótó + *-ny*: képző, *šumä-*: abszolút szótó + *-m*: képző, *šuma-*: abszolút szótó + *-l-*: képző, *šumà-*: abszolút szótó + *-ni*: képző.

A TESz szócikk írója csak a zürjénből és a votjából hoz példákat, amelyekre alapozza a magyar szó finnugor eredetét. Ezek az adatok azonban egészen mást bizonyítanak. A zürjénben *-v-*-t és *-l-*-t tartalmazók a két fő nyelvjárást, a *-v-*-s és az *-l-*-es nyelvjárást képviselik. Az *-l-*-a votjában is megvan, ám nem *-v-*, hanem *-m-* szerepen a másik adatban. Mindkettőnek *-w-* (bilabiális zöngés

spiráns) a közvetlen elődje s a *-w-* és az *-l-* pedig *-t-* eredetű *-ð-* (interdentális zöngés spiráns) fejleménye. Ezekkel a mássalhangzókkal (*-v-*, *-m-*, *-l-*) szemben a magyarban *-j-* van, a török nyelvekben pedig *-s-*, amelyek szintén *-t-* eredetűek lehetnek. Ezek a mássalhangzók a kívánó mód képzői illetőleg annak a kezdő mássalhangzói.

A szó szerkezete szerint nem összetett, hanem képzett, amelynek a szótöve a 'víz' jelentésű szó (vö.: Kāšγ. *suv-*, magy. *szom-*), ehhez járult a kívánó mód képzője (vö.: Kāšγ. *-sa-*, magy. *-jú-, -ja-, -h-, -he-*), ezt követheti névszóképző (vö.: magy. *szomjas*) vagy igeképző (szomjúhozik).

Idetartozik a csuv. *vyś, vyśāx* '(erősen) megéhezni, szomjazni', MK. *ačyk*, türkm., oszm *ažyk*, azerb. *ačy*, ujj. *ačy, ečiki*, üzb. *očik*, kirk. *ač, ačyk*, kazak, k.kalp., nog. *ašyg*, s.ujg. *aš*, tat. *ačyg*, bask. *asyk(g)* 'megéhezni', csuv. *xyrām vyś*, türkm. *garn ač*, kirk., tat. *karyn ač*, kazak, k.kalp., nog. *karyn aš*, hak. *xaryn ač* 'megéhezni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *vy-*: abszolút szótő + *-ś*: képző, *vy-* + *-śāx*, MK. *a-* + *-čyk*, türkm., oszm *a-* + *-žyk*, azerb. *a-* + *-čy*, ujj. *a-* + *-čy*, *e-* + *-čiki*, üzb. *o-* + *-čik*, kirk. *a-* + *-č*, *a-* + *-čyk*, kazak, k.kalp., nog. *a-* + *-šyg*, s.ujg. *a-* + *-š*, tat. *a-* + *-čyg*, bask. *a-* + *-syk(g)*.

Rokon a csuv. *vyśā* 'éhes, szomjas, mohón sóvárgó valamire', ÓT., azerb., ujj., kirk., oszm., tat., ojr. *ač*, türkm. *aač* (hosszú *a*), jak. *aas*, kazak, k.kalp., nog., tuv. *aš*, bask., hak. *as*, üzb. *oč* 'éhes', türkm. *ačgöz*, kirk., azerb., ujj. *ačköz*, kazak *aš köz*, k.kalp. *aškoz*, tat. *ač küzle* 'szomjas' (*köz* 'szem'). (JEGOROV 1964) < csuv. *vy-*: abszolút szótő + *-śā*: képző, ÓT., azerb., ujj., kirk., oszm., tat., ojr. *a-* + *-č*, türkm. *aa-* + *-č* (hosszú *a*), jak. *aa-* + *-s*, kazak, k.kalp., nog., tuv. *a-* + *-š*, bask., hak. *a-* + *-s*, üzb. *o-* + *-č'*.

Idetartozik az or. *žadžda* (< *žadž-*: relatív szótő (< *žadž-*: abszolút szótő + *-ž-*: kívánó mód képzője) + *-da*: képző 'valamivel ellátott') 'szomjúság', amely átvétel.

Jelentéstani oldalról látható, hogy a szomjas és az éhes szavak ugyanazok. Ez természetes, hiszen a víz az italt és az ételt egyaránt jelentette. Az is látható, hogy a szomjas és a megsomjazni ugyanaz, vagyis eredetileg a szó nomen-verbum volt.

A fenti relatív szótövek szerkezeti felépítése: 'víz' jelentésű szó + kívánó mód képzője + képző 'valamivel ellátott' jelentésű.

3.337. Kāšγ. *žagir* 'savanyú' ~ magy. *savas*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *žagi-*: abszolút szótő + *-r-*: képző.

A Kāšγ. *žagir* 'savanyú' összetartozik a Kāšγ. *jivil-* 'erjedni' igével és a magy. *savas, savanyú* szóval. Eredetileg nomen-verbum volt. A Kāšγ. *jivil-* *jivi-* és a Kāšγ. *žagi-* tő összetartozik és a képzők (*-r-*, *-l-*) előzménye is ugyanaz a *-t* eredetű *-ð-*.

A Kāšγ. *žagir* 'savanyú' szónak alakváltozata a csuv. *jūs* 'savanyúnak lenni, savanyodni, keserűnek lenni', tat. *eč*, ujj. *eči*, üzb. *ači*, kazak, ojr. *ačy*, k.kalp., nog. *aš*, bask. *ese* 'savanyúnak lenni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *jü-*: abszolút szótő + *-ś*: képző, tat. *e-* + *-č*, ujj. *e-* + *-či*, üzb. *a-* + *-či*, kazak, ojr. *a-* + *-čy*, k.kalp., nog. *a-* + *-š*, bask. *e-* + *-se*.

Névszói alakváltozata a csuv. *jūsē* 'keserű, savanyú', üzb. *ači*, ujj. *aččik*, ujj. *ačyg*, kirk. *ačuu*, k.kalp., nog. *aššy*, kaz. *aš'y*, bask. *asy, ese*, jak. *ahyy* 'keserű, savanyú'. (JEGOROV 1964) < csuv.

jü-: abszolút szótő + *-šě*: képző, üzb. *a-* + *-či*, ujj. *ač-* + *-čik*, ujj. *a-* + *-čyg*, kirg. *a-* + *-ču*, k.kalp., nog. *aš-* + *-šy*, kaz. *a-* + *-š'y*, bask. *a-* + *-sy*, *e-* + *se*, jak. *a-* + *hyy*.

A Kášy. *jivil-* szónak az abszolút szótöve (*jivi-*) összetartozik a magy. **sav**, **savó** szóval, amelyet a *savanyú* szóból való elvonásnak tekintenek helytelenül.

A magy. **savanyú** a TESz szerint 'az ecet, citrom ízéhez hasonló, csípős ízű, kedvetlen, fanyar (ember), kellemetlen, barátságtalan dolog, csípős, orrfacsaró szag, sav', a szócsalád tagjai származékszavak. Alapszavuk a *sav-*, ősi örökség az ugor vagy a finnugor korból, vö.: vog. *šēβ-*, *šāβ-* 'savanyít', *šāβi-* 'savanyodik', osztj. *tšeytä-* 'savanyodik, kel (tészta)', cser. *šà-pá* 'savanyú', mdE. *tšapamo*, mdM. *šapamâ* 'ua.', fi. *hapan* 'ua.', észt *hape* 'savanyítás, savanyító szer', *hapne* 'savanyú, sav'. (TESz) < osztj. *tšey-*: + *-tä*: képző, mdE. *tšapa-* + *-mo*, mdM. *šapa-* + *-mâ*, fi. *hapa-* + *-n*.

A szócikk írója helytelenül ítélte meg a magy. *sav*, *savó* szó eredetét, mert nincs szükség a *savanyú* szóból való elvonásra. A magyar nyelv építő s a képzett szavak mindig a már meglévő szótövből keletkeztek a képző hozzáadásával. Nem igazolt a magyar szó ugor vagy finnugor eredete. A TESz helytelenül járt el, amikor nem vette figyelembe a török adatokat.

A Kášy. *jivil-* 'erjedni' és a csuv. *jüš* 'savanyúnak lenni, savanyodni, keserűnek lenni' valamint a csuv. *jüšě* 'keserű, savanyú' egyrészt utal arra, hogy eredetileg nómen-verbum volt a szó, másrészt hangtanilag világosan eredeti *-t-* fejleménye a Kášy. adat *-l-*-je és a csuv. *-š* mássalhangzója.

Idetartozik a magy. **ecet**, amely a TESz szerint szláv eredetű, vö.: óeszl. *ocbeъ*, szb.-hv. *òcat*, *océt*, szln. *ócet* (az *ó-* nazális), szlk. *ocot*, or. *ócet* 'ecet', ld. lat. *acetum* 'ua.'. (TESz) < magy. *ece-*: relatív szótő + *-t-*: képző, óeszl. *ocbe-* + *-tъ*, szb.-hv. *òca-* + *-t*, *océ-* + *-t*, szln. *óce-* + *t*, szlk. *oco-* + *-t*, or. *óce-* + *-t*, lat. *ace-* + *-tum*.

Az *ecet* szótöve és a török 'keserű, savanyú' jelentésű szavak rokonok. Idetartozik a magy. **bor**, amely valójában 'savanyúvíz'. Alakváltozata a magy. *erjed* ige *erje-* töve. Rokona az or. **brodit'** 'savanyodni' *bro-* töve is.

A szócsaládba tartozik az ang. **sour** 'savanyú, fanyar' (< *sou-*: abszolút szótő + *-r-*: képző). Idetartozik a magy. **szúr** 'csíp' jelentésben.

3.338. Kášy. *živšat-*, *žuvšat-* 'savasít' ~ magy. **savasít**.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *živša-*: relatív szótő (< *živ-*: abszolút szótő + *-ša*: képző) + *-t-*: képző, *žuvša-* (< *žuv-*: abszolút szótő + *-ša*: képző) + *-t-*: képző.

A magyar rokona a *savasít*, amelynek szerkezeti felépítése is ugyanaz: *sava-*: abszolút szótő + *-sí*: képző, + *-t-*: ige képző. A *-t* mindkét nyelvben ugyanaz a műveltető ige képző, a Kášy. *-ša* és a magy. *-sí* (*-ši*) ugyanaz a 'valamivel ellátott' jelentésű képző, az abszolút szótő pedig úgy tűnik, ez esetben is egybeesik az első relatív szótővel, amely a két nyelvben közös gyökerű, etimológiailag ugyanaz a szó, vö.: Kášy. *živ-*, magy. *sava-*.

A TESz szerint a magy. **sav** nyelvújítás eredménye, alapja a *savanyú*, *savanyodik* stb. (TESz)

Idetartozik a magy. **só**, **sav-**, **saj-** 'valamit ízéssé tevő anyag, ld. savanyú *sav-* töve ugor vagy finnugor eredetű. Vö.: ném. *sauer* 'savanyú', litv. *súras* 'sós'. (TESz)

Rokonuk a magy. *szolda* ~ *szóda* *szol-*, *szó-* töve. A TESz szerint a magy. *szóda* nátriumkarbonát, szíksó, szódavíz, szódabikarbóna'. Vándorszó, vö.: ang. *soda* 'nátriumkarbonát, szódavíz, ném. *Soda* 'nátriumkarbonát', fr. *soude* 'ua.', ol. *soda* 'ua.'. k.lat. (Salsola) *soda* 'hamujában szódát tartalmazó növény, szódanövény, orvosi nátriumhidroxid, szíksó, szénsavas nátrium'. (TESz) < magy. *szó-*: abszolút szótó + *-da*: képző, ang. *so-* + *-da*, ném. *So-* + *-da*, fr. *sou-* + *-de*, ol. *so-* + *-da*, k.lat. *so-* + *-da*.

A szótővel összetartozik a magy. *só*, *sav-* (vö.: *savas*) és az ang. *salt* 'só', ném. *Zalz* 'só', *sal-*, *Zal-* töve, az or. *sol'* 'só'. Az angol, német és az orosz szavak átvételek.

A magyarban ismert a szónak a *-0-*, *-V-*, *-v-*, *-j-*, *-h-* tövű változata. A TESz szerint a magy. *só* (ld. *sav*, *sajttalan* stb.) 'fém és savmaradék vegyülete, elsősorban konyhasó'. Valószínűleg magyar fejlemény. A savanyú finnugor vagy ugor eredetű *sav-* tövének elkülönült és tovább nem képzett változata. A rokonnyelvi megfelelőket ld. a *savanyú* szónál. Vö.: továbbá a ném. *sauer* 'savanyú', litv. *súras* 'sós'. (TESz)

A magy. *savanyú*²⁸ alakváltozatai között a *-v-* megfelelőjeként szerepel *-m-*, *-w-*, *-V-*, *-0-* a TESz-ben. A szócikk írója szerint a szócsalád tagjai származékszavak. Alapszavuk a *sav-* ősi örökség az ugor vagy a finnugor korból, vö.: vog. *šēβ-*, *sāβ-* 'savanyít', *sāβi* 'savanyodik', osztj. *t'šeyte* 'savanyodik', cser. *šà-pă* 'savanyú', mdE. *tšàpamo*, mdM. *šàpamă* 'ua.', fi. *hapan* 'ua.', észt *hape* 'savanyítás, savanyítószer', *hapne* 'savanyú, sav'. (TESz) < magy. *sava-*: szótó + *-nyú*: képző.

Az *-ny-* alakváltozatoként ismert *-l-* is, vö.: *saualu alma* 'savanyú alma'. Folyadék, ami erjedt, pl. tej, ásványvíz.

3.339. Kāšγ. *kargat-* 'megátkozni' ~ magy. *harag*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *karga-*: relatív szótó + *-t*: képző.

Összetartozik vele a csuv. *xajar* 'szigorú, rossz, haragos', üzb. *ajar* 'ravasz, arcátlan, szemtelen', miser *gajar*, *xajār* 'ravasz, hamis', kirgiz *ajar* 'ravasz, csaló, szélhámos', türkm. *kahar* 'harag, düh, dühöngés, elégedetlenség'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xaja-*: abszolút szótó + *-r*: képző, üzb. *aja-* + *-r*; miser *gaja-* + *-r*; *xajā-* + *-r*; kirgiz *aja-* + *-r*; türkm. *kaha-* + *-r*.

Rokona a magy. *harag*, amely a TESz szerint 'tartósabb ellenséges, indulatos érzelmi állapot. Származékszó, *har-* alapszava ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *xor-*, *kor-*, *kari-* 'civakodik, perlekedik', *khōrji-* 'haragszik, megharagszik, dühös lesz' (TESz)

Idetartozik az oszm. *kızmak* 'haragudni' *kız-* relatív szótőve.

Rokona a magy. *korhol* 'szid, dorgál'. Valószínű hangutánzó eredetű. (TESz)

Idetartozik a magy. *kór* 'beteg, betegség'. Északi szláv eredetű. Vö.: or. *xvor* 'betegség'. (TESz) < magy. *kó-*: abszolút szótó + *-r*: képző, or. *xvo-* + *-r'*.

3.340. Kāšγ. *sarkit-* 'kinyomni' ~ magy. *szorít*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *sarki-*: relatív szótó (< *sa-*: abszolút szótó + *-rki*: képző) + *-t*: képző.

A Kāšy. *sarki-*: relatív szótővel összetartozik a relatív szótőve a következő török szavaknak, vö.: csuv. *pěršēn* 'összeszűkíteni', türkm., kirg. *bürüş*, oszm. *buruš*, üzb. *burış*, kazak *büris*, k.kalp. *buris*, bask. *böröš*, tat. *böreš* 'összehúzni, ráncolni', vö.: csuv. *pěr* 'szűkíteni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pěr-*: relatív szótő (< *pě-*: abszolút szótő + *-r-*: képző) + *-šēn*: képző, türkm., kirg. *bürü-* + *-š*, oszm. *buru-* + *-š*, üzb. *buri-* + *-š*, kazak *büri-* + *-s*, k.kalp. *buri-* + *-s*, bask. *börö-* + *-š*, tat. *böre-* + *-š*, csuv. *pě-*: abszolút szótő + *-r-*: képző.

Alakváltozata a csuv. *ir* 'nyomni, préselni, szorítani, eltávolítani a levet, dagasztani a sarat', bask., tat. *iz*, azerb. *ez*, türkm., oszm., ujhg., üzb., kirg., kazak, k.kalp., kum. *ez* 'nyomni, szorítani, préselni, kisajtolni'. Átvitt értelemben: azerb., oszm., ujg., kirg., kazak, stb. 'elűzni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *i-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, bask., tat. *i-* + *-z*, azerb. *e-* + *-z*, türkm., oszm., ujg., üzb., kirg., kazak, k.kalp., kum. *e-* + *-z*.

Ld. még magy. *sajt*, *sajtó*. A *sajt* mint tejtermék a készítési módját tartalmazza.

Ide kötődik a magy. *presszó*, *pressz pre-* relatív szótőve, amely a latinban is átvétel a szkíta és hún típusú nyelvekből.

A magy. *szorít* ige a TESz-ben a *szoros* címszónál található, vö.: magy. *szoros* 'szűk, keskeny, szigorú, pontos, szűkölködő, nélkülözést, szükségét okozó (anyagi helyzet), szorongatott (lelkiállapot), zsúfolt, sűrű, tömött, összenyomott, feszesen álló, szűk, erős, bizalmas, közeli (kapcsolat), összeszorított (marok), sürgető, időben szűkre szabott, versenyzők között kis különbséget mutató (eredmény), feszült (verseny), szűk, meredek falú völgy, út, a tengernek két szárazföldet elválasztó keskeny része, valamely tárgynak összeszűkülő része'. A szócsalád *szor-* alapszava ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *sori* 'völgy', *sare* 'kis mocsár', *sar* 'két tó közötti erdőhát', osztj. *särt* 'szűk út két tó között', zürj. *šur*: *mu-šur* 'erdős területsáv, különösen két folyó között', votj. *šüräs* 'út'. (TESz) < magy. *szoro-*: relatív szótő (< *szo-*: abszolút szótő + *-ro-*: képző) + *-s*: képző, *szorí-*: relatív szótő + *-t-*: ige képző, vog. *sori* 'völgy', *sare* 'kis mocsár', *sar* 'két tó közötti erdőhát', osztj. *särt* 'szűk út két tó között', zürj. *šur*: *mu-šur* 'erdős területsáv, különösen két folyó között', votj. *šüräs*.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, az adatok azonban idetartoznak. A zürj. *mu-šur* szó szerinti jelentése 'föld-szoros'. A szó nagy családjába további szavak tartoznak, vö.: magy. *Dömörkapu* és nyelvi megfelelői, magy. *Bereck hágó* stb.

Idetartozik a magy. *szüretel* 'eredményt hoz' *szüre-* relatív szótőve, hiszen a szüretnek nemcsak a szűrés, hanem a kinyomás, kisajtolás is a jelentése.

Rokon, hiszen a kinyomással kapcsolatos a magy. *szar* 'ürülék, széklet', *szarik* 'székel'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: osztj. *šor* 'alma alakú ürülék, trágya emberé is)', cser. *šār*, *šur* 'ürülék, trágya, piszok', *šāram* 'székel, bepíszkít', mdE *šérne-*, *šārni-*, mdM. *šārne-* 'székletet ürít'. (TESz) < magy. *sza-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, *sza-*: + *-rik*, osztj. *šo-* + *-r*; cser. *šā-* + *-r*, *šu-* + *-r*, *šà-* + *-ram*, mdE *šér-*: relatív szótő + *-ne-*: képző, *šār-* + *-ni-*, mdM. *šār-* + *-ne-*.

A magy. *szar*, *szarik* szó finnugor eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak. Másik jellemzője alapján idetartozik a magy. *sár* szó is, vö.: magy. *bélsár*.

Ld. még 3.499. Kāšy. *tarū-* 'szorosnak lenni'.

3.341. Kāšy. *bilkat*- 'okosnak, értelmesnek lenni' ~ magy. *bölcs*.

Szerkezeti felépítése: magy. *bölcs*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *bilka*-: relatív szótó (< *bi*-: abszolút szótó + *-lka*-: képző) + *-t*: ige képző.

A Kāšy. *bilka*- relatív szótó rokona a csuv. *pěl* 'tudni', ÓT., ujk., üzb., azerb., türkm., oszm., kirg., kazak, k.kalp., nog., ojr., tuv. *bil*, alt., hak. *pil*, tat., bask. *bel* 'tudni, érteni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pě*-: abszolút szótó + *-l*: képző, ÓT., ujk., üzb., azerb., türkm., oszm., kirg., kazak, k.kalp., nog., ojr., tuv. *bi*- + *-l*, alt., hak. *pi*- + *-l*, tat., bask. *be*- + *-l*.

Idetartozik a relatív szótó, vö.: magy. *bölcs* 'nagy tapasztaltsággal, ítélőképességgel rendelkező, okos, okos személy, tudós, filozófus'. Ötörök eredetű. (TESz) < *böl*-: relatív szótó (< *bö*-: abszolút szótó + *-l*: képző) + *-cs*: *foglalkozásnév képző*.

A *bölcs* a tudós, a *-cs* foglalkozásnév képző, a *böl*- tő a 'tud' jelentésű ige, vö.: csuv. *pěl*-, oszm. *bil*- 'tud' stb. A tudás, az értelem a forrásban, a magban együtt van, így jutunk el a forráshoz, a vízhez.

A tudás kapcsolatban van az *elme* szóval is. A Kāšy. *bilka*-, csuv. *pěl*, magy. *böl*- alakváltozata a magy. *tud*- ige, a magy. *tan* 'tudás', a *tanít taní*- töve stb. Tehát a *tan* szónak mint névszónak és igetőnek rokona a *tud*- ige és a *bölcs* szó *böl*- töve. Ez utóbbinak alakváltozata a csuvas *pěl*- 'tudni, képesnek lenni', oszm. *bil*- 'tudni' stb., amellyel összefügg a *táltos* szavunk *tál*- töve is. A *bölcsesség* másképpen *táltosság*.

3.342. Kāšy. *bašlat*- 'kezdeni, nekifogni' ~ magy. *bucskázik* 'fejen átfordul'.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *bašla*-: relatív szótó (< *baš*-: relatív szótó + *-la*: ige képző) + *-t*: ige képző.

Eleink gondolkodása szerint a fejnél, a forrásnál, a magnál kezdődik az élet, ezért természetes, hogy a 'kezd' jelentésű igeek sok nyelvben a fejhez kötődnek.

A Kāšy. *bašla*- relatív szótóval összetartozik a csuv. *pušla* 'kezdeni', ÓT., azerb., türkm., tat., bask. *bašla*, üzb. *bašla*, ujk. *bašli*, kirg., alt., tuv. *bašta*, kazak *basta*, nog., k.kalp. *basla*, hak. *basta* 'ua.'. < *puš* 'fő, fej'. (JEGOROV 1964) < csuv. *puš*-: relatív szótó + *-la*: ige képző, ÓT., azerb., türkm., tat., bask. *baš*- + *-la*, üzb. *baš*- + *-la*, ujk. *baš*- + *-li*, kirg., alt., tuv. *baš*- + *-ta*, kazak *bas*- + *-ta*, nog., k.kalp. *bas*- + *-la*, hak. *bas*- + *-ta*.

A Kāšy. *baš*- első relatív szótó összetartozik a 'fej' jelentésű szavakkal, vö.: csuv. *puš* 'fő, fej, fent, felső rész', főnök, fej, vezető, kezdet, forrás, a (folyó) felső része', ujk., azerb., türkm., oszm., kirg., tuv., bask., tat. *baš*, üzb., *boš*, kazak, k.kalp., nog. *bas*, alt. *paš*, hak. *pas* 'fej'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pu*-: abszolút szótó + *-š*: képző, ujk., azerb., türkm., oszm., kirg., tuv., bask., tat. *ba*- + *-š*, üzb., *bo*- + *-š*, kazak, k.kalp., nog. *ba*- + *-s*, alt. *pa*- + *-š*, hak. *pa*- + *-s*:

Az első relatív szótó van meg a magy. *bucskázik* 'fejen átfordul' igében (< *bucská*-: relatív szótó (< *bu*-: abszolút szótó + *-cská*-: képző) + *-zik*: ige képző). A szó nincs meg a TESz-ben, ám igen gyakori a népmeséinkben.

A Kāšy. *bašla*- igeképzője a *-la-* megvan a magy. *fejel* igében *-l* formában.

A 'fej' szó az alapja a következő halmónak, vö.: magy. *busa* 'zömök, izmos, nagy fejű, erős homlokú, módos, gazdag, pufók, vastag, tömött, durva, nyers, makacs, alattomos, erős, nagy'. Bizonytalan eredetű. (TESz) < magy. *bu-*: abszolút szótő + *-sa*: képző.

3.343. Kāšy. *baglat*- 'kapcsolni, odakötni' ~ magy. *bog*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *bagla-*: relatív szótő (*bag-*: abszolút szótő + *-la*: képző) + *-t*: képző, magy. *bog* 'csomó'.

A Kāšy. *bag-*: abszolút szótő rokona a magy. *bog* 'íz, csomó, bűtyök'. Hangfestő szó, vagy ősi örökség a finnugor korból, vagy a magyar nyelv külön életében keletkezett. Vö.: finn *punka* 'kövér ember', észt *pung* 'valami kiemelkedő, valami gömbölyded, (csomó, bimbó, rügy, gomb)', lp. *bug* 'ge' daganat, göröngy, púp'. (TESz)

Minthogy a *bog* szóvégi *-g* mássalhangzóját valamikor megelőzte egy *-t-* illetőleg egy *-t-* eredetű mássalhangzó, ezért a szó összetartozik a magy. *bot*, *bunkó*, *fej* és a Kāšy. *baš*- 'fej és nyelvi megfelelőivel is. Ugyanakkor idetartozik pl. az oszm. *baška* 'másik' és a magy. *másik* szó is.

Az eredeti *-t-*-t örzi, rokonuk a magy. *bot*, ennek fejleményét (*-n-*) a magy. *bunkó*, amely a TESz szerint 'rendszerint fából készült, hüvelykujjnyi vastagságú, rúdformájú eszköz támaszkodásra, ütlegetésre, díszes pálcá, mint a hatalom jelképe, jogar, buzogány, felügyelet, uralom, hatalom, a kútgém végére akasztott tuskó, cölönk'. Vitatott eredetű. 1. Ötörök jövevényszó. A feltett török **but*, **bud* 'ág' alapszó nincs kimutatva. Vö.: türk *butiḡ*, *budiḡ* 'faág'. Kāšy. *buti-* 'lever a gallyakat', *butan-* 'ágaitól megfosztatik', oszm. *buda-* 'ágot nyese', *budak* 'ág', kirg. *buta-* 'elágazik', alt. *puda-* 'elágazik'. A magy. *bot* eredeti jelentése szerint 'ág, ágbog, csomó a növényen, a fán, tuskó, bunkó' lehetett. 2. Szláv jövevényszó, vö.: szb. hv. *bat* 'bunkó, bot', szlk. *bat* 'fustély', le. *bat* 'ostor', or. *bat* 'tölgyfabot'. (TESz) < *bo-*: abszolút szótő + *-t*: képző.

A fenti adatok arra is rámutatnak, hogy az első relatív szótő olykor egybeesik az abszolút szótóval.

Rokonuk a csuv. *patak* 'pálca, bot', MK., kirg., kazak, nog., karacs., bask. *butak*, ujg., k.kalp. *putak*, üzb. *butok*, alt., türkm. *pudak*, bask., tat. *botak*, tuv. *buduk*, ojr., oszm. *budak* 'ág, oldalhajítás, csomó, görcs, bűtyök'. Vö.: or. *batog* 'poálca'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pa-*: abszolút szótő + *-tak*: képző, MK., kirg., kazak, nog., karacs., bask. *bu-* + *-tak*, ujg., k.kalp. *pu-* + *-tak*, üzb. *bu-* + *-tok*, alt., türkm. *pu-* + *-dak*, bask., tat. *bo-* + *-tak*, tuv. *bu-* + *-duk*, ojr., oszm. *bu-* + *-dak*, or. *ba-* + *-tog*.

Valójában az abszolút szótóhoz járuló képző kezdő mássalhangzója a *-t-*, amely nemcsak a magy. *bot* szóban van meg, hanem számos nyelvi megfelelőjében, sőt a *-t-* zöngés változata is használatos.

A *-t-* palatalizált változata a *-ty-* van meg a magy. *bűtyök* szóban, amely a TESz szerint 'csontos kidudorodás, kinövés', *bűtykő* csomó, görcs'. Hangfestő eredetű. (TESz) < magy. *bü-*: abszolút szótő + *-työk*: képző.

Nincs meg benne a *pűtykő*, amelyet a 'köldökcsonk' megnevezésére használnak pl. a Tiszántúlon.

3.344. Kāšy. *tublat*- 'tanulmányozni' ~ magy. *tanul*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tubla*:-: relatív szótő (< *tub*:-: abszolút szótő + *-la*: képző) + *-t*: képző.

A Kāšy. *tub*- abszolút szótő, amely valójában az első relatív szótóval e3sik egybe, összetartozik a következő török szavakkal, vö.:

csuv. *tān* 'ész, értelem, emlék, megértés', ÓT., bask., tat. *tyn* 'lélegzet', polovec *tyn* 'ész, értelem, gondolat', alt., ojr., hak. *tyn* 'lélek, élet, lélegzet', tuv. *tyn* 'élet', lélegezni', jak. *tyyn* 'lélegzet (élet)', ujjg. *dem*, k.kalp., oszm. *dem*, kirg. *tyn* 'lélegzet', vö.: perzsa *dām* 'lélegzet'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tā*:-: abszolút szótő + *-n*: képző, ÓT., bask., tat. *ty*- + *-n*, polovec *ty*- + *-n*, alt., ojr., hak. *ty*- + *-n*, tuv. *ty*- + *-n*, jak. *tyy*- + *-n*, ujjg. *de*- + *-m*, k.kalp., oszm. *de*- + *-m*, kirg. *ty*- + *-n*, perzsa *dā*- + *-m*.

csuv. *ān* 'tudat, ész értelem', ÓT., KB., kirg., kazak, ujjg., tat., bask. *aŋ*, nog. *an*, türkm. *aan*, üzb. *ong* 'tudat', tefs. XII-XIII. sz. *aŋ* 'érteni, megérteni' (JEGOROV 19645)

A Kāšy. *tubla*- alakváltozata a csuv. *ānkar* 'közölni, értelmezni, megérteni, felfogni, elsajátítani', bask., tat. Szib., kazak, k.kalp. *angar* 'megérteni', kazak, *angart* 'megértetni', mong. *anxaar* (*ax*) 'odafigyelni, megérteni'. Ld. perzsa *āngar*, *anngaridān* 'gondolni, értelmezni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ānka*:-: abszolút szótő + *-r*: képző, bask., tat. Szib., kazak, k.kalp. *anga*- + *-r*, kazak, *angar*:-: relatív szótő (< *anga*:-: abszolút szótő + *-r*: képző) + *-t*: műveltető ige képző, mong. *anxaa*- + *-r* (*ax*), perzsa *ānga*- + *-r*.

csuv. *ānla* 'figyelni', *ānlan* 'megérteni, elsajátítani', ÓT., Zamahš., pol., türkm., kazak, nog., tat. *aŋla*, azerb., oszm. *anla*, kirg. *aŋda*, kum., üzb. *angla*, csag. *anna*, ujjg. *aŋli*, ujjg. Sin. *aŋla*, hak. *oŋŋa* 'megérteni, elsajátítani, világossá válni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ān*- + *-la*: ige képző, *ān*- + *-lan*: ige képző, ÓT., Zamahš., pol., türkm., kazak, nog., tat. *aŋ*- + *-la*, azerb., oszm. *an*- + *-la*, kirg. *aŋ*- + *-da*, kum., üzb. *ang*- + *-la*, csag. *an*- + *-na*, ujjg. *aŋ*- + *-li*, ujjg. Sin. *aŋ*- + *-la*, hak. *oŋ*- + *-ŋa*.

csuv. *ānsār* 'tudattalan, esztelen', Zamahš. *aŋsyz*, ujjg. *aŋsiz*, kirg., tat. *aŋsyz*, bask. *anhyz*, nog. *an'syz*, *ānsār* 'tudattalan, esztelen'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ān*:-: abszolút szótő + *-sār*: fosztóképző, Zamahš. *aŋ*- + *-syz*, ujjg. *aŋ*- + *-siz*, kirg., tat. *aŋ*- + *-syz*, bask. *an*- + *-hyz*, nog. *an*- + *-syz*, *ān*- + *-sār*.

Rokonuk a magy. *tan*-, *tanul*, *tud*.

Idetartozik a magy. *emlék* ld. *emlékezik*, amely a TESz szerint ismeretlen eredetű szócsalád. (TESz) < magy. *em*- + *-lék*: képző 'valamivel ellátott'.

Rokonuk az or. *um* 'ész, elme, értelem'. Közszláv szó, vö.: litv. *aumenis* 'emlékezni', lett *oma*, *oms* 'értelem'. Az eredete nem világos. (SIS)

Összefügg velük a relatív szótő, vö.: or. *dumat* (< *duma*:-: relatív szótő + *-t*: főnévi igenév képző); az ang. *think* (< *thi*:-: abszolút szótő + *-nk*: képző) 'hisz, gondol', ném. *denken* *denke*- töve (< *de*:-: abszolút szótő + *-nke*: képző) stb.

Idetartozik az oszm. *tanımak* 'felismerni' *tanı* töve, amelynek alakváltozata az oszm. *tanık* 'tanu' és a magy. *tanu* 'ua.' Ez azt is jelenti, hogy kezdetben a tudás a szemtanúságon alapult.

Alakváltozata a csuv. *věren* 'tanulni, hozzászokni' *věre-* relatív szótöve, vö.: csuv. ***věren*** 'tanulni', ÓT., KB., Zamahš., oszm. *ögren*, hak. *ügren*, ujj. *ügen*, azerb., tat., bask. *öjren*, türkm. *övren*, kirg. *üjron*, kazak, nog. *üjren*, ojr., karacs. *üren*, jak. *üören*, üzb. *urgan*, csag. *örgän* 'tanulni, okulni, szokásokat elsajátítani', vö.: ÓT. *ö* 'gondolni', *ög* 'gondolat, ész', következésképp *ögren*, *věren* 'felfogni, megérteni, elsajátítani más, idegen gondolatot, fejleszteni a saját értelmét'. Vö.: ÓT. *ö* 'megérteni, gondolni', *ög* 'gondolat'. (JEGOROV 1964) < csuv. *věre-*: relatív szótő + *-n*: visszaható ige képző, ÓT., KB., Zamahš., oszm. *ögre-* + *-n*, hak. *ügre-* + *-n*, ujj. *üge-* + *-n*, azerb., tat., bask. *öjre-* + *-n*, türkm. *övre-* + *-n*, kirg. *üjro-* + *-n*, kazak, nog. *üjre-* + *-n*, ojr., karacs. *üre-* + *-n*, jak. *üöre-* + *-n*, üzb. *urga-* + *-n*, csag. *örgä-* + *-n*.

A Kāšy. *tubla-* alakváltozata a csuv. ***ānkar*** megfelelője a magy. *ért*, *értelem ér-* relatív szótöve. A TESz szerint a magy. ***ért*** 'eszével felfog, szaktudással, gyakorlottsággal foglalkozik valamivel, gondol, vél, valakinek a véleményét, cselekedeteit, lelkiállapotát megokoltnak látja, együttérez valakivel, részvétellel, elnézéssel van valaki iránt, (beszédet) tisztán, érthetően hall'. Származékszó: *-t* mozzanatos képzővel alakult az *ér* 'hozzaér, megérint' igéből. (TESz) < magy. *ér-*: relatív szótő + *-t*: ige képző ld. magy. *tesz* ige.

Amikor valaki megért valamit, akkor tanulást csinál. Ezért a magy. *ért* ige *ér-* töve a csuv. *věren* *věre-* relatív szótövével tartozik össze.

3.345. Kāšy. ***ardam bilā*** 'érdemmel' ~ magy. ***érdemmel***.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ardam* 'érdem' + *bilā* '-val, -vel 'együtt'.

A Kāšy. ***ardam bilā*** 'érdemmel' szó szerinti megfelelője a magy. ***érdemmel*** < *érdem-*: relatív szótő + *-mel* < *-vel*: eszközhatározó rag.

A relatív szótő, a magy. ***érdem*** 'elismerésre méltó cselekedet, magatartás, (valamely dolog) értékes tulajdonsága, bér, jutalom, valaminek a lényege, fő része'. Ótörök eredetű, vö.: ujj., Kāšy., KB., CC. *ārdām* 'férfiasság, erő, erény, ügyesség', mong. *erdem* 'ügyesség, tehetség, érdem', mandzsu *erdemu* 'ua.'. (TESz) < magy. *ér-*: relatív szótő + *-dem*: képző, ujj., Kāšy., KB., CC. *ār-* + *-dām*, mong. *er-* + *-dem*, mandzsu *er-* + *-demu*.

Rokonértelmű a magy. *erény*, *érték*. A TESz szerint a magy. ***erény*** 'érték, érdem, az erkölcsi jóra irányuló állandósult akarati készség, törekvés, női ártatlanság, szüzesség'. Nyelvújítási származékszó. (TESz)

A magy. ***érték*** csak az ***értékpapír*** összetételben szerepel a TESz-ben. Abból kell kiindulni, hogy az, ami értékes, az drága. Ezért a drága szó a szócsaládba tartozik. A TESz szerint a magy. ***drága***, ***derága*** 'értékes, költséges, nagyon kedves, szeretett'. Déli szláv eredetű, vö.: óe.szl. *dragъ*, *draga* 'értékes, kedves, szeretett', blg. *drag* 'kedves, szeretett', szb-hv. *drāg*, *drāga*, *drāgo* 'ua., értékes', szln. *drāg*, *drāga*, *drāgo* 'ua.', cseh, szlk. *drahú*, *drahá*, *drahé* 'ua.', or. *dórog*, *dorogá*, *dórogo* 'drága, értékes'. (TESz) < magy. *d-*: abszolút szótő + *-rága*: képző, *de-* + *-rága*, óe.szl. *d-* + *-ragъ*, *d-* + *-raga*, blg. *d-* + *-rag*, szb-hv. *d-* + *-rāg*, *d-* + *-rāga*, *d-* + *-rāgo*, szln. *d-* + *-rāg*, *d-* + *-rāga*, *d-* + *-rāgo* 'ua.', cseh, szlk. *d-* + *-rahú*, *d-* + *-rahá*, *d-* + *-rahé*, or. *dó-* + *-rog*, *do-* + *-rogá*, *dó-* + *-rogo*.

A magyar szó szláv eredete nem igazolt. Ellenkezőleg, a szlávban átvétel a szó és nem a magyarban. Idetartozik az ang. ***dear*** (< *dea-*: abszolút szótő + *-r-*: képző) 'kedves, drága'.

3.346. Kāšγ. *jarat*- 'alkotni, teremteni, létrehozni' ~ magy. *gyárt*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *jara*-: relatív szótő + *-t*: képző.

Alakváltozata a csuv. *šurat* 'szülni, létrehozni', ÓT., KB., tefs. XII-XIII. sz., ujj., üzb., azerb., türkm., oszm., nog., tat. *jarat*, kirg., kazak *žarat* 'létrehozni, alkotni', kum. *jarat* 'szülni, alkotni', azerb. *jaran*, türkm. *jaradyl*, oszm. *jaratyl*, tat. *jaral*, kazak, kirg. *žaral* 'létrejönni, megszületni, megteremni, létrehozva lenni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šura*-: relatív szótő (< *šu*-: abszolút szótő + *-ra*-: képző) + *-t*: ige képző, ÓT., KB., tefs. XII-XIII. sz., ujj., üzb., azerb., türkm., oszm., nog., tat. *jara*- + *-t*, kirg., kazak *žara*- + *-t*, kum. *jara*- + *-t*, azerb. *jara*- + *-n*, türkm. *jara*- + *-dyl*, oszm. *jara*- + *-tyl*, tat. *jara*- + *-l*, kazak, kirg. *žara*- + *-l*.

Rokona a magy. *gyár* ld. *gyárt* 'készít, csinál, alkot, gyári úton nagy mennyiségben készít'. A *gyárt* ótörök eredetű, vö.: türk. oszm., tat. *yarat*, csuv. *šurat*- 'teremt'. (TESz) < magy. *gyár*-: relatív szótő (< *gyá*-: abszolút szótő + *-r*: képző) + *-t*: képző.

Idetartozik a relatív szótő, vö.: magy. *teremt* ld. *terem* 'létrejön, lesz, nő, létrehoz, termést hoz, hirtelen megjelenik'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *terem*-: relatív szótő + *-t*: műveltető ige képző.

3.347. Kāšγ. *jurit*- 'jár(at)' ~ magy. *járat*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *juri*-: relatív szótő + *-t*: ige képző.

Alakváltozata a csuv. *šüre* 'jádni, utazni, mozogni', ÓT. *joru* 'jádni, kóborolni, nomadizálni', KB., Rabg. *jür*, *jüri*, *jüru* 'jádni', csag., azerb., oszm. *jürü*, kum. *jur'u*, türkm. *jöre*, üzb. *jur*, ujj., kirg., kazak *žür*; k.kalp. *žur*; alt. *d'ür*; tat. *jöre*, bask. *jörö*, nog. *juur'*, tuv. *čoru*, hak. *čör* 'jádni, mozogni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šü*-: abszolút szótő + *-re*: képző, ÓT. *jo*- + *-ru*, KB., Rabg. *jü*- + *-r*, *jü*- + *-ri*, *jü*- + *-ru*, csag., azerb., oszm. *jü*- + *-rü*, kum. *ju*- + *-r'u*, türkm. *jö*- + *-re*, üzb. *ju*- + *-r*, ujj., kirg., kazak *žü*- + *-r*, k.kalp. *žu*- + *-r*, alt. *d'ü*- + *-r*, tat. *jö*- + *-re*, bask. *jö*- + *-rö*, nog. *juu*- + *-r'*, tuv. *čo*- + *-ru*, hak. *čö*- + *-r*.

Idetartozik a relatív szótő, vö.: csuv. *šürevšë* (*šul šürevšë*) 'gyalogjárás, utazó'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šürev*-: relatív szótő (< *šü*-: abszolút szótő + *-rev*-: képző) + *-šë*: képző.

A Kāšγ. *jurit*- 'jár(at)' rokona a magy. *járat* ld. *jár* 'több sorra kerülő egyén) megy valahová, járul, jut, lépked, megy, jön, bolyong, megy, jön, távoli helyeken tartózkodik, stb.' Vitatott eredetű. 1. A *gyalog gyal*- alapszavának alakváltozata, ez ősi örökség a finnugor korból. 2. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: osztj. *iöyer*, 'összekuszálódik, bonyolódik', lp. *ior'got* 'fordít, kifordít, fenekével fölfelé fordít', *iorges* 'aki folyton ide-oda jár'. 3. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: lp. *iorrât* 'körbe megy, körbe fut', déli lp. *iorrot* 'gurul, gördül, körülfut, körben mozog'. (TESz) < magy. *jára*-: relatív szótő (< *já*-: abszolút szótő + *-ra*: képző) + *-t*: képző.

Eredetileg a víz járására vonatkozott. A víz hengerülve folyik, így idetartozik a magy. *gyalog*, *gyal*-, *jár*, *teker*, *tekereg*, *csavar*, *forog*, *folyik* stb.

3.348. Kāšγ. *jut*- 'nyelni' ~ magy. *jöttányi*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *ju*-: abszolút szótő + *-t*: képző.

Alakváltozata a csuv. *šāt* 'nyelni', *šātām* 'nyelés, nyelet', Zamahš., csag., üzb., oszm., kum., nog. *jut*, türkm. *juvut*, tat., bask. *jot*, ujk., kirg., kazak, k.kalp. *žut*, alt. *d'ut*, azerb. *ud* 'nyelni', azerb. *udum*, ujk., kirg. *žutum*, kazak, *žutym*, üzb. *jutum*, ojr. *d'utum* 'nyelés'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šā-*: abszolút szótő + *-t*: képző, *šā-* + *-tām*, Zamahš., csag., üzb., oszm., kum., nog. *ju-* + *-t*, türkm. *juvu-* + *-t*, tat., bask. *jo-* + *-t*, ujk., kirg., kazak, k.kalp. *žu-* + *-t*, alt. *d'u-* + *-t*, azerb. *u-* + *-d*, azerb. *u-* + *-dum*, ujk., kirg. *žu-* + *-tum*, kazak, *žu-* + *-tym*, üzb. *ju-* + *-tum*, ojr. *d'u-* + *-tum*.

Az első relatív szótő tartozik ide, vö.: magy. *jottányi* 'nyelésnyi' nincs meg a TESz-ben (< *jot-*: relatív szótő (< *jo-*: abszolút szótő + *-t*: képző) + *-tányi*: összetett képző).

3.349. Kāšγ. *jat-* 'kiteríteni' ~ magy. *vet*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *ja-*: abszolút szótő + *-t*: képző.

Alakváltozata a csuv. *yvāt*, dial. *yt*, *ut* 'dobni, vetni', ÓT. (orh.-jeny.) *agyt* 'eldobni, eltávolítani, úzni', kirg., tat., bask. *yrgyt*, ujk., üzb. *irgit*, türkm. *ugrat* 'dobni', kazak *yrgytyp žiber* 'erővel dobni, hajítani', MK. *at*, kirg., kazak, k.kalp., ujk., tat., bask., oszm. *at*, üzb. *ot*, jak. *yt* 'dobni, hajítani, vetni, löni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *yvā-*: abszolút szótő + *-t*: képző, dial. *y-* + *-t*, *u-* + *-t*, ÓT. (orh.-jeny.) *agy-* + *-t*, kirg., tat., bask. *yr-*: relatív szótő + *-gyt*: képző, ujk., üzb. *irgi-* + *-t*, türkm. *ugra-* + *-t*, kazak *yrgy-* + *-typ*, MK. *a-*: abszolút szótő + *-t*: képző, kirg., kazak, k.kalp., ujk., tat., bask., oszm. *a-* + *-t*, üzb. *o-* + *-t*, jak. *y-* + *-t*.

Rokona a magy. *vet-* 'növényi magvakat a földre szór, növényt ültet, valakit valahová helyez, juttat, küld, (vizet) elvezet, leereszt, dob, helyez, hajít, lök stb.'. Bizonytalan eredetű, talán ősi örökség a finnugor korból, vö.: cser. *ü-δem*, *βüde-m*, *βüdem*, mdE. *vid'ems*, mdM. *vid'e-ms* '(magot) vet, elvet'. (TESz) < magy. *ve-*: abszolút szótő + *-t*: képző, cser. *ü-* + *-δem*, *βü-* + *-δe-m*, *βü-* + *-δem*, mdE. *vi-* + *-d'ems*, mdM. *vi-* + *-d'e-ms*.

A magy. 'ágyat vet, kiterít, beterít' jelentés nem szerepel a TESz-ben, pedig idetartozik. Innen van a tovább képzett alak, a magy. *vetít* ige.

Rokonuk az or. *metat'* 'ua.' ige *meta-* relatív szótőve. A fenti szavak nemcsak jelentésánál, hanem szerkezetileg és hangtanilag is összetartoznak. A szókezdő mássalhangzó eredeti *t*- volt, amelynek a fejleményei közé tartoznak a következők: *t* > 1. *δ* > *w* > 1.1. *v* > 1.2. *m* > 1.3. *V* > 0-; 2. *d'* > *j*-.

Idetartozik a csuv. *sar* 'leterít, megágyaz, szór stb.', oszm. *ser* 'terít', *sergi* 'kiállítás, minden, ami elterül a földön', *serki*, *sergi* 'kiállítás, tárgyak kiterítése', oszm. *seril* 'szétterülni'. (JEGOROV 1964)

Rokonuk a magy. *terít teri-* relatív szótőve.

Hangtanilag a csuv. *sar* magy. *teri-* úgy tartoznak össze, hogy mind a kezdő, mind a második mássalhangzó eredeti *t* fejleménye ugyanúgy, mint a *vet* igeének és társainak.

3.350. Kāšγ. *jajt-* 'vezetni, hajtani' ~ magy. *vezet*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *jaj-*: relatív szótő + *-t*: képző.

Mint kinövés, hajtás a szó családjába tartozik a csuv. *šilxe* 'sörény', ÓT. (jeny.) *jel*, jak. *siäl*, azerb., türkm., kum., nog., bask., tat. *jal*, kirg., kazak, k.kalp. *žal*, karacs. *džal*, ojr. *d'al*, tuv. *čel*, hak.

čilin, ujjg. *jajla*, üzb. *jol*, oszm. *jele* 'sörény', oszm. *jal* 'ló marja, tarkó', mong. kalm. *del* 'sörény'. Vö.: perzsa *jal* 'nyak, sörény, tarkó'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ši*:- abszolút szótő + *-lxe*: képző, ÓT. (jeny.) *je*- + *-l*, jak. *siä*- + *-l*, azerb., türkm., kum., nog., bask., tat. *ja*- + *-l*, kirg., kazak, k.kalp. *ža*- + *-l*, karacs. *dža*- + *-l*, ojr. *d'a*- + *-l*, tuv. *če*- + *-l*, hak. *či*- + *-lin*, ujjg. *jaj*- + *-la*, üzb. *jo*- + *-l*, oszm. *je*- + *-le*, oszm. *ja*- + *-l*, mong. kalm. *de*- + *-l*, vö.: perzsa *ja*- + *-l*.

A 'nyaralni' jelentésű szavak úgy tartoznak ide, hogy a nyár (évszak) jelentésű szavak onnan vannak, hogy ilyenkor a nagy olvadás idején a víz kiöntött, kihajtott. Vö.: Kāšy. *jajlā*- 'eltölteni a nyarat'. < Kāšy. *jaj*:- relatív szótő + *-lā*:- ige képző.

Alakváltozata a magy. **nyaral**-, amely a TESz-ben a magy. **nyár** címszó alatt található. A magy. nyár 'évszak neve'. Vitatott eredetű. (TESz) < magy. *nyara*:- relatív szótő + *-l*: ige képző.

A relatív szótővek rokonok, de az ige képzők (Kāšy. *-lā*-, magy. *-l*) is összetartoznak, közös gyökerűek. A szó további nyelvekben is megvan, vö.: csag. *jajlanmak* 'nyaralni, nyaraló helyen tartózkodni'. < csag. *jaj*:- relatív szótő + *-lan*: képző + *-mak*: főnévi igenév képző.

Eleink gondolkodása szerint a mocsárral együtt járó időszak a *nyár*. Nálunk a magyarban a tavasz a születéssel kapcsolatos. Vannak népek, ahol a természeti környezet és az időjárás miatt csak két évszak különül el, ezért a tavasz és a nyár ugyanaz. Ennek megfelelően idetartozik a magy. **nyár** 'mocsár, mocsaras hely, nedves, homokos talajt kedvelő igénytelen fák faja, nemzetsége, egyede'. Ősi örökség az uráli korból. Vö.: vog. *hēr* 'mocsár', *hār* 'ua.', zürj. *hur* 'ua.', votj. *hur* 'nyirkos, nedves (fa, gabona), nedvesség, mocsár, posvány', finn *noro* 'nedves völgy, patak', észt *nōru*, *nōrg* 'vízlefolyás, kis, gyér vizű patak, vízlevezető árok'. (TESz) < magy. *nyá*:- abszolút szótő + *-r*: képző, vog. *hē*- + *-r*, *hā*- + *-r*, zürj. *hu*- + *-r*, votj. *hu*- + *-r*, finn *no*- + *-ro*, észt *nō*- + *-ru*, *nō*- + *-rg*.

A nyár a törökségben főleg 'tavasz' jelentésben ismert, vö.: csuv. *šur*, *šurkunne* 'tavasz', ÓT. *jaz*, azerb., türkm., oszm., gag., tat., bask. *jaz*, kirg. *žas*, nog. *jazlyk*, ojr. *d'as*, karacs. *džas*, kum. *jaš*, ujjg. *etijaz*, hak., tuv., sor *čas*, jak. *saas* 'tavasz'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šu*:- abszolút szótő + *-r*: képző, ÓT. *ja*- + *-z*, azerb., türkm., oszm., gag., tat., bask. *ja*- + *-z*, kirg. *ža*- + *-s*, nog. *jaz*:- relatív szótő + *-lyk*: képző, ojr. *d'a*- + *-s*, karacs. *dža*- + *-s*, kum. *ja*- + *-š*, ujjg. *eti* + *-jaz*: relatív szótő, hak., tuv., sor *ča*- + *-s*, jak. *saa*- + *-s*.

Hozzáteesszük, ezekben a török szavakban nemcsak az áradás, a víz, a mocsár stb. van meg, hanem a születés is.

Lényeges, hogy amikor a víz, a növény stb. kihajt, akkor vezet is. Ezért természetes, hogy a **vezet** ige is idetartozik, ld. még:

Kāšy. **vazir** 'vezér' ~ magy. **vezér**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *vazi*:- relatív szótő + *-r*: képző.

A magy. **vezér** hadsereg vezetője, közösség, mozgalom előljárója, vezetője, vezető, irányító személy, pásztor, csoportja élén haladó állat, elektromosságot vezető test, eketaliga része'. Származékszó, vö.: a *vezet* ige *vez*- töve. (TESz) < *vezé*:- relatív szótő + *-r*: képző. A rendszerbe a *veze*- relatív fő illik.

A magy. **vezet**- 'kalauzol, kísér, irányít, igazgat, életmódot követ, (áramló anyagot) terjedésben

elősegít, eredményez, valahova visz'. Származékszó: *-t* mozzanatos képzővel alakult egy önállóan nem élő *vez-* alapszóból. Ez ősi örökség a finnugor korból, vö.: cser. *βiðem*, *βü·ðem*, mdE *ved'ams*, *vet'ams*, mdM. *ved'ams* 'vezet', fi. *vetää* 'húz', észt *vedama* 'vezet, húz, vonszol'. (TESz) < magy. *veze-*: relatív szótő + *-t*, cser. *βiðe-* + *-m*, *βü·ðe-* + *-m*, mdE *ved'ams*, *vet'am-* + *-s*, mdM. *ved'am-* + *-s*, fi. *vetää* 'húz', észt *veda-* + *-ma*: főnévi igenév képző.

A szókezdő *v-* és a második mássalhangzók a szótőben eredeti *t-* fejleményei. A magyar szótő nem lehet finnugor nyelvi örökség s a szláv nyelvekben használatos tövek is idetartoznak, de nem a szláv nyelvekben születtek. A gyökök a szkíta-hun és ősmagyar nyelvekhez vezetnek. Természetes, hogy a törökségben is megvan, mint a hun utódnnyelvekben. A finnugorba sorolt nyelvekbe is innen került.

A relatív szótőhöz (*veze-*) a magy. *vezet* szóban *-t*: ige képző járult. A magyar relatív szótő összetartozik a következő szavak relatív szótővével: or. ***vodit'*** (*vodi-*: relatív szótő + *-t'*: főnévi igenév képző) 'vezetni', *voditel'* (< *vodi-*: relatív szótő + *-tel'*: képző) 'vezető', *vožd'* (< *vož-*: relatív szótő + *-d'*: képző) 'vezető'.

3.351. Kāšy. ***taglat-*** 'ragasztóval megjelölni' ~ magy. ***ragad***.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tagla-*: relatív szótő (< *tag-*: abszolút szótő + *-la-*: képző) + *-t*: képző.

A Kāšy. *tag* abszolút szótő egybeesik az első relatív szótővel. Igazolják ezt az idetartozó török adatok, vö.: csuv. ***tāmxa*** (Ašm.) 'ua.' szóval, amely nincs meg Jegorovnál, megvan azonban az elődje, a csuv. ***tumxa*** 'tamga, pecsét, bélyeg, jel'. Vö.: oujg. *tamga* 'jel, bélyeg', csag. *tamka*, ujg., üzb., kirg., nog., k.kalp., alt., bask., tat. *tamga*, kaz. *taŋda*²⁹, türkm. *tagma*, azerb., kum. *damga*, tuv., hak. *taŋma* 'pecsét, bélyeg', vö.: mong. *tamga* 'ua.'. Vö.: perzsa *tāmga* 'a mongol kánok nagy pecsétje, írás, amit ilyen pecséttel láttak el'. (JEGOROV 1964)

A Kāšy. *tag* abszolút szótő rokona a magy. *ragad* *raga-* töve, vö.: magy. ***ragad*** 'erővel, erőszakkal elvesz, megszerez, útnak ered, hirtelen elindul, hirtelen nagy erővel megfog, nagy erővel magához von, visz, sodor, tekintet, figyelmet magára von, lelkileg megkap, gyönyörködött, hozzátapad valamihez, ragados ragasztó, törekszik, igyekszik, benyomul valahová, befészkel magát valahová, (fertőző betegséget) terjeszt, szorosan összezárul, összetapad, ragaszkodik valamihez, stb.'. Bizonytalan eredetű szócsalád. A *rag-* alapszó talán ősi örökség az ugor korból, vö.: osztj. *ronki* 'jól ragadó (enyv)', *ronkinta* 'odatapad, odaragad (a hó a hótalphoz, talphoz)'. (TESz) < magy. *raga-*: abszolút szótő + *-d*: ige képző, osztj. *ronki*, *ronkin-* + *-ta*.

3.352. Kāšy. ***žarlat-*** 'sírni' ~ magy. ***sír***.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *žar-*: relatív szótő (< *ža-*: abszolút szótő + *-r-*: képző) + *la-*: képző + *-t*: képző.

Lényeges, hogy a sírásnak két fő jellemzője van. az egyik a jellegzetes hangadás, a másik pedig a könnyhullatás, másképpen folyadék folyás. Ezért az ilyen jelentésű szavak ide tartoznak. Hangtanilag fontos, hogy a kezdő mássalhangzó *t-* vagy eredeti *t-* fejleménye lehet. A *k-* eredetűek etimológiailag nem tartoznak ide.

²⁹

A szónak csak a *taŋ-* töve tartozik össze a *tamga*-val, a *-da* elem képző.

Rokonuk a csuv. *jěr* 'sírni'. (JEGOROV 1964) < *sí-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

Alakváltozata a csuv. *makār* 'hangosan sírni, ordítani, nyávogni', MKI. *bagyr* 'panaszosan sírni, jajgatni, ordítani, üvölteni', kirg., k.kalp., nog. *bakyr* 'panaszosan sírni, ordítani', bask., tat. *bakyr*, üzb. *bukir*, oszm. *bagyr* 'ordítani, hangosan kiabálni, jajgatni', karacs. *makyr* 'nyávogni', csag. *mukra* 'kiabálni, bögni', jak. *magyraa* 'bögni'. Hangutánzó szó. (JEGOROV 1964) < csuv. *makā-*: abszolút szótő + *-r*: képző, MK. *bagy-* + *-r*, kirg., k.kalp., nog. *baky-* + *r*, bask., tat. *baky-* + *-r*, üzb. *buki-* + *-r*, oszm. *bagy-* + *-r*, karacs. *maky-* + *-r*, csag. *muk-* + *-ra*, jak. *magy-* + *-raa*.

A TESz szerint a magy. *sír* '(ember fájdalom, düh, egyéb érzelmi megrázkódtatás hatására) (panaszos hangot adva) könnyezik, (állat) elnyújtott, panaszos hangot ad, kesereg, panaszkodik, víz, nedves fa, más anyag) síráshoz, nyöszörgéshez hasonló hangot ad'. Hangutánzó eredetű. (TESz) < *sí-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

Rokonuk a magy. *ordít* *or-* relatív szótöve, az *orat'* (< *ora-*: relatív szótő + *-t'*: főnévi igenév képző) *ora-* relatív szótöve.

Ismert a magy. *rí* 'sír' nyelvjárási használata. Teljesebb alakja van a *ríkat* (< *rika-*: szótő + *-t*: műveltető ige képző) tovább képzett formában. Ld. még magy. *bőg*.

Hasonló hangot utánoz, ezért a szó családjába tartozik a magy. *csikorog* 'éles, ritmikusan ismétlődő, bántó hangot ad, (élőlény) fülsértő hangot ad, szenved, fagy, nyomorog'. Hangutánzó eredetű vagy ősi örökség a finnugor korból, vö.: osztj. *t'íkerta* 'csikorog, recseg', votj. *žukirt* 'röfögés', mdE. *tšikur*, *tšikor* 'nyikorgás', mdM. *tšiker* 'csikorgás'. (TESz) < magy. *csiko-*: abszolút szótő + *-rog*: képző, osztj. *t'íker-*: relatív szótő (< *t'íke-*: abszolút szótő + *-r*: képző) + *-ta*: képző, votj. *žukir-*: relatív szótő (< *žuki-*: abszolút szótő + *-r*: képző) + *-t*, mdE. *tšiku-*: abszolút szótő + *-r*: képző, *tšiko-* + *-r*, mdM. *tšike-* + *-r*.

3.353. Kāšy. *žurlat-* 'ellopni, elorozni' ~ magy. *orv*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *žur-*: relatív szótő + *-la*: képző + *-t*: képző.

Idetartozik a Kāšy. *ugrī* 'tolvaj' < *ug-*: abszolút szótő + *-rī*: képző.

Rokonuk a csuv. *vārā* 'tolvaj', ÓT., MK., AFT., türkm. *ogry*, azerb., sor *ogru*, alt. *ogur*, *ogru*, *ogra*, hak. *ogyr*, pol., s-ujg. *ogur*, ujj. *ogri*, üzb. *ugri*, oszm. *ugru*, kirg. *uuru*, kazak, k.kalp., nog. *ury*, tuv. *oor*, tat. *bur*, bask. *bur*, *ogro* 'tolvaj', jak. *uor* 'lopni'. Az etimológia nem világos. (JEGOROV 1964) < csuv. *vā-*: abszolút szótő + *-rā*: képző, ÓT., MK., AFT., türkm. *og-* + *-ry*, azerb., sor *og-* + *-ru*, alt. *ogu-* + *-r*, *og-* + *-ru*, *og-* + *-ra*, hak. *ogy-* + *-r*, pol., s-ujg. *ogu-* + *-r*, ujj. *og-* + *-ri*, üzb. *ug-* + *-ri*, oszm. *ug-* + *-ru*, kirg. *uu-* + *-ru*, kazak, k.kalp., nog. *u-* + *-ry*, tuv. *oo-* + *-r*, tat. *bu-* + *-r*, bask. *bu-* + *-r*, *og-* + *-ro*, jak. *uo-* + *-r*.

Alakváltozatuk a magy. *orv* 'tolvaj, alattomos, sunyi személy'. Valószínűleg ótörök eredetű, vö.: Kāšy. *oγry*, ujj. *oγry*, CC. *oγry*, *oγur*, oszm. *oğru*, *oγry*, kirg. *ūru*, kazak, k.kalp., nog. *ury*, üzb. *ugri*, csuv. *vārā* 'tolvaj'. (TESz) < magy. *o-*: abszolút szótő + *-rv*: képző, Kāšy. *oγ-* + *-ry*, ujj. *oγ-* + *-ry*, CC. *oγ-* + *-ry*, *oγu-* + *-r*, oszm. *oğ-* + *-ru*, *oγ-* + *-ry*, kirg. *ū-* + *-ru*, kazak, k.kalp., nog. *u-* + *-ry*, üzb. *ug-* + *-ri*, csuv. *vā-* + *-rā*.

Idetartozik a relatív szótő, vö.: magy. *oroz* 'lop'. Származékszó, alapszava az *or*, *orv* 'tolvaj' főnév. (TESz) < magy. *oro-*: relatív szótő + *-z*: ige képző; magy. *orgazda* összetett szó, előtagja a

'tolvaj' jelentésű *or*, *orv*. (TESz) < *or*:- relatív szótó (< *o*:- abszolút szótó + *-r*:- képző) + *gazda*.

A TESz szerint a magy. *orv* rokona a relatív szótó, vö.: magy. **űrügy** 'színlelt ok'. Származékszó, az *orv* főnév *űr*, *örü* változatából keletkezett a *-gy* (*-d*) kicsinyítő képzővel. (TESz) < 1. *űr* -: relatív szótó + *ügy*³⁰ 2. *űrű*:- relatív szótó + *-gy*.

A magyarázatra két lehetőség kínálkozik. Az első esetben az *ügy* szó jelentése 'dolog', a második esetben a *-gy* a *dolog* szónak a kezdő mássalhangzója.

Idetartozik a magy. **csór** 'lop'. A szláv nyelvek közül rokon, ám átvétel az or. **vor** 'tolvaj'. Az etimológiája nem világos. (SIS) < or. *vo*:- abszolút szótó + *-r*:- képző; or. **vrat'** 'lopni'. Közszláv szó. (SIS) < or. *vra*:- relatív szótó (< *v*:- abszolút szótó + *-ra*:- képző) + *-t'*: főnévi igenév képző.

Fontos, hogy az első szótag magánhangzója a szlávban csak akkor nem jelentkezik, ha a szóhangsúly nem az első szótagon van, ezért az első szótag magánhangzója röviden ejtett hang, amit a szláv fül nem hallott, ezért a szót magánhangzó nélkül vette át.

A szavak összefüggéseit jelentéstani, szerkezeti és hangtani oldalról mindig meg kell vizsgálni. Érdekes, hogy a magyarban a *szarka* szónak alakváltozata *varga* és az *orv* szó. A madár elvileg kaphatta a nevét a jellegzetes hangadásáról, de tolvaj tulajdonságáról is.

A görbeség az alapja, ezért a szó alakváltozata az *orv* szónak, ám tolvaj jelentése nincs, vö.: magy. **varga** 'lábbelikészítő iparos, tímár, bőrkikészítő iparos, városi lakos, kullancs, görbe kés, csomó a halászhálón, elégtelen osztályzat, dúrva, goromba, hitvány'. Bizonytalan eredetű. (TESz) < *va*:- abszolút szótó + *-rga*: képző.

Hasonlóképpen kell értelmezni: or. **vrag** 'ellenség', vö.: or. *vorog* 'ördög, ellenség, nem barát', óporosz *wargs* 'rossz'. (SIS) < or. *v*:- abszolút szótó + *-rag*: képző, or. *vo*- + *-rog*.

3.354. Kášy. **suglit-** 'bedugni a kebelbe' ~ magy. **dug**.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *sugli*:- relatív szótó (< *sug*:- abszolút szótó + *-li*: képző) + *-t*: képző.

A Kášy. *sug*- abszolút szótó nómen-verbum volt, ezért idetartoznak az igék és a névszók, vö.: magy. *dug*, *dugó* stb.

Alakváltozata a csuv. **těk** 'dugni, bökní', ujj. *teg*, türkm., oszm. *deg*, üzb. *teg*, alt., kazak *tij*, MNX *tek*, bask. *tej* 'érinteni, megfogni, nyugtalanítani, bökní', *tükö* 'szarv'. (JEGOROV 1964)

Idetartozik a magy. **dug** 'valamibe, valaminek a belsejébe tesz, rejt, titokban ad, (állatot) töm'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: finn *tunkea* 'nyom, benyom, nyomul, hatol', észt *tungima* 'ua-' (TESz) Nem igazolt a magyar szó finnugor eredete, ám az adatok idetartoznak.

Igeképzős a magy. **dengel, döngöl**. A *dengel* nincs meg a TESz-ben, a *döngöl*-t pedig a *döng* címszónál említi. < *denge*: abszolút szótó + *-l*: képző, *döngö*- + *-l*.

A szócsaládba tartozik az utótag, vö.: **csúrdöngölő** 'székely tánc'. Vö.: *csűr* + *döngölő*. (TESz) < *csűr*: relatív szótó (< *csű*: abszolút szótó + *-r*: képző) + *döngölő*: relatív szótó (< *döngö*:- abszolút szótó + *-lő*: képző).

A Kášy. *sug*:- abszolút szótó összetartozik az abszolút szótóval, vö.: magy. **szúr** 'hegyes eszközt

³⁰ Vö.: *dolog*.

valakibe, valamibe beledőf, (hegyes tárgy, érdes felületű test) fájdalmat okoz, valahová dug, hozzátesz, mellékel, keserűséget, lelki fájdalmat okoz, közösül, bordái közt nyilalló fájdalmat érez' Ősi örökség a finnugor korból, vö.: cser. *šurem* 'döngöl', finn *survata* 'dob, lök, döf, ruhát mos', *survoa* 'döngöl, összetapos', észt *survama*, *survupa* 'présel, kisajtol', *suruma* 'ua., lenyom, megaláz, megtör, megnyugtat', *suru* 'nyomás, prés, döngölő'. (TESz) < magy. *szú-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, cser. *šu-* + *-rem*, finn *surva-*: relatív szótő + *-ta*: képző, *su-*: abszolút szótő + *-rvoa*: képző, észt *surva-*: relatív szótő + *-ma*: főnévi igenév képző, *survu-* + *-pa*, *suru-* + *-ma*, *su-*: abszolút szótő + *-ru*: képző. A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, az adatok azonban idetartoznak.

Abszolút szótőve összetartozik a magy. *szeg* szóval, Kāšy. *sug-* abszolút szótővel.

A magy. *szeg* 'tör, vág, hasít, (kedvet) tönkretesz, (törvényt, esküt) nem tart meg, meghajlít, valamilyen irányba tér, irányától eltér, valakihez szegődik, szegélyez, (ruhaanyagot) beszeg'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *sāng* 'tör, zúz', osztj. *seŋ* 'üt', votj. *čig-* 'elszakad, eltörik, letörik, elszakít, eltör, letör'. (TESz) Az adatok idetartoznak, de a magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

A szócsalád tagja a magy. *szeg* 'szöglet, csúcs, kiszögellés, falurész, területrész, vidék, sarok, zug, beszőgellés, sziget'. Valószínűleg azonos a *szeg* 'hegyes vaseszköz' szóval, annak jelentéstani szempontból elkülönült változata. (TESz)

Ugyancsak rokon a magy. *szeg* 'hegyes végű fa- vagy fémrudacska beveréssel való rögzítésre vagy összekapcsolásra'. Ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *sūŋ*, *seŋk* 'ék', *suŋ* 'ék, cövek, faszög'. (TESz) A magyar szó ugorkorból való öröksége nem igazolt.

Idetartozik az abszolút szótő vö.: or. *tykat'* 'bökní (szarvval)'. (SIS) < or. *tyka-*: abszolút szótő + *-t'*: főnévi igenév képző.

Rokon az abszolút szótő, vö.: csuv. *těkěŋ* 'megérinteni, hozzáérni, bökní (szarvval), öklelni', *těkěš* 'böködni, bökdösni', ujj. *teg*, türkm. *deg*, üzb. *teg*, alt. kazak *tij*, bask. *tej* 'öklelni, megérinteni, hozzáérni', bask. *tōke* 'bökní', cser. *tük(aš)* 'hozzáérni, bökní', *tükö* 'szarv'. (JEGOROV 1964) < csuv. *těkě-*: abszolút szótő + *-n-*: képző, *těkě-* + *-š*.

Az abszolút szótő alakváltozata az or. *rog* 'szarv'.

Idetartozik a magy. *rejt* 'eldug, titokban tart stb.'. (TESz) < *rej-*: abszolút szótő + *-t-*: ige képző.

3.355. Kāšy. *suvlat-* 'spriccelni, szórni, vizezni' ~ magy. *víz*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *suvla-*: relatív szótő (*suv-*: abszolút szótő + *-la*: képző) + *-t-*: képző.

Rokona a csuv. *šyv* 'víz', ÓT. *sub*, KB., ujj., polovec *su*, MK. *suv*, alt. *su*, sug, Zamahš., tuv., hak., sor *sug*, üzb., kum., nog., türkm. *suv*, kirg., k.kalp., karacs. *suu*, ujj., azerb., oszm., tat., kazak *su*, bask. *hyu*, jak. *uu* < *suu* 'víz'. (JEGOROV 1964)

A szócsaládba tartozik a magy. *víz* 'nedvesség, lé, a hidrogén és oxigén vegyületéből álló színtelen, szagtalan folyadék, a folyadéknak a földfelszín egy részét borító tömege, ember, állat testének nedvessége'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *ūt*, *βid* 'víz', zürj. *va* 'víz, folyó, nedves, vizes', votj. *vu*, *vü*, cser. *βät* 'víz' finn *vesi* 'víz, tenger, tó, folyó', észt *vesi*, szam. jur. *jī*,

jeny. *bī*, tavgi *bē*, szelk. *yt*, *öt*, *üt* 'víz', kamasz *bū* 'víz, folyó, tó, mot. *bu*, kojib. *bu*, *by*, tajgi *bu* 'víz'. (TESz) A magyar szó uráli eredete nem igazolt, ám az adatok ide tartoznak.

Képzett alakja a magy. **vízel** < *vize-*: szótő + *-l-*: igeképző.

3.356. Kāšγ. **tavžit-** 'megparancsolni, keresztűzéssel odavarni' ~ magy. **tűzet**.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *tavži-*: relatív (< *tav-*: abszolút szótő + *-ži-*: képző) szótő + *-t-*: műveltető ige képző.

A Kāšγ. *tavžit-* ige egyben, de külön-külön is összetartozik a magyarral minden eleme. A Kāšγ. *tav-*: abszolút szótő rokona a magy. magy. *tű*, *szeg*, *sző-*, a *tavži-*: relatív szótő a magy. *tűz-* igével tartozik össze, a *-t* pedig mindkét esetben műveltető ige képző.

Hozzáteesszük, hogy a Kāšγ. *tav-*, a magy. *tű* rokona a magy. **takács** szó *taká-* töve is. Ld. 3.424. Kāšγ. **jugdū**, **žugdū** 'hosszú teveszőr szövet' ~ magy. **takács**.

3.357. Kāšγ. **sirlat-** 'fényezni, lakkozni' ~ magy. **sárgul**.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *sirla-*: relatív szótő (< *sir-*: relatív szótő + *-la-*: képző) + *-t-*: ige képző.

Rokona a mong. **sira**, *šar*, *sara* 'sárga', amely összetartozik a magy. **sárga** szóval. Alakváltozatai *sári*, *sárig* 'sápadt, vértelen (test, arcszín), (szalma)szőke, olyan színű, mint az érett citrom, szalma stb., rövid szőrzetét tekintve barna, barnás vagy vörhenyeges, de nem fekete sörényű és farkú, (ló), nagyfokú (irigység), gyanús, nem jó, stb.'. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó család. Vö.: türk., ujb., Kāšγ. *saryγ* 'sárga, sápadt', oszm., azerb. tat. kaz., kirg., nog. *sary*, türkm. *sāry*, üzb. *sarik*, alt., hak. *saryγ* 'sárga, szőke', csuv. *šurā* 'fehér', csuv. *sarā* 'sárga', mong. *šara*, *šira*, mandzsu *šara* 'fehéredik, sápad'. (TESz) < magy. *sá-*: abszolút szótő + *-rga-*: képző, *sá-* + *-ri*, *sá-* + *-rig*, türk., ujb., Kāšγ. *sa-* + *-ryγ*, oszm., azerb. tat. kaz., kirg., nog. *sa-* + *-ry*, türkm. *sā-* + *-ry*, üzb. *sa-* + *-rik*, alt., hak. *sa-* + *-ryγ*, csuv. *šu-* + *-rā*, *sa-* + *rā*, mong. *ša-* + *-ra*, *ši-* + *-ra*, mandzsu *ša-* + *-ra*.

A magyar szó párhuzamai idetartoznak, de az átvétel nem fogadható el. Ilyenek Jegorovnál a csuv. **sarā** 'sárga, szőke', ÓT., KB., csag. *saryγ*, jeny. *serig*, ujb. *serik*, tuv., hak. *saryγ*, üzb. *sarik*, kirg., kaz., k.kalp., nog., tat., azerb., türkm. *sary*, bask. *hary* 'sárga', mong., kalm. *šar*, burj. mong. *šara* 'sárga', ld. *šurā* 'fehér' (JEGOROV 1964). Szerkezeti felépítésük abszolút szótő + képző: mong. *si-* + *-ra*, *ša-* + *-r*, *sa-* + *-ra*, magy. *sá-* + *-rga*, *sá-* + *-ri*, *sá-* + *-rig*, ÓT., KB., csag. *sa-* + *-ryγ*, jeny. *se-* + *-rig*, ujb. *se-* + *-rik*, tuv., hak. *sa-* + *-ryγ*, üzb. *sa-* + *-rik*, kir., kaz., k.kalp., nog., tat., azerb., türkm. *sa-* + *-ry*, bask. *ha-* + *-ry* 'sárga', mong., kalm. *ša-* + *-r*, burj. mong. *ša-* + *-ra*.

A szótő és a képző kezdő mássalhangzója egyaránt eredeti *t-* volt, a képző (*-r*) illetőleg annak a kezdő mássalhangzója (*-ra*, *-ri*, *-ry*, *-rga*, *-rig*, *-ryγ*, *-rig*, *-rik*) mindenütt ugyanaz az *-r* (< *-δ* < *-t*). A szótövek kezdő mássalhangzója *s-*, *h-* (< *ù--* < *t-*), *š-* (< *č-* < *t'-* < *t-*).

A **sárga** és a **fehér** szavak összetartoznak a 'süt, sült' jelentésű mong. **sira**, **šara** 'süt, sült' szavakkal s magával a magy. **süt**, **sült** szóval. A szót a TESz ősi örökségnek tartja az ugor korból helytelenül, azonban a hozott példák idetartoznak, vö.: vog. *šet* 'süt (a nap)', *šiti* 'süt, fagyaszt'. (TESz) < magy. *sü-*: abszolút szótő + *-t-*: igeképző, *sü-* + *-l-*: visszaható igeképző, vog. *še-* + *-t*, *ši-* + *-ti*.

Etimológiailag összetartozik vele a magy. *gyújt, gyúlik, gyúl* ige s a csuv. *śută* 'fény' tat., bask. *jagty* 'fény' (< *jag-*: abszolút szótő + *-ty*: képző), türkm. *jakty* (< *jak-*: abszolút szótő + *-ty*: képző), k.kalp. *žakty* 'fény' (< *žak-* + *-ty*), a szláv nyelvek adatai közül az or. *svet* (*sve* + *-t*) 'fény', amely átvétel. Az abszolút szótővek (*śu-*, *śü-*, *jag-*, *jak-*, *žak-*, *sve-*) párhuzama pedig a magy. *égni* (*ég* + *-ni*), or. *žeč'* (*že-* + *-'*), *žigat'* (*žiga-* + *-t'*) 'égni' stb. szavak töve (*ég-*, *že-*, *žiga-*). Végző soron a naphoz és annak színéhez, tevékenységéhez kötődik, előtte pedig a víz színét nevezték sárgának és fehérnek, de maga a forrás is viselte ezt a nevet.

A *sárga*, *sári* és a *fehér*, *fejér* nemcsak a jelentésük alapján tartoznak össze, hanem azért, mert közös az etimológiájuk, hiszen hangtanilag és szerkezetileg is összefüggnek.

3.358. Kāšy. *suzlat-* 'mondani, beszélni' ~ magy. *szól*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *suzla-*: relatív szótő (< *suz-*: relatív szótő 'szó' + *-la-*: visszaható ige igeképző) + *-t*: 1. igeképző ld. magy. *tesz* 'csinál' 2. főnévi igenév képző'.

Idetartozik a töve (vö.: magy. *szol-*, *szó-*, *szava-*) a magy. *szolnok* ~ *szónok* és a magy. *szaval* (< *szava-*: szótő + *-l*: ige képző) szónak.

Szerkezeti felépítésük: *szol-*, *szó-*: relatív szótő + *-nok*: foglalkozásnév képző. A *szónok* a TESz-ben a magy. *szó* címszónál található: 'hang, kiáltás, beszéd, az, amit valaki mond (kijelentés, kérdés, intelem, ígéret, vélemény stb.), a nyelv legkisebb önálló értelmű egysége, beszélgetés, tárgyalás, szóbeszéd, híresztelés, szóhasználat, szófűzés', szólás 'frázis, (magas szintű) nyilatkozat, felhívás (néphez, nemzethez)', szózatol 'hangot hallat', stb... Ősi örökség az ugor korból. vö.: vog. Ko. *sauy* 'zajgó', ...É. *sāw* 'szó, hang', *kaj-* *sāw* 'felkiáltás, ima' ...*sou* 'dallam', ...Az ugor alapnyelv e szava török eredetű, vö.: türk *sab* 'szó, beszéd', Kāšy. *sav* 'szó, mondás, történet, hír, üzenet, hírnév, dicsőség', ujjg. *sab* 'szó', *sav* 'beszéd, üzenet, szó', oszm. *sava* 'hír, újdonság, örömhír', ...A magyar *szó* a *v*-s tövű névszók közé tartozik...(TESz)

A magy. *szavalni*, *szólni* ugyanaz, mint az oszm. *čalmak* 'szólni' (< *čal-*: relatív szótő + *-mak*: főnévi igenév képző). A *č*- szókezdő eredeti *t*- fejleménye: *t* > *t'* > *č*-.

A magyar *szó* végső alapja olyan hangutánzó szó lehetett, amely a víz hangját utánozta. A magy. *szó* a kutatás jelenlegi állása szerint 'nyelvnek meghatározott hangalakú és jelentésű, viszonylag önálló egysége....' (MÉK)

A kezdő mássalhangzó az *sz-* a magyar *szó*-ban eredeti *t*- fejleménye, amelynek háttérében sok hangutánzó szó van, széles skálája használatos ma is.

A magy. *szó* családjába tartoznak további nyelvi adatok, vö.: Finn: *sana* 'szó, hír, üzenet', *sanele-* ld. *sano-* 'mondani', *sanele-* 'mondogatni, beszélni, elbeszélni, beszélgetni, tollba mondani, ráolvasni, büvölni', *sanoma* 'hír', amely mögött számos hangutánzó szó van, pl. *sihahta-* 'szisszenni', *sihertä-* 'sziszegni, turbékolni, csicseregni, zokogni', *sihinä* 'sziszegés', *sikertä-* 'csicseregni', *sinko-* 'pattogni, röpködni', *sinku-* 'süvölteni, sivítani, zúgni, haragosan beszélni, ráförmedni valakire, pörölni', *sinku-* 'visszapattanni, szétpattogzani', *sipatta-* 'susogni, sugdosni', *sipertele-* 'susogni, sugdosni, hízelegni', *sipise-* 'susogni, sügni, sugdosni', *sirko-* 'csicseregni, recsegetni, ropogtatni', *siuko-* v. *siuku-* 'sivítani, suhogni, zúgni, suhogva mozogni', *sohise-* 'sisteregni, sziszegni, zúgni, tajtékezni', *sohotta-* 'sisteregtenni, sisteregni, csörgedezni', *soi-* infinitív *soida-* 'hangzani, csengeni, zengeni', *soitta-* 'hangszeren játszani, csengetni, harangozni', *sointi*, *sointo* v. *sointu* 'hangzás, összhangzás', *sointu-* 'összhangzani, hangzani', *sointuise*

'összhangú, harmónikus', *soitanta* v. *soitanto* 'hangszeren játszás, zeneszó', *soitelma* 'hangszeren játszás, zene, zenedarab, zenei előadás, hangszeres zene', *soittajaise* 'hangverseny', *soittime* 'hangszer', *soitto* 'hangszeren játszás, zeneszó, hangszer', *sokeroitta-* 'ügyetlenül v. vaktában tenni valamit, csacsogni, fecsegni', *sokerta-* 'összekeverni, zavarni, összebonyolítani, törni (nyelvet), érthetetlenül beszélni, hebegni, dadogni', *sola* 'tompá hang, csörömpölés, csörgés, zörgés', *solaja-* infinitív *solata* 'tompán hangzani, csörömpölni, csörögni, csörgedezni, csorogni', *solikoitse-* 'csörömpölni, csörömpölve mozgatni', *solise-* 'tompán hangzani, csörömpölni, csörgedezni', *solju-* 'tompá hanggal mozogni, siklani', *solotta-* 'csörömpölni, tompá hanggal mozgatni v. rázni, csörömpölve mozogni v. siklani', *sommelta-* v. *sommerta-* 'selypesen v. dadogva beszélni, fecsegni, csacsogni', *songerta-* 'ügyetlenül, esetlenül tenni valamit, érthetetlenül beszélni, törni (nyelvet), rosszul vagy hamisan szólni vagy hangzani', *sonkkaa-* 'morogni, pörölni, zsémbelni, szidni', *sopero* 'érthetetlenül beszélő, selypítő, dadogó, hebegő', *sopina* 'morgás', *sopise-* 'morogni', *suhaja-* infinitív *suhata-* 'sziszegni, zúgni, suhogni', *suhahta-* 'szisszenni, zúdulni, sügni, sziszegéssel, zúgással, suhogással hirtelen tenni valamit', *suherta-* 'csipegni, csicseregni', *suhuttele-* 'zúgni, sziszegni, sívítani', *suihka-* vagy *suihkaa-* 'sívítani, sziszegni vagy sívítva vagy sziszegve mozogni, menni vagy repülni, hirtelen tenni valamit', *suihku* 'sívítás, sívító mozgás, vízsugár, sugárfény, szikrázás, láng', *suikaise-* 'sívítani, sívítva mozdulni, surranni, osonni, sietni', *suiskahta-* 'sívítva mozdulni', *surise-* 'dongani, surrogni' (SZINNYEI 1884).

Az altáji nyelvek adatai közül az említett oszm. *čalmak* 'szólni' szón kívül a magy. *szó*-hoz kötődnek a következők:

Ótörök *sab, sav, söz* (< *sa-*: abszolút szótő + *-b*, *sa-* + *-v*, *sö-* + *-z*) 'szó, beszéd', a *sözlä-* 'beszélni' relatív szótöve (*söz-*: relatív szótő + *-lä-*: képző), amellyel kapcsolatos hangutánzó szavak és világosan hangutánzó alapú szavak ismertek, vö.: *si ʔ si ʔt* 'zengeni, zümmögni', *si ʔlä-* 'zengeni, zúgni', *si ʔk* 'légy' (DTS)

Az ótörök *sab, sav, söz* alakváltozata a csuvas *sămax* 'szó, beszéd', *sămaxla-* 'beszélgetni' ÓT. *sab*, ...XII-XII. század *sav, sabyg* (Tárgy eset) 'szó, beszéd' (JEGOROV 1964)³¹ < csuvas *să-*: abszolút szótő + *-max*:képző, *sămax-*: relatív szótő + *-la-*: igeképző, ÓT. *sa-*: abszolút szótő + *-b*: képző, XII-XII. század *sa-* + *-v*, *sa-* + *byg*.

Alakváltozata a bask. *hy* ʔ (< *hy-*: abszolút szótő + - ʔ: képző) 'szó', tat. *süz* (< *sü-*: abszolút szótő + *-z*: képző) 'szó'.

Rokonuk a csuv. *sasă, sas* 'hang, hír, híresztelés, szóbeszéd', azerb. *säs*, gag., kazah, k.kalp., türkm., oszm., kumük *ses*, üzb. *sas* 'hang'...(JEGOROV 1964) < csuv. *sa-*: abszolút szótő + *-să*: képző, *sa-* + *-s*), azerb. *sä-** + *-s*, gag., kazah, k.kalp., türkm., oszm., kumük *se-* + *-s*, üzb. *sa-* + *-s*.

Az abszolút szótővel összetartozik a csuv. *te-* 'mondani, beszélni'...KB. *ta*,...altV. *te*, MK. sárga ujj., haksz *ti*, ujj. *dä*, azerb., oszm., tat., gag., üzb., ojr., kazah, nog., k.kalp., kumük *de*, tuv. *de, di*, kirk. *dej*, türkm. *dij*, jak. *die* 'beszélni, mondani'. (JEGOROV 1964)

A mongolban is megvannak a megfelelők, vö.: mong. *duu* 'hang', *tol* 'szótár' (< *to-*: abszolút szótő + *l'*: képző). A mong. *üg* 'szó' és az *ögülex* 'beszéd' szótöve az *ögü-* idetartozik, ahol a szókezdő mássalhangzó elenyészett ugyanúgy, mint a magy *ige, igen, igaz* szóban.

³¹ Megjegyezzük, hogy a magy. *nyelv* szóval van közelebbi kapcsolatban a csuv. *čělxe*: 'nyelv, beszéd' KB.,...ujg., üzb., kirk., kazah, k.kalp., nog., kumük, alt.V., ojr., haksz *til, tet*, bask. *tel*, azerb., oszm., gag., türkm. *dil*, tuv. *dyl*, jakut *tyl* 'nyelv, beszéd'... (JEGOROV 1964)

Az indoeurópai nyelvcsaládba sorolt nyelvek közül a magy. *szó* rokonságába tartozik az orosz *slovo* 'szó'. Indoeurópai típusú közszláv szó. Ugyanaz a töve, mint a *slava* 'dicsőség, hírnév' szónak... (SIS) < *s-*: abszolút szótő + *-lovo*: képző. A szó háttérében itt is vannak hangutánzó szavak, pl. or. *zvuk* 'hang' Közszláv szó. < **zvonkъ*... (SIS), *zvonok* 'csengetés', *zvon, zvonkij*.

Idetartozik az or. *da* 'igen'. Az or. *reč* 'beszélni' < *rekti*- 'beszélni, mondani'... (SIS) hangalakjában is szorosan kötődik a folyó folyásához.

A magy. *szó*val közös gyökerű az angol *saw* 'szólásmondás, közmondás', *sing, sang, sung* 'énekel, dalol, (megénekel) versben, zümmög, duruzsol (víz forrva), cseng (fül), füttyül, zúg (szél)', a *word* (< *wor-*: relatív szótő + *-d*: képző) 'szó', *talk* (< *ta-*: abszolút szótő + *-lk*: képző) 'beszélgetés, társalgás, beszéd, megbeszélés, előadás (könnyed stílusban), csevegés, beszámoló, fecsegés, üres beszéd, beszéd tárgy, téma, beszél...'

Ide kötődik az ang. *word*, német *das Wort* 'szó, beszéd, kifejezés, szólásmód, mondás'.

A 'szó' jelentésű szavak családjába tartozó szavak hangtanilag pedig úgy függnek össze, hogy eredetibb a szókezdő *t-* (vö.: magy. *tilinkó*, tör. *til* 'nyelv', ang. *talk* 'beszélgetés'), *t* > *d*- zöngésedést (örzi a magy. *dilinkó*, török nyelvekben *dil* 'nyelv'), további réshangúsodást *t* > *d* > ḏ > *z*- (vö.: ném. *die sage* 'szóbeszéd, mendemonda, monda, rege', az eredeti *t* > *th* (ṭ) > *s*- réshangúsodás (vö.: magy. *szó*, finn *sana*, csuv. *sasā, sas* 'szó, hang', ang. *saw* 'szólásmondás, közmondás', *sing, sang, sung* 'énekel, dalol'), *t* > *th* (ṭ) > *t* > *th* (ṭ) > *h*- (vö.: bask. *hy* 'szó', esetleg magy. *hang*), a zöngés és zöngétlen réshang ḏ , ṭ -további hangok előzménye lehetett: ḏ > *l*- (vö.: lat. *lingua* 'nyelv (beszélőszerv), beszéd (beszélt) nyelv', ḏ > *w*- (vö.: ang. *word* 'szó'), ḏ > *w*- > *θ*- (vö.: magyar *ige*, mong. *üge*, oszm. *ö-*), a szókezdő nazalizációja (vö.: magy. *nyelv, nyikorong, nyávog*).

Jelentés tanilag három fő csoportba tagolódnak, a hang, a szó és a nyelv jelentések köré csoportosulnak, de már egy nyelven belül is gyakran szinonimák, nyelvek közötti viszonyukban pedig világosan átmennek a jelentések egymásba.

A magyar *szó* nem lehet ugor kori török jövevény. Ezt indokolják a mélyebb összefüggésekre utaló, mindhárom nyelvcsalád nyelveiben ismert és használt adatok, amelyeknek az összehasonlító hangtani vizsgálata szerint a magyar *szó, szav-* etimológiailag összetartozik a török *sab, sav, sabyg* és a csuvas *sāmax, sāvā, sāv* 'dal, csasztuska, ének szavai, melódia, ének' stb., latin *sonō* 'hangzik, cseng, szól, angol *saw* 'szólásmondás, közmondás', *sing, sang, sung* 'énekel, dalol, (megénekel) versben, cseng (fül), füttyül, zúg (szél)', német *die sage* 'szóbeszéd, mendemonda, monda, rege' stb. szavakkal.

Alaktani oldalról megközelítve a magyar *szó-* és a *szav-* töváltozat összetartozik, a *szav-* szerkezeti felépítése *sza-*: abszolút szótő + *-v*: képző. A *szó* formában a hosszú magánhangzó örzi a nyomát a képző kezdő mássalhangzójának. Világos, hogy a *-θ* (magy. *szó*), *-v* (magy. *szav-*, ÓT. *sav*), *-l* (magy. *szol-*, oszm. *čal-*) etimologikus hang. A *-t* eredetű *-δ* fejleménye az *-l*, a *-w* (vö.: ang. *saw*³²), a *-w* tovább változott: *-w* > 1. *-v* 2. *-b* (ÓT, szab), 3. *-m* (csuvas *sāmax*), 4. *-V* (magy. *szóu*) > *-θ*.

3.359. Kāšy. *kišlat*- 'telelni' ~ magy. *hó*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kišla-*: relatív szótő (< *kiš-*: relatív szótő 'tél' + *-la-*: igeképző) + *-t*:

³² Az angolokhoz kétféleképpen is eljuthatott a szkíta nyelvi kultúra: 1. a görög-latin vonalon, 2. É-Ny Szipéria irányából, szármatakat telepítettek a Brit szigetekre.

1. igeképző ld. magy. *tesz* 'csinál' 2. főnévi igenév képző.

Alakváltozata a csuv. *xəl* 'tél'. Vö.: ujj., üzb. *kyš*, kirg., oszm., tat., bask., ojr., tuv., gag., kumük *kyš*, azerb., türkm. *gyš*, kazah, k.kalp., nog. *kys*, hak. *sys* 'tél'. Vö.: mong. *xoldox* 'megfagyni', *xoldüü*³³ 'fagyott, hideg'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xě-*: abszolút szótó + *-l-*: képző 'valamivel ellátott, valami mellett lévő', ujj., üzb. *ky-* + *-š*, kirg., oszm., tat., bask., ojr., tuv., gag., kumük *ky-* + *-š*, azerb., türkm. *gy-* + *-š*, kazah, k.kalp., nog. *ky-* + *-s*, mong. *xol-*: relatív szótó + *-dox*: képző, *xol-* + *-diiü*.

Rokonuk az első relatív szótó, vö.: mong. *k'öltö-* (*k'öl-*: relatív szótó + *-tö*: képző) 'megfagy', amely összetartozik az ang. *cold* (*col* + *-d*), ném. *kalt* (*kal* + *-t*) 'hideg' szóval. Amennyiben a magy. *hideg* szókezdője *k-* eredetű, szintén rokon (*hi-*: abszolút szótó + *-deg*: képző). A szócsaládba tartozik az or. *xolod* (*xolo-* + *-d*) 'hideg' szó is.

Az abszolút szótó összetartozik a magy. *hó* szóval. A 'tél' szavak eredeti jelentése 'hóval ellátott, hóhoz tartozó'. A *k-* kezdetű szavak az ősz családjába is tartoznak, amelyek arról tanúskodnak, hogy ez esetben csak a hó és a hideg, valamint az olvadás időszakát különböztették meg.

A magy. *hó* 'jégkristályokból keletkezett pelyhekben lehulló vagy lehullott csapadék'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: votj. *kim* 'dér', *kim* 'vékony, friss hó', szam. jur. *xaβ* 'puha havon képződő vékony, kemény hórég', kam. *kamo* 'hókereg'. (TESz)

A magyar szó uráli eredete nem igazolt, az adatok azonban idetartoznak. Lényeges, hogy a szótó a todalékolt alakokban másképp mutatkozik, pl. *havas*, *havat*: < *hava-*: relatív szótó (< *ha-*: abszolút szótó + *-va*: képző) + *-s*: képző, *-t*: tárgy ragja; votj. *ki-*: abszolút szótó + *-m*: képző, szam. jur. *xa-* + *-β*, kam. *ka-* + *-mo*.

A képző kezdő mássalhangzója eredeti *-t-* fejleménye: *-t-* > *-δ-* > *-w/-β-* > 1. *-v-*, 2. *-m-*, 3. *-V-* > *-0-*. Tovább menve 4. *-l-* van ld. csuv. *xəl* 'tél' stb., 5. *-r-* a törökségben, vö.:

csuv. *jur* 'hó', ÓT., MK. *kar*, ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., karacs., oszm., tat., bask., ojr. *kar*, üzb. *kor*, azerb., türkm. *gar*, tuv., hak. *xar*, jak. *xaar* 'hó'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ju-*: abszolút szótó + *-r*: képző, ÓT., MK. *ka-* + *-r*, ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., karacs., oszm., tat., bask., ojr. *ka-* + *-r*, üzb. *ko-* + *-r*, azerb., türkm. *ga-* + *-r*, tuv., hak. *xa-* + *-r*, jak. *xaa-* + *-r*.

Azokban az esetekben, amikor az eredeti *-t-* megtartva a zöngétlenségét alakult tovább, keletkezett az *-š* (ld. Kāšy. *kiš-* stb.), *-s* (ld. kazah, k.kalp., nog. *kys*, stb.).

A hak. *sys* 'tél' szókezdő mássalhangzója nem a *k*-val, hanem a *t*-vel tartozik össze.

3.360. Kāšy. *buz* 'jég' ~ magy. *zúzmara*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *bu-*: abszolút szótó + *-z*: képző.

Alakváltozata a csuv. *pär* 'jég', MK., azerb., türkm., oszm., nog., kum., karacs. *buz*, tat., bask. *boz*, csag., ujj., üzb., kirg., kazak., k.kalp. *muz*, alt. *pus*, *mus*, hak. *pus*, s. ujj. *pyz*, mong. *mös(ön)* 'jég, boroo(n) 'eső'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pä-*: abszolút szótó + *-r*: képző, MK., azerb., türkm., oszm., nog., kum., karacs. *bu-* + *-z*, tat., bask. *bo-* + *-z*, csag., ujj., üzb., kirg., kazak., k.kalp. *mu-* + *-z*, alt. *pu-* + *-s*, *mu-* + *-s*, hak. *pu-* + *-s*, s. ujj. *py-* + *-z*, mong. *mö-* + *-s(ön)*.

³³ Összetartozik vele az ang. *cold* 'hideg', a ném. *kalt* 'hideg' szó.

Idetartozik az első relatív szótó, vö.: magy. *maráz* 'dér, hideg, fagy'. Szláv, közelebből déli vagy szlovák eredetű. Vö.: szb.-hv. szln, *mràz* 'dér, hideg', szlk. *mráz* 'fagy, dér'. (TESz) < magy. *mará-*: relatív szótó (< *ma-*: abszolút szótó + *rá-*: képző) + *-z*: képző. A magyar szó szláv eredete nem igazolt.

Az első relatív szótóval (magy. *mará-*) összetartozik a következő szó utótagja, vö.: magy. *zúzmara* (< *zúz* + *mara*). Az előtag a magy. *zúz* 'tör ige névszói alakja lehet, amely törmelék jégre utal s a *zúzmara* valójában apró jégdarabok, jégkristályokból áll.

A Kášy. *buz* 'jég' igei párja a magy. *fázik* 'kellemetlen hideget érez'. Ősi örökség az ugor esetleg az uráli korból, vö.: vog. *put* 'jégkéreg', osztj. *pòt* 'magas hóból és vízből összeállt jégréteg', pàttà 'fagy, megfagy'. (TESz) < magy. *fá-*: abszolút szótó + *-zik*: képző, vog. *pu-* + *-t*, osztj. *pò-* + *-t*, *pà-* + *-ttà*.

Ld. még magy. *fagy* 'cseppfolyós test, nedvességet tartalmazó anyag a hideg hatására megszilárdul, megfagyva valamihez tapad, fázik'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *pāl'i* 'megfagy', osztj. *poi* 'vastag jégkéreg', mdM. *laāms* 'ég, megfagy, fázik', fi. *palaa* 'ég, lángol', *palella* 'fázik, fagy', lp. *boullet* 'ég', *buolâš* 'fagy' (fn.). (TESz) < magy. *fá-*: abszolút szótó + *-gy-*: képző, vog. *pā-* + *-l'i*, osztj. *po-* + *-i*, fi. *pa-* + *-laa*, *pa-* + *-lella*, lp. *bou-* + *-llet*, *buo-* + *-lâš*.

A 'hideg' és a 'víz' jelentésű szavak összetartoznak, hiszen a hideg a víz egyik jellemző tulajdonsága.

3.361. Kášy. *kar* 'hó' ~ magy. *hó*.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *ka-*: abszolút szótó + *-r*: képző.

Rokona a csuv. *jur* 'hó', ÓT., MK. *kar*, ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., karacs., oszm., tat., bask., ojr. *kar*, üzb. *kor*, azerb., türkm. *gar*, tuv., hak. *xar*, jak. *xaar* 'hó'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ju-*: abszolút szótó + *-r*: képző, ÓT., MK. *ka-* + *-r*, ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., karacs., oszm., tat., bask., ojr. *ka-* + *-r*, üzb. *ko-* + *-r*, azerb., türkm. *ga-* + *-r*, tuv., hak. *xa-* + *-r*, jak. *xaa-* + *-r*.

Lényeges, hogy ez esetben a csuv. *j-* eredeti *k-* fejleménye: $k- > 1. \gamma- > j- 2. X^{-34} > j-$.

A fenti szavakkal összetartozik a csuv. *xěl* 'tél'. Vö.: ujj., üzb. *kyš*, kirg., oszm., tat., bask., ojr., tuv., gag., kumük *kyš*, azerb., türkm. *gyš*, kazah, k.kalp., nog. *kys*, hak. *sys* 'tél'. Vö.: mong. *xoldox* 'megfagyni', *xoldüü*³⁵ 'fagyott, hideg'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xě-*: abszolút szótó + *-l*: képző 'valamivel ellátott, valami mellett lévő', ujj., üzb. *ky-* + *-š*, kirg., oszm., tat., bask., ojr., tuv., gag., kumük *ky-* + *-š*, azerb., türkm. *gy-* + *-š*, kazah, k.kalp., nog. *ky-* + *-s*, mong. *xol-*: relatív szótó + *-dox*: képző, *xol-* + *-diiü*.

A hak. *sys* 'tél' etimológiailag nem tartozik ide, mert a szókezdő mássalhangzója eredeti *t*-fejleménye. Rokonuk az első relatív szótó, vö.: or. *xolod* 'hideg' (< *xolo-*: relatív szótó + *-d*: képző); ang. *cold* 'hideg' (< *col-*: relatív szótó + *-d*: képző), ném. *kalt* 'ua.' (< *kal-*: relatív szótó + *-t*: képző)

Idetartozik a magy. *hó* 'jégkristályokból keletkezett pelyhekben lehulló vagy lehullott csapadék'.

³⁴ Félzöngés spiráns.

³⁵ Összetartozik vele az ang. *cold* 'hideg', a ném. *kalt* 'hideg' szó.

Ősi örökség az uráli korból, vö.: votj. *kim* 'dér', *kim* 'vékony, friss hó', szam. jur. *xaβ* 'puha havon képződő vékony, kemény hóréteg', kam. *kamo* 'hókéreg'. (TESz) < magy. *hó*, votj. *ki*:- abszolút szótő + *-m*: képző, *ki*- + *-m*, szam. jur. *xa*- + *-β*, kam. *ka*- + *-mo*.

A magyar szó uráli eredete nem igazolt. Lényeges, hogy a magy. *hó* alakváltozata a *hava*- a toldalékolt formák alapján, vö.: magy. *havat* (< *hava*:- relatív szótő + *-t*: tárgy ragja), *havas* (< *hava*:- relatív szótő + *-s*: melléknév képző) stb.

Hangtanilag az első relatív szótő második mássalhangzója magy. *-0*, *-v*-; csuv., ÓT., MK., ujg., kirg., kazak, k.kalp., nog., karacs., oszm., tat., bask., ojr., üzb., azerb., türkm., tuv., hak., jak. *-r*; csuv., mong., or., ang., ném. *-l*; ujg., üzb., kirg., oszm., tat., bask., ojr., tuv., gag., kumük, azerb., türkm. *-š*; kazah, k.kalp., nog., hak. *-s*; votj., kam. *-m*; szam. jur. *-β/-w*.

Valamennyi eredeti *-t* fejleménye: *-t* > 1. *-δ* > 1.1. *-l*, 1.2. *-r*, 1.3. *-β/-w* > 1.3.1. *-v*, 1.3.2. *-m*, 1.3.3. *-V* > 0, 2. *-t'* > *-cs/-č* > *-š*, 3. *-th* > 3.1. *-s*.

Ld. még 3.359. Kāšy. *kišlat*- 'telelni' ~ magy. *hó*.

3.362. Kāšy. *kaklat*- 'szeletekre vágni' ~ magy. *kákó*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kakla*:- relatív szótő + (< *kak*:- abszolút szótő + *-la*:- igeképző + *-t*: 1. igeképző 2. főnévi igenév képző).

Miután hegyes, éles tárggyal vágunk, ráadásul a szelet is gyakran lehet cikkely alakú, ezért kétszeresen is jogos a *kak*- forma mint abszolút szótő használata a 'szeletekre vágni' jelentésben. A Kāšy. *kak*- abszolút szótő rokon egyfelől a csuv. *kāk*, *kuk* 'gyökér' szóval, másfelől a magy. *kákó*, *kankó* szóval.

Rokona a csuv. *kāk* 'gyökér, alap, törzs', MK., tefs. XII-XIII. sz., azerb., türkm., oszm., tuv. *kök*, AFT. *gög* 'gyökér', csag. *kök* 'gyökér, alap, kezdet'. (JEGOROV 1964)

A magy. *kákó* 'kampó' nincs meg a TESz-ben. A magy. *kankó* is idetartozik, amely a TESz szerint 'horog, kampósbot, horog alakú vágóeszköz, szecskavágó, mankó'. Származékszó. Alapszava annak a szócsaládnak eredetileg feltehetően 'görbe, hajlott, görbül, hajlik' jelentésű alapszavával azonos, amelybe legközvetlenebbül a *kankalék* és *kankalin* is beletartozik. (TESz)

A kampósbot valójában egy ágasfa, ahol az ág csúcsában forráshely van, ott volt a szem, amely kihajtott és így keletkezett az ág. Ezért természetes, hogy idetartozik a csuvas *kāk*, *kuk* 'gyökér' és a magyar *kákó*, *kankó* egymásnak alakváltozatai lehetnek, hiszen mindegyik az elágazást, a kiindulási pontot jelöli. Már is jelentkezett a szó belseji *-k-* előtt egy nazális, amelyiknek *-t-* volt a végső eredete. Úgy tűnik, hogy a magy. *kákó* (< *ká*- + *-kó*) szónak a második eleme *k-* kezdetű, a *kankó* (< *ka*- + *-nkó*) szónak pedig *n-*, és a *kunkor* (< *kunko*- + *-r*) szó *kunko*- tövével mutat szerkezeti összefüggést. A *kankó* szónak van *gamó* (< *ga*- + *-mó*) változata is, ahol a képző a *kumma* szavunk *-ma* képzőjével tartozik össze. A *kumma* *kum*- töve **kun*- lehetett s az *-m* hasonulás eredménye. Eszerint a *kun*- szótő a *kákó* *ká*-, a *kankó* *ka*-, a *gamó* *ga*- tövével függ össze. A magy. *kunkor* rokona a csuv. *kākar* (< *kāka*:- abszolút szótő + *-r*: képző) 'mell' szónak, amelyet az orosz is őriz a *grud'* (< *gru*:- relatív szótő (< *g*:- abszolút szótő + *-ru*: képző) + *-d'*: képző) 'mell' szóban s az or. *kora* (< *ko*:- abszolút szótő + *-ra*) 'gyökér' is idetartozik.

3.363. Kāšy. *kutlat*- 'összegyűjtetni' ~ magy. *köt*, *kúp*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kutla-*: relatív szótő (< *kut-*: szótő + *-la*: képző) + *-t*: képző.

Eleink gondolkodása szerint amikor összegyűjtünk valamit, akkor egybe, csomóba rakunk, összekötünk, ilyenkor kupac keletkezik. Ezért természetes, hogy idetartozik a magy. *köt*, *kúp*, *kupac* szó. Ugyanakkor kész is van, amit összegyűjtöttünk. Ezért az is természetes, hogy a 'kész' szavak is idetartoznak. Vö.: csuv. *xatěr* 'kész', ujj. *hazir*, azerb., oszm. *hazyr*, k.kalp. *xazir*, kirg. *azyr*, kazak *ezir*, nog. *azir*, tat. *xezer*, kum. *gazir* 'kész, most'. vö. perzsa *hazer* 'kész, stb.'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xatě-*: relatív szótő + *-r*: képző, ujj. *hazi-* + *-r*, azerb., oszm. *hazy-* + *-r*, k.kalp. *xazi-* + *-r*, kirg. *azy-* + *-r*, kazak *ezi-* + *-r*, nog. *azi-* + *-r*, tat. *xeze-* + *-r*, kum. *gazi-* + *-r*, perzsa *haze-* + *-r*.

Tovább képzett alak a csuv. *xatěrle* 'elkészíteni', *xatěrlen* 'elkészülni', ujj. *hazirli*, üzb. *xozirla*, azerb., oszm. *hazyrila*, türkm. *hezirle*, k.kalp. *xazirle*, kazak *ezirle*, nog. *azirle*, tat. *xezerle*, kum. *g'azirle* 'készíteni, elkészíteni', ujj. *hazirlan*, üzb. *xozirlan*, azerb., oszm. *hazyrilan*, türkm. *hezirlen*, tat. *xezerlen*, k.kalp. *xazirlen*, kazak *ezirlen*, nog. *azirlen*, kum. *g'azirlen* 'készülni, felkészülni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xatěr-*: relatív szótő + *-le*: igeképző, *xatěr* + *-len*: összetett igeképző (< *-le*: igeképző + *-n*: visszaható igeképző) ujj. *hazir-* + *-li*, üzb. *xozir-* + *-la*, azerb., oszm. *hazyr-* + *-la*, türkm. *hezir-* + *-le*, k.kalp. *xazir-* + *-le*, kazak *ezir-* + *-le*, nog. *azir-* + *-le*, tat. *xezer-* + *-le*, kum. *g'azir-* + *-le*, ujj. *hazir-* + *-lan*, üzb. *xozir-* + *-lan*, azerb., oszm. *hazyr-* + *-lan*, türkm. *hezir-* + *-len*, tat. *xezer-* + *-len*, k.kalp. *xazir-* + *-len*, kazak *ezir-* + *-len*, nog. *azir-* + *-len*, kum. *g'azir-* + *-len*.

Idetartozik az or. *gotovj* < *gotov-*: relatív szótő + *-yj*. A szó az oroszban átvétel.

A magy. *kúp* szóval tartozik össze a második elem, vö.: or. *sovokupnost* 'összesség' (< *sovo* ld. or.. *so* 'össze' + *kup* + *-no* + *-st*)

3.364. Kāšy. *kiglat* 'megtrágyázni a földet, székelni' ~ magy. *kakál*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kigla-*: relatív szótő (< Kāšy. *kig-*: abszolút szótő + *-la*: képző) + *-t*: ige képző.

A szó családjába tartozhat³⁶ a csuv. *xuxā*, dial. *xuxa*, *xālxā* 'szemét, hulladék', hak. *xoox* 'szemét, hulladék', jak. *kirxox* 'sár, szemét, hulladék', jak. *xax* 'kéreg, hulladék', vö.: mong. *kalga* 'hulladék', burj.mong. *xox* 'törmelék, hulladék, szemét'. (JEGOROV 1964)

A Kāšy. *kigla-* első relatív szótővel összetartozik a magy. *kakál*, *kaka* 'sár, bélsár'. A szócsalád alapja a *kakál* latin eredetű, vö.: lat. *cacare* 'kakál' or. *kakat* 'kakálni', stb. A *kaka* elvonás eredménye. (TESz)

A Kāšy. *kig-*: abszolút szótő és a magy. *kaka* kötődnek egymáshoz. A TESz szócikk írója tévedett, mert a magy. *kaka* nem elvonás eredménye, hanem a *kakál* denominális verbum képzővel, pontosan visszaható képzővel ellátott forma, amelynek korábbi alakja **kakálik* (< *kaká-*: abszolút szótő + *-lik*: ige képző) lehetett.

3.365. Kāšy. *kisruš-* 'megrövidíteni' ~ magy. *kasza*, *kés*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kisru-*: relatív szótő (< *kis-*: relatív szótő + *-ru*: képző) + *-š*: képző.

A Kāšy. *kis-* első relatív szótővel összetartozik a csuv. *kas* 'vágni', MK., türkm., oszm., üzb., kirg., kazak, k.kalp., nog., alt., ojr., tuv. *kes*, azerb., ujj. *kes*, bask., tat., hak. *kis*, kum. *ges* 'vágni',

³⁶ A kérdés további vizsgálatokat igényel.

kazak, tuv. *kestir* 'kasztrálni', jak. *kys* 'gyalulni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ka-*: abszolút szótő + *-s*: képző, MK., türkm., oszm., üzb., kirg., kazak, k.kalp., nog., alt., ojr., tuv. *ke-* + *-s*, azerb., ujj. *ke-* + *-s*, bask., tat., hak. *ki-* + *-s*, kum. *ge-* + *-s* 'vágni', kazak, tuv. *kes-*: relatív szótő + *-tir*: képző, jak. *ky-* + *-s*.

Névszói párhuzama a csuv. *kasäk* 'vágat, darab', azerb. *käsik* 'vágat, darab', Zamahš., kirg., kazak *kesek* 'darab', kirg. *kezek* 'idő, pillanat', ujj. *kesek*, nog. *kesek*, kum. *gesek* 'darab', vágat', bask. *kisek*, tat. *kisek* 'darab, vágat', hak. *kizek* 'rész, vágat, darab', oszm. *kisek* 'lapáttal feltört földdarab', mong. *keseg*, *xesek* 'rész, darab, vágat'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ka-*: abszolút szótő + *-säk*: képző, azerb. *kä-* + *-sik*, Zamahš., kirg., kazak *ke-* + *-sek*, kirg. *ke-* + *-zek*, ujj. *ke-* + *-sek*, nog. *ke-* + *-sek*, kum. *ge-* + *-sek*, bask. *ki-* + *-sek*, tat. *ki-* + *-sek*, hak. *ki-* + *-zek*, oszm. *ki-* + *-sek*, mong. *ke-* + *-seg*, *xe-* + *-sek*.

Rokonuk a magy. *kasza* 'szálas termények levágására használatos hosszú nyelű kézi szerszám, a kaszához bizonyos mértékben hasonló tárgy, eszköz, elbuktató lábmozdulat, gáncs'. Szláv eredetű, vö.: blg. *kosá* 'kasza'. (TESz) < magy. *ka-*: abszolút szótő + *-sza*: képző, blg. *ko-* + *-sá*.

A magyar szó szláv eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak.

Tovább képzett alak a magy. *kaszabol* 'levág, mészárol, felkoncol'. A szócsalád alapja a *kaszab* főnév oszmán-török eredetű, vö.: oszm. *kaszap*, *kaszab* 'mészáros'. (TESz) < magy. *kaszabo-* (< *ka-* + *-szabo-*) + *-l*.

Rokonuk a magy. *kés*, amely a TESz szerint 'vágásra, szúrásra használt nyeles eszköz'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *käsi*, osztj. *kotšex*, cser. *keze* 'kés'. (TESz) < magy. *ké-*: abszolút szótő + *-s*: képző, vog. *kä-* + *-si*, osztj. *ko-* + *-tšex*, cser. *ke-* + *-ze*.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, de az adatok idetartoznak.

A magy. *kasza* alakváltozata az or. *kosa* 'kasza'. Közsláv szó, vö.: lat. *castrāre* 'levágni', óind. *čâsati* 'vág', *čaštrām* 'kés'. (SIS) < or. *ko-*: abszolút szótő + *-sa*: képző, lat. *cas-*: relatív szótő + *trāre*: összetett képző, óind. *čâsa-*: relatív szótő + *-ti*: képző, *čas-*: relatív szótő + *-trām*: képző.

Idetartozik és az oroszban átvétel az or. *kusok* 'darab' (< *ku-*: abszolút szótő + *-sok*: képző).

Rokon a csuv. *kat* 'vágni', Zamahš., kirg. *ket*, bask., tat. *kit* 'levágni a szél', türkm. *gedil* 'levágódni' (csuv. *katāl*). (JEGOROV 1964) < csuv. *ka-*: abszolút szótő + *-t*: képző, Zamahš., kirg. *ke-* + *-t*, bask., tat. *ki-* + *-t*, türkm. *gedi-*: relatív szótő + *-l*: visszaható képző, csuv. *katā-*: relatív szótő + *-l*: visszaható képző.

Névszói alakváltozat a csuv. *katäk* 'darab, levágott szél'. tefs. XII-XIII. sz. *kädük* 'csorbaszélű', kirg. *ketik* 'csorbaszél, letörött szélű', kazak *ketik* 'csorbaszélű', bask., tat. *kitek* 'letörött darab, letört szél', Zamahš. *ketük*, türkm. *gedik* 'letörött, csorbaszélű'. < *kat* 'vágni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ka-*: abszolút szótő + *-täk*: képző, tefs. XII-XIII. sz. *kä-* + *-dük*, kirg. *ke-* + *-tik*, kazak *ke-* + *-tik*, bask., tat. *ki-* + *-tek*, Zamahš. *ke-* + *-tük*, türkm. *ge-* + *-dik*.

A szó családjába tartozik az ang. *cut* 'vág' (< *cu-*: abszolút szótő + *-t*: képző).

Alakváltozatuk az or. *kolot* 'vágni, darabolni, ütni'³⁷ (< *kolo-*: relatív szótő + *-t'*: főnévi igenév képző) *kolo-* töve.

³⁷ Összetartozik vele a magy. *kalapálni*.

A földrajzi névi kutatásaink vezettek rá arra, hogy a *-t-* eredetű *-δ-* (interdentális zöngés spiráns) fejleménye lehet az *-r-* is, amely megvan a magyarban és a magyarral közös gyökerű nyelvekben. Így tartozik ide a magy. *horhó*. vö.:

magy. **horh, horho** 'vízmosta árok, mélyút, horhos'. Magyar fejlemény, alakulásmódja azonban nincs kellően tisztázva. (TESz) < *ho-*: abszolút szótő + *-rh-*: képző, *ho-* + *-rho*.

A TESz szerint a magy. **horhol**, ld. **horzsol, korzsol** 'kapar'. A szócsalád *hor-* töve ősi hangutánzó szó a finnugor korból, vö.: zürj. *kuravni* 'összegereblyél, kikapar', *kuran* 'gereblye', votj. *kurjal* 'lekapar, levakar', finn *karvia* 'vakar, kapar, karcol, gereblyél, horzsol, reszel, csiszol'. (TESz) < *horho*: relatív szótő (< *ho-*: abszolút szótő + *-rho-*: képző) + *-l-*: ige képző, zürj. *kurav-*: relatív szótő + *-ni*: főnévi igenév képző, votj. *kurja-*: relatív szótő + *-l-*: ige képző, finn *ka-*: abszolút szótő + *-rvia*: képző.

A szócsaládba tartozik a magy. **hornyol** '(mélyedést) vés, rovátkol', *horony* 'bevágás, rovas, rovátka'. Bizonytalan eredetű szócsalád. Vö.: cser. *korno* 'barázda, út, csík', finn *kuurna, kurna* 'sörfőzésnél használt csatorna alakú szűrő, csatorna', észt *kurn* 'szűrő'. (TESz) < magy. *hornyo-*: relatív szótő (< *hor-*: relatív szótő + *-nyo-*: képző-) + *-l-*: ige képző.

A magyar szavaknak az alapja az ív alakú karom, amellyel kaparni lehet s a kaparás helyén gödör, árok keletkezik úgy, mint a víz horoló tevékenysége nyomán. A kaparás egyfajta vágás. Elsőként a víz tette, majd bármilyen éles dolog, szerszám képes volt a horolásra. Idetartozik a földrajzi nevek közül pl.:

Hór-patak 'Répáshutától nyugatra eredő patak'. Vö.: magy. *horh* 'vízmosta árok, mélyút, horhos'. (KISS 1980) < *Hór-*: relatív szótő (< *Hó-*: abszolút szótő + *-r-*: képző) + *patak*.

Hortifenek ld. **Hortobágy** 'folyó Hortobágy északi részén'. Valószínűleg elhomályosult összetétel. A *bágy* 'széles felszíni mélyedés, morotva'. Az erdélyi *Hortobágy* 'a Szeben bal oldali mellékfolyója'. (KISS 1980) < *Horti-*: relatív szótő (< *Hor-*: relatív szótő + *-ti-*: képző) + *fenék*, *Horto-*: relatív szótő (< *Hor-*: relatív szótő + *-to-*: képző) + *bágy*.
Nagyhort ld. *Hortobágy*.

A fenti szókezdő *h-* eredeti *k-* fejleménye, idetartozik a magy. *karcol* stb. is. Amit levágnak, az rövid lesz, így tartozik ide a magy. **kurta** (< *kur-*: relatív szótő + *-ta-*: képző) 'rövid, nem egész évben nyitva tartó (kocsma)'. A TESz szerint latin eredetű, amely nem igazolt. A szálak őseinkhez és rokonaihoz vezetnek. A latinba is tőlük került a szó.

Eredetileg nómen verbum volt s a mai napig külön megőrződött a névszói és külön az igei jelentés. Szerkezetileg az első relatív szótővek (Kāšy. *kis-*; magy. *kasza, kés*, vog. *käsi*, osztj. *kotšex*, cser. *keze*; csuv. *kas-*, MK., türkm., oszm., üzb., kirg., kazak, k.kalp., nog., alt., ojr., tuv. *kes-*, azerb., ujj. *kes-*, bask., tat., hak. *kis-*, kum. *ges-*, kazak, tuv. *kes-*, jak. *kys-*; csuv. *kasák*, azerb. *käsik*, Zamahš., kirg., kazak *kesek*, kirg. *kezek*, ujj. *kesek*, nog. *kesek*, kum. *gesek*, bask. *kisek*, tat. *kisek*, hak. *kizek*, oszm. *kisek*, mong. *keseg, xesek*; blg. *kosá*, or. *kosa*, lat. *cas-*, óind. *çāsa-*, *çās-*, or. *kusok*; csuv. *katāk*, tefs. XII-XIII. sz. *kädük*, kirg. *ketik*, kazak *ketik*, bask., tat. *kitek*, Zamahš. *ketük*, türkm. *gedik*; ang. *cut*, magy. *horhó, hor, kar-, kor-, kur-* stb.

Hangtani oldalról nézve az eredeti szókezdő mássalhangzó *k-*, amely az adatok nagy részében megmaradt, egyes esetekben azonban zöngésedett: *k-* > *g-* (kum. *ges*, türkm. *gedi-, gedik*), olykor részhangúsodott *k-* > *x-* (mong. *xesek*, magy. *horhó*).

A második mássalhangzó az abszolút szótőhöz járuló képző kezdő mássalhangzója, amely eredeti *-t-* volt. Ez az adatok egy részében megmaradt (csuv. *-t-*: képző, Zamahš., kirg. *-t*, bask., tat. *-t*, csuv. *-tă-*, csuv. *-tăk*, kirg. *ke-* + *-tik*, kazak *ke-* + *-tik*, bask., tat. *ki-* + *-tek*, Zamahš. *ke-* + *-tük*, ang. *-t*; a másik részében különböző irányban változott, pl. zöngésedett: *-t* > *-d-* (türkm. *-di-*, *-dik*, tefs. XII-XIII. sz. *-dük*; a harmadik részében réshangúsodott: *-t* > *-th-* > *-s/-sz-* (Kāšy. *-s-*, magy. *-sz-*, csuv. *-s*, MK., türkm., oszm., üzb., kirg., kazak, k.kalp., nog., alt., ojr., tuv. *-s*, azerb., ujj. *-s*, bask., tat., hak. *-s*, kum. *-s*, kazak, tuv. *-s-*, *-s*; a negyedik részében zöngésedett és réshangúsodott *-t* > **-δ-* > *-z-* (kum. *-ze*); az ötödik részében a **-δ-* > *-l-* változás történt (or. *-lo-*); a hatodik esetben **-δ-* > *-r-* (vö.: magy. *horhó*, *hor-*, *kur-*); a hetedik esetben a *-t* palatalizálódott majd affrikálódott: *-t* > *-t'* > *-č-* (vö.: oszjtj. *-tš-*); a nyolcadik esetben még tovább változva réshangúsodás történt: *-č-* > *-š/-s-* (magy. *kés*).

Lényeges, hogy a képző teljesebb formában *-tVk*, *-dVk*, *-sVk*, *-zVk*, *-tšVk*, *-lVk*, *-rVk* illetőleg ezeknek a rövidebb alakjaiban (vö.: CV) maradt meg, ahol a végső zárhang *-k* réshangon keresztül elenyészett. Az előtte álló magánhangzó is gyakran eltűnt, így a képzőnek csak a kezdő mássalhangzója maradt meg *-t-*, *-s-*, *-š-*, *-l-*, *-r-* formában.

3.366. Kāšy. *bulitlar* 'felhők' ~ magy. *folt*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *bulit-*: relatív szótő 'felhő' + *-lar*: többes szám jele (< *-la*: 'valamivel ellátott' képző + *-r*: többes szám jele)

A Kāšy. *bulit-* relatív szótő összetartozik a magy. *folt* szóval, amelynek nyj. alakja *főt*. A TESz szerint a magy. *folt* 'foltozásra használt darab, nagyobb egésznek része, darabja, embercsoport, ételdarab, falat, tárgyak csoportja, köteg, nagyobb felületen eltérő színű rész, bepiszkolt felületrész, falka'. Származékszó a *fal* igéből alakult deverbális nomenképzővel. (TESz) < *fó-*: abszolút szótő + *-lt*: képző, ny. *fó-*: abszolút szótő + *-t*: képző.

Minthogy a *folt* másképpen pecsét, a magy. *folt* szóval hangtanilag és jelentéstanilag szoros összefüggésben van a *bélyeg* (*bé-* + *-lyeg*) és a *billog* (*bil-* + *-log*).

A Kāšy. *bulit-* és a magy. *folt* összetartozását illetőleg az azonos szerkezeti felépítésüket a mongol adatok segítségével lehet eldönteni. Az ojr. *ü'len*, *үүл* 'felhő', K-mong. *egülen*, *ü'len* 'ua.' szavak rokona az or. *oblako* 'felhő' szó és összetartozik vele a magy. *felhő*, *felleg* szó is, a jelentése pedig eredetileg 'folt' lehetett.

A szó a csuvasban *pělēt* 'ég, felhő', vö.: Zamahš. *bulut* 'felhő', azerb., türkm., oszm., ujj., üzb., kirg., tuv. *bulut*, k.kalp., nog. *bulyt*, bask. *bolot*, tat. *bolyt*, jak. *bylyt*, alt., hak. *pulut* 'felhő', Óujg. *bulyt* 'felhő'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pělē-*: relatív szótő + *-t*: képző, Zamahš. *bulu-* + *-t*, azerb., türkm., oszm., ujj., üzb., kirg., tuv. *bulu-* + *-t*, k.kalp., nog. *buly-* + *-t*, bask. *bolo-* + *-t*, tat. *boly-* + *-t*, jak. *byly-* + *-t*, alt., hak. *pulu-* + *-t*, Óujg. *buly-* + *-t*.

Ami a szavak szerkezeti felépítését illeti, két lehetőség kínálkozik. Vagy **bVIVnk-* + *-t*, vagy pedig **bVIVnk* < **bVIVtk* a szerkezetük. Az első szerint a magyar szó szerkezeti felépítése: *fel-* + *-hő*, *fel-* + *-leg*. Az első elem relatív szótő, ez azt jelenti, hogy már képzett alak. A második elem 'valamivel ellátott, valamihez tartozó' jelentésű képző. Az orosz *oblako* (*ob-* + *-lako*) második eleme a képző közel áll a magyarhoz, az oroszban átvétel.

A mongol szavak szerkezeti felépítése: *ü'-*: abszolút szótő + *-len*: képző, *үүл* + *-l*, *egü-* + *-len*, ahol a második elem, mint képző a magyarhoz és az oroszhoz viszonyítva vagy csak a kezdő mássalhangzóját (*-l*) hagyta meg a képzőnek vagy a teljesebb változat szerepel az írott *-len*

formában, amely kiegészíti a magyar és az orosz alakot. A korábbi teljesebb változat ugyanis *IVnk, *IVnkV lehetett. Az egyikben denazalizáció történt, a másikban pedig a nazális maradt (-n) meg a zárhanggal (-k, -g) szemben. A török adatok pedig azért fontosak, mert tartalmazzák az eredeti -t-t, amelynek pl. a nazális -n a fejleménye. Szerkezeti felépítésük a második lehetőség szerint: *pě- + -lět, bu- + -lut, bu- + -lyt, bo- + -lot, bo- + -lyt, pu- + -lut by- + -lyt, bu- + -lyt*. Ez azt is jelenti, hogy a *IVnk, *IVnkV még korábbi alakja *IVtk, *IVtkV lehetett, amelyből a törökségben -IVt maradt meg. Ennek közeli alakváltozata a magy. *folt* (*fo- + -lt*) szó második eleme az -lt mint képző. A szavak töve (mong. *ü'-, üü-, egü-*, tör. *pě-, bu-, bo-, pu-, by-*, or. *ob-*, magy. *fel-*), jelentésükben pedig a forráshoz, a maghoz, a vízhez kötődnek. A kérdés további vizsgálatot igényel.

Eleink úgy gondolkodtak, hogy ami foltos, az tarka. Ezért további szavak tartoznak ide, pl.:

mong. *alák, alik* 'tarka' másképpen 'foltos'. Rokona a magy. *almás deres ló* kifejezésből az *almás almá-* része. Alakváltozatuk a magy. *tarka* szó. Szerkezeti felépítésük ugyanaz, abszolút szótő + képző: mong. *a- + -lák, a- + -lik* magy. *a- + -lmá-, ta- + -rka*. Hangtanilag úgy tartoznak össze, hogy az *a-* szókezdő magánhangzó előtt valamikor mássalhangzó volt, ezt igazolja a magy. *folt* és a *tarka*. A szókezdő mássalhangzó *t-* eredeti volt, amelynek fejleménye az *f-* (*t- > th- > φ- > f-*) és a hanghiány (*t- > δ- > w- > V- > 0-*). A képzők kezdő mássalhangzója az -l és az -r előzménye ugyanaz (< -δ < -t). A képzők alakváltozatai (*-lák, -lik, -lmá-, -rka*) egy teljesebb forma (*-IVnkV, IVtkV*) fejleményei.

Alakváltozatuk a csuv. *ula* 'tarka', ÓT., ujj., kirg., kazak, oszm., tuv., hak., alt., tat. *ala*, azerb. *ala-bula, alača*, üzb. *ola*, azerb., türkm. *ala* 'tarka, foltos', Zamahš. *ala karka*, tat. *ala karga*, csuv. *ula kurak* 'varjú', csuv. *ulatakka* 'harkály', mong. *alag* 'tarka, foltos, különböző színű' (JEGOROV 1964) < csuv. *u-*: abszolút szótő + *-la*: képző, ÓT., ujj., kirg., kazak, oszm., tuv., hak., alt., tat. *a- + -la*, azerb. *a- + -la, bu- + -la, ala-*: relatív szótő + *-ča*: képző 'valamivel ellátott', üzb. *o- + -la*, azerb., türkm. *a- + -la*, mong. *a- + -lag*.

Az adatok arra utalnak, hogy azok korábbi, teljesebb formák fejleményei: VIV < VIVk, VIVn < VIVnk. Az azerb. *ala-bula* ikerszó utótagja ugyanaz, mint az előtag, csak őrzi a szókezdő mássalhangzót *b-* (*t- > δ- > w- > b-*) formában.

Képzős változata van meg, vö.: csuv. *ulača* 'tarka, különböző színű szövet', oszm. *alača* 'különböző színű selyem anyag', türkm. *alača* 'színes anyag', kirg. *alača*, üzb. *olača* 'csikos papír anyag', tat. *alača* 'tarka, dűrva házi csikos (len)vászon', kazak, k.kalp. *alaša* 'háziszőtt szőnyeg'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ula-*: relatív szótő + *-ča*: képző 'valamivel ellátott', oszm. *ala- + -ča*, türkm. *ala- + -ča*, kirg. *ala- + -ča*, üzb. *ola- + -ča*, tat. *ala- + -ča*, kazak, k.kalp. *ala- + -ša*.

Ezeknek a megfelelője a magy. *almás deres* 'foltos szürke' lószínnév első tagja az *almás*, amelynek az első relatív szótöve az *almá-*. A magy. *almá-* tartalmazza a nazalist -m- formájában, amely ismert -n- változatban az ojr. *ü'len*, K-mong. *egülen, ü'len* alakokban.

3.367. Kāšγ. *bugrālār* 'tevék' ~ magy. *teve, bog*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *bugrā-*: relatív szótő (< *bug-*: abszolút szótő³⁸ 'bog, csomó' + *-rā*: képző) + *-lar*: többes szám jele.

Mínt hogy a *teve* a púpjáról kapta az elnevezését, ezért idetartozik nemcsak a magy. *teve*, hanem a *bog* 'csomó' szó is. A TESz szerint a magy. *teve, tebe*. Ótörök eredetű, vö.: ujj. *tābā, tāwā*, Kāšγ. *tāwā*, CC. *tövā*, oszm. *deve*, tat. *dōjā*, üzb. *tuja*, alt. *tōō*, csuv. *těve*, mong. *temegen* 'teve', jak. *tābiān*

³⁸ Megjegyezzük, hogy bár abszolút szótőnek tűnik, egybeesik az első relatív szótővel.

'ua.', or. *t'uja* 'ua.', cser. *tüje*, votj. *düä* 'ua.', szb.-hv. *deva*, albán *deve* 'ua.', cseh, szlk. *t'ëve*. (TESz)

Jegorovnál csuv. *těve* 'teve', MK., oszm. *deve*, azerb. *däve*, türkm. *düe*, gag. *devä*, bask. tat. *döja*, ujj. *töge*, üzb. *tuja*, kirg. ojr., sor *töö*, kazak, k.kalp., nog. *tüje*, karacs. *t'uje*, tuv. *teve*, hak. *tibe*, jak. *tebien* 'teve', mong. *temee(n)* 'teve'. (JEGOROV 1964)

Az állat nevének alapul szolgált a 'hegy, domb, bog' jelentésű szó, vö.: csuv. *tu*, *täv* 'hegy, halom, kiemelkedés', ÓT., ujj. hak. *tag*, oszm., azerb. *dag*, türkm., tuv. *dag*, üzb. *tog*, kirg. *too* (dial. *tov*), nog., kum., karaim *tav*, ojr. *tuu*, kazak, k.kalp., karacs., tat., bask. *tau* 'hegy', k.kalp. *tavy* 'az ő hegye', mong. *tabagan*, *dabaa* 'hegy'. (JEGOROV 1964)

A teve a púpjáról kapta a nevét, amely ez esetben a 'hegy' jelentésű szóval tartozik össze.

Käšyarinál ez esetben *b-* kezdetű a szó, amely az eredeti *t-* szókezdő fejleménye (*t* > *δ* > *w* > *b*-) és megvan a magy. *bog* 'csomó' szóban, vö.: magy. '*bog* 'íz, csomó, bütyök'. Hangfestő szó, vagy ősi örökség a finnugor korból, vagy a magyar nyelv külön életében keletkezett. Vö.: finn *punka* 'kövér ember', észt *pung* 'valami kiemelkedő, valami gömbölyded, (csomó, bimbó, rügy, gomb)', lp. *bug'ge* 'daganat, göröngy, púp'. (TESz) < *bo-* + *-g*.

Az adatok idetartoznak, ám a magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

3.368. Käšγ. *ular* 'ök' ~ magy. *ő*.

Szerkezeti felépítése Käšγ. *u-*: abszolút szótő + *-lar*: többes szám jele.

Az abszolút szótő itt is egybeesik az első relatív szótővel. Érdekessége, hogy más török nyelvekben a teljesebb forma is megtalálható, vö.: oszm. *onlar* (< *on-*: abszolút szótő 'ő' + *-lar*: többes szám jele) 'ők'

Az abszolút szótővel összetartozik számos török és nem török nyelvi adat, köztük a magyar is. Ilyen pl. az or. *on* 'ő', magy. *ő*, *ön*.

A magy. *ő*: E/3. személyes névmás a TESz szerint: Alakváltozatai: „... *hű*, *ek*, *iket*, *üket*, ... 'az az ismert, említett személy, (birtokos jelzőként) az, aki, ami az övé, hozzá tartozik, az az ismert, említett tárgy, ...ön, maga'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *tü*, osztj. *lõx*, *iõx*. zürj. ... *sí*, *sije*, votj. ... *so* 'az, ő', mdE.M. *son*, finn *hän* 'ő', észt *en-*, ...lp. ...*sõn* (*sü-*) ... 'ő'...A finnugor alapalak **sV* lehetett. ...A finn *hän* *h-*-ja hangsúlytalan helyzetben *z-n* keresztül *s-ből* fejlődött. A permi névmások nemcsak személyes, hanem mutató névmási szerepben is használatosak. ... valamennyi finnugor személyes névmás mutató névmásból származtatható, ...” (TESz)

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak. A szó megvan további nyelvekben is, amelyekről nem szól a TESz szócikk írója, pl.:

csuv. *väl*, dial. *u* 'ő', ... függő esetben *u(n)-*: *unän*, dial. *una* (irodalmi *äna*)...ÓT., csag., alt.V., tuv., hak., sor, türkm., kazah, k.kalp., nog., jak. *ol* (függő esetben *on-*, sor, hakasz *an-*), azerb., oszm., kum. *o* (függő esetben *on-*), ujj., üzb. *u* (töve: *un-*), tat. *ul* (töve: *an-*), kirg. *al* 'ő', 'az'. (JEGOROV 1964); mongol *ter*³⁹ 'az, azon, ama, ő' (C.DAMDINSUREN – A:LUVSANDENDEV 1982)

Levitszkaja szerint a csuvas *väl* 'ő, az' személyes-mutató névmás, mert személyes névmásként (E/3.) a törökségben ismert mutató névmási formák (*ol*, *o*, *ul*, *u*) használatosak, amelyeknek a

³⁹ A csuvas másképpen bolgár bélyegnek kinevezett rotacizmus elmélete ismét magyarázatra szorul, hiszen az *r* mint a *z* (köztörök) megfelelője nem kizárólag csuvas sajátosság. A *z* és az *r* ugyanúgy, mint a lambdacizmusnál az *l* és az *š* túlmutatnak a csuvason és az elődjének tartott bolgár nyelvi határokon mind nyelvi, mind földrajzi hovatartozásukat illetően. E kritérium alapján a magyar nyelv szókincsének egy részét csuvasos típusú török jövevényszónak tartja a nyelvtudomány tévesen.

csuvas nyelvben számos alakváltozata ismert: *vǎľǎ, vu, vo, ul, ulǎ, u, o, olǎ, ou*. A ragozási sorban az irodalmi *vǎľ* töve helyett az *un* (*unǎn, unra //unta, unran //untan* stb.) tő használatos. Dativusban és Accusativusban az irodalmi nyelvben *ǎna* (< *una*) (vö.: alsó nyelvjárásban *una*, a felsőben *ona*). A *v-*, *h-* szókezdőket protetikusan hangoknak tartja. (L.S.LEVITSKAJA 1976:29-30)

Az indoeurópai nyelvcsaládba sorolt nyelvekben is megvan, vö.: orosz: *on* 'ő'.... vö.: óind. *ana* 'ez'...(SIS 1975); angol: *it* 'ő, az' német: *er* (férfi, fiú) 'ő', *sie* (nőnemű) 'ő', *es* (semleges személyes névmásként)'ő, az'...(HALÁSZ – FÖLDES – UZONYI 2000).

Itt veszem sorra a magyarban elsősorban a magázódásra használt formát, az *ön* névmást, amelynek a funkcióját más nyelvekben a második személyű névmás viseli. Vö.:

magy. **ön**: 'ő maga, saját maga, saját, tulajdon, személyiség, egyéniség'....A szócsalád tagjai származékszavak, az *ő* névmás rövid magánhangzós alapszavából keletkeztek az *-n* névmásképzővel, illetőleg ennek ismétlődésével. Az *önnön* szó belseji *-n*-je másodlagosan kettőződött. A szórványosan előforduló *h-s* szókezdetre (vö.: 1519: *hwnen*...1550 *hwn maga, ...tönnön magáé, ...önnöni* 'övéi, a hozzátartozók'...Eredetileg mindkét névmás jelentése 'ő maga, saját maga' lehetett, a 'saját tulajdon' birtokos névmási jelentése az *önmaga, önnönmaga* szerkezetekben alakulhatott ki...(TESz)

A magyar alakok között olyan is van, amely az eredeti szókezdő *t-t* őrzi (vö.: *tönnön magáé*), amelynek lehet *h-* fejleménye, (vö.: magy. *hwn maga, finn hän* 'ő'), de lehet *s-/š-*, *s-/sz-* is, hiszen ide tartozik a magy. **saját** szó is, amelynek közeli hozzátartozója a zürj. ... *si, sije*, votj. ... *so* 'az, ő', mdE.M. *son* 'ő', lp. ...*sōn (sū-)* ... 'ő'.

A TESz szerint a magy. **saját** 'tulajdon, birtok, hozzátartozó, jellemző tulajdonság, valakihez tartozó, tulajdonát képező, sajátos, egyéni'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < *sajá-*: abszolút szótő + *-t*: képző.

Az alakváltozatok összegyűjtése érdekében megvizsgáljuk a többes számú alakokat is, vö.: magy. **ők**: T/3. személyű névmás:

A TESz-ben nem szerepel külön címszó alatt, ld. *ő-nél*.

Az altáji nyelvcsaládba sorolt nyelvek közül vö.: csuvas: **věsem** < *vǎľsam* 'ők' (*vǎľ* 'ő' címszó alatt szerepel) ...(JEGOROV 1964); oszm. *onlar* 'ők' (A.D.ALDERSON – FAHIR IZ 1984); mongol: *ted, tedgeer, tedeger* 'azok, ők' (KARA 1998), *ted, tedgeer, ed, edgeer* 'ők' (C.DAMDINSUREN – A.LUVSANDENDEV 1982.).

Levitszkaja szerint a T/3. személyű névmás irodalmi formájának (*věsem*) a következő nyelvjárási változatai ismertek: *vǎľsam, vǎľsem, usam, vǎľsam, osēm, ǎsem, ǎsēm, ousēm, usem, ēsēm*. Az alsó nyelvjárásokban a többes szám jele csupán egy változatban (*-sem*) használatos, míg a felső nyelvjárásokban kettő (*-sam / sem*) ismert. Tehát a csuvas T/3. személyű névmás a *věsem* (< *vǎľ* + *-sem /-sam*), azaz E/3. személyű személyes névmás (*vǎľ, o, u*) + a többes szám jele (*-sem /-sam*), amely szerkezetileg ugyanaz, mint a köztörök *olar* (< *o* + *-lar*), *onlar* (< *on* + *-lar*). (L.S.LEVITSKAJA 1976:29-31)

Az indoeurópai nyelvcsaládba sorolt nyelvek közül vö.: orosz: **oni** 'ők' (SIS 1975); angol: **they** 'ők, azok' (ORSZÁGH 1981); német: **sie** 'ők, azok', *Sie* 'maga, ön, Ön, maguk, önök, Önök, magát, önt, Önt, magukat, önöket, Önöket'. ...(HALÁSZ – FÖLDES – UZONYI 2000).

A magyar **ő** E/3. személyű névmásról a következők állapíthatók meg:

A magyarban ez a névmás egyetlen hosszú magánhangzóból (*ő*) áll, de összetartozónak vélem az *ön* változattal, és az *övé* (*öv-* + *-é*: birtokjel) birtokos névmás tövével. A nyelvjárási alakok között ismert az *ű*, valamint az *e-*, *i-* tö és a *h-* mássalhangzós kezdetű *hű* forma. Lényeges, hogy a magyarban az *ő* E/3. személyű névmás valóban személyre, csak emberre vonatkozik, amely tulajdonság egyelőre ismeretlen más nyelvben. Kiterjedt nyelvi párhuzamai miatt sem lehet ősi örökség a feltételezett finnugor korból. A finnugor nyelvek adatai mássalhangzó (*t-*, *l-*, *s-*, *h-*) és magánhangzó kezdetűek (*i-*, *e-*), amelyek 'ő, az, ön, maga' jelentést hordoznak.

Az altáji nyelvek közül a törökségben egyedül a csuvas ismer mássalhangzó (*v-*) kezdetű formát, a többi előfordulás mind magánhangzó kezdetű vagy egyetlen magánhangzóból áll: *u*, *u-*, *un-* > *ăn-*, *ul*, *o*, *o-*, *on-*, *ol*, *a-*, *an-*, *al*, jelentésük 'ő, az'. A mongolban *t-* mássalhangzó kezdetű a *ter* 'az, azon, ama, ő' jelentésű és magánhangzó kezdetű az *e*, *ene* 'ez, e', toldalékolt formában *end* (*en* + *-d*: helyhatározó rag) 'itt', *enete* (*ene* + *-te*: helyhatározó rag) 'emitt' jelentésű névmás. Az *en*, *ene* a magyar *ím*, *íme* megfelelője lehet.

Az altáji nyelvekben ismert változatok jelentése – a magyartól eltérően – nemcsak *ő* (személyre, emberre vonatkozik), hanem 'az, ön, maga, íme' jelentésű is lehet.

Az indoeurópai nyelvek közös jellemzője, hogy nemek szerinti megkülönböztetésben használja az E.sz/3. személyű névmást s a megkülönböztetés alapja nem az, hogy tárgyra vagy emberre, személyre vonatkozik-e a névmás. Így a jelentés sem különül el *ő* és az/ez csoportra. Az orosz *он* 'ő, az' a hímnemű élő és élettelen dolgokra egyaránt vonatkozik. A német *er* férfire vonatkozó 'ő' elvileg párhuzama lehet egyrészt a törökségben és a mongolban ismert *er*, valamint a török *erke* 'férfi', másrészt a mongol *ter* forma.

A fenti tanulságok arra utalnak, hogy a magyarban az E/3. személyes névmás, a mutató névmások valamint a *maga* visszaható névmás és a 'mag' jelentésű szavak közös gyökerűek. A három nyelvcsalád nyelveiben meglévő adatokhoz képest a magyarban a kifinomult jelentésváltozatok egyike megtapadt az egyik formánál, a másika a másiknál stb. A személyes névmás mellett külön kezelendők a visszaható névmások, a mutató névmások és a határozott névelők.⁴⁰ Hangtani szempontból a mássalhangzó kezdetű és végű a teljesebb forma, eszerint a mongol *ter*, csuvas *väl*. Ez utóbbiban a *v-* etimologikus hang, nem lehet protetikus. Az *ő* névmás szintén 'mag' jelentésű ősi szóból keletkezett, a kialakulása, vagyis a használatban történő megkülönböztetése a második, első és harmadik személyt helyettesítő névmásnak nem egyszerre történt, így a formák is különbözőek, még ha közös gyökerűek is. Az 1. 2. 3. személyű névmás egymáshoz való viszonyában végső soron azt jelenti, hogy hozzám (*én*), az anyához képest az őszanya, aki engem szült, lehet a *te*, az én utódom pedig *ő*. Tehát: én = anya, te = ősz (első) anya, ő = utódom.

A mássalhangzó kezdetű *tön* a 2. személyű *ten*-hez áll közel, a hVn *h-* szókezdőjének párhuzamát 3. személyben a finnben (vö.: *hän* 'ő'), az angolban (vö.: *he* 'ő' hímnemű forma) is megtaláljuk, amely a *t-* fejleménye ugyanúgy, mint második személyben a baskírban. A csuvasban ismert *v-* szókezdő *t-t* > *t* *w-t* *v-* folyamat eredménye. A magyar *önnöni* 'övéi, önéi' jelentésű s az *ön* névmás Gen. raggal majd birtoktöbbsesítő jellel ellátott formája: *ön* + *-nön* + *-i*: birtoktöbbsesítő jel. Ez a Gen. rag a törökségben ismert, amely magánhangzóra végződő szóhoz járul, vö.: oszm. *kap XX* (*kapy* 'ajtó, kapu' + *-n XX* Gen. esetrag). Eredetileg az *ön* is lehetett magánhangzóra végződő, ilyen pl.: *önök* (*önö* + *-k*: többes szám jele), *önös* (*önö* + *-s*: melléknévképző), *önö* + *-z*: igeképző stb.

A harmadik személyű névmás végső mássalhangzójaként az *-n* mellett *-l* is előfordul. Mindkettő *-t* fejleménye: *-t* > *-l* 1. *-n* 2. *-l*. Eredetileg nem voltak szóvégi helyzetűek, *-tk-* mássalhangzó kapcsolatból lett. Az egyetlen magánhangzóból álló névmási formák többféle úton is keletkezhettek, pl. denazalizációval az Vn változattól.

⁴⁰ Mindezeket tárgyalom a teljes dolgozatban.

A magyar *ők* T/3. személyű névmásról elmondható, hogy szerkezetileg az *ő* E.sz./3. személyű névmás + *-k*: többes szám jelé-ből áll. Az alakváltozatai közé tartozik az *űk*, *ik* forma. Az altáji nyelvekben a névmás szerkezeti felépítése: E.sz./3. sz. névmás + többes szám jele, a csuvasban – *sam*⁴¹ /*sem*⁴², Kāšyarinál és az oszmánban –*lar*. A mongol alakváltozatok logikailag hasonlóak, köztük kétféle szerkezet ismerhető fel: az egyik *ted* (*te-* 'te' + *-d*: többes szám jele), a másik: *tedgeer* (*te-* + *-dgeer*), *tedeger* (*te* + *-deger*), ahol a *dgeer* ill. a *deger* vagy az oszmánban is ismert –*lar*-ral tartozik össze, és/vagy a magyar *iker* szóval ill. annak más nyelvi párhuzamaival rokon.

Az indoeurópai nyelvek közül az orosz *oni* (*on* 'ő' + *-i*: többes szám jele) formában az *on* Esz./3. személyű névmást olyan –*i* követi többes szám jeleként, amely a szláv nyelvekben, így az oroszban is szubsztrátum hatásra terjedt el. Összetartozik a magyar birtoktöbbesítő jelként ismert –*i*-vel, vö.: *házai* (*ház* + *-a*: birtokos személyjel⁴³ + *-i*: birtoktöbbesítő jel).

A fentiek értelmében a Kāšy. *ular* 'ők' szótöve az *u-* a magy. *ő* névmással, a *-lar* többes szám jele pedig a magyar *iker* szóval tartozik össze, amely nemcsak 'kettős' jelentésben, hanem több nyelvben is használatos a többes szám jeleként.

3.369. Kāšy. *kāb* 'börtömlő' ~ magy. *kúp*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kā-*: abszolút szótő + *-b*: képző.

A szó a tömlő, azaz a tartály alakjáról kapta a megnevezést, ezért számos szó tartozik a családjába, vö.:

csuv. *kāpāk* 'hab, tajték', ÓT., Zamahš., azerb., türkm., oszm., gag. *köpük*, kirg., alt., ojr. *köbük*, ujb., tuv. *kövük*, kazak, nog., hak. *köbik*, k.kalp. *kobik*, üzb. *küpi* (dial. *küpi*), bask., tat. *kübek*, kum. *geb'uk*, s. ujb., ujb. *kevük* 'hab, tajték'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kā-*: abszolút szótő + *-pāk*: képző, ÓT., Zamahš., azerb., türkm., oszm., gag. *kō-* + *-pük*, kirg., alt., ojr. *kō-* + *-bük*, ujb., tuv. *kō-* + *-vük*, kazak, nog., hak. *kō-* + *-bik*, k.kalp. *ko-* + *-bik*, üzb. *kü-* + *-pik* (dial. *kü-* + *-pük*), bask., tat. *kü-* + *-bek*, kum. *ge-* + *-b'uk*, s. ujb., ujb. *ke-* + *-vyk*.

csuv. *kupa* 'csomó, rakás, boglya', bask., tat. *kübe*, kazak *köpene* '(széna)boglya', kazak, sor, hak., kojb. *oba*, alt. *obo*, *obogo*, tuv. *ovaa* 'csomó, rakás, boglya, (széna) asztal, halom, domb, kurgán', ószl. *koupъ*, or. *kupa* 'csoport, csomó, boglya'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ku-*: abszolút szótő + *-pa*: képző, bask., tat. *kü-* + *-be*, kazak *kō-* + *-pene* '(széna)boglya', kazak, sor, hak., kojb. *o-* + *-ba*, alt. *o-* + *-bo*, *o-* + *-bogo*, tuv. *o-* + *-vaa*, ószl. *kou-* + *-pъ*, or. *ku-* + *-pa*.

Idetartozik az or. *kopna* (< *ko-*: abszolút szótő + *-pna*: képző) 'csomó, rakás, boglya'. Az or. *kopit'* 'összegyűjteni, megtakarítani, felhalmozni', közszláv eredetű szó, vö.: *kopa* 'mérték, méret' (60 dolog száma), a *kopa* nyelvjárásokban maradt fenn, jelentése 'szénaboglya, tömeg, halom, 60 kéve', vö.: lett *kaps* 'kéve, csomó, 60 darab'. (SIS) < or. *kopi-*: relatív szótő (< *ko-*: abszolút szótő + *-pi-*: képző) + *-t'*: főnévi igenév képző, or. *ko-*: abszolút szótő + *-pa*: képző, lett *kap-*: relatív szótő + *-s*: képző.

A magyarban kiterjedt szócsaládja használatos, vö.: magy. *kupak* 'mákgubó, sapka, süveg, pipa

⁴¹ Vö.: magy. *szám*.

⁴² Nem igazolható Levitszkaja *věsem* < *vāsem* / *vāsam* származtatása. A *věsem* előzménye **visem* < **vinsem* < **winsem* lehetett, ugyanakkor a *vVl* és *vVn* közös eredetre vezethetők vissza. Ez azt jelenti, hogy ezek hangtanilag is összetartoznak, de más-más irányú fejlődési eredményként születtek közös gyökből és nem egymásból, illetve egyik a másikkól.

⁴³ Az egyes szám harmadik személyű névmásból fejlődött ki.

fedele, zárófedő, előbőr, fityma, tökfaj'. Bizonytalan eredetű. Talán származékszó: a 'csúcs' jelentésű *kúp* –*k* kicsinyítő képzős származéka. (TESz) < *ku* -: abszolút szótó + *-pak*: képző.

A magy. *kupa* 'serleg, kád, csöbör, hordó, merítőedény, gesztenye, dió zöld burka, kupola, mélyedés, gödör'. Latin eredetű, vö.: lat. *cupa*, *cuppa* 'kád, csöbör, hordó, folyadék vagy száraz termény tárolására, sírbolt, kriptá', *cuppa* 'serleg', k.lat. *cupa*, *cuppa* 'bortartó edény, csöbör, ivóedény, serleg, gabonamérték, sírbolt'. (TESz) < magy. *ku* -: abszolút szótó + *-pa*: képző.

A magyar szó latin eredete nem igazolt, ám az adatok ide tartoznak. A szó a latinban átvétel a szkítáktól.

A magy. *kúp* 'rakás, csomó, kupac' illetőleg valamely rakásnak vagy tárgynak a csúcsa, kör alapú, csúcsban végződő palásttal határolt mértani test, kupola, kupak'. Szerb-horvát és szlovén eredetű, vö.: szb.-hv. *kūp* 'halom, rakás, gyűlés, gyülekezet', *kūpa* 'halom, rakás, puszkagúla', *kūpa* 'kúp, mint mértani test', szln. *kūp* 'csomó, rakás'. (TESz) < magy. *kú* -: abszolút szótó + *-p*: képző, szb.-hv. *kū*- + *-p*, *kū*- + *-pa*, *kū*- + *-pa*, szln. *kū*- + *-p*.

A magyar szó szláv eredete nem igazolt.

A magy. *kapa* 'a talaj lazítására és gyomirtásra használatos gazdasági eszköz, akkora terület, amekkorát egy kapás egy nap alatt megmunkálhat, kapálás, a kapa munkája, a vasmacska hegye, egy fajta gyermekjáték' illetőleg annak egyik alakzata'. A szócsalád alapja a *kapál* ige szláv eredetű, vö.: blg. *kopaja* 'ás', (állat) kapar, túr, kapál', szb.-hv. *kōpati* 'ás, kapál, japarja, rugdossa a földet', szln. *kopāti* 'ás, kapar, kapál', szlk. *kopat* 'ás, kapál, rug', or. *kopat* 'ás'. A *kapa* elvonással keletkezett a *kapál* igéből. (TESz) < magy. *ka* -: abszolút szótó + *-pa*: képző, blg. *kopa*- + *-ja*, szb.-hv. *kōpa* -: relatív szótó + *-ti*: főnévi igenév képző, szln. *kopá*- + *-ti*, szlk. *kopa*- + *-t'*, or. *kopa*- + *-t'*, magy. *kapá* -: relatív szótó (< *ka* -: abszolút szótó + *-pá* -: képző) + *-l*: igeképző.

Nem igazolt az, hogy a szócsaládnak a *kapál* ige az alapja. A kapa mint első relatív szótó azt a szerszámot nevezi meg, amellyel dolgozava megneveztél a vele való foglalatosságot, cselekvést. Tehát a *kapál* -l-je denominális verbumképző. Az sem igazolt, hogy a magyar szó szláv eredetű. Ellenkezőleg, a szláv nyelvekbe szkíta-hún nyelvekből került a szó, azaz olyan népektől, akik a magyarok rokonai.

a magy. kápa A nyeregvázon elől és hátul található kiemelkedő rész, csuha, kámzsa, csuklya, szemellenző, a patkó külső részéből kiképzett vasnyelvecske, amelyet patkoláskor a pata falára hajlítanak, a kocsiló szerszámának az a része, amelyen a gyeplőkarikák találhatók, a hegedűvonal alsó része, a csép nyelét a hadaróval összekötő szíj, csépfaj'. Latin eredetű, vö.: lat. *cappa* 'egyfajta fejfedő', k., h. lat. *cappa*, *capa* 'köpeny, csuha, kámzsa', h.lat. *sellicappa* 'nyeregkápa (tkp. nyereg süvege). Vö.: ang. *cap* 'sapka, bóbíta (madáré)', ném. *Kappe* 'sapka, kupak, bura, fedél, kantártető, tarkószíj, kámzsa'. (TESz).

magy. *káva* 'abroncs, keret, foglalat, kútkáva, löcskáva, a madár csőrének alsó illetőleg felső része, sajtformázó keret, fogantyú, fül, gúzs, kráter, sziklás szakadék, szita, rosta kérge, fémlemez, amelyet a csizmasarokra vernek'. Vitatott eredetű. Vö.: osz. *kaw* 'sövénykerítés', grúz *kavi* 'kerítés, erődítmény', avar *kavu* 'kapu', lat. *cavea* 'bekerített, védett terület, tartó, kalitka, méhkas, kerítés, sövénykerítés', lat. *cava* 'mélyedés, vájat mint határjel', lat. *cava* 'árok, völgy, pince'. (TESz) < *ká* -: abszolút szótó + *-va*: képző,

A magy. *kéve* 'learatott gabonának vagy más szálalású terménynek egy kötegnyi csomója, fénynyaláb, sugárnyaláb'. Bizonytalan eredetű. Vö.: tat. *kūbā* 'kis szénarakás', bask. *kūbā* 'boglya', sor *kobu* 'kéve', csuv *kuva* 'szénaboglya'. (TESz) < magy. *ké* -: abszolút szótó + *-ve*: képző, tat. *kū*- + *-bā*, bask. *kū*- + *-bā*, sor *ko*- + *-bu*, csuv *ku*- + *-va*.

Ld. még csuv. *kělte* 'kéve', bask., tat. *költä* 'kéve', karaim *kültä* 'kéve', nog. *külte* 'kéve', kumük *k'ulte* 'kéve', kazak *külte* 'egy csomó learatott búza, kéve része, egy hajcsomó, egy fonál göngyöleg, fonál gombolyag', vö.: csuv. *kül-* 'befogni, munkába fogni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kěl-* + *-te*, bask., tat. *köl-* + *-tä*, karaim *kül-* + *-tä*, nog. *kül-* + *-te*, kumük *k'ul-* + *-te*, kazak *kül-* + *-te*.

A magy. *hab* 'hullámverés, tajtékkő, apró buborékokból álló, laza szerkezetű anyag, tajték'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *kop*, *kump*, osztj. *kump* 'hullám', zürj. *gibavni* 'úszik, lubickol, játszik (a hal, miközben a vizen kis hullámok keletkeznek), hullámszerűen mozog, ing, tekergőzik', finn *kummuta* (*kumpuan*) 'bugyog, kibuggyan, hullámszerűen mozog, felbugyog (forrás), tajtékszik, fő, forr, dagad, bugyborékol', észt *kommuma* 'gyűlik, gyarapodik, gyülemlik', szam. jur. *hāmpa* 'hullám', jeny. *kaba*, tvg. *konfu*, szelk. *komb*, *kuumb* 'hullám'. (TESz) < magy. *ha-*: abszolút szótő + *-b-*: képző, vog. *ko-* + *-p*, *kum-* + *-p*, osztj. *kum-* + *-p*, zürj. *gibav-*: relatív szótő (< *gi-*: abszolút szótő + *-bav-*: képző) + *-ni*: főnévi igenév képző, finn *kummu-*: relatív szótő (< *kum-*: abszolút szótő + *-mu*: képző) + *-ta*: főnévi igenév képző, észt *kommu-*: relatív szótő (< *kom-*: abszolút szótő + *-mu*: képző) + *-ma*: főnévi igenév képző, szam. jur. *hām-*: abszolút szótő + *-pa*: képző, jeny. *ka-*: abszolút szótő + *-ba*: képző, tvg. *kon-*: abszolút szótő + *-fu*: képző, szelk. *kom-*: abszolút szótő + *-b*: képző, *kuum-*: abszolút szótő + *-b*: képző.

A közszók közül a *kupak* az ív formáról, a *kopek* a kis kerek alakjáról kapta az elnevezést. A folyóelágazás s az, ami kidudorodik, a kúp formájához hasonlít. Végső soron olyan, mint a vízcsepp, ez pedig a magy. *kumma* szó. A magyarban szókezdő g-vel is ismert, vö.: magy. *gubó*, *göb* stb. Tanulságos ezeket is megismerni.

A TESz szerint a magy. *kumma* '(víz)csepp, csepp (víz)' Nincs meg a TESz-ben. < *kum-*: abszolút szótő + *-ma*: képző. Hasonulás történhetett, korábbi alakja **kunma* volt.

Idetartozik a relatív szótő: csuv. *kumal'ak*, *kumal'a* 'csomócska, a liszt nem szétkevert csomócskái, rög, gombóc, galacsin, golyócska, azerb. *koma* 'csoport, csapat, csomó, halom, sereg', kirg., kazah *kumalak* 'golyócska, a bárány vagy a teve ürülékének a csomója'. (JEGOROV 1964)⁴⁴ < csuv. *kuma-*: relatív szótő (< *ku-*: abszolút szótő + *-ma-*: képző) + *-l'ak*: képző, *kuma-* (< *ku-* + *-ma-*) + *-l'a*.

Átvétel az oroszban, vö.: or. *kom* (< or. *ko-*: abszolút szótő + *-m*: képző) 'csomó, rög, göröngy'; or. *komok* (< or. *ko-*: abszolút szótő + *-mok*: képző) 'csomó, labdac, labdacská'.

Innen érthető meg a magy. *hím*, *homok* szó is, vö.: magy. *hím* 'dísz, díszítő minta'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < *hí-*: abszolút szótő + *-m*: képző.

A magy. *homok* Török eredetű, a török-magyar érintkezések legkorábbi korszakából, vö.: csag., kirg., alt. *qumaq*, jak. *kumax* 'homok'. A legtöbb török nyelvben a *qum* alapszó található meg, vö. pl. ujj., kun, csag., alt. *qum*, oszm. *kum* 'ua.'. Vö. még mong. *qumaqi*, *qumay*, *qumaki*, monguor *xumoG*. A magyarba egy török *qumaq* alak kerülhetett át még az uráli őshazában, jóval korábban, mint ótörök jövevényszavaink zöme. A szókezdő török *q* ~ magy. *h-* megfelelés legmeggyőzőbb magyarázata az, amely szerint szavunk szókezdő *k*-ja a finnugor eredetű *k*-val együtt részt vett a

⁴⁴ Jegorov további adatokat is közöl, amelyek etimológiailag nem tartoznak ide, mert a szókezdő mássalhangzójuk *t*-illetőleg *d*:- ujj. *domulak*, üzb. *dumalok*, *jumalok*, k.kalp. *dumalak*, nog. *tymalak*, kazah *domalak*, *tomalak*, bask. *tumalak* 'kerek, gömbalakú, golyó, csomó'. Szerkezeti felépítésük: *domu* (< *do* + *-mu*) + *-lak*, *duma* (< *du* + *-ma*) + *-lok*, *juma* (< *ju* + *-ma*) + *-lok*, *duma* (< *du* + *-ma*) + *-lak*, *tyma* (< *ty* + *-ma*) + *-lak*, *doma* (< *do* + *-ma*) + *-lak*, *toma* (< *to* + *-ma*) + *-lak*, *tuma* (< *tu* + *-ma*) + *-lak*.

magy. $k > x > h$ változásban....Nem teljesen világos viszont a második szótagbeli $a \sim$ magy. $u (> o)$ megfelelés, talán hangsúlytalan szótagban végbement zártabbá válással van dolgunk. (TESz) $< ho-$: abszolút szótó + $-mok$: képző, csag., kirg., alt. $qu-$ + $-maq$, jak. $ku-$ + $-max$, ujj., kun, csag., alt. $qu-$ + $-m$, oszm. $ku-$ + $-m$, mong. $qu-$ + $-maqi$, $qu-$ + $-may$, $qu-$ + $-maki$, monguor $xu-$ + $-moG$.

A szócikk írja tévedett, máig nem igazolt feltételezésekre alapozta a magy. szó eredetét. Nem igazolt, mikor és hol voltak a török-magyar érintkezések. Hol volt feltételezett uráli őshaza és időben mikorra tehető? Mind-mind feltételezések maradtak ugyanúgy, mint az ótörök jövevényszavak átvételének helye és ideje, sőt maga az átvétel ténye. Mindenesetre a *kup*, *kupa*, *kupak*, *kum*, *kuma*, *kumak*, *kumma* stb. alakváltozatok összetartoznak, etimológiájuk és eredetük is közös, a gyökerek az ősmagyarban és a szkíta, hún nyelvet beszélőknél találhatók meg.

Biztosan idetartoznak azok a szavak, amelyeknek van $k-$ szókezdőjük megfelelőjük. A *homok* ($ho-$ + $-mok$) szavunk és az alt. *qumaq* ($qu-$ + $-maq$), jak. *kumax* ($ku-$ + $-max$), mong. *qumaqi* ($qu-$ + $-maqi$), *qumay* ($qu-$ + $-may$), *qumaki* ($qu-$ + $-maki$), monguor *xumoG* ($xu-$ + $-moG$), ujj., kun, csag., alt. *qum* ($qu-$ + $-m$), oszm. *kum* ($ku-$ + $-m$) második elemei ($-mok$, $-maq$, $-max$, $-maqi$, $-may$, $-maki$, $-moG$, $-m$) összetartoznak egymással és a magy. *kumma* ($kum-$ + $-ma$) szó második elemével, amelyek képző funkciót töltenek be. A homokszem és a *kumma* mint vízcsepp eleink szemében az a legkisebb egység, amely forrásként szolgál ugyanúgy, mint a folyóelágazás helye.

Számos szó tartozik még ide, a kVm , $kVmV$ típusú nevek, szavak, névrészek összetartoznak. A magy. *kamara kama-* töve a forrás medréhez kötődik s a *komornyik komor-* töve a *kamara* szóval azonos, a *kamasz* a fiatalságával a forrásfolyóhoz, a *kamatyol*, *kammog*, *kampó* az íves tulajdonságához. A *kámpol* pedig úgy kötekedhet, hogy a *kampós* valami rendszerint beleakad, beleköt valamibe. A *kamuti*, *kamu-* eleme is az elhajlással kapcsolatos. A *kém* az őrző, figyelő mag tulajdonságot őrizi, a *kemence*, a *kemény* pedig a magnak egy másik jellemzőjét.

A *koma* szót úgy kell értelmezni, hogy a keresztnak van egy pontja (ld. metszéspont) ugyanúgy, mint a folyóelágazásnak, a faágnak s ez a pont forrásként szolgál, akár a vízcsepp. Természetes, hogy a születés, a keresztelés, a vízcsepp és a *komatál* összefüggő szálakon tartoznak össze. A *kombinál* egyesítő jelentése is idetartozik, hasonlóképpen a *komló* a mag jelentésén keresztül, miközben a *komócsin* a nádnak a hegyes levele révén kapta az elnevezést. A *komoly* és a *komor* is a forrás, a mag jellemzője.

Hangtanilag a fenti szócsalád tagjai úgy tartoznak össze, hogy a képző kezdő mássalhangzója mindenütt eredeti $-t-$ fejleménye. A $-b-$, $-m-$ (vö.: Kāšy. *kāb* 'börtömlő', magy. *kumma* 'vízcsepp'): $-t- > -δ- > -w- > 1. -b- 2. -m-$. A $-p-$ pedig a $-t-$ zöngétlenségét megtartva keletkezett: $-t- > -th- > -φ- > -p-$.

Szerkezetiileg a Kāšy. *kāb* képzett szó. Jelentésében a maghoz, a vízcsepphez kötődik mind alakját, mind tartalmát tekintve.

3.370. Kāšy. *kilkī* 'kedve' ~ magy. *kedv*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kilk-*: relatív szótó + $-ī$: birtokos személyjel.

Rokona a csuv. *kilen* 'megelégedettségben élni', bask., tat. *kinen*, kazak *kenel* 'örvendeni valaminek, élvezni valamit'. (JEGOROV 1964) $<$ csuv. *kile-*: relatív szótó + $-n$: visszaható igeképző, bask., tat. *kine-* + $-n$, kazak *kene-* + $-l$.

A magy. *kedv* 'tetszés, kívánság, élvezet, hangulat, lelkiállapot, hajlandóság, készség valaminek a cselekvésére'. Bizonytalan eredetű. (TESz)

Idetartozik a magy. **kedély** *kedé-* töve is.

3.371. Kášy. *tugral-* '1. vékonyan elvágottnak lenni 2. tépődni, szakadni' ~ magy. ***tarol***.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *tugra-*: relatív szótó (< *tug-*: abszolút szótó + *-ra-*: képző) + *-l-*: ige képző.

Ugyanaz a szerkezeti felépítése és a jelentése is, a magy. ***tarol*** 'vág' igének, amelynek az első relatív szótőve összetartozik a magy. ***tar*** 'kopasz', tarvágás 'gyökérvágás' szóval, s az ***-l*** ugyanaz az ige képző, mint Kášy. *tugral-* igéje esetében. A Kášy. *tug-* abszolút szótónek is megvannak a magyar megfelelői, vö.:

magy. ***szeg*** 'tör, vág, hasít, (kedvet) tönkretesz, (törvényt, esküt) nem tart meg, meghajlít, valamilyen irányba tér, irányától eltér, valakihez szegődik, szegélyez, (ruhaanyagot) beszeg'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *säng* 'tör, zúz', osztj. *seŋ* 'út', votj. *čig-* 'elszakad, eltörik, letörik, elszakít, eltör, letör'. (TESz) < *sze-*: abszolút szótó + *-g-*: képző.

Valójában az abszolút szótó vö.: Kášy. *tug-*, magy. ***szeg*** egybeesik az első relatív szótóval. A párhuzamos nyelvi adatok igazolják ezt. A magyar szó finnugor eredete nem bizonyított, az adatok azonban idetartoznak. Az első relatív szótó eredetileg nomen-verbum volt, ezért a ma ismert igei névszói formák egyaránt idetartoznak, ld. még.:

A magy. ***szeg*** 'szöglet, csúcs, kiszögellés, falurész, területrés, vidék, sarok, zug, beszögellés, sziget'. Valószínűleg azonos a *szeg* 'hegyes vaseszköz' szóval, annak jelentéstani szempontból elkülönült változata. (TESz)

A magy. ***szeg*** 'hegyes végű fa- vagy fémrudacska beveréssel való rögzítésre vagy összekapcsolásra'. Ősi örökség az ugor korból, vog. *sün*, *senk* 'ék', *sun* 'ék, cövek, faszög'. (TESz) < *sze-*: abszolút szótó + *-g-*: képző, vog. *sü-* + *-ŋ*, *se-* + *-ŋk*, *su-* + *-ŋ*.

A magyar szó nem lehet átvétel a finnugor ugor ágából, mert a nyelveknek ilyen összefüggése sohasem létezik, ám az adatok ide tartoznak. Tovább képzett alakok is ismertek, vö.:

A magy. ***sziget*** '(folyó- vagy állóvízben, mocsárban) vízzel körülvett szárazföld', folyókanyarulattól körülvett földterület, elszigetelt embercsoport'. Származékszó, a *szeg*, *szig* 'szöglet, csúcs, kiszögellés, területrés' főnévből jött létre a *-t* denominális főnévképzővel. (TESz) < *szige-*: első relatív szótó (< *szi* + *-ge*) + *-t-*: képző 'valamivel ellátott, valamihez tartozó, valami mellett lévő'.

A magy. ***szigony*** 'dárda vagy több ágú villaforma, horgas hegyű eszköz főként halászoknál, szigonyhoz hasonló tárgyak megnevezéseként, némely növény termésén nőtt szőrnek csúcsán visszahajló rövid horog, kopoltyú, szénahúzó szerszám'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < *szigo-*: első relatív szótó (< *szi-*: abszolút szótó + *-go-*: képző) + *-ny-*: képző.

A szVg, szVgV formák abszolút szótónek látszanak, valójában egybeesnek az első relatív szótóval.

Ami hegyes, az szűk, szoros is, vö.: magy. ***szigorú*** 'sanyarú, nyomorúságos, szegényes, szűkölködő, szűkös, szomorú, bánatos, aggódó, gyötrődő, hitvány, semmirekellő, fejletlen, satnya, csenevész, sivár, kietlen, zord, mostoha, kérlelhetetlen, hajthatatlan, követelményeket következetesen támasztó, valamit pontosan megkövetelő, merev, feszes, szoros, pontos, alapos, következetes, sovány, vézna, szikár, szűk (út, átjárás), beteges, nyavalygós, egyszerű, szimpla'. A

szócsalád tagjai származékszavak, egy fölteendő, de önállóan ki nem mutatható **szigor* igéből alakultak gyakorító, visszaható igeképzőkkel, illetőleg *-ú* melléknévi igenévképzővel...'. (TESz) < *szigo-*: első relatív szótő (< *szí-*: abszolút szótő + *-go-*: képző) + *-rú*: képző.

A TESz szócikk írója tévedett, mert nem az *-ú*, hanem a *-rú* a képző, amelynek korábbi alakja *-rV* volt.

A fenti szavakat egyrészt a csúcs, hegy jelentés kapcsolja össze, vö.: *szeg* 'szöglet', *szeg* 'hegyes végű fa- vagy fémrudacska' jelentésű szavakat, a *sziget* szó *szige-* és a *szigony* szó *szigo-* tövét. Ami hegyes, az pedig vágásra, szúrásra alkalmas.

3.372. Kāšy. *juk* 'teher, súly' ~ magy. *teher*.

Idetartozik az abszolút szótöve a következő török szavaknak, vö.: csuv. *jyvār* 'nehéz, terhes, súlyos', MK., AFT., tefs. XII-XIII. sz., pol., azerb., türkm., oszm. *agyr*; ujj. *egir*; üzb. *ogir*; kirg. *oor*; kum., nog., tat. *avyr*; bask., kazak, k.kalp. *auyr*; karacs. *aur*; alt., ojr. *uur*; tuv., hak., sor *aar*; jak. *xyar* 'nehéz, terhes', vö.: csuv. *jyvār šyn*, tat. *avyrly katyn*, Zamahš. *agyr ajak*, ujj. *egir ajak* 'terhes asszony, anya, vemhes állat'. (JEGOROV 1964) < csuv. *jyvā-*: abszolút szótő + *-r*: képző, MK., AFT., tefs. XII-XIII. sz., pol., azerb., türkm., oszm. *agy-* + *-r*; ujj. *egi-* + *-r*; üzb. *ogi-* + *-r*; kirg. *oo-* + *-r*; kum., nog., tat. *avy-* + *-r*; bask., kazak, k.kalp. *auy-* + *-r*; karacs. *au-* + *-r*; alt., ojr. *uu-* + *-r*; tuv., hak., sor *aa-* + *-r*; jak. *xya-* + *-r* 'nehéz, terhes', vö.: csuv. *jyvā-* + *-r šyn*, tat. *avyr-*: relatív szótő + *-ly*: képző + *katyn* 'asszony', Zamahš. *agy-*: abszolút szótő + *-r*: képző + *ajak*, ujj. *egi-* + *-r*.

Összekötődik vele az or. *trudnyj* és a *trud* 'munka, fáradtság' töve.

Rokona a magy. *teher* *tehe-* abszolút szótöve. A TESz szerint a magy. *teher*, *tereh* 'súlyos tömeg, amely valakire, valamire nehezedik, amelyet tartani, mozgatni stb. kell, kötelezettség, tartozás, másállapot, terhesség, szolgaság, vödör, korsó'. Valószínűleg bajor-osztrák eredetű, vö.: baj. osztr. *trächt* 'teher, terhesség stb.'. (TESz) < magy. *tehe-*: abszolút szótő + *-r*: képző, *te-*: abszolút szótő + *-reh*: képző, baj. osztr. *t-*: abszolút szótő + *-räch-* + *-t*.

A magyar szó nem lehet bajor-osztrák eredetű, a bajor-osztrákban keleti származású a szó. A magy. *tehe-* és a *te-* szótövek a Kāšy. *juk* 'teher, súly' alakváltozatai. A szókezdő *t-* az eredeti, ennek a fejleménye a *j-*. Tovább képzett változat a magy. *traktál* 'terhel', amelynek a *trak-* töve a magy. *tereh* változathoz áll közelebb. A képzők (*-reh*, *-rak*) teljesebb alakot mutatnak.

Rokonuk a magy. *súly*, amely a TESz szerint *súly* 'valaminek a fontossága, jelentősége, nehezék, valaminek a neheze, nehezen elviselhető volta, valamely test tömegének nyomó- vagy húzóereje, nehézsége, nehéz tárgy, teher, súlyméréshez használt meghatározott tömegű fémtárgy'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < *sú-*: abszolút szótő + *-ly*: képző.

A szókezdő *s-* eredeti *t-* fejleménye ugyanúgy, mint a Kāšy. *j-*, az *-ly* pedig a képző, amelynek a fenti adatokban *-r* illetőleg *-r-* kezdetű képzők felelnek meg.

3.373. Kāšy. *žavru-* 'visszatérni' ~ magy. *térül*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *žavru-*: relatív szótő (< *žav-*: abszolút szótő + *-ru-*: képző) + *-l-*: visszaható ige képző.

Idetartozik a csuv. *tavrān* (< *tavrā-*: relatív szótő + *-n*: visszaható ige képző) 'visszatér'. A relatív szótövek, vö.: Kāšy. *žavru-*, csuv. *tavrā-* összetartoznak a 'kör' jelentésű szavakkal, vö.:

csuv. *tavra* 'körbe, körút, környékbeli, környező, kampó, horog', *tavralāx* 'környék, környezet',

tavrari 'környékbeli', ÓT. *tāgirā, tāgrā*, tefs. XII-XIII. sz. *tāgrā* 'kör, köznyezet, környék', Zamahš. *tegre* 'környék', *tegri* 'kerék', kirg. *tegerek*, türkm. *töverek* 'kör, környék, köznyezet', üzb. *davra* 'kör', azerb. *teker*, oszm. *tekerlek* 'kerék'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tav-*: abszolút szótő + *-ra*: képző, *tavra-*: relatív szótő (< *tav-*: abszolút szótő + *-ra-*: képző) + *-lāx*: képző 'valamivel ellátott, valamihez tartozó, valami mellett lévő', *tavra-*: relatív szótő + *-ri*: melléknév képző, ÓT. *tāgi-*: abszolút szótő + *-rā*: képző, *tāg-* + *-rā*, tefs. XII-XIII. sz. *tāg-* + *-rā*, Zamahš. *teg-* + *-re*, *teg-* + *-ri*, kirg. *tege-* + *-rek*, türkm. *töve-* + *-rek*, üzb. *dav-* + *-ra*, azerb. *teke-* + *-r*, oszm. *teker-*: relatív szótő + *-lek*: képző.

A Kāšy. *žavrul-* rokona a magy. *térül*, amely a TESz-ben a magy. *térít* címszó alatt található. A magy. *térül* 'megtér, jó útra tér, haladási irányát, helyét megváltoztatva másfelé megy, fordul, valamely beszédtemára, tárgyra rátér, gyorsan megy, sűrög-forog, visszafizetődik, kiegyenlítődik'. A szócsalád tagjai származékszavak, a *tér* igéből keletkeztek. (TESz) < magy. *téri-*: relatív szótő (< *té-*: abszolút szótő + *-rü-*: képző) + *-l-*: visszaható ige képző.

A TESz szerint a magy. *tér* 'megy valahová, jön valahová, eredeti irányától elfordulva más irányban halad tovább, másfelé kanyarodik, új szokást, magatartást vesz fel, bűnét, tévelygését megbánva istenhívővé válik, magába száll, lelkiismereti vizsgálatot tart, valakihez fordul, visszahárul stb.'. Vitatott eredetű. 1. Ótörök jövevényszó, vö.: türk *tegirā* 'körül', ujj. *tāgrā* 'ua.', oszm., azerb. *devir-* 'forgat, fordít, megfordul, visszatér', alt. *tēr* 'kerül, körbejár', tuv. *dār* 'feltúr, megcsavar', jak. *tier* 'átfordít, kifordít', csuv. *tavār* 'feltúr (ruhaujjat), megfordít, visszaad, bosszút áll', *tavārān-* 'megfordul'. 2. Azonos a *tér* 'elfér valahol' igével. (TESz) < magy. *té-*: abszolút szótő + *-r*: képző, türk *tegi-* + *-rā*, ujj. *tāg-* + *-rā*, oszm., azerb. *devi-* + *-r*, alt. *tē-* + *-r*, tuv. *dā-* + *-r*, jak. *tie-* + *-r*, csuv. *tavā-* + *-r*, *tavārā-*: relatív szótő (< *tavā-*: abszolút szótő + *-rā-*: képző) + *-n*: visszaható ige képző.

A szócikkben megjelölt párhuzamok idetartoznak, azonban a magy. szó nem lehet átvétel az ótörökből. A szócsaládba tartozik még számos szó, köztük a magy. *fordul for-* töve, ld. *forog*, a magy. *csavar* ige stb.

Idetartozik az ang. *turn* 'visszatér' < *tur-*: relatív szótő + *-n*: visszaható ige képző. Mind a szótő, mind az ige képző szkíta-hún eredetű. A visszaható ige képző további keleti eredetű szavakban van meg, vö.: ang. *born* (vö.: *to be born*) stb.

Idetartozik az or. *vrašat's'a* 'visszatérni' (< *vra-*: relatív szótő + *-ša*: képző + *-t'*: főnévi igenév képző + *s'a*: visszaható ige képző) ige *vra-*: relatív szótőve. Rokon az or. *sverlo* 'csavar' (< *sver-*: relatív szótő + *-lo*: képző) *sver-*: relatív szótővével.

3.374. Kāšy. *žigri* 'bumeráng' ~ magy. *tér*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *žig-*: abszolút szótő + *-ri*: képző. Ld. Kāšy. *žavrul-* 'visszatérni' *žavru-*: relatív szótőve.

3.375. Kāšy. *surtul-* 'megtörlődni, szétmorzsoltnak lenni' ~ magy. *tör*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *surtu-*: relatív szótő (< *sur-*: relatív szótő + *-tu-*: képző) + *-l-*: visszaható ige képző.

A Kāšy. *sur-* relatív szótő összetartozik a csuv. *sur* 'tör' igével, amelynek képzett alakja van meg Jegorovnál, vö.: csuv. *suran* 'seb, ütés, zúzódás', Zamahš., ujj., üzb., azerb., türkm., oszm., tat., bask., alt., nog., kum. *jara*, kirg., kazak, k.kalp. *žara* 'seb, fekély', mong. *jar*, *jara* 'seb'. Vö.: *jar*, *žar*

'szétvágni'. ld. még csuv. *šur* 'szétvágni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *su-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, csuv. *sura-*: relatív szótő (< csuv. *su-*: abszolút szótő + *-ra*: képző) + *-n*: képző, Zamahš., ujb., üzb., azerb., türkm., oszm., tat., bask., alt., nog., kum. *ja-*: abszolút szótő + *-ra*: képző, kirg., kazak, k.kalp. *ža-* + *-ra*, mong. *ja-* + *-r*, *ja-* + *-ra*, jar, *ža-* + *-r*.

Természetes, hogy a vágás, szúrás, törés, darálás, őrlés végső soron ugyanazt jelenti, ezért a megnevezések is összetartoznak. Következésképp idetartozik a magy. *tör*, *szúr*, *mar* ige valamint a *darál*, *dörzsöl*, *őröl* igeik *dará-*, *dör-*, *őrö-* relatív töve. Ld.

magy. ***tör*** 'több részre különít, részeire választ, összezúz stb.'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *tő-*: abszolút szótő + *-r-*: képző.

magy. ***szúr*** 'hegyes eszközt valakibe, valamibe beledöf, lelki fájdalmat okoz'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: cser. *šurem* 'döngöl', fi. *survata* 'dob, lök, döf, ruhát mos', *survoa* 'döngöl, összetapos', észt *survama survuma* 'présel, kisajtol'. (TESz) < *szu-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, cser. *šu-* + *-rem*, fi. *surva-*: relatív szótő + *-ta*: főnévi igenév képző, *su-*: abszolút szótő + *-rvoa* képző, észt *surva-*: relatív szótő + *-ma*: főnévi igenév képző, *survu-*: relatív szótő + *-ma*: főnévi igenév képző.

magy. ***mar*** 'széttép, (rendszerint foggal, körömmel) felsért, megsebez, szaggat, morzsol, dörzsöl, civakodással, szidalmazással, rágalmakkal ártani igyekszik valakinek'. Valószínűleg ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *mor-* 'török', finn *muru* 'darabka, töredék', észt *mure* 'törékeny, darabos, porhanyó', szam. jur. *marḏā* 'áttör, eltör', jeny. *morru* 'darab, falat'. (TESz) < magy. *ma-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, vog. *mo-* + *-r-*, finn *mu-* + *-ru*, észt *mu-* + *-re*, szam. jur. *mar-*: relatív szótő + *-ḏā*: képző, jeny. *mor-* + *-ru*.

A magyar szó uráli eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak. A magy. ***mar*** képzett alakja a magy. ***morzsa***, ***murva***.

Az abszolút szótővek összetartoznak a magy. ***szeg*** 'tör, vág, hasít, (kedvet) tönkretesz, (törvényt, esküt) nem tart meg, meghajlít, valamilyen irányba tér, irányától eltér, valakihez szegődik, szegélyez, (ruhaanyagot) beszeg'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *sāng* 'tör, zúz', osztj. *seŋ* 'üt', votj. *čig-* 'elszakad, eltörik, letörik, elszakít, eltör, letör'. (TESz) < magy. *sze-*: abszolút szótő + *-g-*: képző, vog. *sā-* + *-ŋg*, osztj. *se-* + *-ŋ*, votj. *či-* + *-g-*.

Valójában a fenti szavak abszolút szótőve egybeesik az első relatív szótővel, amely a magy. ***szeg*** igevel rokon. A TESz állítása nem igazolt, ám az adatok ide tartoznak.

3.376. Kášy. ***subrul-*** 'kisebertnek lenni' ~ magy. ***seper***.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *subru-*: relatív szótő (< *sub-*: abszolút szótő + *-ru-*: képző) + *-l-*: visszaható ige-képző.

Idetartozik a magy. *seper*, *seprő*, *seprű*. Az abszolút szótőnek (vö.: Kášy. *sub-*, magy. *sep-*, *sepe-*) nagy családja tartozik ide.

Rokon a csag. ***čopultmak*** 'elrongyolni, elkoptatni'. < csag. *čopult-*: relatív szótő [< *čopul-*: relatív szótő (< *čopu-*: szótő + *-l-*: képző) + *-t-*: képző] + *-mak*: főnévi igenév képző.

A csag. *čopu-*: szótővel azonos a csag. ***čopulgan*** 'nagyon avult, kopott, ócska darab' (< *čopu-*: szótő + *-l-*: képző + *-gan*: képző) szónak a *čopu-* szótőve.

A szótőnek kiterjedt szócsaládja van, amelynek tagjai a kender vagy len kikészítéséhez kötődnek. Áztatás után a kendert és a lent csapkodták, majd fésülték, így csináltak belőle szálakat, közben hulladék, szösz, kóc keletkezett, amely szintén vékony, apró szálakból áll. Ez valójában szemét. A nagy szócsaládba tartozó szavak egyik jelentésbeli csoportját alkotják a 'csap, üt, ver' jelentésűek, a másikat az 'üledék, szemét', a harmadikat pedig a 'kopott ruhadarab, rongy, vékony szálú hulladék vagy növény, azaz vessző' s a negyedikbe sorolható az 'élesztő' jelentés. Eleink gondolkodása szerint egy pici maradékból mindig új élet született, a kenyér kovásza is mindig egy kicsi maradék tészta az előző sütésből. A népmeséinkben a köröm alatt maradt kis piszoknak is ilyen értéke van.

A csag. *čopu-* szótővel összetartoznak az 'üt, ver' jelentésű szavak. A *čopu-* szó ún. nomen-verbum, egyaránt lehet névszó és ige. Vö.: csuv. *šup* 'nyakon ütni, nyaklevest adni', *alā šup* 'tapsolni'⁴⁵, ujj. *čap*, üzb. *čop*, tat. *čab(n)* 'vágni, kaszálni', kirk. *čap*, kazak *sab(n)*, hak. *sap* 'ütni, csapni', tat. *kul čab*, bask. *kul sab*, alt. *kol čab* 'tapsolni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šu-*: abszolút szótő + *-p*: képző, ujj. *ča-* + *-p*, üzb. *čo-* + *-p*, tat. *ča-* + *-b(n)*, kirk. *ča-* + *-p*, kazak *sa-* + *-b(n)*, hak. *sa-* + *-p*, tat. *kul* + (*ča-* + *-b*), bask. *kul* + (*sa-* + *-b*), alt. *kol* + (*ča-* + *-b*).

A szótővel névszói jelentésben tartozik össze a csuv. *šupax* 'nyakleves', azerb. *čapag*, kazak *šabak* 'pirosszárnyú ponty', perzsa *čäpäg* 'nyakleves'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šu-*: abszolút szótő + *-pax*: képző, azerb. *ča-* + *-pag*, kazak *ša-* + *-bak*, perzsa *čä-* + *-päg*.

A magyarban is megvan a párhuzama, vö.: magy. *csap, szab*. A TESz szerint a magy. *csap* 'üt, vág, (gyapjút) tép, szaggat, odalök, hajít, valahova hatol, stb.'. Hangutánzó szó, valószínűleg ősi örökség a finnugor korból, vö.: zürj. *t'šapkini* 'dob (nem nyújtott kézzel), csütörtököt mond (fegyver)', votj. *čapki-* 'üt, tapsol', mdE. *t'šapams* 'tapsol', mdM. *t'šapamas* 'üt', vep. *t'šapan* 'vág', lp. *čuop'pât* 'vág, levág, darabol'. (TESz) < magy. *csa-*: abszolút szótő + *-p*: képző, zürj. *t'šapki-*: relatív szótő (< *t'ša-*: abszolút szótő + *-pki-*: képző) + *-ni*: főnévi igenév képző, votj. *ča-*: abszolút szótő + *-pki-*: képző, mdE. *t'ša-*: abszolút szótő + *-pams*, mdM. *t'ša-* + *-pamas*, vep. *t'ša-*: abszolút szótő + *-pan*.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, a példák idetartoznak, ám a szócikk írója nem vette figyelembe a török nyelvi adatokat.

A magy. *szab*, névszói párhuzama a magy. *szabó*, képzett alakban idetartozik a *szablya*. A TESz szerint a magy. *szab* 'meghatároz, elrendel, meghatározott mérték szerint, meghatározott formára vág (anyagot) és így készít (főleg ruhát), megfelelően összeilleszt, rendbe szed, valamihez igazít valamit vagy magát, ver, vág'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *sza-*: abszolút szótő + *-b*: képző.

A magy. *szab* korábbi alakja *szabVk* volt, amely mint igenévszó a használat során fennmaradt külön igeként (vö.: *szab-*) és külön névszóként (vö.: magy. *szabó*).

Az első megnevezés a víz csepegésére és annak a csapó, ütő, szabó, vágó tevékenységére vonatkozott. Ezért idetartozik a magy. *csepeg* is. Ennek mintájára neveztek el máshonnan eredő ugyanilyen tevékenységeket. Ezért tartozik ide a magy. *tapsol tap-*, a *tapos tapo-* töve is valamint a nyelvi megfelelői.

A csapás, szabás egyik eredménye az hulladék, szemét. Ehhez a jelentéscsoporthoz tartozik a vékony szálú törmelék, hulladék. Ezen keresztül kötődik ide a vékony vessző, bokor is.

A szótővel összetartozik a magy. *csepű* 'kóc, szösz', amelyet a TESz ótörök eredetűnek tart, vö.: tat. *čübek* 'csepű', tob. *čübäk* 'ua.'. A török szó a *čüb* 'szemét' származékának látszik. Valószínűleg

⁴⁵ A szónak rokona a magy. *tapsol* ige *tap-* töve és a *tapos tapo-* töve.

ebbe a szócsaládba tartozik a 'rongy' jelentésű CC. *čüpräk*, kaz. *šüberek*, kirk. *čüpurök*, alt. *čibirek*, hak. *sübürek*. (TESz) < magy. *cse-*: abszolút szótő + *-pü-*: képző, tat. *čü-* + *-bek*. tob. *čü-* + *-bäk*, CC. *čüp-*: relatív szótő (< *čü-*: abszolút szótő + *-p-*: képző) + *-räk*: képző, kaz. *šübe-*: relatív szótő (< *šü-*: abszolút szótő + *-be-*: képző) + *-rek*: képző, kirk. *čüpu-* + *-rök*, alt. *čibi-* + *-rek*, hak. *sübü-* + *-rek*.

Idetartozik a magy. *csepe* 'egy fajta tölgyfa, fiatal tölgyfa'. Származékszó, ismeretlen eredetű alapszava megvan a *cseperedik*, *cseplye* stb. szavakban. (TESz) < *cse-*: abszolút szótő + *-pe-*: képző.

A magy. *cseplye* 'sarjadék erdő, bokros, cserjés hely, egy fajta fű'. Származékszó, ismeretlen eredetű, alapszava megvan a *csepe*, *cseperedik* stb. szavakban. (TESz) < magy. *csep-*: relatív szótő + *-lye*: képző.

A csag. *čopu-* szótőnek és a magy. *csepű* szónak hangtani alakváltozata a csuv. *šum*, dial. *šām* 'gyom', *šām kurāk* 'gyomos, gyom fű, gyom', vö.: alt. *d'on*, oszm. *čim* 'gyom'. Az etimológia nem világos. Vö.: bask. *hömlö ülen* 'gyomos fű', magy. *gyom* 'ua.'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šu-*: abszolút szótő + *-m-*: képző, dial. *šā-* + *-m*, alt. *d'o-* + *-n*, oszm. *či-* + *-m*, bask. *höm-*: relatív szótő (< *hö-*: abszolút szótő + *-m-*: képző) + *-lō-*: képző.

A magyar rokona a magy. *gyom*, amely az altaji *d'on* változattal mutat közelebbi kapcsolatot. A TESz szerint a magy. *gyom* csuvasos jellegű ótörök jövevényszó, vö.: csuv. *šum* 'burján, gyom', alt. *yöŋ* 'fű', bar. *yöŋ* 'a szántásnál felvetett fücsomó'. (JEGOROV 1964) < magy. *gyo-*: abszolút szótő + *-m-*: képző, csuv. *šu-* + *-m*, alt. *yö-* + *-ŋ*, bar. *yö-* + *-ŋ*.

Ugyanakkor alakváltozatuk a magy. *szemét* *szemé-* töve is. A szó a TESz szerint magy. *szemét* 'hulladék, piszok, szemétdomb, szeméttároló hely, hitvány, aljas személy'. Szláv eredetű, vö.: blg. *smet* 'szemét, hulladék, söpredék', szb-hv. *smet* 'hóbuca, szemét, söpredék, piszok', szln. *smét* 'forgács, szilánk' (többes számban) 'szemét', szlk. *smet'* 'szemét, rossz, értéktelen holmi', or. *smet'e* 'pelyva'. (TESz) < magy. *szemé-*: relatív szótő + *-t-*: képző, blg. *sme-* + *-t*, szb-hv. *sme-* + *-t*, szln. *smé-* + *-t*, szlk. *sme-* + *-t'*, or. *sme-* + *-t'e*.

A TESz állítása, mely szerint a magyar szó átvétel a szlávból, nem igazolt. Fordítva történt, a szláv nyelvek az átvevők és olyan szubsztrátum nyelvből került hozzájuk a szó, ahol a hangsúly nem az első szótagon volt, mert az első szótag magánhangzóját röviden ejtették, amit a szláv fül nem hallott, ezért nem ejtett és nem is írt.

Párhuzama a csuv. *šām* 'szőr', MK., türkm., oszm. *jün*, bask. *jön* tat. *jon*, kirk., kazak, k.kalp. *žün*, ujk. *žun*, üzb. *žun*, *jung*, azerb., nog., kum. *jun*, Zamahš., csag. *jüng*, jak. *suŋ* 'szőr', alt. *d'um*, *d'ym* 'toll', csuv. *šām atā* 'nemezcsizma'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šā-*: abszolút szótő + *-m-*: képző, MK., türkm., oszm. *jü-* + *-n*, bask. *jö-* + *-n* tat. *jo-* + *-n*, kirk., kazak, k.kalp. *žü-* + *-n*, ujk. *žu-* + *-n*, üzb. *žu-* + *-n*, *ju-* + *-ng*, azerb., nog., kum. *ju-* + *-n*, Zamahš., csag. *jü-* + *-ng*, jak. *su-* + *-ŋ*, alt. *d'u-* + *-m*, *d'y-* + *-m*.

A sort tovább lehetne folytatni, mert a forrás, a vízcsepp kerek és mag tulajdonságát örzi a csuv. *šāmarta* 'tojás (madáré)', a csuv. *šāmax*⁴⁶ 'kis gömb alakú tészta darabok', csuv. *šāmxa* 'gombolyag' stb.

Az 'üledék, borélesztő' mellett a *seprő* másik jelentése a szál, a vékony szál, a vessző kapcsán tartozik ide. Igei párhuzama a *seper*. A TESz-ben a magy. *seprő*, *seprű* a *seper* címszónál található, vö.: magy. *seper* 'seprűvel tisztít, ver, ütlegel'. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó, vö.: ujk. *sipir-*,

⁴⁶ Vö.: magy. *csomó*.

Kāšy., oszm., azerb. *süpür-*, tat. *seber-*, bask. *heper-*, kazak, k.kalp. *sipir-*, üzb. *supur-*, hak. *sibir-* 'seper', csuv. *šěpěr* 'seprű'. Ld. még mong. *sigür-*, *si'ür-* 'seper'. (TESz) < magy. *sepe-*: relatív szótó (< *se-*: abszolút szótó + *-pe-*: képző) + *-r-*: képző, ujjg. *sipi-* + *-r-*, Kāšy., oszm., azerb. *süpu-* + *-r-*, tat. *sebe-* + *-r-*, bask. *hepe-* + *-r-*, kazak, k.kalp. *sipi-* + *-r-*, üzb. *supu-* + *-r-*, hak. *sibi-* + *-r-*, csuv. *šěpě-* + *-r*, mong. *sigü-* + *-r-*, *si'ü-* + *-r-*.

Nem igazolt az, hogy a magyar szó csuvasos jellegű ótörök jövevényszó.

A szemét mindig hulladék s egyben üledék is. Ezért tartoznak ide a 'szemét' jelentésű szavak. A csuvasban ismert a szó *čüpek* és *süp* formában, vö.: csuv. *šüpě, süp* 'szemét', *süp-šap* gyűjtő jelentés 'szemét', *süple* 'szemetelni', *čüpek* 'kóc, szösz, csepű, fészülés, kártolás, hulladék a kender vagy a len kártolása után', Zamahš. *čöp* 'porszem, fűszál', azerb., türkm., oszm. *čöp* 'forgács, szalmaszál, pálca, szemét', alt. *čöp*, hak. *söp, söp-sap*, tat. *čüp*, bask. *süp*, türkm. *süplük*, üzb. *xas-čup*, kazak. *šöp-šar*, polov., kum. *čop* 'szemét, hulladék', tat. *čübek* 'fészülés, kártolás hulladéka', bask. *süple*, tat. *čüple*, alt. *čöpte*, hak. *söpte* 'szemetelni', tat. *čüprek*, kirk. *čüpürök*, alt. *čeberek*, bask. *seprek*, hak. *sübürek* 'rongy, ócska rongy, rongydarab'. (JEGOROV 1964) < csuv. *čü-*: abszolút szótó + *-pek*: képző, *sü-* + *-pě, sü-* + *-p, süp-*: relatív szótó (< *sü-*: abszolút szótó + *-p-*: képző) + *-le*: képző, *čü-*: abszolút szótó + *-pek*: képző, Zamahš. *čö-*: abszolút szótó + *-p*: képző, azerb., türkm., oszm. *čö-* + *-p*, alt. *čö-* + *-p*, hak. *sö-* + *-p*, tat. *čü-* + *-p*, bask. *sü-* + *-p*, türkm. *süp-*: relatív szótó (< *sü-*: abszolút szótó + *-p*: képző) + *-lük*: képző, üzb. *xas + čup*: relatív szótó (< *ču-*: abszolút szótó + *-p*: képző), kazak. *šöp*: relatív szótó (*šö-*: abszolút szótó + *-p*: képző) + *šar*, polov., kum. *čo-*: abszolút szótó + *-p*: képző, tat. *čü-*: abszolút szótó + *-bek*: képző, bask. *süp-*: relatív szótó (< *sü-*: abszolút szótó + *-p*: képző) + *-le*: ige képző, , tat. *čüp-*: relatív szótó + *-le*: ige képző, alt. *čöp-*: relatív szótó + *-te*: ige képző, hak. *söp-*: relatív szótó + *-te*: ige képző, tat. *čüp-*: relatív szótó + *-rek*: képző, kirk. *čüpi-*: relatív szótó (< *čü-*: abszolút szótó + *-pi-*: képző) + *-rök*: képző, alt. *čebe-*: relatív szótó (< *če-*: abszolút szótó + *-be*: képző-) + *-rek*: képző, bask. *sep-*: relatív szótó + *-rek*: képző, hak. *sübi-*: relatív szótó + *-rek*: képző.

A magy. *seprő* szó egyik jelentése a borseprő, amely valójában szemét, hulladék. A TESz szerint a magy. *seprő* 'must alja, az emberiség, embercsoport leghitványabbja, alja, salak, üledék, hatásnak, lelki mozzanatnak visszamaradt nyoma, élesztő, borseprőből főzött pálinka'. Ótörök eredetű, vö.: tat. *čüprä* 'seprő, élesztő, kovász', bask. *süprä* 'valaminek az alja', kirk. *söbrö* 'ua.', csuv. *šěpre* 'valaminek az alja, seprő, élesztő'. Vö.: or. *čapra* 'seprő'. (TESz) < magy. *sep-*: relatív szótó + *-rő*: képző, tat. *čüp-* + *-rä*, bask. *süp-* + *-rä*, kirk. *söb-* + *-rö*, csuv. *šěp-* + *-re*, or. *čap-* + *-ra*.

Az üledék, a maradék élesztő szerepű is egyben. Idetartozik a magyar *seprű, seprő* 'üledék, borseprő' csuvas megfelelője megvan Jegorovnál is, vö.: csuv. *šěpre* 'élesztő', tat. *čüpre*, bask. *süpre* 'élesztő', csag. *šäpräk*, 'üledék, lerakódás, sűrűség, bozót', kazak *šöbrö* 'üledék, lerakódás, alja, seprű'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šěp-*: relatív szótó + *-re*, tat. *čüp-* + *-re*, bask. *süp-* + *-re*, csag. *šäp-* + *-räk*, kazak *šöb-* + *-rö*.

A hulladék mindig kicsi, ezért a 'kicsi' és 'jelentéktelen' össze4függ, ezen a jelentésszálon kapcsolódik ide a magy. *csip-csup*. A szintén kicsi' jelentésű magy. *csepp* a vízcseppel és a *csepeg* igével más jelentés szálaikon is összetartozik. A TESz szerint a magy. *csepp, cseppen, csepeg* '(cseppenként) folyik, hull, csepegtet, ereszt, (eső) csepereg'. Hangutánzó eredetű szócsalád. (TESz) < magy. *csep-*: relatív szótó (< *cse-*: abszolút szótó + *-p-*: képző) + *-p*: képző, *csep-*: relatív szótó (< *cse-*: abszolút szótó + *-p*: képző) + *-pen*: képző, *cse-*: abszolút szótó + *-peg*: képző.

Lényeges, hogy ezeknek a figyelembe vételével értelmezhető, ezért ide tartoznak olyan 'kicsi' jelentésű szavak, amelyeknek a kezdő mássalhangzója eltűnt. Ezek a szavak megnevezhetnek forrásfolyót, de más 'kicsi' tárgyat stb. is. Számos képzett alakjuk is használt a magyarban.

Idetartozik a magy. *apró, aprít, apránként, aprólékos* stb. szó *ap-* töve, amely valójában relatív szótő. A TESz szerint a magy. **apró** 'kis, kicsi, hitvány, keskeny, gyerek, himlő, petrence'. Bizonytalan, talán ótörök eredetű, vö.: ujj. *ufray* 'elhasznált ruha', Kāšγ. *oprak* 'apránként széthullott', CC. *oprak* 'ruhadarab', oszm. *ufak* 'apró, pici', tat. *uak, āak* 'ua.', ujj.mod. *opruk* 'feldarabolt'. (TESz) < magy. *ap-*: relatív szótő + *-ró*: képző, ujj. *uf-* + *-raγ*, Kāšγ. *op-* + *-rak*, CC. *op-* + *-rak*, oszm. *u-*: abszolút szótő + *-fak*: képző, tat. *u-* + *-ak, ā-* + *-ak*, ujj.mod. *op-*: relatív szótő + *-ruk*: képző.

Idetartozik számos forrásfolyó neve a Volga-Urál vidékén, vö.:

Ufa f. h. Ašm.:-, NAP:-, Ar.:-, Fa.IV.177.: or. *Ufa*, az or. Belaja mellékfolyója Baskíriában és város neve ezen a folyón.

< or. *Ufa* ← nem or. *Ufa* < *U*
+ *fa*

Öfö h. Ašm.:-, NAP:-, Ar.:-, B-r.: bask. *Öfö* or. *Ufa*, város neve.

< bask. *Öfö* < *Ö*
+ *fö*

or. *Ufa* ← nem or. *Ufa* < *U*
+ *fa*

Uxva h. Ašm.III.345.: csuv. *Uxva* or. **Ufa**, város neve, NAP:-, Ar.:-.
< csuv. *Uxva* < *Ux*

+ *va* ← ko. *va* 'víz'.

Ld.: csuv. *Ėpxě* < *Ė*
+ *pxě*

Uxxa h. Ašm.III.351.: csuv. *Uxxa* or. **Ufa**, város neve, NAP:-, Ar.:-.
< csuv. *Uxxa* < *U*

+ *xxa*

Ld.: csuv. *Ėpxě* < *Ė*
+ *pxě*

csuv. *Uxva* < *Ux*

+ *va* ← ko. *va* 'víz'.

Ufa f. TB.90.: bask. *Ufa*, az or. Belaja jobb oldali mellékfolyója.

< bask. *Ufa* < *U*
+ *fa*

Ld.: bask. *Kariḍel* < *Kar*

+ *iḍel* ← bask. *iḍele* 'folyó'

Ufa iḍele f. TB.90.: bask. *Ufa iḍele*, az or. Belaja jobb oldali mellékfolyója.

< *Ufa* < *U*
+ *fa*

+ *iḍele* ← bask. *iḍele* 'folyó'

Ld.: bask. *Kariḍel* < *Kar*

+ *iḍel* ← bask. *iḍele* 'folyó'

Ufa 'Baskíria fővárosa'. Az or. *Ufá* átvétele. A város ott épült, ahol az *Ufa* folyó a Belajába ömlik. Az *Ufá* folyónév nincs tisztázva. (KISS 1980)

Öpö f. TB.90.: bask. *Öpö*, az or. Belaja jobb oldali mellékfolyója.
 < bask. *Öpö* < *Ö*
 + *pö*

A Volga-Urál vidékén egyedül az *Ufa*⁴⁷ folyó nevének és a róla elnevezett város nevének alakváltozataiban szerepel az *-f-*. Valójában a második elem kezdő mássalhangzójáról van szó, amely összeolvadás révén keletkezett. Olykor *-xx-* helyén van *-f-*, de itt sem lehet szó *x > f* hangváltozásról. Ugyanakkor elgondolkodtató a csuvas *xaprák* 'gyár, üzem', or. *fabrika* 'gyár, üzem', magy. *fabrikál* szavak összefüggése s a csuv. *x-* és or., magy. *f-* szókezdő párhuzama. A név etimológiáját hangtani oldalról az alakváltozatok segítik megállapítani. A csuvas *xaprák* 'gyár, üzem', or. *fabrika* 'gyár, üzem' kapcsolatában arról van szó, hogy a szókezdő előzménye olyan *φ-* bilabiális zöngétlen spiráns volt, amely az egyik irányban *f-*, a másik irányban pedig *x-* lett. Az első esetben a felső fogsornak is szerepe lett a hangképzésben, a második esetben pedig nem, sőt az ajkak működése nemcsak gyengült, hanem meg is szűnt.

Láthatóan, az *Ufa* névnek több alakváltozata is szerepel a földrajzi nevekben. Fontos, hogy az abszolút szótő alakváltozatai (vö.: *U-*, *Ö-*, *Ux-*) egymással külön összetartoznak és a második elemek, amelyek között felismerhető a ko. *va* 'víz' szó is, valójában a képző alakváltozatai (*-fa*, *-fö*, *-va*, *-pxě*, *-pö*).

További földrajzi nevek tartoznak ide, amelyeknek alapul vagy forrásfolyó jelentésű szó szolgát, vagy pedig a forrásfolyó valamely lényeges tulajdonsága (pl. kicsi) miatt kapta az elnevezést. Vö.:

Ėpxě h. Ašm.IV.129.: csuv. *Ėpxě* or. *Ufa*, város neve, vö.: tat. *Öfö*, NAP:-, Ar.:-.
 < csuv. *Ėpxě* < *Ė*
 + *pxě*.

or. *Ufa* ← nem or. *Ufa* < *U*
 + *fa* < **φ* < **pxa*.

Ėpxě h. Ašm.III.345.: csuv. *Ėpxě*, város, NAP:-, Ar.:-. Ld.: csuv. *Uxva*.
 < csuv. *Ėpxě* < *Ė*
 + *pxě*.
Uxva < *Ux* + *va*

Uxxa h. Ašm.III.351.: csuv. *Uxxa* or. *Ufa*, város neve, NAP:-, Ar.:-.
 < csuv. *Uxxa* < *U*
 + *xxa* < 1. **pxa* . Ld.: csuv. *Ėpxě*, csuv. *Uxva*.
 or. *Ufa* ← nem or. *Ufa* < *U*
 + *fa* < **φ* < **pxa*

Upaxvar d. Ašm.III.252.: csuv. *Upaxvar* Ču., határrész (völgy) neve az or. Ilebary falu mellett, NAP:-, Ar.:-.
 < csuv. *Upaxvar* < *Upax* < *U*
 + *pax*
 + *var* ← csuv. *var* 'árok, patak'.

Az *Ėpxě*, *Uxxa*, *Upax*, *Uxva*, *Ufa* egymásnak olyan alakváltozatai, ahol elemekre bontva a tövek (*Ė*, *Ux*, *U*), valamint a második elemek (*pxě*, *pax*, *va*, *fa*) is közös gyökerűek. Az *Uxxa* esetében

⁴⁷ Amikor a Gyökrendszert írtam, még nem volt világos, hogy idetartozik a magy. apró szó töve is, ezért nem hoztam idetartozó közszoji és személynévi példákat.

arról lehet szó, hogy a név közelebből az *Uxva* változattal tartozik össze s zöngétlenség és a képzés helye szerinti hasonulás eredményeképpen lett az *Uxva*-ból *Uxxa*. Az *Ufa* *-f-* hangjának előzménye vagy bilabiális *φ* volt, vagy *v*-ből lett az előző *-x-* hatására (vö.: *Uxva*) zöngétlen dentolabiális réshang (*-f-*). Az *-f-* előzménye nem lehetett etimologikus *-x-* annak ellenére sem, hogy pl. a csuvas *xaprák*, or. *fabrika* és a magy. *fabrikál* ige *fabriká-* töve összetartozik. A csuv. *x-* és a nem csuvas *f-* megfelelésnek az a magyarázata, hogy az *φ-* előzményből egyik irányban *f-*, a másik irányban pedig *x-* lett, s ez utóbbit őrzí a csuvas. Ugyanakkor az *φ-* - alapot nyújtott a *p-* keletkezésének is. Elvileg feltehető egy **Uφa* előzmény. Törvényszerű, hogy az *Ufa* folyónévnek közelebbi rokona a csuv. *Upa*, *Upuk*, magy. *Apa* stb., jelentése ‘vízfő, vízforrás’ lehet, utalhat a víz fakadására is.

Uba f. GMA: mari *Uba* / Ävö or. *Uba* Mor., az or. Ilet' jobb oldali mellékfolyója.

< mari *Uba* < U-

+ *-ba*,

Ävö < Ä-

+ *-vö*

or. *Uba* ← mari *Uba*.

Ob ju f. SW.338a.: ko. *Ob ju* / *Ob va* or. *Ob*, folyó.

< ko. *Ob* < O-

+ *-b*

+ *ju* ← ko. *ju* ‘folyó’,

Ob

+ *va* ← ko. *va* ‘víz’.

or. *Ob* ← nem or. *Ob*.

As f. Ašm.:-, NAP:-, Ar.:-, Č-Č: man. *As* or. **Ob'**, folyó neve.

< man. *As* ← vö.: mong. *us* ‘víz, folyó’,

or. *Ob'* ← nem or. *Ob*.

Oas f. Ašm.:-, NAP:-, Ar.:-, Sil.: man. *Oas* or. **Ob.**, folyó neve.

< man. *Oas* ← vö.: mong. *us* ‘víz, folyó’,

or. *Ob* ← nem or. *Ob*.

Upašyrmi h. Ašm.:-, NAP: csuv. *Upašyrmi* or. **Oba Sirma** Kra., csuvas falu, Ar.:-

< csuv. *Upašyrmi* < *Upa*

+ *šyrmi* ← csuv. *šyrma* ‘árok, patak, szakadék’

+ *-i*: birtokos személyjel.

or. *Oba* ← nem or. *Oba*, *Opa*

+ *Sirma* ← csuv. *Šyrma*.

Obva f. Ašm.:-, NAP:-, Ar.:-, Fa.III.97.: or. *Obva*, az or. Kama jobb oldali mellékfolyója.

< or. *Obva* ← nem or. *Obva* < *Ob*

+ *va* ← ko. *va* ‘víz’.

Ubaly t. TB.152.: bask. *Ubaly* or. *Ubaly* Uč., tó.

< bask. *Ubaly* < *Uba*

+ *ly*

or. *Ubaly* ← bask. *Ubaly*.

Pysäk Upakassi h. Ašm.:-, NAP: csuv. *Pysäk Upakassi* or. *Bol'sije Abakasy* ← *Bol'sije Ubakasy* I., csuvas falu, Ar.:-.
< csuv. *Pysäk* ← csuv. *pysäk* 'nagy'

+ *Upakassi* < *Upa*

+ *kassi* ← csuv. *kasä* 'falú'

+ -i: birtokos személyjel.

Abalaj jylgahy f. TB.18.: bask. *Abalaj jylgahy* Burz., az or. Bol'soj Nuguš jobb oldali mellékfolyója.

< bask. *Abalaj* < *Aba*

+ *laj* ← md. *laj* 'folyó'.

+ *jylgahy* ← bask. *jylga* 'folyó' + -hy: birtokos személyjel.

Abalakjylga f. TB.18.: bask. *Abalakjylga* or. *Abalak-jelga* Bajm., az or. B'ardeli-jelga bal oldali mellékfolyója.

< bask. *Abalakjylga* < *Abalak* < *Aba*

+ *lak*

+ *jylga* ← bask. *jylga* 'folyó'

or. *Abalak* ← nem or. *Abala*

+ *jelga* ← tat. *jelga* 'folyó'.

Ubaly ha ѱ m. TB.152.: bask. *Ubaly ha* ѱ Uč., mocsár.

< bask. *Ubaly* < *Uba*

+ *ly*

+ *ha* ѱ ← bask. *ha* ѱ 'mocsár'

+ -y: birtokos személyjel.

Äbäsäj t. TB.176.: bask. *Äbäsäj* or. *Abasaj* Čišm., tó.

< bask. *Äbä*

+ *säj* ← vö.: bask. *saj* 'folyami összekötő'

or. *Abasaj* ← bask. *Äbäsäj*.

Sotčömyb f. TSK.38.: ko. *Sotčömyb* or. *Gorelyj Ib* U.Vym., folyó.

< ko. *Sotčömyb* < *Sot*

+ *čöm*

+ *yb*

or. *Gorelyj* < *Gorel*

+ or. -yj

+ *Ib* < *I-*

+ -b

Upner h. Ašm.:-, NAP: csuv. *Upner* ← *Upner Tuša* or. *Opnery* ← **Obner Tojzi** C., csuvas falu, Ar.:-. < csuv. *Upner* < *Up*

+ *ner*

+ *Tuša* < *Tu*

+ *ša* Uba

or. *Opnery* ← nem or. *Opnery*

Obner ← nem or. *Opner*

+ *Tojzi* < *Toj*
+ *zi*

A fenti nevek Vb, VbV típusú szavai, szótövei összetartozása egyértelmű, a nevek etimológiájának a megírását segítik a párhuzamos névként adatolt alakváltozatok és a közszói jelentések. Így pl. az *Ob* folyó 'víz' jelentését igazolja a mansi névnek (*As*, *Oas*) a mongolban ismert *us* 'víz, folyó' jelentésű szava is.

A Kárpát-medencében földrajzi nevek és személyneve tartoznak ide, vö:

Aba 'helység Fejér megyében'. Pusztá személynévből keletkezett magyar névadással. Az alapjául szolgáló személynév török eredetű, vö.: ótörök *aba* 'atya, ős'. (KISS 1980) < *A-* + *-ba*.

Abaliget 'helység Baranya megyében'. (KISS 1980) < *Aba* + *liget*.

Abasár 'helység Heves megyében'. (KISS 1980) < *Aba* + *sár*.

Ebszőnybánya 'Tokodhoz tartozó település'. (KISS 1980) < *Ebszőny* (< *Eb* + *szőny*) + *bánya*.

Aba csn. (KÁZMÉR 1993) < *A-* + *-ba*.

Abafűi csn. ← *Abafája* helynév Torda megye + *-i*: melléknév képző. (KÁZMÉR 1993) < *Aba* + *fűi*.

Abafi csn. ← *Aba* + *fi* 'fia valakinek'. (KÁZMÉR 1993) < *Aba* + *fi*.

Abaházi csn. ← *Abaháza* helynév Zemplén megye + *-i*: melléknév képző. (KÁZMÉR 1993) < *Abaháza* (< *Aba* + *háza*) + *i*.

Iba csn. (KÁZMÉR 1993) < *I-* + *-ba*.

Ibafalvai csn. ← *Ibafa*, *Ibafalva* helynév Baranya megye + *-i*: melléknév képző. (KÁZMÉR 1993) < *Ibafalva* (< *Iba* + *falva*) + *-i*.

A magyar tulajdonnevek kötődnek egyrészt a keleti nevekhez, másrészt a magyar közszókhoz. Az 'atya, apa' jelentésű szavak előzménye 'anya' volt és a forráshoz vezet. Azok a személynevek, amelyekben az 'atya, apa' szó felismerhető, közelebbről a teremtmény, a forráshoz tartozó jelentésen alapulnak.

Ugyanannak a szónak a kétféle alakváltozatából jött létre a magy. **apró-cseprő** ikerszó. A szó családnévként is ismert, vö.: magy. **Ofra**, amely a forráshoz, az őshöz való tartozást jelöli, s a forrás, a mag kicsi.

Ezekhez az elnevezésekhez a víz csepegése és a vízcsepp adott alapot, mintát. Ebben a szócsoporthoz azt is bemutattuk, milyen kiterjedt kapcsolatai vannak egy szónak s ha tudjuk, hogyan gondolkodtak eleink akkor, amikor az első és a további szavakat alkották, kínálkozik a megoldás a szavak értelmezésére, magyarázatára.

A törött, szabott dolgok megnevezéséhez a mintát a kis forrásfolyóknak a már ismert megnevezései adták.

3.377. Kāšγ. *tirmal-* 'megkarmoltnak lenni' ~ magy. *ír*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *tirma-*: relatív szótő (< *tir-*: relatív szótő + *-ma*: képző) + *-l-*: visszaható ige képző.

Tekintettel arra, hogy eleink elsőként kőbe, fába stb. karmolták, karcolták, szúrták majd vésték a mondanivalóikat, üzeneteiket, amelynek későbbi fejleménye a mai értelemben használt *ír* jelentés, ezért a szó rokonságában tartozik, pl.:

csuv. *čěr-* 'jelet, vonalat húzni, karmolni, karcolni', ujb. *siz*, üzb., azerb., türkm. *čyz*, kirg., kazak, k.kalp., nog., tat. *syz*, oszm., gag. *čiz*, bask. *hyz* 'ua.'. (JEGOROV 1964) < csuv. *čě-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, ujb. *si-* + *-z*, üzb., azerb., türkm. *čy-* + *-z*, kirg., kazak, k.kalp., nog., tat. *sy-* + *-z*, oszm., gag. *či-* + *-z*, bask. *hy-* + *-z*.

Alakváltozata a csuv. *šājār* 'karmolni, karcolni, megnyúzni', alt., ojr., kirg., azerb., oszm. *syjyr*, kazak, tat. *sydyr*, k.kalp. *siyr*, sor, hak. *syzyr*, bask. *hyzyr* 'felhorzsolni, felvakarni, megkarcolni, megkarmolni, lenyúzni, kifosztani'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šājā-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, alt., ojr., kirg., azerb., oszm. *syjy-* + *-r*, kazak, tat. *sydy-* + *-r*, k.kalp. *siy-* + *-r*, sor, hak. *syzy-* + *-r*, bask. *hyzy-* + *-r*.

Idetartozik az or. *carapat'* 'karmolni, karcolni' ige töve.

Rokon a csuv. *šyr* 'írni', ÓT. *jaz*, ujb., azerb., türkm., oszm., gag., tat., bask., nog. *jaz*, üzb. *joz*, kirg., kazak, k.kalp. *žaz*, karacs. *džaz*, jak. *suruj* 'írni', csuv. *syrān*, tat. *jazyl*, ujb. *jezil* 'leíródni, beiratkozni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šy-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, ÓT. *ja-* + *-z*, ujb., azerb., türkm., oszm., gag., tat., bask., nog. *ja-* + *-z*, üzb. *jo-* + *-z*, kirg., kazak, k.kalp. *ža-* + *-z*, karacs. *dža-* + *-z*, jak. *su-* + *-ruj*, csuv. *syrā-*: relatív szótő + *-n*: visszaható ige képző, tat. *jazy-*: relatív szótő + *-l-*: visszaható ige képző, ujb. *jezi-*: relatív szótő + *-l-*: visszaható ige képző.

A magyar megfelelője a magy. *ír* 'fest, (beszédet) látható alakban rögzít, feljegyez. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó, vö.: tat. *jaz-*, kirg. *žaz-*, bask. *jaδ-*, csuv. *šyr* 'ír', mong. *džiru-*, mandzsu *ńiru-* 'vonalat húz, fest, ír'. (TESz) < *i-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, tat. *ja-* + *-z-*, kirg. *ža-* + *-z-*, bask. *ja-* + *-δ-*, csuv. *šy-* + *-r-*, mong. *dži-* + *-ru-*, mandzsu *ńi-* + *-ru-*.

Nem igazolt az, hogy a magyar szó csuvasos jellegű ótörök jövevényszó, az adatok azonban idetartoznak.

A szó családjába tartozik a magy. *írka* 'fogalmazvány, piszkozat, iskolai füzet'. Elvonás az *írkál* igéből. (TESz) < *i-*: abszolút szótő + *-rka*: képző.

Az íráshoz a mintát a víz adta, hiszen a természetben elsőként a mozgó víz hagyott nyomot, a víz írt vonalat, rajzolt kört, a víz csepegése nyomott a földbe pontokat stb. Ennek a mintájára az ember karcolt, vésett, rajzolt, írt különböző anyagra, anyagba.

3.378. Kāšγ. *šamar-* 'haragudni' ~ magy. *szomorú*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *šama-*: abszolút szótő + *-r-*: képző.

Összetartozik vele a csuv. *tarāx* 'kinlódni, szenvedni, elviselni különféle kellemetlenségeket, sértéseket, hiányzik valamije szüksége van valamire, bosszankodni valami miatt, panaszkodni valami miatt', *tarāxu* 'sértés, kín', *tarāxtar* felsz. mód 'haragítani, gonoszság, méreg, düh', csag.

taryk 'a végletekig elmenni, bánkódni, szomorkodni, szenvedni, kínlódni, nyugtalankodni', kazak *taryg* 'szükségében lenni valaminek, szenvedni', hak. *taryx* 'haragudni, megsértődni', *taryxtyr* 'megharagítani'. Az arabból való. (JEGOROV 1964) < csuv. *ta-*: abszolút szótő + *-răx*: képző, csag. *ta-* + *-ryk*, kazak *ta-* + *-ryg*, hak. *ta-* + *-ryx*.

Idetartozik a magy. **szomorú**, amely a TESz szerint 'bánatos, bús, szomorúságot kifejező, nehezen elviselhető, kellemetlen, borús. bánat'. Ld. még *szomorúság*, *szomorít*, *szomorog* stb. A szócsalád tagjai származékszavak. Alapszavuk, a *szomor-* ősi örökség a finnugor korból, vö.: mdE. *šumurd'ems*, *šumord'ems* 'bánkodik, búsul'. (TESz) < magy. *szomo-*: abszolút szótő + *-rú*: képző, mdE. *šumur-*: relatív szótő (< *šumu-*: abszolút szótő + *-r-*: képző) + *-d'ems*: képző, *šumor-* + *-d'ems*.

A szócikk írója helytelenül járt el, mert csak a mordvinból hozott példát.

A szó családjába tartozik és rokona a magy. **méreg**, amely a TESz szerint 'élő szervezetre káros, halált okozó anyag, harag'. Vitatott eredetű. 1. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: fi. *myrkky* 'méreg', észt *mürk* 'mérgező növény, méreg, acél'. A szó talán finnugor kori indoiráni jövevény lehet, vö.: oszét *marg* 'méreg', av. *mahrka*, újperzsa *marg*, *merg* 'halál'. Lehetséges az is, hogy a finn *myrkka* 'szag, bűz' szóval van származásbeli kapcsolatban. 2. Ósmagyar kori alán jövevényt. (TESz) < magy. *mé-*: abszolút szótő + *-reg*: képző, fi. *my-* + *-rkky*, észt *mü-* + *-rk*, oszét *ma-* + *-rg*, av. *mah-* + *-rka*, újperzsa *ma-* + *-rg*, *me-* + *-rg*.

A szócsaládba tartozik a magy. **szigorú** 'sanyarú, nyomorúságos, szegényes, szűkölködő, szűkös, szomorú, bánatos, aggódó, gyötrődő, hitvány, semmirekellő, fejletlen, satnya, csenevész, sivár, kietlen, zord, mostoha, kérlelhetetlen, hajthatatlan, követelményeket következetesen támasztó, valamit pontosan megkövetelő, merev, feszes, szoros, pontos, alapos, következetes, sovány, vézna, szikár, szűk (út, átjárás), beteges, nyavalygós, egyszerű, szimpla'. A szócsalád tagjai származékszavak, egy fölteendő, de önállóan ki nem mutatható **szigor* igéből alakultak gyakorító, visszaható igeképzőkkel, illetőleg *-ú* melléknévi igenévképzővel...'. (TESz) < magy. *szigo-*: abszolút szótő (< *szi-* + *-go-*) + *-rú*.

Az abszolút szótő valójában az első relatív szótő.

A *szigorú* szó töve a *szigo-* is idetartozik, hiszen jelentéstartalmában benne van a szűk, keskeny, sovány jelentés. A szó szerkezeti felépítése helyesen: *szigo-* tö, *-rú* képző, amelynek a hosszú magánhangzója jelzi, hogy az előzmény magánhangzó és *-k* kapcsolata (*-Vk*) volt.

A *szigo-* szótő alakváltozata a magy. **szűk** 'inséges, szűkös, csekély kiterjedésű, kis térközű, kevés, nem kielégítő mennyiségű, szoros, feszes, rövid (időtartam), korlátozott, kevés lehetőséget adó, keskeny (váll, mell), kevés személyből álló (közösség), valaminek a hiánya, szűkös volta'. Ismeretlen eredetű. (TESz)

A szó családjába tartozik a magy. **szoros**, **szorul**. A magy. **szoros** 'szűk, keskeny, szigorú, pontos, szűkölködő, nélkülözést, szükségét okozó (anyagi helyzet), szorongatott (lelkiállapot), zsúfolt, sűrű, tömött, összenyomott, feszesen álló, szűk, erős, bizalmas, közeli (kapcsolat), összeszorított (marok), sürgető, időben szűkre szabott, versenyzők között kis különbséget mutató (eredmény), feszült (verseny), szűk, meredek falú völgy, út, a tengernek két szárazföldet elválasztó keskeny része, valamely tárgynak összeszűkülő része'. A szócsalád *szor-* alapszava ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *sori* 'völgy', *sare* 'kis mocsár', *sar* 'két tó közötti erdőhát', oszjtj. *särt* 'szűk út két tó között', zürj. *šur*: *mu-šur* 'erdős területsáv, különösen két folyó között', votj. *šüräs* 'út'. (TESz) < *szoro-*: relatív szótő (< *szo-* + *-ro-*) + *-s*: képző.

A szónak alakváltozata a magy. **tömör** szó, a földrajzi nevekben a *Dömör-kapu* **Dömör** előtagja. *szoro-*, *szoru-* relatív szótőve összetartozik a következő szavakkal, relatív szótővekkkel: Kášy. *šamar-*, csuv. *tarāx*, csag. *taryk*, kazak *taryg*, hak. *taryx*, magy. *méreg*, fi. *myrkky*, észt *mürk*, oszét *marg*, av. *mahrka*, újperzsa *marg*, *merg*. Előzményük nómen-verbumból alakult *-l* igeképzővel. (TESz) < magy. *sik-*: abszolút szótő + *-lik*: képző.

3.379. Kášy. **sizril-** 'kicsúszni' ~ magy. **csúszik**.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *siz-*: relatív szótő + *-r-*: képző + *-l-*: visszaható ige képző.

A Kášy. *siz-*: relatív szótővel összetartozik a magy. **csúszik** és a *siklik*. Az előbbit a TESz hangutánzó eredetűnek tartja, az utóbbit vö.: magy. **siklik** 'egyenletes, könnyed mozgással (csekély ellenállást leküzdve) halad, könnyen, gyorsan csúszik, stb.'. Származékszó, eredetileg talán a *sik-* nómen-verbumból alakult *-l* igeképzővel. (TESz) < magy. *sik-*: abszolút szótő + *-lik*: képző.

A *siklik* igeének van **sikoz** igei változata is, szerkezeti felépítése ugyanaz: *siko-*: abszolút szótő + *-z*: képző.

Idetartozik az or. **skol'zit** 'csúszni, siklani' *skol-* töve is.

3.380. Kášy. **sarmal-** '1. megszűrtnek lenni 2. pl. halat kifogni hálóval' ~ magy. **szűr**.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *sarma-*: relatív szótő + *-l-*: visszaható ige képző.

A relatív szótőnek a párhuzamai megvannak a törökség nyelveiben, vö.: csuv. *sěr* 'szűrni', törölni', KB., MK., Zamahš. *süz*, azerb., türkm., oszm. ujk., kirg., kazak, k.kalp., nog. *süz*, kum. *s'uz*, tat. *söz*, bask. *hüz*, üzb., k.kalp. *suz*, alt. *šü*, tuv. *šüür* 'szűrni'. (JEGOROB 1964) < csuv. *sě-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, KB., MK., Zamahš. *sü-* + *-z*, azerb., türkm., oszm., ujk., kirg., kazak, k.kalp., nog. *sü-* + *z*, kum. *s'u-* + *-z*, tat. *sö-* + *-z*, bask. *hü-* + *-z*, üzb., k.kalp. *su-* + *-z*, alt. *šü-*: abszolút szótő, tuv. *šüü-*: abszolút szótő + *-r-*:

Idetartozik a magy. **szűr** '(folyadékot) lyukacsos eszközön átbotcsát, hogy szilárd részeitől megtisztítsa, (gyümölcs, különösen szőlő levét) héjtól, magtól, szártól elkülönítve másik edénybe önt, bort fejt, szüretet (betegség) soványít, lapos kővel kacsázik'. Csuvásos típusú ótörök jövevényszó, vö.: csuv. *sěr* 'szűr', ujk. *süz-* 'tisztít', Kášy. *süz-* '(vizet) tisztít', csag. *süz-* 'szűr, tisztít', tat. *süz-*, *söz-*, bask. *hüδ-*, üzb. *suz-* 'ua.'. (TESz) < magy. **szű-**: abszolút szótő + *-r-*: képző, csuv. *sě-* + *-r*, ujk. *sü-* + *-z*, Kášy. *sü-* + *-z*, csag. *sü-* + *-z*, tat. *sü-* + *-z*, *sö-* + *-z*, bask. *hü-* + *-δ-*, üzb. *su-* + *-z*

A magyar szó jövevény volta nem igazolt. A szó szerepel a földrajzi nevekben is a Volga-Urál vidékén, vö.:

Södmös t. TSK.105.: ko. *Södmös* or. *Sodzmes*, tó az or. Vym' felső folyásánál.

< ko. *Södmös* < *Södz*

+ *mös* ← ko. *mos* 'forrás',

or. *Sodzmes* ← ko. *Södmös*.

Södmös Vörykva f. TSK.105.: ko. *Södmös Vörykva* or. *Sodzmes Vorykva*, az or. Vorykva jobb oldali mellékfolyója, hossza 29 km.

< ko. *Södmös* < *Södz*

+ *mös* ← ko. *mos* 'forrás'

+ *Vörykva* < *Vöryk*

+ *va* ← ko. *va* 'víz',

or. *Sodzmēs Vorykva* ← ko. *Södmös Vörykva*.

S'ödž'i f. Ašm.-, NAP.-, Ar.-, Vax.: ud. *S'ödž'i* or. *Černuška* Jak.-Bod', az or. Čur jobb oldali mellékfolyója.

< ud. *S'ödž'i*.

or. *Černuška* ← nem or. *Černuška* < *Čer*
+ *nuška*

A komi *Södž* formát az orosz *Sodz* alakkal helyettesítette az átvételkor. Az alapjául szolgáló *södž* közszo a komiban 'szűz' jelentésű, összetartozik vele a magyar *szűz* szó, ugyanakkor rokona a manysi *sos* 'patak' közszo is.

A legelső *szűrő* volt a víz, a forrás. Idetartozik a *szűz* is, hiszen a szűzhártya funkciója is a szűrés, vö.: magy. **szűz** 'nemi szempontból érintetlen személy, főként nő, férjezetlen (nő), nőtlen (férfi), tiszta erkölcsű, szemérmes, jámbor, természetes állapotban levő, tiszta, mással nem kevert, másból nem álló, érintetlen, sértetlen, leány, hajadon'. Bizonytalan eredetű. (TESz) < *szű-*: abszolút szótó + *-z*: képző.

Idetartozik a **szita**, **szital** 'csepereg, szemerkél (az eső)'. Szláv eredetű, vö.: blg. *sito* 'szita', szln. *síto*, or. *síto* 'szita'. (TESz) < magy. *szí-*: abszolút szótó + *-ta*: képző, blg. *si-* + *-to*, szln. *sí-* + *-to*, or. *sí-* + *-to*.

A **szita** nemcsak rokona, de hangtanilag korábbi változata is a *szűr*; *szűz* szavaknak. Közös gyökerüket a szkíta-hun nyelvekben kell keresni.

Alakváltozatuk az or. **cedit'** (< *cedi-*: relatív szótó + *-t'*: főnévi igenév képző) *cedi-* relatív szótóve. Megjegyezzük, hogy az or. *celina* 'szűzföld a szűz jelentésének nem a szűr, hanem egy másik jellemzőjét örzi, mégpedig az érintetlen jelentést. Az or. *celyj* 'egész, mind' szónak a töve nem szolgálhatott alapul úgy, hogy az *-ina* képző járult volna hozzá.

3.381. Kāšγ. **bugdāj** 'búza' ~ magy. **búza**.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *bug-*: abszolút szótó + *-dāj*: képző.

Egyaránt a szó családjába tartoznak a búza, mag és a gabona jelentésű szavak. A **búza** megvan a törökség más nyelveiben is. Ld. Kāšγ. *ūziṇā* 'magának'; Kāšγ. *tarigži* 'földművelő, szántó'; Kāšγ. *tarig* 'búza, mag, búzamag'; Kāšγ. *azrik* 'tarackbúza, vadbúza, perje'; Kāšγ. *urugluk bugdāj* 'búza, amelyet vetőmagnak hagynak'; Kāšγ. *takir* 'búza'. Idetartozik a magy. **búza**, **tönköly** és **perje**.

A Kāšγ. *bugdāj* alakváltozata z ojr. **boghoda**, **boda** valamint a **bogdai**, **buda** (ejtve) 'búza' és a magy. **búza**, **tönköly**, csuv. *tulā* 'búza', *pāri* 'búza', *pātā* 'kása' összetartoznak. Szerkezeti felépítésük: ojr. *bogho-*: abszolút szótó + *-da*: képző, *bo-* + *-da*, *bog-* + *-dai*, *bu-* + *-da*, magy. *bú-* + *-za*, *tönkö-* + *-ly*, *ír*(mag), csuv. *tu-* + *-lā*, *pā-* + *-ri*.

A magy. **búza** szót helytelenül csuvasos jellegű ótörök jövevényszónak tartja a TESz, az adatok azonban idetartoznak, vö.: csuv. *pāri* 'tönköly', ujj. *buydaj*, Kāšγ. *boydaj*, *buydaj*, oszm. *buğdaj*, tat. *bodaj*, mong. *buyudaj*. (TESz) < magy. *bú-*: abszolút szótó + *-za*: képző, csuv. *pā-* + *-ri*, ujj. *buy-* + *-daj*, Kāšγ. *boy-* + *-daj*, *buy-* + *-daj*, oszm. *buğ-* + *-daj*, tat. *bo-* + *-daj*, mong. *buyu-* + *-daj*.

3.382. Kāšy. *tuvšal-* 'eltévedni' ~ magy. *téved*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tuv-*: abszolút szótő + *-ša-*: képző + *-l-*: visszaható ige képző.

A magy. *téved* a *tévelyeg* címszónál található. A szócikk írója idesorolja a *tépvehedik*, *téveszt*, *tévelyedik*, *tévelyít*, *tévely*, *tév*, *téveteg*, *téves* szavakat. A szócsalád *tév-* alapszavát ősi örökségnek tartja az ugor korból, vö.: vog. *tèpi*, *tipi* 'eltéved', *tipyeli* 'téved', osztj. *tevtä*, *tepta* 'eltéved', *tepem* 'eltéved, téved'. (TESz)

Ugyanakkor a TESz-ben a *tév-* címszó alatt a szócikk írója *tév-* előtagú összetett szavakat hoz (vö.: *tévíút*, *téveszme* stb.), amelyeket nyelvújítási alkotásoknak nevez és amelyek a német irre 'téves' stb. mintájára keletkeztek. A *tév-* előtagot a *téved* stb. szavakból vonták el és önállósították. (TESz).

Erre nem volt szükség, sem arra, hogy a magyar szót az ugor korból származtassuk. A Kāšy. *tuvšal-* relatív szótőnek alakváltozata az oszm. *yolunu çaçyrmak* 'eltévedni' második tagja, vö.: *burada yol yitirmek kolay*.

3.383. Kāšy. *tūzar-* 'felszállni (por)' ~ magy. *por*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tūza-*: relatív szótő (< *tū-*: abszolút szótő + *-za-*: képző) + *-r-*: denominális verbum képző.

A Kāšy. *tūza-*: relatív szótővel összetartozik a Kāšy. *tūz* 'por'. A szó rokona a *dara*, *törek* és a *tör* szó, amely megvan a többi török nyelvben is.

A magy. *por* szó is idetartozik, amely a TESz szerint 'A magy. *por* 'a talaj szétmállott finom részecskéi, porított anyagú gyógyszer, stb.' Bizonytalan eredetű. Talán ősi örökség a finnugor esetleg az uráli korból, vö.: vog. *porš* 'szemét', fi. *poro* 'forró hamu, durva por, törmelék, omladék', szam. kam. *p'ure*, mot. *chura*, kojb. *prja*, tajgi *hura* 'homok, homokos part'. (TESz) < magy. *po-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, vog. *por-*: relatív szótő + *-š-*: képző, fi. *po-* + *-ro*, szam. kam. *p'ui-* + *-re*, mot. *chu-* + *-ra*, kojb. *p-* + *-rja*, tajgi *hu-* + *-ra*.

A magy. *por* nem származhat sem a finnugor, sem az uráli nyelvi egységből. Az adatok idetartoznak, ám a mot. *chura*, tajgi *hura* csak abban az esetben, ha a szókezdőjük (*ch-*, *h-*) eredeti *t-* fejleménye.

A szócsaládba tartozik a magy. *pernye*, amely a TESz szerint 'parázs, hamu, különösen szalma, nád és hasonló anyagok hamuja, törek, pelyva, száraz gally, rőzse'. Északi szláv eredetű, vö.: cseh *pýřeni* 'izzó hamu', szlk. *pyrina* 'hamu', le. *perzyna* 'parázs, pernye, zsarátnok', f.szorb *pyrnica* 'égő vagy füstölő fenyőfáklya', or. *puryn* 'szalmahamu, tőzeghamu'. (TESz)

A szócikk írója tévedett, mert a cseh *pýřeni*, le. *perzyna* szavak világosan a magy. *parázs* szóval tartoznak össze, az pedig a *piros* szóhoz kötődik közelebbről. A magyar szó szláv eredete nem igazolt.

3.384. Kāšy. *sātur* 'számolni, parancs' ~ magy. *szám*, *törvény*, *parancs*.

Szerkezeti felépítése: < Kāšy. *sā-* 'szám' + *-tur*: parancs.

A Kāšy. *sā-* szótőben a magy. *szám* szó van meg, amelynek török nyelvi párhuzamai ismertek.

Jegorov szerint a csuv. *sum* 'szám, mennyiség', tefs. XII-XIII. sz., ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., türkm., tat., alt., tuv., hak. *san*, üzb. *son*, bask. *han*, azerb. *saj* 'szám, mennyiség', (ujg. *sanak* 'szám, mennyiség'), azerb., türkm., kirg., kazak, tat. *sana*, ujj. *sani* 'számolni', mong. alt. *sana* 'gondolni, számolni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *su-*: abszolút szótő + *-m*: képző, tefs. XII-XIII. sz., ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., türkm., tat., alt., tuv., hak. *sa-* + *-n*, üzb. *so-* + *-n*, bask. *ha-* + *-n*, azerb. *sa-* + *-j*, ujj. *sa-* + *-nak*, azerb., türkm., kirg., kazak, tat. *sa-* + *-na*, ujj. *sa-* + *-ni*, mong. alt. *sa-* + *-na*.

A szó teljesebb alakját az ujj. *sanak* képviseli, eredetileg nómen-verbum lehetett. Szerkezeti felépítése *sa-*: abszolút szótő + *-nak*: képző. A *-nak* képző kezdő mássalhangzója eredeti *t-* volt, amelynek egyaránt lehet a fejleménye *-n-* és *-m-*.

Rokonuk a magy. *szám* 'élőlények rendje, csoportja, sora, megszámlált mennyiség, mennyiségtani alapfogalom, számokkal közölt mennyiségi adat, mennyiséget jelölő írásjegy, munka, szavak olyan alakja, amelyből kiderül, hogy a személyek, dolgok közül egyről vagy többről van szó, időszaki kiadvány egy időben megjelenő azonos tartalmú példányai vagy közülük egy, számtan, matematika, számolás, műsor önálló része'. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó, vö.: csuv. *sum*, türk. *san*, türkm. *sān*, nog. *san*, ujj. mod. *san*, szal. *san* 'szám', CC. *san* 'mennyiség', oszm. *san* 'hírnév, tisztelet' kar. *san* 'szám, jelentés, tisztelet', (TESz). < magy. *szá-*: abszolút szótő + *-m*: képző, csuv. *su-* + *-m*, türk. *sa-* + *-n*, türkm. *sā-* + *-n*, nog. *sa-* + *-n*, ujj. mod. *sa-* + *-n*, szal. *sa-* + *-n* 'szám', CC. *sa-* + *-n*, oszm. *sa-* + *-n*, kar. *sa-* + *-n*.

Nem igazolt az, hogy a magyar szó csuvasos jellegű ótörök jövevényszó.

A Kāšy. *sātur* 'számolni, parancs' *-tur* eleme összetartozik a magyar *törvény* és a *parancs*, továbbá az oszm. *buyurun* tövével.

3.385. Kāšy. *jajik-* 'megérkezni a tavaszi időnek' ~ magy. *nyár*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ja-*: abszolút szótő + *-jik-*: képző.

A szó a tél utáni olvadással függ össze, ilyenkor kezdődik a tavasz, a természet újjáéledése. Ez pedig mocsárral jár. A folyó születésének helyén is rendszerint mocsaras hely van, ezért a tavasz és a nyár megnevezése illik a mocsár, a mocsaras hely megnevezésére is. Tekintettel arra, hogy a tavasz és a nyár számos nyelvben nem különül el, ezért a tavasz és a nyár megnevezése ugyanaz. A földrajzi nevekben így nevezik a születő folyókat, azaz forrásfolyókat is, vö.:

Jajykšyby küle t. TB.182.: bask. *Jajykšyby küle* or. *Jaik-Syby* Al's., tó.

< bask. *Jajykšyby* < *Jajyk*

+ *šyby* ← vö.: ÓT. *sub* 'víz'

+ *küle* ← bask. *kül* 'tó' + *-e*: birtokos személyjel,

or. *Jaik-Syby* ← bask. *Jajykšyby*.

Jajykšyby h. TB.182.: bask. *Jajykšyby* / *Östākā* / *Jaňy Karmyš* Al's., település neve.

< bask. *Jajykšyby* < *Jajyk*

+ *šyby* ← vö.: ÓT. *sub* 'víz'

Östākā < *Ös* ← vö.: mong. *us*, *usa* 'víz'.

+ *tākā* ← vö.: or. *tok* 'áram, áramlás'.

Jaňy ← bask. *jaňy* 'új'

+ *Karmyš* < *Kar*

+ *myš*

Ural f. TB.154.: bask. *Ural* ← *Jajyk* ← *Daiks* / *ɲjx* / *Džajk*, kazah dial. *Šajyk*, *Daiks*, *Jaik* or. *Ural* folyó, amely az Uč.-ban ered, a Kaspi tóba ömlik.

< bask. *Ural* ← vö.: bask. *iðel* 'folyó'

Jajyk < *Ja-*

+ *-jyk*

Daiks < *Daik* < *Da*

+ *ik*

+ *s* ← vö.: tat. *su* 'víz'

ɲjx < *ɲ-*

+ *-jx*

Džajk < *Dža-*

+ *-jk*

kazah *Šajyk* < *Ša-*

+ *-jyk*.

Daiks < *Daik* < *Da-*

+ *-ik*

+ *s* ← vö.: tat. *su* 'víz'.

Jaik < *Ja-*

+ *-ik*

or. *Ural* ← nem or. *Ural*

Ural f. TB.154.: bask. *Ural* ← *Jajyk* ← ***Daiks*** / *ɲjx* / *Džajk* / *Žajyk* or. *Jaik* folyó, amely az Uč.-ban ered, a Kaspi tóba ömlik.

< bask. *Daiks* < *Daik* < *Da*

+ *ik*

+ *s* ← vö.: tat. *su* 'víz'.

A Kāšy. ***jajik-*** alakváltozata a csuv. *šur*, *šurkunne* 'tavasz', *šurxi* 'tavaszi', ÓT. *jaz*, azerb., türkm., oszm., gag., tat., bask. *jaz*, kirk. *žaz*, nog. *jazlyk*, ojr. *d'as*, karacs. *d žaz*, kum. *jaš*, ujj. *etijaz*, hak., tuv., sor *čas*, jak. *saas* 'tavasz', ujj., nog. *jaz*, üzb. *joz*, kazak, k.kalp. *žaz* 'nyár', tat., bask. *jazgy*, türkm. *jazky*, kirk. *žazgy*, üzb. *jozgi* 'tavaszi'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šu-*: abszolút szótő + *-r*: képző, *šur* + *kunne*, *šur-*: relatív szótő + *-xi*: melléknév képző, ÓT. *ja-* + *-z*, azerb., türkm., oszm., gag., tat., bask. *ja-* + *-z*, kirk. *ža-* + *-z*, nog. *jaz-*: relatív szótő + *-lyk*: képző, ojr. *d'a-* + *-s*, karacs. *d ža-* + *-z*, kum. *ja-* + *-š*, ujj. *eti* + *jaz*: relatív szótő, hak., tuv., sor *ča-* + *s*, jak. *saa-* + *-s*, ujj., nog. *ja-* + *-z*, üzb. *jo-* + *-z*, kazak, k.kalp. *ža-* + *-z*, tat., bask. *jaz-*: relatív szótő + *gy*: melléknév képző, türkm. *jaz-* + *-ky*, kirk. *žaz-* + *-gy*, üzb. *joz-* + *-gi*.

A magyar ***nyár*** 'vízzel ellátott, vízhez tartozó' jelentésű. A tavaszi olvadáshoz kötődik. A lapos, vízenyős helyeken nőtt fák (nyír, nyár stb.) is ezt a nevet viselik. Ott, ahol mocsár van, rendszerint forrás is és sarjadás, születés. A szó ismert a földrajzi nevekben, ahol 'folyó' jelentése is lehet, vö.:

Földrajzi nevek

Lui Nor f. Ašm.-, NAP.-, Ar.-, Č-Č: man. *Lui Nor* or. *Severnyj Ural*.

< man. *Lui* ← man. *lui* 'a folyónak az alvidéke'

+ *Nor* ← vö.: manysi. *n'ēr*, *n'ār* 'mocsár, láp',

hanti *n'urem*, *n'orem* 'mocsár',

or. *Severnnyj* ← or. *severnnyj* 'északi'⁴⁸
+ *Ural*.

Nor f. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: -, Č-Č: man. *Nor* or. **Ural**, folyó neve.

< man. *Nor* ← vö.: manysi. *n'ēr, n'ār* 'mocsár, láp',
hanti *n'urem, n'orem* 'mocsár'.

or. *Ural* ← nem or. *Ural* < *Ura*
+ *-l*.

Megjegyezzük, hogy az orosz *leto* 'nyár, mint évszak' jelentése onnan van, hogy ekkor, ezen időszakban volt olvadás, ekkor keletkeztek a vizes helyek, mocsarak. A szó tehát elsősorban a vízzel kapcsolatos és csak másodsorban az évszakkal. Ugyanígy kell felfogni a magyar *nyár* 'évszak' és 'mocsár' jelentésű szót is.

A szócsaládba tartozik a mari *n'ur, nūr* 'nyirkos, mocsár, posvány', mari *n'ur* 'mező', hanti *n'orām, n'urām* 'mocsár', finn *nira* 'kis patak, erdei patak', mansi *n'ār, nēr* 'mocsár', magy. *nyár* 'mocsár', *nyirok, nyirkos* 'vizes'. A földrajzi nevekben, vö.:

Nara 'az Oka bal oldali mellékfolyója'. Etimológiája bizonytalan. (KISS 1980) < *Na-* + *-ra*.

Nárai 'helység Vas megyében'. Talán szláv eredetű személynévből keletkezett. (KISS 1980) < *Nára* (< *Ná-* + *-ra*) + *-i*.

Narda 'helység Vas megyében'. Pusztai személynévből keletkezett magyar névadással. Az alapjául szolgáló személynév szláv eredetű. (KISS 1980) < *Nar-* (< *Na-* + *-r-*) + *-da*.

Néra 'Fehértemplomtól délnyugatra a Dunába torkolló folyó'. Vö.: *Nyárág(y)* névváltozat ← magy. *nyár* 'nyárfa' főnév származéka. (KISS 1980) < *Né-* + *-ra*.

Nyárád 'a Maros bal oldali mellékfolyója'. A magy. *nyár* fanév származéka. (KISS 1980) < *Nyára-* (< *Nyá-* + *-rá-*) + *-d*.

Nyirád 'helység Veszprém megyében'. A magy. *nyír* 'nyírfa' származéka. (KISS 1980) < *Nyirá-* (< *Nyi-* + *-rá*) + *-d*.

Nyírség 'homokvidék Észak-Tiszántúlon'. ← magy. 'nyíres, nyírfaerdő'. (KISS 1980) < *Nyír-* (< *Nyi-* + *-r-*) + *-ség*.

Személynevekben:

Nyárádi csn. ← *Nyárád* helynév Baranya, Borsod megye, *Nyárad* helynév Győr megye, *Nyarád* helynév Ung megye + *-i*: melléknév képző. (KÁZMÉR 1993) < *Nyárád-* (< *Nyára-* + *-d-*) + *-i*.

Nyárai csn. (KÁZMÉR 1993) < *Nyára-* (< *Nyá-* + *-ra-*) + *-i*.

⁴⁸ Látszatra ellentmondás van a manysi és az orosz megnevezés jelentéstartalma között. Az orosz használatú név az *Ural* folyó északi részére, a forrás felőli szakaszra vonatkozik. A manysi használatú formában a *Lui* jelző községi megfelelője ma a manysiban 'a folyó alsó vidéke, alsó szakasza' jelentésű szó. Eszerint a folyónak éppen az ellenkező, az alsó szakaszára vonatkozna a megnevezés, amely a Kaszpi-tenger északi részén van. Esetünkben azonban a *lui* szót 'aljas, lent lévő, vizes, vizenyős' jelentésben kell felfogni, amely a folyók forráshelyének is jellemzője.

Nyári csn. ←— *Nyári* helynév Tolna megye, Nyáregyháza < Nyár Pest megye + -i: melléknév képző. (KÁZMÉR 1993) < *Nyár-* (< *Nyá-* + -r-) + -i.

Nyéri csn. ←— *Nyéri* helynév Bars megye + -i: melléknév képző. (KÁZMÉR 1993) < *Nyé-* (< *Nyé-* + -r-) + -i.

Nyirádi csn. ←— *Nyirád* helynév Zala megye + -i: melléknév képző. (KÁZMÉR 1993) < *Nyirád-* (< *Nyirá-* + -d-) + -i.

Nyíri csn. ←— Nyírség, Nyír helynév Somogy megye, Nyíri helynév Abaúj megye + -i: melléknév képző. (KÁZMÉR 1993) < *Nyír-* (< *Nyí-* + -r-) + -i.

Nyírmezői csn. ←— *Nyírmező* helynév Hunyad megye + -i: melléknév képző. (KÁZMÉR 1993) < *Nyírmező-* (< *Nyír-* + *mező-*) + -i.

Nyíró csn. . ←— magy. *nyíró*, *nyíró* 'juhokat nyíró vagy borbély' (KÁZMÉR 1993) < *Nyí-* + -rő.

Közszók:

magy. **nyár** 'mocsár, mocsaras hely, nedves, homokos talajt kedvelő igénytelen fák faja, nemzetsége, egyede'. Ősi örökség az uráli korból. Vö.: vog. *ñēr* 'mocsár', *ñār* 'ua.', zürj. *ñur* 'ua.', votj. *ñur* 'nyirkos, nedves (fa, gabona), nedvesség, mocsár, posvány', finn *noro* 'nedves völgy, patak', észt *nõru*, *nõrg* 'vízlefolyás, kis, gyér vizű patak, vízlevezető árok'. (TESz) < magy. *nyá-*: abszolút szótó + -r: képző, vog. *ñē-* + -r, *ñā-* + -r, zürj. *ñu-* + -r, votj. *ñu-* + -r, finn *no-* + -ro, észt *nõ-* + -ru, *nõ-* + -rg.

magy. **nyár** Vitatott eredetű, vö.: 1. *nyár* 'mocsár', 2. vö.: türk *yaz* 'tavasz', csuv. *śur* 'tavasz'. (TESz) < *nyá-*: abszolút szótó + -r: képző.

magy. **nyers** 'természetes nedvességet tartalmazó (növény), nedves, nyálkás, éretlen, zöld, feldolgozatlan, megmunkálatlan (anyag), fővetlen, sületlen (étel), tehetséges, de pallérozatlan, kiműveletlen (személy), erőteljes, durva, modortalan (személy)'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *nyer-*: relatív szótó (< *nye-*: abszolút szótó + -r: képző) + -s: képző.

magy. **nyír** 'nyirkos, homokos talajt kedvelő, vékony törzsű, fehér kérgű fa, vessző, fiatal hajtás, nád töve'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *ñer*, *ñir* nád, vessző, ág', cser. *nõrga* 'sarj, hajtás', sham. jur. *ñērū* 'fűzfá', tvg. *nerki* 'ua.', tajgi *ñerge* 'fűzfá'. (TESz) < magy. *nyí-*: abszolút szótó + -r: képző, vog. *ñe-* + -r, *ñi-* + -r, cser. *nõ-* + -rga, sham. jur. *ñē-* + -rū, tvg. *ne-* + -rki, tajgi *ñe-* + -rge.

magy. **nyír** 'mocsár, vizenyős rét'. Ősi örökség az uráli korból. (TESz) < magy. *nyí-*: abszolút szótó + -r: képző.

A Кāšγ. *jajik-* családjába tartozik az oszm. **nehir** 'folyó' szó is.

A magyar CVr, CVrV típusú tulajdonnevek és közszók kötődnek a keleti nevekhez és egymáshoz is. A neveknek alapul szolgált közsztört körültekintéssel kell megállapítani, mert a víz eredeti komplex jelentéstartalmából ezek együttvéve számosat megőriztek, külön-külön pedig egy vagy több részjelentést tartalmaznak, ezért látni kell, hogy a földrajzi hely megnevezése melyik szálon kötődik a közsztörtökhöz illetve a víz mely részjelentéséhez vezet.

Meg kell jegyeznünk, hogy az *-r-* és a *-z-* tartalmú szavakat, töveket külön összehasonlító vizsgálatoknak vetettem alá ugyanúgy, mint az *-l-* és az *-š-* tartalmazókat. Erre azért is szükség volt, mert a rendszer már a kutatások kezdetén nem igazolta azt az akadémiai tudós állítást, mely szerint az *-r-* és *-l-* csuvas illetőleg bolgár bélyeg, jegy lenne, az ezekkel szemben lévő *-z-* és *-š-* pedig köztörök. Miután az *-r-* és az *-l-* nem csuvas illetőleg bolgár sajátosság, hanem hun ugyanúgy, mint a *-z-* és az *-š-*, nem beszélhetünk csuvas illetőleg bolgár bélyegről, de hun nyelvjárási jelenségről igen. Hozzáteszem, ez az *-r-* már a mezopotámiai kultúrában is ismert volt, megvan a sumérban is, vö.: úr 'isten', *dengiz, dingiz* 'úr, ég' stb. A megalapozatlan, ám mérvadó akadémiai tudós megállapításból levont következtetések is hamisnak bizonyultak, így a magyarban csuvasos és köztörök típusú ótörök jövevényszavak valójában nem azok, továbbá az ebből levont őstörténeti következtetések is hamisak, másképpen, az őstörténetünk ezen része téves nyelvi megállapításokon alapul.

Hozzáteesszük, az *-r-*, *-z-*, *-l-*, *-š-* eredeti *-t-* fejleményei ugyanúgy, mint a Kāšy. *jajik-* *-j-* hangja, ezért ezek összefüggnek.

3.386. Kāšy. *maŋ* 'madáreledel' ~ magy. *mag*.

Minthogy a madáreledel rendszerint magokból áll, ezért a Kāšy. *maŋ* szónak rokona a magy. *mag*, amely a TESz szerint 'sperma, ivadék, utód, fajta, nemzetség, virágos növények ivaros úton létrejövő szaporító szerve, szaporításra nevelt állat, valaminek a kezdete, valaminek a lényege'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: zürj. *mig*, '(a ruha) ölrésze, (az ing) derék része, *mige-r* 'termet, testalkat, test', votj. *migor* 'test, termet, alak, testi külső', cser. *mo-ŋgār* 'törzs, test'. (TESz) < zürj. *mige-*: abszolút szótó + *-r*: képző, votj. *migo-* + *-r*; cser. *mo-ŋgā-* + *-r*.

A magy. *mag* a fenti szavakkal illetőleg az abszolút szótóvekkal összetartozik, ám nem igazolt a magyar szónak a finnugor eredete.

3.387. Kāšy. *maŋ* 'anyajegy az arcon' ~ magy. *mag*.

Az anyajegy a maghoz való hasonlósága alapján kapta a megnevezést, ezért összetartozik a *mag* szóval.

Az anyajegy másképpen egy folt. Ha valaki *makulátlan*, akkor tiszta, becsületes, folt mentes. Idetartozik a magy. *makulátlan* *maku-* töve is.

A szó a TESz-ben a *makula* címszónál található, vö.: magy. *makula* 'erkölcsi szeplő, szégyenfolt, testi folt, szennyfolt, piszokfolt, apró, csöppnyi'. Latin eredetű, vö.: lat. *macula* 'rés, lyuk, folt, szenny, szeplő'. Etimológiája tisztázatlan. Vö.: ném. *Makel*, sp. *mancha*, fr. *macule* 'folt, macula'. (TESz). < magy. *maku-*: abszolút szótó + *-la*: képző 'valamivel ellátott'.

A szó a latinból terjedt tovább a nyugateurópai nyelvekbe, a latinba azonban a szkíta-hún nyelvekből került, vagyis a magyarok rokonaitól.

A szó töve megvan a TESz-ben másik címszónál is, vö.: magy. *makulatúra* 'hibásan nyomott ív, selejtes papír'. Latin eredetű, német közvetítéssel is, vö.: k.lat. *maculatura* 'makulatúra', lat. *maculare* 'foltossá tesz, bemocskol'. Ld. még ang. *maculature*, ol. *maculatura*, or. *makulatura* 'makulatúra' stb. (TESz) < magy. *makula-*: relatív szótó (< *maku-*: abszolút szótó + *-la*: képző) + *-túra*.

A szótó gazdagon adatolt a szkíta-hún utódnyelvekben is, vö.: csuv. *māk* 'moha', *māk šyrli* 'áfonya', bask., tat., kazak *mük*, ujjg., üzb., kirg., k.kalp., nog. *mox*, tat. *mük žilege*, bask. *mük elege*

'áfonya'. (JEGOROV 1964)

Idetartozik a csuv. *māka* 'tompá' (kés), *mākal* 'tompulni', *mākat* 'tompítani', kirk. *mokok*, alt. *moku* 'tompá', kirk. *mokot*, kazak *mukalt* 'tompítani', kazak *mukal*, kirk. *moko* 'tompává válni', vö.: kalm. *muxa* 'tompá', mong. *moxoox* 'tompítani', *moxok* 'tompulni'. (JEGOROV 1964)

A megnevezés olyan gondolkodás alapján született a természeti jelenségekkel összhangban, hogy ott, ahol csak a dudor maradt meg, nem nőtt ki, nem vált élessé valami, az tompa. A mag megmaradt, de nem fejlődött ki pl. szarv. Ezért idetartozik a csuv. *mākla* 'dudoros, csomós, szarvatlan', kazak *mukyl*, tat. *müklek* 'dudoros'. Vö.: türk *muxular*, mong. *muxur*, mong. *mukar*, *mogotor*, burj. mong. *muhar* 'dudoros'. (JEGOROV 1964) < csuv. *māk-*: abszolút szótő + *-la*: képző, kazak *muky-* + *-l*, tat. *mük-* + *-lek*, türk *muxula-*: relatív szótő (< *muxu-*: abszolút szótő + *-la-*: képző) + *-r*: képző, mong. *muxu-*: abszolút szótő + *-r*: képző, mong. *muka-* + *-r*, *mogoto-*: relatív szótő (< *mogo-*: abszolút szótő + *-to-*: képző) + *-r*: képző, burj. mong. *muha-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

Lényeges, hogy az *-l*, *-r* képzők illetőleg az *-l-*, *-r-*, *-t-* kezdetű képzők közös gyökerűek, az *-l-*, *-r-* eredeti *-t-* fejleményei. A mong. *mogotor* adat őrzi még ezt az eredeti *-t-*.

Ld. magy. *Móka* 'kert neve Bakonszegben'. A nevét onnan kaphatta, hogy a sáros, lápos vidéken egy kis kiemelkedés van, ahol szőlőskert, gyümölcsös, veteményeskert van. A név nincs meg Kiss Lajosnál.

Idekapcsolódik a csuv. *mākāl* 'toboz, dudor, pukli', jak. *mögölčök* 'gömb, golyó, földgömb', mong. *makolčok* 'kerek'. (JEGOROV 1964) < csuv. *mākā-*: abszolút szótő + *-l*: képző, jak. *mögöl-*: relatív szótő (< *mögö-*: abszolút szótő + *-l*: képző) + *-čök*: képző, mong. *makol-*: relatív szótő (< *mako-*: abszolút szótő + *-l*: képző) + *-čök*: képző.

Alakváltozata a magy. *pukli* (< *puk-*: abszolút szótő + *-li*: képző 'valamivel ellátott') 'kis daganat, dudor' nincs meg a TESz-ben.

Az *m-* szókezdőjű adatok és a magy. *pukli* *p-* szókezdője egyaránt eredeti *t-* fejleménye, csupán a használat során más-más úton keletkeztek: *m-* < *w-* < *δ-* < *t-*; *p-* < *φ-* < *th-* < *t-*.

Az eredeti *t-* megmaradt a 'hegy' jelentésű szavakban, vö.: csuv. *tu*, *täv*.

Idetartozik a szótő: csuv. *mākār* 'toboz, dudor, daganat, halom, bucka, kiemelkedés', csag. *bukri*, *mukri keše* 'görbe ember', üzb. *bukur*, kirk. *bükür*, türkm., kazak *bükir*, kum. *b'uk'ur'u*, tat. *bökere* 'görbe, púpos'. (JEGOROV 1964) < csuv. *mākā-*: abszolút szótő + *-r*: képző, csag. *buk-* + *-ri*, *muk-* + *-ri*, üzb. *buku-* + *-r*, kirk. *bükü-* + *-r*, türkm., kazak *büki-* + *-r*, kum. *b'uk'u-* + *-r'u*, tat. *böke-* + *-re*.

3.388. Kāšy. *muṇ tāg* 'bölcesség fog' ~ magy. *emlék, okos, fog*.

A Kāšy. *muṇ* megfelelője a csuvasban *ān* 'tudat', ÓT., KB., kirk., kazak, ujj. tat., bask. *aṇ*, nog. *an*, türkm. *aaṇ*, üzb. *ong* 'tudat', tefs. XII-XIII. sz. *aṇ* 'érteni, értelmezni, felfogni'. (JEGOROV 1964)

Eredetileg nomen-verbum volt, ám idővel kapott ige képzőt, vö.: csuv. *ānla* 'figyelni', *ānlan* 'megérteni', ÓT., Zamahš., pol., türkm., kazak, nog., tat. *aṇla*, azerb., oszm. *anla*, kirk. *aṇda*, kum., üzb. *angla*, csag. *anna*, ujj. *aṇli*, *aṇla*, hak. *oṇna* 'érteni, megérteni, felfogni, tudatosítani'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ān-*: abszolút szótő + *-la*: igeképző, *ān-* + *-lan*: összetett igeképző (< *-la-*: igeképző + *-n-*: visszaható igeképző), ÓT., Zamahš., pol., türkm., kazak, nog., tat. *aṇ-* + *-la*,

azerb., oszm. *an-* + *-la*, kirk. *aŋ-* + *-da*, kum., üzb. *ang-* + *-la*, csag. *an-* + *-na*, uig. *aŋ-* + *-li*, *aŋ-* + *-la*, hak. *oŋ-* + *-na*.

Képzett forma a csuv. *ānkar* 'megérteni, elsajátítani', bask., tat. Szib., kazak, k.kalp. *angar* 'megérteni', kazak *aŋgart* 'megértetni', vö.: mong. *anxaar* (*ax*) 'figyelmet fordítani'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ānka-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, bask., tat. Szib., kazak, k.kalp. *anga-* + *-r-*, kazak *aŋgar-*: relatív szótő (< *aŋga-*: abszolút szótő + *-r-*: képző) + *-t-*: műveltető ige képző, mong. *anxaa-* + *-r-*.

A csuvasban *ās šālē* 'bölcesség foga' jelentésű. A szószerkezet első tagja a Kāšy. *muŋ* a magyar *okos* szó *oko-* tövével tartozik össze, továbbá a magy. *emlék* (< *em-*: abszolút szótő + *-lék*: képző 'valamivel ellátott' képző. A csuvasban az *ās* a magy. *ész* szóval rokon.

Idetartozik az or. *mudrost* 'bölcesség' *mud-* töve, az or. *umnyj* 'okos, eszes' *um-* töve, továbbá az or. *učit's'a* 'tanulni' *uči-* (< *uki-*) töve.

A szócsaládba tartozik az ang. *mean* 'gondol, jelent', továbbá az ang. *memory* töve a *memo-*.

A Kāšy. *muŋ tāg* 'bölcesség fog' szókapcsolat második tagja a Kāšy. *tāg* összetartozik a hegy és a tű stb. jelentésű szavakkal. Ennek az a magyarázata, hogy eleink kinövésnek fogták fel a fogat, a hegyet. A tű is idetartozik a hegyes alakja miatt. Tehát a szónak rokona az csuv. *tu*, *tāv* 'hegy, halom, kiemelkedés', ÓT., uig., hak. *tag*, oszm., azerb. *dag*, türkm., tuv. *dag*, üzb. *tog*, kirk. *too* (dial. *tov*), nog., kum., kar. *tav*, ojr. *tuu*, kazak, k.kalp., karacs., tat., bask. *tau* 'hegy', k.kalp. *tavy* 'az ő hegye', mong. *tabagan* 'hegy'. (JEGOROV 1964)

A Kāšy. *tāg* rokona a magy. *fog*, amely a TESz szerint '(emberi, állati) állkapocsból kinyúló, rágásra használt szerv, létrafok, szerszámnak, eszköznek a foghoz hasonló, hegyes, kinyúló része, (tisztelet) foka'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *peŋ*, osztj. *poŋk* 'fog', zürj. *piñ*, votj. *piñ* 'fog, valaminek a fogazata', cser. *pü* 'fog', *püi* 'ua.', mdE. *pej*, *pev*, *peŋ*, *pāj*, mdM. *pej* 'ua.', fi. *pii* 'fog, pecek', észt *pii* 'fog, fogas kerék, ín, izom'. (TESz)

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak.

A szócsaládba beletartozik a lat. *dens* 'fog' *den-* töve, ang. *tooth* 'fog' stb. is.

3.389. Kāšy. *miŋ* 'ezer' ~ magy. *mag*, *egy*.

A törökség többi nyelvében is ismert, vö.: csuv. *pin* 'ezer', ÓT. *byŋ*, *biŋ*, KB., Zol. bl., kazak *myŋ*, Zamahš., üzb. *ming*, kirk., uig. *miŋ*, k.kalp. *myng*, nog. *mynъ*, alt., tuv. *muŋ*, hak. *munъ*, türkm. *mün*, azerb. *min*, oszm. *bin*, bask., tat. *meŋ* 'ezer', mong. *mingan* 'ezer'. (JEGOROV 1964)

Az 'ezer' jelentésű szó megvan összetett szóban, vö.: csuv. *pinpü* 'ezredes' (< *pin* 'ezer' + *pü* 'király, fő, fej, vezető', *šērpü* 'százados' < *šēr* 'száz' + *pü* 'ua.').

Az ezer megnevezése úgy keletkezhetett, hogy eleink egy része egy egységnek fogta fel ezt a mennyiséget. Így a Kāšy. *miŋ* 'ezer' szóval rokon a magy. *mag* és az *egy* szó.

3.390. Kāšy. *naŋ* 'dolog, valami' ~ magy. *mi*.

Rokona a csuv. *mēn* 'mi' (névmás), orh.jeny. *nā* 'mi', Mk., KB. *neŋ* 'dolog', MK. *ne*, PK. *nāmā*, *nima*, uig. *nime*, üzb. *nima*, türkm. *neme*, kirk. *emne* 'mi', bask. *hi*, *neme*, tat. *ni*, *nerse*, karacs. *ne*,

nedi, alt. *ne*, *neme* 'mi', azerb. *ne*, oszm., kazak, k.kalp., kum., nog. *ne* 'mi' (kérdő és vonatkozó névmás), hak. *nime* 'dolog, mi', ujj. *nerse*, üzb. *narsa* 'dolog', perzsa *mān* 'ki, mi, az, ami'. (JEGOROV 1964)

Idetartozik a magy. **mi** 'miféle dolog, tárgy, ami, amely, valami, bármi, miféle, milyen'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *mana* 'melyik', *metär* 'valami', osztj. *moyi* 'mi', *moyoli* 'ua.', *meli* 'melyik', *metä* 'ki', zürj. *mii* 'mi', votj. *ma* 'mi, micsoda', *mar* 'mi, ami, valami, mi?', micsoda, minő?', cser. *ma* 'melyik, mi?', mdE. *meže*, *meje*, mdM. *mež* 'mi?', 'mi, valami', fi. *mikä* (gen. *minkä*) 'melyik? micsoda?', észt *mis*, *mi*, *me* 'mi?', 'melyik?', 'hogyan?', 'hol?', 'úgyhogy', lp. *mī* 'mi? micsoda? melyik?', 'miféle, akármi', *mi* 'melyik?', 'ki?', 'mi.', szam.jeny. *mī* 'mi?', tvg. *mā* 'ua.', kam. *mō*, *mo* 'miért?' (TESz)

A magyar szó uráli származtatása nem igazolt, az adatok azonban idetartoznak.

3.391. Kāšγ. **naŋ** 'vagyon, gazdagság' ~ magy. **mag**.

Vannak nyelvek, ahol a vagyon a marha szóval tartozik össze s vannak olyanok, ahol a vagyon maga az élet illetőleg annak a forrása, a mag. A Kāšγ. **naŋ** 'vagyon, gazdagság' ez utóbbihoz tartozik, rokona a magy. **mag** szó.

3.392. Kāšγ. **juŋ** 'szőr, pihe' ~ magy. **pihe**.

Egy szál kinövésről van szó. Idetartozik a Kāšγ. **bugnaklan-** 'báránnyelűsödni, tollasodni' *bug-* töve, a Kāšγ. **jūk** 'madártoll'.

A törökség többi nyelvében is ismert, vö.: csuv. **těk** 'madártoll, háziállatok szőre, szőr a testen'. Zamahš., ojr., hak. *tūk* 'szőr', kirg., kazak *tūk* 'szőr a testen', ujj. *tūk* 'pohár, pihe', oszm. *tūj* 'szőr. pihe, haj', üzb. *tuk* 'haj', 'pihe', jak. *tūū* 'pihe', tuv. *dūk* 'szőr', tuv., hak. *čüg* 'toll'. (JEGOROV 1964)

A magy. **pihe** a **pehely** címszónál található, 'finom, apró, puha szörzet, bolyhosság, pernye, finom, apró, puha toll, pelyva, növény héja'. Hangutánzó eredetű szócsalád, ld. *piheg*. (TESz) < *pehe-*: szótó + -ly: képző.

Bár a *pihe* egyik jellemző tulajdonsága, hogy könnyű, ez nem jelenti azt, hogy a *pihe* mint szőr közvetlenül hangutánzó szóból keletkezett volna.

Idetartozik a magy. **moha** 'apró, zöld levelű é szárú spórákkal szaporodó virágatlan növény, pihe, nő'. Szláv eredetű, vö.: blg. *mъx* 'moha, pihe', szb.-hv. *māh* 'penész, moha, pihe', szln. *máh* 'moha, pihe, mocsár', szlk. *mach*, *moch* 'moha', or. *mox* 'moha'. (TESz)

Nem fogadható el a TESz álláspontja, mert nem vette figyelembe a szócsalád többi tagját.

Rokona az or. **pux** 'pihe'. A *pihe* ugyanúgy kinövés, mint a szőr, csak finomabb, könnyebb. Idetartozik, mint inövés a magy. **tok** 'madár testén lévő szaruképződmény, amelyből a toll kifejlődik'. Ismeretlen eredetű. (TESz)

3.393. Kāšγ. **jiŋ** 'ruhaujj, folyó ága, cső, tömlő' ~ magy. **ág**.

A ruhaujj kötődik a kézhez, karhoz, amelyet őseink oldalhajításnak értelmeztek. Ezért a Kāšγ. **jiŋ** 'ruhaujj, folyó ága, cső, tömlő' szónak rokonai megvannak a többi török nyelvekben s összetartoznak velük az 'oldal' jelentésű szavak', vö.: csuv. **šanā** 'ruhaujj', csag., üzb. *jeng*, alt., ojr. *d'en*, kirg., kazak, k.kalp. *žen*, ujj. *jeŋ*, oszm. *jen*, nog. *jen*, s. ujj. *džin*, tat. *žin*, bask., türkm. *jeŋ*, tuv. *čen*, hak. *niŋ* 'ruhaujj'. (JEGOROV 1964)

Mint folyó ága idetartozik egyrészt a magy. **jó** 'folyó' szó, amely elsőként a forrás ága volt, s mint folyóág is anyafolyóhoz tartozik. Ennek a mintájára nevezték el az embert, aki az anyához, a forráshoz tartozik, ilyen a magy. *Jenő* személynév.

Ugyanakkor Kāšγ. **jiŋ** alakváltozata a magy. **ág**, amely a TESz szerint magy. **ág** 'folyó ága, faág, nemzetség, tárgy kinyúló része, fogalomkör része'. Vitatott eredetű. 1. Ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *taß, taγ* 'ág', osztj. *toß* 'ág okozta görbület, bevágás a deszka szélén'. 2. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: finn *hanka* 'kampó', karj. *haŋka, haŋga* 'evezővilla'. (TESz) < *á* + -g.

3.394. Kāšγ. **siŋi** 'ín' ~ magy. **ín**.

Idetartozik az abszolút szótöve a csuv. **šānār** 'ín', zol. bl., Zamahš., üzb., kum. *singir*; AFT. *synyr*; tefs. XII-XIII. sz., kirg., kazak, k.kalp., nog., ujb., türkm. *siŋir*; tat. *seŋer*; bask. *heŋer*; hak. *siir* 'ín', oszm. *sinir* 'ideg, ín', alt. *siŋir* 'fonal'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šānā*:- abszolút szótő + -r: képző, Zol. bl., Zamahš., üzb., kum. *singi*- + -r; AFT. *syny*- + -r; tefs. XII-XIII. sz., kirg., kazak, k.kalp., nog., ujb., türkm. *siŋi*- + -r; tat. *seŋe*- + -r; bask. *heŋe*- + -r; hak. *sii*- + -r; oszm. *sini*- + -r; alt. *siŋi*- + -r.

A csuv. *šānār* és megfelelőivel összetartozik a magy. **zsinór** szó. Az abszolút szótőhöz pedig kötődik a magy. *ideg, zsinég* és az *ín* szó.

A TESz szerint a magy. **zsinór** 'zsinegszerű, sodrott, font, különféle célra pl. ruházkodási kellékként, kötözőanyagként stb.) használt készítmény, mérőzsinór, zsinórmérték, stb.' Német eredetű, vö.: ófn. *snōr* '(sodrott) fonál, szál', kfn. *snuor* 'ua.'. (TESz)

Az abszolút szótő rokona a magy. **zsinég**, amely a TESz-ben 'madzag, zsinór' és valójában relatív szótő. Szóhasadás eredménye. A *sing* elkülönült változata. (TESz) < magy. *zsi*:- abszolút szótő + -neg: képző.

A Kāšγ. **siŋi** 'ín' rokona a magy. **ín**, amely a TESz szerint 'lábszárín, lábszár', ideg, kötén, az izmot a csontozat erősítő, kötőszöveti rostból álló szalagszerű képződmény, izom, inda, íjideg, vérér'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *tään*⁴⁹ '(vér)ér, ín, ínrostokból készült céna, osztj. *làn, ian* 'ín, ér', zürj. *sen* 'ér, ín', votj. *son* 'ín, mócsing', cser. *šün* 'ín', mdE.M. *san* 'ér, ín', fi. *suoni* 'ín, ér', észt *soon* 'ín, ér, izom, véredény', lp. *suodnā* 'ín, infonal, hegedűhúr, ütőér, vérér, vízer', szam.jur. *tē, tien* 'ín, ínból készült zsinór, jeny. *tī, ti*, tvg. *tāŋ*, szelk. *čen, čän, ten* 'ín', kam. *t'en* 'ín, ér'. (TESz)

A magyar szó uráli eredete nem igazolt. Az adatok között több is örzi az eredeti szókezdő *t*-t (vö.: szam.jur. *tē, tien*, jeny. *tī, ti*, tvg. *tāŋ*, szelk. *čen, čän, ten*, kam. *t'en*).

Idekötődik az ang, **lane** 'vonal' is.

3.395. Kāšγ. **turkā** 'hurokba' ~ magy. **tőr**.

Rokona a csuv. **tērke** 'csomó, kötés, hurok', Zamahš. *tergen* 'összegyűjtött' (a gyümölcsről), ujb. *türtek*, ojr. *türgek*, tuv. *dürgek*, hak. *türüm, türindi* 'gombolyag', tat., bask. *törgek* 'tekercs, csomag'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tē*:- abszolút szótő + -rke: képző, Zamahš. *te*- + -rgen, ujb. *tür*:- relatív szótő + -tek: képző, ojr. *tü*- + -rgek, tuv. *dü*- + -rgek, hak. *tü*- + -rüm, *türin*:- relatív szótő + -di: képző, tat., bask. *tö*- + -rgek.

⁴⁹ A kettős -ää- a magánhangzó hosszúságát jelöljük.

Idetartozik a csuv. *šilēm* 'húzóháló, vontatóháló', bask., nog., türkm. *jylym*, tat., k.kalp. *žylym* 'húzóháló, vontatóháló, emelőháló', jak. *ilim* 'háló'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ši-*: abszolút szótő + *-lēm*: képző, bask., nog., türkm. *jy-* + *-lym*, tat., k.kalp. *žy-* + *-lym*, jak. *i-* + *-lim*.

A szó és a képző kezdő mássalhangzója eredeti *t-*, amelynek a fejleményei vannak meg a különböző adatokban.

A Kāšγ. *turkā* közeli alakváltozata a magy. *tőr* 'hurok, kelepce csapda (átvitt értelemben is)'. Valószínűleg vándorszó. (TESz) < *tő-*: abszolút szótő + *-r-*: képző.

Amennyiben igazolhatóan eredeti *t-* fejleménye a szókezdő *h-*, úgy rokona a magy. *hurok*, amely a TESz szerint török eredetű, valószínűleg kun-besenyő rétegből, vö.: alt. *uruk*, tuv. *uruk* 'hurokkal ellátott bot vagy szíj a ló megfogására'. (TESz) < magy. *hu-*: abszolút szótő + *-rok*: képző, alt. *u-* + *-ruk*, tuv. *u-* + *-ruk*.

A magyar szó jövevény volta nem igazolt.

Idetartozik a magy. *gyalom* 'hosszú kerítőháló, melynek közepén zsák van'. Ótörök eredetű, vö.: CC. *ilim*, türkm. *yīlim*, k.kalp. *žilim*. csuv. *šilēm*, jak. *ilim* 'halfogó háló'. (TESz) < magy. *gya-*: abszolút szótő + *-lom*: képző, CC. *i-* + *-lim*, türkm. *yī-* + *-lim*, k.kalp. *žī-* + *-lim*. csuv. *ši-* + *-lēm*, jak. *i-* + *-lim*.

Rokonuk az or. *silok* 'hurok a madarak befogására'. (SIS) < or. *si-*: abszolút szótő + *-lok*: képző.

A szó megvan a szanszkritban, vö.: szanszkr. *žalam* 'halháló' < *ža-*: abszolút szótő + *-lam*: képző.

3.396. Kāšγ. *kaṇas sūv* 'kicsi, nem mély víz' ~ magy. *kicsi, kicsiny*.

A szószerkezet első tagjának (vö.: Kāšγ. *kaṇas*) a törökség többi nyelvében is megvan a megfelelője, vö.: csuv. *kēske* 'rövid', *kēšēn* 'fiatal, kicsiny'.

Jegorov szerint a csuv. *kēske* 'rövid', *kēšket* 'megrövidíteni', MK., AFT., pol., kum. *kysga*, Zamahš., alt., tuv., kirg., kazak, k.kalp., tat., bask. *kyska*, ujj., üzb. *kiska*, hak. *xyska*, azerb. *gysa*, türkm. *gysga*, oszm. *kysa*. < *kys*, *xys*, *xēs*, ószl., blg. *kъs*, *kъsa*, ukr. *kusyj*, *kucyj* 'rövid'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kē-*: abszolút szótő + *-ske*: képző, *kēske-*: relatív szótő + *-t-*: igeképző, MK., AFT., pol., kum. *ky-* + *-sga*, Zamahš., alt., tuv., kirg., kazak, k.kalp., tat., bask. *ky-* + *-ska*, ujj., üzb. *ki-* + *-ska*, hak. *xy-* + *-ska*, azerb. *gy-* + *-sa*, türkm. *gy-* + *-sga*, oszm. *ky-* + *-sa*, ószl., blg. *kъ-* + *-s*, *kъ-* + *-sa*, ukr. *ku-* + *-syj*, *ku-* + *-cyj*.

Alakváltozata a csuv. *kēšēn* 'fiatal', bask. *kese* 'fiatal, kicsi', kazak *kiši*, kirg. *kiči*, *kičüü*, üzb. *kičik* 'fiatal', magy. *kicsiny* 'kicsi'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kēšē-*: relatív szótő + *-n-*: képző, bask. *ke-*: abszolút szótő + *-se*: képző, kazak *ki-* + *-ši*, kirg. *ki-* + *-či*, *ki-* + *-čüü*, üzb. *ki-* + *-čik*, magy. *ki-* + *-csiny*.

A magyar megfelelője a *kicsi, kicsiny*, vö.: magy. *kicsiny* 'nem nagy, pici, kevés, csekély mennyiségű, kisgyerek, alacsonyabb rendű, rangú, jelentéktelenebb személy, állat kölyke'. A szócsalád alapja a *kicsiny* török eredetű. Megfelelője ma csak a csuvasból van kimutatva: csuv. *kēšēn* 'kicsi, fiatal, kiskorú'. Továbbképzett alakja vö.: alt. *kičinek* 'kicsi'. (TESz) < magy. *ki-*: abszolút szótő + *-csiny*: képző.

Idetartozik a magy. **kutak** 'kicsi, törpe'. Bizonytalan eredetű. (TESz) < magy. *ku-*: abszolút szótő + *-tak*: képző.

Alakváltozata a magy. **kölök, kölyök** 'emlősök, főként kutya, macska kicsinye, csintalan fiúgyermek, gyereke, fattyúhajtás'. Valószínűleg csuvasos jellegű ótörök jövevényszó, vö.: kipcs., csag. *kőšäk* 'fiatal teve', oszm. *kőšek* 'teve kicsinye', azerb. *kőšäk* 'ua.'. A mai csuvasban nincs meg. Vö.: mong. *gülige* 'kutya kölyke'. (TESz) < magy. *kő-*: abszolút szótő + *-lök*: képző, *kő-* + *-lyök*, kipcs., csag. *kő-* + *-šäk*, oszm. *kő-* + *-šek*, azerb. *kő-* + *-šäk*, mong. *gü-* + *-lige*.

A magyar közszóban a *-lök*, *-lyök* második elem közelebből összetartozik a mong. *-lige* elemmel, de a törökségben ismert *-šäk*, *-šek* formák is a rokonai. Helytelen megítélés az, hogy az *-l*-es változat a csuvasra jellemző, ezért azt csuvas illetőleg bolgár bélyegnek kell nevezni, az *-š*-t tartalmazók pedig ezzel szemben állnak, ezért azt köztörök jellemzőnek hívják szintén helytelenül. A magyarban is meglévő szavakat eszerint csoportosítják csuvasos típusú vagy köztörök jövevényszónak helytelenül.

Alakváltozatuk a magy. **gida** 'kecske kicsinye, gödölye, kisebb testű kérődzők (zerge, őz) kicsinye, kecske'. Vitatott eredetű. 1. Állathívogató eredetű. 2. Tulajdonnévből vált közszóvá. (TESz) < magy. *gi-*: abszolút szótő + *-da*: képző.

Egyik feltételezés sem igazolt.

Az oszm. **kuzu** (< *ku-*: abszolút szótő + *-zu*: képző) 'bárány' is idetartozik.

A magy. **gödölye** 'kecskegida, kisebb testű kérődzők (zerge, őz, juh) kicsinye, gida, illetőleg bárány'. Vitatott eredetű. 1. származékszó állathívogató szóból. 2. Német eredetű, vö.: ném. T. *gittl*, *gittle* 'fiatal, (még nem ellett) nősténykecske', *gittal* 'gödölye', *ketl* 'gödölye'. (TESz) < magy. *gödö-*: relatív szótő + *-lye*: képző.

A szócikk írójának egyik feltevése sem igazolható, ám a német adatok idetartoznak.

A *kicsi* az apró mérete révén kötődik a forráshoz, a maghoz. A *kicsiny* változat a magy. *kicsinke* (< *kicsi*- (< *ki-* + *-csi-*) + *-nke*) fejleménye, szorosan kötődik hozzá az alt. *kičinek* (< *kiči-* (< *ki-* + *-či-*) + *-nek*) 'kicsi'. A szó nem csak a csuvasban van meg, hanem ismerik a törökség nagy részében, vö.: bask. *kese* (< *ke-* + *-se*), kazah *kiši* (< *ki-* + *-ši*), kirg. *kiči* (< *ki-* + *-či*), *kičiüü* (< *ki-* + *-čiüü*), üzb. *kičik* (< *ki-* + *-čik*) 'fiatalabb'. Az alt. *kičinek* (< *ki-* + *-činek*) a magyar *kicsinke* változathoz hasonlóan a legteljesebb alak az adatok közül. Ugyanakkor arra figyelmeztet, hogy feltehető a *ki-* + *-či-* + *-nek* tagolás. Az abszolút szótő mindenképpen a *ke-*, *ki-* s a képzőváltozatok egyrészt a magy. *-csi*, *-csiny*, *-csinke*, bask. *-se*, kazah *-ši*, kirg. *-či*, *-čiüü*, üzb. *-čik*, alt. *-činek*. Közülük néhány mutatja azt, hogy eredetileg összetett képző volt, vö.: magy. *-csiny* (< *-csi-* + *-ny*), *-csinke* (< *-csi-* + *-nke*), alt. *-činek* (< *-či-* + *-nek*). Elvileg ezeknek lehet fejleménye a magy. *-csi*, üzb. *-čik*, kirg. *-či*, *-čiüü* stb. képző, vagy egyszerűen az *-ny*, *-nke* és *-nek* nélküli alakoknak kell tekinteni. A kérdés eldöntése további információkkal eldönthető.

A Kāšy. *kaņas sūv* szókapcsolat második tagja a Kāšy. *sūv* 'víz' szó ismert a törökségben, de rokona a magy. *víz* szó is.

3.397. Kāšy. **maņig** 'lépés' ~ magy. **mén**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ma-*: abszolút szótő + *-ņig*: képző.

Végző soron a szó a láb szóval, illetőleg a lent lévővel kapcsolatos. A lábat alsó, lent lévő

kinövésnek, lenti hajtásnak fogták fel. A megnevezéshez a mintát a folyó alsó szakasza adta.

Rokon a Kāšy. *maŋig* 'lépés' szóval a csuv. *tankāš* (< *tankā* -: abszolút szótő + -š: képző) 'gyorsan lépni, gyorsan menni, gyors lépésekkel menni' ige *tankā*- töve.

Minthogy a nazális -n- eredeti -t- fejleménye, így a szónak a családjába tartoznak más török adatok is, vö.: csuv. *ut* 'lépni', *utām* 'lépés', tefs. XII-XIII. sz. *adym* 'lépés', csag. *ot* 'elmenni', oszm. *adym at*, türkm. *edim et*, azerb. *addymla*, tat. *adymla*, *atla*, bask. *atla*, kirg. *atta* 'lépni', Zamahš. *adym*, azerb. *addym*, türkm. *edim*, kirg., kazak, nog. *adym*, üzb. *odim*, tat. *adym*, *atlam*, bask. *azym*, alt. *altam* 'lépés'. (JEGOROV 1964)

A Kāšy. *maŋig* rokona a magy. *megy*, *mén*, *menő* stb., amelyek a magy. *megy* címszónál találhatóak a TESz-ben, vö.: magy. *megy* 'út, folyóvíz stb. irányul, halad, vezet, (ember, állat, jármű) jár, halad, indul, távolodik, jut stb.'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *miñ*- 'megy', osztj. *mentä* 'megy. elmegy', zürj. *munni* 'megy. utazik', votj. *min*- 'megy', cser. *mi-em* 'jön, megy', fi. *mennä*, *männä* 'megy', észt *minema* 'ua.', lp. *männät* 'megy. utazik', sam. jur. *miñt*'s, tvg. *mendem* 'megy', szelk. *mändak* 'elmegy valami mellett', kam. *meŋgem* 'megy'. (TESz)

A magyar szó uráli eredete nem igazolt, de az adatok idetartoznak.

Minthogy a lovaknak a lábuk volt az ember számára a legfontosabb, ezért a ló megnevezés a lábhoz, ezen keresztül pedig a folyó alsó folyásához vezet. Ezért ezeket a szavakat egymással összefüggésükben lehet értelmezni. Vö.: magy. *mén* 'csődör', ménes 'lovak csoportja'. Ismeretlen eredetű. (TESz).

A hajtással, hajlással van összefüggésben a magy. *mén* 'kút ménje, kútgém'. Valószínűleg ősi örökség a finnugor esetleg az uráli korból, vö.: osztj. *mín* 'hajlat, görbület (fán), *mänitä* 'hajlik', mdE. *meñe*-, mdM. *meñe*- 'hajlít', sam. jeny. *munabo*, *munuabo* 'hajlít' (szántalpat)', tvg. *muni'ema* 'hajlít', szelk. *mênap*, *mînam* 'ua.', kam. *munnam* 'hajlik'. (TESz)

A hajlat jelentés motiválta a megnevezést, vö.:

magy. *menedék* 'nyugta, kötelezvény, kezesség, biztosíték, mentő körülmény, mentség, mentesítés, oltalmat, védelmet nyújtó hely, körülmény, személy, a menekülés végpontja'. Származékszó, a *menekedik*, *menik*, *ment men*- tövéből jött létre mozzanatos -d és -ék deverbális nőmen képzőből keletkezett képzőbokkal. (TESz) < magy. *mene*- + -*dék*.

magy. *menekül*, *menik* 'védelmet, biztonságot nyújtó helyre juttat'. A szócsalád *men*- alapszava ősi örökség a finnugor, esetleg az uráli korból, vö.: zürj. *minni* 'megszabadul, megmenekül'. (TESz) < *menekü* (< magy. *me*- + -*nekü*-) + -*l*, *me*- + -*nik*.

magy. *ment* 'bajból, veszélyből kiszabadít, óv, (vád ellen) véd, mentségére szolgál valakinek, kötelezettség alól felold, mentesít'. Származékszó, a *menik*, *menekedik*, *menedék* szócsalád tövéből jött létre -t műveltető képzővel. (TESz) < magy. *men*- + -*t*, *meneke*- (*me*- + -*neke*-) + -*dik*.

magy. *ment* 'megmenekült, valamitől szabad, mentes'. Származékszó, a *menik* ige -t képzős melléknévi igeneve. (TESz) < *men*- + -*t*.

A *mén* mint gémeskút a gémjéről, az ágasfáról kapta az elnevezést, míg a gém madár az ehhez hasonló két lábáról. A csődör *mén* neve a nemiszervéről, amely alakjában és funkciójában, működésében a forrásfolyóhoz hasonlít. Egyrészt a mozgás, másrészt a görbe jellemző fűzi össze a

következő szavakat: *mén* 'megy', *menedék*, *menekül*, *menik*, *ment*. A *menik* forma esetében a képző a *-nik*, amely az *-n* képzőnek a teljesebb változata.

3.398. Kāšy. *tiñlār* 'dübörög' ~ magy. *döng*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tiñl-*: abszolút szótő + *-lā-*: képző + *-r-*: folyamatos ige képző.

Idetartozik a csuv. *tankārtat(tar)* 'dübörög' szó *tankā-* abszolút szótöve.

AKāšy. *tiñl-*: abszolút szótő rokona a magy. *döng*, *zeng*, *zúg*, alakváltozatuk a magy. *dübörög* szó (< *dübö-* + *-rög*: folyamatosságot, gyakoriságot jelölő képző) *dübö-* szótöve. A Kāšy. *-r-*: folyamatos ige képző megvan más török nyelvekben vö.: oszm. *-r*, idetartozik a magy. *-rög* (ld. *dübörög*) is.

3.399. Kāšy. *žanlā-* 'szűköl, vonít' ~ magy. *szűköl*, *sír*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *žanl-*: abszolút szótő + *-lā-*: visszaható ige képző.

A Kāšy. *žanlā-* rokona a csuv. *jynāš* 'szűköl, vonít', bask. tat. *ynyraš* 'szűköl, vonít', *šyñš* 'nyafogni, pityeregni, panaszkodni', ujb. *ginši* 'síránkozni, nyafogni, panaszkodni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *jynā-*: abszolút szótő + *-š-*: képző, bask. tat. *ynyra-*: relatív szótő (< *yny-*: abszolút szótő + *-ra-*: képző) + *-š-*: képző, *šyñ-*: abszolút szótő + *-š-*: képző.

Az ujb. *ginši* a szókezdő *g-* miatt nem tartozik ide etimológiailag. Ugyanakkor idetartozik a csuv. *šuxār* 'kiabálni, szűkölni, vonítani, sírni, nyafogni, visítani', tefs. XII-XIII sz., AFT., azerb., türkm., oszm. *čagyr* 'kiabálni', kirk., tat. *čakyr*; kazak, k.kalp., nog. *šakyr*; bask. *sakyr*; ujb., üzb. *čakir* 'hívni', ld. *jyxār*. (JEGOROV 1964) < csuv. *šuxā-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, tefs. XII-XIII sz., AFT., azerb., türkm., oszm. *čagy-* + *-r*, kirk., tat. *čaky-* + *-r*; kazak, k.kalp., nog. *šaky-* + *-r*; bask. *saky-* + *-r*; ujb., üzb. *čaki-* + *-r*.

Jegorovnál nincs meg, de idetartozik a csuv. *šixēr* 'sír' (< *šixě-*: abszolút szótő + *-r-*: képző).

Alakváltozatuk a csuv. *jyxār* 'hívni, kiáltani', AFT. *čagyr* 'kiabálni, jajgatni, ordítani, üvölteni', azerb., türkm., oszm. *čagyr*; kirk., tat. *čakyr*; ujb. *čakir*; kazak, k.kalp., nog. *šakyr*; bask. *sakyr* 'hívni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *jyxā-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, AFT. *čagy-* + *-r*; azerb., türkm., oszm. *čagy-* + *-r*; kirk., tat. *čaky-* + *-r*; ujb. *čaki-* + *-r*; kazak, k.kalp., nog. *šaky-* + *-r*; bask. *saky-* + *-r*.

Megjegyezzük, hogy Jegorov szókezdő *k-* és fejleménye kezdetű szavakat is hoz példaként, ám azok nem tartoznak ide etimológiailag.

Rokonuk a csuv. *makār* 'hangosan sírni, ordítani, zokogni, bégetni, bögni (tehén), brekegni, nyávogni', MK. *bagyr* 'panaszosan sírni, jajgatni, üvölteni, ordítani', kirk., k.kalp., nog. *bakyr* 'jajgatni, ordítani, üvölteni', bask., tat. *bakyr*; üzb. *bukir*; oszm. *bagyr* 'ordítani', hangosan sírni', karacs. *makyr* 'nyávogni', csag. *mukra* 'kiabálni, bögni, szűkölni', jak. *magyraa* 'kiabálni, bögni'. Hangutánzó szó. (JEGOROV 1964) < csuv. *makā-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, MK. *bagy-* + *-r*; kirk., k.kalp., nog. *baky-* + *-r*; bask., tat. *baky-* + *-r*; üzb. *buki-* + *-r*; oszm. *bagy-* + *-r*; karacs. *maky-* + *-r*; csag. *muk-* + *-ra*, jak. *magy-* + *-raa*.

Látható a fenti adatokból is, hogy a 'szűköl' szó rokona a 'sír', amely a csuvasban ismert *jēr* 'sírni' formában is. Jegorov a *jēr* címszónál olyan megfelelőket hoz, amelyeknek a szókezdője *k-* fejleményei, ezért azok etimológiailag nem tartoznak ide.

A Kāšy. *žanīlā*- rokona a magy. *szűköl*, amely a TESz szerint hangutánzó eredetű. (TESz) < magy. *szűkö*:- abszolút szótó + *-l*:- ige képző.

Alakváltozata a magy. *rikolt rikol*- relatív szótóve, amely a TESz szerint 'hevesen kiált, kiabál, rikít (szín)'. Származékszó: mozzanatos képzőbokkal keletkezett a *rí* igéből. (TESz) < *rikol*:- relatív szótó (< *riko*:- abszolút szótó + *-l*:- képző) + *-t*:- ige képző. A *rikol*- relatív szótó tartozik össze a *szűköl* igével. Az abszolút szótó a *riko*- rokona pedig a magy. *rí* 'sír' ige.

Ez a *tő* megvan az or. *rykat* 'bőgni, bömbölni' igében, a *ryk* 'bögés' főnévben is, de a magy. *rikoltoz, rikácsol* ige tövében, s idetartozik ennek a *rik*-, *riko*-, *riká*- tőnek a fejleménye a magy. *rí* 'bög, sír, nyöszörög' ige is. Valamennyinek lényege a hangutánzó jelentés, amelyet eredetileg 'zúgó patak'-nak tulajdonítottak.

A Kāšy. *žanīlā*- alakváltozata a magy. *sír* '(ember fájdalom, düh, egyéb érzelmi megrázkódtatás hatására) (panaszos hangot adva) könnyezik, (állat) elnyújtott, panaszos hangot ad, kesereg, panaszodik, víz, nedves fa, más anyag) síráshoz, nyöszörgéshez hasonló hangot ad'. Hangutánzó eredetű. (TESz) < magy. *sí*:- abszolút szótó + *-r*:- képző.

A magy. *bög* az abszolút szótóvek rokona. A TESz szerint magy. *bög* '(személy) ordít, zajong, (főleg szarvasmarha) bög, (szarvasbika) párási ingertől hajtva sajátos hangot ad, (tárgy, természeti jelenség) erős hangot ad, hangosan sír'. Hangutánzó eredetű szócsalád. (TESz)

Rokonuk az or. *skulit* 'szűkölni' < or. *skuli*:- relatív szótó (< *sku*:- abszolút szótó + *-li*:- képző) + *-t*:- főnévi igenév képző.

3.400. Kāšy. *mañīlā*- 'velőt enni' ~ magy. emlék.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *mañī*:- abszolút szótó + *-lā*:- ige képző.

A Kāšy. *mañī*:- abszolút szótó alakváltozata a Kāšy. *muñ tāg* 'bölcsség fog' szókapcsolat első tagja a *muñ*.

Rokonai a csuv. *mime* 'agyvelő', Zamahš. *mie, meji*, pol. *meñ*, ujj. *miñe*, üzb. *mija*, alt. *me, mee*, ojr. *mee*, krg., tuv. *mee*, kazak, nog. *myj*, k.kalp., balk. *mie*, bask. *meje*, tat. *mi*, jak. *mejii*, karacs. *miy*, azerb., oszm. *bejin*, türkm. *bejni* 'velő, agyvelő'. (JEGOROV 1964)

A Kāšy. *mañī*- 'velő, agyvelő' abszolút szótóval összetartozik számos ész, értelem, okos, emlékezet stb. jelentésű szó.

Idetartozik a lat. *meminī* 'emlékszik, észben tart, még nem felejtette el, gondol valamire, megemlékezik valamiről, említést tesz', ld. *memento* 'gondolj rá'. (GYÖRKÖSSY 1986)

Rokon az ang. *memory* 'emlékezet', or. *mozg* 'agy, velő'.

Idekötődik a magy. *memoriter* 'fejből, emlékezetből, könyv nélküli tanulás', *memória* 'emlékezőtehetség'. Latin eredetű szócsalád, vö.: lat. *memoriter* 'emlékezetből', *memoria* 'emlékezet, emlékezés', Alapjuk a lat. *memor* 'valamire emlékező, jó emlékezőtehetségű'. (TESz) < *memori*- (< *memo*- + *-ri*-) + *-ter*.

A *memoriter memo-* töve is a forráshoz, a maghoz vezet, hiszen elsőként ennek volt és van emlékező tulajdonsága. A víz, a mag forrásként sok lényeges dologra kell, hogy emlékezzen, hiszen másképp nem lenne rend a teremtésben. A *memo-* fő etimológiailag összetartozik a magyar *emlék*, *emlékezik* szó *em-* tövével és az orosz *um* 'ész, értelem' jelentésű szóval, továbbá az or. *pam'at* 'érteni' ige *pam'a-* (< **pamen-*) tövével, az *umét* 'tudni, képesnek lenni' ige *umé-* tövével. A gyökereket pedig a szkíta-hun nyelvekben kell keresni.

Tekintettel arra, hogy a szókezdő mássalhangzó eredeti *t-* volt, amelynek egyik fejleménye az *m-*, de a nyelvek más fejleményeket is megőriztek, vö.:

Az eredeti *t-* fejleménye a *p-*, vö.: or. *pam'at* 'emlékezni'. A szókezdő mássalhangzó eltűnt a magy. *emlék* szóban, amely TESz-ben az *emlékezik* címszónál található: magy. *emlékezik* 'gondolatban felidéz, említést tesz', ld. még *említ*, *emleget*, *emlék*. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *emléke-*: relatív szótó (< *em-*: abszolút szótó + *-léke-*: képző) + *-zik*: ige képző.

Hozzáteesszük, a szócsaládba tartozik a magy. *agy* és az *okos* szó *oko-* töve is. Ez úgy lehetséges, hogy a szókezdő mássalhangzó eredeti *t-* illetőleg a fejleményei. A Kāšy. *maŋī-* és társai esetében *t-* > *δ-* > *w-* > 1. *m-*; a magyar szavak esetében 2. *V-* > *0-* változás történt.

A második mássalhangzók is különféle változások eredményei. Egy eredetibb *-tk-* mássalhangzó kapcsolat fejleménye az *-nk-* > *-ng-* > *-ŋ-*. Az *-m-* ugyaúgy keletkezett, mint a szó elején azzal a különbséggel, hogy a rákövetkező *-k-* elenyészett. Az or. *mozg* szóban a *-k-* > *-g-* zöngésedés mellett a *-tk-* mássalhangzó kapcsolatot *-t-* je *-t-* > *-δ-* > *-z-* változásban lett *-z-*. A magy. *okos* szóban *-t-* > *-δ-* > *-w-* > *-V-* > *-0-* változás során eltűnt és csak a *-k-* maradt. A magy. *agy* szó *-gy-* je a palatalizált *-d'-*, amely a *-tk-* hangkapcsolatból *-tk-* > *-dɣ-* > *-dj-* > *-d'-/-gy-* úton lett.

3.401. Kāšy. *sinjirlanūr-* 'íjjal ellátni magát' ~ magy. *ág*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *sinjir-*: relatív szótó (< *sinj-*: abszolút szótó + *-r-*: képző) + *-la-*: ige képző + *-nū-*: visszaható ige képző + *-r-*: folyamatos ige képző.

A Kāšy. *sinjir-*: relatív szótó rokona az oszm. *sinir* 'ideg' (< *sini-*: relatív szótó (< *si-*: abszolút szótó + *-ni-*: képző) + *-r-*: képző)

Fontos ismerni az *íj* szerkezeti felépítését, mert csak így lesznek érthetőek az idetartozó különböző nyelvekben használatos szavak. Az *íj* valójában egy villa alakú forma, amelyre hűrt tesznek. szükséges hozzá nyíl, amely egy hegyes vesszőhöz hasonló.

Következésképp Kāšy. *sinj-* abszolút szótóval - amely valójában az első relatív szótó - összetartozik a csuv. *seněk* 'villa', bask. *henek*, tat. *senek*, kazak. *senek*, nog., kum., karacs. *senek* 'villa', bask. *senske*, kazak, k.kalp. *šanyšky*, nog. *šanyškyš*, tat. *čenečke* 'villácska', villa', azerb. *sančag* 'gombostű, díszű, hajtű'. Vö.: ÓT., Zamahš., Zol. bl. *sanč*, csag. *sanč*, *čanč* 'vágni, kopjával küzdeni, harcolni', *sančig* 'kis kopja', azerb. *sanč*, bask. *sens*, kazak, nog. *šanš*, tat. *čenč*, kum. *čanč* 'beledöfni, beleszúrni, belevágni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *se-*: abszolút szótó + *-něk*: képző, bask. *he-* + *-nek*, tat. *se-* + *-nek*, kazak. *se-* + *-nek*, nog., kum., karacs. *se-* + *-nek*, bask. *sen-*: relatív szótó + *-ske*: képző, kazak, k.kalp. *šany-* + *-šky*, nog. *šany-* + *-škyš*, tat. *čene-* + *-čke*, azerb. *san-* + *-čag*, ÓT., Zamahš., Zol. bl. *san-* + *-č*, csag. *san-* + *-č*, *čan-* + *-č*, *san-* + *-čig*, azerb. *san-* + *-č*, bask. *sen-* + *-s*, kazak, nog. *šan-* + *-š*, tat. *čen-* + *-č*, kum. *čan-* + *-č*.

Az eredeti szókezdő *t-* eltűnt, így tartozik ide a magy. *ág* 'folyó ága, faág, nemzetség, tárgy kinyúló része, fogalomkör része'. Vitatott eredetű. 1. Ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *taß*, *tay*

'ág', osztj. *toß* 'ág okozta görbület, bevágás a deszka szélén'. 2. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: finn *hanka* 'kampó', karj. *han̄ka, han̄ga* 'evezővilla'. (TESz)

A magy. *ág* végső soron a víz elágazásához vezet. A vogul és az osztják adatok idetartoznak, de nem azért, mert a magyar szónak az úgynevezett ugor nyelvi egységből való származását igazolnák, hanem azért, mert a magyarhoz hasonlóan a szkíta-hun gyökerekhez köthetők. A finn *hankó* és társai etimológiailag nem tartoznak ide, amennyiben a magyar *kankó* szóval kapcsolatosak. A fenti török adatok azonban arra utalnak, hogy a *h-* eredeti *t-* fejleménye, vö.: bask. *henek* stb.

A szónak alakváltozata a magy. *bot, bunkó* 'rendszerint fából készült, hüvelykujjnyi vastagságú, rúdformájú eszköz támaszkodásra, ütlegetésre, díszes pálca, mint a hatalom jelképe, jogar, buzogány, felügyelet, uralom, hatalom, a kútgém végére akasztott tuskó, cölönk'. Vitatott eredetű. 1. Ótörök jövevényszó. A feltett török **but, *bud* 'ág' alapszó nincs kimutatva. Vö.: türk *butiṯ, budiṯ* 'faág'. Kāšy. *buti-* 'lever a gallyakat', *butan-* 'ágaitól megfosztatik', oszm. *buda-* 'ágot nyes', *budak* 'ág', kirk. *buta-* 'elágazik', alt. *puda-* 'elágazik'. A magy. *bot* eredeti jelentése szerint 'ág, ágbog, csomó a növényen, a fán, tuskó, bunkó' lehetett. 2. Szláv jövevényszó, vö.: szb-hv. *bat* 'bunkó, bot', szlk. *bat* 'fustély', le. *bat* 'ostor', or. *bat* 'tölgyfabot'. (TESz)

A magyar szó szláv eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak.

3.402. Kāšy. *šū*: a türkök királya ~ magy. *fő*.

Összetett szó utótagja tartozik ide, vö.: csuv. *ěmpü* 'nagy király', Ivan Groznyj címe, cár', ld. az *ěm* címszónál. < *ěm* 'idősebb, legöregebb' + *pü* 'fő, fej'. (JEGOROV 1964) < *ěm* + *pü*.

A csuv. *pü* a magy. *fő, fej* szóval kapcsolatos. A magy. *fej* a TESz szerint 'forrás, kezdet, tárgy felső része, a koponyát, arcot magába foglaló testrész, valamely testrész (főként végtag) vége, bizonyos mértékig elkülönült része, növény fürtös, fejes vagy kalászos termése, vezető, főember, személy, az ember maga, értelem, valaminek a lényege'. Ősi örökség a finnugor esetleg az uráli korból, vö.: vog. *peṇ, pāṇk* 'fej', zürj. *pon, pom* 'vég, kezdet, valaminek a hegye', votj. *puṇ* 'vég, határ, valaminek a hegye', *pum* 'ua.', mdE. *p'e, p'ä*, mdM. *p'e* 'valaminek a vége', fi. *pää* 'fej', lp. *baghe* 'a rénszarvasagancs vastagabb része a fejnél', szam.jur. *p'ās* 'elkezd', tv. *feai, feae* 'valaminek a vége, csúcsa, külseje'. (TESz)

A nazális *-n-, -ŋ-* eredeti *-t-* fejleménye volt, amelyhez kötődik a csuv. *pět* 'bevégezödni, befejezödni', tat. *bet*, bask. *böt*, ujj. *püt*, kirk. *but*, azerb., oszm., kazak *bit*, alt. *püt*, k.kalp. *pit* 'végezödni, bevégezödni', csuv. *pěter* 'végezni, befejezni', Zol. bl., kirk. *bütür*, üzb., oszm., azerb., kazak *bitir*, k.kalp. *pitir*, bask. *bötör*, tat. *beter*, ujj. *pütür*, alt. *püdü*, jak. *buter* 'végezni, befejezni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pěte-*: abszolút szótő + *-r*: képző, Zol. bl., kirk. *bütü-* + *-r*, üzb., oszm., azerb., kazak *biti-* + *-r*, k.kalp. *piti-* + *-r*, bask. *bötö-* + *-r*, tat. *bete-* + *-r*, ujj. *pütü-* + *-r*, alt. *püdü-* + *-r*, jak. *bute-* + *-r*.

Meg kell jegyezni, hogy a 'fő, fej, vég stb.' szavakban az abszolút szótő és az első relatív szótő egybeesik, vö.: csuv. *pu, puś*.

A *-t-* fejleménye van meg a csuv. *puś* 'fő, fej', fent, felső rész, fő, főnök, vezető, vezér', idősebb, fő-, kezdet, forrás, a (folyó) felső folyása', ujj., azerb., türkm., oszm., kirk., tuv., bask., tat. *baš*, üzb. *boš*, kazak, k.kalp., nog. *bas*, alt. *paš*, hak. *pas* 'fő, fej', oszm. *baškumandan* 'fővezér, főparancsnok', kirk. *baš buxgalter* 'főkönyvelő', tat. *baš sud* 'főbíró'. (JEGOROV 1964)

Alakváltozata a magy. *bucska, bucskázik* 'bukfencezik, fejen átfordul'. Nincs meg a TESz-ben. < *bu-*: abszolút szótő + *-cska, bucskázik* ← *bucská-*: relatív szótő + *-zik*: ige képző.

A *bucska* az 'átfordulás, fejen átfordulás' jelentéssel kötődik a bask. *baška, baš* 'fej' szóhoz, amely a forrással, a folyó kezdetével is kapcsolatos.

Az eredetibb *-tk-* mássalhangzó kapcsolat fejleménye az *-nk, -ŋk* (vog. *pāŋk*) s ez egyik irányban úgy alakult, hogy megmaradt a nazális, eltűnt a zárhang (zürj. *pon, pom*), a másik irányban pedig denazalizáció mellett megmaradt a zárhang a *-k* illetőleg a fejleménye. Ennek a *-k*-nak a fejleménye a magy. *fej* szóban a *-j*, a magy. *fő*, csuv. *pü*, Kāšy. *šū* szóban a *-0* (*-k > -γ > 1. -j, 2. -w > -V > -0*).

A TESz szócikk írója tévedett a magy. *fő*, *fej* eredetét illetően, mert nem vette figyelembe a török adatokat. A magyar szó nem lehet ősi örökség sem a finnugor, sem az uráli korból.

Kāšy. *šū* esetében az *š-* az eredeti szókezdő *t- > č- > š-* változás során keletkezett.

A szó a földrajzi nevekben is gyakori. Külön vizsgálatok döntik el azt, hogy mikor kell 'víz' és mikor 'fő' jelentésben értelmezni a földrajzi névnek alapul szolgált szót.

A szókezdő mássalhangzó eredeti *t-* fejleménye, réshangúsodás majd zárhanúsodás történt: *t- > ű- > \$ > p-*. Földrajzi nevek a Volga-Urál vidékén.

Pu vüd f. GMA: mari *Pu vüd* or. *Buj* M-T., Se., az or. *V'atka* jobb oldali mellékfolyója.

< mari *Pu* ← *pu* vö.: kam. *büü*,
mot. kojb., tajgi *bu* 'víz'
+ *vüd* ← mari *vüd* 'víz',
or. *Buj* ← vö.: mord. *pojma* 'ártér'
< *poj*
+ *ma* ← vö.: finn, *me, mi* 'föld'.

Orpa Pavlovo h. Ašm.: -, NAP: csuv. *Orpa Pavlovo* ← *Orpa jalě* or. *Orba-Pavlova* Ja., csuvas és orosz falu, Ar.: -.

< csuv. *Orpa* < *Or*
+ *pa*
+ *Pavlovo*,
or. *Orba* ← csuv. *Orpa*
+ *Pavlova*.

Pašur f. Ašm.: -, NAP: -, Ar.: -, Vax.: ud. *Pašur* or. *Votka*, folyó neve.

< ud. *Pa* ← vö. ko. *va* 'víz'
+ *šur* ← ud. *šur* 'patak'.
or. *Votka* ← nem or. *Votka*.

Šěnpu šyrmi f. Ašm.: -, NAP: -, Ar.: csuv. *Šěnpu šyrmi* M.

< csuv. *Šěnpu* < *Šěn* ← ko. *šin* 'forrás'
+ *pu* ← vö.: mot. kojb., tajgi *bu* 'víz'
+ *šyrmi* ← csuv. *šyrma* 'árok, szakadék, vízmosás, patak'
+ *-i*: birtokos személyjel.

Šíspe šyrmi f. Ašm.XII.174.: csuv. *Šíspe šyrmi*, patak, szakadék neve, NAP: -, Ar.: -.

< csuv. *Šíspe* < *Šís* ← vö.: man. *sos* 'patak' + *pe* ← vö.: kam. *büü* 'víz',

jeny. *szam. bī* 'víz'.

+ *šyrmi* ← csuv. *šyrma* 'árok, patak, szakadék' + *-i*: birtokos személyjel.

Šěrpü šyvě f. Ašm.XIII.109.: csuv. *Šěrpü šyvě* or. *Civil'*, folyó neve, NAP:-, Ar:-.

< csuv. *Šěrpü* < *Šěr*

+ *pü* ← vö.: 1. kam. *büü* 'víz', 2. magy. *fő, fej*.

+ *šyvě* ← csuv. *šyv* 'víz'

+ *-ě*: birtokos személyjel.

or. *Civil'*, ← vö.: csuv. *Šaval*.

Šěrpü h. Ašm.XIII.108.: csuv. *Šěrpü* or. *Civil'sk*, város neve, NAP: csuv. *Šěrpü* or. *Civil'sk* C., orosz és csuvas város, Ar:-.

< csuv. *Šěrpü* folyó neve.

A párhuzamos adatok mellett szólunk, hogy a város nevének a folyó neve szolgált alapul, és nem társadalmi címnevet (vö.: csuv. *šěrpü* 'századfő') kell benne látni.

Földrajzi nevek a Kárpát-medencében és környékén:

Pó 'folyó Észak-Olaszországban'. Vö.: *Padova*. (KISS 1980)

Kétpó 'helység Szolnok megyében'. A *Pó* helynév pusztá személynévből alakult magyar névadással. (KISS 1980) < *Két* + *pó*

Nagypó ld. **Kétpó** 'helység Szolnok megyében'. A *Pó* helynév pusztá személynévből alakult magyar névadással. Az alapjául szolgáló személynév a lat. *Paulus* 'Pál személynévvel tartozik össze. (KISS 1980) < *Nagy* + *pó*, *Két* + *pó*.

A pV elemet tartalmazó nevek, szavak ilyen elemei összetartoznak. A Volga-Urál vidékén a közszói jelentése gyakran 'víz', olykor 'fő'. Az olaszországi folyónév közszói jelentése is a vízzel lehet kapcsolatos.

3.404. Kāšγ. *sabandā* 'szántás idején' ~ magy. *szánt*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *saban-*: relatív szótő + *-dā*: helyhatározó rag.

A Kāšγ. *saban-*: relatív szótő rokona a csuv. *aka* 'szántóföld, mező, régi kétkerekű faeke (saban)'. (JEGOROV 1964)

A csuv. *aka* eredetileg nómen-verbum volt, az igei alakja csuv. *ak* 'vetni', bask., tat. *ig* 'megművelni a földet', MK., kirg., kazak, k.kalp., nog., oszm., türkm. *ek*, AFT., azerb. *ek* 'vetni', csuv. *akān*, MK. *ekil*, kirg., kazak *egil* 'bevetettnek lenni', ujb., oszm. *ekin*, kirg. *egin* 'szántás, felszántott mező, kazak *eginši* 'földműves, szántó', tat. *igenče* 'szántó'. (JEGOROV 1964)

A csuv. *ak* és társai különböző képzőket tartalmazhatnak, vö: csuv. *akā-* + *-n*, MK. *eki-* + *-l*, kirg., kazak *egi-* + *-l*, ujb., oszm. *eki-* + *-n*, kirg. *egi-* + *-n*, kazak *egin-*: relatív szótő + *-ši*: foglalkozásnév képző, tat. *igen-*: relatív szótő + *-če*: foglalkozásnév képző.

Összetartozik velük a magy. **iga**, amelynek az a jelenség szolgált alapul, amikor az állat húzza az igát, akkor az ekét húzza. A TESz szerint a magy. **iga** 'járom, alattvalói helyzet,

kiszolgáltatottság, kiszolgáltatottság jelképeként, elnyomott állapot, szolgaság, egy pár (teherhúzó állat), párba fogott teherhúzó állat szekérrel vagy ekével együtt, a járom felső vízszintes fája, járomfa, hámfa'. Szláv eredetű, vö.: óeszl. *igo* 'járom, iga', blg. *igo* 'elnyomatás, szolgaság', szb.-hv. *igo* 'ua.', szln. *igô* 'járom, iga', szlk. *iho* 'járom', or. *igo* 'elnyomás, szolgaság, járom'. (TESz)

A magyar szó szláv eredete nem igazolt, de az adatok összetartoznak a magy. *eke* illetőleg az *iga* szóval.

Rokon a csuv. *suxa* 'eke', tat. *suka*, bask. *huka*, kazak, k.kalp. *soka* 'eke'. < or. *soxa*. (JEGOROV 1964)

Jegorov tévedett, mert a csuvas nem vehette át az oroszról a szót. Ellenkezőleg, arról van szó, hogy a szlávok elsősorban a szarmatáktól vehettek át nagy mennyiségű szót, de lehetőségük volt azoktól a bolgároktól is átvenni, akik a Kaukázus előterében nagy bolgár birodalmat hoztak létre⁵⁰. Az ószláv nyelv pedig valahol a mai Ukrajna területén i. sz. 400 körül, annál nem korábban alakult ki. Előtte ószláv illetőleg szláv nem létezett. Ráadásul az ószláv nyelvet óbolgárnak is hívták. Valójában a csuvas is megörökölte a szót a volgai bolgároktól.

Idetartozik a magy. *szánt* relatív szótöve a *szán-*. A szó a TESz szerint ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *szán-*: relatív szótő + *-t*: denominális verbum képző.

A helynevek közül a magy. *Szántó*: '1. szent hely 2. forrás hely 3. ék alakú hely' jelentésű lehet és nem a szánt ige szolgált neki alapul.

3.405. Kášγ. *bursmuk* 'borz' ~ magy. *borz*.

Szerkezeti felépítése: Kášγ. *burs-*: relatív szótő (< *bur-*: relatív szótő + *-s-*: képző) + *-muk*: képző.

A Kášγ. *burs-*: relatív szótővel összetartozik a csuv. *purăš* 'borz', MK. *bursuk*, azerb. *porsug*, oszm., kum., alt. *porsuk*, k.kalp. *porsyk*, hak. *porsyx*, ujj., karacs. *borsuk*, üzb. *bursuk*, kazak., nog. *borsyk*, tat. *bursyk*, bask. *burhyk*, tuv. *morzuk*, türkm. *torsuk* 'borz'. < vö. 1. mong. *bor* > tuv. *bora*, hak. *pora* 'szürke', ÓT., azerb., oszm., ujj. *boz*, üzb. *buz*, alt. *pos* 'szürke'. 2. ÓT. *bor*, MK. *bur* 'büzleni', kirg. *borsu*, türkm. *borsa* 'büzleni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pură-*: relatív szótő + *-š*: képző, MK. *bur-* + *-suk*, azerb. *por-* + *-sug*, oszm., kum., alt. *por-* + *-suk*, k.kalp. *por-* + *-syk*, hak. *por-* + *-syx*, ujj., karacs. *bor-* + *-suk*, üzb. *bur-* + *-suk*, kazak., nog. *bor-* + *-syk*, tat. *bur-* + *-syk*, bask. *bur-* + *-hyk*, tuv. *mor-* + *-zuk*, türkm. *tor-* + *-suk*.

Az or. *barsuk* (< *bar-*: relatív szótő + *-suk*: képző) világosan átvétel. A magyar adatok idetartoznak, amelyek nem támogatják a Jegorovnál található származtatási véleményeket. A TESz szerint a magy. *borz* valószínűleg ótörök eredetű, vö.: csuv. *purăš* 'borz'. A többi török nyelvben továbbképzett alakban él, vö.: csag. *borsuq*, tat. *bursăk*, bask. *burhyq*, alt. *porsuq*, hak. *porsyx* 'ua.', vö. mong. *borki* 'öreg borz'. Az ukr. *borsuk*, or. *barsuk*, , rom. *bursuc* 'ua.' a törökből való, le. *borsuk* 'ua.' az ukránból való. (TESz) < magy. *bor-*: relatív szótő + *-z*: képző, csuv. *pură-* + *-š*, csag. *bor-* + *-suq*, tat. *bur-* + *-săk*, bask. *bur-* + *-hyq*, alt. *por-* + *-suq*, hak. *por-* + *-syx*, mog. *bor-* + *-ki*, ukr. *bór-* + *-suk*, or. *bar-* + *-suk*, , rom. *bur-* + *suc*, le. *bor-* + *-suk*.

Meg kell jegyezni, hogy a képzők egymásnak alakváltozatai kivéve mong. *borki* 'öreg borz'.

A szónak képzett változatai, vö.: magy. *borzad*, amely a TESz-ben *borzongat*, *borzas*, *borzaszt*, *borzong*, *borzalom*, *borzol*. Hangfestő eredetű. (TESz)

⁵⁰ Később ezeknek a bolgároknak egy része északra a Volga nagy kanyarulatához ment, ott ismét erős, legalább 300 éves (kb. 900-1200) ún. volgai bolgár birodalmat hoztak létre.

A borz alakváltozata a magy. **torz** 'kórosan formátlan, deformált (alak), a harmónikutól bántóan eltérő (mű, alkotás), torzonborz, visszataszító (arckifejezés), torzkép, torz dolog'. Nyelvújítási szó. Elvonással alkották a torzonborz-ból. (TESz)

Idetartozik a magy. **torzonborz**, amelyet magyar fejleménynek tartanak. A *torza-borza, torzas-borzas* stb. ikerszavak alapján keletkezett. (TESz)

A Kášy. *bur-* relatív szótő párhuzamai a török és a magyar nyelvben összetartoznak és a jelentésük 'szár, szőr', ugyanakkor alakváltozatuk is a szár. A kezdő mássalhangzó eredeti *t-* volt. A borz valójában szőrös, azaz a felálló szőrzetéről kapta az elnevezést. Innen vannak a további jelentések, még az ápolatlanság és az ijesztő is.

A szár, szál jelentéshez mintát a víz adott, eredetileg a folyó is szár, szál volt, vö.:

Börö f. TB.38.: bask. *Börö* or. *Bir'* Bir., az or. Belaja jobb oldali mellékfolyója.
< bask. *Börö*
or. *Bir'* ← nem or. *Bir'*.

3.406. Kášy. **sark-** 'folyni' ~ magy. **sár**.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *sa-*: abszolút szótő + *-rk-*: képző.

A szónak névszói jelentése megvan a folyónevekben is a Volga-Urál vidékén, vö.:

Šur f. GMA: mari *Šur* or. *Sura* Gm., Gor.o., az or. *Volga* jobb oldali mellékfolyója.
< mari *Šur* ← ud. *šur* 'folyam, folyó, patak, csermely'
or. *Sura* ← nem or. *Sura*.

Šyr f. TB.172.: bask. *Šyr* or. *Šyr* Burz., az or. Mal(yj) Nuguš bal oldali mellékfolyója.
< bask. *Šyr* ← vö.: 1. ud. *šur* 'folyam, folyó, patak, csermely'
2. ko. *šor* 'patak, forrás'
3. ko. *šar* 'vízmosás, áradás, ár'
or. *Šyr* ← nem or. *Šyr*

A szókezdő eredeti *t-* fejleménye, amely megvan a magyarban is, vö.:

Túr 'a Szamosháttat északról határoló folyó'. Ósszláv eredetű. Ósszláv *turъ* 'östulok'. (KISS 1980)
< *Tú-*: abszolút szótő + *-r-*: képző.

A feltételezett ósszláv nyelvből való eredeztetése a magyar folyónévnek nem igazolt. Ennek zöngés változata ismert, pl.:

magy. **Dera** 'Szentendre alatt a Dunába ömlő patak'. Szerb-horvát eredetű. Vö.: szb.-hv. *dera* 'patak, szakadék, völgy'. (KISS 180) < magy. *De-* + *-ra*.

A szb.-hv. *dera* idetartozik, ám a magyar pataknév szláv eredete nem igazolt.

Rokona az oszm. **dere** 'völgy' szó, de idetartozik a magy. **sár** is.

3.407. Kášy. **mañizlan-** 'szép arccal rendelkezni' ~ magy. **mag**.

Szerekezeti felépítése: Kāšy. *maŋiz-*: relatív szótó (< *maŋi-*: abszolút szótó + *z-*: képző) + *lan-*: visszaható ige képző.

Eleink gondolkodása szerint az arc az elülső oldal lehetett, ezért idetartoznak az elől, első stb. szavak. Szerkezetileg a Kāšy. *maŋi-* teljesebb alakja **manki* lehetett, amely valójában az első relatív szótó, ám sok esetben egybeesik az abszolút szótóval. Az eredeti szókezdő *t-* a használat során különböző változásokon, ment keresztül. Megmaradt a magy. *tölgy*, *tőgy* szavakban, zöngésedett és réshangúsodott: *t-* > *δ-* > *w-* > *l*. *m-* (nazalizálódott), vö.: Kāšy. *maŋi*, csuv. *mal*. Bár Jegorov a csuv. *mal* 'elől, kelet' szót korábbi *āmal* < *umal* formából származtatja, amelyet nem tartunk lehetségesnek. Az abszolút szótó vagy az első relatív szótó összetartozik az 'elülső rész' jelentésű szavakkal, ezek pedig a maghoz, az 'egy, egyetlen' jelentéshez vezetnek.

A Kāšy. *maŋi-* alakváltozata a csuv. *mal* 'elől, kelet', *mal en* 'kelet, keleti oldal', *mala kaj* 'előre menni', *malti* 'elülső', *malta* 'elől', *maltan* 'előlről, kezdettől'. < *umal* > *āmal* > *mal*. Vö.: ÓT., bask., tat. *al* 'elől, elülső', bask. *al jak* 'elülső oldal', tat. *al tešler* 'elülső fogak', üzb. *olga bor* 'menj előre', kirg., kazak, tat. *alda* 'elől'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ma-*: abszolút szótó + *-l*: képző.

Az abszolút szótó a csuvasban (*ma-*) nem egy korábbi *āma* < *uma* formából válhatott, hanem a Kāšy. *maŋi-* (< **manki*) nazális *-n*-jének az *-l-* a párhuzama a csuv. *mal* szóban. Az *-l-* és az *-n-* egyaránt eredeti *-t-* fejleménye.

A szókezdő *m-* pedig további nyelvekben is megőrződött, pl. lat. *mamma* 'emlő, tőgy, csec, kebel' (GYÖRKÖSY 1986) < *mam-*: abszolút szótó + *-ma*: képző.

Idetartozik a magy. *mell* szótóve a *mel-*, amely a csuv. *mal* szóval és a lat. *mamma* *mam-* tövével tartozik össze közelebről. A TESz szerint a magy. *mell* 'az emberi törzs felső elülső része, érzésvilág, szív, emlő, mellvért'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *meü-l*, osztj. *mojel* 'mell', votj. *mil*, *mel* 'az ember vagy állat melle', cser. *mel* 'mell', mdE. *mel'k'e*: *tuvon mel'k'e* 'a sertés hasi oldala' (*tuvo* 'sertés'), mdM. *mälhkä* 'mell', fi. *mälvi* 'a madár melle', észt *mälv* 'ua.', lp. *miel'gä* 'mell (főképp állaté)'. (TESz) < magy. *mel-*: abszolút szótó + *-l*: képző 'valamivel ellátott'.

A magy. *mell* még tovább toldalékolt változata a magy. *mellett*.

Más irányú változásokban *t-* > *δ-* > *w-* > *2*. *V-* > *0-* lett. A Kāšy. *maŋi-* abszolút szótó következő török nyelvű párhuzamaiban eltűnt a szókezdő mássalhangzó. Ráadásul néhány nyelvben az *-n-* megféleléseként *-m-* van. vö.:

csuv. *um* 'elől, elülső rész, mell', ÓT., KB., MK. *oŋ* 'elől, kelet', tefs. XII-XIII. sz., azerb., oszm., türkm. *ön*, üzb. *um* 'elől, elülső rész', oszm., türkm. *önünde*, csuv. *uměnce* 'elől', mong. *ömnö* 'tömegek előtt', *ömnöx* 'elülső, elől található', kalm. *ömn* 'elől'. (JEGOROV 1964)

A magy. *mell* szókezdő mássalhangzó nélküli változata a csuv. *āmār* 'ló és más állatok melle', kazak *omyrau* 'mell', kirg. *omuroo* 'állatok melle', csag. *omyr*, *omyx* 'ló melle', ojr. *omuru* 'alak, termet, test felépítése', alt. *ömür* 'elülső oldal', *omru* 'alak, termet', *omrulu* 'termetes', bask. *umrau* 'vállak', *omoru* 'a mell felső része', vö.: mong. *omruu* 'kulcsont', mong. *omruu(n)* 'ló melle', kalm. *omruvč* '(gyermek részére) előke, mellvéd', ojr. *omn* 'elülső rész', oszm., csag. *omuz* 'váll', ld. gör. *ωμος* 'váll'. (JEGOROV 1964) < csuv. *āmā-*: abszolút szótó + *-r*: képző, kazak *omy-* + *-rau*, kirg. *omu-* + *-roo*, sag. *omy-* + *-r*, *omyx*, ojr. *omu-* + *-ru*, alt. *ömü-* + *-r*, *om-* + *-ru*, *omru-*: relatív szótó (< *om-*: abszolút szótó + *-ru*: képző) + *-lu*: képző, bask. *um-* + *-rau*, *omo-* + *-ru*, mong. *om-* + *-ruu* mong. *om-* + *-ruu(n)*, kalm. *omruv-*: relatív szótó (< *om-*: abszolút szótó + *-ruv-*: képző) + *-č*: képző, ojr. *om-* + *-n*, oszm., csag. *omu-* + *-z*, gör. *ωμο-* + *-ς*.

A törökségben és a mongol nyelvekben meglévő *-m*-és az *-r* (illetőleg az oszmánban a *-z*) a magyarban *-ll* megfelelővel rendelkezik, mind a négy mássalhangzó eredeti *-t-* fejleménye. A magy. *emlő* szóban nem két *-ll* (ld. magy. *mell*) és nem az *-m-* és az *-r* (ld. csuv. *āmār* és török megfelelői) valamint az *-m-* és a *-z* (ld. oszm., csag. *omuz*), hanem az *-m-* és az *-l-* található.

A TESz -ben a magy. *emlő* az *emik* címszónál található, amely a Kāšy. *maŋi-* igei alakváltozata, hiszen eredetileg nómen-verbum volt, vö.:

magy. **emik** 'szopik'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: osztj. *emtä*, fi. *imeä*, észt *imema* 'szopik', szam.jur. *ñimñē*, *ŋamma*, tvg. *ñimirim*, szelk. *ñemnap*, kam. *ñimeerlem*, *emeerlem* 'ua.'. (TESz)

Megjegyezzük, nem igazolt az, hogy a magyar *emik* ősi örökség az uráli korból. Az adatok közül a magyar *emik* szónak felelnek meg a következő szótövek: osztj. *em-*, fi. *ime-*, észt *ime-*, szam.jur. *ñim-*, *ŋam-*, tvg. *ñimi-*, szelk. *ñem-*, kam. *ñimee-*, *emee-*.

A magy. **emlő** (< *em-*: abszolút szótő + *-lő*: képző (valamivel ellátott) *em-*: abszolút szótöve összetartozik a fenti abszolút szótövekkel.

Idetartozik a magy. **első el-, elől elő-** töve, amely abban különbözik a csuv. *mal* szótól, hogy az eredeti szókezdő mássalhangzó eltűnt. Eleink gondolkodása szerint ami elől van és első, az a forrás, a **mag**.

Mindezt az orosz megfelelők is igazolják, vö.: or. **pered** (< *pere-*: szótő ld. csuv. *pěr* 'egy' stb. + *-d*: 1. helyhatározó rag 2. képző 'valamivel ellátott, valami mellett lévő, valamihez tartozó'), *perednij* stb.

Megjegyezzük, hogy az or. *-d*: helyhatározórag átvétel és közös gyökerű a magyarban és a törökségben ismert *-t-*, *-d-*, *-tV*, *-dV* helyhatározórag változatokkal, vö.: **3.404.** Kāšy. **sabandā** 'szántás idején'.

Az *-n*-es változat (vö.: azerb., oszm., türkm. *ön* 'elől, elülső rész') közelebbi rokona az ang. **one** 'egy'.

3.408. Kāšy. **salḡulā-** 'kis szarvból, parittyából löni' ~ magy. **szarv, szaru**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *salḡul-*: relatív szótő (< *sa-*: abszolút szótő + *-lḡul-*: képző) + *-lā-*: képző.

Hozzáteesszük, hogy a Kāšy. *-lḡul-*: képző teljeseb alakja *-lVngV*, *-lVnkV* lehetett.

A Kāšy. *salḡul-* alakváltozata a csuv. **mājra** 'szarv', ujj. *müŋgüs*, üzb. *muguz*, kirg. *müjüz*, kazak, k.kalp., nog. *müjiz*, alt., hak., sor *müüs*, tuv. *myjys*, jak. *muos*, bask. *mögöz*, tat. *mögez*, azerb., türkm. *bujnuz*, oszm. *bojnuz* 'szarv'. (JEGOROV 12964) < csuv. *māj-*: abszolút szótő + *-ra*: képző, ujj. *müŋgü-* + *-s*, üzb. *mugu-* + *-z*, kirg. *müjü-* + *-z*, kazak, k.kalp., nog. *müji-* + *-z*, alt., hak., sor *müü-* + *-s*, tuv. *myjy-* + *-s*, jak. *muo-* + *-s*, bask. *mögö-* + *-z*, tat. *möge-* + *-z*, azerb., türkm. *buj-* + *-nuz*, oszm. *boj-* + *-nuz*.

Ezeknek rokona a magy. **szarv**, amely a TESz szerint 'vízmeder, völgy. árok elágazó része, valaminek szarvszerűen elágazó vagy felálló része, egyes rovaroknak, csigáknak, kígyóknak stb. a fején levő (páros) ágszerű vagy csápszerű képződmény', némely emlős állat fején párosan kinövő kemény szaruképződmény'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *šore*, *šörp* 'jávorszarvasbika', osztj. *šörvi* 'ua.', zürj. *šur*, votj. *šur*, cser. *šur*, mdE. *šuro*, mdM. *šurā*, fi. *sarvi*, liv *sōra*, észt *sarv*, lp. *čoar'*ve 'szarv'. A szó a finnugor nyelvekben indoeurópai eredetű, vö.: av. *srū*, *srvā* 'szeg, szarv,

újperzsa *serū*, *surū*, *serūn* 'szarv', lat. *cervus* 'szarvas', ném. *Horn* 'szarv'. (TESz) < magy. *sza-*: abszolút szótó + *-rv*: képző, vog. *šo-* + *-re*, *šō-* + *-rp*, osztj. *šō-* + *-rvi*, zürj. *šu-* + *-r*, votj. *šu-* + *-r*, cser. *šu-* + *-r*, mdE. *šu-* + *-ro*, mdM. *šu-* + *-rā*, fi. *sa-* + *-rvi*, lív *sō-* + *-ra*, észt *sa-* + *-rv*, lp. *čoa-* + *-r've*, av. *s-* + *-rū*, *s-* + *-rvā* újperzsa *se-* + *-rū*, *su-* + *-rū*, *se-* + *-rūn*, lat. *cerv-*: relatív szótó (< *ce-*: abszolút szótó + *-rv*: képző) + *-us*: képző, ném. *Ho-* + *-rn*.

A TESz álláspontja nem igazolt. A magyar szó nem lehet finnugor eredetű. A szócikk írója szerint a magyar szó úgy lenne ősi örökség a finnugor korból, hogy előtte az indoeurópai nyelvcsaládból bekerült volna a finnugor nyelvi egységbe a szó legalább ie. 4-3000-ben. Ezt az álláspontot semmi nem támasztja alá. Azt azonban igen, hogy a magyar *szarv* szó közös gyökerű a fenti adatokkal úgy, hogy a magyaroknak a rokonaitól a szkíta-hún típusú nyelveket beszélőktől került az indoeurópai nyelvcsaládba sorolt nyelvekbe is.

A magy. *szarv* alakváltozata a magy. *szaru* 'szarvból készült tokszerű tárgy, a bőr hámsejtjeinek elváltozása révén alakuló képződmények (szarv, tülök, köröm, pata, szőr, toll, pikkely) anyaga, szarvszerűen elágazó tetőszerkezeti elem'. Szóhasadás eredménye, a szarv elkülönült változata. (TESz) < *sza-*: abszolút szótó + *-ru*: képző.

A szó megfelelője használatos a földrajzi nevekben is, vö.:

Taka mǎjri d. Ašm.XIII.153.: csuv. *Taka mǎjri*, mezei hely neve, ahol az or. Upner folyó az or. Malyj Civil' -be ömlik, NAP:-, Ar:-.

< csuv. *Taka* (<**Tatka*) ← kam. *t'a* *ə* 'folyó'

+ *mǎjri* ← csuv. *mǎjra* vö.: csuv. . *mǎjraka* 'szarv'⁵¹

+ *-i*: birtokos személyjel.

A magy. *szarv*, *szaru* alakváltozata a magy. *tulok* '(fiatal) ökör esetleg tehén, nagy tábla kőso, szarvasmarhával rokon, vadon élő állatfajta'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < *tu-*: abszolút szótó + *-lok*: képző.

Rokona a magy. *tülök*, *tülk*, *türk*, *tülük* 'szarv, szaruból való tartó, ivókürt, kürt'. A szócsalád tagjai valószínűleg magyar fejlemények, s eredetükben a *kürt* szóval függenek össze. (TESz) < *tü-*: abszolút szótó + *-lök*: képző.

A *tulok* nevű állat a szarváról kaphatta az elnevezést, a *tülök* jelentése is 'szarv', a szarvból készített hangszernek és ivóedénynek volt az alapja.

A Kāšy. *salḡū-* közelebbi változata a szintén *-l-*-t tartalmazó magy. *tülök*, *tulok*. A magy. kürt szó etimológiailag nem tartozik ide, mert a szókezdője *k-* és nem *t-* vagy annak a fejleménye.

3.409. Kāšy. *kalḡūlā-* 'úszni' ~ magy. *kél*, *hal*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kalḡū-*: relatív szótó + *-lā-*: képző.

Eleink gondolkodása szerint az úszik és a folyik egymásnak szinoním jelentései. Vö.: csuv. *jux* 'folyik', *juxsa pyr* 'folyva megy'. Ez azért is lehetséges, mert a mozgást jelentő igék megnevezéséhez a víz mozgása adott mintát. Elsőként tehát a víz megnevezései születtek meg.

Idetartozik a csuv. *xulḡka* 'úsztató (horogé)', kirg. *kalkyma*, kazak *kaltky*, k.kalp. *kalky*, nog.

⁵¹ A magyar *szarv* 'vízmeder, völgy, árok elágazó része, valaminek szarvszerűen felálló vagy elágazó része' stb. Ősi örökség a finnugor korból. (TESz)

kalkym, tyum., alt. *kalatky*, tat. *kalkavyč*, türkm. *galtxa*, bask. *kalkyys* 'úsztató'. < kirg., k.kalp. *kalky*, tat. *kalk* 'felemelkedni a folyadék (víz) felszínére, úszni a tetejére, a tetején', oszm. *kalky* 'felmerülni, felbukkanni'. (JEGOROV 1964)

Idetartozik a relatív szótó, vö.: csuv. *kalča* 'hajtás, sarj, csira, őszi vetés', tat. *kelše* 'friss gabonavetés'. tat. *kalk* elindulni, felemelkedni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kal-*: relatív szótó + *-ča*: képző, tat. *kel-* + *-še*.

A relatív szótóval összetartozik a csuv. *kil* 'megjönni', *kiles sul* 'jövő év', MK., kirg., kazak, k.kalp., nog., alt., ojr., tuv., sor, üzb. *kel*, azerb., ujj. *kel*, bask., tat., hak. *kil*, jak. *kel*, türkm., oszm., gag. *gel* 'megjönni, megérkezni', kazak *kelesi* 'jövő, következő', kirg. *keler* 'jövő' (év). (JEGOROV 1964) < a csuv. *ki-*: abszolút szótó + *-l*: képző, *kile-*: relatív szótó + *-s*: képző + (*sul* 'év'), MK., kirg., kazak, k.kalp., nog., alt., ojr., tuv., sor, üzb. *ke-* + *-l*, azerb., ujj. *ke-* + *-l*, bask., tat., hak. *ki-* + *-l*, jak. *ke-* + *-l*, türkm., oszm., gag. *ge-* + *-l*, kazak *kele-*: relatív szótó + *-si*: képző, kirg. *kele-*: relatív szótó + *-r*: képző.

Rokon az oszm. *gelmek* 'jönni', *gítmek* 'mennni', *gečmek* 'múlni', *košmak* 'szaladni' igék *gel-*, *git-*, *geč-*, *koš-* relatív szótóve, ahol a végső mássalhangzó eredeti *-t-* volt. Az *-l-*, *-č-* és *-š-* a *-t-* fejleményei. A magyarban is megvan, vö.: magy. *kél*, *koslat*.

A TESz szerint a magy. *kel* 'helyét változtatja, megy, jön, keletkezik, származik, kikerül, fektéből, ültéből feláll, felébred, (növény, növényi rész kibújuk, kihajt, kinő, tojásból, petéből kibújik, életre kel, (nap, hold, csillag) feltűnik az égbolton, felkerekedik, valamely cselekvésre indul, cselekvésbe kezd, támad valaki ellen, fellázad, újra erőre kap, (tészta erjesztő anyagtól) megdagad, megduzzad, (levél, írat keltezését bevezető szóként) íratott, keletkezett, kibocsájtott, (anyag, áru) fogy, kiadásra, eladásra, felhasználásra kerül, elvész, elmúlik, eltűnik, (kelés, daganat) nő, keletkezik, (testrészt) gyulladásba jön, meggyűlik, megdagad, jól jön, szükséges, kifejti, kibányász, felébreszt, feltámaszt, felemel, fiókat kikelt, átkelőhely'. Ősi örökség az ugor esetleg a finnugor korból, vö.: vog. *kāl* 'felkel, partra ér, kiköt', osztj. *kul-* 'feláll, partra száll'. zürj. *kelni* 'átgázol, bolyong', votj. *kol-* 'vízbe lép', cser. *kelām* 'gázol (vízben, mocsárban, hóban)', md. *kel'ems* 'gázol', finn *kahlata*, *kaalata* 'gázol, (gázolva) nehezen tovább halad', lp. *gallet* 'gázol, belegázol valamibe'. (TESz) < *ke-*: abszolút szótó + *-l*: képző, vog. *kā-* + *-l*, osztj. *ku-* + *-l*, zürj. *kel-*: relatív szótó (< *ke-*: abszolút szótó + *-l*: képző) + *-ni*: főnévi igenév képző, votj. *ko-* + *-l*, cser. *kel-* + *-ām*, md. *ke-* + *-l'ems*, finn *kahla-*: relatív szótó (< *kah-*: abszolút szótó + *-la-*: képző) + *-ta*: főnévi igenév képző, *kaala-*: relatív szótó (< *kaa-*: abszolút szótó + *-la-*: képző) + *-ta*: főnévi igenév képző, lp. *gal-* + *-let*.

Nem igazolt a magyar szó finnugor eredete, ám az adatok idetartoznak.

A magy. *kél* képzett alakja a magy. *kelet* 'valaminek értéke, érvényessége, valaminek, valakinek megbecsülése, valaminek szokásos, divatos, felkapott volta, kedvező fogadtatása, (árunak) kelendősege, kapós volta, arány'. Származékszó, a *kél* igéből keletkezett *-t* névszóképzővel. (TESz) < *kele-*: relatív szótó (< *ke-*: abszolút szótó + *-le-*: képző) + *-t*: képző.

Idetartozik a magy. *kelet* 'az az égtáj, amerre a Nap felkel, a Közép-Európától keletre levő területek, főként Ázsia mérsékelt és meleg égövi részei'. Magyar nyelvi fejlemény. (TESz) < *kele-*: relatív szótó (< *ke-*: abszolút szótó + *-le-*: képző) + *-t*: képző.

Minthogy eleink megfigyelése szerint elsőként a víz jött fel, egyben keletkezett, származott, ezért az ige, a menés, haladás a vízre vonatkozott. Továbbá az is természetes, hogy a vízben közlekedés, az úszás és a hal, amelyre a legjellemzőbb a vízben menés, azaz az úszás, szintén

idetartozik. Ennek az az oka, hogy kezdetben ige-névszó volt a megnevezés. Tehát vö.:

magy. **keletkezik** 'megy, halad, tovább megy, létrejön, támad, következik, származik, ered, fejlődik, tökéletesedik'. Származékszó a magy. *kel* igéből jött létre *-t* mozzanatos és *-kezik* visszaható képzővel. (TESz) < *keletke-*: relatív szótó + *-zik*: visszaható ige képző.

magy. *hal*, amely a mozgásáról és a vízhez kötődéséről kapta a nevét. A TESz szerint a magy. **hal** 'ösi örökség az uráli korból, vö.: vog. *kōl*, osztj. *kul*, cser. *kol*, mdE.M. *kal*, fi. *kala*. észt *kala*, lp. *guolle* 'hal', szam.jur. *xāl'l'e*, jeny. *kāre*, tvg. *kialle*, szelk. *kuel*, *kuele*, kam. *kōla* 'hal'. (TESz) < magy. *ha-*: abszolút szótó + *-l*: képző, vog. *kō-* + *-l*, osztj. *ku-* + *-l*, cser. *ko-* + *-l*, mdE.M. *ka-* + *-l*, fi. *ka-* + *-la*. észt *ka-* + *-la*, lp. *guol-* + , szam.jur. *xāl-* + *-l'e*, jeny. *kā-* + *-re*, tvg. *kial-* + *-le*, szelk. *kue-* + *-l*, *kue-* + *-le*, kam. *kō-* + *-la*.

A nyelvekben 'úszik' jelentésben *t-* eredetű szókezdővel is használatosak szavak, ilyen a magy. *úszik*, ahol a szókezdő mássalhangzó elenyészett, megvan *p-*, *b-* formában, vö.: or. *plavat* 'úszni' ige *plava-* töve összetartozik a törökségben ismert *balyk* 'hal' és a 'folyó' jelentésű szóval, vö.: bask. *bulak*, tat. *bolak* 'folyó'. A magyarban ugyanez *f-* szókezdővel van meg, vö.: magy. *folvik*, *folvó*. Ezeknek a szavaknak a kezdő mássalhangzója eredeti *t-* fejleménye, etimológiailag nem tartozik a Kász. **kalhūlā-** 'úszni' szótövéhez és a fenti megfelelőihez.

3.410. Kász. **tarḡūklā-** 'feltörni folyóként' ~ magy. **túr**.

Szerkezeti felépítése: Kász. *tarḡūk-*: relatív szótó + *-lā-*: képző.

A szó tövében a 'folyó' jelentésű *tVr*, *tVrV*, *tVrVk*, *tVrVn*, *tVrVnk* stb. típusú szó van meg. Ld. Kász. **sark-** 'folyni'. A szókezdő *t-* sok irányban változott, ezért a 'folvik' és a 'folyó' jelentésű szó sokféle formában ismert és használt nemcsak a török nyelvekben.

Idetartozik a magy. **túr** 'tajtézkzik, a földet forgatja, mozgatja, valamiben kotorász, turkál'. Bizonytalan eredetű. Talán ősi örökség a finnugor korból, vö.: finn *touria* 'váj, túr, kiás'. (TESz) < *tú-*: abszolút szótó + *-r-*: képző.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

A Kárpát-medencében számos idetartozó folyónév van, pl. magy. **Túr** folyónév, **Dera** pataknév stb.

3.411. Kász. **jarmak**, **jarmāk** 'érem' ~ magy. **érem**.

Szerkezeti felépítése: Kász. *jar-*: relatív szótó + *-mak*: képző, *jar-* + *-māk*.

Abból kell kiindulni, hogy az érem alakja kerek és rendszerint értéket képvisel. A Kász. *jar-* relatív szótóval összetartozik a csuv. **šavra** 'kör' (< *šav-*: abszolút szótó + *-ra*: képző) szó. Jegorov szerint a csuv. **šavra**, **šavraška** 'kör, kerek', azerb. *čevre* 'kör, környék, környezet', oszm. *juvarlak* 'kerek'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šav-*: abszolút szótó + *-ra*: képző, *šavra-*: relatív szótó (< *šav-*: abszolút szótó + *-ra*: képző) + *-ška*: képző, azerb. *čev-* + *-re*, oszm. *juvar-*: relatív szótó (< *juva-*: abszolút szótó + *-r-*: képző) + *-lak*: képző.

Meg kell jegyezni, hogy az oszm. **javrum** 'kicsim' (< *javru-*: relatív szótó (< *jav-*: abszolút szótó + *-ru-*: képző) + *-m*: birtokos személyjel E/3. szem.) relatív szótóve is idetartozik, mert 'kicsi magzatom' jelentésben kell felfogni. Tehát benne van a kicsi, a kerek és az érték jelentés.

Az abszolút szótőnek rokona a csuv. *tenkě* 'ezüst pénzérme bármilyen értékben, rubel', ujj. *tenge*, üzb. *tanga*, tat., bask. *tenke*, kazak, türkm., k.kalp. *tenge*, alt. *tenkä* 'érme (ezüst és arany pénzérmék), rubel', kirg. *tenge* (Észak Kirgiziában rubel, ezüst pénzérme egy vagy 50 kopejka értékben, Dél Kirgiziában 20 kopejka). < *tän-hah* 'szabad pénz megléte, az elmúlt száz évben a az apró pénzérméket *tenge*-nek nevezték. Ld. még perzsa *dang*, *danek* 'érem', óperzsa *danake*, pehl. *dang*. or. *den'ga*'. (JEGOROV 1964)

A csuv. *tenkě* és alakváltozatainak a szócsaládjába tartozik a csuv. *tumxa* 'tamga, jel', Óujg. jogi dokumentumokban *tamga* 'bélyeg', csag. *tamka*, ujj., üzb., kirg., nog., k.kalp., alt., bask., tat. *tamga*, kazak *taŋba*, türkm. *tagma*, azerb., kum. *damga*, tuv., hak. *taŋma* 'bélyeg', mong. *tamga* 'ua.'. vö.: arab, perzsa *tāmga* 'a mongol kánok nagy bélyege, írás, amelyet ilyen bélyeggel látnak el, vö.: *tam* 'izzítani, pörkölni, égetni'. (JEGOROV 1964)

Idetartozik az or. *den'ga*, amely a *den'gi* (T.sz.) címszónál található, vö.: Az óor. egyes számú *den'ga* a török nyelvekből való átvétel a XIII-XIV. században. Ld a tat. *tenke* 'ezüstpénz, rubel'. (SIS)

Mind az *érme*, mind a *tamga* az alakjáról és az értékéről kapta az elnevezést. Az *érme* és társaival összetartozik a *dirhem* is, sőt alakváltozata a magy. *pénz* és a *forint* *forin*- relatív szótöve. Valamennyi a kerek alakjáról kapta az elnevezést, amelyben benne van egyfajta érték is. Idetartozik az or. *moneta* < *mone*- 'ld. egy' ang. *one* 'egy' + *-ta*. Ugyanakkor a szavak tartalmazzák az egy egység jelentést is, amelyhez kötődik a magy. *érték*.

A Kāšy. *jarmak*, *jarmāk* 'érem' rokona a magy. *érem*, amely a TESz szerint 'fém pénz, pénzt helyettesítő, sajátos fizetőeszközül szolgáló tantusz, domborműves kis fémkorong', érem 'domborműves kis fémkorong, kitüntetésül adott vagy emlékül készített domborműves fémkorong'. A szócsalád tagjai nyelvújítási alkotások. (TESz)

A magy. *pénz* alakváltozata a Kāšy. *jarmak*, *jarmāk* 'érem', magy. *érme*, *érem* szavaknak, sőt az or. *moneta* 'érem, pénzérme' szónak. Vö.: or. *moneta* 'a XVIII. sz. elején a latinból való átvétel lengyel közvetítéssel'. (SIS)

Idetartozik az ang. *money* 'pénz'.

A TESz szerint a magy. *pénz* 'általános értékmérő és csereeszköz a gazdasági életben, pénzdarab, érme, a középkor végi magyar forint századrésze, a hal pikkelye'. Szláv eredetű, vö.: óe.szl. *pěnežь* 'érme', blg. *pénež* 'ékszerként viselt pénzdarab, szb.-hv. *pjenēž*, *penez*, *pinež* 'pénzdarab', szln. *pěnez* 'pénzdarab pénz', szlk. *peniaz* 'pénz', or. *pén'az* 'pénzdarab, kis érme'. A szláv szavak a ném *Pfennig* 'a márka századrésze' 8. századi előzményének átvételéből fejlődtek tovább. (TESz) < magy. *pén*-: abszolút szótő + *-z*: képző, óe.szl. *pěnež* + *-zь*, blg. *péne*- + *-z*, szb.-hv. *pjenē*- + *-z*, *pene*- + *-z*, *pine*- + *-z*, szln. *pěne*- + *-z*, szlk. *penia*- + *-z*, or. *pén'a* + *-z'*.

A magy. *forint* *forin*- tövének alakváltozata a magy. *para* 'aprópénz, csekély értékű dolog'. Oszmán-török eredetű, vö.: oszm. *para* 'aprópénz', perzsa *pāra* 'darabka, törmelék, morzsa'. (TESz) < *pa*-: abszolút szótő + *-ra*: képző.

A TESz szerint a magy. *forint* vándorszó és alapjául a szócikk írója a 'virág' jelentésű szavakat adja meg. (TESz)

Egyértelmű, hogy a *pénz* mindig valamilyen értéket helyettesít, kezdetben az alakja kerek volt, a jellemzője az egység is. Valamennyi tulajdonsága a csepphez, a forráshoz, a maghoz vezet.

3.412. Kāšy. *kurt-* 'bevágást, jelet csinálni' ~ magy. *karcol*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kur-*: relatív szótő (< *ku-*: abszolút szótő + *-r-*: képző) + *-t-*: képző.

Eleink gondolkodása szerint világos, hogy az első bevágást, jelet a víz csinálta. Ezt követően hegyes. éles, íves tárggyal, mint körömmel is karcoltak, horzsoltak. Ezért a relatív szótóhoz tartozik a magy. *horhó*, a *köröm*, a *karom* stb. Ezeknek tovább képzett alakjuk a magy. *karcol*, *korzsol*, *horzsol* stb.

Ld. **3.291.** Kāšy. *kaz-* 'ásni' ~ magy. *kúr*.

3.413. Kāšy. *barklattī* ~ magy. *őr*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *barklat-*: relatív szótő (< *bark-*: relatív szótő + *-lat-*: összetett ige képző (< *-la-*: visszaható ige képző + *-t-*: műveltető ige képző, másképpen a tárgyas ragozás képzője) + *-tī*: múlt idő jele.

A szó a Kāšy. *ul nāṇ barklattī* 'ő megparancsolta, hogy őrizzenek valamit' szókapcsolatban szerepel.

A *bark-* relatív szótő összetartozik az or. *bereč* 'fogni, 'őrizni, elrejteni' igével, amelynek indoeurópai megfelelőit hozza a SIS szócikk írója: pl. óf.ném. *bergen* 'elrejteni, őrizni', litv. *birginti* 'másolni, fogni, tartani, őrizni' stb. Régebbi **bergti*, ahol *-gt-* > *-kt-* > *-č* változás történt. (SIS) < or. *bere-*: relatív szótő + *-č*: főnévi igenév képző, korábbi **bereg-*: relatív szótő + *-ti*: főnévi igenév képző.

A kutatásaink értelmében 1. a *-k-* volt az elsődleges a *-g-*hez képest. 2. A *-ti* főnévi igenév képzőből **čī* majd *-č* lett s az öt megelőző zárhang pedig réshangúsodáson keresztül eltűnt. A ragozás során azonban mindig előjön, vö.: or. *ja beregu* 'én fogok, tartok, őrzök'. 3. A szó eredete mélyebb gyökerekhez vezet, mégpedig a szkítákhoz, hunokhoz. Idetartozik a magy. *őr* 'vigyázó személy' stb., amelyet a TESz bizonytalan eredetűnek tart. A példák egyrészt nem tartoznak ide, másrészt nem az *őriz* igéből lett az *őr*, hanem fordítva. Az *őr* eredetileg nomen-verbum volt. Jelentette a cselekvést és magát a személyt. Eredetileg azonban ezt a szerepet a víz, a vízárok, (vö.: csuv. *var* 'árok, folyó'), a folyó kapta, amely körülvette a helyet, amit védett, őrzött. Következésképp, teljesen természetes, hogy az *őr őriz* és *vár*, az pedig, amit őriz, szintén *vár* és ahol őriznek, az is *vár*. A *vár* szavunk már szókezdő *v-*t tartalmaz, amelynek az előzménye olyan *t-* eredetű *w-* volt, amely egyik irányban *b-* lett (ld. Kāšy. *bark-*), a másik irányban *v-* (ld. magy. *vár* főnév és ige), a harmadik irányban pedig *V-* magánhangzó, amely elenyészett (ld. magy. *őr*).

A Kāšy. *-tī* múlt idő jele összetartozik a magy. *-t* múlt idő jelével.

3.414. Kāšy. *bart-* 'széttörni, szétvágni' ~ magy. *tör*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *bar-*: relatív szótő + *-t-*: képző.

A Kāšy. *bar-*: relatív szótőnek rokona a csuv. *pās* 'törni, zúzni', ÓT., tefs. XII-XIII. sz., ujj., üzb., kirg., kazak, k.kalp., nog., kum. *buz*, türkm., oszm., bask., tat. *boz*, azerb. *poz*, alt., hak. *pus*, ojr., tuv. *bus* 'törni, zúzni, ártani'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pā-*: abszolút szótő + *-s*: képző, ÓT.,

tefs. XII-XIII. sz., ujk., üzb., kirg., kazak, k.kalp., nog., kum. *bu-* + *-z*, türkm., oszm., bask., tat. *bo-* + *-z*, azerb. *po-* + *-z*, alt., hak. *pu-* + *-s*, ojr., tuv. *bu-* + *-s*.

Alakváltozata a csuv. *pāsāk* 'eltörött', bask. *bozok*, ujk. *buzuk*, türkm., oszm. *bozuk*, k.kalp. *buzyk* 'eltörött', csag., tuv. *buzuk* 'törött, szétvert', alt. *puzuk* 'megrongálás'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pā-*: abszolút szótő + *-sāk*: képző, bask. *bo-* + *-zok*, ujk. *bu-* + *-zuk*, türkm., oszm. *bo-* + *-zuk*, k.kalp. *bu-* + *-zyk*, csag., tuv. *bu-* + *-zuk*, alt. *pu-* + *-zuk*.

Ennek közeli rokona az or. *pesok* 'homok' szó (< *pe-*: abszolút szótő + *-sok*: képző).

A Kāšy. *bar-* relatív szótővel az or. *portit* 'megrongálni, összetörni' *por-* töve és az or. *porča* 'megrongálás' *por-* töve tartozik össze közelebbről.

A Kāšy. *bar-*: relatív szótővel összetartozik a magy. *tör*, magy. *ver*, *zúz* ige. A szó családjába tartozik a magy. *pozdorja poz-* töve és a *por* 'homok' szó, továbbá a *morzsa mor-* töve. A *ver* ige alakváltozata a magy. *üt* 'ver' ige is. A szókezdő mássalhangzók eredeti *t-* és fejleményei ugyanúgy, mint a második mássalhangzó, ld. *-r*; *-s*, *-z*, *-t*.

A TESz szerint a *tör* 'több részre különít, részeire választ, összezúz, megfélemez, megbüntet, (törvényt) megszeg, valakire támad, meggyötör, kínozt, (utat) vág, valahová nyomul, törekszik, valamiért fáradozik, valamin erősen gondolkodik, dörzsöl, vív, (kendert) tilol, (nyelvet) hibásan beszél'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < *tö-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

Idetartozik a magy. *túr* 'tajtékzik, a földet forgatja, mozgatja, valamiben kotorász, turkál'. Bizonytalan eredetű. Talán ősi örökség a finnugor korból, vö.: finn *touria* 'váj, túr, kiás'. (TESz) < magy. *tú-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, de az adatok idetartoznak.

Alakváltozatuk a magy. *ver* 'ütlegel, ütésekkel büntet, (természeti jelenség) ütéshez hasonlóan nyilvánul meg, vág, csapkod, legyőz, lesújt, elpusztít, valamit megüt, ütéssel megszólaltat, valamit ütéssel létrehoz, alakít, megbüntet, (izzadtság, tajték stb.) kiütözik valakin, szúr, döf, ütésekkel, verésekkel valahová juttat, valahová rögzít, erősít, (szív) dobog, megbabonáz'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < *ve-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

A magy. *ver* 'fon, sodor, (kötelet, zsinórt stb.) sodrással, fonással készít'. Vitatott eredetű. Vö.: Kāšy., türkm. *öör-* (hosszú *ö*), tat., bask. *ür-* 'fon, sodor, összefon'. (TESz) < magy. *ve-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

3.415. Kāšy. *turt-* 'bedörzsölni' ~ magy. *töröl*, *dörzsöl*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tur-*: relatív szótő + *-t*: képző.

Ld. Kāšy. *turtuš-* 'bedörzsölni', Kāšy. *surtun-* 'dörzsölni, letörölni', Kāšy. *jazil-* 'szétmázolódni', Kāšy. *surtul-* 'megtörölni, szétmorzsoltnak lenni'.

3.416. Kāšy. *jugurt-* 'gyúrat' ~ magy. *gyúrat*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *jugur-*: relatív szótő + *-t*: műveltető ige képző.

Ld. Kāšy. *jugrušdī-* 'dagasztott' < Kāšy. *jugru-* 'gyúr, dagaszt' + *-š-*: képző + *-dī*: múlt idő jele,

Kāšy. **jugrul** 'összekevertnek lenni (tészta)' < Kāšy. *jugru-*: relatív szótó (< *jug-*: abszolút szótó + *-ru*: képző) + *-l*: visszaható ige képző.

A relatív szótóval összetartozik a csuv. **šār** 'gyúrni, keverni (tésztát, agyagot)', ÓT., azerb., oszm. *jogur*, türkm. *jugur*, ujj. *žugar*, *jugur*, kirg. *žuur*, gag. *jur*, hak. *čura* 'keverni, gyúrni', vö.: mong. *zuurax* 'keverni, gyúrni (tésztát)', kavarni (festéket). (JEGOROV 1964). < csuv. *šā-*: abszolút szótó + *-r*: képző, ÓT., azerb., oszm. *jogu-* + *-r*, türkm. *jugu-* + *-r*, ujj. *žuga-* + *-r*, *jugu-* + *-r*, kirg. *žuu-* + *-r*, gag. *ju-* + *-r*, hak. *ču-* + *-ra* 'keverni, gyúrni', vö.: mong. *zuu-* + *-rax*.

A relatív szótó rokona a magy. **gyúr** 'por vagy lisztszerű anyagot nyomkodva kever, tömörít, dagaszt, hosszabb ideig tartó érveléssel valakit igyekszik rábeszélteni valamire, teljes erővel végez, csinál valamit'. Ótörök eredetű, vö.: ujj. *joγur-*, CC. *jūr-*, oszm. *joğur-*, kirg. *žūr*, csuv. *šār* 'gyúr', vö.: mong. *džiyura-* 'ua.', alt. *jura*, tel. *d'ura-* 'ua.'. (TESz) < magy. *gyú-*: abszolút szótó + *-r*: képző, ujj. *joγu-* + *-r*, CC. *jū-* + *-r*, oszm. *joğu-* + *-r*, kirg. *žū-* + *-r*, csuv. *šā-* + *r*, mong. *džiyu-* + *-ra*, alt. *ju-* + *-ra*, tel. *d'u-* + *-ra*.

A magyar szó nem lehet kölcsönzött, az egyezés a közös eredet miatt van.

3.417. Kāšy. **būz-** 'halálra fagyni' ~ magy. **fázik, fagy**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *bū-*: abszolút szótó + *-z*: képző.

Rokona a csuv. **pār** 'jég', MK., azerb., türkm., oszm., nog., kum., karacs. *buz*, tat., bask. *boz*, csag., ujj., üzb., kirg., kazak, k.kalp. *muz*, alt. *pus*, *mus*, hak. *pus*, s. ujj. *pyz*, vö.: mong. *mös(ön)* 'jég', *boroo(n)* 'eső'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pā-*: abszolút szótó + *-r*: képző, MK., azerb., türkm., oszm., nog., kum., karacs. *bu-* + *-z*, tat., bask. *bo-* + *-z*, csag., ujj., üzb., kirg., kazak, k.kalp. *mu-* + *-z*, alt. *pu-* + *-s*, *mu-* + *-s*, hak. *pu-* + *-s*, s. ujj. *py-* + *-z*, vö.: mong. *mö-* + *-s(ön)*.

A szó kezdetben nómen-verbum volt, ma csak a képzett alakját használják igei jelentésben, vö.: csuv. **pārlan** 'jegesedni, megfagyni' (< csuv. *pār-*: relatív szótó + *-lan*: ige képző).

Rokonuk a törökségben is ismert szavak, vö.: csuv. **sivě** 'hideg, fagy, fagyos', Zamahš. *sauk*, *savuk*, AFT. *sug*, azerb. *sojug*, türkm., üzb. *sovuk*, nog. *suvyk*, tefs. XII-XIII. sz., polovec, ujj. *savuk*, ujj. *sugak*, csag. *savug*, ujj., oszm. *soguk*, kirg., karacs., alt. *suuk*, kazak, k.kalp., tat. *suyk*, kum. *suvuk*, bask. *hyjyk*, hak. *soox*, tuv. *sook* 'hideg, fagy, hideg'. (TESz)

Idetartozik a magy. **fagy** 'cseppfolyó test, nedvességet tartalmazó anyag a hideg hatására megszilárdul, megfagyva valamihez tapad, fázik, a hőmérséklet 0°C fok alatt van'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: *pāl'i-* 'megfagy', osztj. *poi* 'vastag jégkéreg', mdE. *paloms* 'ég, elég', mdM. *palāms* 'ég, megfagy, fázik', fi. *palaa* 'ég, lángol', *palella* 'fázik, fagy', lp. *boullet* 'ég', *buolâš* 'fagy' (fn.). (TESz) < magy. *fa-*: abszolút szótó + *-gy*: képző.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, ám az adatok idevalók.

Idetartozik a magy. **fázik**, amelyet a TESz külön címszó alatt tárgyal, vö.: magy. **fázik** 'kellemetlen hideget érez, húzódozik valamihez', Ősi örökség az ugor, esetleg az uráli korból, vö.: vog. *put* 'jégkéreg', osztj. *põt* 'magyas hóból és vízből összeállt jégkéreg', *pättä* 'fagy, megfagy', vö. még sam.jur. *parā* 'ég (a tűz, a bőr a forró víztől)', szelk. *poruaŋ* 'ég'. (TESz) < magy. *fä-*: abszolút szótó + *-zik*: képző, vog. *pu-* + *-t*, osztj. *pò-* + *-t*, *pà-* + *-ttä*, sam.jur. *pa-* + *-rā*, szelkup. *po-* + *-ruaŋ*.

Alakváltozata a magy. jég, amely a TESz szerint magy. **jég** ősi örökség a finnugor korból, vö.:

vog. *l'än, iänG*, osztj. *ionk*, zürj. *ji*, votj. *jo*, cser. *í*, mdE. *ej, ev, eň*, mdM. *jej, ej*, finn *jää*, észt *jää*, lp. *jiegnä* 'jég' (TESz)

Úgy függenek össze a magy. *fagy, fázik* és a *jég*, hogy a gyökerük közös volt, amelynek a szerkezete CV-CVC. A szókezdő mássalhangzó és a képző kezdő mássalhangzója eredeti *t-* volt, a képző végső mássalhangzója pedig *-k*. Ezeknek a mássalhangzóknak a különböző irányú fejleményei vannak meg a fenti szavakban, vö.: szókezdő *t-* > I. *th-* > *φ-* > 1. *f-* > 2. *p-* > II. *d'-* > *j-* III. *δ-* > *w-* > 1. *b-* 2. *m-*.

A képző kezdő mássalhangzója eltűnhetett kétféle módon is: *-t-* > 1. *-δ-* > *-w-* > *-V-* > *-0-* 2. *-nδ-* > *-n-* > *-0-*. Ez utóbbi a valószínűbb, vagyis a magy. *jég* előzménye **jeng* lehetett.

A fenti szócsaládhoz hozzátartozik az or. **merzkij** 'hideg' *mer-* relatív töve. Összefügg velük a magy. **maráz** 'dér, hideg, fagy'. Szláv, közelebbről déli vagy szlovák eredetű. Vö.: szb.-hv. szln, *mráz* 'dér, hideg', szlk. *mráz* 'fagy, dér'. (TESz) < *mará-*: relatív szótő (< *ma-*: *abszolút szótő* + *-rá-*: képző) + *-z*: képző.

Idetartozik a magy. **hideg** is, amely a TESz szerint 'alacsony hőmérsékletű, rideg, közömbös, élettelen, hideglelés, fagy, hideg étel, borzadás'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *hi-*: abszolút szótő + *-deg*: képző.

A 'hideg' és a 'víz' jelentésű szavak összetartoznak, hiszen a hideg a víz egyik jellemző tulajdonsága. Számos példa van rá a földrajzi nevekben is, vö.:

Siv šāl f. Ašm.:-, NAP:-, Ar.: csuv. *Siv šāl* M.

< csuv. *Siv* ← csuv. *siv* 'hideg'
+ *šāl* ← csuv. *šāl* 'forrás'.

Siv šāl šyrmi f. Ašm.:-, NAP:-, Ar.: csuv. *Siv šāl šyrmi* U.

< csuv. *Siv* ← csuv. *siv* 'hideg'
+ *šāl* ← csuv. *šāl* 'forrás'
+ *šyrmi* ← csuv. *šyrma* 'árok, patak, szakadék'
+ csuv. *-i*: birtokos személyjel. .

Siv šāl varě d. Ašm.:-, NAP:-, Ar.: csuv. *Siv šāl varě* M.

< csuv. *Siv* ← csuv. *siv* 'hideg'
+ *šāl* ← csuv. *šāl* 'forrás'
+ *varě* ← csuv. *var* 'árok, patak'
+ *-ě*: birtokos személyjel.

Siv uj d. Ašm.:-, NAP:-, Ar.: csuv. *Siv uj* A., erdő.

< csuv. *Siv* ← csuv. *siv* 'hideg'
+ *uj* ← csuv. *uj* 'mező'.

Sivě šāl h. Ašm.:-, NAP: csuv. *Sivě šāl* or. *Novyj Kl'uč* ← *Novyje Kl'uči* A., csuvas település, Ar.:-

< csuv. *Sivě* ← csuv. *siv* 'hideg'
+ *šāl* ← csuv. *šāl* 'forrás',
or. *Novyj* ← or. *novyj* 'új'
+ *Kl'uč* ← or. *kl'uč* 'forrás'.

Ara šyvě f. Ašm.I.: *Ara šyvě* kis folyó neve, amely Arabosi falunál kezdődik, és a **Svijaga** -ba ömlik, NAP: -, Ar.: -, OP.: -.

< csuv. *Ara*

+ *šyvě* ← csuv. *šyv* 'víz'

+ -ě: birtokos személyjel.

or. *Svijaga* ← nem or. *Svijaga* < *Svi* ← csuv. *siv* 'hideg'

+ *jaga* ← nyeny. *jaga* 'folyó'.

Siv šu f. Ašm.XI.131.: csuv. *Siv-šu*, hideg víz, NAP: -, Ar.: -.

< csuv. *Siv* ← csuv. *siv* 'hideg'

+ *šu* ← csuv. *šu* dial. vö. *šyv* 'víz',

mari *šu* 'tavaszi víz'.

Halkyn šišmä h. TB.164.: bask. *Halkyn šišmä* or. *Salkyn-Čišma* Bir., Meč., Tujm..

< bask. *Halkyn* ← bask. *halkyn* 'hideg, forráshideg'

+ *šišmä* ← bask. *šišmä* 'forrás, kút',

or. *Salkyn* ← nem or. *salkyn*

+ *Čišma* ← tat.. *čišmä* 'forrás'.

A szókezdő *h-* eredetét biztosítja az or. *s-* megfelelő, amely szerint a *h-* kezdő mássalhangzó *t-* eredetű és nincs köze a *k-*hoz. A szó a víz egyik tulajdonságát őrzi.

3.418. Kāšy. **burān** 'hóvihar' ~ magy. **vihar**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *bu-*: abszolút szótő + *-rān*: képző.

Rokona a csuv. **tāvāl** 'vihar, hóvihar', alt. *tuul*, pol., karacs. *tavul*, nog., tat. *davyl*, üzb. *dovul*, bask., kazak, k.kalp. *daulyl* 'vihar', jak. *tyal* 'szél'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tāvā-*: abszolút szótő + *-l*: képző, alt. *tuu-* + *-l*, pol., karacs. *tavu-* + *-l*, nog., tat. *davy-* + *-l*, üzb. *dovu-* + *-l*, bask., kazak, k.kalp. *dauy-* + *-l*, jak. *tya-* + *-l*.

Jegorov szerint a csuv. **šil** 'szél', KB. *jäl, jil*, Zol. bl. *jiil*, Zamahš. azerb., türkm., oszm. *jel*, ujj. *jel*, üzb., nog., kum. bask. *jel*, kirk., kazak, k.kalp. *žel*, tat. *žil*, karacs. *džel*, hak. *čil*, alt. *d'el* 'levegő, kis szél', *d'elbu, d'elbi* 'átjáró szél, huzat', *d'elbe* 'fűjni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ši-*: abszolút szótő + *-l*: képző, KB. *jä-* + *-l*, *ji-* + *-l*, Zol. bl. *jii-* + *-l*, Zamahš. azerb., türkm., oszm. *je-* + *-l*, ujj. *je-* + *-l*, üzb., nog., kum. bask. *je-* + *-l*, kirk., kazak, k.kalp. *že-* + *-l*, tat. *ži-* + *-l*, karacs. *dže-* + *-l*, hak. *či-* + *-l*, alt. *d'e-* + *-l*, *d'-* + *-elbu, d'e-* + *-lbi, d'e-* + *-lbe*.

A Kāšy. *burān* rokona a magy. **vihar** is, amely a TESz szerint 'erős szél, nagyfokú zavar, felfordulás, érzelmek heves kavargása vagy kitörése'. Szláv eredetű, vö.: blg. *víxъr*, szb-hv. *vihār, vihor, viher*; szln. *vihár, viher, vihé, víhra*, szlk. *víchor*; or. *vihor', vihr'* 'forgószél, szélvihar'. (TESz) < magy. *viha-*: abszolút szótő + *-r*: képző, blg. *víxъ-* + *-r*, szb-hv. *vihā-* + *-r*, *viho-* + *-r*, *vihe-* + *-r*; szln. *vihá-* + *-r*, *vihe-* + *-r*, *vihé-* + *-r*, *vîh-* + *-ra*, szlk. *vích-* + *-r*, or. *viho-* + *-r'*, *vîh-* + *-r'*.

A szócsaládba beletartozik a magy. *szél* és nyelvi párhuzamai is. A TESz szerint a magy. **szél** 'levegőmozgás', lélegzet, szusz, levegő, semmi, bégáz stb.'. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó, vö.: KB. *yäl, yil*, oszm., azerb., türkm. *yel*, tat. *yil*, kazak, k.kalp. kirk. *žel*, üzb. *yel*, alt. *d'el*, hak. *čil*, csuv. *šil* 'szél', jak. *silliä* 'vihar'. (TESz) < magy. *szé-*: abszolút szótő + *-l*: képző, KB. *yä-* + *-l*, *yi-* + *-l*, oszm., azerb., türkm. *ye-* + *-l*, tat. *yi-* + *-l*, kazak, k.kalp. kirk. *že-* + *-l*, üzb. *ye-* + *-l*, alt. *d'e-* + *-l*,

hak. *či-* + *-l*, csuv. *ši-* + *-l*, jak. *sil-*: relatív szótő + *-liä*: képző.

Alakváltozata a magy. *fűj*, *fű*, *fuwall* 'levegőmozgás van, (szél) mozog, stb.'. Ősi hangutánzó szó az uráli korból, vö.: vog. *puw-* 'fűj', osztj. *pöγ-* 'ua.', cser. *pue-m* 'fűj (ember, szél)', mdE. *puvam s* 'fűj', elfűj, ráfűjással gyógyít, sam.jur. *pūt's* 'fűj (ember, szél)', jeny. *fueṇabo*, *fuasabo*, tv. *fual'i'éma*, *fuarúma* szelk. *pūavl* 'fűj', kam. *p'u'l'em* 'fűj, liheg'. (TESz) < magy. *fű-*: abszolút szótő + *-j*: képző, *fű-* + *-0*, *fuva-*: relatív szótő + *-l*: névszóképző, (ld. *fuvola*), + *-l*: ige képző, vog. *pu-* + *-w-*, osztj. *pö-* + *-γ-*, cser. *pu-* + *-e-m*, mdE. *pu-* + *-vams*, sam.jur. *pū-* + *-t's*, jeny. *fueṇabo*, *fuasabo*, tv. *fual'i'éma*, *fuarúma* szelk. *pūavl*, kam. *p'u'l'em*.

Alakváltozatai a magy. *dúl-fúl* ikerszó elő- és utótagja. A kutatásaink értelmében a magy. *fűj* ige és *szél* főnév közös gyökerű, eredetileg nómen-verbum volt. Következésképp a *dúl-fúl* elő- és utótagja ugyanazt jelenti, vagyis *fűj*. A kis hangalakai változással megismételt szó jelentése nyomatékosabb. Másképpen a fokozás ikerítéssel fejeződik ki. Ehhez képest a TESz szerint a magy. *dúl-fúl* ikerszó, előtagja valószínűleg a *dúl* 'pusztít' igével, utótagja pedig a *fúl* 'fullad' igével azonos. Az ikerszó tehát arra utalhat, hogy a dühöngő, haragjában dúló fúló ember szinte megfullad, miközben *dúl*, azaz mindent felforgat maga körül. (TESz) < (magy. *dú-*: abszolút szótő + *-l*: képző) + (*fű-* + *-l*).

Idetartozik az or. *vejat'* 'fűjni' (< *veja-*: relatív szótő + *-t'*: főnévi igenév képző) relatív szótöve a *veja-*, amelynek az előzménye **vejen* lehetett.

A Kāšy. *burān* és az or. *burja* vihar' (< **buren*) közös gyökerűek, a szó a szlávban átvétel.

A szél mozgásának a megnevezéséhez a mintát a víz mozgása adta, ezért természetes hogy végső soron a szó nagy családját alkotja a magy. *folyik* ige is.

3.419. Kāšy. *asurt-* 'ittassá tenni' ~ magy. *iszik*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *asu-*: relatív szótő 'iszik, víz' + *-r*: folyamatos ige képző + *-t*: műveltető ige képző.

A relatív szótő (Kāšy. *asu-*: relatív szótő 'iszik, víz') egyszerre jelenti a cselekvést és magát a vizet. Idetartozik a csuv. *ěš* 'inni', KB, MK., azerb., ujb., üzb., türkm., oszm. kum., karacs., alt., ojr. *ič*, kazak, k.kalp., nog., tuv. *iš*, bask. *es*, tat. *eč*, hak., jak. *is* 'inni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ě-*: abszolút szótő + *-š*: képző, KB, MK., azerb., ujb., üzb., türkm., oszm. kum., karacs., alt., ojr. *i-* + *-č*, kazak, k.kalp., nog., tuv. *i-* + *-š*, bask. *e-* + *-s*, tat. *e-* + *-č*, hak., jak. *i-* + *-s*.

Az or. *pīt'* 'inni' (< *pi-*: relatív szótő + *-t'*: főnévi igenév képző) relatív⁵² szótöve: *pi-* kötődik a *folyik* és a víz jelentésű szavakhoz, amelyek megvannak a Volga-Urál vidékén a földrajzi nevekben is, vö.:

Kolva f. TSK.49.: or. *Kolva* nyeny. *Toč-jaga* / *Toč'jaga*, az or. *Usa* jobb oldali mellékfolyója, hossza 564 km., az or. Bol'sezemel'skaja Tundra-ban ered, az or. Janermus'ur magaslaton / az or. *Xale-to* tóból (nyeny. Xajemboj 'hallal tele').

< or. *Kolva* < *Kol*

+ *va* ← ko. *va* 'víz'

nyeny. *Toč*

+ *jaga* ← nyeny. *jaga* 'folyó'.

⁵² A relatív és az abszolút szótő egybeesik.

Öšköl t. TB.118.: bask. *Öšköl* or. *Us'kul'* Uč., tó.
 < bask. *Öšköl* < *Öś* ← vö. mong. *us, usa* 'víz'
 + *köl* ← bask. *kül* 'tó'.
 or. *Us'kul'* ← nem or. *Üs'kül'*

A Kāšy. *asu-*: relatív szótó rokona a magy. *iszik* ige, amely a TESz szerint magy. *iszik* '(ember, állat) folyadékot fogyaszt, kortyolással gyomrába juttat, (szagot) magába vesz, beszív, (lyukacsos szerkezetű anyag) nedvet, folyadékot magába szív...' . Ősi örökség a finnugor korból. vö.: vog. *eisem* 'ittam', *äai* 'iszik', osztj. *iäht'-ä* 'italozik, mulat, iszik (az ember mértéktelenül), iszik (állat), *iešta* 'iszik', zürj. *juny* 'iszik', votj. *ju-* 'iszik', cser. *jü-äm*, fi. *juoda*, észt *jooma*, lp. *jukkât* 'iszik'. (TESz) < magy. *i-*: abszolút szótó + *-szik*: képző, vog. *ei-*: relatív szótó + *-se-*: múlt idő jele + *-m*: igei személyrag E/1.szem., *äai*, zürj. *ju-*: relatív szótó + *-ny*: főnévi igenév képző, votj. *ju-*: relatív szótó, cser. *jü-äm*, fi. *juo-*: relatív szótó + *-da*: főnévi igenév képző, észt *joo-*: relatív szótó + *-ma*: főnévi igenév képző, lp. *jukkâ-* + *-t*.

A magy. *iszik* ige eredetileg nómen-verbum volt, főnévi párja megvan a magy. *ital ita-* relatív szótóvében, továbbá a magy. *víz* szóban és nyelvi megfelelőiben.

A Kāšy. *asurt-* műveltető ige képzője a *-t* a magyarban is megvan, vö.: *itat* (< *ita-*: relatív szótó + *-t*: műveltető ige képző).

3.420. Kāšy. *kažurt-* 'elszaladtatni' ~ magy. *koslat*.

Szerkezeti felépítése: *kažu-* 'kimegy' + *-r*: folyamatos ige képző + *-t*: műveltető képző.

A Kāšy. *kažu-* 'kimegy' relatív fő eredetileg, elsőként azt pillanatot nevezte meg, amikor a víz kihajtott, kiment, kimenekült, kiszaladt a forrásmedréből. Ezért teljesen természetes, hogy a hajt, *hajlik* ige *haj-*, a magy. *koslat* *kos-* tövével tartozik össze, amelynek névszói párja a magy. *kacs* 'oldalhajítás'. Ld. Kāšy. *kajlik* 'egylábú ember, oldalra fordulva járkál', másrészt idetartoznak a 'menni, jönni, múlni, szaladni' jelentésű igeik, vö.: 3.409. Kāšy. *kalhūlā-* 'úszni' ~ magy. *kél, hal*.

Összetartozik vele az or. *xodit'* (< *xodi-*: relatív szótó + *-t'*: főnévi igenév képző) 'jární' ige *xodi-* töve.

3.421. Kāšy. *karart-* 'feketére csinálni' ~ magy. *korom*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kara-*: relatív szótó + *-r*: folyamatos ige képző + *-t*: ige képző.

Idetartoznak a törökségben ismert szavak, vö.: csuv. *xura* 'fekete, sötét, sáros', ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., oszm., kum., alt., tuv., tat., bask. *kara*, üzb. *kora*, azerb., türkm. *gara*, hak., jak. *xara*, tat., bask., kazak *kara balyk* 'compó, cigányhal', tat. *kara bodaj*, bask. *kara bozaj*, ujj., oszm. *kara bugdaj* 'hajdina kása', mong. *xar*, burj.mong. *xara* 'fekete'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xu-*: abszolút szótó + *-ra*: képző, ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., oszm., kum., alt., tuv., tat., bask. *ka-* + *-ra*, üzb. *ko-* + *-ra*, azerb., türkm. *ga-* + *-ra*, hak., jak. *xa-* + *-ra*, mong. *xa-* + *-r*, burj.mong. *xa-* + *-ra*.

Rokona a magy. *korom* 'tökéletlen égéskor keletkező fekete porszerű anyag, (átvitt értelemben szenny, mocskok, feketeség, homály, egy fajta növénybetegség'. Ötörök eredetű. Vö.: Kāšy. *qurun*, CC. *qurum*, oszm. *kurum*, kaz., k.kalp. nog. *qurym*, alt. *qurun*, csuv. *xäräm* 'korom'. (TESz) < magy. *ko-*: abszolút szótó + *-rom*: képző, Kāšy. *qu-* + *-run*, CC. *qu-* + *rum*, oszm. *ku-* + *-rum*, kaz.,

k.kalp. nog. *qu-* + *-rym*, alt. *qu-* + *-run*, csuv. *xă-* + *-răm*.

Az adatok idetartoznak, ám a magyar szó ótörök eredete nem igazolt. A kapcsolat oka egészen más.

Jegorov szerint a csuv. **xărăm** 'korom', ujj., üzb., oszm., karacs. *kurum*, azerb., türkm. *gurum*, tat. *korym*, bask. *korom*, alt. *kurun*, hak. *xurun*, kazak, k.kalp., nog. *kurym* 'korom'. < *guru* 'száraz', ld. csuv. *xăr*; *xărāk*. (JEGOROV 1964) < csuv. *xă-*: abszolút szótő + *-răm*: képző, ujj., üzb., oszm., karacs. *ku-* + *-rum*, azerb., türkm. *gurum*, tat. *ko-* + *-rym*, bask. *ko-* + *-rom*, alt. *ku-* + *-run*, hak. *xu-* + *-run*, kazak, k.kalp., nog. *ku-* + *-rym*.

A szó elsősorban nem a száraz, hanem a 'pörkölt, megéget' jelentésű szóval lehet kapcsolatban, vö.: csuv. **xěr**, a magyarban a **kozmál** ige tövében is megvan a szó.

3.422. Kášy. **sakirt-** 'vágatni engedni' ~ magy. **ugrik**.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *saki-*: abszolút szótő + *-r-*: ige képző + *-t-*: ige képző.

Rokona a csag. **čikčalamak** 'kimenni, kijönni' {< csag. *čikčala-*: relatív szótő + [< *čikča-*: relatív szótő (< *čik-*: szótő + *ča-*: képző) + *-la-*: képző] + *-mak*: főnévi igenév képző} *čik-*: szótöve.

A szótő ugyanaz, mint a csag. **čögmek** 'ugrani' (< *čög-*: abszolút szótő + *-mek*: főnévi igenév képző) *čög-*: abszolút szótöve.

Rokonuk a magy. **szökik**, amely a TESz szerint 'ugrik, ugrál, táncol, menekül, észrevétlenül távozik, kitör, kimegy, (folyadék) sugár alakban lövell, (bajusz) serken, (növény) fejlődésének újabb állapotába jut, (vér) elfut, elborít'. Ótörök eredetű, vö.: KB. *sek-* 'ugrál, ugrándozik, gyorsan megy', AH. *sek-* 'ugrik', oszm. *sek-* 'ugrik, ugrándozik', azerb. *sek-* 'egy lábon ugrál', csuv. *sik-* 'ugrik, szökell, ráragad (betegség)'. Az alapigénél szélesebb körben használatos az ugyancsak ugrik, ugrándozik *sekri-*, *sekre-*, *sikir-*, *sikre-* származék, ennek megfelelői a jakut kivételével a törökség minden ágában megtalálhatók. (TESz)

A Kášy. **sakirt-** *sakir-* relatív szótövével összetartozik a magy. **ugrik** ige, amelynek az eredeti szókezdő mássalhangzója elenyészett s amely ugyanúgy *t-* volt, mint a Kášy. **sakirt-** igében és társaiban. A TESz szerint a magy. **ugrik** '(helyéről) rugalmas mozdulattal valamerre lendül, szökken, elmenekül, megszökik, hirtelen bizonyos távolságra kerül, (szikra) pattan, kilép (szerzetből), (mén, bika stb.) közösül, bedől valaminek, felkészülés nélkül vállal és azonnal eljátszik valamely szerepet, feldühödik, (motor) működni kezd, odalesz, elúszik'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *ug-*: abszolút szótő + *-rik*. Ld. még *ugor-* (< *ugo-* + *-r*) relatív szótő

A szókezdő mássalhangzó eredeti *t-* volt, amit őriz a csuvas, vö.: csuv. **tux** 'kimenni, feljönni (a fényről), *xěvel tuxrě* 'a nap feljött', ÓT., KB., Zol. bl., AFT., tefs. XII-XIII. sz. *tog* 'felemelkedni', felkelni, feljönni (a fényről)Á', *kün togdy* 'a nap feljött', azerb., oszm. *dog*, türkm. *dog* 'felemelkedni, feljönni'. Vö.: *tog*, *dog* 'szülni, születni', PK. *kün doguşug*, türkm. *gündogar* 'kelet', jak. *tagys* 'kimenni, feljönni', ujj., üzb. *čik*, oszm., tat. *čyk*, azerb. *čyx*, kazak, nog. *šyk*, bask. *syk*, kirg. *kün čykty*, üzb. kun *čikdi* 'a nap feljött'. (JEGOROV 1964)

Megjegyezzük, hogy az évszakok közül a tavasz az élő természet születésének az ideje, ezért a magyar **tavasz** közelebbről is összetartozik a jak. *tagys* formával.

Eredetileg a víz kimenésére, kiszökésére utalt, amikor a forrásból kiszökött, kiment. Ez a pillanat pedig a víz, a folyó, másképpen az élet születése volt. Ez a szó jelenti a nap feljövetelét, a

világosság megszületését is. Természetes, hogy ezzel a szóval nevezték meg a szül, születik jelenségét is. Vö.: csuv. *tu, tǎv* 'szülni', stb.

3.423. Kāšγ. *kurīg, kuriγ* 'védett hely' ~ magy. *kör*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *ku-*: abszolút szótő + *-rīg*: képző, *ku-* + *-riγ*.

Eleink gondolkodása szerint a védett hely nem más, mint egy görbe hajlék, doboz, ház, stb. Az első védett hely a forrás, az élet születésének a helye, amely *gömb, kör*⁵³ alakú. Ezért természetes, hogy a szó családjába tartoznak gömb, görbe, kör stb. jelentésű szavak. Védett hely az anyaöl, a folyóval, folyóelágazással körülvett hely, az erdő mélye, sőt a kutatásaim értelmében a védett, szent helyet jelképezik az ún. bajszos sírok is⁵⁴ Ilyen védett hely az is, ahova egy szarvas ökörfejet elhelyeznek. Ez utóbbi bizonyos indián törzseknél is megvan. Az is lényeges, hogy már a hunok is folyóelágazással ölelt területre építették a fővárosukat, ilyen helyen volt a megerősített központi településük.

Kāšγ. *kurīg* és a magy. *kör* eredetileg nómen-verbum volt, amelyről tanúskodnak a máig fennmaradt igei és névszói változatok, vö.:

csuv. *kar* régi 'település, erőd, vár'. A szó a folklórban és a földrajzi nevekben őrződött meg, vö.: *Šupaškar, Murkar, Morkar*; - a keleti finneknél *Syvtyvkar, Izkar, Šurymkar* stb. Ld. még udm. *kar* 'fészek, vár, megerősített település, város'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ka-*: abszolút szótő + *-r*: képző, udm. *ka-* + *-r*:

csuv. *kar* 'keríteni, bekeríteni, felépíteni', vö.: pol., ujj., üzb., kirg., kazak, k.kalp., nog., alt., ojr., türkm. *ker*; azerb. *ker*; oszm. *ger*; tuv. *xer*; tat. *kier*; bask. *kir* 'megfeszíteni, meghúzni', csuv. *karkāç* 1. 'elágazás, villaalakú pálca, amelyre kifeszítik, kiterítik és szárítják a birka és kis állatok bőrét', ujjak', azerb. *kerkah*, üzb., alt. *kergi*, kazak *kergiš*, oszm. *gergef*, tat. *kiergeč*, bask. *kirges*, tyum. *kirge* 'ujjak'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ka-*: abszolút szótő + *-r*: képző, pol., ujj., üzb., kirg., kazak, k.kalp., nog., alt., ojr., türkm. *ke-* + *-r*; azerb. *ke-* + *r*; oszm. *ge-* + *-r*; tuv. *xe-* + *-r*; tat. *kie-* + *-r*; bask. *ki-* + *-r*.

Elsőként a természet, a víz vágta árok, vizesárok szolgált kerítéssel, ezért természetes, hogy a 'vág' jelentésű közszók, vö.: magy. *horh, horho* 'vízmosta árok, mélyút, horhos'. Magyar fejlemény, alakulásmódja azonban nincs kellően tisztázva. (TESz) < *ho-*: abszolút szótő + *-rh*: képző, *ho-* + *-rho*

magy. *horhol*, ld. *horzsol, korzsol* 'kapar'. A szócsalád *hor-* töve ősi hangutánzó szó a finnugor korból, vö.: zürj. *kuravni* 'összegereblyél, kikapar', *kuran* 'gereblye', votj. *kurjal* 'lekapar, levakar', finn *karvia* 'vakar, kapar, karcol, gereblyél, horzsol, reszel, csiszol'. (TESz) < *horho* (< *ho* + *-rho*) + *-l*.

A szó finnugor eredete nem igazolt.

Szerepel földrajzi nevekben is idetartoznak, vö.: magy. *Hortobágy* folyó *Hor-* relatív szótöve, ld. még:

⁵³ Ld. a Kaukázusi krétakör története.

⁵⁴ Sír, amelyről két oldalt egy-egy vízfolyást csináltak, vezettek lefelé s a medrét és két oldalt apró kövekkel, kavicsokkal rakták ki. Ilyen sírokat Szergej Botalov cseljabinszki orosz régész mutatott be a 2010-ben Magyarországon tartott előadása során.

Horhi csn. ← magy. *Horhi* helynév Fejér, Hont, Tolna megye. (KÁZMÉR 1993) < *Ho-*: abszolút szótő + *-rhi*: képző.

Idetartoznak további közszók pl. a csuv. **xural** 'strázsa, őrhely', ÓT. *karagu*, Zamahš., alt. *karaul*, csag. *karagul*, ujjg. *karavul*, üzb. *korovul*, kirg. *karool*, kazak, k.kalp., bask. *karauyl*, nog., tat. *karavyl*, azerb., türkm. *garavul*, ojr. *karuul*, jak. *karadyl* 'strázsa, őrhely, őrség', vö.: mong. *xaruul*, *karuul*, burj.mong. *xarul*, *xarur* 'ua.'. Vö.: mong. *xar(ax)*, türk *kara* 'mézni'. (JEGOROV 1964)

Megjegyezzük, hogy a 'néz' jelentésű szó a szem gömbölyűsége és a szem mint forrás (a látás, nézés forrása), a látás élessége jelentések kapcsán tartozik ide.

Ugyanakkor számos folyónév ismert és használt, amelyben megvan a vizsgált szavunk a Volga-Urál és a Kaukázus vidékén is. Ez természetes, hiszen a szavaknak az alapja hegyes folyóelágazás, az ív alakú hegyes, éles karom vagy valamely más tárgy, amellyel kaparni lehet s a kaparás helyén gödör, árok keletkezik úgy, mint a víz horoló tevékenysége nyomán. Árkok, folyónevek, árokka, folyóval körültett helyek, települések nevei a földrajzi nevekben, pl.:

Kura 'a Kaszpi-tengerbe ömlő folyó a Szovjetúnióban'. Etimológiája nincs tisztázva. KISS 1984) < *Ku-*: abszolút szótő + *-ra*: képző.

Kyr Soran f. TB.130.: bask. *Kyr Soran* Oren. or., az or. Samara jobb oldali mellékfolyója.
< .: bask. *Kyr*
+ *Soran*

Asakty f. TB.25.: bask. *Asakty* or. *Asakty* Arx., az or. **Kur-jelga** bal oldali mellékfolyója.
< bask. *Asakty* < *Asak*
+ *ty*
or. *Asakty* ← nem or. *Asakty*
Kur-jelga ← nem or. *Kur*
+ *jelga* ← tat. *jelga* 'folyó'.

Karaju f. TSK.43.: ko. *Karaju* or. *Kara* nyeny. *Xarajaga*, folyó, amely az Ural nyugati lejtőjénél kezdődik, s az or. *Karskaja guba* 'Kar-i tengeröböl'-be ömlik, hossza 257 km.
< ko. *Karaju* < *Kara*
+ *ju* ← ko. *ju* 'folyó'.
or. *Kara* ← nem or. *Kara*
nyeny. *Xarajaga* < *Xara*
+ *jaga* ← nyeny. *jaga* 'folyó'.

Kama f. TB.70.: bask. *Kama* / *Sulman Idel* / *Idel* / **Kariidel** or. *Kama* tat. *Čulman Idel*, az or. Volga bal oldali mellékfolyója.
< bask. *Kama* ← vö.: fi. *kymi* 'fő folyó, folyam'
Sulman < *Sul*
+ *man*
+ *Idel* ← bask. *idel* 'folyó'
Kariidel < *Kar*
+ *idel*
or. *Kama* ← nem or. *Kama*.
tat. *Čulman* < *Čul*
+ *man*

+ *Idel* ← tat. *idel* 'folyó'.

Karašor f. TSK.44.: or. *Karašor*, az or. Vyčegda jobb oldali mellékfolyója.

< or. *Karašor* ← nem or. *Karašor* < *Kara*

+ *šor* ← ko. *šor* 'patak'.

Kyrjuga f. TSK.58.: or. *Kyrjuga*, az or. Pečora bal oldali mellékfolyója, hossza 46 km.

< or. *Kyrjuga* < *Kyr*

+ *juga* ← vö.: ko. *ju* 'folyó'.

or. *Kyrbakovskoje* ← nem or. *Kyrbak*

+ or. -*ov*: birtokos melléknév képző

+ -*sk*:- vonatkozó melléknév képző

+ -*oje*

Kyrjugan'ur m. TSK.58.: or. *Kyrjugan'ur*, mocsár az or. Kyrjuga folyó baloldalán.

< or. *Kyrjugan'ur* ← nem or. *Kyrjugan'ur* < *Kyr*

+ *juga*

+ *n'ur* ← ud. *n'ur* 'mocsaras hely'

ko. *n'ur* 'mocsár'

Kokšaga f. Ašm.:-, NAP:-, Ar.:-, Fa.IV.290.: or. *Kokšaga*, folyó neve, amelyen épült **Joškar Ola**, régi nevén *Carevokokšajsk*.

< or. *Kokšaga* < *Kok*

+ *šaga*

Joškar ← nem or. *Joškar* < *Još*

+ *kar*

+ *Ola*.

Carevokokšajsk. < *Carevo* < *Car* ← or. *car* 'orosz uralkodó címe'

+ -*ev*: birtokos melléknév képző

+ -*o*

+ *kokšajsk*. ← nem or. *kokšaj* < *kok*

+ *šaj*

+ or. -*sk*: vonatkozó melléknév képző.

Karly f. Ašm.:-, NAP:-, Ar.:-, T-r.: tat. *Karly* or. *Karly*, folyó neve.

< tat. *Karly* < *Kar*

+ *ly*

or. *Karly* ← nem or. *Karly*.

Kargoðak f. Ašm.:-, NAP:-, Ar.:-, B-r.: bask. *Kargoðak* or. *Kurgazak*, folyó neve.

< bask. *Kargoðak* < *Kar*

+ *goðak* ← bask. *koðok* 'kút'

or. *Kurgazak* ← nem or. 1. *Kurgazak*

2. *Kurgoðak*

Kariðel f. Ašm.:-, NAP:-, Ar.:-, B-r.: bask. *Kariðel* or. *Ufimka*, folyó neve.

< bask. *Kariðel* < *Kar*

+ *idel* ← bask. *idel* 'folyó'

or. *Ufimka* ← nem or. *Ufimka* < *U*

+ *fimka*

Karmasan f. Ašm.:-, NAP:-, Ar.:-, B-r.: bask. *Karmasan* or. *Karmasan*, folyó neve.

< bask. *Karmasan* < 1. *Karma*

+ *san*

2. *Kar*

+ *masan*

Šěnjál Apaš h. Ašm.:-, NAP: csuv. *Šěnjál Apaš* or. **Karmankasy** M., csuvas falu, Ar.:-.
< csuv. *Šěnjál* < *Šěn* ← 1. csuv. *šěn* 'új'

2. vö.: ko. *sin* 'forrás'

+ *jal* ← csuv. *jal* 'falú'

+ *Apaš* < *Apa* < *A*

+ *pa*

+ *š*

or. *Karmankasy* ← nem or. *Karmankassi* < *Karman* < *Kar*

+ *man*

+ *kassi* ← csuv. *kasă* 'falú'

+ *-i*: birtokos személyjel.

Karman tuj d. Ašm.VI.102.: csuv. *Karmantuj* M-P., tisztás neve az erdőben az or. Verxn(ije) és Nižn(ije) Karbaši falvak mellett, NAP:-, Ar.:-.
< csuv. *Karman* < *Kar*

+ *man*

+ csuv. *tuj* ← csuv. *tuj* vö.: *tu* 'hegy'

Šěnjál Karaj h. Ašm.:-, NAP: csuv. *Šěnnjal Karaj* or. *Sinjal Karajevo* <-- *Sinjal Karaj* <-- *Sinjaly* Kra., csuvas falu, Ar.:-.
< csuv. *Šěnnjal* < *Šěn* ← 1. csuv. *šěn* 'új'

2. vö.: ko. *sin* 'forrás'

+ *jal* ← csuv. *jal* 'falú'

+ *Karaj*.

or. *Sinjal* ← nem or. *Sinjal* < *Sin*

+ *jal*

+ *Karajevo* ← nem or. *Karaj*

+ or. *-ev*: birtokos melléknév képző

+ *-o*.

Văl Vătakara d. Ašm.:-, NAP:-, Ar.: csuv. *Văl Vătakara* M-P.

< csuv. *Văl* ← vö.: ud. *vala* 'folyó'

+ *Vătakara* < *Văta*

+ *kara*

Ld.: csuv. *Těren sokmak* M-P.

Gart h. Ašm.:-, NAP: or. *Gart* ← **Karmalejskij** Gart P., orosz falu, Ar.:-.
< or. *Gart* ← nem or. **Kart*

Karmalejskij ← nem or. *Karmalej* < *Karma*

+ *lej* ← md. *lej* 'folyó'

+ or. *-sk-*: vonatkozó melléknév képző

+ -ij

Viškar f. GMA: mari *Viškar* or. *Viškar*; *Vyškar* Gm., patak, az or. Rutka jobb oldali mellékfolyója.
< mari *Viškar* < *Viš*
+ *kar* ← csuv. *kar* 'település, város, erőd'.

Viškar jär t. GMA: mari *Viškar jär* or. *Viškarjar* Gm., tó az or. *Krasno-Ivanovo* helységtől északnyugatra.
< mari *Viškar* < *Viš*
+ *kar*
+ *jär* ← mari *jer* 'tó'.
or. *Viškarjar* ← mari *Viškar jär*.

Karakajer t. GMA: mari *Karakajer* or. *Karas'* Me., tó az or. Studenka helységtől dél-nyugatra.
< mari *Karakajer* < *Karaka*
+ *jer* ← mari *jer* 'tó'.
or. *Karas'* ← nem or. *Karas'* < *Kara*
+ *s'* ← vö.: tat. *su* 'víz'.

Karasjär t. GMA: mari *Karasjär* or. *Karas'jary* Ju., tó az or. Karasjary helységtől keletre.
< mari *Karasjär* < *Karas* ← nem or. *Karas'* < *Kara*
+ *s'* ← vö.: tat. *su* 'víz'.
+ *jär* ← mari *jer* 'tó'.

Šaškar enger f. GMA: mari *Šaškar enger* or. *Šaškar* Sor., az or. *M(alyj) Kundaš* jobb oldali mellékfolyója.
< mari *Šaškar* < *Šaš*
+ *kar*
+ *enger* ← mari *enger* 'patak'.

Karnanajol' f. TSK.43.: or. *Karnanajol'*, az or. Sysola jobb oldali mellékfolyója, hossza 11 km.
< or. *Karnanajol'* ← nem or. *Karnanajol'* < *Karnana* < *Kar*
+ *nana*
+ *jol'* ← ko. *jol'* 'kis erdei patak'

Kyruv f. TSK.46.: ko. *Kyruv* or. *Kirul'* / *Kiruli*, az or. Syktyvkar város régi neve.
< ko. *Kyruv* < *Kyru*
+ *v* ← vö.: ko. *va* 'víz'
or. *Kirul'* ← nem or. *Kirul'* < *Kiru*
+ *l'* ← vö.: md. *lej* 'patak'.

Ajry Karagaj f. TB.20.: bask. *Ajry Karagaj* or. *Ajry Karagaj* Zianč., az or. Szazala jobb oldali mellékfolyója.
< bask. *Ajry* ← bask. *ajry*, *ajyr*, *ajyry* 'elágazás, elágazós'
+ *Karagaj* < *Kara*
+ *gaj*

Ajxaj f. TB.20.: bask. *Ajxaj* / **Karamaly** or. *Ajgaj* Kug., az or. Bol'(šoj) Ik mellékfolyója.
< bask. *Ajxaj* < *Aj*

+ xaj
Karamaly < *Kara*
+ maly
or. *Ajgaj* ← nem or. *Ajkaj*.

Atkaran f. TB.26.: bask. *Atkaran* or. *Atkaran* Arx., patak.
< bask. *Atkaran* < *At*
+ *karan* ← bask. *karan* ‘lék, patak’

Barakal f. TB.31.: bask. *Barakal* / **Balakar** or. *Barakal* Zil., az or. Sakmara jobb oldali mellékfolyója.
< bask. *Barakal* < *Bara*
+ *kal*
Balakar < *Bala*
+ *kar*
or. *Barakal* ← bask. *Barakal*

Däülekarán f. TB.48.: bask. *Däülekarán* or. *Daulekarán* Čišm., az or. Dema jobb oldali mellékfolyója.
< bask. *Däülekarán* < *Däüle*
+ *karan* ← bask. *karan* ‘lék, patak’
or. *Daulekarán* ← bask. *Däülekarán*

Jereklekarán f. TB.51.: bask. *Jereklekarán* or. *Jereklekarán* Buzd., az or. *Id'aš* jobb oldali mellékfolyója.
< bask. *Jereklekarán* < *Jerekle* < *Jerek*
+ *le*
+ *karan* ← bask. *karan* ‘lék, patak’
or. *Jereklekarán* ← bask. *Jereklekarán*.
or. *Id'aš* ← nem or. *Idäš* < *Idä*
+ š

Küsäj karany f. TB.80.: *Küsäj karany* / *Küsäj kojoho* or. *Kusej* Mijak., forrás.
< bask. *Küsäj*
+ *karany* ← vö.: ko. *guran* ‘vízmosta mély út, szakadék’
+ -y: birtokos személyjel
Küsäj
+ *kojoho* ← bask. *kojo* ‘kút, forrás’
+ -ho: birtokos személyjel.
or. *Kusej* ← bask. *Küsäj*.

Kärdek f. TB.81.: bask. *Kärdek* or. *Kardek* Buzd., az or. Mal(yj) Nuguš bal oldali mellékfolyója.
< bask. *Kärdek* < *Kär*
+ *dek*
or. *Kardek* ← bask. *Kärdek*.

Kärde f. TB.82.: bask. *Kärde* Meč., az or. Oka jobb oldali mellékfolyója.
< bask. *Kärde* < *Kär*
+ *de*

Kärimä ajyryhy f. TB.82.: bask. *Kärimä ajyryhy* or. *Karima* Mel., az or. Nuguš jobb oldali mellékfolyója.

< bask. *Kärimä* < 1. *Käri*

+ *mä*

2. *Kä*

+ *rimä*

+ *ajyryhy* ← bask. *ajyry* ‘elágazás’
+ *-hy*: birtokos személyjel.

Kärkäle f. TB.82.: bask. *Kärkäle* or. *Karkal'a* Fed., az or. Balykla jobb oldali mellékfolyója.

< bask. *Kärkäle* < 1. *Kärkä*

+ *le*

2. *Kär*

+ *käle*

or. *Karkal'a* ← bask. *Kärkäle*

Kärlek f. TB.82.: bask. *Kärlek* or. *Karlek* Mel., az or. Nuguš jobb oldali mellékfolyója.

< bask. *Kärlek* < *Kär*

+ *lek*

or. *Karlek* ← bask. *Kärlek*

Kärhe f. TB.82.: bask. *Kärhe* or. *Karse* Zil., az or. Sakmara jobb oldali mellékfolyója.

< bask. *Kärhe* < *Kär*

+ *he*

or. *Karse* ← nem or. *Karse* < *Kar*
+ *se*

Aslă kiremet v. Ašm.II.110.: csuv. *Aslă kiremet* or. *Velikaja Kiremet* Cu., kiremet és a neki szentelt hely neve az or. Šibulgi falu mellett, NAP:-, Ar.: *Aslă kiremet* A.

< csuv. *Aslă* ← csuv. *aslă* ‘öreg, régi, nagy’

+ *kiremet* ← csuv. *kiremet*

or. *Velikaja* ← or. *velikaja* ‘nagy’

+ *Kiremet* ← csuv. *kiremet*

Aslă Kärška h. Ašm.II.111.: csuv. *Aslă Kärška* or. *Bol'sije Kryški* Ču., falu neve, NAP: csuv. *Aslă Kärška* or. *Bol'sije Kryški* C., csuvas falu, Ar.: -.

< csuv. *Aslă* ← csuv. *aslă* ‘öreg, régi, nagy’

+ *Kärška* < *Kär*

+ *ška*

or. *Bol'sije* ← or. *bol'sije* ‘nagy’

+ *Kryški* < *Kry*

+ *ški*

Kyrlan'gy f. Ašm.: -, NAP: -, Ar.: -, T-r.: tat. *Kyrlan'gy* or. *Kyrlangy*, folyó neve.

< tat. *Kyrlan'gy* < *Kyr*

+ *lan'gy*

or. *Kyrlangy* ← tat. *Kyrlan'gy*.

Kyrbak jer t. GMA: mari *Kyrbak jer* or. *Kyrbakovskoje* Zv., tó az or. B(ol'sije) Veleži helységtől

nyugatra.

< mari *Kyrbak* < *Kyr*

+ *bak*

+ *jer* ← mari *jer* 'tó'.

Kyrašalykül t. TB.99.: bask. *Kyrašalykül* or. *Karašalykul'* Iliš., tó.

< bask. *Kyrašalykül* < *Kyrašaly* < *Kyraša* < *Kyra*

+ *ša*

+ *ly*

+ *kül* ← bask. *kül* 'tó'

or. *Karašalykul'* ← bask. *Kyrašalykül*.

Kyryštal t. TB.99.: bask. *Kyryštal* or. *Krystal* Davl., tó.

< bask. *Kyryštal* < *Kyryś*

+ *tal*

or. *Krystal* ← bask. *Kyryštal*

Kugu Kurtnalyš f. GMA: mari *Kugu Kurtnalyš* or. *Bol'šoj Kurtnalyš* Zv., az or. B(ol'saja) Kokšaga bal oldali mellékfolyója.

< mari *Kugu* ← mari *kugu* 'nagy'

+ *Kurtnalyš*

Kurmyž jer t. GMA: mari *Kurmyž jer* or. *Kuprimjer* Zv., tó az or. Sidel'nikovo helységtől északra.

< mari *Kurmyž* < *Kur*

+ *myž* ← vö.: ko. *mos* 'forrás'

+ *jer* ← mari *jer* 'tó'.

or. *Kuprimjer* ← nem or. *Kuprimjer* < *Kuprim*

+ *jer* ← mari *jer* 'tó'.

Kuržam f. GMA: mari *Kuržam* or. *Kuržam* Ju., patak, az or. L'unda jobb oldali mellékfolyója.

< mari *Kuržam* < *Kur*

+ *žam*

or. *Kuržam* ← nem or. *Kuržam*

Kurman f. GMA: mari *Kurman* or. *Kurman* Ju., patak, az or. Doroguča bal oldali mellékfolyója.

< mari *Kurman* < *Kur*

+ *man*

or. *Kurman* ← nem or. *Kurman*.

Biskur f. TB.35.: bask. *Biskur* or. *Biskur* Gaf., az or. M'andym jobb oldali mellékfolyója.

< bask. *Biskur* < *Bis*

+ *kur*

or. *Biskur* ← nem or. *Biskur*.

Köjörgäde f. TB.75.: bask. *Köjörgäde* or. *Kujurgazy* / **Kurgaza** Kum., az or. Bol'(šoj) Jušatyr jobb oldali mellékfolyója.

< bask. *Köjörgäde* < *Köjör*

+ *gäde*

or. *Kujurgazy* ← nem or. *Kujurgazy*.

Kurgaza ← nem or. **Kürgäzä*

Körgäs f. TB.76.: bask. *Körgäs* or. *Kurgas* Burz., az or. Belaja jobb oldali mellékfolyója.

< bask. *Körgäs*

or. *Kurgas* ← nem or. **Kürgäs*

Körjä f. TB.76.: bask. *Körjä* or. *Kurja* Aur., az or. Aurgaza mellékfolyója.

< bask. *Körjä* < bask. *Kör*

+ *jä* ← hanti *jä* 'folyó'

or. *Kurja* ← nem or. *Kürjä*.

Körköltäüek f. TB.76.: bask. *Körköltäüek* or. *Kurkul'tauk*, az or. Dema bal oldali mellékfolyója.

< bask. *Körköltäüek* < *Körköl* < 1. *Kör*

+ *köl*

2. *Körkö*

+ *l*

+ *täüek*

or. *Kurkul'tauk* ← nem or. **Kürkültäüek*.

Körmäde f. TB.76.: bask. *Körmäde* or. *Kurmaza* Mijak., az or. Dema bal oldali mellékfolyója.

< bask. *Körmäde* < *Kör*

+ *mäde*

or. *Kurmaza* ← nem or. **Kürmäze*.

Körmäs t. TB.76.: bask. *Körmäs* / *Sulyj küle* or. *Kurm'as* Krk., tó.

< bask. *Körmäs* < *Kör*

+ *mäs*

Sulyj < *Sul*

+ *tyj*

+ *küle* ← bask. *kül* 'tó'

+ -e: birtokos személyjel.

Korajyry f. TB.92.: bask. *Korajyry* or. *Kurajyry* Zianč., az or. Bol'(šoj) Uskalyk mellékfolyója.

< bask. *Korajyry* < *Kor*

+ *ajyry* ← bask. *ajyry* 'elágazás'

or. *Kurajyry* ← nem or. *Kurajyry*

Korbanlykül t. TB.93.: bask. *Korbanlykül* or. *Korbanlykul'* Čišm., tó.

< bask. *Korbanlykül* < *Korbanly* < *Korban* < *Kor*

+ *ban*

+ -ly: képző

+ *kül* ← bask. *kül* 'tó'.

or. *Korbanlykul'* ← bask. *Korbanlykül*

Korgađak f. TB.93.: bask. *Korgađak* or. *Kurgazak* Sal., az or. Jur'uzan' bal oldali mellékfolyója.

< bask. *Korgađak* < *Kor*

+ *gađak* ← óbask. *gađak* 'patak'.

or. *Kurgazak* ← nem or. *Kurgađak*

Korgaδy f. TB.93.: bask. *Korgaδy* / *Kortaδ* or. *Kurgazy* Belor., az or. Mal(yj) Inzer bal oldali mellékfolyója.

< bask. *Korgaδy* < *Kor*

+ *gaδy* ← vö.: óbask. *gaδak* 'patak'.

Kortaδ < *Kor*

+ *taδ*

or. *Kurgazy* ← nem or. *Kurgaδy*.

Korgan f. TB.93.: bask. *Korgan* or. *Kurgan* Buzd., az or. Čermasan bal oldali mellékfolyója.

< bask. *Korgan* < 1. *Kor*

+ *gan*

2. *Korga*

+ *-n*

or. *Kurgan* ← nem or. 1. *Kurgan*

2. **Kürgän*

Korjylga f. TB.93.: bask. *Korjylga* or. *Kur-jelga* Abz., folyó.

< bask. *Korjylga* < *Kor*

+ *jylga* ← bask. *jylga* 'folyó'

or. *Kur-jelga* ← nem or. *Kur*

+ *jelga* ← tat. *jelga* 'folyó'.

Korkorauyk f. TB.93.: bask. *Korkorauyk* or. *Kurkyrauk* Zil., az or. Zilair bal oldali mellékfolyója.

< bask. *Korkorauyk* < bask. *Kor*

+ *korauyk*

or. *Kurkyrauk* ← nem or. *Kurkyrauyk*.

Korlakty f. TB.93.: bask. *Korlakty* or. *Kurlakty* Burz., az or. Bešake bal oldali mellékfolyója.

< bask. *Korlakty* < *Korlak* < *Kor*

+ *lak*

+ *ty*

or. *Kurlakty* ← nem or. *Kurlakty*.

Korogakšyr f. TB.93.: bask. *Korogakšyr* or. *Kurugakšyr* Burz., patak.

< bask. *Korogakšyr* < *Korogak*

+ *šyr*

or. *Kurugakšyr* ← nem or. *Kurugakšyr*.

Korojer f. TB.93.: bask. *Korojer* or. *Kuruir* Zianč., az or. Urtair jobb oldali mellékfolyója.

< bask. *Korojer* < *Koro*

+ *jer*

or. *Kuruir* ← nem or. **Kurujir*.

Korokaran f. TB.93.: bask. *Korokaran* or. *Kurukaran* Iliš., Buzd., források.

< bask. *Korokaran* < *Koro*

+ *karan* ← bask. *karan* 'lék, patak'.

← vö.: ko. *guran* 'vízmosta mély út, szakadék'

or. *Kurukaran* ← nem or. *Kurukaran*.

Korouďy f. TB.93.: bask. *Korouďy* or. *Kurudy* Uč., az or. Agir bal oldali mellékfolyója.
< bask. *Korouďy* < *Koro*
+ *uďy* ← bask. *uďy* 'vízfolyás'.

Korśak f. TB.93.: bask. *Korśak* or. *Kursak* Al's., az or. Dema bal oldali mellékfolyója.
< bask. *Korśak* < *Kor*
+ *śak*
or. *Kursak* ← nem or. *Kursak*.

Korujyl f. TB.94.: bask. *Korujyl* or. *Kuruil* Zianč., az or. Sakmara jobb oldali mellékfolyója.
< bask. *Korujyl* < *Kor*
+ *ujyl* ← bask. *ujyl* 'völgy, patak'.
or. *Kuruil* ← nem or. **Kurujyl* < *Kur*
+ *ujyl* ← bask. *ujyl* 'völgy, patak'.

Korojul f. TB.94.: bask. *Korojul* Zianč., az or. Bol'(šaja) Suren' mellékfolyója.
< bask. *Korojul* < 1. *Koro*
+ *jul* ← vö.: ud. *jyl* 'a folyó felső folyása, forrás'.

Korjatmaś f. TB.94.: bask. *Korjatmaś* or. *Kurjatmas* Davl., az or. Asyly Udr'ak mellékfolyója.
< bask. *Korjatmaś* < 1. *Korjat* < *Kor*
+ *jat*
+ *maś*
← vö.: bask. *koro jatmaś* 'nem kiszáradó'.
or. *Kurjatmas* ← nem or. *Kurjatmas*.

Kuraj f. TB.95.: bask. *Kuraj* or. *Kuraj* Blag., az or. Bol'(šoj) Udr'ak jobb oldali mellékfolyója.
< bask. *Kuraj* ← 1. vö.: bask. *kuraj* 'növény, amelyből baskír nemzeti hangszer készül'.
or. *Kuraj* ← bask. *Kuraj*.

Kurajsy f. TB.95.: bask. *Kurajsy* or. *Kurajsy* Bajm., az or. Agaskyrgan bal oldali mellékfolyója.
< bask. *Kurajsy* < *Kuraj* ← 1. vö.: bask. *kuraj* 'növény, amelyből baskír nemzeti hangszer készül'.
+ *sy* ← vö.: tat. *su* 'víz'.

Kuraly f. TB.95.: bask. *Kuraly* or. *Kuraly* Iliš., az or. Baza bal oldali mellékfolyója.
< bask. *Kuraly* < *Kura*
+ *ly*
or. *Kuraly* ← bask. *Kuraly*.

Kuraly f. TB.95.: bask. *Kuraly* or. *Kuraly* Iliš., az or. **Baza** bal oldali mellékfolyója.
< or. **Baza** ← 1. nem or. *Basa*
2. bask. *Bäde*

Települések nevében a Volga-Urál vidékén, pl.:

Šupaškar h. Ašm.-, NAP.-, Ar.: csuv. *Šupaškar* Čg.
< csuv. *Šupaškar* < 1. *Šupaš* < 1. *Šu*
+ *paš*

2. *Šupa*
+ *š*
+ *kar* ← csuv. *kar* 'település, város, erőd'.
2. *Šu* ← vö.: csuv. *šyv* 'víz'.
+ *paškar* < 1. *paš*
+ *kar*
2. *paška*
+ *r*

Šebaškar kasy h. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: *Šebaškar kasy* Č.
< or. *Šebaškar kasy* ← nem or. *Šepaškar kassi*.

Morkar h. Ašm.VIII.273.: csuv. *Morkar* or. *Urazmetevo K.*, falu neve, NAP.: -, Ar.: -.
< csuv. *Morkar* < *Mor*
+ *kar* ← csuv. *kar* 'település, város, erőd'.

Poškar h. Am.: -, NAP.: csuv. *Poškar* or. *Poškary* Č., csuvas falu, Ar.: -.
< csuv. *Poškar* < 1. *Poška*
+ *r*
2. *Poš*
+ *kar*
or. *Poškary* ← nem or. *Poškary*.

Puškart h. Ašm.: -, NAP.: csuv. *Puškart* or. *Poškardy* Su., csuvas falu, Ar.: -.
< csuv. *Puškart* < *Puškar* < 1. *Puškā*
+ *r*
2. *Puš*
+ *kār*
+ *-t*
or. *Poškardy* ← nem or. *Poškarty*.

A kertet is elsőként a természet létrehozta árok (vízzel vagy anélkül) alkotta úgy, hogy bekerített egy helyet. Idővel az árkot vesszőből, kőből stb. készített fallal helyettesítették. Természetes, hogy idetartozik a csuv. **kart**⁵⁵ 'bevágás, metszés, bevágást csinálni', MK., azerb., türkm., oszm., ujj., kirg., kazak, ojr., tuv. *kert*, hak., bask. *kirt*, tat. *kirtle*, *kirtekle* 'bevágni, bemetszeni, bevágást, metszést csinálni', MK., azerb., türkm., oszm., ujj., üzb., kirg., kazak, ojr., tuv. *kertik*, bask., tat. *kirtek*, hak. *kirtik* 'bevágás, bemetszés'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kar*:- relatív szótó (< *ka*:- abszolút szótó + *-r*: képző) + *-t*: képző, MK., azerb., türkm., oszm., ujj., kirg., kazak, ojr., tuv. *ker*- + *-t*, hak., bask. *kir*- + *-t*, tat. *kirt*:- relatív szótó (< tat. *kir*:- relatív szótó + *-t*:- képző) + *-le*: képző, *kirtek*:- relatív szótó (< *kir*:- relatív szótó + *-tek*:- képző) + *-le*: képző, MK., azerb., türkm., oszm., ujj., üzb., kirg., kazak, ojr., tuv. *ker*:- relatív szótó + *-tik*: képző, bask., tat. *kir*- + *-tek*, hak. *kir*- + *-tik*.

Az adatok arra is rámutatnak, hogy az első relatív szótóhoz (kVr-) a képző nemcsak *-t*, hanem *-tV*, *-tVk* formában is használatos.

csuv. **karta** 1. kerítés 2. állatok udvara, istálló, akol, ól 3. veteményes kert 4. kör', tat. *kirte*, bask. *kerte* 'kerítés, kert', *bačyru kertehe* (csuv. *pus(ā) karti* 'kert' azaz 'mező kertje', azerb. *kirde* 'kerek'.

⁵⁵ Megjegyezzük, hogy a 'vág' jelentés használatos olyan szavakban is, ahol az *-r* helyén *-s* (vö.: csuv. *kas*), *-t* (vö.: or. *kolor'*), *-z* (vö.: oszm. *gez*), *-t* (vö.: ang. *cut* stb.).

Ld. még ko. *karta* 'istálló, akol, ól, marha udvar', md. *karda, kardo* 'istálló, akol, ól, lóistálló', *kardas* 'udvar', man., han. *karta, karda* 'udvar, kör', norv.-lopar. *gardde* 'kör', fi. (suomi) *kartano* 'veteményeskert, ház', magy. *kert* 'kert, veteményeskert', örm. *kert* 'város', grúz *karta* 'bekerített hely a marhák számára', Éosz. *kert* 'udvar, istálló, akol, ól'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kar-*: relatív szótó (< *ka-*: abszolút szótó + *-r-*: képző) + *-ta*: képző, tat. *kir-* + *-te*, bask. *ker-* + *-te*, *kerte-*: relatív szótó + *-he*: birtokos személyjel, csuv. *kart-*: relatív szótó + *-i*: birtokos személyjel, azerb. *kir-* + *-de*, ko. *kar-* + *-ta*, md. *kar-* + *-da*, *kar-* + *-do*, *karda-*: relatív szótó (< *kar-*: relatív szótó + *-da-*: képző) + *-s*: képző, man., han. *kar-* + *-ta*, *kar-* + *-da*, norv.-lopar. *gar-* + *-dde*, fi. (suomi) *kar-* + *-tano*, magy. *ker-* + *-t*, örm. *ker-* + *-t*, grúz *kar-* + *-ta*, Éosz. *ker-* + *-t*.

A földrajzi nevekben, pl.:

Miran karti d. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Miran karti* U.

< csuv. *Miran*

+ *karti* ← csuv. *karta* 'kert' < *kar*
+ *ta*
+ *-i*: birtokos személyjel.

Mitri karti varě d. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Mitri karti varě* M.

< csuv. *Mitri*

+ *karti* ← csuv. *karta* 'kert' < *kar*
+ *ta*
+ *-i*: birtokos személyjel.
+ *varě* ← csuv. *var* 'árok, patak'
+ *-ě*: birtokos személyjel.

Mor karti d. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Mor karti* M.

< csuv. *Mor*

+ *karti* ← csuv. *karta* 'kert' < *kar*
+ *ta*
+ *-i*: birtokos személyjel.

Šaran karti f. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Šaran karti* A., patak, szakadék.

< csuv. *Šaran*

+ *karti* ← csuv. *karta* 'kert' < *kar*
+ *ta*
+ *-i*: birtokos személyjel.

Šaran karti ujě f. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Šaran karti ujě* A., patak, szakadék.

< csuv. *Šaran*

+ *karti* ← csuv. *karta* 'kert' < *kar*
+ *ta*
+ *-i*: birtokos személyjel.
+ *ujě* ← csuv. *uj* 'mező'
+ *-ě*: birtokos személyjel.

Šarāk karčě f. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Šarāk karčě* Č., patak, szakadék.

< csuv. *Šarāk*

+ *karčě* ← csuv. *karta* 'kert' < *kar*
+ *ta*

+ -i: birtokos személyjel.

Tăn karti ? Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Tăn karti* Kra.

< csuv. *Tăn*

+ *karti* ← csuv. *karta* 'kert' < *kar*
+ *ta*

+ -i: birtokos személyjel.

Teten karti d. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Teten karti* A., mező.

< csuv. *Teten* < *Te*

+ *ten*

+ *karti* ← csuv. *karta* 'kert' < *kar*
+ *ta*

+ -i: birtokos személyjel.

Păru kartiš d. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Păru kartiš* A., mező.

< csuv. *Păru* ← csuv. *păru* 'borjú'

+ *kartiš* ← csuv. *kartiš* 'udvar'.

Morkarti šulě d. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Morkarti šulě* A.

< csuv. *Morkarti* < *Mor*

+ *karti* ← csuv. *karta* 'kert' < *kar*
+ *ta*

+ -i: birtokos személyjel.

+ *šulě* ← csuv. *šul* 'út'

+ -ě: birtokos személyjel.

Toldalékolt alakja az or. **gorod** 'város', amely a SIS szerint indoeurópai jellegű közszláv szó, vö.: litv. *gardas* 'kerítés', gót *gards* 'ház', alb. *garth* 'kerítés, palánk' stb.). (SIS)

Itraxxin lappi h. Ašm.III.155.: csuv. *Itraxxin lappi* Bu. kanton, helység neve az or. *Jakly* folyó partján, az or. **Gorodišče** falu mezején, NAP.: -, Ar.: -.

< csuv. *Itraxxin* ?

+ *lappi* ← csuv. *lapě* 'mocsár'

+ -i: birtokos személyjel,

or. *Jakly* < *Jak* ← permi *jok* 'folyó'

+ *ly* ← vö.: md. *laj, lej* 'folyó'.

Volgograd 'város a Szovjetunióban'. Az or. *Volgograd* (tulajdonképpen 'Volga menti város') átvétele, ← *Stalingrad*. A város eredeti neve *Carícín*. A város ott épült, ahol a *Carica* nevű folyó a Volgába ömlik. A folyónév a török nyelvekből magyarázható, vö.: tat. *sarī su* 'sárga víz'. Egy keleti forrás *Saričīn* 'Caricín' adata azonban olyan értelmezést is lehetővé tesz, amely szerint a városnévben szereplő *sarī* melléknévhez -čīn kicsinyítő képző járult. Az orosz nyelvérzék a folyó- és városnevet a *carica* 'cárnő' köznévvvel kapcsolta össze. (KISS 1980)

< or. *Volgograd* < *Volgo* ← vö.: or. *vlaga* 'nedvesség'

+ *grad* ← vö.: or. *gorod* 'város',

Carícín ← 1. *Carica*: ← vö.: tat. *sarī su* 'sárga víz'

< *Cari* ← vö.: tat. *sarī* 'sárga'

+ *ca* ← vö.: tat. *su* 'víz'

+ or. *-in*: birtokos melléknév képző,

2. *Saričĭn* < *Sari* ← vö.: tat. *sarī* 'sárga'

+ *-čĭn* ← vö.: csuv. *šum* 'hely, ami valami mellett található',
vö.: kazah, k.kalp. *čan* 'oldal'.

Königgrätz ld. Hradec Králové 'város Csehszlovákiában'. 'a királyné várkastélya', *Hradec* 'várkastély'. (KISS 1980) < *König* (< *Kö* + *-nig*) + *grätz*

Vö.: or. *gorodec* és magy. *király*.

Xula šyrmi h. Ašm.XVI.148.: csuv. *Xula šyrmi* or. *Gorodišče* Buu., falu neve, NAP:-, Ar:-.

< csuv. *Xula* ← csuv. *xula* 'város'

+ *šyrmi* ← csuv. *šyrma* 'árok, patak, szakadék'

+ *-i*: birtokos személyjel.

or. *Gorodišče* ← or. *gorodišče* 'nagyváros, őskori település'

Idetartozik a magy. **garád** 'vízmeder, árok, keret, kerítés, gyeplő, trágyából csinált akolkerítés, tanya stb. körüli akácfasor'. A *garád* szláv, közelebből szb.-hv. eredetű, vö.: szb.-hv. *grâd* 'kerítés', blg. *grad* 'város', or. *gorod* 'város'. (TESz) < magy. *gará-*: relatív szótó (< *ga-*: abszolút szótó + *-rá-*: képző) + *-d*: képző.

Miután vágni csak hegyes, éles szerszámmal lehet, a természet éles, hegyes részeinek a megnevezései is idetartoznak, vö.: or. **gora** 'hegy'. Indoeurópai jellegű közszláv szó, vö.: ópor. *garian* 'fa', óind. *giris* 'hegy', óor. *gora* 'erdő, hegy'. (JEGOROV 1964) < or. *go-*: abszolút szótó + *-rá*: képző.

A mintát a megnevezéshez végső soron a vízelágazás adta, amely megnevezés közszóként is ismert, vö.:

Rokonuk a csuv. **karmak** 'elágazás, horog', ujj., tuv., kazak, tat. *karmak*, üzb. *karmok*, hak. *xarmak*, azerb. *garmak* 'horog, halász horog', vö.: alt. *karma* 'megkarmolni, megragadni, horgászni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kar-*: relatív szótó + *-mak*: képző, ujj., tuv., kazak, tat. *kar-* + *-mak*, üzb. *kar-* + *-mok*, hak. *xar-* + *-mak*, azerb. *gar-* + *-mak*, alt. *kar-*: relatív szótó + *-ma*: főnévi igenév képző.

Idetartozik a szótó: csuv. **karlav** 'villa alakú pálca, kavará(pálca)', dial. falapát a krumpli ásására', bask. *karlau* 'pálca, amellyel a szántó megtisztítja az ekét'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kar-*: relatív szótó + *-lav*: képző, bask. *kar-* + *-lau*.

Földrajzi nevekben, vö.:

Itēm Kura h. Ašm.III.154.: csuv. *Itēm Kura* or. **Ilim-Gora** Kuzn.u., település, NAP:-, Ar:-.

< csuv. *Itēm* < *Itēm*

+ *Kura*.

or. *Ilim* ← nem or. *Ilim*

+ *Gora* ← or. *gora* 'hegy, halom, rakás'.

Hangtanilag a második mássalhangzó (ld. Kāšγ. *kurīg*) az *-r-* eredeti *-t-* fejleménye, ezért természetes, hogy a *-t-* és a *-t-*-nek más fejleményeit tartalmazó szavak is ide tartoznak. Ilyen a magy. *kút*, nyj. *kutu*, *kóta*, *ház*, csuv. *kil*, *xula* stb.

A Kāšy. *kurīg* alakváltozata az or. **krug** 'kör', amely a SIS szerint < **kronǵ*⁵⁶ vö.: germ. (ógerm. *hringr* 'gyűrű, kör', ang.szász *hring*⁵⁷ 'ua.', gót *ringes* 'ua.') a nazális *o* a keleti szláv nyelvekben *u* lett. (SIS) < or. *k-*: abszolút szótő + *-rug*: képző, ang.szász *h-* + *-ring*.

Számos magyar szó is tartalmazza az *-r*-t, pl.:

magy. **karika** 'körvonal alakúra formált tárgy, eszköz, hordó, korong, korong vagy henger alakú tárgy, alkatrész, körvonal alakú játzóeszköz, körlap alakú szelet'. Valószínűleg magyar fejlemény. Ld. *kerék, kerek*. (TESz) < *ka-*: abszolút szótő + *-rika*: képző.

magy. **kerek** 'erdő, forgószele, az egész földön, kör, (korong, henger) alakú, körhöz hasonló, nagy kiterjedésű, az egész látóhatárt betöltő, gömbölyű, határozott (beszéd), valamilyen szempontból teljes (szám), tízzel osztható (szám), a teljesség hatását keltő, arányosan, szépen kialakított (szöveg, előadás, írásmű)'. Származékszó, a *kerül, kerit, kerít* igék *ker-* alapszavából jött létre. (TESz) < *ke-*: abszolút szótő + *-rek*: képző.

magy. **kerék** 'központi tengelyen forgó vagy gördülő tárgy, mely rendszerint egy nagyobb szerkezeti alkatrészként szerepel, azt működteti, kerék formájú kényszerítő, köralak, körpálya, társaskör, társaság'. Szóhasadás eredménye, a *kerek* szóból különült el. (TESz) < *ke-*: abszolút szótő + *-rék*: képző.

Tovább képezve ige is válhatott belőle, vö.: magy. **kerekedik** 'mozgásba jön, mozgásba kezd, emelkedik, keletkezik, kialakul, nyilvánvaló lesz, kiderül, jut, kerül, keveredik, következik'. Származékszó. A *kel* igéből jött létre gyakorító-visszaható *-kedik* képzővel. (TESz) < *kereke-*: relatív szótő (< *ke-*: abszolút szótő + *-reke-*: képző) + *-dik*: ige képző.

A *karika, kerek, kerék* szavak úgy függnek össze a *kör* szavunkkal, hogy a második elem az előbbieken teljesebb alakú (*-rika, -rek, -rék*), a *kör* esetében pedig csak a kezdő mássalhangzó, az *-r* maradt meg. A *kör* a forrásnak, a magnak az alakja, a teljességet, az egységet, az egészet, az egyet jelzi. Minthogy a forrás, a mag az élet kezdetét jelenti, összetartozik a forgással, ezért a *kerekedik* szónak a 'mozgásba jön' jelentése szemléletes is. A *kerekedik* ige nem a *kel* igéből jött létre. Tehát a mag, a forrás, a születés, a származás helye védett és szent. Másik oldalról aki kutat, az a forráshoz, a kúthoz akar eljutni.

A *kör* alakváltozata a magy. **korong** 'kerek erdő, egy fajta kerék, mint a vízimalom alkatrésze, vízszintes síkban forgatott, lapos hengeralakú eszköz, amelyen a fazekas az agyagot formálja, kerek lap vagy tányér alakú tárgy, tárcsa, a jégkorongozók kemény gumiból készült kis, lapos sporteszköze'. Szláv eredetű, vö.: óeszl. *krogъ*⁵⁸ 'kör', blg. *krъg* 'kör, kör alakú hely, térség, tárgy, kenyérsütéshez használt kerek falap stb.', szb-hv, *krûg* 'kör, korong, tárcsa, kútkáva, gomolyag', szln. *króg* 'kör, korong', szlk. *kruh* 'kör, kör alakú tárgy', or. *krug* 'kör, kör alakú térség, karika'. (TESz) < magy. *ko-*: abszolút szótő + *-rong*: képző, óeszl. *k-* + *-rogъ*⁵⁹, blg. *k-* + *-rъg*, szb-hv, *k-* + *-rûg*, szln. *k-* + *-róg*, szlk. *k-* + *-ruh*, or. *k-* + *-rug*.

A magyar szó szláv eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak.

A magy. **kör** 'zárt görbe vonal, illetőleg ilyen vonal alakjában elhelyezkedő személyek, testek sora, mozgásnak ilyen vonalú pályája, olyan zárt görbe vonal, melynek minden pontja a

⁵⁶ Vö.: **krogъ*, ahol az *o* nazális.

⁵⁷ Megjegyezzük, hogy a ma használatos **ring** 'gyűrű' eredeti szókezdő *k*-ja eltűnt egy *h*- réshangon keresztül.

⁵⁸ Az *o* nazális.

⁵⁹ Az *o* nazális.

középponttól egyenlő távolságra van, valakinek, valaminek közvetlen környezete, közelsége, kerület, együvé tartozó személyek csoportja, társaság, cselekvés, működés területe, együvé tartozó dolgok, jelenségek rendszere, csoportja, társadalmi egyesület'. Szóelvonás eredménye: a *körül*, *köröskörül*, *körülötte* szavakból jött létre. (TESz) < magy. *kő*:- abszolút szótó + *-r*: képző.

Nem igazolt az, hogy a magyar *kör* szóelvonás a fenti toldalékolt szavakból. Ellenkezőleg, a *kör* mint relatív szótó alapul szolgált további képzett szavaknak.

Alakváltozata és egyben védett helyet jelöl a magy. **karám** 'házikó, náddal, vesszővel stb. körülkerített, fedetlen hely a szabadban legelő háziállatok együtt tartására és védelmére, négy ágason nyugvó, szalmatető, amely alatt a szénát tartják'. Vitatott eredetű. Szlovák jövevényszó, vö.: szlk. *krám*, *kram* 'bányászoktól, favágóktól, szénégetőktől készített alkalmi lakás, szálláshely', ir. szlk. *krám* 'szatócsbolt'. (TESz) < magy. *ka*:- abszolút szótó + *-rám*: képző, szlk. *k-* + *-rám*, *k-* + *-ram*, ir. szlk. *k-* + *-rám*.

Nem igazolt az, hogy a magy. *karám* jövevényszó a szláv nyelvek valamelyikéből. Azt azonban igazolja a rendszer, hogy a fenti *-r-* helyén *-l-* illetőleg *-z-* is lehet az idetartozó szavakban.

Rokonuk a magy. *kert*, ahol a *ker-* első relatív szótó a magy. *kör* alakváltozata. A szó a TESz szerint magy. **kert** 'rendszerint bekerített, gyümölcsfákkal, veteményekkel, virágokkal beültetett, a lakóház körül a szabadban való tartózkodásra szánt terület, kerítés, növény vagy állatvédelmi szempontból körülkerített terület, kerítés, gyeplő, valamely terület körülkerítésére szolgáló árok, a gazdasági udvarnak egy része, amely elsősorban a termények tárolására szolgál'. Származékszó, a *kerül*, *kerít*, *kering* igék *ker-* alapszavából jött létre valószínűleg *-t* deverbális névszóképzővel, esetleg a *-t* képzős melléknévi igenév főnevesülésével. (TESz) < *ker*:- relatív szótó (< *ke*:- abszolút szótó + *-r*:- képző) + *-t*: képző 'valamivel ellátott, valami mellett lévő, valamihez tartozó'.

Idetartozik a csuv. **kil** 'ház, házi tűzhely', *kil-jyš* 'család, a családnak az összes tagja'. Ld kazár *-kel* a *Sarkel* nevű erőd 'fehér vár, Fehér erőd'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ki*:- abszolút szótó + *-l*: képző.

Meg kell jegyezni, hogy ilyen neveket a központi városoknak, a fővárosoknak, a megerősített helyeknek gyakran szoktak adni, amelyeknek a nevében még a 'fehér' jelentésű szó is szerepel. Ezzel meg is erősítik azt, hogy szent, védett helyről van szó. A *kil* és alakváltozatai megvannak a földrajzi neveken, pl.:

or. **Šarkel** (< *Sar* + *kel*), csuv. **Šurakāl** (< *Šura* ← csuv. *šurā*, *šur* 'fehér', *sarā* 'sárga' + *kāl* ← vö.: csuv. *kil* 'ház').

Šurakāl h. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. **Šurakāl** M.
< csuv. **Šurakāl** < *Šura* ← csuv. *šura* 'fehér'
+ *kāl* ← csuv. *kil* 'ház'

Šurakāl d. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. **Šurakāl** Č., erdő.
< csuv. **Šurakāl** < *Šura* ← csuv. *šura* 'fehér'
+ *kāl* ← csuv. *kil* 'ház'

A szó kezdő *k*-ja réshangúsodott bizonyos esetekben, így szókezdő *h*-(*x*-)val ismert a csuv. **xula**: 'város', tat., bask., kirg., kazak, k.kalp., nog. *kala* 'város', oszm. *kale*, üzb. *kala*, azerb., türkm. *gala* 'erőd, megerősítés', az üzb., azerb., türkm.-ben 'kastély' is, ujjg. *kele* 'kastély', karacs. 'torony', ld. még az arabban 'erőd, citadella, megerősített település dombon', a perzsában 'ua' jelentéssel. (JEGOROV 1964) < csuv. *xu*:- abszolút szótó + *-la*: képző, tat., bask., kirg., kazak, k.kalp., nog. *ka*-

+ -la, oszm. ka- + -le, üzb. ka- + -la, azerb., türkm. ga- + -la, ujb. ke- + -le.

A csuv. *xula* nyj. *xola* a földrajzi nevekben is ismert, vö.:

Kiv Xola h. Ašm.VI.195.: csuv. *Kiv-Xola*, nagyváros, őskori település, NAP:-, Ar.:-.

< csuv. *Kiv* ← csuv. *kiv*, *kivě* 'öreg, régi'

+ *Xola* ← csuv. *xula* 'város'

Jejěk xuli h. Ašm.IV.262.: csuv. *Jejěk xuli* or. *Ural'sk* város neve, NAP:-, Ar.:-.

< csuv. *Jejěk*: az Ural folyó neve

+ *xuli* ← csuv. *xula* 'város'

+ -i: birtokos személyjel.

or. *Ural'sk* ← nem or. *Ural*: folyó neve

+ -sk-: vonatkozó melléknév képző

Ramankka eşni d. Ašm.X.281.: csuv. *Ramankka eşni* Spas.u., tisztás? neve csuv. ***Xula-tu*** or.

Jer'apkino falu mellett, NAP:-, Ar.:-.

< csuv. *Ramankka* < *Ra*

+ *mankka*

+ *eşni* ← csuv. *eşne* 'tisztás'

+ -i: birtokos személyjel.

csuv. *Xula* ← csuv. *xula* 'város'

+ *tu* ← csuv. *tu* 'hegy'

Sěve xuli h. Ašm.XI.292.: csuv. *Sěve xuli* or. *Svijažsk*, város neve, NAP:-, Ar.:-.

< csuv. *Sěve* ← vö.: csuv. *šyv* 'víz'

+ *xuli* ← csuv. *xula* 'város'

+ -i: birtokos személyjel.

or. *Svijažsk* ← nem or. *Svijaga*: folyó neve < *Svi* ← vö.: csuv. *šyv* 'víz'

+ *jaga* ← vö.: han. *jägi* 'folyó'

+ or. -sk-: vonatkozó melléknév képző

Čar xuli h. Ašm.XV.149.: csuv. *Čar xuli* or. *Joškar-Ola* ← *Carevokokšajsk*, város neve, NAP:-, Ar.:-.

< csuv. *Čar* ← csuv. *čar* 'király' vö.: or. *car*

+ *xuli* ← csuv. *xula* 'város'

+ -i: birtokos személyjel.

or. *Joškar* < *Joškar* < *Još*

+ *kar* ← csuv. *kar* 'város'.

+ *Ola*

Carevokokšajsk < *Carevo* < *Car* ← or. *car* 'király'

+ -ev: birtokos melléknév képző

+ -o

+ *kokšajsk* ← nem or. *kokšaj* < *kok*

+ *šaj*

+ or. -sk-: vonatkozó melléknév képző

Xul šyrma h. Ašm.XVI.147.: csuv. *Xul šyrma* or. *Kušelga* Jal., ugyanaz, mint *Xäväl Šyrma*, falu neve, NAP:-, Ar.:-.

< csuv. *Xul* ← vö.: han. *xuly* 'völgy, barázda, kis patak'
 + *šyrma* ← csuv. *šyrma* 'árok, patak, szakadék'
Xäväľ
 + *Šyrma*
 or. *Kušelga* ← nem or. *Kušelga* < *Kuš*
 + *elga* ← tat. *jelga* 'folyó'

Xula šyrmi h. Ašm.XVI.148.: csuv. *Xula šyrmi* or. *Gorodišče* Buu., falu neve, NAP:-, Ar:-.

< csuv. *Xula* ← csuv. *xula* 'város'
 + *šyrmi* ← csuv. *šyrma* 'árok, patak, szakadék'
 + *-i*: birtokos személyjel.

or. *Gorodišče* ← or. *gorodišče* 'nagyváros, őskori település'

Xula šulě d. Ašm.XVI.148.: csuv. *Xula šulě*, or. Uljanovsk városba vezető út neve, NAP:-, Ar:-.

< csuv. *Xula* ← csuv. *xula* 'város'
 + *šulě* ← csuv. *šul* 'út'
 + *-ě*: birtokos személyjel.

Xola šorčě Ašm.XVI.148.: csuv. *Xola šorčě* Č.u., megerősített épület neve az or. Biševo és or. Osinovo falvak közötti úton, NAP:-, Ar:-.

< csuv. *Xola* ← csuv. *xula* 'város'
 + *šorčě* ← csuv. *šurt* 'ház'
 + *-ě*: birtokos személyjel.

Xulaš h. Ašm.XVI.149.: csuv. *Xulaš*, őskori város, NAP:-, Ar:-.

< csuv. *Xulaš* < *Xula* ← csuv. *xula* 'város'
 + *š*

Xulašě d. Ašm.XVI.149.: csuv. *Xulašě*, mező neve, NAP:-, Ar:-.

< csuv. *Xulašě* < *Xula*
 + *šě*

Az idetartozó nevek, szavak további vizsgálatokat igényelnek. Ugyanakkor közülük többnek a szókezdő *h*-ja igazolhatóan *k*- eredetű. A párhuzamos adatok összevetése elvezet a hun nyelvi *kata* 'település, erőd' szóhoz, amely a magyar földrajzi nevekben is kimutatható (ld. a *k*- kezdetűeknél). A *-t*- zöngésedését igazolja a mdE. *kudo*, mdM. *kud*, észt *koda*. A zöngésedésre és réshangúsodásra példa a cser. *kù-ďă*. Az interdentalis zöngés spiráns (*ð*) további alakulásának eredménye a *-z* (vö.: magy. *ház*), *-r* (vö.: zürj. *ker-ka ker-ku*, votj. *kor-ka*, csuv. *kar* 'város, erőd, település') és *-l* (vö.: csuv. *kil* 'ház', csuv. *xula* 'város').

Idetartozik az or. ***kol'co*** 'gyűrű', or. ***koleso*** 'kerék', ópor. *kelan* 'kerék', lat. *colus* 'rokka'. (SIS)

Fontos menedékhely az erdő is, mint szent hely.

Idetartozik a magy. ***kaliba*** 'kunyhó, karám, akol, hajószoba, kajüt, tutajon, hajón levő bódé, kerti ház, filagória, fészter, szín, egy fajta etető jászol'. Vándorszó, vö.: oszm. *kulübe* 'kunyhó, kaliba, bódé', *qoliba* 'kunyhó, kaliba', ukr. *koliba* 'pásztorszállás, pásztorkunyhó'. (TESz) < magy. *kali*:- *relatív szótő* (< *ka*:- abszolút szótő + *-li*:- képző) + *-ba*.

A magy. **kalitka** 'ketrecszerű építmény a madarak, állatok fogságban tartására stb.' Szláv eredetű, vö.: óe.szl. *klěťka*, *klěťka* 'cella', blg. *klětka* 'ketrec, kalitka', szb.-hv. *klijetka*, *kletka* 'házikó a szőlőben, prэшáz, kamra', szlk. *klietka* 'kalitka, ketrec, ehhez hasonló tárgy, eszköz'. (SIS) < magy. *ka-*: abszolút szótó + *-litka*: képző, óe.szl. *k-* + *-lěťka*, *k-* + *-lěťka*, blg. *k-* + *-lětka*, szb.-hv. *klijetka*, *k-* + *-letka*, szlk. *k-* + *-lietka*.

Az adatok idetartoznak, de a magyar szó szláv eredete nem igazolt.

Az *-l-* helyén *-z-* van a magyar *ház* szóban. A TESz szerint a magy. **ház** 'lakóhely, tartózkodási hely, lakóház, épület, szoba, nemzetség, háznép, család, palota, vár, csigahéj, uralkodóház, üzletház, cég, háztartás, színházi nézőtér, szerkezet, műszer védő tartója, képviselőház'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: osztj. *kat* 'ház', zürj. *ker-ka* 'ház, lakóház, szoba', *ker-ku* 'ház', votj. *kor-ka* 'ház', cser. *kù-ďă* 'cseremis nyári kunyhó', mdE. *kudo*, mdM. *kud* 'ház, lakószoba', finn *kota* 'kunyhó, főzőház', észt *koda* 'ház, épület, nyári konyha', lp. *goatte* 'sátor'. (TESz) < magy. *há-*: abszolút szótó + *-z-*: képző, osztj. *ka-* + *-t*, zürj. *ke-* + *-r-ka*, *ke-* + *-r-ku*, votj. *ko-* + *-r-ka*, cser. *kù-* + *-ďă*, mdE. *ku-* + *-do*, mdM. *ku-* + *-d*, finn *ko-* + *-ta*, észt *ko-* + *-da*, lp. *goa-* + *-tte*.

Nem igazolt a magyar szó finnugor eredete.

Rokon a magy. **kazán**. A Volga-Ural vidéke földrajzi neveiben pl.:

Xusanuškān' h. Ašm.XVI.238.: csuv. *Xusanuškān'* or. **Xozankino** Kr., település neve, NAP: csuv. *Xusanuškān'* or. *Xozankino* Kr., csuvas falu, Ar.:.

< csuv. *Xusanuškān'* < *Xusan*

+ *uškān'* ← csuv. *uškān'* 'település, telep',

or. *Xozankino* < nem or. *Xosanka*

+ or. *-in*: birtokos melléknév képző

+ *-o*.

Kazan' h. Ašm.:., NAP:., Ar.:., Fa.II.159.: or. *Kazan'*, város neve, ld. or. **Kazanka**.

< or. *Kazan'* ← nem or. *Kazan'*

Kazanka ← nem or. *Kazanka* < *Ka*

+ *zanka*

Kazanka f. Ašm.:., NAP:., Ar.:., T-r.: tat. *Kazanka* or. *Kazanka*, folyó neve.

< tat. *Kazanka* < *Ka*

+ *zanka*

or. *Kazanka* ← tat. *Kazanka* < *Ka*

+ *zanka* < *za*

+ *-nka*

Kuzon f. Ašm.:., NAP:., Ar.:., Vax.: ud. *Kuzon* / *Kuzon šur* or. **Kazanka** UASSR, Kir., a V'atka folyó bal oldali mellékfolyója.

< ud. *Kuzon* < *Ku*

+ *-zon*

+ *šur* ← ud. *šur* 'folyó',

or. *Kazanka* < *Ka*

+ *zanka* < *za*

+ *-nka*

Kasankkă f. Ašm.VI.129.: csuv. *Kasankkă* or. **Kazanka**, folyó neve? NAP:., Ar.:.

< csuv. *Kasankkă* < *Ka*

+ *sankkă*,
 or. *Kazanka* < *Ka*
 + *zanka* < *za*
 + *-nka*

A csuvasban a közszoí megfelelő *-r*-t tartalmaz, alakváltozata a magy. ***kotlik***, or. ***kot'ol*** 'ua.', vö.:

csuv. ***xuran*** 'kazán, üst', gag. *xaran*, hak. *xazan*, ujj., oszm., kirg., kazak, k.kalp., nog., tat., bask., tuv. *kazan*, üzb. *kozon*, türkm. *gazan* 'üst, kazán, kotlik'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xu*:- abszolút szótó + *-ran*: képző, gag. *xa*- + *-ran*, hak. *xa*- + *-zan*, ujj., oszm., kirg., kazak, k.kalp., nog., tat., bask., tuv. *ka*- + *-zan*, üzb. *ko*- + *-zon*, türkm. *ga*- + *-zan*.

Az eredeti *-t*- szerepel számos szóban, pl.:

magy. ***káta*** 'a gyalomháló zsákja'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *ká*:- abszolút szótó + *-ta*: képző.

magy. ***katlan*** 'egy fajta sütésre használatos eszköz, talán sütőharang, üst, üstház, gyújtópont, fókusz, az ember élete, hegykatlan, a tűzhányó krátere, völgykatlan, gőzkazán, női nemiszerv, a rókaljuk kiszélesedő része, (háborúban) körülzárt terület nagyszámú ellenséges katonával'. Szláv, közelebbről valószínűleg szerb-horvát eredetű, vö.: szb.-hv. *kotlina* 'nagy üst, völgykatlan'. (TESz) < magy. *kat*:- relatív szótó (< *ka*:- abszolút szótó + *-t*:- képző) + *-lan*: képző, szb.-hv. *kot*- + *-lina*.

magy. ***kotú*** 'gödör a halastavakban, gödör, elkorhadott növényi anyag a réten, nádtorzsa, mocsár, mocsaras hely'. Vitatott eredetű. (TESz) < magy. *ko*:- abszolút szótó + *-tú*: képző.

magy. ***kút*** 'forrás, földbe ásott vagy fúrt gödör, amelyből az összegyűlt talajvíz felszínre hozható, csatorna, ciszterna, bánya'. Ismeretlen eredetű. Vö.: ujj. *qutur*, CC. *xuyu*, *quyu*, oszm. *kuyu*, türkm. *quy*, kirg., alt. *quduq* 'forrás, kút', mong. *qudduy*, *quduy*. (TESz) < magy. *kú*:- abszolút szótó + *-t*: képző, ujj. *qu*- + *-tur*, CC. *xu*- + *-yu*, *qu*- + *-yu*, oszm. *ku*- + *-yu*, türkm. *qu*- + *-y*, kirg., alt. *qu*- + *-duq*, mong. *qud*- + *-duy*, *qu*- + *-duy*.

magy. ***kútya*** 'kunyhó, viskó, (pelyvatartó) kamra'. Szerb-horváth eredetű, vö.: szb.-hv. *kuća* 'ház, konyha'. (TESz) < magy. *kú*:- abszolút szótó + *-tya*: képző, szb.-hv. *ku*- + *-ća*.

A magyar szó szerb-horvát eredete nem igazolt, ám az adat ideartozik.

magy. ***kutyorodik*** 'kuporog, gubbaszt, kunkorodik, csavarszerűen görbül'. Valószínűleg hangfestő eredetű. (TESz) < magy. *kutyoro*:- relatív szótó (< *kuty*:- relatív szótó + *-ro*:- képző) + *-dik*: igeképző.

magy. ***kütyü*** 'termés, mag hüvelye, kupakja, a csődör hímvesszejének bőrhüvelye'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < *kü*:- abszolút szótó + *-tyü*: képző.

A közszők közül a magy. *káta* és a *kútya* az alakjáról kapta az elnevezést, így a ház, a település is a mélyedés formához kötődik. A szó ismert volt a hunoknál is, a magyarban délvidéken *kutu* 'doboz' jelentésben még megvan, de az oszmánban is használatos. A doboz forma a tekercsről és a mélyedésről kapta a megnevezést. A mélyedés pedig a víz munkájának eredménye, a mederrel kapcsolatos. A *kátyu* is rokon vele, sőt a *katakomba* előtagja, a *kata*, a *katlan* *kat*- töve és a *kütyü* szó is. Végző soron a 'forrás' jelentésű *kút* szóval tartoznak össze s a kútnak őrzí a forrás jelentés mellett a formát, a mélyedést is. Nem véletlenül adtak az ilyen alakú tárgynak, a tokmánynak is

kátyu megnevezést. Aki pedig *kutat*, az a kúthoz, a forráshoz akar eljutni.

3.424. Kášγ. *jugdū, žugdū* 'hosszú teveszőr szövet' ~ magy. *takács*.

Szerkezeti felépítése: Kášγ. *jug-*: abszolút szótő + *-dū*: képző, *žug-* + *-dū*.

Az abszolút szótő megvan a törökség más nyelveiben is, idetartozik a csuv. *těk* 'madártoll, háziállatok szőre, szőr a testen', Zamahš., AFT., ojr., hak. *tūk* 'szőr', kirg., kazak, *tūk* 'szőr a testen', ujjg. *tūk* 'pihe', oszm. *tīj* 'szőr, pihe, haj', üzb. *tuk* 'haj, pihe', jak. *tūū* 'pihe', tuv. *dūk* 'szőr', tuv., hak. *čūg* 'toll'. (JEGOROV 1964)

Idetartozik az or. *tkan'* (< *tka-*: abszolút szótő + *-n'*: képző) 'szövet' is. Rokon a csuv. *těkěn* (< *těkē-*: abszolút szótő + *-n*: visszaható igeképző) 'szövődni'.

Idetartozik az or. *pux* 'pehely, szőr'.

Összetartozik a magy. *szövet* szóval. Az abszolút szótő (*szöve-*) rokona a magy. *szeg*, *tű*, *sző*, *szöv-* és a *takács taká-* töve.

A magy. *sző*, *szöv-* 'fonalsorozat egymásba fűzésével anyagot készít, összeillesztéssel előállít, kigondol, tervez, stb.. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *seβ, sāγ, sēē, say* 'hajfonat', osztj. *sox, seu* 'hajfonat', zürj. *si* (*šy*) '(megfont) fonál, roszt(szál) (befont) haj', *ši* 'haj (általában), szőrszál, lószőr, serte stb.', *jur-si* 'fej-haj', votj. *ši, še, d'er-še* 'hajszál, szőrszál' (*d'er* 'fej'), *ši* 'ua., hajból való, haj', fi. *sää* 'kötő vagy cénafonál, fonál, céna, húr, kötél'. (TESz)

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

Rokonuk a magy. *pihe* ld. *pehely* (TESz) magy. *pehely, pelyh, bolyh*, 'finom, apró, puha toll, hópihe, pelyva, növény héja'. Hangutánzó eredetű szócsalád. (TESz) < magy. *pehe-*: abszolút szótő + *-ly*: képző.

Az abszolút szótő alakváltozata a magy. *szeg* 'tör, vág, hasít, (kedvet) tönkretesz, (törvényt, esküt) nem tart meg, meghajlít, valamilyen irányba tér, irányától eltér, valakihez szegődik, szegélyez, (ruhaanyagot) beszeg'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *sāng* 'tör, zúz', osztj. *seη* 'üt', votj. *čig-* 'elszakad, eltörik, letörik, elszakít, eltör, letör'. (TESz)

Nem igazolt a magyar szó finnugor eredete.

A magy. *szeg* 'szöglet, csúcs, kiszögellés, falurész, területrész, vidék, sarok, zug, beszögellés, sziget'. Valószínűleg azonos a *szeg* 'hegyes vaseszköz' szóval, annak jelentéstani szempontból elkülönült változata. (TESz)

A magy. *szeg* 'hegyes végű fa- vagy fémrudacska beveréssel való rögzítésre vagy összekapcsolásra'. Ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *sūη, seηk* 'ék', *suη* 'ék, cövek, faszög'. (TESz) < *sze* + *-g*.

3.425. Kášγ. *aη aη* 'nem-nem' ~ magy. *á-á* 'nem-nem'.

Alakváltozata a magy. *á-á* 'nem-nem'. A TESz szerint a magy. *á* Önkéntelen hangkitörésből keletkezett indulatszó. Egyéb funkciói (tagadás, elhárítás) később alakultak ki. (TESz)

3.426. Kášγ. *Tugril bek*: a szeldzsukok uralkodója ~ magy. *turul*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *Tugri-*: relatív szótő + *-l*: képző + *bek* 'fő, fej'. A *Tugril* itt személynév.

A magy. **turul** mint madárnév összetartozik a következő adatokkal: Kāšy. **tugril** 'ragadozó madár, amely megöl ezer kacsát, de csak egyet eszik meg'; Kāšy. **tugrīl** 'sas'.

Szerkezeti felépítésük: magy. *туру-*: (< *tu-*: abszolút szótő + *-ru-*: képző) relatív szótő + *-l*: képző, Kāšy. *tugrī-*: relatív szótő (< *tug-*: abszolút szótő + *-rī-*: képző) + *-l*: képző.

A magy. **turul** a TESz véleménye szerint Árpád törzsének totemisztikus madara volt. Az ősm. mondavilágban a sashoz vagy sólyomhoz hasonló nőstény madár'. ÓT. *toyril* 'vadászsólyom', csag. *toyril*, oszm. *toğrul* 'sólyom', perzsa *toğri* 'sólyom'. (TESz) < magy. *туру-*: relatív szótő (< *tu-*: abszolút szótő + *-ru-*: képző) + *-l*: képző, ÓT. *toyri-*: relatív szótő (< *toy-*: abszolút szótő + *-ri-*: képző) + *-l*: képző, csag. *toyri-*: (< *toy-*: abszolút szótő + *-ri-*: képző) relatív szótő + *-l*: képző, oszm. *toğru-*: (< *toğ-*: abszolút szótő + *-ru-*: képző) relatív szótő + *-l*: képző, perzsa *toğ-*: abszolút szótő + *-ri-*: képző.

Az abszolút szótő jelentéstartalma a hegyes, éles, tű formájú tárgyakéval tartozik össze s a képzővel ellátott forma pedig 'hegyyel, éllel ellátott' jelentésű. A relatív szótő összetartozik a *tenri* 'úr, isten' szóval is. Természetes, hogy a *turul* madár nemcsak egyszerűen ragadozó madár, hanem 'égi, uralkodó, úr' jelentést is tartalmaz.

A relatív szótő (*туру-*) jelentésbeli rokona, hangtanilag alakváltozata, szerkezetileg pedig ugyanaz, mint a magy. *sas*, *sólyom* és az or. *sokol* 'ua.'. Magával a *turul* névvel az or. *or'ol* illetőleg a magy. *holló* tartozik össze etimológiailag.

A ném. *Har* 'madár, turul' etimológiailag csak akkor tartozik ide, ha a szókezdő *h-* eredeti *t-* fejleménye ugyanúgy, mint az *š-*, *s-*.

A *turul* alakváltozata az or. **or'ol** 'sas' < *or'o-*: relatív szótő (*o-*: abszolút szótő + *-r'o-*: képző) + *-l*: képző), a szókezdő *t-* elenyészett. Az or. *or'ol* csuvas jelentésbeli megfelelője *āmārt kajāk*, ahol a második tag a *kajāk* 'madár' jelentésű szó. Az *āmārt kajāk* 'sas, királysas' jelentésű. Az első tag az *āmārt* Jegorov szerint összetartozik azzal a mitológiai madárral, amit Keleten *simurg*-nak hívnak (*si* 'kutya', *murg* 'madár'). Vö.: tat. dial. *semurg koši* (vö.: ir. nyelv: *karakoš*). Valószínűleg szarmata vagy bolgár örökség, vö.: újg. *symurka* 'mesebeli madár'. kazak. *samyryk-kus* 'sas', perzsa *si-morg*, *simurg* 'mesebeli madár'. (JEGOROV 1964)

A *Turul* megnevezés nemcsak madár nevében ismert, vö.: Kāšy. **Tugril bek**: a szeldzsukok uralkodója.

A hagyományok szerint a magyaroknál a lélekmadár a *turul* volt, de a kereszténység felvétele után ez a galamb lett. Szűz Mária madara, napjainkban a béke szimbóluma a fehér galamb. A *turul* Attila kedvenc madara volt, amelyet *kerecsen sólyom*nak is hívnak. A *turul* Álmos apjának Ügyek nemzetségének a jelképe. Anyja Emese a szarvas nemzetségből való. A fiukban Álmosban találkozott a *turul* és a szarvas nemzetség, benne egyesült, összegződött a két nemzetség jelképe a többi hagyománnyal együtt. Álmos utóda Árpád hozta be ezt a nemzetséget a Kárpát-medencébe.⁶⁰

A magyar honvédség jelképe a mai napig a szálló *turul*madár karmai közt egy kard. A magyar nemzetnek tiszteletben tartott jelképe a szarvas mellett a *turul* madár.

⁶⁰

Ld. Emese álma.

3.427. Kāšγ. *azuk* 'étel' ~ magyar *étel*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *a-*: abszolút szótő + *-zuk*: képző.

A szókezdő mássalhangzó elenyészett, amely ugyanúgy eredeti *t-* (*t-* > *δ-* > *w-* > *V-* > *θ-*) volt, mint a második mássalhangzó a *-z-* (*-t-* > *-δ-* > *-z-*).

Kāšγ. *azuk* rokona a csuv. *śi* 'enni', *śi ter* 'enni adni, etetni, táplálni', ÓT. (orh.), Zol. bl., ham. *jī*, KB., AFT. *jä*, tefs. XII-XIII. sz., ujb., üzb., azerb., oszm. *je*, türkm. *ij*, kirg., kazak, k.kalp. *že*, tuv., hak., tofal. *či*, ojr. *d'i*, jak. *sie* 'enni', AFT. *jädür* 'enni adni', ujb. *jegüz* 'etetni, táplálni'. (JEGOROV 1964)

Alakváltozatuk az or. *jest'* [< *jes-*: relatív szótő (< *je-*: abszolút szótő + *-s*: képző)] + *-t'*: főnévi igenév képző] 'enni' ige *jes-*: relatív szótőve. Az or. *jes-* azért is fontos, mert tartalmazza a szókezdő mássalhangzót *j-* formában ugyanúgy, mint számos török nyelv, egyben megvan a második mássalhangzó *-s-* formában, mint a magyar *eszik* alakban. Ez utóbbiban hiányzik a szókezdő mássalhangzó.

Összetartozik velük az ang. *eat* 'enni' (*ea-*: abszolút szótő + *-t*: képző) ige. Közeli alakváltozata a magy. *étel*. A magy. *ét*, *étel*, *étkezik*, *eszik*, a magy. *eszik* címszónál található a TESz-ben. Eszerint a magy. *eszik* stb. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *tī*, *tēγ*, osztj. *li-*, *in*, votj. *śini* 'eszik, megesz, elemészt, tönkretesz, elpusztít', md. *śivēms* 'elfogyaszt, megesz', finn *syödä* 'eszik', észt *sööma*, *süüa* 'eszik, étkezik'. Vö. még tung. *sē*, *hē* 'harap', juk. *lāg* 'eszik'. (TESz) < magy. *é-*: abszolút szótő + *-t*: képző, *é-* + *-tek*, *e-* + *-szik*, vog. *tī*, *tēγ*, osztj. *li-*, *in*, votj. *śi-*: relatív szótő + *-ni*: képző, finn *syö-*: relatív szótő + *-dä*: képző, észt *söö-*: relatív szótő + *-ma*: főnévi igenév képző.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

A közös gyökerük eredetileg nómen-verbum volt. Megőrződött az igei és a névszói jelentés. A fenti szavak eredetét az ősmagyarban és a szkíta-hun rokonnyelvekben érdemes keresni.

3.428. Kāšγ. *ūgā* címnév: 'a bölcslet illetik vele' ~ magyar *okos*.

A törökségben ismert *aksakal* (< *ak* 'okos' + *sakal* 'ember' (mint teremtmény) 'bölcs ember' jelentésű. A magyar *szakáll szakál-* tövével és a törökségben ismert *sakal* 'szakáll' szóval a *szál* mint sarj jelentésen keresztül van kapcsolata. Az *aksakal* ily módon jelenthet 'fehér szakállat' s a fehér szakállasok már idősek, tehát bölcssek, azonban itt az 'okos ember' értelmezés a helyes.

A Kāšγ. *ūgā* rokona a Kāšγ. *sāg* 'ész'.

A magy. *okos* a TESz szerint 'eszes, értelmes, óvatos, elővigyázatos, alkalmas, megfelelő'. Származékszó, az *ok* főnévből alakult a valamivel bírót, valamivel ellátottságot kifejező *-s* képzővel. (TESz) < magy. *oko-*: abszolút szótő + *-s*: képző.

A TESz szócikk írója tévedett, mert a magy. *okos* szó alapja az *oko-* 'ész' jelentésű főnév. Az *oko-* szótő megfelelője megvan számos 'ész, értelem, agy' jelentésű szóban, amely alapul szolgált az olvas, iskola tanul, tud, emlékezik stb. képzett szavaknak. Vö.: oszm. *okul* (< *oku-*: abszolút szótő + *-l*: képző) 'iskola', oszm. *okumak* (< *oku-*: abszolút szótő + *-mak*: főnévi igenév képző) 'olvasni', oszm. *öğrenmek* [< *öğren-*: relatív szótő (< *öğ-*: abszolút szótő + *-ren-*: összetett képző) + *-mek*: főnévi igenév képző] 'tanulni'.

A Kāšγ. *sāg* 'ész' azért fontos, mert tartalmaz szókezdő mássalhangzót. A *s-* eredeti *t-* fejleménye, amely megvan a magy. *tanul*, *tud* igében. Az 'ész' jelentésű szavak eredetibb *tVnk < *tVnkV <

*tVtkV fejleményei.

A bölcs embert azonosítják az ésszel, ezért természetes, hogy megkapja az 'ész' jelentésű címet. Ld. **3.388.** Kāšy. *mun tāg* 'bölcsesség fog' ~ magy. *emlék, okos, fog*.

3.429. Kāšy. *ūdī* 'megértett' ~ magy. *okos, -t*: múlt idő jele.

Szerkezeti felépítése: *ū-*: abszolút szótő + *-dī*: múlt idő jele.

A Kāšy. *ū-*: abszolút szótővel összetartozik a magy. *okos oko-* töve, az *ige* szavunk, az *igen ige-* töve s az *igaz iga-* töve. A Kāšy. *--dī*: múlt idő jelével pedig a magy. *-t* múlt idő jele rokon.

Ld. **3.428.** Kāšy. *ūgā* címnév: 'a bölcslet illetik vele' ~ magy. *okos*; **3.388.** Kāšy. *mun tāg* 'bölcsesség fog' ~ magy. *emlék, okos, fog*; Kāšy. *sāg* 'ész'.

Idetartozik az ang. *see* 'ért'.

3.430. Kāšy. *tagār* 'búzának a zsákja' ~ magy. *tár*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tagā-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

A Kāšy. *tagār* alakváltozata a Kāšy. *tašak* 'herezacskó' (< *ta-*: abszolút szótő + *-šak*).

Rokona a magy. *tár*, amely a TESz szerint magy. *tár*; *tavar* 'örző, tároló hely, kincs, vagyon, gyűjtemény, tölténytár'. Magyar fejlemény, elvonás a társzekér és tárház összetételek alapján. (TESz) < magy. *tá-*: abszolút szótő + *-r*: képző, *tava-* + *-r*.

Idetartozik a magy. *tarisznia tari-* töve. A TESz szerint a magy. *tarisznia* 'egyszerű, vászonból, bőrből készült táskaféle, öregasszony szatyor'. Vándorszó, vö.: ném. *Tornister, tanister* stb. (TESz)

Rokon a magy. *tarsoly tar-* töve. A TESz szerint a magy. *tarsoly* 'iszák, tarisznia, erszény, a huszárok derékszíján függő díszes táskaféle, női kezitáska, pásztortáska'. Bajor-osztrák eredetű, vö.: ném. *täsch-l* 'kis táskaféle, iszák, tarisznia' stb. (TESz)

Nem igazolt a magyar szó bajor-osztrák eredete.

Alakváltozata a magy. *tasak*, amely a TESz szerint 'bőrtok, tarsoly, táskaféle, zacskó, boríték, süveg, doboz, gyufásdoboz, zacskószerű keplet, képződmény a szervezetben'. Magyar fejlemény. (TESz) < magy. *ta-*: abszolút szótő + *-sak*: képző.

Idetartozik a magy. *táska, tácska* 'kisebb tárgyak hordására szolgáló bőrből, vászonból stb. készült tartóeszköz, burok, összehajtogatott és ízesítővel töltött térszövet, növényi héj, becő, hüvely, duzzadás, táskásodás'. Olasz eredetű, vö.: ol. *tasca* 'táska, zsák, zacskó'. (TESz) < magy. *tá-*: abszolút szótő + *-ska*: képző.

Alakváltozata a magy. *zacskó, acskó, dacska, bacskó, gyacska* 'tarsoly, tarisznia, kis zsákocskaféle, belső szervek valamint mirigyek váladékának tömlőszerű tartója, az erszényesek emlőit körülvevő bőrtömlő'. Származékszó. A magy. *zsák* főnévből keletkezett *-cska* kicsinyítő képzővel. (TESz)

A szócsaládba tartozik a magy. *sérv* 'sérelem, panasz, seb, sérülés, valamely zsiger kitüremlése a szervet körülvevő üreg falán'. A szócsalád alaptagja a *sérvés* a *sérik* ige (ld. *sért*) *v*-s töv változatából

alakult -és deverbális nomen képzővel. A *sérv* nyelvújítási alkotás. (TESz) < magy. *sé-*: abszolút szótő + *-rv*: képző.

A magy. *erszény* 'zacskó alakú pénztárca, egy fajta pénzegység, az erszenyések emlőit körülvevő bőrzacskó, kovát, taplót, acélt tartalmazó bőrzacskó'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *er-*: relatív szótő + *-szény*: képző.

A szónak az *er-* relatív töve tartozik ide.

Rokonuk az or. *mešok* 'elsődlegesen olyan tároló, amely vadállat vagy háziállat bőréből készült.' (SIS) < or. *me-*: abszolút szótő + *-šok*: képző.

3.431. Kāšγ. *tubūlā*- 'feje búbján ütni' ~ magy. *búbol*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *tubū-*: abszolút szótő + *-lā-*: képző.

A Kāšγ. *tubūlā*- 'feje búbján ütni' igében két fontos jelentésszál érvényesül. Az egyik a domb, dudor, amelynek íves alakja van. A másik az ütés, amely visszavezet a topog, tapsol jelentéshez, de idetartozik a dobol is.

A Kāšγ. *tubūlā*- 'feje búbján ütni' rokona a csuv. *tüpele* '1. púpozni, tetejéig rakni, az edény szélénél fentebb rakni', 2. ütni, kalapálni', k.kalp. *töbele* 'külön darabokra osztani (húst)', csag. *tüpele*, kazak *töpe*, ojr. *töbölö*, tat., bask. *tübele*, k.kalp., kum. *töbele* 'ütni a fején', oszm. *tepele* 'ütni, verni halálig'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tüpe-*: abszolút szótő + *-le*: ige képző, k.kalp. *töbe-* + *-le*, csag. *tüpe-* + *-le*, kazak *töpe*, ojr. *töbö-* + *-lö*, tat., bask. *tübe-* + *-le*, k.kalp., kum. *töbe-* + *-le*, oszm. *tepe-* + *-le*.

Idetartozik a magy. *búbol*-. Nincs meg a TESz-ben. A magy. *búb* főnév *-l* igeképzős származéka.

Rokon a magy. *púpoz*, amely a *púp* címszónál található és a szócikk írója hangutánzó-hangfestő eredetű szónak tartja s a *búb* szóval köti össze. (TESz)

Kötődik hozzájuk a magy. *dobol*, amely a TESz-ben a *dob* címszónál található. A szócikk írója 1. hangutánzó hangfestő eredetűnek, 2. szóhasadás eredményének tartja s eszerint a *domb* szónak hangalakilag és jelentéstanilag elkülönült párja. (TESz)

A Kāšγ. *tubū-*: abszolút szótőnek - amely valójában egybeesik az első relatív szótővel - rokona számos szó, amelyek több jelentésszálon is kötődhetnek egymáshoz. Abból kell kiindulni, hogy a forrás, mint vízforrás, az élet forrása elsőként rendelkezett és rendelkezik olyan tulajdonságokkal, amelyek átmentek más élő és élettelen tárgyak megnevezésére. A forrásnak számos tulajdonsága közül a 'búbol' jelentéshez kötődnek: a fent lévőség; a gömbölyű, az íves, kupola forma; ha csúcsos, akkor éles is; a tápláló tulajdonság; a forráshoz tartozni közvetlenül illetőleg egyenes ágon; stb. Az alábbiakban ezekkel jelentésekkel összekötődnek az alábbi közszók és tulajdonnevek, köztük földrajzi nevek és személynevek.

A fent lévőség; a gömbölyű, az íves, kupola forma játszik szerepet elsősorban, vö.:

csuv. *tēm, tēme, tēmeske* 'domb, halom, kiemelkedés', ujr., kirg. *dön*, kazak *dōn, dōnes* 'halom, kiemelkedés, a kazakban még 'bucka, halom', üzb. *dung, dun*, alt., ojr., hak. *tōn*, türkm. *tömmek, tūmmek* 'halom, domb, bucka, kiemelkedés', tuv. *dōn* 'halom'. (JEGOROV 1964)

csuv. **tüpe** 'égbolt, magaslat, felső hegy, kiemelkedés', ÓT. *töpä* 'magaslat, felső rész', MK., Zol.bl. *töbö*, *töbü* 'hegytető', AFT., azerb. *täpä*, oszm. *tepe*, ujb. *töpe*, üzb. *tepa*, kirg., ojr., k.kalp., kazak, nog. *töbe*, karacs. *teppe*, tat., bask. *tübe*, türkm. *depe*, kum. *t'obe* 'halom, kiemelkedés, domb, magaslat, csúcs, tető, fejtető, fejbűb', tat., bask. *tübese*, oszm. *başyn tepesi*, üzb. *boš tepasi* 'fejtető', ld. perzsa *täpe*. (JEGOROV 1964)

A fent lévőség, a csúcs s az onnan, mint a forrásból, a magból való származás az alapjelentése a következő szavaknak, vö.: csuv. **tüpe** 'rész, falu része, amely kiemelkedő helyen található', bask. *tübe* rég. 'törzs', később terület, amelyet egy külön törzs foglalt el, használt', tat. *töbek* rég. 'terület, kerület, járás'. Földrajzi neveken: *Akt'ubinsk* 'város, amely az *ak tübe*-n terül el, azaz a fehér halmon', Türkmenisztánban: *Teok-tepe*, *Altyn-tepe*, Kazakisztánban: *Žangiz töbe*, Üzbegisztánban: *Kzyl-Tepe*. (JEGOROV 1964)

Földrajzi neveken a tó mint forrás, a forrás helye, pl.:

Toba t. TB.143.: bask. *Toba* or. *Tuba* D'urt., Uf., tavak.

< bask. *Toba*.

or. *Tuba* ← — nem or. *Tuba*.

Taşlytuba t. TB.141.: bask. *Taşlytuba* or. *Taşlytuba* Mijak., tó.

< bask. *Taşlytuba* < *Taşly* ← — bask. *taşly* 1. 'köves' 2. 'vizes, forrással ellátva'

← — *taş* 1. 'kő' 2. 'víz, forrás'

+ *-ly*

+ *tuba* ← — vö.: bask. *tuba* 'örvény'.

or. *Taşlytuba* ← — bask. *Taşlytuba*.

Ajyrtoba t. TB.20.: bask. *Ajyrtoba* / *Ajyryntoba* or. *Airtoba* Mijak., tó.

< bask. *Ajyrtoba* < *Ajyr* ← — bask. *ajyr* 'elágazás'

+ *toba* ← — bask. *toba* 'örvény'.

Ajyryntoba < *Ajyryn* ← — vö.: bask. *ajyr* 'elágazás'

+ *toba* ← — bask. *toba* 'örvény'.

or. *Airtoba* ← — bask. *Ajyrtoba*.

Irtyštoba t. TB.57.: bask. *Irtyštoba* or. *Irtyštoba* Balt., tó.

< bask. *Irtyštoba* < *Irtyš* < *Ir*

+ *tyš*

+ *toba* ← — bask. *toba* 'örvény'.

or. *Irtyštoba* ← — bask. *Irtyštoba*

Kanaktoba t. TB.85.: bask. *Kanaktoba* or. *Kanaktoba* Kalt., tó.

< bask. *Kanaktoba* < *Kanak*

+ *toba*

Taşlytuba t. TB.141.: bask. *Taşlytuba* or. *Taşlytuba* Mijak., tó.

< bask. *Taşlytuba* < *Taşly*

+ *tuba* ← — vö.: bask. *toba* 'örvény'

or. *Taşlytuba* ← — bask. *Taşlytuba*.

Ajyrtoba t. TB.20.: bask. *Ajyrtoba* / *Ajyryntoba* or. *Airtoba* Mijak., tó.
< bask. *Ajyrtoba* < *Ajyr* ← bask. *ajyr* ‘elágazás’
+ *toba* ← bask. *toba* ‘örvény’.

Ajyryntoba < *Ajyryn* ← vö.: bask. *ajyr* ‘elágazás’
+ *toba* ← bask. *toba* ‘örvény’.

or. *Airtoba* ← bask. *Ajyrtoba*.

Irtyštoba t. TB.57.: bask. *Irtyštoba* or. *Irtyštoba* Balt., tó.
< bask. *Irtyštoba* < *Irtyš* < *Ir*
+ *tyš*
+ *toba* ← bask. *toba* ‘örvény’.

or. *Irtyštoba* ← bask. *Irtyštoba*

Kanaktoba t. TB.85.: bask. *Kanaktoba* or. *Kanaktoba* Kalt., tó.
< bask. *Kanaktoba* < *Kanak*
+ *toba*

Taşlytuba t. TB.141.: bask. *Taşlytuba* or. *Taşlytuba* Mijak., tó.
< bask. *Taşlytuba* < *Taşly*
+ *tuba* ← vö.: bask. *toba* ‘örvény’
or. *Taşlytuba* ← bask. *Taşlytuba*.

Taplak t. Ašm.XIII.198.: csuv. *Taplak* Buu., tó neve or. Sidelevo faluban, NAP:-, Ar:-.
< csuv. *Taplak* < *Tap*
+ *lak*.

A fenti földrajzi nevekben előforduló *toba*, *tuba*, *tabo*, *tobo*, *tebi*, *tyb*, *t’aba* formák összetartoznak, a közszoói jelentésük valamilyen szálon elvezet a vízhez, a forrás valamely tulajdonságához. A bask. *tuba* ‘örvény’ a kerek, forgó tulajdonságot örzi, a *toba* a magy. *tó* szóval függ össze s a tónak forrás szerepe van. Az orosz *Sistebi* névben a *-b-* az átadóban ejtett félzöngés – B- helyettesítésének az eredménye.

Folyó nevében a tóhoz, a forráshoz tartozás, azaz a forrásfolyó jelentés van meg, pl.:

Tupi šor f. Ašm.-, NAP:-, Ar:-, L-G.: ko. *Tupi šor*, az or. Vyčegda bal oldali mellékfolyója az or. Tupsjeros' falu vidékén.
< ko. *Tupi*
+ *šor* ← ko. *šor* ‘patak’.

Tabola f. Ašm.-, NAP:-, Ar:-, Fa.IV.6.: or. *Tabola*, az or. Don bal oldali mellékfolyója.
< or. *Tabola* < 1. *Tabo* + *la*.
2. *Ta* + *bola*

Tobol f. Ašm.-, NAP:-, Ar:-, Fa.IV.67.: or. *Tobol*, az or. Irtyš bal oldali mellékfolyója.
< or. *Tobol* < 1. *Tobo*
+ *l* ← vö.: md. *lej*, *laj* ‘folyó’.
2. *To*
+ *bol* ← vö.: tat. *bolak* ‘folyó’.

Tybj*ju* f. TSK.51.: or. *Tybj**ju*, az or. Pečora bal oldali mellékfolyója.

< or. *Tybj**ju* ← nem or. *Tybj**ju* < *Tyb*
+ *ju* ← ko. *ju* ‘folyó’.

Tarys f. Ašm.:-, NAP:-, Ar.:-, Č-Č: man. *Tarys* or. **Tapsuj**, folyó neve.

< man. *Tarys*

or. *Tapsuj* ← nem or. *Tapsuj* < *Tap*
+ *suj* ← vö.: csuv. *šyv* ‘víz’.

Āmitap f. TB.177.: bask. *Āmitap* or. *Amitap* Fed., az or. Kundr’ak jobb oldali mellékfolyója.

< bask. *Āmitap* < *Āmi*

+ *tap*

or. *Amitap* ← bask. *Āmitap*.

A domb, a magasabban levő településrész motiválta a megnevezést, pl.:

Šístěpe h. Ašm.XII.174.: csuv. *Šíspe*, *Šístěpe* or. **Sistebi** U., település neve, NAP: csuv. *Šístěpe* or.

Sistebi ← *Sredneje Jumaševo* U., csuvas falu, Ar.:-

< csuv. *Šístěpe* < *Šiš*

+ *těpe* ← csuv. *tüpe* ‘rész, magasabban fekvő falurész’

or. *Sistebi* ← 1. csuv. *Šístěpe*

2. nem or. **Šištepi*

Sredneje ← *sredneje* ‘középső’

+ *Jumaševo* ← nem or. *Jumaš*

+ or. -*ev*: birtokos melléknév képző

+ -*o*.

T’apa kassi h. Ašm.XV.117.: csuv. *T’apa-kassi* Kozm.u., falu neve, NAP: csuv. *T’apakassi* or.

T’abakasy M., csuvas falu, Ar.:-

< csuv. *T’apa* < *T’a*

+ *pa*

+ *kassi* ← csuv. *kasā* ‘falú’ + -*i*: birtokos személyjel.

Šyxxa tüpi d. Ašm.XVII.: csuv. *Šyxxa tüpi*, erdő neve, NAP:-, Ar.:-

< csuv. *Šyxxa* < *Šyx*

+ *xa*

+ *tüpi* ← csuv. *tüpe* 1. ‘tető, felső rész, 2. falurész’

+ -*i*: birtokos személyjel.

Těmeske d. Ašm.:-, NAP:-, Ar.: csuv. *Těmeske* M., halom.

< csuv. *Těmeske* ← csuv. *těmeske* ‘halom’.

Těmeske šulě d. Ašm.XV.49.: csuv. *Těmeske šulě*, út neve or. Tuvan -ból or. Šumerl’a -ba, NAP:-, Ar.:-

< csuv. *Těmeske* ← csuv. *těmeske* ‘halom’

< *Těmeske*

+ *šulě* ← csuv. *šul* ‘út’ + csuv. -*ě*: birtokos személyjel.

Akkas těmeski d. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Akkas těmeski* Ja.

< csuv. *Akkas* < *Ak*

+ *kas* ← csuv. *kas* 'falu'

+ *těmeski* ← csuv. *těmeske* 'halom'

+ -i: birtokos személynél.

Poluj těmeski d. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Poluj těmeski* A., kurgan.

< *Poluj*

+ *těmeski* ← csuv. *těmeske* 'halom'

+ -i: birtokos személynél.

Těmeske jěrki ? Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Těmeske jěrki* B?

< *Těmeske* ← csuv. *těmeske* 'halom'

+ *jěrki* ← csuv. *jěrke* 'sor, rend'

+ -i: birtokos személynél.

Ještepel h. Ašm.IV.294.: csuv. *Ještepel* or. *Ještebenkino* Čist.u., falu neve, NAP.: -, Ar.: -.

< csuv. *Ještepel* < *Ješ*

+ *tepel* < 1. *tepe-*

+ -l

2. *te-*

+ -pel

or. *Ještebenkino* ← nem or. *Ještebenka* < *Ješ*

+ *tebenka* < *te-*

+ -benka < *be-*

+ -nka

+ or. -in: birtokos melléknév képző

+ -o.

Tepe külli d. Ašm.XIII.297.: csuv. *Tepe külli*, határrész neve, NAP.: -, Ar.: -.

< csuv. *Tepe*

+ *külli* ← vö.: csuv. *kělě* 'ima'

+ -i: birtokos személynél.

Tepe kiremečě v. Ašm.XIII.297.: csuv. *Tepe kiremečě*, kiremet neve, NAP.: -, Ar.: csuv. *Tepe kiremečě* A.

< csuv. *Tepe*

+ *kiremečě* ← csuv. *kiremet*

+ -ě: birtokos személynél.

Tupa kassi h. Ašm.XIV.141: csuv. *Tupa-kassi*, település neve, NAP.: -, Ar.: -.

< csuv. *Tupa*

+ *kassi* ← csuv. *kasā* 'falu'

+ -i: birtokos személynél.

Xurapyr Juntapa h. Ašm.XVI.218.: csuv. *Xurapyr Juntapa* or. *Xora-Pyry* Kal., falu neve, NAP.: -, Ar.: -.

< csuv. *Xurapyr* < *Xura* ← csuv. *xura* 'fekete'

+ *pyr* ← csuv. *pyr* 'folyótorkolat'

+ *Juntapa* < *Jun* ← nyeny. *jun* 'folyó'

+ *tapa*

or. *Xora-Pyry* ← nem or. *Xora-Pyry*.

Entepe h. Ašm.III.357.: csuv. *Entepe* or. *Ešmekejevaja* Buu., falu neve, NAP: csuv. *Entepe* or. *Ešmikejevo* Jal.u, csuvas falu, Ar.:.

< csuv. *Entepe* < *En*

+ *tepe*

or. *Ešmekejevaja* ← nem or. *Ešmekej* < *Eš*

+ *mekej*

+ or. -ev: birtokos melléknév képző

+ *-aja*

or. *Ešmikejevo* ← nem or. *Ešmikej*

+ or. -ev: birtokos melléknév képző

+ *-o*.

Šeštepi šyrmi d. Ašm.XII.94.: csuv. *Šeštepi šyrmi*, száraz szakadék neve or. Jermoškino és or. Oslaba csuv. Uslapa falvak között, NAP:., Ar.:.

< csuv. *Šeštepi* < *Šeš*

+ *tepi*

+ *šyrmi* ← csuv. *šyrma* 'árok, patak, szakadék' + *-i*: birtokos személyjel.

Tepte h. Ašm.XIII.305.: csuv. *Tepte* Tk., falu neve, NAP:., Ar.:.

< csuv. *Tepte* < *Tep*

+ *te*

Tipner h. Ašm.XIV.60: csuv. *Tipner* or. *Staroje Akulevo* Č., falu neve, NAP:., Ar.:.

< csuv. *Tipner* < *Tip*

+ *ner*

or. *Staroje* ← or. *staroje* 'öreg, régi'

+ *Akulevo* ← nem or. *Akul*

+ or. -ev: birtokos melléknév képző

+ *-o*.

Tupner h. Ašm.:., NAP: csuv. *Tupner* ← *Tupner Katek* or. *Topnery* C., csuvas falu, Ar.:.

< csuv. *Tupner* < *Tup*

+ *ner*

+ *Katek*.

A földrajzi nevekben szereplő tVp, tVpV típusú szavak, tövek összetartoznak. A közszói jelentéseket minden név esetében külön kell megállapítani.

A Kárpát-medencében a víznevekben a forrás, a tápláló jelentés, a személynevekben a forráshoz, az őshöz tartozás, ugyanakkor a személyneveknek számos esetben víznévi eredetű földrajzi név szolgált alapul. A közszókban pedig ezeken kívül a domb, halom, íves forma stb. is megvan, vö.:

Földrajzi nevekben

Táp 'helység Győr-Sopron megyében'. Az elsődleges *Tápán* névváltozat pusztá személynévből keletkezett magyar névadással. Az alapjául szolgáló személynév talán török eredetű, vö.: tar. *tapan* 'talp'. (KISS 1980) < *Tá* + *-p*.

Tápé '1973-ban Szegedhez csatolt település'. Bizonyára török személynévből alakult magyar névadással. Vö.: ótörök *tapay uduy* 'szolgálat, tisztelet'. (KISS 1980) < *Tá* + *-pé*.

Tápió 'Újszásznál a Zagyvába ömlő patak'. Bizonytalan eredetű. (KISS 1980) < *Táp*- + *ió*.

Tápszentmiklós 'helység Győr-Sopron megyében'. A megkülönböztető szerepű *Táp*- előtag a *Táp* szomszédságával kapcsolatos. (KISS 1980) < *Táp* + *szentmiklós*.

Tépe 'helység Hajdú-Bihar megyében'. Puszta személynévből keletkezett magyar névadással. Az alapjául szolgáló személynév a *tép*- igének lehet az *-e* képzős folyamatos melléknévi igeneve. Tulajdonképpen jelentése 'tépő'. A *Tépe* helynév török (vö.: ótörök *töpü* 'fejtető, csúcs') illetőleg déli szláv (vö.: oszm. *tepe* 'domb' > szb.-hv. *tepa* 'ua.' elfogadhatatlan. (KISS 1980) < *Té*- + *-pe*.

Toponár '1970-ben Kaposvárhoz csatolt település'. Szerb-horvát eredetű, vö.: szb.-hv. *Tupanar* 'magaslat Szerbiában a Timok mellékén'. (KISS 1980) < *Topo*:- relatív szótő (< *To*- + *-po*-) + *-nár*.

Tepke 'Pásztóhoz tartozó település'. Puszta személynévből keletkezhetett magyar névadással. Az alapjául szolgáló személynév bizonyára szláv eredetű. Vö.: cseh *Tepka* személynév. A településről kapta a nevét a tőle északnyugatra levő **Tepke hegy**. (KISS 1980) < *Te*- + *-pke*.

A *Tepke* település illetőleg *Tepke*, *Tepka* személynév, valamint a *Tepke* hegy nevének az együttes vizsgálatára van szükség ahhoz, hogy megállapítsuk, minek mi szolgált alapul közvetlenül, mert az etimológiájuk közös. Ehhez járulnak hozzá az itt tárgyalt adatok is. Rokonuk a csuv. *tüpe* 'ég, magaslat, kiemelkedés' és a török nyelvi párhuzamai.

Személynevekben

Tápai csn. ← *Tápé* helynév Csongrád, Somogy megye + *-i*: melléknév képző. (KÁZMÉR 1993) < *Tápa*- + *-i*.

Tápi csn. . ← *Táp* helynév Győr megye + *-i*: melléknév képző. (KÁZMÉR 1993) < *Táp* + + *-i*.

Taponári csn. . ← *Toponár* helynév Somogy megye + *-i*: melléknév képző. (KÁZMÉR 1993) < *Taponár*- (< *Tapo*- + *-nár*-) + *-i*.

Tépei csn. ← *Tépe* helynév Bihar megye + *-i*: melléknév képző. (KÁZMÉR 1993) < *Tépe*- (< *Té*- + *-pe*-) + *-i*.

Teplai csn. . ← *Tepla* helynév Bars, Liptó, Trencsén megye + *-i*: melléknév képző. (KÁZMÉR 1993) < *Tepla*- (< *Tep*- + *-la*-) + *-i*.

A forrás tápláló tulajdonsága révén kötődik ide számos közszó, pl.:

magy. **táplál** 'élelemmel ellát, támogat, gyámolít, magát eltartja, (érzést, gondolatot, szándékot) éltet, erősít', *táp*. A szócsalád alapja, a *táplál* bizonytalan eredetű. (TESz) < magy. *táplá*- (< *táp*- + *-lá*-) + *-l*, *táp*- < *tá*- + *-p*.

magy. **tapló** 'fatapló, taplógomba, taplógombából készült tűzgyújtó eszköz'. Bizonytalan eredetű. Vö.: balk. *toplúq* 'gomba', vog. *tāpléx* 'taplógomba, ebből készült gyújtóeszköz'. (TESz) <

magy. *tap-*: relatív szótő + *-ló*: képző, balk. *top-* + *-lúq*, vog. *tāp-* + *-lěx*.

Ez esetben a forrás hőforrást is jelent, ezen az alapon kötődhet ide a magy. *nap* szó is.

Minthogy a *topog* szónak van 'összenyom' és 'érint' jelentése is, ezért további szavak is idetartoznak, pl.:

magy. *tapos* 'rálép, rálépve összenyom, lépked, eltipor', *tapot* 'kopog, dobog, járkál, lép, tipeg-topog, toporzékol'. Hangutánzó eredetű szócsalád. (TESz) < magy. *tapo-*: relatív szótő + *-s*: képző.

magy. *tapsol* 'tenyerét összeüti, ujjong, tetszést nyilvánít', *taps*, *tapsikol* 'locsog, csobog, (kisgyerek) tapsol'. Hangutánzó eredetű szócsalád. (TESz) < magy. *tapso-*: relatív szótő (< *tap-*: relatív szótő + *-so-*: képző) + *-l*: igeképző.

magy. *teper* 'földre szorít, leszorít, teker, csavar, begyűjt, tulajdonába vesz, tapos szőlőt'. Magyar fejlemény. Hangrendi átcsapással keletkezett a *tipor* igéből. (TESz) < magy. *tepe-*: relatív szótő + *-r*: képző.

magy. *tipor* 'tapos, taposódik'. Hangutánzó eredetű. (TESz) < magy. *tipo-*: relatív szótő + *-r*: képző.

magy. *top* 'lépés. lábnyom, a lábfej alsó része, hibás lábú, lúdtalp'. Hangutánzó eredetű, az erőteljes lépés, a láb földre csapódásának hangbenyomását érzékelteti. (TESz) < magy. *to-*: abszolút szótő + *-p*: képző.

A jellegzetesen csúcsos, hegyes alakjáról kaphatta a megnevezést, miközben a vizes, mocsaras helyhez is kötődik, pl.:

magy. *topolya* 'egy fajta nyárfa, főleg fehér nyárfa'. Szláv eredetű, vö.: blg. *topóla*, or. *topol* 'nyárfa'. (TESz) < magy. *topo-*: relatív szótő + *-lya*: képző, blg. *topó-* + *-la*, or. *topo-* + *-l*.

A magyar szó szláv eredete nem igazolt.

Ami csúcsos, az éles is, innen kapta a megnevezést pl.:

magy. *topor* 'kis kézi balta'. Szláv eredetű, vö.: blg. *topor* 'fejsze, bárd, tagló', szln. *tópor* 'fejszenyél, baltanyél, fejsze' stb. (TESz) < magy. *topo-*: relatív szótő + *-r*: képző.

A fent lévő jelentést őrzi az angol *top* 'fent, felső rész' < *to-* + *-p*. Az angol szó átvétel. A megnevezések egyazon szellemi kultúra termékei, amelyeket ma már olyan nyelvek is használnak, amelyeknek az ősei nem vettek részt a teremtésben, a szavak átvétel útján jutottak el hozzájuk, ilyenek a szláv és az angol adatok.

Eleink gondolkodása szerint a forrás, a vízforrás fent van a folyó többi részéhez képest, ráadásul kerek a formája. Következésképp az élet (növény, állat, ember) keletkezésének helye, az ő is fent van. Innen vannak az elnevezései további fent lévő dolgoknak, ezért a *búbol* *búb* tövének hatalmas szócsaládja van.

Ld. még 3.367. Kāšγ. *bugrālar* 'tevék' ~ magy. *teve*, *bog*.

3.432. Kāšγ. *žatīlā-* 'csattogni' ~ magy. *csattog*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *žatī-*: relatív szótó (< *ža-*: abszolút szótó + *-tī-*: képző) + *-lā-*: ige képző.

A Kāšy. *žatī-*: relatív szótóval összetartozik a csuv. *šakka*, *šakla* 'kopogni', a Kāšy. *ža-*: abszolút szótóval pedig a *šak* hangutánzó szó. Megvan Jegorovnál: csuv. *šakka*, *šakla* 'kopogni', bask., tat., kirg., kazak *šakylat*. tat. *šak-šak it* 'kopogni'. < *šak* hangutánzó szó. (JEGOROV 1964) < csuv. *šak-*: abszolút szótó + *-la-*: képző, bask., tat., kirg., kazak *šakylat*. tat. *šak-šak*

Az abszolút szótó rokona a csuv. *šav* 'zaj', kazak *šu*, *šuy*, kirg. *šuuldoo*, nog. *šav-šu*, tat. *šaulau*, oszm. *šamata* 'zaj, kiabálás'. Hangutánzó szó, ld. *šavla*. (JEGOROV 1964) < kazak *šuy-*: abszolút szótó + *-l-*: képző, kirg. *šuul-*: relatív szótó + *-doo-*: képző, tat. *šau-*: abszolút szótó + *-lau-*: képző, oszm. *šama-*: abszolút szótó + *-ta-*: képző.

A relatív szótóval tartozik össze a csuv. *šavla* 'zajongani, hangosan beszélgetni', tat., bask. *šaula*, kirg. *šuulda*, üzb. *šovulla*, üzb. *šaul'a*, alt. *šuula*, kazak *šula*, nog. *šavla*, *šuvyl'da*, türkm. *šuvvulda* 'zajongani, hangosan kiabálni', türkm. *šovla* 'üvölteni, süvölteni'. < *šav*: hangutánzó szó. (JEGOROV 1964) < csuv. *šav-*: abszolút szótó + *-la-*: ige-képző, tat., bask. *šau-* + *-la*, kirg. *šuul-*: relatív szótó (< *šuu-*: abszolút szótó + *-l-*: képző) + *-da-*: képző, üzb. *šovul-*: relatív szótó (< *šovu-*: abszolút szótó + *-l-*: képző) + *-la-*: képző, üzb. *šau-*: abszolút szótó + *-l'a-*: képző, alt. *šuu-* + *-la*, kazak *šu-* + *-la*, nog. *šav-* + *-la*, *šuvyl-*: relatív szótó (< *šuvy-*: abszolút szótó + *-l-*: képző) + *-da-*: képző, türkm. *šuvvul-*: relatív szótó (< *šuvvu-*: abszolút szótó + *-l-*: képző) + *-da-*: képző.

Az abszolút szótó alakváltozata alakváltozata az or. *šum* 'zaj'.

Mind a relatív, mind az abszolút szótó rokona megvan a magyarban. Idetartoznak a következő hangutánzó szavak: magy. *zeng*, *zsong*, *cseng*, *dong*, *döng*, *zúg*, *súg*, *sí*, *sívó*, *tik-tak*. Ezeknek a képzővel ellátott alakja a relatív szótó, idetartozik pl.: magy. *csattan*, *csattog*, *suttog*, *zörög*, *üvölt*, *süvölt* ld. magy. *szél*.

A csuv. *šak* korábbi teljesebb alakja csuv. **šatk* lehetett. Egy ilyen formából a -tk mássalhangzó kapcsolat két irányban változhatott: 1. megmaradt a -t-, 2. megmaradt a -k .

A TESz szerint a magy. *csattan* 'zajt csapva távozik, éles, dörrenő hangot ad', ld. *csattog* 'zörög, éles hangot ad'. Hangutánzó eredetű szócsalád. (TESz) < magy. *csat-*: abszolút szótó + *-tan-*: képző, *csat-* + *-tog*.

Eleink a nyelv kialakulásakor az első hangutánzó szóval a víz hangját utánozták. Idővel a hasonlóság alapján más természeti jelenség, majd az ember beszéde is ilyen utánzással kezdődött. Természetes hát, hogy az emberi beszédjelenségek is idetartoznak. Az is tény, hogy az első hangutánzó szavak ige-névszók voltak, vagyis főnévi és igei tulajdonsággal egyaránt rendelkeztek. Idővel külön önállósodott a főnévi és külön az igei jelentés. Így a magy. *süvölt süvül-* relatív szótóvével összetartozik a magy. *szól* ige és a magy. *szél* főnév.

A TESz szerint a magy. *süvölt* 'sípól, füttyül, (személy) sivít, visít, zúg, (kígyó) sziszeg, (hangszer) éles, magas hangon szól, (madár) rikolt, (szél) zúg, (személy) zihál, hörög, A szócsalád tagjai származékszavak, alapszavuk a *sí* ige v-s töváltozata. (TESz) < magy. *süvöl-*: relatív szótó (< *süvö-*: abszolút szótó + *-l-*: képző) + *-t-*: képző.

A magy. *üvölt* 'kiált, kiáltoz, (személy) fájdalmában, dühében ordít, (szél, vihar) erős hang kíséretében, nagy erővel fűj, tombol, (állat) elnyújtott, mély hangot ad'. Hangutánzó eredetű. Alakulásmódjára ld. *süvölt*. (TESz) < magy. *üvöl-*: relatív szótó (< *üvö-*: abszolút szótó + *-l-*: képző)

+ -*t*: képző.

Mint hogy a beszédünk alapja olyan hangutánzó szó, amellyel elsőként a víz hangját utánozták, ezért a magy. *szó*, *szól* szavakat és nyelvi kapcsolatait is figyelembe kell venni. Fontos egy tovább képzett alakból kiindulni, vö.:

magy. *szolnok* ~ *szónok*

Szerkezeti felépítésük: *szol-*, *szó-*: relatív szótő + *-nok*: foglalkozásnév képző. A *szónok* a TESz-ben a magy. *szó* címszónál található: 'hang, kiáltás, beszéd, az, amit valaki mond (kijelentés, kérdés, intelem, ígéret, vélemény stb.), a nyelv legkisebb önálló értelmű egysége, beszélgetés, tárgyalás, szóbeszéd, híresztelés, szóhasználat, szófűzés', szólás 'frázis, (magas szintű) nyilatkozat, felhívás (néphez, nemzethez)', szózatol 'hangot hallat', stb... Ősi örökség az ugor korból. vö.: vog. Ko. *sauy* 'zajgó', ...É. *saw* 'szó, hang', *kaj-* *saw* 'felkiáltás, ima' ...*sou* 'dallam', ...Az ugor alapnyelv e szava török eredetű, vö.: türk *sab* 'szó, beszéd', Kāšy. *sav* 'szó, mondás, történet, hír, üzenet, hírnév, dicsőség', ujjg. *sab* 'szó', *sav* 'beszéd, üzenet, szó', oszm. *sava* 'hír, újdonság, örömhír', ...A magyar *szó* a *v*-s tövű névszók közé tartozik....(TESz)

Az oszmánban megvan az *-l*-es alak, vö.: oszm. *čalmak* 'szólni' (< *čal-*: relatív szótő + *-mak*: főnévi igenév képző). A *č*- szókezdő eredeti *t*- fejleménye: *t* -> *t'* -> *č*-.

A magyar *szó* végső alapja olyan hangutánzó szó lehetett, amely a víz hangját utánozta. A magy. *szó* a kutatás jelenlegi állása szerint 'nyelvnek meghatározott hangalakú és jelentésű, viszonylag önálló egysége....' (MEK)

A kezdő mássalhangzó az *sz-* a magyar *szó*-ban eredeti *t*- fejleménye, amelynek háttérében sok hangutánzó szó van, széles skálája használatos ma is.

A magy. *szó* családjába tartoznak további nyelvi adatok, vö.: Finn: *sana* 'szó, hír, üzenet', *sanele-* ld. *sano-* 'mondani', *sanele-* 'mondogatni, beszélni, elbeszélni, beszélgetni, tollba mondani, ráolvasni, bővíteni', *sanoma* 'hír', amely mögött számos hangutánzó szó van, pl. *sihahta-* 'szisszenni', *sihertä-* 'sziszegni, turbékolni, csicseregni, zokogni', *sihinä* 'sziszegés', *sikertä-* 'csicseregni', *sinko-* 'pattogni, röpködni', *sinku-* 'süvölteni, sivítani, zúgni, haragosan beszélni, ráförmedni valakire, pörölni', *sinku-* 'visszapattanni, szétpattogzani', *sipatta-* 'susogni, sugdosni', *sipertele-* 'susogni, sugdosni, hízelegni', *sipise-* 'susogni, sügni, sugdosni', *sirko-* 'csicseregni, recsegetni, ropogtatni', *siuko-* v. *siuku-* 'sivítani, suhogni, zúgni, suhogva mozogni', *sohise-* 'sisteregni, sziszegni, zúgni, tajtékezni', *sohotta-* 'sisteregetni, sisteregni, csörgedezni', *soi-* infinitív *soida-* 'hangzani, csengeni, zengeni', *soitta-* 'hangszeren játszani, csengetni, harangozni', *sointi*, *sointo* v. *sointu* 'hangzás, összhangzás', *sointu-* 'összhangzani, hangzani', *sointuise* 'összhangú, harmónikus', *soitanta* v. *soitanto* 'hangszeren játszás, zeneszó', *soitelma* 'hangszeren játszás, zene, zenedarab, zenei előadás, hangszeres zene', *soittajaise* 'hangverseny', *soittime* 'hangszer', *soitto* 'hangszeren játszás, zeneszó, hangszer', *sokeroitta-* 'ügyetlenül v. vaktában tenni valamit, csacsogni, fecsegni', *sokerta-* 'összekeverni, zavarni, összebonyolítani, törni (nyelvet), érthetetlenül beszélni, hebegni, dadogni', *sola* 'tompá hang, csörömpölés, csörgés, zörgés', *solaja-* infinitív *solata* 'tompán hangzani, csörömpölni, csörögni, csörgedezni, csorogni', *solikoitse-* 'csörömpölni, csörömpölve mozgatni', *solise-* 'tompán hangzani, csörömpölni, csörgedezni', *solju-* 'tompá hanggal mozogni, siklani', *solotta-* 'csörömpölni, tompá hanggal mozgatni v. rázni, csörömpölve mozogni v. siklani', *sommelta-* v. *sommerta-* 'selypesen v. dadogva beszélni, fecsegni, csacsogni', *songerta-* 'ügyetlenül, esetlenül tenni valamit, érthetetlenül beszélni, törni (nyelvet), rosszul vagy hamisan szólni vagy hangzani', *sonkkaa-* 'morogni, pörölni, zsémbelni, szidni',

sopero 'érthetetlenül beszélő, selypítő, dadogó, hebegő', *sopina* 'morgás', *sopise-* 'morogni', *suhaja-* infinitív *suhata-* 'sziszegni, zúgni, suhogni', *suhahta-* 'szisszenni, zúdulni, súgni, sziszegéssel, zúgással, suhogással hirtelen tenni valamit', *suherta-* 'csipegni, csicseregni', *suhuttele-* 'zúgni, sziszegni, sívítani', *suihka-* vagy *suihkaa-* 'sívítani, sziszegni vagy sívítva vagy sziszegve mozogni, menni vagy repülni, hirtelen tenni valamit', *suihku* 'sívítás, sívító mozgás, vízsugár, sugárfény, szikrázás, láng', *suikaise-* 'sívítani, sívítva mozdulni, surranni, osonni, sietni', *suiskahta-* 'sívítva mozdulni', *surise-* 'dongani, surrogni' (SZINNYEI 1884).

Az altáji nyelvek adatai közül az említett oszm. *čalmak* 'szólni' szón kívül a magy. *szó*-hoz kötődnek a következők:

Ótörök *sab*, *sav*, *söz* (< *sa-*: abszolút szótő + *-b*, *sa-* + *-v*, *sö-* + *-z*) 'szó, beszéd', a *sözlä-* 'beszélni' relatív szótöve (*söz-*: relatív szótő + *-lä*: képző), amellyel kapcsolatos hangutánzó szavak és világosan hangutánzó alapú szavak ismertek, vö.: *si ʘ si ʘt-* 'zengeni, zümmögni', *si ʘlä-* 'zengeni, zúgni', *si ʘik* 'légy' (DTS)

Az ótörök *sab*, *sav*, *söz* alakváltozata a csuvas *sămax* 'szó, beszéd', *sămaxla-* 'beszélgetni' ÓT. *sab*, ...XII-XII. század *sav*, *sabyg* (Tárgy eset) 'szó, beszéd' (JEGOROV 1964)⁶¹ < csuvas *să-*: abszolút szótő + *-max*:képző, *sămax-*: relatív szótő + *-la-*: igeképző, ÓT. *sa-*: abszolút szótő + *-b*: képző, XII-XII. század *sa-* + *-v*, *sa-* + *byg*.

Alakváltozata a bask. *hy ʘ* (< *hy-*: abszolút szótő + *-ʘ*: képző) 'szó', tat. *süz* (< *sü-*: abszolút szótő + *-z*: képző) 'szó'.

Rokonuk a csuv. *sasă*, *sas* 'hang, hír, híresztelés, szóbeszéd', azerb. *säs*, gag., kazah, k.kalp., türkm., oszm., kumük *ses*, üzb. *sas* 'hang'... (JEGOROV 1964) < csuv. *sa-*: abszolút szótő + *-să*: képző, *sa-* + *-s*), azerb. *sä-** + *-s*, gag., kazah, k.kalp., türkm., oszm., kumük *se-* + *-s*, üzb. *sa-* + *-s*.

Az abszolút szótővel összetartozik a csuv. *te-* 'mondani, beszélni'...KB. *ta*,...altV. *te*, MK. sárga ujj., hakasz *ti*, ujj. *dä*, azerb., oszm., tat., gag., üzb., ojr., kazah, nog., k.kalp., kumük *de*, tuv. *de*, *dī*, kirg. *dej*, türkm. *dij*, jak. *die* 'beszélni, mondani'. (JEGOROV 1964)

A mongolban is megvannak a megfelelők, vö.: mong. *duu* 'hang', *tol'* 'szótár' (< *to-*: abszolút szótő + *l'*: képző). A mong. *üg* 'szó' és az *ögülex* 'beszéd' szótöve az *ögü-* idetartozik, ahol a szókezdő mássalhangzó elenyészett ugyanúgy, mint a magy. *ige*, *igen*, *igaz* szóban.

Az indoeurópai nyelvcsaládba sorolt nyelvek közül a magy. *szó* rokonságába tartozik az orosz *slovo* 'szó'. A jelen álláspont szerint indoeurópai típusú közszláv szó. Ugyanaz a töve, mint a *slava* 'dicsőség, hírnév' szónak... (SIS) < *s-*: abszolút szótő + *-lovo*: képző. A szó háttérében itt is vannak hangutánzó szavak, pl. or. *zvuk* 'hang' Közszláv szó. < **zvonk*... (SIS), *zvonok* 'csengetés', *zvon*, *zvonkij*.

Idetartozik az or. *da* 'igen'. Az or. *reč-* 'beszélni' < *rekti-* 'beszélni, mondani'... (SIS) hangalakjában is szorosan kötődik a folyó folyásához. A relatív szótő rokona az or. *skazat'* 'mondani' *skaza-* relatív szótöve, a *ska-* abszolút szótő pedig az abszolút szótővekkel.

A magy. *szó*val közös gyökerű az angol *saw* 'szólásmondás, közmondás', *sing*, *sang*, *sung*

⁶¹ Megjegyezzük, hogy a magy. *nyelv* szóval van közelebbi kapcsolatban a csuv. *čělxe*: 'nyelv, beszéd', KB.,...ujg., üzb., kirg., kazah, k.kalp., nog., kumük, alt.V., ojr., hakasz *til*, *tat.*, bask. *tel*, azerb., oszm., gag., türkm. *dil*, tuv. *dyl*, jakut *tyl* 'nyelv, beszéd'... (JEGOROV 1964)

'énekel, dalol, (megénekel) versben, zümmög, duruzsol (víz forrva), cseng (fül), füttyül, zúg (szél)', a **word** (< *wor-*: relatív szótő + *-d-*: képző) 'szó', ang. **talk** (< *ta-*: abszolút szótő + *-lk-*: képző) 'beszélgetés, társalgás, beszéd, megbeszélés, előadás (könnyed stílusban), csevegés, beszámoló, fecsegés, üres beszéd, beszéd tárgy, téma, beszél...'.
 Idekötődik az ang. **word**, német **das Wort** 'szó, beszéd, kifejezés, szólásmód, mondás'.

A 'szó' jelentésű szavak családjába tartozó szavak hangtanilag pedig úgy függnek össze, hogy eredetibb a szókezdő *t-* (vö.: magy. *tilinkó*, tör. *til* 'nyelv', ang. *talk* 'beszélgetés'), *t-* > *d-* zöngésedést (örzi a magy. *dilinkó*, török nyelvekben *dil* 'nyelv'), további réshangúsodást *t-* > *d-* > *z-* (vö.: ném. *die sage* 'szóbeszéd, mendemonda, monda, rege', az eredeti *t-* > *th* (ű) > *s-* réshangúsodás (vö.: magy. *szó*, finn *sana*, csuv. *sasã, sas* 'szó, hang', ang. *saw* 'szólásmondás, közmondás', *sing, sang, sung* 'énekel, dalol), *t-* > *th* (ű) > *t-* > *th* (ű) > *h-* (vö.: bask. *hy* 'szó', esetleg magy. *hang*), a zöngés és zöngétlen réshang ʔ, ű- további hangok előzménye lehetett: ʔ > *l-* (vö.: lat. *lingua* 'nyelv (beszélőszerv), beszéd (beszélt) nyelv', ʔ > *w-* (vö.: ang. *word* 'szó'), ʔ > *w-* > *0-* (vö.: magyar *ige*, mong. *üge*, oszm. *ö-*), a szókezdő nazalizációja (vö.: magy. *nyelv, nyikorog, nyávog*).

Jelentés tanilag három fő csoportba tagolódnak, a hang, a szó és a nyelv jelentések köre csoportosulnak, de már egy nyelven belül is gyakran szinonimák, nyelvek közötti viszonyukban pedig világosan átmennek a jelentések egymásba.

A magyar *szó* nem lehet ugor kori török jövevény. Ezt indokolják a mélyebb összefüggésekre utaló, mindhárom nyelvcsalád nyelveiben ismert és használt adatok, amelyeknek az összehasonlító hangtani vizsgálata szerint a magyar *szó*, *szav-* etimológiailag összetartozik a török *sab, sav, sabyg* és a csuvas *sămax, săvă, sāv* 'dal, csasztuska, ének szavai, melódia, ének' stb., latin *sonō* 'hangzik, cseng, szól', angol *saw* 'szólásmondás, közmondás', *sing, sang, sung* 'énekel, dalol, (megénekel) versben, cseng (fül), füttyül, zúg (szél)', német *die sage* 'szóbeszéd, mendemonda, monda, rege' stb. szavakkal.

Alaktani oldalról megközelítve a magyar *szó-* és a *szav-* töváltozat összetartozik, a *szav-* szerkezeti felépítése *sza-*: abszolút szótő + *-v-*: képző. A *szó* formában a hosszú magánhangzó örzi a nyomát a képző kezdő mássalhangzójának. Világos, hogy a *-0* (magy. *szó*), *-v* (magy. *szav-*, ÓT. *sav*), *-l* (magy. *szol-*, oszm. *čal-*) etimologikus hang. A *-t* eredetű *-δ* fejleménye az *-l*, a *-w* (vö.: ang. *saw*⁶²), a *-w* tovább változott: *-w* > 1. *-v* 2. *-b* (ÓT, szab), 3. *-m* (csuvas *sămax*), 4. *-V* (magy. *szóu*) > *-0* (magy. *szó*).

A magyarban ugyanazon a helyen *-l-* (*szolnok*), *-v-* (*szaval*)-*V-* (*szóunok*), *-0-* (*szónok*) van.

A főnévi jelentésű magy. *szél* ld. 3.418. Kāšγ. *burān* 'hóvihar' ~ magy. *vihar* címszónál.

Az abszolút szótő eredetibb alakja *tVtk, tVtkV, tVtVk, tVtVkV* lehetett. Az eredeti mássalhangzók *t* illetőleg *k* volt. A szókezdő *t-* fejleményei a fenti *d-*, *ž-*, *z-*, *cs-*, *s-*, *sz-*, *0-*. A használat során tovább alakult a második (*-t-*) és a harmadik (*-k-*) mássalhangzó is. Ezeknek a fejleményei különböző alakokat mutatnak a fenti szavakban.

3.433. Kāšγ. *satūlā-* 'részletesen, bőven beszélni' ~ magy. 1. *beszél*, 2. *sűrű*.

⁶² Az angolokhoz kétféleképpen is eljuthatott a szkíta nyelvi kultúra: 1. a görög-latin vonalon, 2. szarmatákat telepítettek a Brit szigetekre.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *satū*:- relatív szótő + *-lā*:- képző.

A relatív szótő összetartozik a magy. sűrű és a gyakori szóval. A TESz szerint a magy. **sűrű** 'forgó, örvénylő, tekergő, tömött, dúsan nőtt, vastagon folyó, árnyékoló, sötét, homályos, egymáshoz közeli részecskékből álló, sok szennyező anyagot tartalmazó (levegő, füst, köd), gyakori, rövid időközönként következő, tömzsi, vaskos, sürgő-forgó, szorgoskodó, erdő mélye, bozótos vadon, valaminek a sűrű, sötét része, belseje, emberek nyüzsgő tömege'. Származékszó. (TESz) < *sú*:- abszolút szótő + *-rű*:- képző.

A magy. **gyakori**, **gyakran**, **gyakorta** tövei is idetartoznak.

3.434. Kāšy. *sažūlā*- 'keskeny szalaggal körbe vonni' ~ magy. **szősz**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *sažū*:- relatív szótő + *-lā*:- képző.

A relatív szótővel összetartozik a csuv. **sūs** 'haj', ÓT., MK., csag., azeb., türkm., oszm. *sač*, üzb. *soč*, ujjg. *čač*, KB. *säč*, kirg., alt. *čač*, tat. *čeč*, bask. *ses*, hak. *sas*, miser *cec*, kum. *čas*, kazak, k.kalp., nog. *šaš* 'haj', vö.: mong. *üs(en)*. (JEGOROV 1964) < csuv. *sū*:- abszolút szótő + *-š*:- képző, ÓT., MK., csag., azeb., türkm., oszm. *sa-* + *-č*, üzb. *so-* + *-č*, ujjg. *ča-* + *-č*, KB. *säč*, kirg., alt. *ča-* + *-č*, tat. *če-* + *-č*, bask. *se-* + *-s*, hak. *sa-* + *-s*, miser *ce-* + *-c*, kum. *ča-* + *-s*, kazak, k.kalp., nog. *ša-* + *-š* 'haj', vö.: mong. *ü-* + *-sen*.

A relatív szótő rokona a 'növényi szár' és a 'tutaj' jelentésű magy. **szál** szó is. A TESz külön címszó alatt tárgyalja őket, vö.:

magy. **szál** 'szőrzetnek, tollazatnak egy eleme, növényi szár, fűszál, nádszál stb., hosszú, egyenesen felmeredő tárgy, kőszál, szálfá, rendszerint tagadó kifejezésben nagyon kevés, kicsi, fonál, cérna, illetőleg ennek egy darabja, meghatározott számú (személy vagy tárgy), magas, egyenes tartású (személy, termet), hossz mérték egysége: öl, hat láb, kötelék, kötelék, bonyolult történésnek egy összetevője, bonyolult szerkezeti egységnek egy tényezője, fának, hasadása, hasadási iránya'. Vitatott eredetű. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *seilä*, *sīl* 'szálka', *sa'ilä* 'hegyes karó', osztj. *sāyel* 'szilánk, lécs (a halrekesztéken)', zürj. *d'žav*, *d'žal* 'fenyőfáklyához hasonlító lécs vagy faforgács', mdE. *šalgo*, *šalgä*, mdM. *šalgä* 'pálca, botocskas', mdE. *šalgo-*, *šalgu-*, mdM. *šalgä-* 'szúr', fi. *salko* 'hosszú rúd', lp. *čuolgo*, *čul'gu(m)* 'emelő rúd, rúd, amivel a hálót a jég alá tolják'. (TESz) < magy. *szá*:- abszolút szótő + *-l*:- képző, vog. *sei-* + *-lā*, *sī-* + *-l*, *sa'i-* + *-lā*, osztj. *sāye-* + *-l*, zürj. *d'ža-* + *-v*, *d'ža-* + *-l*, mdE. *šalgo*, *šalgä*, mdM. *ša-* + *-lgä*, mdE. *ša-* + *lgo-*, *ša-* + *-lgu-*, mdM. *ša-* + *-lgä-*, fi. *sa-* + *-lko*, lp. *ču-* + *-lgo*, *ču-* + *-l'gu(m)*.

A megnevezéshez a mintát a forrásfolyó adta. Vö.:

Ėne Šavalė f. Ašm.IV.117.: csuv. *Ėne Šavalė*, az or. *M(alyj) Civil'* mellékfolyója, a csuv. *Šurā-Xājārlā* folyóval együtt alkotják az or. *Mal(yj) Civil'* folyót a Kir-i erdőség-ben (or. Kirskoje lesničestvo), NAP:-, Ar:-.

< csuv. *Ėne*

+ *Šavalė* ← *Šaval*: folyónév

+ csuv. *-ė*: birtokos személyjel

Šaval f. Ašm.XII.8.: csuv. *Šaval* or. *Civil'*, folyó neve, NAP:-, Ar:-.

< csuv. *Šaval*: folyó neve.

or. *Civil'* ← nem or. *Civil'* < *Šivil*.

Šaval šyvě f. Ašm.XII.8.: csuv. *Šaval šyvě*, ugyanaz, mint csuv. *Šaval*, NAP:-, Ar.: csuv. *Šaval šyvě* A., C.

< csuv. *Šaval*: folyó neve

+ šyv 'víz'

+ -ě: birtokos személyjel

Šalav f. Ašm.XII.35.: csuv. *Šalav*, ugyanaz, mint *Šaval*, NAP:-, Ar.: -.

< csuv. *Šalav*: folyó neve

Šalav šyvě f. Ašm.XII.35.: csuv. *Šalav šyvě* Ka, folyó neve, a csuv. *Unkă šyvě* a csuv. *Šalav šyvě*-be folyik, NAP:-, Ar.: -.

< csuv. *Šalav*: folyó neve

+ šyvě ← csuv. šyv 'víz'

+ -ě: birtokos személyjel.

Šavra šāl f. Ašm.XI.16.: csuv. *Šavra šāl*, patak, szakadék neve, NAP:-, Ar.: -.

< csuv. *Šavra* ← csuv. *šavra* 'kerek'

+ šāl ← csuv. *šāl* 'forrás'.

Teljesebb alakot mutat Kāšy. **jalig** 'a kakas fésűje'. < *ja*:- abszolút szótő + *-lig*: képző.

A Kāšy. *sažū*:- relatív szótőnek alakváltozata a magy. *sül*, *sün*, amely a tuskéiről kapta a nevét.

A csuvas *šāl* 'fog' szóban *-l-* található az *-n-* nazális helyén, mindkettő eredeti *-t-* fejleménye. A rákövetkező *-k-* vagy a fejleménye a *-g-* pedig eltűnt. Ez az *-l-* megvan a magy. *sül* és a *süllő* (*sül* + *-lő*) 'fogas' szóban, az *-n-* a *sün* változatban, ugyanakkor etimológiailag rokonuk a magy. *piszke* és a *tüske* is. Ez utóbbiakban az *-n-*, *-l-* megfelelője már *-s-* illetőleg *-sz-*. Az *-s-* változatot őrzi számos más török nyelv is, pl. tat., bask. *teš* 'fog' stb. A szókezdő mássalhangzók közül a *t-* a kiinduló, ennek valamilyen irányú fejleményei az *f-*, *p-*, *š-*. Szó belsejében az *-n-*, *-l-*, *-s-* (*-sz-*)-re is van példa. Az adatokból egyértelmű a jelentéstani összefüggés, szerkezetileg azonos a felépítésük, hangtanilag pedig beletartoznak abba a rendszerbe, amelyet a Volga-Urál vidéke földrajzi neveinek a hangtana híven tükröz. A fent említett különböző nyelvi adatok közös gyökérhez, a szkíta-hun nyelvekhez vezetnek. Az egyes szavak etimológiája csak ennek a figyelembe vételével és az egymással való összefüggésben írható meg.

Alakváltozatuk a magy. **szálka**, *szájka*, *száka*, *szíka* 'szilánk, apró szálacskaszerű növényi törmelék, (valakinek a szemében) rosszállást vagy irigységet kiváltó, ellenséges lépésre ingerlő dolog, ritkán személy, a kalász toklászairól kinövő szálak képződmény, a hal szálak csontocskája, a hús rostszála, vékony, pipagyújtó fácska, gyufa, a hüvelytermés oldaláról lehúzható rostos szálacska, elégtelen osztályzat a diáknyelvben'. Származékszó, a *szál* főnévből jött létre *-ka* kicsinyítő képzőbokkal. (TESz). < magy. *szá*:- abszolút szótő + *-lka*: képző.

A TESz szerint a magy. **szilánk** 'szálka, forgács, kirojtosodott rongy, foszlány, igen kevés valami, valamiből egy keskeny darab, szelet (ennivaló), széttört cserépnék, porcelánnak, üvegnek apró, szúrós, éles darabkája, kalász szálkája'. Származékszó a *szil* 'hasít, vág' igéből alakult. (TESz) < magy. *szi*:- abszolút szótő + *-lánk*: képző.

A TESz szócikk írójának az álláspontját nem igazolják a kutatásaink. A *szilánk* és a *szel* ugyanaz a relatív szótő, ahol a *-lánk* és az *-l* egymásnak alakváltozatai. Az egyik a nomen-verbumnak a névszói jelentését vitte tovább, a másik pedig az igeit.

A relatív szótó nomen-verbum volt, amelynek igei megfelelője a magy. *szel* 'vág, hasít', amely a TESz szerint *szel* 'egyenes irányban simán vág, egy keskeny kis darabot levág, valamely közegben gyorsan, simán, akadálytalanul halad, valahol átmegy, valamit keresztez, üt, ver, ráüt valamely testrésze'. Ősi örökség a finnugor korból. (TESz) < *sze-*: abszolút szótó + *-l-*: képző.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt. Más alakja is idetartozik, ilyen a magy. *szecska* és az oszm. *szecs-* 'választ'. A *-cs* ugyanúgy eredeti *-t* fejleménye, mint az *-l*. A *-t* van meg a magy. *metsz* ige *met-* tövében.

Idetartozik az angol *silk* 'selyem' < *si-*: abszolút szótó + *-lk-*: képző.

A *szálka* olyan képződmény, amely elsődlegesen vékony, növényi kinövés, túske, amely a forrásból kihajtó keskeny folyóról kapta az elnevezést. A *szálka* szóval etimológiailag összetartozik magy. *szilánk*, a *sül* 'sün' neve, s az angol *silk*, or. *šolk*, magy. *selyem* és a *szál* szó. A *selyem* esetében a selyemhernyó készítette szálra kell gondolnunk.

Idetartozik a csuv. *šilxe* 'sörény', ÓT. (jeny.) *jel*, jak. *siäl*, azerb., türkm., kum., nog., bask., tat. *jal*, kirg., kazak, k.kalp. *žal*, karacs. *džal*, ojr. *d'al*, tuv. *čel*, hak. *čilin*, ujj. *jajla*, üzb. *jol*, oszm. *jele* 'sörény', oszm. *jal* 'ló marja, tarkó', mong. , kalm. *del* 'sörény'. Vö.: perzsa *jal* 'nyak, sörény, tarkó'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ši-*: abszolút szótó + *-lxe*: képző, ÓT. (jeny.) *je-* + *-l*, jak. *siä-* + *-l*, azerb., türkm., kum., nog., bask., tat. *ja-* + *-l*, kirg., kazak, k.kalp. *ža-* + *-l*, karacs. *dža-* + *-l*, ojr. *d'a-* + *-l*, tuv. *če-* + *-l*, hak. *či-* + *-lin*, ujj. *jaj-* + *-la*, üzb. *jo-* + *-l*, oszm. *je-* + *-le*, oszm. *ja-* + *-l*, mong. , kalm. *de-* + *-l*, vö.: perzsa *ja-* + *-l*.

A személynevekben is megvan a 'szál' mint termet jelentés, vö.:

Deli csn. ← magy. *deli* 'bátor, délceg, katona, testőr'. (KÁZMÉR 1993) < *De-* + *-li*.

Dél csn. (KÁZMÉR 1993) < *Dé-* + *-l*.

Délceg csn. ← magy. *délceg* '1. szilaj, féktelen, makacs 2. büszke, kevély' (KÁZMÉR 1993) < *Dél-*: relatív szótó (< *Dé-*: abszolút szótó + *-l-*: képző) + *-ceg*.

Mint említettük, a közszók közül idetartozik a magy. *süllő* 'fogas'. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó: csuv. *šāla*, bask *hyla*, k.kalp. *syla* 'fogas, süllő' (TESz). < magy. *sül-*: relatív szótó + *-lő*: képző, csuv. *šā-*: relatív szótó + *-la*: képző, bask *hy-* + *-la*, k.kalp. *sy-* + *-la*.

A magy. *sül* ld. *sün*, *süjdisznó*, *süvinydisznó*, *szűrdisznó* 'tüskésbőrű, rovarevő kis emlős állat, szórós, tüskés növényi termés'. Ősi örökség a finnugor korból. (TESz) < magy. *sü-*: abszolút szótó + *-l*: képző, *sü-* + *-n*, *sü-* + *-j*, *süví-* + *-ny*, *szű-* + *-r*.

A magyar *sál* és az idegen nyelvi megfelelők a tárgy hosszúkás alakja, tekerhető formája révén kötődik a folyóhoz. A *felsál*, mint színhús a forráshoz, a maghoz vezet. A *sallang* szó a lelógó szálat jelenti, a *sál* tő és a *szál* szó rokon. A *selyem* szó is idetartozik etimológiailag, a *-lyem* képző a *lik* és a *-lő*, *-l* stb. változata. A *süllő* szó *sül-* töve és a *sül* 'sün' tartozik össze közelebből a túske jelentés kapcsán. Végző soron valamennyi a víz valamely tulajdonságát hordozza magában.

Eleink gondolkodása szerint a fog ugyanúgy kinövés, mint a haj, ezért idetartozik a csuv. *šāl* 'fog', azerb., kirg., tuv. *šiš* 'hegyes végű pálca', ujj. *čiš*, türkm. *tiš*, tat., bask. *teš*, 'fog' (JEGOROV 1964) < csuv. *šā-*: abszolút szótó + *-l*: képző, azerb., kirg., tuv. *ši-* + *-š*, ujj. *či-* + *-š*, türkm. *ti-* +

-š, tat., bask. *te-* + -š.

A magy. **szalag**, *szallag* 'hajlékony anyagból készült, átfogó, kötöző szerepű, keskeny, hosszú csík, díszül alkalmazott pántlika, (emberi, állati szervezetben) keskeny, rostos, főként rögzítő vagy összekötő szerepű képződmény, sávszerűen húzódó, hosszan elnyúló vagy kanyargó vonalú valami, futószalag mellett dolgozó munkacsoport, folyton mozgó, körben futó műszaki szállítóberendezés'. Valószínűleg származékszó, de alapszava és képzésmódja vitatott. 1. *szal-* alapszó ősi örökség az ugor esetleg a finnugor vagy uráli korból, vö.: osztj. *sa-l3* 'heveder, a rén hátán levő szíj, amelyhez a hám erősítve van', sölj: *söl kè:l* 'a rén hasi hevedere', (*kè:l* 'kötél'), cser. *sol: kit-sol* (karkötő, karperec' (*kit* 'kéz')) 2. A *szál* főnév *-k/-g* denominális nőmenképzős származéka. (TESz) < magy. *sza-*: abszolút szótó + *-lag* képző, *szal-* + *-lag*, osztj. *sa-* + *-l3*, *sö-* + *-l*, cser. *so-* + *-l*. Egyik magyarázat sem igazolt, ám az adatok idetartoznak.

A magy. **iszalag** 'rekettye, madárberkenye, fűzfa, erdőkben közönséges, felkapaszkodó, szívós szárú cserje'. Szerb-horvát vagy szlovén eredetű, vö.: szb.-hv. *svlak, slak* 'szulák', szln. *slak* 'szulák'. (TESz) < *i* + *szalag* (< *sza-*: abszolút szótó + *-lag*: képző).

Igei változata a magy. **szil** 'hasít, vág, simára farag, gyalul, vékonyan fölkapál, reszel'. A székelyeknél *szilánk* értelemben önálló szó. Valószínűleg ősi hangutánzó szó a finnugor korból. (TESz) < magy. *szi-*: abszolút szótó + *-l*: képző.

A magyar szó nem lehet örökség a soha nem létezett finnugor korból.

A magy. **szil** 'erdőben, vízparton más fákkal vegyesen él, kemény anyagú, fogazott levelű, szárnyas termésű fa'. Ősi örökség a finnugor korból. (TESz). < magy. *szi-*: abszolút szótó + *-l*: képző.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

A magy. **szilács** '(fűzfa)vesszőből hasított szalag, melyből különféle tárgyakat fonnak, kötöznek, az élőfa törzsének a hancs és geszt közötti része, fáklyának való, vékonyra hasított fa, gyalukéssel csinált forgács, apró törmelék, szilánk, papucskéreg'. Származékszó, alapszava a 'vág, hasít' alapjelentésű *szil-* ige. (TESz) < magy. *szilá-*: relatív szótó + *-cs*: képző.

Alakváltozata a magy. **gyalu**, amely a TESz szerint 'forgácsoló kéziszerszám, zöltségfélék felaprítására szolgáló szerszám, földgyalu'. Vitatott eredetű. 1. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó. Közvetlen előzménye nem mutatható ki. Vö.: oszm. *ışkı* 'kétnyelű kés, tat. *iši-* 'dörzsöl, súrol', *iški* 'nyeles kés', bask. *yiši-* 'gyalul', *yiški* 'gyalu', kirg. *žiši-* 'gyalul', nog. *iški-la-* 'ua.'. 2. Ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *iar, iarra* 'színlővas', *iark-*, *iorγ-* 'vakar, gyalul'. E magyarázat szerint az *r* hangú alakváltozat volna az eredetibb. (TESz) < magy. *gya-*: abszolút szótó + *-lu*: képző, oszm. *ı-* + *-şkı*, tat. *ī-* + *-ši-*, *ī-* + *-ški*, bask. *yī-* + *-ši-*, *yī-* + *-ški*, kirg. *ži-* + *-ši-*, nog. *iški-*: relatív szótó (< nog. *ī-*: abszolút szótó + *-ški-*: képző) + *-la-*: képző, vog. *ia-*: abszolút szótó + *-r*: képző, *iar-*: relatív szótó + *-ra*: képző, *ia-* + *-rk-*, *io-* + *-rγ-*.

A TESz álláspontja nem igazolt, ám az adatok idetartoznak. A finnugor elmélet alapján megírt nyelvtan nem működik, hiszen az egész egy alapok nélküli kigondolás, feltétel.

Hangtani oldalról nézve az eredeti szókezdő *t*-nek *gy-*, *y-*, *ž-*, *V-* és *0-* fejleményei egyaránt használatosak. Az abszolút szótóhoz járuló képzők kezdő mássalhangzója is eredeti *-t-*, amelynek fejleményei az *-l-*, *-r-* (< *-δ-* < *-t-*) és az *-š-* (< *-č-* < *-t'* < *-t-*). A magy. *gyalu* végső *-u*-ja pedig korábban *-Vk* volt, amelyet igazolnak a fenti adatok is.

A *gyalu* eredetileg nőmen-verbum volt, amelynek fennmaradtak egyrészt az igei, másrészt a névszói jelentésű változatai.

A szó úgy tartozik ide, hogy ami vékony, hegyes, éles szál, az vágásra alkalmas.

Mint vékony kinövés tartozik ide a magy. **szőr** 'állatok (főként) emlősök, ember bőréből nőtt, szaruanyagból való szál, e szálak összessége, kivéve az emberi haját, bolyhosság, bolyhok (kelmén), daróc, nemez, posztó, növényi részen nőtt szálacska, (lószőrből font) madárfogó hurok, tör, (megnőtt) fák, széles, színes gyapjúszalag, pántlika (párna, dunyha huzatának fűzőjeként, ruha szegélyeként stb.)'. Ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *šār* 'ló farokszőre, lófarok', *soār* 'lószőr'. (TESz) < magy. *sző*:- abszolút szótő + -r: képző, vog. *šā*- + -r, *soā*- + -r.

Rokonuk a magy. *serte* *ser*- töve. A TESz szerint magy. *serte* 'erős, kemény szőr, sündiszó tüskéje, hal uszonya, ecset, nádtető megerősítésénél használt faszegek, rácsszerűen felállított rudacskák, kerítésnek, sorompónak, gátnak kiálló, hegyes részei, tüskézete, szálka, szakáll (növényeken), zsúptető gerince'. A szócsalád alapja a *serte* vitatott eredetű. 1. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó, vö.: Kāšy. *sirt* 'serte', csuv. *šärt* 'serte' len- vagy kenderkefe', tat. *širt*, bask. *širt* 'ua.'. 2. Származékszó, alapszava a *szőr*....(TESz) < magy. *ser*:- relatív szótő (< *se*:- abszolút szótő + -r: képző) + -te: képző, Kāšy. *sir*:- relatív szótő + -t: képző, csuv. *šār*- + -t, tat. *šir*- + -t, bask. *šir*- + -t.

Jegorov szerint a csuv. *šärt* 'sörte, serté, borosta, kefe szőre, sertéből készített eszköz a len fésülésére', MK. *syr*t 'serte', tob., bask. *šyr*t 'serte', vö.: mong. *širkeg*, burj.mong. *širki*, kalm. *širkt* 'serte'.(JEGOROV 1964) < csuv. *šār*:- relatív szótő (< *šā*:- abszolút szótő + -r: képző) + -t: képző 'valamivel ellátott', MK. *syr*- + -t, tob., bask. *šyr*- + -t, mong. *širkeg*, burj.mong. *širki*, kalm. *širk*- + -t.

A vékony, hegyes, éles alakja alapján idetartozik a magy. **szirt** 'magas, meredek, csupasz szikla(csúcs), a nyakcsigolya csontjának kidudorodó csuklója, tarkó, szakadékos part folyókanyarulatban, a mellette levő sebes víz'. Ótörök eredetű, vö.: CC. *sirt* 'hegyhát, domb, csag. *sirt* 'hát (testrészt)', oszm., tat., ujj. mod. *sirt* 'hegyhát, hegygerinc, magaslat, hát (testrészt)', csuv. *särt* 'hegy, domb'. (TESz) < magy. *szir*:- relatív szótő (< *szi*:- abszolút szótő + -r: képző) + -t: képző, CC. *sir*- + -t, csag. *sir*- + -t, oszm., tat., ujj. mod. *sir*- + -t, csuv. *sār*- + -t.

Jegorov szerint a csuv. *särt* 'kiemelkedés, halom, szirt', kazak, kirg. *syr*t 'kiemelkedés, magaslat, felső', oszm., tat., ujj. *syr*t 'hegygerinc, hát, halom', azerb., alt. *syr*t 'gerinc'. (JEGOROV 1964) < csuv. *sār*:- relatív szótő (< *sā*:- abszolút szótő + -r: képző) + -t: képző, kazak, kirg. *syr*- + -t, oszm., tat., ujj. *syr*- + -t, azerb., alt. *syr*- + -t.

Mint látható, a Kāšy. *sažūlā* 'keskeny szalaggal körbe vonni' szónak a *sažū*- relatív szótöve olyan 'szál' jelentésű szó, amelynek megnevezéséhez a folyó vonala adta a mintát, ezért természetes, hogy kiterjedt szócsaládja van. Tekintettel arra, hogy kezdetben ige-névszó volt, ma egyaránt használatosak az ige és a névszói fejleményei.

3.435. Kāšy. **kažīlā** 'csattogni, kattogni' < magy. **kattog**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kaži*:- relatív szótő + -lā:- denominális verbum képző.

Alakváltozata a csuv. **kērle** 'zajongani, dudálni, kopogni, kattogni, dörögni', gag. *gūrle* 'dörögni', *gūr* 'dörgés', oszm. *gūrle*, türkm. *gürrülde*, azerb. *kurulda*, nog. *gürilde*, tat., *görle*, bask. *görölde*, ujj. *gürüldi* 'dörögni, zörögni, kattogni'. < *kēr*, *kür*: hangutánzó szó, amely erős, éles zajt, hangot utánoz. (JEGOROV 1964) < csuv. *kēr*:- relatív szótő (< *kē*:- abszolút szótő + -r: képző) + -le: képző, gag. *gür*- + -le, *gü*:- abszolút szótő + -r: képző, oszm. *gür*- + -le, türkm. *gürrül*:- relatív

szótó (< *gürri-*: relatív szótó + *-l-*: képző) + *-de*: képző, azerb. *kurul-*: relatív szótó [< *kuru-*: relatív szótó (< *ku-*: abszolút szótó + *-ru-*: képző) + *-l-*: képző] + *-da*: képző, nog. *güril-*: relatív szótó (< *güri-*: relatív szótó + *-l-*: képző) + *-de*: képző, tat., *gör-*: relatív szótó + *-le*: képző, bask. *görl-* + *-:* relatív szótó (< *göör-*: relatív szótó + *-l-*: képző) + *-de*: képző, ujjg. *gürül-*: relatív szótó (< *gürü-*: relatív szótó + *-l-*: képző) + *-di*: képző.

Idetartozik az or. ***grom*** 'dörgés' amelynek igei változata az or. ***gremet'*** 'dörögni, zörögni, kattogni'. A SIS szerint indoeurópai jellegű közszláv eredetű szó, vö.: ópor. *grumins* 'távoli dörgés', gör. *chremetaō* 'hang, zaj'. (SIS) < or. *g-*: abszolút szótó + *-rom*: képző, or. *greme-*: relatív szótó (< *g-*: abszolút szótó + *-reme-*: képző) + *-t'*: főnévi igenév képző.

A Kász. ***kažlā-*** rokona a magy. ***kattog, kóto, kóltog, kótyog*** 'így tesz a golya is, mikor kelepel'. A TESz szerint: Hangutánzó eredetű. Tagjainak hangalakja a tárgyak, eszköztök, szerkezetek stb. gyors egymáshoz ütődéséből származó, zakatoló hangjelenségeket utánozza. (TESz) < magy. *kat-*: relatív szótó + *-tog*: képző, *kó-*: abszolút szótó⁶³ + *-tog*, *kól-*: relatív szótó + *-tog*: képző, *kó-*: abszolút szótó + *-tyog*: képző. A *kat-kat* hangutánzó szó elsőként a vízcseppek leesésekor keletkezett hangot utánozta. Idővel a megnevezés átment a hozzá hasonló, más eredetű hang megnevezésére is. Hangtanilag a magy. *kat* alakváltozatai a Kász. *kažl-*, csuv. *kēr-* és a neki megfelelő relatív szótóvelek a fenti nyelvekben, köztük az or. *grom* és a *greme-* relatív szótó.

Alakváltozatuk a magy. *kopog*, amely a ***koppant*** címszónál található meg a TESz-ben. A magy. ***kopog*** 'kemény tárgyat ütögetve vagy más módon szaggatottan ismétlődő hangot idéz elő' stb. Hangutánzó eredetű szócsalád, vö.: fi. *kopata* 'könnyedén ütődik, pattan, reccsen'. (TESz) < magy. *ko-*: abszolút szótó + *-pog*: képző. fi. *kopa-*: relatív szótó (< *ko-*: abszolút szótó + *-pa-*: képző) + *-ta*: főnévi igenév képző.

Hangtanilag a *-p-* is eredeti *-t-* fejleménye (*-t-* > *-th-* > *-φ-* > *-p-*).

3.436. Kász. ***šagīlā-*** 'csengeni' ~ magy. ***cseng***.

Szerkezeti felépítése: Kász. *šagī-*: abszolút szótó + *-lā-*: denominális verbum képző.

Hangtani alakváltozata a csuv. *janrav*, *šānkārtatni*, *čānkārtatni*, *jānkārtatni* 'csengés, zaj'. Jegorovnál megvan a csuv. ***janār*** 'csengeni, zajongani, dörögni, zörögni', bask. *jaŋkyr* 'zajongani, kiabálni' < *jan* 'távrolról hallatszój zaj, hang'. (JEGOROV 1964) < csuv. *janā-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, bask. *jaŋky-* + *-r-*.

További szavaknak alapja a hangutánzó szó, vö.: csuv. ***šānkar*** 'horkolni', ***šānkārčā*** 'seregély' stb. < csuv. *šānka-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, *šānkār-*: relatív szótó (< *šānkā-*: abszolút szótó + *-r-*: képző) + *-čā*: képző.

Megjegyezzük, hogy az abszolút szótó egybeesik az első relatív szótóvel, ezt az alábbi orosz és török szavak is alátámasztják, vö.: or. ***zvonok*** (< *zvo-*: abszolút szótó + *-nok*: képző, , ***zvon*** (< *zvo-* + *-n*), ***zvonkij*** (< *zvon-*: relatív szótó + *-k-*: melléknév képző, + *-ij*), ***zvonit'*** (< *zvoni-*: relatív szótó (< *zvo-*: abszolút szótó + *-ni-*: képző) + *-t'*: főnévi igenév képző). Az or. ***zvuk*** 'hang' korábbi alakja tartalmazott nazálist (< *zvVnk).

Idetartozik a csuv. ***šāna*** 'légy', MK. *sānāk* 'légy, szúnyog', Zamaš. *singek*, MNH, csag. *sinék*, oszm., gag., türkm. *sinék* 'légy', üzb. *suna*, kirg., kazak, k.kalp. *sono*, s.ujg. *sona* 'lódarázs, bögöly', nog. *sona* 'darázs', mong. *sono* 'bögöly'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šā-*: abszolút szótó + *-na*:

⁶³ Egybeesik az első relatív szótóvel.

képző, MK. *sä-* + *-näk*, Zamahš. *si-* + *-ngek*, MNH, csag. *si-* + *-nek*, oszm., gag., türkm. *si-* + *-nek*, üzb. *su-* + *-na*, kirg., kazak, k.kalp. *so-* + *-no*, s.ujg. *so-* + *-na*, nog. *so-* + *-na*, mong. *so-* + *-no*.

Néhány fenti adatban a végső *-k* illetőleg a *-k* eredetű zárhang tűnt el ugyanúgy, mint a magy. **csön** szóban, amelyet a kiszámoló mondókában mondanak, vö.: magy. *Csön-csön gyűrű, arany gyűrű, itt csörög, itt pörög, itt add ki*.

A szótó alakváltozata a magy. *cseng, zeng, dong, sűg, zűg* hangutánzó szó. A szókezdő mássalhangzó eredeti *t-* volt. Elsőként ezek a szavak is a víz hangját utánozták. A TESz szerint a magy. **zeng** 'messzehangzóan szól, hangzik, (menny)dörög'. Hangutánzó eredetű szócsalád. Hangalakja eredetileg fémtárgyaknak, valamint hangszerek húrjainak telten, tisztán, messzehangzóan szóló hangját jelenítette meg. (TESz)

Közeli alakváltozata a magy. **zűg, sűg**.

A magy. **zűg** 'folyamatos, átható, mély hangot ad, zúgolódik, szuszog, zihál, (disznó) párizk, (vizsgán) elbukik'. Hangutánzó eredetű szócsalád. Valószínűleg a hasonló jelentéskörű zuhog igének szóhasadással elkülönült változata, amely a szóbelseji *h* kiesése következtében jöhetett létre. Ld. még *sűg, suhog*. (TESz)

A magy. **zuhog** a TESz szerint '(víz) bőven és zúgva ömlik, (eső) sűrűn hull, zűg, morajlik, sűrűn, gyors egymásutánban ütődik, csapódik valami, nehéz léptekkel szalad, robog'. (TESz)

A magy. **zsong** 'dong, zümmög, nyüzsög, rajzik, (dallam, érzés stb.) elmosódva határozatlanul kavarg, rajzik a tudatban'. Hangutánzó eredetű. Hangalakja eredetileg bizonyos fajta rovaroknak tompa, tartósan zűgő hangját jeleníthette meg. (TESz)

A magy. **dong** a TESz szerint 'tomp, mély hangon szól, zümmög, zűg, valaki vagy valami körül sürgölődik, sugdos, mormog' ld. *dongó* 'zűgő hangot adó rovar'. Hangutánzó eredetű. Hangalakja elsőként bizonyos fajta rovaroknak tompa, tartósan zűgő hangját jeleníti meg. (TESz) A TESz szócikk írójával ellentétben a kutatásaink eredményeképpen elsőként a víz hangját utánozták őseink ezzel a szóval.

A magy. **cseng** a TESz szerint hangutánzó eredetű. Hangalakja a tiszta, éles, magas csengő hangot jeleníti meg. (TESz)

Idetartozik a magy. **cseng-bong**, amely a TESz szerint 'tengődik'. Hangutánzó eredetű ikerszó. Ld. még *peng, teng*. (TESz)

A magy. **peng** '(hangszer megérintett rezgő húrja) zenei hangot ad, (vékonyabb fémtárgy ütésre) csengő, érces hangot ad, hallat, (beszéd) szól, hangzik, cseng'. Hangutánzó eredetű szócsalád. Hangalakja eredetileg a kisebb, vékonyabb fémtárgyaknak, valamint a hangszerek húrjainak az érintése folytán keletkezett hangot jelenítette meg. (TESz)

A magy. **reng** '(nedves) talaj nem áll szilárdan, süpped, (súlyos, szilárd tömeg) erősen remeg, ütemesen rázkódik, (könnyű súlyú, bizonytalan alátámasztású vagy függő tárgy) ide-oda mozog, leng, lebeg, ring, hullámoz, erős hangtól megrengetve visszhangzik'. Valószínűleg hangutánzó-hangfestő eredetű szócsalád. A beletartozó szavak hangalakja a nagy erő hatására bekövetkező rázkódásszerű, remegtető mozgást, illetőleg a mozgás keltette tompa, erőteljes hangadást érzékelteti. (TESz)

A magy. **teng** a TESz szerint 'szűkös viszonyok között él, tengődik'. Ismeretlen eredetű. (TESz) Eredetileg a szűkös viszonyok között tengődő víz hangját utánozhatták vele.

A fenti hangutánzó szavak eredetileg a vízcsepp leesésekor, a víz mozgásakor keletkezett hangot utánzó hangalakulatok voltak. Miután a hangadás és a mozgás együtt jár, ezért természetes, hogy a mozgás megnevezésére is ugyanezt a szót használták. Tovább menve, megnevezték vele a vízcseppet, a vizet, idővel másfajta folyadékot és azoknak valamennyi tulajdonságát.

Számos rovarnak van olyan neve, amely közvetlenül a hangját utánzó szó vagy annak a képzővel ellátott változata. Ilyen a magy. **szúnyog**, Kāšγ. **siṇāk** 'legyet', Kāšγ. **siṇak** 'szunyogok'. < si-: abszolút szótő + -ṇāk: képző, si- + -ṇak. Hozzáteesszük, hogy a hangutánzó jelentés mellett benne van a szóban a rovarnak a szűrő, bökö szerve ill. cselekvése is.

El kell dönteni, hogy a végső -k a tárgyeset ragja-e Kāšyarinál vagy a szótóhoz tartozik. Kérdés, miért használja a többes számot az orosz fordító, mert elvileg így nézne ki az egyes szám alany eset formája.

A csuvasban 'légy' jelentése ismert, vö.: csuv. **šāna** 'légy', MK. **sānāk** 'légy, szúnyog', Zamahš. **singek**, csag. **siṇek**, oszm., gag., türkm. **sinek** 'légy', üzb. **suna**, kirg., kazak, k.kalp. **sono**, s. ujj. **sona** 'lódarázs, bögöly', nog. **sona** 'darázs', mong. **sono** 'bögöly'. (JEGOROV 1964) < csuv. **šā-** + **-na**, MK. **sā-** + **-nāk**, Zamahš. **si-** + **-ngek**, csag. **si-** + **-ṇek**, oszm., gag., türkm. **si-** + **-nek**, üzb. **su-** + **-na**, kirg., kazak, k.kalp. **so-** + **-no**, s. ujj. **so-** + **-na**, nog. **so-** + **-na**, mong. **so-** + **-no**.

Mint említettük, rokonuk a magy. **szúnyog** 'apró, karcsú, hártyás szárnyú rovar, nősténye vérszívó, szitakötő'. A TESz szerint valószínűleg ótörök eredetű, vö.: Kāšγ. **siṅāk** (a városi lakóknál) 'légy', (a nomádoknál) 'szúnyog', csag. **siṅāk** 'légy', oszm., türkm. gag. **sinek** 'szúnyog', hak. **sēk** 'légy', csuv. **šāna** 'légy', mong. **šimaγul**, **šimuγul** 'légy, szúnyog'. A cser. **šāṇa**, **šṇā** a csuvasból való. (TESz) < magy. **szú-**: abszolút szótő + **-nyog**: képző, Kāšγ. **si-**: + **-ngāk**, csag. **si-** + **-ngāk**, oszm., türkm. gag. **si-** + **-nek**, hak. **sē-** + **-k**, csuv. **šā-** + **-na**, mong. **šimaγu-**: relatív szótő + **-l**: képző, **šimuγu-** + **-l**.

A rovar a szívó, szűrő tüskéjéről is (vö.: magy. **szeg**) kaphatta az elnevezést, ennek pedig az alapja olyan hangutánzó szó lehetett, amely a magyarban a **zeng**, **zengő** szóval rokon.

Érdekesség, hogy Kāšγ. **siṇak** 'szúnyog a letelepedett lakosság nyelvében'. A nomádok a legyet nevezik ezzel a szóval. < si-: abszolút szótő + -ṇak: képző.

A szónak rokona a magy. **dongó** szó, amely a **dong** címszónál található a TESz-ben. Eszerint a magy. **dong**, **dúg**, **dunog** 'tompá, mély hangon szól, zümmög, zúg, valaki vagy valami körül sürgölődik, sugdos', **dongó** 'zúgó hangot adó rovar'. Hangutánzó eredetű. (TESz)

Az or. **muxa** a Kāšγ. **siṇak** és társainak az alakváltozata. A szókezdő mássalhangzó eredeti **t-** volt, annak az **m-** ugyanúgy fejleménye, mint a **d-**, az **s-** és **š-**.

3.437. Kāšγ. **kub** 'kancsó' ~ magy. **kupa**.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. **ku-**: abszolút szótő + **-b**: képző.

Idetartozik az or. **kubok** 'kupa'. Már a XII. sz.-tól megvan az írásos emlékekben. Az or. **kubok** (кубок) a кубъ 'nagy. serleg' -ok képzős származéka. (SIS) < or. **ku-**: abszolút szótő + **-bok**: képző,

ku- + b'.

Rokona a magy. **kupa**, amely a TESz szerint 'serleg, kád, csöbör, hordó, egyfajta űrmérték, merítőedény, gesztenye, dió külső burka, tarkó, kupola, mélyedés, gödör, tengelyvégtok, a szem héja'. Latin eredetű, vö.: lat. *cupa, cuppa* 'kád, csöbör, hordó folyadék vagy száraz termés tárolására, sírbolt, kripta', *cuppa* 'serleg' stb. (TESz) < magy. *ku-*: abszolút szótő + *-pa*: képző.

Az adatok idetartoznak, ám a magyar szó latin eredete nem igazolt.

A kúp alakjáról kapta az elnevezést a csuv. **kupa** 'csomó, gabonakereszt', bask., tat. *kübe*, kazak *köpene* 'szénacsomó'. Vö.: or. *kupa* rég. 'csoport, csomó', *vkupe* 'együtt'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ku-*: abszolút szótő + *-pa*: képző, bask., tat. *kü-* + *be*, kazak *kö-* + *-pene*, or. *ku-* + *-pa*, v-: előljáró szó + *kupe*: relatív szótő (< *ku-*: abszolút szótő + *-pe*: képző)

Rokonuk a magy. **kübli küb-** töve és alakváltozata a magy. **kupak** 'mákgubó, sapka, süveg, pipa fedele, zárófedő, előbőr, fityma, tökfaj'. Bizonytalan eredetű. Talán származékszó: a 'csúcs' jelentésű *kúp* –*k* kicsinyítő képzős származéka. (TESz) < *ku-*: abszolút szótő + *-pak*: képző.

Az alakjáról kapta a nevét a magy. **hab** 'hullámverés, tajték', apró buborékokból álló, laza szerkezetű anyag, tajték'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *kop*, *kump*, osztj. *kump* 'hullám', zürj. *gibavni* 'úszik, lubickol, játszik (a hal, miközben a vizen kis hullámok keletkeznek), hullámozik, hullámszerűen mozog, ing, tekergőzik', finn *kummuta* (*kumpuan*) 'bugyog, kibuggyan, hullámozik, felbugyog (forrás), tajtékszik, fő, forr, dagad, bugyborékol', észt *kommuma* 'gyúlik, gyarapodik, gyülemlik', szam. jur. *hāmpa* 'hullám', jeny. *kaba*, tv. *konfu*, szelk. *komb*, *kuumb* 'hullám'. (TESz) < magy. *ha-*: abszolút szótő + *-b*: képző.

Nem igazolt a magyar *hab* szó uráli eredete, a szócikk írója nem említett más adatokat. Idetartozik a csuv. **kāpāk** 'hab, tajték', ÓT., Zamahš., azerb., türkm. oszm., gag. *köpük*, kirg., alt., ojr. *köbük*, ujjg., tuv. *kövük*, kazak, nog., hak. *köbik*, k.kalp. *kobik*, üzb. *küpik* (dial. *küpük*), bask., tat. *kübek*, kum. *geb'uk*, s.ujg. *kevik* 'hab'. Ld. még ujjg. *kop* 'felemelkedni', csuv., tat. *küp* 'felpuffadni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kā-*: abszolút szótő + *-pāk*: képző, ÓT., Zamahš., azerb., türkm. oszm., gag. *kö-* + *-pük*, kirg., alt., ojr. *kö-* + *-bük*, ujjg., tuv. *kö-* + *-vük*, kazak, nog., hak. *kö-* + *-bik*, k.kalp. *ko-* + *-bik*, üzb. *kü-* + *-pik* (dial. *kü-* + *-pük*), bask., tat. *kü-* + *-bek*, kum. *ge-* + *-b'uk*, s.ujg. *ke-* + *-vik*, ujjg. *ko-* + *-p*, csuv., tat. *kü-* + *-p*.

Lényeges, hogy eleink gondolkodásában a boltív alak és a kupa forma, azaz a felfelé dudorodó és a lefelé mélyülő alak megnevezése ugyanaz lehet.

3.438. Kāšy. **tukūlā-** 'odaerősíteni a csatot' ~ magy. **fog**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tukū-*: abszolút szótő + *-lā-*: igeképző.

Eleinknek maga az élet, a természeti környezet kínálta fel a lehetőségeket a megoldásokra. Ha odaerősítettek valamit, akkor odafogattak. Ezt vagy a fogukkal tehették, vagy valamilyen csomót, bogot kötöttek. Természetes hát, hogy mind a *fog*, mind a 'csomó' jelentésű *bog* szó idetartozik, sőt az erő, támaszték is.

A Kāšy. *tukū-*: abszolút szótő rokona a csuv. **těvě** 'csomó, bog, hurok', MK. *tükün*, *tügün*, Zamahš. *tögiün*, ujjg. *tügün*, üzb. *tugun*, kirg., ojr. *tüjün*, alt. *tügün*, *tüün*, tuv. *düüškün*, hak. *tüünček*, azerb. *düjün*, oszm. *dügüm*, türkm. *düvün*, kazak, k.kalp. *tüjin*, tat. *töen*, bask. *töjön*, nog. *tu'in*, kum. *t'ujun* 'bog, csomó'. < vö.: MK., ujjg., tuv. *tüg*, üzb. *tug*, kirg., alt., k.kalp. *tüj*, azerb. *düj*, türkm. *düv*

'csomóval odakötni'. (JEGOROV 1964)

A Kāšy. *tukū-* szótóval összetartozik a magy. **fog** 'megragad, szorítva tart, jövő időt kifejező segédige, zsákmányul ejt, foglyul ejt, megtermékenyül, érzékszervvel felfog, ért, rajta kap, szorult helyzetbe hoz, hatást fejt ki, (jól) működik, igába fog, (valamely betegség) ellep, elhatalmasodik, (érzés) erőt vesz, eluralkodik, befogad, elfogad valakit, foglal, elfoglal, visszatart, zárlat alá vesz, (tiszttségre, szolgálatra) felfogad, fegyelmez, valamire szorít, szoktat, valamihez kezd, elfogad valamit, (igaztalanul) vádol, (vizet) gyűjt, elhatározza magát, indul, piszkít, színét eresztve fest'. Ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *pußβ-*, *pū-* 'megfog', *pūxi-* *pūyi-* *pūwi-* 'fog, megfog'. (TESz)

Miután a szó eredetileg igenévszó volt, ezért nemcsak az igei, hanem a névszói jelentésű szavak is ide tartoznak, vö.: magy. **fog** 'emberi, állati) állkapocsból kinyúló, rágásra használt szerv, létrafok, szerszámnak, eszköznek a foghoz hasonló, hegyes, kinyúló része, (tisztelet) foka'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *peŋ*, zürj. *piñ*, votj. *piñ* 'fog, valaminek a fogazata', cser. *pü* 'fog', md. *pej*, *pev*, *peŋ*, finn *pii* 'fog, pecek', észt *pü* 'fog, fogas kerék, ín, izom'. (TESz)

A magyar szónak a finnugor eredete nem igazolt, de az adatok idetartoznak. A szavunk képzett alakja is ismert, vö.:

magy. **fogas** 'süllő'. Magyar fejlemény, jelentéstapadással keletkezett a *fogas hal*, *fogas süllő* kapcsolat előtagjából. (TESz) < magy. *foga-*: abszolút szótó + *-s*: képző.

3.439. Kāšy. *tikīlā-* 'halk hangot kiadni, tömör, sűrű hangot adni ki' ~ magy. **tik-tak**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tikī-*: abszolút szótó + *-lā-*: ige képző.

Rokona az or. **tixo**, **tixij** 'halk, csendes' töve.

Ld. **3.314.** Kāšy. *tukit-* 'kopogtatni, szöni' ~ magy. **takács**, **3.432.** Kāšy. *žatīlā-* 'csattogni' ~ magy. **csattog**.

3.440. Kāšy. *avkā ugrā* 'menj, irányulj haza' ~ magy. **ugrik**.

Szerkezeti felépítése: első tag: Kāšy. *av* 'ház' + *-ka*: Dat. rag; második tag: *ug-*: abszolút szótó + *-rā*: ige képző.

Rokonuk az ÓT. **ugur** 'irány'. Összetartozik velük a csuv. **jar** 'elküldeni, elengedni', ÓT., KB., Zol.bl., PK. *yd*, jak. *yyt*, alt. *ys,ij* 'elküldeni', tefs. XII-XIII. sz. *ir* 'elküldeni', hak. *ys* 'elküldeni'. (JEGOROV 1964)

A második taggal összetartozik a magy. *irány* és az *ugrik* ige, de a szócsaládba tartozik a *túra* is. Eredetileg a víz túrája, folyása tartalmazta ezt a jelentést, hiszen miközben folyt a víz, egyben irányult is. Következésképp teljesen természetes, hogy a szó megvan víznevekben és mozgást jelentő igékben egyaránt.

A magy. **irány** szó a TESz-ben az **irányoz** címszó alatt található. A szócikk írója szerint szóhasadás eredménye, vö.: magy. *arány*, *irány*. (TESz)

A kutatásaim alapján idetartozik a magy. *haránt*, *ferde* szavak töve, amely eredetileg a víz jellemzője volt. A TESz szerint a magy. **haránt** 'ferde, keresztirányú', *haránték* 'csomó, ferde, ferdén'. A szócsalád alapja a *haránték* és *harántos* feltehetőleg származékszavak, alapjuk azonban

vitatott. (TESz) < magy. *harán-*: relatív szótó + *-t*: határozó rag; *fer-*: relatív szótó + *-de*: határozó rag. A *ferde fer* töve kötődik a magy. *forog* igéhez. A szókezdő hang eredeti *t-* volt, amely eltűnt az irány és az ugrik szavakban.

Az élet törvénye, hogy a mozgás elindulása mindig ferde irányú mozgással jár.

A magy. **ugrik** a TESz szerint '(helyéről) rugalmas mozdulattal valamerre lendül, szökken, elmenekül, megszökik, kilép (szerzetből), (mén, bika) közösül, bedől valaminek, felkészülés nélkül vállal és azonnal eljátszik valamely szerepet, (motor) működni kezd'. Ismeretlen eredetű. Van *ugor* és *urog* változata. (TESz) < magy. *ug-*: abszolút szótó + *-rik*: ige képző, *ugo-* + *-r*; *u-* + *rog*.

3.441. Kāšγ. **tugrāgan** 'vágó' ~ magy. **tarol**.

Szerkezeti felépítése: *tugrā-*: relatív szótó + *-gan*: folyamatos melléknévi igenév képző.

A következő adatok összevetése több szempontból is tanulságos, vö.: mong. **taghari-**, *târi-*, *täir-* 'levág', magy. *tör-*, *tarol-*, *tarvágás*; mong. **daghari-**, *dâri-*, *däir-* 'átmegy', magy. *túrázik-*, mong. **togho-**, *toir-* 'köröz, körbe megy', magy. *teker-*, *tűr-*. Szerkezeti felépítésük abszolút szótó + képző: mong. *tagha-* + *-ri-*, *tâ-* + *-ri-*, *täi-* + *-r-*, magy. *tö-* + *-r-*, *ta-* + *-ro(l)-*, *ta-* + *-r(vágás)-*; mong. *dagha-* + *-ri-*, *dâ-* + *-ri-*, *däi-* + *-r-*, magy. *tú-* + *-rá(zik)-*, mong. *togho-* + *-ri-*, *toi-* + *-r-*, magy. *teke-* + *-r*, *tű-* + *-r*.

Azokban az esetekben, ahol az abszolút szótó *-i*-re végződik, az *-i* a szótó része és nem külön jött ide. A korábbi *tagha-*, *dagha-*, *togho-*, *teke-* fejleménye lett a *täi-*, *toi-*, *däi-*. A képző mindegyik esetben *r-* vagy teljesebb alakban *r-* kezdetű (vö.: *-ri-*, *-ro*, *-rá*). A mong. 'levág' jelentésű szavak, a magy. *tar* 'kopasz' és a *tarvágás* úgy függnék össze, hogy ez 'gyökérvágást' jelentett eredetileg, vagyis teljesen töből, azaz gyökérig levágtak valamit. Innen van a *tar* 'kopasz' szó is.

Természetes, hogy a magy. **gyökér**, csuv. **tymar** 'gyökér, ér, ín, rost, véredény', MK., Zamahš. *tamur*; Zol. bl. *tamyr*; óözb. *tamar*; azerb., oszm. *damar*; jak. *tymyr* 'ér, ín, rost, véna', ujj. *tomur*; üzb. *tomir*; türkm. *damar*; kirg., kaz., k.kalp., ojr. hak., tat., bask. *tamyr*; kum. *tamur* 'gyökér, véredény, pulzus', perzsa *dāmar* 'gyökér (növényé), kiirtás, pusztítás, megsemmisítés' (JEGOROV 1964) és a mong. *taghari-*, *târi-*, *täir-* 'levág' szavak rokonok.

A **gyökér** szavak szerkezeti felépítése ugyanaz: magy. *gyöké-* + *-r*; csuv. *tyma-* + *-r*; MK., Zamahš. *tamu-* + *-r*; Zol. bl. *tamy-* + *-r*; óözb. *tama-* + *-r*; azerb., oszm. *dama-* + *-r*; jak. *tymy-* + *-r*; ujj. *tomu-* + *-r*; üzb. *tomi-* + *-r*; türkm. *dama-* + *-r*; kirg., kaz., k.kalp., ojr. hak., tat., bask. *tamy-* + *-r*; kum. *tamu-* + *-r*; perzsa *dāma-* + *r*. A képző mindenütt *-r*. A mong. 'levág' szótóve tVghV-, magy. tVkV és a gyökér szótóve tVmV- úgy függnék össze, hogy hangtanilag a korábbi teljesebb változatuk tVnkV volt, amely tVtkV- forma fejleménye. Tehát: tVtkV- > 1. tVnkV > tVkV, tVgV, tVghV- 2. tVmV-.

A relatív szótó összetartozik a magy. **tarol** *taro-* relatív tövével. A TESz szerint a magy. **tar** 'kopasz, csonka'. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó, vö.: Kāšγ. *tāz*, ujj. *taz*, oszm., azerb. *daz*, tat., nog. *taz*, 'kopasz', kalm. *tar* 'csupasz, kopasz'. (TESz) < *ta-*: abszolút szótó + *-r*: képző.

Tovább képzett alak a magy. **tarló** 'szántóföld, levágott fűféléknek, főként a gabonának a földben maradt szára, learatott gabonaföld, kalász, vetés, gabonaföld, szalmaszál, szalma, másodkaszálású széna, sarjú, borosta, sörte'. Ótörök eredetű, vö.: CC. *tarlov*, csag. *tarlay*, tat. *tob. tarlau*, oszm. *tarla* 'szántóföld'. (TESz) < magy. *tar-*: relatív szótó (< *ta-*: abszolút szótó + *-r*: képző) + *-ló*:

képző.

Eredetileg a víz taroló, vágó tevékenységét jelölte.

3.442. Kāšγ. *jajlā-* 'eltölteni a nyarat' ~ magy. *nyaral*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *jaj-*: relatív szótő + *-lā-*: ige képző.

A relatív szótővek rokonok, de az ige képzők (Kāšγ. *-lā-*, magy. *-l*) is összetartoznak, közös gyökerűek.

Idetartozik a csag. *jajlanmak* 'nyaralni, nyaraló helyen tartózkodni'. < csag. *jaj-*: relatív szótő + *-lan*: Összetett ige képző (*-la-*: igeképző + *-n-*: visszaható igeképző) + *-mak*: főnévi igenév képző.

A csag. *jaj-*: relatív szótővel rokon a magy. *nyár*. A TESz szerint a magy. *nyár* vitatott eredetű, vö.: 1. *nyár* 'mocsár', 2. vö.: türk *yaz* 'tavasz', csuv. *šur* 'tavasz'. (TESz) < *nyá-*: abszolút szótő + *-r-*: képző.

Eleink gondolkodása szerint a mocsárral együtt járó időszak a *nyár*. Nálunk a magyarban a tavasz a születéssel kapcsolatos. Vannak népek, ahol a természeti környezet és az időjárás miatt csak két évszak különül el, ezért a tavasz és a nyár ugyanaz.

Ennek megfelelően idetartozik a magy. *nyár* 'mocsár, mocsaras hely, nedves, homokos talajt kedvelő igénytelen fák faja, nemzetsége, egyede'. Ősi örökség az uráli korból. Vö.: vog. *ñēr* 'mocsár', *ñār* 'ua.', zürj. *ñur* 'ua.', votj. *ñur* 'nyirkos, nedves (fa, gabona), nedvesség, mocsár, posvány', finn *noro* 'nedves völgy, patak', észt *nõru*, *nõrg* 'vízlefolyás, kis, gyér vizű patak, vízlevezető árok'. (TESz) < magy. *nyá-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, vog. *ñē-* + *-r*, *ñā-* + *-r*, zürj. *ñu-* + *-r*, votj. *ñu-* + *-r*, finn *no-* + *-ro*, észt *nõ-* + *--ru*, *nõ-* + *-rg*.

A magyar szó uráli eredete nem igazolt.

A nyár a törökségben főleg 'tavasz' jelentésben ismert, vö.: csuv. *šur*, *šurkunne* 'tavasz', ÓT. *jaz*, azerb., türkm., oszm., gag., tat., bask. *jaz*, kirk. *žas*, nog. *jazlyk*, ojr. *d'as*, karacs. *džas*, kum. *jaš*, ujj. *etijaz*, hak., tuv., sor *čas*, jak. *saas* 'tavasz'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šu-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, ÓT. *ja-* + *-z*, azerb., türkm., oszm., gag., tat., bask. *ja-* + *-z*, kirk. *ža-* + *-s*, nog. *jaz-*: relatív szótő + *-lyk*: képző, ojr. *d'a-* + *-s*, karacs. *dža-* + *-s*, kum. *ja-* + *-š*, ujj. *eti* + *-jaz*: relatív szótő, hak., tuv., sor *ča-* + *-s*, jak. *saa-* + *-s*.

Hozzáteesszük, ezekben a török szavakban nemcsak az áradás, a víz, a mocsár stb. van meg, hanem a születés is.

Alakváltozata a magy. *nyaral-*, amely a TESz-ben a magy. *nyár* címszó alatt található. A magy. *nyár* 'évszak neve'. Vitatott eredetű. (TESz) < magy. *nyara-*: relatív szótő + *-l-*: ige képző.

3.443. Kāšγ. *at tugarā* 'vágd fel a húst' ~ magy. *tarol*.

Szerkezeti felépítése: első tag: Kāšγ. *at* 'hús'; második tag: Kāšγ. *tugarā*: ld. 3.458. Kāšγ. *tugarā-* 'vágni (darabokra)'. < Kāšγ. *tug-*: abszolút szótő + *-rā-*: ige képző, Ld. 3.441. Kāšγ. *tugarāgan* 'vágó'.

3.444. Kāšγ. *jurkā-* 'alágyúrni, -túrni, összetenni' ~ magy. *gyűr*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *ju-*: abszolút szótő + *-rkā-*: képző.

A *teker*, *tűr*, *gyűr*, *csavar* jelentés számos szóban megvan, ezért idetartozik a csuv. *šār* 'keverni, nyomkodva forgatni, gyúrni (tésztát, agyagot)', ÓT., azerb., oszm. *jogur*, türkm. *jugur*, ujj. *žugar*, ujj. Szin. *jugur*, kirk. *žur*, gag. *jur*, hak. *čura* 'keverni, gyúrni', vö.: mong. *zuurax* 'gyúrni (tésztát)', keverni (festéket)'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šā-*: abszolút szótő + *-r*: képző, ÓT., azerb., oszm. *jogu-* + *-r*, türkm. *jugu-* + *-r*, ujj. *žuga-* + *-r*, ujj. Szin. *jugu-* + *-r*, kirk. *žu-* + *-r*, gag. *ju-* + *-r*, hak. *ču-* + *-ra*, mong. *zuu-* + *-rax*.

A szócsaládba tartozik a csuv. *šavār* 'térni, forgatni, körözni, tekerni, fordítani', MK. *avür*, *čävür* 'forgatni, tekerni, fordítani', tefs. XII-XIII. sz. *čävür* 'térni', megfordítani', AFT. *čävir* 'fordítani, körülvenni', azerb., oszm. *čeir* 'visszatérni, forgatni, megfordítani, csomagolni, körülvenni', Óözb., tefs. *jüz čävür*, oszm. *jüz čävir* 'elfordítani az arcát', azerb. *sovur* 'forgatni, fordítani'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šavā-*: abszolút szótő + *-r*: képző, MK. *avü-* + *-r*, *čävü-* + *-r*, tefs. XII-XIII. sz. *čävü-* + *-r*, AFT. *čävi-* + *-r*, azerb., oszm. *čei-* + *-r*, óözb., tefs. *jüz čävü-* + *-r*, oszm. *jüz čävi-* + *-r*, azerb. *sovu-* + *-r*.

Alakváltozata a csuv. *tēr* régi összegyűjteni (szalmát), összegyűrni', ÓT. Jeny., KB., Zol.bl., csag. *ter*, üzb., kirk., kazak, k.kalp., ojr. *ter*, ujj. *ter* 'gyűjteni', AFT., hak. *tür*, jak. *tüür*, oszm., tuv. *dür* 'tekerni, csavarni', tat., bask. *tör* 'betekerni, csomagolni'. (TESz) < csuv. *tē-*: abszolút szótő + *-r*: képző, ÓT. Jeny., KB., Zol.bl., csag. *te-* + *-r*, üzb., kirk., kazak, k.kalp., ojr. *te-* + *-r*, ujj. *te-* + *-r*, AFT., hak. *tü-* + *-r*, jak. *tüü-* + *-r*, oszm., tuv. *dü-* + *-r*, tat., bask. *tö-* + *-r*.

A mong. *to'r-on* 'körbe fordul' összetartozik az ang. *turn* 'fordul' igével. Az első elem (*to'r-*) pedig a mong. *togho-* (< *togho-*: abszolút szótő + *-ri-*: képző) 'körbemegy' igével kapcsolatos. Idetartozik a magy. *tűr*-, *teker*- ige is.

A TESz szerint a magy. *gyűr* bizonytalan eredetű. (TESz) < *gyű-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

A 'forgatva nyomkod' jelentése miatt idetartozik a magy. *gyúr*, amely a TESz szerint 'por- vagy lisztszerű anyagot nyomkodva kever, tömörít, dagaszt, hosszabb ideig tartó érveléssel valakit igyekszik rábeszélni valamire, teljes erővel végez, csinál valamit'. Ótörök eredetű, vö.: ujj. *yoyur*-, CC. *yūr*-, oszm. *yoğur*-, kirk. *žūr*-, csuv. *šār* 'gyűr', mong. *dzsiyura*-, alt. *yura*-, del. *d'ura* 'ua.'. (TESz) < magy. *gyú-*: abszolút szótő + *-r*: képző, ujj. *yoyu-* + *-r*, CC. *yū-* + *-r*, oszm. *yoğu-* + *-r*, kirk. *žū-* + *-r*, csuv. *šā-* + *-r*, mong. *dzsiyu-* + *-ra*-, alt. *yu-* + *-ra*-, del. *d'u-* + *-ra*-.

Alakváltozata a magy. *csűr* 'csavar, forgat'. Magyar fejlemény: a csűr-csavar ikerszónak önállósított eleme. (TESz) < *csű-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

Idetartozik a magy. *csavar* 'fordít, csóvál', vitatott eredetű. (TESz) < magy. *csava-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

A magy. *tűr* 'összehajtogat, összegöngyöl, (ruha szélét, ujját) felhajtja'. Ótörök eredetű, vö.: ujj., Kāšy., KB., csag. *tür*- 'hajtogat, teker, felhalmoz', oszm. *dür*- 'felteker, göngyöl', türkm. *düy-* 'összeteker', tat., bask. *tör*- 'hajtogat, göngyöl', jak. *tüür*- 'teker', csuuv. *tēr*- 'csomóba gyűjt (szalmát), összegyúr'. (TESz) < magy. *tű-*: abszolút szótő + *-r*: képző, ujj., Kāšy., KB., csag. *tü-* + *-r*, oszm. *dü-* + *-r*, türkm. *düy-* + *-r*, tat., bask. *tö-* + *-r*, jak. *tüü-* + *-r*, csuv. *tē-* + *-r*.

A magy. *teker* a TESz szerint 'Bizonytalan eredetű. Talán ótörök jövevényszó....oszm. *devir*- 'forgat, fordít, megfordul, visszatér', csuv. *tavār* 'feltűr (pl. ruhaujjat)... alt. *ter* 'kerül, körbejár', tuv. *dar*- 'rácsavar, ráteker', jak. *tüör*- 'forgat', *tier*- 'átfordít, kifordít', *tögürüy*- 'körbejár'... mong.

tegere- ‘teker’. (TESz) < magy. *teke*-: abszolút szótő + -*r*: képző, oszm. *devi*- + -*r*, csuv. *tavă*- + -*r*, alt. *te*- + -*r*, tuv. *da*- + -*r*, jak. *tüö*- + -*r*, *tie*- + -*r*, *tögü*- + -*rüy*, mong. *tege*- + -*re*.

A szócsaládba tartozik a magy. *tér* ‘eredeti irányától elfordulva más irányban halad tovább, másfelé kanyarodik’. Vitatott eredetű. - 1. Ótörök jövevényszó, vö. türk *teğirä* ‘körül’ (< körbe járva’), ujj. *tägrä* ‘ua.’ oszm. azerb. *devir*- ‘forgat, fordít, megfordul, visszatér’ alt. *ter* ‘kerül, körbe jár’, tuv. *dar*- ‘feltűr, megcsavar’, jak. *tier*- ‘átfordít, kifordít’, csuv. *tavăr*- ‘feltűr (pl. ruhaujjat) megfordít, visszaad, bosszút áll’”. ld. magyar *térül-fordul*. (TESz) < magy. *té*-: abszolút szótő + -*r*: képző, türk *tegi*- + -*rä*, ujj. *täg*- + -*rä*, oszm. az. *devi*- + -*r*, alt. *te*- + -*r*, tuv. *da*- + -*r*, jak. *tie*- + -*r*, csuv. *tavă*- + -*r*.

3.445. Kāšy. *jatlā*- 'varázsolni ráolvasással' ~ magy. *jel*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *jat*-: relatív szótő 'név' + -*lā*: ige képző.

Amikor ráolvasással varázsolnak, akkor megneveznek és elbűvölnek. Ezért mindkét jeletés csoportba tartozó szavak idevonatkoznak. A szótő és az ige képző külön-külön is megvan számos, szkíta-hún gyökerű nyelvben és olyanokban is, ahol átvételről van szó.

A Kāšy. *jatlā*- ige -*lā*- ige képzőt tartalmaz, a csuvasban pedig a többi török megfelelővel együtt a csuv. -*lā* 'valamivel való ellátottság' jelentésű képző szerepel, vö.: csuv. *jatlā* 'névvel rendelkezik, nevezett, névvel ellátott, neves'. KB., Zol. bl., Óujg., csag. *atlyg* 'névvel ellátott, ismert, nevezetes', ÓT.jeny. *atag* hírnév, ismertség, nevezetesség, ismert, nevezetes', ujj. *ataglik*, üzb. *otli*, türkm., oszm., k.kalp. *atly*, kirg. *attuu*, azerb. *adly*, alt. *adyly*, hak. *attyg* 'névvel rendelkezik, nevezett, nevezetes, ismert, tisztelt', tat. *atly* 'névvel rendelkező, név szerinti, neves', vö.: *atakly* 'neves, ismert'. (JEGOROV 1964) < csuv. *jat*-: relatív szótő (< *ja*-: abszolút szótő + -*t*-: képző) + -*lā*: képző, KB., Zol. bl., Óujg., csag. *at*-: relatív szótő (< *a*-: abszolút szótő + -*t*-: képző) + *lyg*: képző, ÓT.jeny. *a*-: abszolút szótő + -*tag*: képző, ujj. *atag*-: relatív szótő (< *a*-: abszolút szótő + -*tag*: képző) + -*lik*: képző, üzb. *ot*-: relatív szótő (< *o*-: abszolút szótő + -*t*-: képző) + -*li*: képző, türkm., oszm., k.kalp. *at*-: relatív szótő + -*ly*: képző, kirg. *at*-: relatív szótő + -*tuu*: képző, azerb. *ad*- + -*ly*, alt. *ady*- + -*ly*, hak. *at*- + -*tyg*, tat. *at*- + -*ly*, *atak*- + -*ly*.

A fenti adatok külön értékesek azért, mert a relatív szótő és a hozzájuk járuló 'valamivel ellátott' jelentésű képző teljesebb alakban is előfordul. Ez azt is jelenti, hogy a relatív szótőben (vö.: csuv. *jat*-, KB., Zol. bl., Óujg., csag., türkm., oszm., k.kalp., kirg., hak., tat. *at*-, ÓT.jeny., ujj. *atag*-, üzb. *ot*-, azerb. *ad*-, alt. *ady*-, *atak*), amely abszolút szótőből és a hozzájáruló képzőből áll, a képzők vagy csak a kezdő mássalhangzót (-*t*-, -*d*-) tartalmazzák, vagy a rákövetkező magánhangzót is (-*dy*), de az is előfordul, hogy még teljesebb alakúak, ún. CVC típusúak a képzők (ÓT.jeny., ujj. -*tag*-, alt. -*tak*). Ez azt is jelenti, hogy az alábbi szavak teljesebb alakúak voltak, köztük az or. *adres* *ad*-töve is visszavezethető *adVg*, *atVk* korábbi alakra.

A Kāšy. *jat*- megvan a csuvasban és a megfelelői más török nyelvekben sőt további, nem szkíta-hún gyökerű nyelvekben is. Vö.: csuv. *jat* ‘név, elnevezés’, ÓT. *at*, azerb. *ad*, csag., ujj., kirg., kazah, k.kalp., nog., alt., ojr., tuv. hak., oszm., tat., bask. *at*, üzb. *ot*, türkm., jak. *aat* ‘név’. (JEGOROV 1964) < csuv. *ja*-: abszolút szótő + -*t*: képző, ÓT. *a*- + -*t*, azerb. *a*- + -*d*, csag., ujj., kirg., kazah, k.kalp., nog., alt., ojr., tuv. hak., oszm., tat., bask. *a*- + -*t*, üzb. *o*- + -*t*, türkm., jak. *aa*- + -*t*.

Idetartozik a relatív szótőve a következő szavaknak, vö.: or. *adres* (< *ad*-: relatív szótő + -*res*: képző) 'cím', ang. *address* stb.

A Kāšy. *jat*- és a csuv. *jat* valamint a nyelvi megfelelőik összetartoznak a magy. *jel* (< *je*-: abszolút szótó + *-l*: képző), *jegy* (*je*- + *-gy*), *betű* (< *be*- + *-tű*), *név* (< *né*- + *-v*), ang. *name* (< *na*- + *-me*) stb. szavakkal.

Tudjuk, hogy a névnek régtől fogva mágikus ereje van. Ezért természetes, hogy a név, a varázslás és a gyógyító erő rokonságban van, következésképp az ilyen szavak is idetartoznak, vö.:

A magy. *javall* 'helyesnek tart, tanácsol, jóváhagy, javasol'. Származékszó, a *jó* melléknév teljesebb *jav*-tőváltozatából jött létre a 'valamilyennek tart, minősít' jelentésű *-l*, *-ll* igeképzővel. (TESz) < magy. *java*l-: relatív szótó (< *java*- + *-l*) + *-l*: képző.

A magy. *javas* 'varázsserejű, gyógyító erejű, kuruzsló'. Származékszó, a *jó* melléknév *jav*-, *jov*-tőváltozatából jött létre *-s* denominális nőmenképzővel. (TESz) < magy. *java*-: abszolút szótó + *-s*: képző.

A magy. *bű*, *bűvös*, *bűvöl* A szócsaládnak ma csak összetett szavakban (*bűbáj*, *bűvkör* stb.) élő *bű*, *bűv* alapszava ótörök eredetű, vö.: ujb. *böğü* 'varázslat', csag. *büyü* 'ua.', CC. *bügü* 'okos (ember)', oszm. *büyü* 'varázslat', vö. még mong. *böge* 'sámán, varázsló, kalm. *böö* 'varázsló. (TESz) < magy. *bű*, *bűvö*-: abszolút szótó + *-s*: képző, *bűvö*-: abszolút szótó + *-l*: képző.

Mindkét tagja idetartozik, vö.: magy. *bűbáj* 'varázslat, kuruzslás, elbájoló kedvesség'. Összetett szó, a *bűvös*, *bűvöl* *bű* 'varázslás, boszorkányság' alapszavának és a *báj* 'ua.' főnévnek összetapadásával keletkezett. (TESz) < magy. *bű* + *báj*.

A névnek mágikus ereje van őseink szerint.

3.446. Kāšy. *juklā*- 'felrakni' ~ magy. *rak*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *juk*-: szótó + *-lā*-: ige képző.

Amint eleink és a szkíták is gondolták, a víz hengerülve folyik. Azaz, a hullámok egymást követő sorából áll a folyó. Másképpen, a felfelé dudorodó és a lefelé mélyülő ívek rakódnak egymás mellé. Így természetes, hogy a folyó és a rak szavak közös gyökerűek. Vö.: ko. *ju* < *juk* 'folyó', Kāšy. *juklā*- 'felrakni' *juk*-tőve.

A Kāšy. *juk*- alakváltozata az or. *reka* 'folyó', amely a SIS szerint indoeurópai jellegű közszláv szó. Vö.: lat. *rīvus* 'patak, folyó', óind. *rajas* 'folyam, futás', *retas* 'folyam, folyás' (SIS)

Idetartozok az igei jelentésű magy. *rak* 'épít, (több dolgot vagy egy dolgot részenként) egymásra, egymás mellé tesz, felhalmoz, mozaikszerű vagy intarziás díszítő elemeket alkalmazva mintáz, felsorol, szóban elé tár, (növényt) sorban ültetget, valamit (feltűnően) helyez valahová, ropja (a táncot), elver valakit, leszól, megszid, (petét, tojást) tojik'. Valószínűleg ősi örökség a finnugor korból, vö.: finn *rakentaa* 'készít, elkészít, épít, kijavít, észt *rakendama* 'kifeszít, befog, megerőltet, bekerít, foltoz', *rake* 'keret, szegély'. (TESz)

Alakváltozata a magy. *rag*, amely a TESz szerint 'szóvégi toldalék, jelentésmódosító szóvégi toldalék'. Nyelvújítási szóelvonás eredménye. Vö.: *ragad*, *ragaszt*. (TESz)

A fenti cselekvések elsőként a vízre voltak jellemzőek. Természetes, hogy a víz neve és a

cselekvés is összetartozik. Hozzáteesszük, amikor építünk valamit, sok esetben magasodik az építmény, ezért idetartozik az oszm. *jukari* 'felső' (< *juka*:- abszolút szótő + *-ri*: képző), az or. *jug* 'dél' (ilyenkor van a legmagasabban a nap), az oszm. *jüksek* 'magas' *jük*- töve, a magy. *magas* *maga*- töve. Az őseink gondolkodását megismerve és követve látható, hogy egyik oldalról a forrás(víz), a forrás, a forrásfolyó és a mag, az ősmag van legfelül. Ezért természetes, hogy ezekhez a megnevezésekhez vezetnek el az itt tárgyalt szavaink is, köztük a magy. *meg, még* stb. A szókezdő mássalhangzó eredeti *t*- volt, amely bizonyos nyelvekben megmaradt, vö.: csuv. *turi*, dial. *távri* < *tagri* 'felső, kiemelkedő helyen található'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tu*:- abszolút szótő + *-ri*: képző, dial. *táv*- + *ri*, *tag*- + *-ri*.

3.447. Kāšy. *jašnā*- 'csillogni, szikrázni' ~ magy. *csillog*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *jaš*:- relatív szótő + *-nā*:- ige képző.

A Kāšy. *jaš*:- relatív szótővel összetartozik a relatív szótőve a következő szavaknak, vö.: csuv. *šältär* 'csillag', ÓT., üzb., kum. *julduz*, ujj. *jolduz*, žultuz, azerb. *ulduz*, türkm., oszm., gag. *jyl̥dyz*, tat. *joldyz*, bask. *jondoz*, kirg. *žyldyz*, kazak, k.kalp. *žuldyz*, nog. *juldyz*, ojr. *d'yldyz*, karacs. balk. *džulduz*, tuv. *syldys*, jak. *sulus*, hak. *čyl̥tys* 'csillag'. < MK., ujj. *jal*, ojr. *d'al* 'lángolni, égni, fényleni', csuv. *jältär* 'fényes világításnak visszatükrözése', vö.: türkm. *jaldyra* 'égni', bask., tat. *jaltyra* 'fényleni, csillogni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šāl* + *tär*; ÓT., üzb., kum. *jul* + *duz*, ujj. *jol* + *duz*, *žul* + *tuz*, azerb. *ul* + *duz*, türkm., oszm., gag. *jyl* + *dyz*, tat. *jol* + *dyz*, bask. *jon* + *doz*, kirg. *žyl* + *dyz*, kazak, k.kalp. *žul* + *dyz*, nog. *jul* + *dyz*, ojr. *d'yl* + *dyz*, karacs. balk. *džul* + *duz*, tuv. *syl* + *dys*, jak. *sul* + *us*, hak. *čyl* + *tys*, MK., ujj. *ja*:- abszolút szótő + *-l*: képző, ojr. *d'a*- + *-l*, csuv. *jāl* + *tär*, türkm. *jal* + *dyra*, bask., tat. *jal* + *-tyra*.

A nyelvünkben is kiolvasható, hogy őseink nagyon jól ismerték az égboltot. Tudták, hogy a nap fénye és energiája, melege saját magából van. A nap készíti csillogásra a csillagokat úgy, hogy elküldi, rájuk vetíti a saját fényét. Valójában a csillag nem más, mint egy fénytükör. A 'csillag' jelentésű fenti török szavak szerkezetükben ezt meg is mutatják. A csuv. *šältär* relatív szótőve a *šāl* a 'fény' és a 'gyúl' jelentéssel kapcsolatos, a második elem a *-tär* pedig kifejezhet egyrészt parancsot, utasítást, másrészt lehet tükr jelentésű főnév. Tehát ha a csuv. *šāl* elemet igei jelentésűnek fogjuk fel, akkor a *-tär* a parancsoló mód jele lenne. Ha pedig - s ez a valószínűbb - hogy olyan összetett szóval van dolgunk, ahol mind az előtag mind az utótag főnév. Az előtag 'fény' jelentésű, az utótag pedig 'tükr'. S a csillag nem más, mint fénytükör, amely visszaveri a nap fényét. A megnevezés tökéletes.

Az előtaggal összetartozik az oszm. *janmak* 'égni' *jan*- töve és a *janyk* 'égési, égő' szó is. Rokonuk a magy. *fény*.

A Kāšy. *jaš*:- relatív szótő rokona a magy. *csillog csil*- töve. A TESz szerint a magy. *csillog* 'ragyog (szem), fénylik, tündököl', *csillan* 'feltűnik, felsugárzik, csillog, fényt visszaver'. Valószínűleg ősi hangfestő szócsalád a finnugor korból, vö.: vog. *šüly*- 'szikrázik, csillog', votj. *čil'al*-, *šil'al*-, *šijal*- 'ragyog', cser. *tsolyăž*- 'csillog', stb. (TESz) < magy. *csil*:- relatív szótő + *-log*: ige-képző.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, de az adatok idetartoznak.

Összevetve a magy. *csillag* főnevet és a *csillog* igtét az is kiderül, hogy a *-lag* névszóképző és a *-log* ige-képző olyan közös gyökérből való, amely valamikor önálló szó volt s amelynek egyaránt volt névszói és igei tulajdonsága, a neve pedig igenévszó vagy nómen-verbum.

A magy. *sejlik* (< *sej-*: relatív szótó + *-lik*: igeképző) 'fénylik' jelentésű és a fenti igei rokona.

Mint főnév a magy. *csillag* a TESz szerint 'este látható égitest (a Hold) kivételével, csillagzat, csillag ábrázolása, ilyen alakú jel, jelvény, szimbólum, kiemelkedő személyiség, szem, szeme fénye, fehér folt (főleg ló homlokán), stb'. Származékszó, ugyanaz, mint a csillog esetében a -g a képző. (TESz) < *csil-*: relatív szótó + *-lag*: képző 'valamivel ellátott'.

A Kāšy. *jaš-* relatív szótóhoz így lehet köze a *sárga* és a *fehér* szavaknak. Érdekes módon, nemcsak a napsütés, hanem a jég is lehet szikrázó és mindkettő égethet, a tűz és a hideg is. Ezért a szócsaládba tartoznak a 'süt, sült' jelentésű szavak. A fentiek összetartoznak a mong. *sira*, *šara* 'süt, sült' szavakkal s magával a magy. *süt, sült* szóval, amelyet a TESz ősi örökségnek tart az ugor korból helytelenül, azonban a hozott példák idetartoznak, vö.: vog. *šet* 'süt (a nap)', *šiti* 'süt, fagyaszt'. (TESz)

Etimológiailag összetartozik vele a magy. *gyújt, gyúlik, gyúl* ige s a csuv. *šutā* 'fény' tat., bask. *jagty* 'fény' (< *jag-*: abszolút szótó + *-ty*: képző), türkm. *jakty* (< *jak-*: abszolút szótó + *-ty*: képző), k.kalp. *žakty* 'fény' (< *žak-* + *-ty*), a szláv nyelvek adatai közül az or. *svet* (*sve* + *-t*) 'fény', amely átvétel. Az abszolút szótóveke (*šu-*, *šü-*, *jag-*, *jak-*, *žak-*, *sve-*) párhuzama pedig a magy. *égni* (*ég-*: szótó + *-ni*: főnévi igenév képző), or. *žeč'* (*že-* + *-č'*), *žigat'* (*žiga-* + *-t'*) 'égni' stb. szavak töve (*ég-*, *žig-*). Végső soron a naphoz és annak színéhez, tevékenységéhez kötődik, előtte pedig a víz színét nevezték sárgának és fehérnek, de maga a forrás is viselte ezt a nevet.

Megjegyezzük, hogy a jelen álláspont szerint az or. *žeč'*, *žgu*. Indoeurópai jellegű közszláv szó < *gegti. Vö.: litv. *degù* 'žgu', óind dahati 'žžet'. (SIS) < or. *že-*: szótó + *-č'*: főnévi igenév képző.

Elvileg helyt lehetne adni a szócikk írója véleményének, azonban az adatok mellett szól, hogy itt nem az or. *gorét'* 'égni' g- kezdetű igről van szó, amelyhez egy feltételezett *gegti formának lenne köze. Az tény, hogy a magyar és a szkíta-hún típusú nyelvektől eltérően a szláv nyelvekre jellemző a g > ž, k > č hangváltozás. Ebben az esetben azonban nem erről van szó. A szláv nyelvekben, így az oroszban is átvétel a szó egy olyan nyelvből, amelynek az utódnyelveiben ismert a szó eredeti t- fejleményeivel a szó elején. Közéjük tartozik a SIS említette litv. *degù* és óind dahati (*daha-*: szótó + *-ti*: főnévi igenév képző) adat is.

A török *jak-*, *jag-* szótóvekeknek alakváltozata a magy. *égni* *ég-* töve. A TESz szerint a magy. *ég* '(tűz, tűzbe került vagy tüzet fogott tárgy, világítóeszköz) lángol, parázslík, világít, tűzben megsemmisül, égési sebeket szenved, lelkesedéstől, vágytól izgalomban van, (érzés) fokozott elevenséggel él valakiben, éget, forróságot vagy forróságérzethez hasonló sajgást, csípő fájdalmat érez, anyagilag tönkremegy, szégyenben marad'. Valószínűleg ősi örökség a finnugor korból, vö.: osztj. *iäñleltä* 'tűzön pörköl (íjkészítéskor kemény fenyőfát), zürj. *yñ*, *yñ-bi* 'láng', cser. *eñ* 'tűz'. (TESz)

A szócikk írója nem járt el helyesen, amikor nem vette figyelembe a fenti török és más adatokat. A magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

A Kāšy. *jaš-*: relatív szótó alakváltozata a magy. *világ*, amely a TESz szerint 'az emberi társadalom, a földi élet, a világmindenség, a földkerekség, világosság, fény, anyagi dolgok, a földi célokra irányuló élet, látóképesség, létezés, élet, földrés, ítélőképesség, hasonló lények, dolgok stb. rendszere, köre, élmények, érzelmek rendszere, kor, belterület'. Származékszó, -g deverbális névszóképzővel jött létre. Alapszava valószínűleg ősi hangfestő szó a finnugor korból, a megfelelőek azonban vitatottak, vö.: cser. *volgydy* 'világos, fényes', finn *valkea* 'fehér, fényes tűz, világító láng, a tűz fénye', észt *valge* 'fehér, világos, fehérség, világosság, fényesség', lp. *viel'gād* 'fehér, világos, sápadt', *vielkeδ* 'fehér'. (TESz) < magy. *vi-*: abszolút szótó + *-lág*: képző, cser.

volgy-: relatív szótó (< *vo-*: abszolút szótó + *-lgy-*: képző) + *-dy*: képző, finn *va-* + *-lkea*, észt *va-* + *-lge*, lp. *viel'gâ-*: relatív szótó (< *vie-*: abszolút szótó + *-l'gâ-*: képző) + *-d*: képző, *vielke-*: relatív szótó (< *vie-*: abszolút szótó + *-lke-*: képző) + *-δ*: képző.

Aszócikk írójának álláspontja nem igazolt, mert egyrészt nem a *-g* a képző, másrészt a magyar szó finnugor eredete nem bizonyított, hiszen a szavunk egy nagyobb rendszernek a tagja, ám az adatok idetartoznak. A cser. *volgydy* 'világos, fényes', lp. *viel'gâd* 'fehér, világos, sápadt', *vielkeδ* 'fehér' szavak magyar megfelelője a magy. **világos** szó, ahol a magy. *-s* közös gyökerű a cser. *-dy* képző *-d*-jével, a lp. *-d* és a *-δ* képzővel. Valamennyi eredeti *-t* fejleménye, jelentésük 'valamivel ellátott, valamihez tartozó, valami mellett lévő'.

Alakváltozatuk az or. **sverkat'** *sverka-* relatív szótóve.

Rokona a magy. **szikra**. Az orosz *iskra* és a magy. *szikra* szó viszonyát tisztázni kell. Az or. *iskra* < *isk*: tő + *-ra*: képzőből, a magy. *szikra* < *szik*: tő + *-ra*: képzőből áll. Mindkét tő közös ősről vezethető vissza, a magyar nem vehette át a szláv alakot.

3.448. Kášy. **kirgā-** 'eltávolítani' ~ magy. **kerget**.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *ki-*: abszolút szótó + *-rgā-*: képző.

Rokona a magy. **kerget**, amely a TESz szerint 'üz, üldöz, nyomában van, (beszédet ismétlésekbe bocsátkozva, bőbeszédűen, zavarosan mondogat, elérni igyekszik valamit, nemkívánatos állapotba kényszerít'. Származékszó: a *kerül*, *kerít*, *kering* szócsalád *ker-* alapszavából jött létre gyakorító *-g* és műveltető *-t* elemekből alakult képzőbokkal. (TESz) < magy. *kerge-*: relatív szótó (< magy. *ke-*: abszolút szótó + *-rge-*: képző) + *-t*: műveltető ige képző, *kerü-*: relatív szótó + *-l*: ige képző, *keri-*: relatív szótó + *-t*: ige képző, *ke-*: abszolút szótó + *-ring*: képző.

A Kášy. *kirgā-* és a magy. relatív szótó (magy. *kerge-*) egymásnak alakváltozatai. Idetartozik a magy. **kerge**, amely a TESz szerint 'kergeségben szenvedő, szédelgő, szédülő, féleszű, hóbortos'. Ld. még *kergeteg* 'dühöngő, örült, kergeségben szenvedő, dühöngés, hóbortosság, vihar, kavargás (szél), kergekórság', *kergü*. A szócsalád tagjai származékszavak: a *kerül*, *kering*, *kerít* ige *ker-* alapszavának önálló használatban ki nem mutatható *-g* gyakorító ige képzős származékából jöttek létre. (TESz) < magy. *ke-*: abszolút szótó + *-rge*: képző.

A fenti képzett szavaknak a relatív szótóve a TESz szócikk írójával ellentétben a magy. *kerge-*, *keri-*, *kerü-*, *kering*, *kergü-*. Nem csoda, hogy az ún. *-g* gyakorító képzőt nem tudják kimutatni, mert nem az a képző.

3.449. Kášy. **baklā-** 'uralkodónak nevezni, tartani' ~ magy. **fő, fej**.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *bak-*: abszolút szótó + *-lā-*: ige képző.

Az abszolút szótó azzal a *fej*, *fő* szóval tartozik össze, amely megvan a magyarban és más szkíta-hun utódnyelvben. Miután az irányítás a forrásban, a magban, a fejben van, a *fő* szónak 'uralkodó' jelentése természetes. Idetartozik a magy. **fő, fej** 'legfontosabb, legnagyobb'. Szófaji átcsapás eredménye. (TESz)

A szó Jegorovnál megvan a csuv. *ēm* 'idősebb' címszónál az **ēmpü** nyj. 'hatalmas király' jelentésben. Ezt a címnevet viselte Rettegett Iván 'cár' jelentésben. A csuv. **pü** más török nyelvben *bej*, *bek*. (JEGOROV 1964)

Idetartozik az utótag, vö.: csuv. *pinpü* 'ezredfő' < *pin* 'ezer' + *pü* 'király, vezető', vö.: *šěrpü* 'századfő'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pin* 'ezer' + *pü* 'fő, fej', *šěr* 'száz' + *pü* 'fő, fej'.

3.450. Kāšy. *žarlā-* 'sírni' ~ magy. *sír*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *žar-*: relatív szótó + *-lā-*: ige képző.

A Kāšy. *žar-*: relatív szótó összetartozik a csuv. *jěr* 'sír' igével. (JEGOROV 1964) < csuv. *jě-*: abszolút szótó + *-r-*: képző.

Minthogy a sírás könnyhullatással jár együtt, ez pedig olyan, mint az eső, természetes, hogy idetartozik a csuv. *šumār* 'eső', MK., oszm. *jagmur*; Zamahš. *jamgur*; ujb., csag. *jamgur*; üzb. *jomgir*; tat. *jaŋgyr*; bask. *jamgyr*; nog. *jamgyr*; kirg., k.kalp. *žamgyr*; kazak *žandyr*; kum. *jangur*; karacs. *džangur*; alt., ojr. *d'anmyr*; hak. *naŋbyr*; jak. *samyyr* 'eső'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šumā-*: relatív szótó + *-r-*: képző, MK., oszm. *jagmu-* + *-r*; Zamahš. *jamgu-* + *-r*; ujb., csag. *jamgu-* + *-r*; üzb. *jomgi-* + *-r*; tat. *jaŋgy-* + *-r*; bask. *jamgy-* + *-r*; nog. *jamgy-* + *-r*; kirg., k.kalp. *žamgy-* + *-r*; kazak *žandy-* + *-r*; kum. *jangu-* + *-r*; karacs. *džangu-* + *-r*; alt., ojr. *d'anmy-* + *-r*; hak. *naŋby-* + *-r*; jak. *samyy-* + *-r*.

A relatív szótó a 'víz és a folyik, folyó' jelentésű szavakkal tartozik össze.

Alakváltozata az or. *dožd* 'eső'. A szót 'rossz idő' jelentésben értelmezik (vö.: SIS), amely nem igazolható. Ezzel szemben a fenti adatok értelmében is or. *dož-*: abszolút szótó (valójában az első relatív szótó) + *-d'*: képző. A szó az oroszban átvétel valamely szkíta-hún típusú nyelvből, ahol az átadó alakban a szótó **dog-*, **tog-* lehetett. A *g > ž* változás már a szlávban ment végbe. A szótóhoz járuló képző pedig eredetileg szókezdő *-t-* lehetett, teljesebb alakban *tV*, *tVk*, *tVt*, *tVtk*. A kezdő mássalhangzó zöngésedett, a rákövetkező *-k* fejleménye a *-j* pedig palatalizálta, amely az oroszban *-d'* (ejtsd -gy).

A folyó, folyik szóval rokon az or. *plakat* 'sírni' relatív szótóve, vö.: or. *plaka-*: relatív szótó (< *p-*: abszolút szótó + *-laka-*: képző) + *-t'*: főnévi igenév képző. A relatív szótó összetartozik a bask. *bulak* 'folyó', tat. *bolak* 'folyó', a magy. *folyik*, *folik*, *folyó*, *foló* stb.

Alakváltozatuk a csuv. *makār* 'sírni', az oszm. *ağlamak* 'sírni' (< *ağla-*: relatív szótó + *-mak*: főnévi igenév képző)

A szó kezdetben igenévszó volt. Rokona a magy. *szemereg*, amely az igei változatot őrzi. A TESz-ben a szemerkél címszónál található, vö.: szemerkél 'szemelget, válogat, kotorász, keresgál, (eső) csepereg', *szemereg* '(eső) csepereg, (forrás) buzog, előtör'. A szócsalád tagjai származékszavak. Alapszavuk a gabonaszem, mag, kis mennyiség, hasonló elemek sorozatából álló dolog egy darabja' jelentésárnyalatokban használt *szem* főnév, illetőleg ennek *-r* denominális képzővel alakult, önállóan nem élő igei **szemer* származéka. (TESz) < magy. *szeme-*: szótó + *-reg*: ige-képző.

Lényeges, hogy a *szemereg* *-reg* képzőjének csak az *-r* szókezdő mássalhangzója megvan magyar ígékben, ilyen a magy. *szór* (< *szó-* szótó + *-r*: ige-képző).

Rokonuk a magy. *sír* '(ember fájdalom, düh, egyéb érzelmi megrázkódtatás hatására) (panaszos hangot adva) könnyezik, (állat) elnyújtott, panaszos hangot ad, kesereg, panaszkodik, víz, nedves fa, más anyag) síráshoz, nyöszörgéshez hasonló hangot ad'. Hangutánzó eredetű. (TESz) < *sí-*: abszolút szótó + *-r*: képző.

A sírás két lényeges összetevője a hang és a víz, a vízfolyás'. Mindkettőt tartalmazza a *sír*- ige. Ld. még: **3.472.** Kāšy. *sigtā*- 'sírni' ~ magy. *sír*, **3.352.** Kāšy. *žarlat*- 'sírni' ~ magy. *sír*, **3.399.** Kāšy. *žanlā*- 'szűköl, vonít' ~ magy. *szűköl*, *sír*.

3.451. Kāšy. *sūzlā*- 'beszél' ~ magy. *szól*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *sūz*-: relatív szótő + *-lā*-: ige képző.

A relatív szótő összetartozik az oszm. *sōz* 'szó'-val. < oszm. *sō*-: abszolút szótő + *-z*: képző. A baskírbán *hūδ* 'szó' < *hū*-: abszolút szótő + *-δ*: képző, tat. *sūz* (< *sū*-: abszolút szótő + *-z*: képző) 'szó'.

Alakváltozatuk a csuv. *sāmax* 'szó', beszéd', ÓT. *sab*, *sabyg* (T.e.), Zol. bl., PK., tefs. XII-XIII. sz. *sav* 'szó, beszéd'. (JEGOROV 1964) < csuv. *sā*-: abszolút szótő + *-max*: képző, ÓT. *sa*- + *-b*, Zol. bl., PK., tefs. XII-XIII. sz. *sa*- + *-v*.

A magyar *szó* végső alapja olyan hangutánzó szó lehetett, amely a víz hangját utánozta. A magy. *szó* a kutatás jelenlegi állása szerint 'nyelvnek meghatározott hangalakú és jelentésű, viszonylag önálló egysége....' (MÉK) 'hang, kiáltás, beszéd, az, amit valaki mond (kijelentés, kérés, intelem, ígéret, vélemény stb.), a nyelv legkisebb önálló értelmű egysége, beszélgetés, tárgyalás, szóbeszéd, híresztelés, szóhasználat, szófűzés', *szólás* 'frázis, (magas szintű) nyilatkozat, felhívás (néphez, nemzethez)', *szózatol* 'hangot hallat', stb... Ősi örökség az ugor korból. vö.: vog. Ko. *sau* 'zajgó', ...É. *sāw* 'szó, hang', *kaj*- *sāw* 'felkiáltás, ima' ...*sou* 'dallam', ...Az ugor alapnyelv e szava török eredetű, vö.: türk *sab* 'szó, beszéd', Kāšy. *sav* 'szó, mondás, történet, hír, üzenet, hírnév, dicsőség', ujj. *sab* 'szó', *sav* 'beszéd, üzenet, szó', oszm. *sava* 'hír, újdonság, örömhír', ...A magyar *szó* a *v*-s tövű névszók közé tartozik...(TESz)

Rokonuk a csuv. *sasā*, *sas* 'hang, hír, híresztelés, szóbeszéd', azerb. *sās*, gag., kazah, k.kalp., türkm., oszm., kumük *ses*, üzb. *sas* 'hang'...(JEGOROV 1964) < csuv. *sa*-: abszolút szótő + *-sā*: képző, *sa*- + *-s*), azerb. *sā** + *-s*, gag., kazah, k.kalp., türkm., oszm., kumük *se*- + *-s*, üzb. *sa*- + *-s*.

Az abszolút szótővel összetartozik a csuv. *te*- 'mondani, beszélni'...KB. *ta*,...altV. *te*, MK. sárga ujj., haksz *ti*, ujj. *dā*, azerb., oszm., tat., gag., üzb., ojr., kazah, nog., k.kalp., kumük *de*, tuv. *de*, *dī*, kirg. *dej*, türkm. *dij*, jak. *die* 'beszél, mondani'. (JEGOROV 1964)

3.452. Kāšy. *savlā*- 'mondani' ~ magy. *szól*, *szaval*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *sav*-: relatív szótő + *-lā*-: ige képző.

A Kāšy. *savlā*- lakváltozata a magy. *szól* ige, amely a TESz-ben nincs meg külön címszó alatt. A relatív szótő (Kāšy. *sav*-, magy. *szó*, *szava*- Kāšy. *sūz*, csuv. *sāmax* stb.) egybeesik az abszolút szótővel, amelyhez a magyarban *-l*, Kāšy. *-lā* stb. igeképző járult.

A magyar *szó* szóval közös gyökerű az angol *saw* 'szólásmondás, közmondás', *say* 'mond, beszél', *sing*, *sang*, *sung* 'énekel, dalol, (meg)énekel' versben, zümmög, duruzsol (víz forrva), cseng (fül), füttyöl, zúg (szél)', a *word* (< *wor*-: relatív szótő + *-d*: képző) 'szó', *talk* (< *ta*-: abszolút szótő + *-lk*: képző) 'beszélgetés, társalgás, beszéd, megbeszélés, előadás (könnyed stílusban), csevegés, beszámoló, fecsegés, üres beszéd, beszéd tárgy, téma, beszél...'.

A Kāšy. *savlā*- 'mondani' és a Kāšy. *sūzlā*- 'beszélni' összetartoznak, egymásnak alakváltozatai.

3.453. Kāšy. *satisā*- 'eladni (óhajtó)' ~ magy. *szatócs*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *sati*-: relatív szótó + *-sā*-: az óhajtó mód jele.

A Kāšy. *sati*-: relatív szótónek rokona a csuv. *sut* 'eladni', MK., ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., karacs., azerb., türkm., oszm., gag., tat., ojr. *sat*, üzb. *sot*, bask. *hat* 'eladni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *su*-: abszolút szótó + *-t*: képző, MK., ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., karacs., azerb., türkm., oszm., gag., tat., ojr. *sa*- + *-t*, üzb. *so*- + *-t*, bask. *ha*- + *-t*.

Idetartozik a csuv. *sutā*, *sutu-ilü* 'kereskedelem, vevés-adás', KB., Óujg. *satyg*, tuv., hak., sor *sadyg*, alt., ojr. *sady*, *sadyžy*, karacs. *satuu*, ujj. *soda*, *soda-setik*, üzb. *savdo*, türkm. *sovda*, kirg. *sooda*, kazak, k.kalp. *sauda*, nog. *savde*, *satuv-aluv*, tat. *satu-itu*, *seüde*, bask. *hatyu-iteü* 'kereskedelem', csuv. *sutušā*, ujj. *satkyči*, tuv. *sadygžy*, hak. *sadygčy*, tat. *satučy*, bask. *hatyusy*, alt. *saduyčy* 'eladó, kereskedő', azerb. *satlyg*, oszm. *satylyk*, türkm., tat. *satlyk*, csuv. *sutlāx*, bask. *hatlyk* 'eladó' (holmi, érték). Vö.: perzsa *souda* 'kereskedelem, csere, vásárolt áruk'. (JEGOROV 1964) < csuv. *su*-: abszolút szótó + *-tā*: képző, (*su*- + *-tu*)-*ilü*, KB., Óujg. *sa*- + *-tyg*, tuv., hak., sor *sa*- + *-dyg*, alt., ojr. *sa*- + *-dy*, *sady*-: relatív szótó (< *sa*-: abszolút szótó + *-dy*-: képző) + *-žy*: foglalkozásnév képző, karacs. *sa*-: abszolút szótó + *-tuu*: képző, ujj. *so*- + *-da*, (*so*- + *da*)-*setik*, üzb. *sav*-: abszolút szótó + *-do*: képző, türkm. *sov*- + *-da*, kirg. *soo*- + *-da*, kazak, k.kalp. *sau*- + *-da*, nog. *sav*- + *-de*, (*sa*-: abszolút szótó + *-tuv*: képző)-*aluv*, tat. (*sa*-: abszolút szótó + *-tu*: képző)-*itu*, *seü*- + *-de*, bask. *ha*-: abszolút szótó + *-tyu*: képző)-*iteü*, csuv. *sutu*-: relatív szótó (< *su*-: abszolút szótó + *-tu*-: képző) + *-šā*: foglalkozásnév képző, ujj. *satky*-: relatív szótó (< *sa*-: abszolút szótó + *-tky*-: képző) + *-či*: foglalkozásnév képző, tuv. *sadyg*-: relatív szótó (< *sa*-: abszolút szótó + *-dyg*-: képző) + *-žy*: foglalkozásnév képző, hak. *sadyg*-: relatív szótó + *-čy*: foglalkozásnév képző, tat. *satu*- + *-čy*, bask. *hatyu*- + *-sy*, alt. *saduy*- + *-čy*, azerb. *sat*-: relatív szótó + *-lyg*: képző, oszm. *saty*- + *-lyk*, türkm., tat. *sat*- + *-lyk*, csuv. *sut*- + *-lāx*, bask. *hat*- + *-lyk*, perzsa *sou*-: abszolút szótó + *-da*: képző.

A *-lyk* képzős szavak a magy. *árus* szóval tartoznak össze, ahol a magy. *-s* alakváltozata a *-lyk* képzőnek.

A csuv. *sutān* 'eladni, eladódni az ellenségnek', ujj. *setil*, bask. *hatyl*, tat., türkm. *satyl*, alt., hak. *sady*n 'árulni, kereskedni, eladódni', csuv. *sutānčāk*, ujj. *satkun*, kazak *satkyn*, üzb. *sotkin*, azerb. *satgyn* 'eladó'. (JEGOROV 1964) < csuv. *sutā*-: relatív szótó + *-n*: visszaható ige képző, ujj. *seti*-: relatív szótó + *-l*: visszaható ige képző, bask. *haty*- + *-l*, tat., türkm. *saty*- + *-l*, alt., hak. *sady*- + *-n*, csuv. *sutān*-: relatív szótó (< *sutā*-: relatív szótó + *-n*: visszaható ige képző) + *-čāk*: képző, ujj. *sat*-: relatív szótó + *-kun*: folyamatos melléknévi igenév képző, kazak *sat*- + *-kyn*, üzb. *sot*- + *-kin*, azerb. *sat*- + *-gyn*.

Idetartozik az ang. *sale* 'eladni' is. A végső relatív szótó összetartozik a magy. *ad* igével, amelynek az elsődleges jelentése 'életet ad' volt. A magy. *ad* a TESz szerint 'juttat, ajándékozik, szolgáltat, hagy, enged, elad'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: zürj. *udnis* 'etet, itat', votj. *ud*- 'ua.', mdE. *andoms* 'táplál', fi. *antaa* 'ad', lp. *vuow'det* 'elad'. (TESz) < magy. *a*-: abszolút szótó + *-d*: képző.

A fenti finnugorba sorolt nyelvek adatai beletartoznak a magy. *ad* nagy szócsaládjába de távolabbról, mint a török nyelvi adatok. Kivételt képez a fi. *antaa* 'ad'. Nem igazolt az, hogy a magyar *ad* ősi örökség a finnugor korból.

A relatív szótó rokona a magy. *szatócs* 'eladó' *szató*- töve is. A TESz szerint a magy. *szatócs*

'halárus, gabonaüzér, (kisebb) vegyeskereskedés tulajdonosa, kicsinyeskedő, garasoskodó, nem nagyvonalú személy'. Ótörök eredetű, vö.: ujj. *satijčĭ*, csag. *satijčĭ*, CC. *satuxčĭ*, oszm. *satıci*, tat. *satüüci*, csuv. *sutuśā* 'kereskedő'. A *satijčĭ* a *satij* 'kereskedés, kereskedelem' szónak 'valamivel foglalkozót' jelölő *-čĭ* képzővel alkotott származéka, a *satij* alapszava pedig a *sat-* 'ad, elad, kereskedik' ige. (TESz) < magy. *szató-*: relatív szótó + *-cs*: foglalkozásnév képző, ujj. *satij-*: relatív szótó + *-čĭ*: foglalkozásnév képző, csag. *satij-* + *-čĭ*, CC. *satux-* + *-čĭ*, oszm. *satı-* + *-ci*, tat. *satü-* + *-ci*, csuv. *sutu-* + *-śā*.

Alapvető fontosságú, hogy a foglalkozásnév képző névszóhoz járul. Ezért a relatív szótó nem lehet ige. Összetartozik a magy. *áru* főnévvel is, amelynek igével ellátott változata az *áru*, a foglalkozásnév képzős pedig az *árus*. A szó a TESz-ben a magy. *ár* címszónál található.

A magy. *áru* az oroszban *товар*, amelynek elsődleges jelentése 'marha' volt s a szó megvan a törökségben is, sőt idetartozik a 'vagyon' jelentésű változata is.

3.454. Kášy. *kabsā-* 'körülvenni, elvenni' ~ magy. *koboz*.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *kab-*: relatív szótó + *-sā-*: képző.

Eleink gondolkodásában a *kúp* forma több jelenséggel, cselekvéssel is kapcsolatos, hiszen sok mindenre alkalmas. A *kúp*, *kupak* formája egyrészt tető, fedő, ezért be lehet vele fedni, borítani valamit. Egyrészt a hegyes csúcsa miatt, másrészt a kúp egyfajta horog is, alkalmas valaminek a megfogására, elkapására. Az alakja révén hangszernek is jó, ld. koboz. A csúcsa felfelé mutat, ezért a növekedés, a felemelkedés megnevezésére is alkalmas, stb. Ezek a jelentések azonban továbbiaknak is az alapja. Pl. az égbolt egy kúp, kupak forma. Ugyanakkor az égnek is van színe, s ilyenformán az égbolt megnevezése átment az ilyen szín megnevezésére is. Így tartozik ide a csuv. *kāvak*, *kāvakar*; magy. kék, kékül.

Jegorov szerint a csuv. *kāvak* 'kék, ősz', ÓT., KB., ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog. *kök*, k.kalp. *kök*, türkm., oszm. *gök*, üzb. *kuk*, bask., tat. *kük*, azerb. *köj* 'ég, kék', hak. *kök* 'kék', tuv. *ak-kök* 'kék', *kök* 'kék', alt. *kök*, jak. *küox*, mong. *xöx* 'kék, zöld'. Elsődleges jelentése 'égbolt' Grönbech szerint *kök* < *köbek* (Forstudier til turkisk lydhistorie. Kopenhagen 1902)⁶⁴. (JEGOROV 1964) < csuv. *kā-*: abszolút szótó + *-vak*: képző, ÓT., KB., ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog. *kö-* + *-k*, k.kalp. *kö-* + *-k*, türkm., oszm. *gö-* + *-k*, üzb. *ku-* + *-k*, bask., tat. *kü-* + *-k*, azerb. *kö-* + *-j*, hak. *kö-* + *-k*, tuv. *kö-* + *-k* alt. *kö-* + *-k*, jak. *küo-* + *-x*, mong. *xö-* + *-x*.

Rokonuk a magy. *kék*, amely a TESz szerint 'olyan színű, mint a derült ég, zöld, szürke (ló, ökör)'. Ótörök eredetű, vö.: türk. ujj., kipcs., CC., kirg., alt. *kök*, Kášy. *köök*, oszm. *gök*, türkm. *göök*, jak. *küöx*, csuv. *kāvak* 'ég, kék, zöld', oszm. *gök rengi* 'ég színű, szürkés-kék, világos szürke'. Ld. még mong. *küke*, kalm. *kükü*, burj. mong. *kökö* 'kék, zöld' (TESz). < magy. *ké-*: abszolút szótó + *-k*: képző, türk. ujj., kipcs., CC., kirg., alt. *kö-* + *-k*, Kášy. *kö-* + *-ök*, oszm. *gö-* + *-k*, türkm. *gö-* + *-ök*, jak. *kü-* + *-öx*, csuv. *kā-* + *-vak* 'ég, kék, zöld', oszm. *gö-* + *-k*, mong. *kü-* + *-ke*, kalm. *kü-* + *kü*, burj. mong. *kö-* + *-kö*.

A magyar szó törökből való kölcsönzése nem igazolt, az adatok azonban idetartoznak.

A 'hurok' jelentés érvényesül a következő szavakban, vö.: csuv. *kākar* 'odakötni', türkm. *köker* 'megkötni a birkát az itatás idején', stb. (JEGOROV 1964) < csuv. *kāka-*: relatív szótó⁶⁵ + *-r-*: képző, türkm. *köke-* + *-r*.

⁶⁴ Megjegyezzük, hogy a kutatásaink ezt a véleményt támogatják.

⁶⁵ Bár abszolút szótónek látszik, valójában az első relatív szótó.

A csuv. *kăkar* igének igei alakváltozata a magy. **kunkorog**, névszói pedig a magy. **kunkor**.

A fejének *kupak* alakjáról kapta a nevét a csuvas és a magyar *gomba*, vö.: csuv. **kămpa** 'gomba', tat. *gömbe* 'gomba'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kăm-* + *-pa*, tat. *göm-* + *-be*.

A TESz szerint a magy. **gomba** 'spórakkal szaporodó telepes növény, amely nem tartalmaz klorofilt, élelmiszerek árusítására való kör alakú építmény'. Szláv eredetű, vö.: óeszl. *gōba*⁶⁶ 'szivacs', blg. *gъba* 'gomba, szivacs', szb.-hv. *guba* 'bélpoklosság, zuzmó, tapló', szln. *gōba* 'gomba, szivacs, tapló', szlk. *huba* 'gomba, szivacs', or. *gubá* 'taplógomba'. (TESz) < magy. *gom-*: abszolút szótő + *-ba*: képző, óeszl. *gō-* + *-ba*⁶⁷, blg. *gъ-* + *-ba*, szb.-hv. *gu-* + *-ba*, szln. *gō-* + *-ba*, szlk. *hu-* + *-ba*, or. *gu-* + *-bá*.

A magyar szó szláv eredete nem igazolt. További szavak tartoznak még ide, vö.: magy. **gubó**, **göb**, **gomb**, **guba** stb.

Az alakjáról kapta a megnevezést a csuv. **kăpăk** 'hab, tajték', ÓT., Zamahš., azerb., türkm., oszm., gag. *köpük*, kirg., alt., ojr. *kōbük*, ujj., tuv. *kövük*, kazak, nog., hak. *kōbik*, k.kalp. *kobik*, üzb. *kūpik* (dial. *kūpük*), bask., tat. *kūbek*, kum. *geb'uk*, s.ujg. *kevük* 'hab'. < vö.: ujj. *kop* 'felemelkedni' vagy. csuv., tat. *kūp*, Zamahš., azerb. *kōp*. (JEGOROV 1964) < csuv. *kă-*: abszolút szótő + *-păk*: képző, ÓT., Zamahš., azerb., türkm., oszm., gag. *kō-* + *-pük*, kirg., alt., ojr. *kō-* + *-bük*, ujj., tuv. *kō-* + *-vük*, kazak, nog., hak. *kō-* + *-bik*, k.kalp. *ko-* + *-bik*, üzb. *kū-* + *-pik* (dial. *kū-* + *-pük*), bask., tat. *kū-* + *-bek*, kum. *ge-* + *-b'uk*, s.ujg. *ke-* + *-vük*, ujj. *ko-* + *-p*, csuv., tat. *kū-* + *-p*, Zamahš., azerb. *kō-* + *-p*.

Jegorov szerint a csuv. **kūp**, **kūpěn** 'felfúvódni, habosodni', Zamahš., ujj., kirg., kum., alt., hak., azerb. *kōp*, kazak *keb*, bask., tat. *kūp*, *kūben* 'felfúvódni, habosodni, felnőni, növekedni', hak. *kōben*, tat. *kōbōn* 'felfúvódni, megdagadni', bask. *kūpken* 'felfújt', vö.: mong. *köge* 'felfúvódni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kū-*: abszolút szótő + *-p*: képző, *kūpě-*: relatív szótő (< *kū-*: abszolút szótő + *-pě-*: képző) + *-n*: visszaható igeképző, Zamahš., ujj., kirg., kum., alt., hak., azerb. *kō-*: abszolút szótő + *-p*: képző, kazak *ke-* + *-b*, bask., tat. *kū-* + *-p*, *kūbe-*: relatív szótő + *-n*: visszaható igeképző, hak. *kōbe-* + *-n*, tat. *kōbō-* + *-n*, bask. *kūp-*: relatív szótő + *-ken*: folyamatos melléknévi igenév képző.

Az is természetes, hogy a növekedés is idetartozik, sőt a habosítás, ilyen a magy. *köprül*. A TESz-ben a magy. *köprül* a *köprü* címszónál található. Lényeges, hogy a *köprü* egy kupa formájú edény, amely a *kúp* fordított alakja. A *köprül* pedig 'habosít' jelentésű.

A TESz szerint a magy. **köprü** 'vajköprülő faedény, hasábszerű faedény, növény gubója, toktermése, méhkaptár, kanálszerű üveges eszköz, szerszámon, eszközön, fegyveren stb. csőalakú rész, amelybe valamit (nyelet, löcsőt stb.) erősítenek, szemgolyó, forrás vagy kút falául alkalmazott kivájt faderék, bürü, palló', **köprülő**, **köprül**. Ótörök eredetű, vö.: ÓT. *gübü*, tat. *gōbā*, bask. *gōbō* 'vajkészítő edény, nagyobb faedény, fakád'. (TESz) < magy. *kō-*: abszolút szótő + *-pü*: képző, *köprü-*: relatív szótő + *-l*: igeképző, ÓT. *gü-* + *-bü*, tat. *gō-* + *-bā*, bask. *gō-* + *-bō*.

A Kăşy. *kabsā-* alakváltozata a csuv. **xupărla-** 'körülveni' *xupăr-* relatív szótöve (< csuv. *xupă-*: relatív szótő + *-r-*: képző). A *-la* igeképző.

A csuv. *xupărla-* 'körülveni' szó nincs meg Jegorovnál, ám megvan a csuv. *xupă*, amely a Kăşy. *kab-* relatív szótövevel tartozik össze és a magy. *kupak*, *kúp* stb. szóval. A csuv. **xupă** 'tető, kupak,

⁶⁶ Az ő nazális ejtésű.

⁶⁷ Az ő nazális ejtésű.

valaminek a felső része, héj, kéreg', tefs. XII-XIII. sz. *kabyk*, *kabuk* 'kéreg, héj', azerb. *gabyg*, türkm. *gabyk*, oszm. *kabuk*, kirg., kazak *kabyk*, tat., bask. *kabyk* 'kéreg, héj, háncs, burok', üzb. *kobik* 'kéreg, héj', tuv. *xavyk*, hak. *xabyx* 'héj, kéreg', ld. még MK. *kabčak*, ujj. kirg. *kapkak*, oszm. *kapak*, azerb. *gapag*, türkm. *gapak*, üzb. *kopkok*, tat. *kapkač*, bask. *kapkas*, jak. *xappax* 'tető, fedő, kupak'. < csuv. *xup*, azerb. *gapa*, oszm. *kapa*, Zamahš. *kapa* 'befedni, réteggel beborítani'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xu-*: abszolút szótó + *-pā-*: képző, tefs. XII-XIII. sz. *ka-* + *-byk*, *ka-* + *-buk*, azerb. *ga-* + *-byg*, türkm. *ga-* + *-byk*, oszm. *ka-* + *-buk*, kirg., kazak *ka-* + *-byk*, tat., bask. *ka-* + *-byk*, üzb. *ko-* + *-bik*, tuv. *xa-* + *-vyk*, hak. *xa-* + *-byx* stb.

A Kāšy. *kabsā-* 'körülvenni, elvenni' alakváltozata a csuv. *xupla-* 'beborítani, befedni', ujj. *kapli*, üzb. *kopla*, tat., bask. *kapla*, oszm. *kapa*, azerb. *gapa* 'beborítani, befedni', k.kalp. *kapla* 'valamit a zacskóba, zsákba szórni (*kap* 'zacskó, zsák'), beborítani'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xup-*: relatív szótó (< *xu-*: abszolút szótó + *-p-*: képző) + *-la-*: igeképző, ujj. *kap-* + *-li*, üzb. *kop-* + *-la*, tat., bask. *kap-* + *-la*, oszm. *ka-*: abszolút szótó + *-pa-*: képző, azerb. *ga-* + *-pa*, k.kalp. *kap-*: relatív szótó + *-la-*: igeképző.

A *-la* igeképző nélküli relatív szótóveknél úgy lehet igei jelentése is, hogy a *kVp*, *kVpV*, *kVpVk* stb. forma eredetileg igenévszó volt. A Kāšy. *kab-* az első relatív szótó tehát eredetileg nomen-verbum volt. Az igei alakváltozata megvan a relatív szótóban, vö.: csuv. *kapkän* 'fogó, egérfogó', tat., bask., kirg., k.kalp., nog., ujj. *kapkan*, üzb. *kopkon*, kazak *kakpan*, türkm. *gapan*, oszm. *kapan*, kum. *kapgun*, karacs. *kapxan*, tuv. *kapka*, xak. *xaxpan* 'csapda, kelepce, horog'. < *kap* 'megragadni (szájjal), elragadni', alt., ojr., oszm., kirg., nog. *kap*, türkm. *gap*, csuv. *xyp* 'ua.'. Vö.: csuv. *kap* 'valaminek a gyorsan, váratlanul megragadásának a hangja'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kap-*: relatív szótó (< *ka-*: abszolút szótó + *-p-*: képző) + *-kän*: folyamatos melléknévi igenév képző, tat., bask., kirg., k.kalp., nog., ujj. *kap-* + *-kan*, üzb. *kop-* + *-kon*: folyamatos melléknévi igenév képző, kazak *kakpan*, türkm. *gapan*, oszm. *kapan*, kum. *kap-* + *-gun*, karacs. *kap-* + *-xan*, tuv. *kap-* + *-ka*, xak. *xaxpan*, *ka-*: abszolút szótó + *-p-*: képző, alt., ojr., oszm., kirg., nog. *ka-* + *-p*, türkm. *ga-* + *-p*, csuv. *xy-* + *-p*.

A csuv. *kapkän* és török megfelelőinek szó szerinti jelentése *kapó*.

A Kāšy. *kabsā-* összetartozik a magy. *koboz* szóval, amely a TESz szerint 'fosztogat, rabol, zsákmányol, (birtokot, anyagi értéket) hatóságilag, ítélet alapján zár alá vesz, valakitől valamit elvesz, (hatóság sajtóterméket) megsemmisítés céljából lefoglal'. Bizonytalan eredetű. (TESz) < magy. *kobo-*: relatív szótó (< *ko-*: abszolút szótó + *-bo-*: képző) + *-z*: ige képző.

A Kāšy. *kab-* az első relatív szótóval összetartozik a magy. *kap* ige, amely a TESz szerint hirtelen mozdulattal megragad, kezébe fog, szájába vesz, részesül valamiben, elnyer valamit, az alkalmat megragadva mohón él valamivel, örül valaminek, igyekszik valamit megszerezni, erőszakkal elvesz, zsákmányol stb.' Valószínűleg hangutánzó eredetű, és a kopog, koccan családjába tartozik. (TESz) < magy. *ka-*: abszolút szótó + *-p*: képző.

3.455. Kāšy. *kubsā-* 'felemelkedni (óhajtó)' ~ magy. *kúp*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kub-*: relatív szótó + *-sā-*: óhajtó mód jele.

A relatív szótó ugyanaz, mint a 3.454. Kāšy. *kabsā-* 'körülvenni, elvenni' *kab-* szótóve. Rokona egyrészt a magy. *hab*, másrészt a *kúp*, *kobak* 'fej' szó. Ez azért lehetséges, mert a *hab* úgy keletkezik, hogy duzzad, nő. A *kúp* pedig egy csúcsos forma, ilyen a növekedő élőlény is. A *kobak* is idetartozik, mert a fej fölül van és növekedéskor mindig azt követi az élő természeti lény.

A Kāšy. *kub-*: relatív szótó alakváltozata a magy. *hab*, amely a TESz szerint a magy. *hab*

'hullámverés, tajtékkő, apró buborékokból álló, laza szerkezetű anyag, tajték'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *kop*, *kump*, osztj. *kump* 'hullám', zürj. *gibavni* 'úszik, lubickol, játszik (a hal, miközben a vizen kis hullámok keletkeznek), hullámszerűen mozog, ing, tekergőzik', finn *kummuta* (*kumpuan*) 'bugyog, kibuggyan, hullámszerűen mozog, felbugyog (forrás), tajtékszerűen, fő, forr, dagad, bugyborékol', észt *kommuma* 'gyűlik, gyarapodik, gyülemlik', szam. jur. *hāmpa* 'hullám', jeny. *kaba*, tvg. *konfu*, szelk. *komb*, *kuumb* 'hullám'. (TESz) < *ha*:- abszolút szótó + *-b*: képző, vog. *ko*- + *-p*, *kum*- + *-p*, osztj. *kum*- + *-p*, zürj. *gibav*:- relatív szótó (< *gi*:- abszolút szótó + *-bav*:- képző) + *-ni*: főnévi igenév képző, fi. *kummu*:- relatív szótó (< *kum*:- abszolút szótó + *-mu*:- képző) + *-ta*: főnévi igenév képző, észt *kommu*:- relatív szótó (< *kom*:- abszolút szótó + *-mu*:- képző) + *-ma*: főnévi igenév képző, szam. jur. *hām*:- abszolút szótó + *-pa*: képző, jeny. *ka*:- abszolút szótó + *-ba*: képző, tvg. *kon*:- abszolút szótó + *-fu*: képző, szelk. *kom*:- abszolút szótó + *-b*: képző, *kuum*:- abszolút szótó + *-b*: képző.

A magy. szó uráli eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak.

A magy. *hab*, *kúp*, *kupak* szavak kötődnek a forráshoz a vízcsepphez. Ezen a szálon idetartozik a magy. *kumma* 'vízcsepp, csepp víz' szó is, amely nincs meg a TESz-ben. A szótó *-m*-je minden esetben *-n*-ből vált *-m*-mé a rákövetkező bilabiális zárhang hatására hasonulás révén. Érdekeség, hogy a magyarban és a jenyiszeji szamojédban eltűnt a nazális, a tavgi szamojédban pedig *-ŋ*-szerepel. Ez utóbbi igazolja azt, hogy a nazalist a szótóban *-k* követte, vagyis az abszolút szótó a következőképpen rekonstruálható: **kVnk*. A képzők kezdő mássalhangzója *b*-, *m*-, *p*-, *f*- lehet, amelyet vagy nem követ semmi, vagy csak egy magánhangzó, vagy magánhangzó + mássalhangzó. Az idesorolt szavak jelentésükben elvezetnek a csomóhoz, a dudorhoz, a csepphez, vagyis a *kumma* szóhoz is.

A magy. ***kumma*** első *-m*-je korábban *-n*- lehetett, amely a képző kezdő mássalhangzójának az *-m*-nek a hatására hasonult *-m*-mé.

Alakváltozatuk a magy. ***kupak*** 'mákgubó, sapka, süveg, pipa fedele, zárófedő, előbőr, fityma, tökfaj'. Bizonytalan eredetű. Talán származékszó: a 'csúcs' jelentésű *kúp* *-k* kicsinyítő képzős származéka. (TESz) < magy. *ku*:- abszolút szótó + *-pak*: képző.

Rokona a magy. ***kobak*** 'lopótök, illetőleg ennek terméséből készült edény, valakinek a feje (megvető értelemben vagy tréfásan), kúszó növény nagy, gömbölyded termése, kivájt fa, főkötő, buta, ostoba'. Török, közelebből valószínűleg kun-besenyő eredetű, vö.: kipcs. *qabaq*, oszm. *kabak*, tat., bask, nog., kirg. *kabak* 'tök'. Az ukr., or. *kabak* 'ua.', török jövevény. (TESz) < magy. *ko*:- abszolút szótó + *-bak*: képző, kipcs. *qa*- + *-baq*, oszm. *ka*- + *-bak*, tat., bask, nog., kirg. *ka*- + *-bak*, ukr., or. *ka*- + *-bak*.

3.456. Kāšy. ***tigrā***- 'szilárdnak lenni' ~ magy. ***erő***.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tig*:- abszolút szótó + *-rā*:- képző.

Névszói rokona a csuv. ***těrev***, ***těrek*** 'támaszték', ***těreklě*** 'erős', Zamahš. *tirek*, azerb. *direk*, oszm. *direk* 'oszlop, árbóc', , kazak, kirg., k.kalp., nog. *tirek*, ujj. *tirek*, üzb. *tirgak*, bask., tat. *terek*, hak. *tireg*, kum. *tirev*, türkm. *direg*, gag. *direk* 'támaszték, védőbástya, támasz, oltalom'. Vö.: csuv. *těre* 'támaszkodni', tat., bask. *tere*, kirg., kazak, k.kalp., hak. *tire*, azerb. *dire*, oszm., türkm. *dire* 'támaszkodni', csuv. *těren*, kazak *tiren*, azerb. *diren*, kirg. *tirel* 'támaszkodni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tě*:- abszolút szótó + *-rev*: képző, *tě*- + *-rek*, Zamahš. *ti*- + *-rek*, azerb. *di*- + *-rek*, oszm. *di*- + *-rek*, kazak, kirg., k.kalp., nog. *ti*- + *-rek*, ujj. *ti*- + *-rek*, üzb. *ti*- + *-rgak*, bask., tat. *te*- + *-rek*, hak. *ti*- + *-reg*, kum. *ti*- + *-rev*, türkm. *di*- + *-reg*, gag. *di*- + *-rek*, csuv. *tě*- + *-re*, tat., bask. *te*- + *-re*, kirg., kazak, k.kalp., hak. *ti*- + *-re*, azerb. *di*- + *-re*, oszm., türkm. *di*- + *-re*.

Idetartozik a szótó, vö.: or. **podporka** 'támaszték' (< *pod*:- 'alá' + *porka* 'támaszték' < *po*:- abszolút szótó + *-rka*: képző) második eleme a *porka*; az or. **opora** 'támaszték' (< *o*:- prefix + *-pora*:- relatív szótó < *po*:- abszolút szótó + *-ra*: képző).

Rokonuk a magy. **erő**, amely a TESz szerint 'valamely hatás előidézésére alkalmas ok, képesség, erény, jóra valósság, hatalom, erőszak, hadsereg, haderő, tehetség, vagyon'. Ötörök eredetű, vö.: ujj. *ärk*, Kāšy. *ärk*, CC. *ärk* 'erő, hatalom', tat. *irek*, kirk. *erk* 'kény, akarat, szabadság', csuv. *irēk* 'ua.', mong. *erke*, kalm. *erke* 'hatalom, erő, akarat'. (TESz) < magy. *e*:- abszolút szótó + *-rő*: képző, ujj. *ä*- + *-rk*, Kāšy. *ä*- + *-rk*, CC. *ä*- + *-rk*, tat. *i*- + *-rek*, kirk. *e*- + *-rk*, csuv. *i*- + *-rēk*, mong. *e*- + *-rke*, kalm. *e*- + *-rke*.

A legfőbb erőt a mag tartalmazza, ezért ide kötődik ezen a szálon a magy. *ír*(mag) *ír* előtagja. Az *tigris* nevű állat az ereje révén kaphatta a nevét és azért, mert az *ír*(mag)hoz tartozik, azzal ellátott. A *Tigris* (< *Tigri*:- relatív szótó (< *Tig*:- abszolút szótó + *-ri*:- képző) + *-s*: képző 'valamivel ellátott, valamihez tartozó') folyó neve pedig Mezopotámiában onnan van, hogy 'forrásfolyó, azaz forráshoz tartozó, azzal ellátott'.

Minthogy a magban van nemcsak az erő, hanem a mag az akarat, az irányítás, a jog, helye is, ezért további jelentéseket is hordoznak a következő szavak, vö.: csuv. **irēk**, *irēklēx* 'szabadság, akarat, szabad', KB. *ärk*, Óujg. *ärik*, alt., ojr., tuv. *erik*, *erkin*, kazak *erik*, k.kalp., nog., türkm., üzb. *erk*, *erkinlik*, kirk. *erk*, *erkindik*, ujj. *erkinlik*, bask. *irk*, *irklek*, tat. *irek* 'akarat, szabadság', vö.: mong. *erke*, *erx* 'jog, hatalom, szabadság', burj.mong. *erxe* 'jog'. (JEGOROV 1964) < csuv. *i*:- abszolút szótó + *-rēk*: képző, *irēk*:- relatív szótó (< *i*:- abszolút szótó + *-rēk*:- képző) + *-lēx*: képző, KB. *ä*- + *-rk*, Óujg. *ä*- + *-rik*, alt., ojr., tuv. *e*- + *rik*, kazak *e*- + *-rik*, k.kalp., nog., türkm., üzb. *e*- + *-rk*, *erkin*:- relatív szótó + *-lik*: képző, kirk. *e*- + *-rk*, *erkin*:- relatív szótó + *-dik*: képző, ujj. *erkin*:- relatív szótó + *-lik*: képző, bask. *i*- + *-rk*, *irk*:- relatív szótó + *-lek*: képző, tat. *i*- + *-rek*, mong. *e*- + *-rke*, *e*- + *-rx*, burj.mong. *e*- + *-rxe*.

Idetartozik az or. **pravo** 'igazság', **pravij** 'jobb' *pra*- relatív töve.

Minthogy az írmag, az erő, az egyenes, igaz is közös gyökerűek, ezért a magy. **derék**, oszm. **doğru** 'igaz, egyenes' stb. is a szócsaládba tartoznak.

3.457. Kāšy. **žikrā**- 'csikorgatni' ~ magy. **csikorog**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *žik*:- abszolút szótó + *-rā*:- képző.

Rokona a magy. **csikorog**, amely a TESz szerint '(tárgy) éles, ritmikusan ismétlődő bántó hangot ad, (élőlény) fülsértő hangot ad, szenved, fagy, nyomorog'. Hangutánzó eredetű szócsalád vagy ősi örökség a finnugor korból, vagy a magyar nyelv külön életében keletkezett. Vö.: osztj. *t'ykerta* 'csikorog, recseg', votj. *žukirt*- 'röfög, nyikorog', mdE. *tšikur*, *tšikor* 'csikorgás', *tšikordoms* 'csikorog, cserreg (szarka)', mdM. *tšiker* 'csikorgás'. (TESz) < magy. *csiko*:- abszolút szótó + *-rog*: képző, osztj. *t'yker*:- relatív szótó (< *t'yke*:- abszolút szótó + *-r*:- képző) + *-ta*: képző, votj. *žukir*:- relatív szótó (< *žuki*:- abszolút szótó + *-r*:- képző) + *-t*:- képző, mdE. *tšiku*:- abszolút szótó + *-r*: képző, *tšiko*- + *-r*, mdM. *tšike*- + *-r*.

Alakváltozata a magy. *nyikorog*, *nyekereg*, vö.: **nyekereg** '(hangszer) elnyújtott, kellemetlen, vinnyogó hangon szól, nyöszörög, sírdogál, akadozó, rekedtes hangon beszél, nyikorgó hangot ad', **nyekeg**, **nyög** 'akadozva beszél, (hangszer 'nyekergő hangon szól', **nyekken** 'egyszeri, nyikorduló

hangot ad', **nyekk**. Hangutánzó eredetű szócsalád. (TESz) < magy. *nyeke-*: abszolút aazótő + *-reg*: képző.

Idetartozik a magy. **nyikorog** '(disznó) rőfög, más állat rőfögő hangot ad, nyekergő hangon beszél vagy énekel, (tárgy, alkatrész stb.) valamihez súrlódva szaggatott, éles hangot ad, (hangszer) kellemetlen, fülsértő hangon szól', **nyikog** '(állat) nyöszörög, nyüszít, (hangszer) kellemetlen, fülsértő hangon szól', **nyekereg, nyikorog, nyikkan** 'felnyög, nyöszörög, egyszeri hangot ad, megmukkan, nyikordul' (TESz) < *nyiko-*: abszolút szótő + *-rog*: képző.

Alakváltozatuk az or. **skripét** 'csikorogni *skripe-* relatív szótöve, továbbá az or. **skrípka** 'hegedű' szó.

Ld. még 3.242. Kāšy. **žun** 'cseng' ~ magy. **zsong, zeng, cseng**.

3.458. Kāšy. **tugrā-** 'vágni (darabokra)' ~ magy. **tarol, tör**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tug-*: abszolút szótő + *-rā-*: ige képző.

A szó összetartozik a magy. *tör* igével és a *darabol* darab tövével valamint a *tarol taro-* tövével.

3.459. Kāšy. **tuvrā-** 'erőssé, naggyá válni, nőni' ~ magy. **erő**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tuv-*: abszolút szótő + *-rā-*: képző.

A szó kötődik a Kāšy. **tigrā-** 'szilárdnak lenni' igéhez, benne van a magy. *teker* ige és a magy. *nő*, *növ-* tö, *vö-*: magy. *növekedik*.

A TESz szerint a magy. **nő, növekedik** 'nagyobb vagy magasabbá válik, úgy fejlődik, hogy valamivel egységgé válik'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < *nő, növeke-* (< *nő-* + *-veke-*) + *-dik*.

Alakváltozata a magy. *nöl-*.

A víznek az egyik természete az, hogy folyás, tevékenység közben növekedik, ez minden élőlényre jellemző.

3.460. Kāšy. **sakrī-** 'ugrani' ~ magy. **ugrik**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *sak-*: abszolút szótő + *-rī-*: képző.

A Kāšy. *sak-*: abszolút szótő rokona a csuv. **tux** 'kimenni, felkelni', *xēvel tuxrē* 'a nap felkelt', ÓT., KB., AFT., tefs. XII-XIII. sz. *tog* 'felemelkedni, felkelni (égitest, csillag, a nap)', azerb., oszm. *dog*, türkm. *dog* 'felemelkedni, felkelni'. A *tog, dog* 'szülni, születni' jelentésben is, ld. csuv. *tu-*. Ld. még ujjg., üzb. *čik*, oszm., tat. *čyk*, azerb. *čyx*, kazak, nog. *šyk*, bask. *syk*, kirg. *kün čykty*, üzb. *kun čikdi* 'a nap feljött, felkelt'. (JEGOROV 1964) < kirg. *kün čyk-*: szótő + *-ty-*: múlt idő jele, üzb. *kun čik-*: szótő + *-di-*: múlt idő jele.

Az abszolút szótóval rokon a csag. **čögmek** 'ugrani': < csag. *čög-*: szótő + *-mek*: főnévi igenév képző.

Összetartozik vele a magy. **szökik** ige és a **szökdécsel** *szök-* töve. A magy. **szökik** 'ugrik, szökdel, ugrál, táncol, menekül, észrevétlenül távozik, kitör, kimegy, (folyadék) sugár alakban kilövell.

(bajusz) serken, (növény) fejlődésének újabb állapotába jut, (vér) elfut, elborít'. Ótörök eredetű, vö.: KB. *sek-* 'ugrál, ugrándozik, gyorsan megy', AH. *sek-* 'ugrik', oszm. *sek-* 'ugrik, ugrándozik', azerb. *sek-* 'egy lábon ugrál', csuv. *sik-* 'ugrik, szökell, ráragad (betegség)'. (TESz)

A Kāšy. *sakrī-* 'ugrani' szóval pedig a magy. *ugrik* ige rokon. A TESz szerint a magy. *ugrik* 'rugalmas mozdulattal valamerre lendül, szökken, elmenekül, megszökik, hirtelen bizonyos távolságra kerül, (szikra) pattan, kilép (szerzetből), (mén, bika stb.) közösül, bedől valaminek, felkészülés nélkül vállal és azonnal eljátszik valamely szerepet, feldühödik, (motor) műüködni kezd'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *ug-*: abszolút szótő + *-rik*: képző.

Alakváltozata a magy. *száguld szágul-* relatív szótöve. A TESz szerint a magy. *száguld* 'nagyon gyorsan halad, fut, vágat, (nagy területen, nagy távolságon át) szertejár, portyáz, cirkál, lovat gyorsan járat, futtat'. Származékszó: *szág-* alapszava ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *šōms*, *šūms* 'vágat', osztj. *sāyēl'ta* 'vágat, ugrik'. (TESz) < magy. *szágul-*: relatív szótő (< *szāgu-*: abszolút szótő + *-l-*: képző) + *-d*: képző, osztj. *sāyēl'*: relatív szótő (< *sāyē-*: abszolút szótő + *-l'*: képző) + *-ta*: képző.

3.461. Kāšy. *samrī-* 'hízni, gyarapodni, számossá lenni' ~ magy. *számos*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *sam-*: abszolút szótő⁶⁸ + *-rī-*: képző.

A Kāšy. *samrī-* rokona a csuv. *samār* 'testes, kövér, termékeny, zsíros, teli, táplált', MK. *semiz*, AFT. *sāmiz*, üzb., ujj., azerb., türkm., oszm., kum., kirg., kazak *semiz*, tat. *simez*, bask. *himez*, tuv. *semis*, hak. *simis* 'ua.', csuv. *samārāl*, *samārlan*, üzb., kirg., kazak, oszm., kum., ujj. *semri*, *semi(r)*, türkm. *semre*, tat. *simer*, bask. *himer* 'zsírosodni, hízni, teljesebbé válni, kövéredni', csuv. *samārt*, MK. *semrit*, tefs. XII-XIII. sz., ujj., kazak, ojr. *semirt* 'etetni, joltartani'. (JEGOROV 1964) < csuv. *samā-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, MK. *semi-* + *-z*, AFT. *sāmi-* + *-z*, üzb., ujj., azerb., türkm., oszm., kum., kirg., kazak *semi-* + *-z*, tat. *sime-* + *-z*, bask. *hime-* + *-z*, tuv. *semi-* + *-s*, hak. *simi-* + *-s* 'ua.', csuv. *samārā-*: relatív szótő (< *samā-*: abszolút szótő + *-rā-*: képző) + *-l-*: képző, *samār-*: relatív szótő + *-lan*: képző, üzb., kirg., kazak, oszm., kum., ujj. *sem-*: abszolút szótő + *-ri-*: képző, *semi-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, türkm. *sem-* + *-re*, tat. *sime-* + *-r*, bask. *hime-* + *-r*, csuv. *samār-*: relatív szótő + *-t-*: képző, MK. *semri-*: relatív szótő + *-t-*: képző, tefs. XII-XIII. sz., ujj., kazak, ojr. *semir-* + *-t*.

A szótővel összetartozik a magy. *szám* szó és *számos számo-* töve. A TESz szerint a magy. *szám* 'élőlények rendje, csoportja, sora, megszámlált mennyiség, mennyiségtani alapfogalom, számokkal közölt mennyiségi adat, mennyiséget jelölő írásjegy, munka, szavak olyan alakja, amelyből kiderül, hogy a személyek, dolgok közül egyről vagy többről van szó, időszaki kiadvány egy időben megjelenő azonos tartalmú példányai vagy közülük egy, számtan, matematika, számolás, műsor önálló része'. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó, vö.: csuv. *sum*, türk. *san*, türkm. *sān*, nog. *san*, ujj. mod. *san*, szal. *san* 'szám', CC. *san* 'mennyiség', oszm. *san* 'hírnév, tisztelet' kar. *san* 'szám, jelentés, tisztelet', (TESz). < magy. *szá-*: abszolút szótő + *-m*, csuv. *su-* + *-m*, türk. *sa-* + *-n*, türkm. *sā-* + *-n*, nog. *sa-* + *-n*, ujj. mod. *sa-* + *-n*, szal. *sa-* + *-n* 'szám', CC. *sa-* + *-n*, oszm. *sa-* + *-n*, kar. *sa-* + *-n*.

Jegorov szerint a csuv. *sum* 'szám', tefs. XII-XIII. sz., ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., türkm., tat., alt., tuv., hak. *san*, üzb. *son*, bask. *han*, azerb. *saj* 'szám, mennyiség', (ujj. *sanak* 'összeg, mennyiség'), azerb., türkm., kirg., kazak, tat. *sana*, ujj. *sani* 'számolni'. (JEGOROV 1964)⁶⁹ < csuv.

⁶⁸ Bár abszolút szótőnek látszik, valójában az első relatív szótő.

⁶⁹ Jegorov a csuv. *sum* 'szám' szócikkben idekapcsolja a következő szavakat is, amelyek közelebből nem tartoznak a

su-: abszolút szótó + *-m-*: képző, tefs. XII-XIII. sz., ujk., kirg., kazak, k.kalp., nog., türkm., tat., alt., tuv., hak. *sa-* + *-n*, üzb. *so-* + *-n*, bask. *ha-* + *-n*, azerb. *sa-* + *-j*, ujk. *sa-* + *-nak*, azerb., türkm., kirg., kazak, tat. *sa-* + *-na*, ujk. *sa-* + *-ni*.

3.462. Kāšγ. *tanrī-* 'forogni (fej)' ~ magy. *tekereg*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *tan-*: abszolút szótó + *-rī-*: képző.

Rokona a csuv. *šavār* 'tér, fordul, teker, csavar', MK. *avür*, *čävür* 'fordít, forog, fordul, csavar', tefs. XII-XIII. sz. *čävür* '(vissza)tér, fordul, AFT. *čävir* 'forogni, körbe venni', azerb., oszm. *čävir* '(vissza)térni, forogni, fordulni, tekerni, körülvenni', özb., tefs. *jüz čävür*, oszm. *jüz čävir* 'elfordítani az arcot', azerb. *sovur* 'szédülni, forogni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šavā-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, MK. *avü-* + *-r*, *čävü-* + *-r*, tefs. XII-XIII. sz. *čävü-* + *-r*, AFT. *čävi-* + *-r*, azerb., oszm. *čävi-* + *-r*, özb., tefs. *jüz čävü-* + *-r*, oszm. *jüz arc' čävi-* + *-r*, azerb. *sovu-* + *-r*.

A fenti szavaknak rokona a magy. *teker*, *tekereg*, *szekér*, *csavar*, *forog* és az *orsó or-* töve, stb.

A TESz szerint a magy. *teker*, *tekereg* 'Bizonytalan eredetű. Talán ótörök jövevényszó....oszm. *devir-* 'forgat, fordít, megfordul, visszatér', csuv. *tavār* 'feltűr (pl. ruhaujjat)... alt. *ter* 'kerül, körbejár', tuv. *dar-* 'rácsavar, ráteker', jak. *tüör-* 'forgat', *tier-* 'átfordít, kifordít', *tögürüy-* 'körbejár'... mong. *tegere-* 'teker'. (TESz) < magy. *teke-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, *teke-* + *-reg*, oszm. *devi-* + *-r*, csuv. *tavā-* + *-r*, alt. *te-* + *-r*, tuv. *da-* + *-r*, jak. *tüö-* + *-r*, *tie-* + *-r*, *tögü-* + *-rüy*, mong. *tege-* + *-re*.

A TESz-ben a magy. *tér* 'eredeti irányától elfordulva más irányban halad tovább, másfelé kanyarodik'. Vitatott eredetű. - 1. Ótörök jövevényszó, vö. türk *tegirä* 'körül' (< körbe járva'), ujk. *tägrä* 'ua.' oszm. azerb. *devir-* 'forgat, fordít, megfordul, visszatér' alt. *ter* 'kerül, körbe jár', tuv. *dar-* 'feltűr, megcsavar', jak. *tier-* 'átfordít, kifordít', csuv. *tavār-* 'feltűr (pl. ruhaujjat) megfordít, visszaad, bosszút áll'. ld. magyar *térül-fordul*. (TESz) < magy. *té-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, türk *tegi-* + *-rä*, ujk. *täg-* + *-rä*, oszm. az. *devi-* + *-r*, alt. *te-* + *-r*, tuv. *da-* + *-r*, jak. *tie-* + *-r*, csuv. *tavā-* + *-r*.

Alakváltozata a magyar *tűr* 'összehajtogat, összegöngyöl, (a ruha szélét, ujját) felhajtja' ÓT. eredetű. vö. ujk., Kāšγ., KB., csag. *tür-* 'hajtogat, teker, felhalmoz' oszm. *dür-* 'felteker, felgöngyöl' türkm. *düyr-* 'összeteker', tat. bask. *tör-* 'hajtogat, göngyöl', jak. *tüür-* 'teker', csuv. *tēr-* 'csomóba gyűjt (szalmát)', összegyűr'. (TESz) < magy. *tű-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, ÓT. ujk., Kāšγ., KB., csag. *tü-* + *-r*, oszm. *dü-* + *-r*, türkm. *düy-* + *-r*, tat. bask. *tö-* + *-r*, jak. *tüü-* + *-r*, csuv. *tě-* + *-r*.

ATESz szerint a magyar *csavar* 'vitatott eredetű, vö.: Kāšγ. *čävür-*, csuv. *šavār-* 'fordít...' Az egyeztetésnek súlyos hangtani nehézsége van: a török *čävür-* magyar megfelelőjeként ugyanis *csór vagy *csúr volna várható." (TESz) < magy. *csava-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, Kāšγ. *čävü-* + *-r*, csuv. *šavā-* + *-r*.

Megjegyezzük, hogy az egyeztetésnek nincs hangtani nehézsége. Idetartozik a magy. *csűr* 'csavar', *csűr-csavar*, *csír-csavar*. Nemcsak *csór* vagy *csúr* volna várható, mert a palatális hangrendű török szónak a szintén palatális magánhangzójú *csűr* és *csír* tökéletes megfelelője. Megjegyezzük, a magy. *csór* 'eltulajdonít' is idetartozik, hiszen az, aki lop, csór, görbe úton

szám 'mennyiség' családjába. (vö.: oszm. *san* 'tisztelet', alt. *sana* 'tisztelni', csuv. *suma su* 'tisztelni', mong. *sana* 'gondolni, számolni'. Az egyezés onnan van, hogy a végső gyökere mindegyik szónak a forrás, a mag, ezért van az egyezés.

jár, nem egyenesen cselekszik..

Rokonuk a magyar **gyűr** 'por- vagy lisztszerű anyagot nyomkodva kever, tömörít, dagaszt'. ÓT. eredetű, vö. ujj. *yogur-*, CC. *yūr*, oszm. *yogur-*, kirg. *žūr-*, mong. *džigura-* 'gyűr, összekever (tésztát)' (TESz) < magy. *gyú-*: abszolút szótő + *-r*: képző, ujj. *yogu-* + *-r*, CC. *yū-* + *-r*; oszm. *yogu-* + *-r*; kirg. *žū-* + *-r*, mong. *džigu-* + *-ra*.

A magyar **orsó** (*or-* + *-só*) első *or-* része tartozik ide, melynek jelentése 'teker, csavar'. A TESz szerint a magy. **orsó** 'fonóeszköz, amelyre a fonalat felsodorják (a rokka részeként is), cséve, a szőlőprés csavarja'. Ótörök eredetű. Vö.: tat. *orčyq*, bask. *orsoq*, kaz. *uršyq*, ujj. mod. *určuyq* 'orsó'. (TESz) < magy. *or-*: relatív szótő (< *o-*: abszolút szótő + *-r*: képző) + *-só*: képző, tat. *or-* + *-čyq*, bask. *or-* + *-soq*, kaz. *ur-* + *-šyq*, ujj. mod. *ur-* + *-čuyq*.

Az **orsó** szónak az *or-* töve a forgással kapcsolatos, ezért idetartozik a csuv. **avār** 'örvény, vízforgató, vízforgás, mély gödör a folyó vagy a tó fenekén', MK., csag., oszm. *egrim*, Zamahš. *egrin*, tuv. *eerem*, ojr., nog. *ijirim*, kazak. k.kalp. *iirim*, kirg. *irim*, tat. Szib. *irem* 'ua.'. < csuv. régi *avār*, ÓT. *ābir*, *āvir*; MK., csag. *egir*, üzb. *ugir*, türkm. *ovür*, KB., csag. *āvir*, *āvür*; oszm., PK., Zamahš. *āvür*, k.kalp. *ujir*, nog. *u'ir*, kazak *üjir* 'fordítani, téríteni', tuv. *eer* 'fordítani, tekerni', *eeren*, *evril* 'forogni, tekerődni egy helyben', vö.: csag. *āgrik*, mansi *agyr* 'vízforgás, örvény'. (JEGOROV 1964) < csuv. *avā-*: abszolút szótő + *-r*: képző, MK., csag., oszm. *eg-* + *-rim*, Zamahš. *eg-* + *-rin*, tuv. *ee-* + *-rem*, ojr., nog. *iji-* + *-rim*, kazak. k.kalp. *ii-* + *-rim*, kirg. *i-* + *-rim*, tat. Szib. *i-* + *-rem*, csuv. régi *avā-* + *-r*, ÓT. *ābi-* + *-r*, *āvi-* + *-r*, MK., csag. *egi-* + *-r*, üzb. *ugi-* + *-r*, türkm. *ovü-* + *-r*, KB., csag. *āvi-* + *-r*, *āvü-* + *-r*; oszm., PK., Zamahš. *āvü-* + *-r*, k.kalp. *uji-* + *-r*, nog. *u'i-* + *-r*, kazak *üji-* + *-r*, tuv. *ee-* + *-r*, *eere-*: relatív szótő (< *ee-*: abszolút szótő + *-re-*: képző) + *-n*: visszaható igeképző, *evri-*: relatív szótő (< *ev-*: abszolút szótő + *-ri-*: képző) + *-l*: visszaható igeképző, csag. *āg-* + *-rik*, mansi *agy-* + *-r*.

Alakváltozata a csuv. **avra** 'feltekerni', kazak, kirg., k.kalp., nog., tuv., hak. *ora*, ujj. *oru*, tat., bask., üzb. *ura* 'feltekerni, felgombolyítani'. Ld. csuv. *ura* 'gombolyag'. (JEGOROV 1964) < csuv. *av-*: abszolút szótő + *-ra*: képző, kazak, kirg., k.kalp., nog., tuv., hak. *o-* + *-ra*, ujj. *o-* + *-ru*, tat., bask., üzb. *u-* + *-ra*, csuv. *u-* + *-ra*.

A kerekéről, a forgásról kapta a nevét a csuv. **urapa** 'szekér, kerék', ujj. *harva*, üzb. *arava*, azerb., oszm., türkm., kirg., csag., pol. *araba*, kazak, k.kalp., nog., kum., tat., bask. *arba* 'szekér', arab *arabat*. (JEGOROV 1964) < csuv. *u-*: abszolút szótő + *-rapa*: képző, ujj. *ha-* + *-rva*, üzb. *a-* + *-rava*, azerb., oszm., türkm., kirg., csag., pol. *a-* + *-raba*, kazak, k.kalp., nog., kum., tat., bask. *a-* + *-rba*, arab *a-* + *-rabat*.

Eredetileg nómen-verbum volt. Ma külön használatos igei és külön névszói jelentésben.

Igeképzős a csuv. **avārla** 'fonni', PK. *āvrül* 'visszatérni', MK. *ekir*, AFT. *āgir*, *āir*, ujj. *egir*, üzb. *jigir*, oszm., türkm. *egir*, azerb. *ejir*, kum., ojr., nog. *ijir*, kirg. *ijr*, alt., kazak, k.kalp., hak. *iir*, tat. *erle* 'fonni', Zamahš. *agyršak* 'rokka', üzb. *jig* 'orsó', *jogor* 'fonni', mong. *ig*, *ijg* 'orsó', *igdex* 'fonni orsóval'. (JEGOROV 1964) < csuv. *avār-*: relatív szótő (< *avā-*: abszolút szótő + *-r*: képző) + *-la*: igeképző, PK. *āvrü-*: relatív szótő (< *āv-*: abszolút szótő + *-rü-*: képző) + *-l*: igeképző, MK. *eki-*: abszolút szótő + *-r*: képző, AFT. *āgi-* + *-r*, *āir*, ujj. *egi-* + *-r*, üzb. *jigi-* + *-r*; oszm., türkm. *egi-* + *-r*; azerb. *ej-* + *-r*; kum., ojr., nog. *iji-* + *-r*; kirg. *ij-* + *-r*; alt., kazak, k.kalp., hak. *ii-* + *-r*, tat. *er-*: relatív szótő + *-le*: igeképző, Zamahš. *agyr-*: relatív szótő + *-šak*: képző, üzb. *jig*, *jogo-*: abszolút szótő + *-r*: képző, mong. *ig*, *ijg*, *ig-*: abszolút szótő + *-dex*, *ijg-* + *-dex*.

Megjegyezzük, hogy a Zamahš. *agyršak* és a magy. *orsó* viszonyában az *agyršak* a teljesebb alak. A magy. *or-* relatív szótő a Zamahš. *agyr-* relatív szótővel, a magy. *-só* képző a Zamahš. *-šak* képzővel rokon.

Az or. *vereteno* tartalmazza az eredeti szókezdő *t-* egyik fejleményét a *v-t*. Az or. *vereteno* 'orsó' közszláv szó, más indoeurópai nyelvi megfelelői pl.: óind. *vartanam* 'orsó', gör. *bratanon* 'fűrő'. (SIS) < or. *vere-*: relatív szótő (< *ve-*: abszolút szótő + *-re-*: képző) + *-teno*: képző, óind. *vár-* + *-tanam* 'orsó', gör. *bra-* + *-tanon*.

Idetartozik a magy. *forog* és a *fűrő* is, amely szintén tartalmaz szókezdő mássalhangzót. Az *f-* is az eredeti *t-* fejleménye. A magy. *forog* a *fordít* címszónál található a TESz-ben. A szócikk írója szerint a szócsalád *for-* töve valószínűleg hangutánzó-hangfestő szó a finnugor, esetleg az uráli korból, vö.: vog. *poβrit-* 'henterég', votj. *porjal-* 'forog, kering', mdE. *puvrams*, mdM. *puv(ä)ra-ms* 'forgat, szél, pödör', szam.szelk. *puoldam* 'megfordít'. (TESz) < magy. *fo-*: abszolút szótő + *-rog*: képző, *for-*: relatív szótő (< *fo-*: abszolút szótő + *-r-*: képző) + *-dít*: összetett képző.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

A magy. *fűrő* a magy. *fűr* címszónál található a TESz-ben, amely szerint vitatott eredetű. 1. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *poré* 'ár (szerszám)', osztj. *pör* 'fűrő', zürj. *pir-ńol* 'fűrő' (*ńol* ld. magy. *nyíl*), fi. *pura* 'fűrő', észt *pura* 'vasat lyukasztó szerszám', szam.jur. *parre* 'fűrő', szelk. *pür* 'fűrő', kam. *pärũṇ* 'fűrő'. 2. Magyar fejlemény a magy. *fűl* 'szúr, döf' igének *l > r* hangváltozással keletkezett változata. (TESz) < magy. *fű-*: abszolút szótő + *-ró*: képző, *fű-* + *-r-*, vog. *po-* + *-ré*, osztj. *pő-* + *-r*, zürj. *pi-* + *-r'*, fi. *pu-* + *-ra*, észt *pu-* + *-ra*, szelk. *pũ-* + *-r*, kam. *pã-* + *-rũṇ*.

A szócikk írója többszörösen tévedett. Először is a magyar szó uráli eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak. Az tény, hogy a magy. *fűl* a *fűr* alakváltozata, ám az *l > r* változás nem igazolt. Arról van szó, hogy mindkét hangnak közös *δ* (interdentális zöngés spiráns), ezért függnek össze. A kam. *pärũṇ* értékes adat, mert jelzi, hogy a szó végén *ũṇ* (< *unk*) volt a magy. *-ó*-val szemben.

3.463. Kāšγ. *kudugdā* 'kútban' ~ magy. *kút*.

Kāšγ. *kujug* 'kút'.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *kudug* 'kút' + *-dā*: helyhatározó rag; *ku-*: abszolút szótő + *-jug*: képző.

A mong. *khutak* (*khu-* + *-tak*), *khutuk* (*khu-* + *-tuk*), *xudag* (*xu-* + *-dag*), *khutik* (*khu-* + *-tik*) 'kút' a magyar *kút* (*kú-* + *-t*) szótól hangalakilag annyiban különbözik, hogy a magyarban csak a képző kezdő mássalhangzója maradt meg. Nyelvjárási szinten azonban ismert a *kutuk* 'doboz', amely az oszm. *kutuk* 'doboz' szóval egybeesik, eredeti jelentése 'tekercs' lehetett és a 'forrás' jelentésű *kút* szó szolgált neki alapul.

A magyar *kút* szót ismeretlen eredetűnek tartja a TESz s az adatok idetartoznak: ujjg. *quduy*, CC. *xuju*, *quju*, oszm. *kuju*, türkm. *quju*, kirg., alt. *quduq* 'forrás, kút', vö. még mong. *qudduy*, *quduy* 'ua.' (TESz) < magy. *kú-*: abszolút szótő + *-t*: képző, ujjg. *qu-*: + *-duy*, CC. *xu-* + *-ju*, *qu-* + *-ju*, oszm. *ku-* + *-ju*, türkm. *qu-* + *-jy*, kirg., alt. *qu-* + *-duq*, mong. *qud-* + *-duy*, *qu-* + *-duy*.

A szó a baskírbán is megvan, vö.: *köđö*, *köjő* 'kút' (CZEGLÉDI 2011) < bask. *kö-*: abszolút szótő

+ -*δō*: képző, *kō*- + -*jō*.

A szó családjába tartozik számos szó, így a magy. *kút*, a nyj. magy. *kutuk* 'doboz'. A magy. **kút** a TESz szerint 'forrás, földbe ásott vagy fúrt gödör, amelyből az összegyűlt talajvíz a felszínre hozható, csatorna, ciszterna, zseb, bánya'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < *kú*:- abszolút szótő + -*t*: képző.

3.464. Kāšy. **kubzā** 'kobozon, lanton játszani' ~ magy. **koboz**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kub*:- relatív szótő + -*zā*: képző.

Idetartozik a csag. **kopšamak** 'hangszeren játszani és énekelni' < csag. *kopša*:- relatív szótő [< csag. *kop*:- relatív szótő (< *ko*:- abszolút szótő + -*p*: képző) + -*ša*:- igeképző] + -*mak*: főnévi igenév képző.

A hangszernek a neve megvan Kāšyarinál is több szóban, vö.: Kāšy. **kubzat**- 'lanton játszani' < Kāšy. *kubza*:- relatív szótő [< *kub*:- relatív szótő (< *ku*:- abszolút szótő + -*b*: képző) + -*za*:- képző] + -*t*: igeképző; Kāšy. **kubzaš**- 'lanton játszani' < Kāšy. *kubza*:- relatív szótő [< *kub*:- relatív szótő (< *ku*:- abszolút szótő + -*b*: képző) + -*za*:- képző] + -*š*:- ige képző.

Idetartozik a magy. **koboz** 'lantszerű régi magyar négy- vagy öthúrú pengetős hangszer'. Török, közelebből kún-besenyő eredetű, vö.: ujj. *qobuz*, Kāšy. *qobuz*, oszm. *kopuz*, tat. *qubiz*, bask. *qubīd*, kazak *qobiz*, kirg. *qomuz*, jak. *xomus* 'lantszerű hangszer', CC. *qobuzčī* 'lantos'. csuv. *kupās*, kései ujj. *kubur*, mong. *kuṣur* 'lant'. (TESz) < magy. *kobo*:- relatív szótő (< *ko*:- abszolút szótő + -*bo*: képző) + -*z*: képző, ujj. *qobu*- + -*z*, Kāšy. *qobu*- + -*z*, oszm. *kopu*- + -*z*, tat. *qubī*- + -*z*, bask. *qubī*- + -*δ*, kazak *qobī*- + -*z*, kirg. *qomu*- + -*z*, jak. *xomu*- + -*s*, CC. *qobuz*:- + -*čī*: foglalkozásnév képző, csuv. *kupā*- + -*s*, kései ujj. *kubu*- + -*r*; mong. *kuṣu*- + -*r*.

A magyar szó kún-besenyő eredete nem igazolt.

A szó rokona a csuv. **kupās** 'hegedű', MK. *kobuz*, üzb. *kubiz*, hak. *xomys* 'hangszer, balalajka', *temir komuz*, jak. *xomus*, alt. *komus*, *komys* 'hangszer, balalajka', *kat komus* 'harmonika', AFT., csag., oszm. *kopuz* 'rég. hangszer', türkm. *gopuz* 'női száj hangszer', tat. *kubyz* 'hegedű, szájhangszer', sor. *kopus* 'balalajka', karaim *kobuz* 'hegedű'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kupā*:- relatív szótő (< *ku*:- abszolút szótő + *pā*:- képző) + -*s*: képző, MK. *kobu*:- relatív szótő + -*z*: képző, üzb. *kubī*- + -*z*, hak. *xomy*- + -*s*, *komu*- + -*z*, jak. *xomu*- + -*s*, alt. *komu*- + -*s*, *komy*- + -*s*, *kat komu*- + -*s*, AFT., csag., oszm. *kopu*- + -*z*, türkm. *gopu*- + -*z*, tat. *kuby*- + -*z*, sor. *kopu*- + -*s*, karaim *kobu*- + -*z*.

A relatív szótövek (Kāšy. *kub*-, magy. *kobo*-, ujj. *qobu*-, Kāšy. *qobu*-, oszm. *kopu*-, tat. *qubī*-, bask. *qubī*-, kazak *qobī*-, kirg. *qomu*-, jak. *xomu*-, CC. *qobu*-, *kupā*-, kései ujj. *kubu*-, mong. *kuṣu*-, csuv. *kupā*-, MK. *kobu*-, üzb. *kubī*-, hak. *xomy*-, *komu*-, jak. *xomu*-, alt. *komu*-, *komy*-, AFT., csag., oszm. *kopu*-, türkm. *gopu*-, tat. *kuby*-, sor. *kopu*-, karaim *kobu*-) összetartoznak a magy. *kúp*, *kupa*, *köpű*, *kupak*, *kobak* stb. szavakkal. A *koboz* mint hangszer az alakjáról kapta az elnevezést. Néhány nyelvben keveredik a hegedű és a lant. A mongol *kuṣur* 'lant' hangtanilag figyelemre méltó adat, mert a relatív szótőben a -*γ*- a -*k* fejleménye és nem a -*p*-, -*b*-, -*m*- mássalhangzókkal függ össze, mert ez utóbbiak -*t*- fejleményei.

3.465. Kāšy. **kiliž** 'kard' ~ magy. **kólint**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kili*:- relatív szótő + -*ž*: képző.

A vágószerszámoknak, vágó fegyvereknek alapul az éllel kapcsolatos szó szolgált. Ahol él van, ott valamiféle elválás is. Eleink tudták, ha ütünk valamit, akkor a tárgyon, az élőlényen vagy mélyedés keletkezik, vagy pirosodik, vagy eltörik, elválík. Ezért magát a szerszámot és a cselekvést, azaz az ütést is ugyanúgy nevezték el. Így tartozik össze a Kāšy. *kiliž* 'kard'.szónak a *kili-*: relatív szótöve a magy. *kalapács*, a magy. *kólint* szó tövével, az or. *kolotit'* 'ütni', *kalit'* 'edzeni, ütni, verni' igével.

A Kāšy. *kiliž* 'kard' alakváltozata a magy. *kard*. A szónak a tövében a magy. *horol* 'vág' ige *xoro-* töve van meg. Kāšy. *kiliž* *-l*-jével szemben itt *-r-* van. Mindkettőnek ugyanaz az előzménye: *-δ-* > 1. *-l-*, 2. *-r-*. A TESz szerint a magy. *kard* 'markolattal ellátott hosszú acélpengé mint vágó- és szúrófegyver'. Vándorszó. Az iráni nyelvekből terjedt el. (TESz) < *kar-* : relatív szótő (< *ka-*: abszolút szótő + *-r-*: képző) + *-d-*: képző.

A relatív szótő (Kāšy. *kili-*) alakváltozata nemcsak a magy. *kar-* (vö.: *kard*), hanem a magy. *horh*, *horho* 'vízmosta árok, mélyút, horhos'. Magyar fejlemény, alakulásmódja azonban nincs kellően tisztázva. (TESz) < *ho-*: abszolút szótő + *-rh*, *ho* + *-rho*.

Tovább képzett alakok a magy. *horhol*, ld. *horzsol*, *korzsol* 'kapar'. A szócsalád *hor-* töve ősi hangutánzó szó a finnugor korból, vö.: zürj. *kuravni* 'összegereblyél, kikapar', *kuran* 'gereblye', votj. *kurjal* 'lekapar, levakar', finn *karvia* 'vakar, kapar, karcól, gereblyél, horzsol, reszel, csiszol'. (TESz) < *horho* (< *ho* + *-rho*) + *-l*,

A magyar szavaknak az alapja az ív alakú karom, amellyel kaparni lehet s a kaparás helyén gödör, árok keletkezik úgy, mint a víz horoló tevékenysége nyomán. Ld. még magy. *kés*, *kasza*.

3.466. Kāšy. *tabrā-* 'mozgásba jönni' ~ magy. *topog*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tab-*: abszolút szótő + *-rā-*: ige képző.

Összetartozik vele a csuv. *tapran* és *taprat* ige relatív töve, vö.: csuv. *tapran* 'mozdulni, elindulni (a helyről), felemelkedni (szél)', tefs. XII-III. sz., Zol. bl. *tābrā*, Zamahš. *tebren*, csag. *tibren* 'mozdulni, mozogni', azerb. *terpen*, kum. *terben*, oszm. *tepren*, tat. *tibren*, bask. *tibrele*, *tirbele* 'mozogni, mozdulni, inogni, lengeni, rezegni, hintálni, mozogni, mozgásba jönni, megmozdulni, megmoccanni, rázódni, rázkódni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tapra-*: relatív szótő (< *tap-*: abszolút szótő + *-ra-*: ige képző) + *-n-*: visszaható ige képző, tefs. XII-XIII. sz., Zol. bl. *tāb-*: abszolút szótő + *-rā-*: ige képző, Zamahš. *tebre-*: relatív szótő + *-n-*: visszaható ige képző, csag. *tibre-* + *-n*, azerb. *terpe-* + *-n*, kum. *terbe-* + *-n*, oszm. *tepre-* + *-n*, tat. *tibre-* + *-n*, bask. *tibre-*: relatív szótő + *-le-*: visszaható ige képző, *tirbe-*: relatív szótő + *-le-*: visszaható ige képző.

A csuv. *taprat* 'elmozdítani a helyéről, mozgatni, mozdítani, mozgásba hozni, valamihez fogni', Zamahš. *tebre*, tefs. XII-XIII. sz., Rabg. *tābrāt*, ujj. *tevret*, üzb. *tebrat*, azerb. *debert*, *terpet*, tat. *tibret*, oszm. *tepret* 'mozdítani, mozgásba hozni, elindítani, ingatni, lendíteni, a helyéről kimozdítani'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tapra-*: relatív szótő (< *tap-*: abszolút szótő + *-ra-*: ige képző) + *-t-*: műveltető ige képző, Zamahš. *teb-*: abszolút szótő + *-re-*: ige képző, tefs. XII-XIII. sz., Rabg. *tābrā-*: relatív szótő + *-t-*: műveltető ige képző, ujj. *tevre-* + *-t*, üzb. *tebra-* + *-t*, azerb. *deber-* + *-t*, *terpe-* + *-t*, tat. *tibre-* + *-t*, oszm. *tepre-* + *-t*.

Az abszolút szótő összefügghet a magy. *tipog* és a *tip-top* ikerszóval. A *tipog* világosan relatív szótő, szerkezeti felépítése *ti-*: abszolút szótő + *-pog*: képző. A szó a lábbal lehet kapcsolatos. A

kérdés további vizsgálatot igényel, hiszen ez esetben is a látszatra bszolút szótó valójában az első relatív szótó. A fenti igével összetartozhat a magy. *teper* 'földre leszorít, teker, csavar, tapos'. Magyar fejlemény. (TESz) Annyi bizonyos, hogy a mozgás elindulásához íves mozgásra, tekerésre van szükség.

Az or. *otpravl'at's'a* 'elindulni' (< *ot-*: prefix + *prav-*: relatív szótó + *-l'a-*: ige képző + *-t'*: főnévi igenév képző + *-s'a*: visszaható ige képző) *prav-*: relatív szótóve tartalmazza az 'egy' számnevet, vö.: csuv. *pěr* 'egy'.

3.467. Kášy. *bugrā-* 'bevágást csinálni'~ magy. *írdal*.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *bug-*: abszolút szótó + *-rā-*: ige képző.

Idetartozik a mong. *taghari-*, *târi-*, *täir-* 'levág' (mong. *tagha-*: abszolút szótó + *-ri-*: képző, *tâ-* + *-ri-*, *täi-* + *-r-*). Azokban az esetekben, ahol az abszolút szótó *-i*-re végződik, az *-i* a szótó része és nem külön jött ide. A korábbi *tagha-*, *dagha-* fejleménye lett a *täi-*, *toi-*, *däi-*. A képző mindegyik esetben *r-* vagy teljesebb alakban *r-* kezdetű (vö.: *-ri-*).

A mong. 'levág' jelentésű szavak, a magy. *tar* 'kopasz' és a tarvágás úgy függnek össze, hogy ez 'gyökérvágást' jelentett eredetileg, vagyis teljesen töből, azaz gyökérig levágtak valamit. Innen van a *tar* 'kopasz' szó is. Természetes, hogy a magy. *gyökér*, csuv. *tymar* 'gyökér, ér, ín, rost, véredény', MK., Zamahš. *tamur*, Zol. bl. *tamy*, özb. *tamar*, azerb., oszm. *damar*, jak. *tymyr* 'ér, ín, rost, véna', ujj. *tomur*, üzb. *tomir*, türkm. *damar*, kirg., kaz., k.kalp., ojr. hak., tat., bask. *tamy*, kum. *tamur* 'gyökér, véredény, pulzus', perzsa *dāmar* 'gyökér (növényé), kiirtás, pusztítás, megsemmisítés' (JEGOROV 1964) és a mong. *taghari-*, *târi-*, *täir-* 'levág' szavak rokonok.

A *gyökér* szavak szerkezeti felépítése ugyanaz: magy. *gyöké-* + *-r*, csuv. *tyma-* + *-r*; MK., Zamahš. *tamu-* + *-r*, Zol. bl. *tamy-* + *-r*, özb. *tama-* + *-r*, azerb., oszm. *dama-* + *-r*, jak. *tymy-* + *-r*, ujj. *tomu-* + *-r*, üzb. *tomi-* + *-r*, türkm. *dama-* + *-r*, kirg., kaz., k.kalp., ojr. hak., tat., bask. *tamy-* + *-r*, kum. *tamu-* + *-r*, perzsa *dāma-* + *r*. A képző mindenütt *-r*. A mong. 'levág' szótóve tVghV-, magy. tVkv és a gyökér szótóvei tVmV- úgy függnek össze, hogy hangtanilag a korábbi teljesebb változatuk tVnkV volt, amely tVtkV- forma fejleménye. Tehát: tVtkV- > 1. tVnkV > tVkv, tVgV, tVghV- 2. tVmV-.

Tekintettel arra, hogy ezek a szavak igenévszók voltak, külön fennmaradt az igei és külön a névszói jelentésű változata. A szónak névszói rokona a csuv. *purťä* 'balta, fejsze', azerb., kirg., kazak, oszm., tat., karacs. *balta*, üzb. *bolta*, tuv. *baldy*, ujj., türkm. *palta*, hak. *palty*, alt. *malta*, *palta*, ojr. *malta*. Vö.: arab *baltat* 'balta, fejsze', udm., ko. *purť* 'kés', Égerm. *barda*, ném. *Barte*, ószl. *brady* 'fejsze, balta', fi. *purťä*, összet. *farat* 'balta, fejsze', szaka *pada*, tohar *peret*, *porat* 'fejsze, balta'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pur-*: relatív szótó + *-tä*: képző, azerb., kirg., kazak, oszm., tat., karacs. *bal-* + *-ta*, üzb. *bol** + *-ta*, tuv. *bal-* + *-dy*, ujj., türkm. *pal-* + *-ta*, hak. *pal-* + *-ty*, alt. *mal-* + *-ta*, *pal-* + *-ta*, ojr. *mal-* + *-ta*, arab *bal-* + *-tat*, udm., ko. *pur-* + *-t*, Égerm. *bar-* + *-da*, ném. *Bar-* + *-te*, ószl. *bra-* + *-dy*, fi. *pur-* + *-tä*, összet. *fara-* + *-t*, szaka *pa-* + *-da*, tohar *pere-* + *-t*, *pora-* + *-t*.

A kutatásaink értelmében elsőként a víz tarolt, vágott. Az egyéb vágó eszközök is megkapták a megnevezést, ezért nemcsak a magy. *tarol*, *tar*, *barázda*, *írdal*, *bordáz*, hanem a magy. *bárd*, *borotva*, *balta* is megkapta a megnevezést. Ld. még magy. *borbély*, oszm. *berber*.

A TESz szerint a magy. *írdal* '(halat, szalonnabört) bevagdos, kukoricát morzsol'. Származékszó, az *írt* igéből jött létre *-l* gyakorító képzővel. (TESz) < magy. *ir-*: relatív szótó + *-da-*: képző, + *-l*:

képző.

A magy. **irt** 'növényt tömegesen kivág, elpusztít, megsemmisít, megszüntet, eltávolít, kukoricát morzsol'. Szóhasadás eredménye. Az *arat* elkülönült változata. (TESz) < magy. *ir-*: relatív szótó + *-t*: igeképző.

Az első relatív szótó csak úgy bontható fel abszolút szótóra és képzőre, hogy ezt a rendszer mutatja meg benne a szócsaládba tartozó szavakkal.

Az *irt* és az *arat* jelenti egyszerűen a vágást, és az *ír(mag)* kivágását, azaz a növény, az élőlény elpusztítását, megsemmisítését.

A névszói változathoz tartozik a magy. **bárd** 'erdőrész, amit az ember egy nap alatt bárdal kivág, balta, fejsze, alabárd'. Vándorszó. (TESz) < magy. *bár-*: relatív szótó (< *bá-*: abszolút szótó + *-r-*: képző) + *-d*: képző.

A TESz szerint a magy. **balta** 'bárd, csatabárd, rövid nyelvű fejsze'. Török eredetű, vö.: ujj. *baltu*, oszm. *balta* csuv. *pur-tă*, jak. *balta* 'balta'. (TESz) < magy. *bal-*: relatív szótó + *-ta*: képző, ujj. *bal-* + *-tu*, oszm. *bal-* + *-ta* csuv. *pur-* + *-tă*, jak. *bal-* + *-ta*.

3.468. Kăşy. **tavžī-** 'letűzni (ruhát)' ~ magy. **tűz**.

Szerkezeti felépítése: Kăşy. *tav-*: abszolút szótó + *-žī-*: képző.

Lényeges, hogy amikor letűzünk valamit, tűvel dolgozunk. Ezért természetes, hogy a szótóban a *tű* szavunk van meg. Következésképp a Kăşy. *tav-* abszolút szótó összetartozik a magy. *tű* szóval és más hegyes végű tárgyakkal, illetve az azzal végzett cselekvéssel. Ilyen a magy. *bők* 'szúr, döf' és az *öklel ök-* töve.

Ide kapcsolódó szavak megvannak más nyelvekben is, vö.: csuv. **těk** 'bökní, döfni, megérinteni', ujj. *tek*, türkm., oszm. *deg*, üzb. *teg*, alt., kazak *tij*, MNH *tek*, bask. *tej* 'megérinteni, bökní, döfni', bask. *töke* 'bökní, öklelni', vö.: mari *tük(aş)* 'bökní, öklelni', *tükö* 'szarv'. (JEGOROV 1964)

Ezeknek hangtani alakváltozata az or. **rog** 'szarv'. Minthogy a szarv nemcsak hegyes, lehet vele bökní, szúrni, vésni. Így rokona a magy. *ró-*, *rovás* szó *rová-* töve is.

Hasonlóan a hegyes tuskéjéről kapta a nevét a méh, vö.: csuv. **těklě tura**, *těklě tura* 'posztméh, dongó', tat. *tökle tura* 'posztméh, dongó', üzb. *tukli ari*, kazak *tükti ara* 'posztméh, dongó', hak. *tüktig aar* 'lódarázs'. (JEGOROV 1964) < csuv. *těklě* (< *těk-*: abszolút szótó + *-lě*: képző 'valamivel ellátott, valamihez tartozó, valami mellett lévő') + *tura* [< *tu-*: abszolút szótó (< *tuk*) + *-ra*: képző], *těklě* (< *těkě-* + *-l*) + *tura* (< *tu-* + *-ra*), tat. *tökle* (< *tök-* + *-le*) + *tura* (*tu-* + *-ra*), üzb. *tuk-* + *-li* (< *tuk-* + *-li*) + *ari* (< *a-* + *-i*), kazak *tükti* (< *tük-* + *-ti*) + *ara* (< *a-* + *-ra*), hak. *tüktig* (< *tük-* + *-tig*) + *aar* (< *aa-* + *-r*).

Az előtag 'tüvel ellátott' jelentésű, az utótag pedig a magy. *szúr*; *szúró* szavakkal tartozik össze. A magy. *tűz-* jelentése 'tüvel cselekszik'. Ennek a tovább képzett változata a csuv. **těrt** 'bökní, döfni, öklelni', ujj., ojr., kazak, k.kalp. *türt*, üzb. *turt*, azerb., oszm. *dürt* 'bökní, döfni, öklelni', tat., bask. *tört* 'bökní, döfni, öklelni', alt. *türt* 'bökní (oldalba) stb.'. (JEGOROV 1964) < csuv. *těrt-*: relatív szótó (< *tě-*: abszolút szótó + *-r-*: képző) + *-t*: igeképző, ujj., ojr., kazak, k.kalp. *tür-* + *-t*, üzb. *tur-* + *-t*, azerb., oszm. *dür-* + *-t*, tat., bask. *tör-* + *-t*, alt. *tür-* + *-t*.

A relatív szótőnek rokona a magy. *szarv* szó és a csuv. *mǎjraka* 'szarv', ujj. *müŋgüs*, üzb. *muguz*, kirk. *müjüz*, kazak, k.kalp., nog. *müjiz*, alt., hak., sor *müüs*, tuv. *myjys*, jak. *muos*, bask. *mögöz*, tat. *mögez*, azerb., türkm. *bujnuz*, oszm. *bojnuz* 'szarv'. (JEGOROV 1964) < csuv. *mǎj-*: abszolút szótő + *-raka*: képző, ujj. *müŋgü-* + *-s*, üzb. *mugu-* + *-z*, kirk. *müjü-* + *-z*, kazak, k.kalp., nog. *müji-* + *-z*, alt., hak., sor *müü-* + *s*, tuv. *myjy-* + *-s*, jak. *muo-* + *-s*, bask. *mögö-* + *-z*, tat. *möge-* + *-z*, azerb., türkm. *bujnu-* + *-z*, oszm. *bojnu-* + *-z*.

A Kášy. *tav-*: abszolút szótővel összetartozik a bösz. *zu*, csuv. *šév*, tat. *žoj* 'kivarrás varratának a neve', eredetibb változata megvan a magy. *takács* (*taká*: szótő + *-cs*: foglalkozásnév képző) szó tövében, rokona a magy. *tű* szó. A böszörmény *takja* (*tak-* + *-ja*) fejfedő nevének szótőve, valamint a magy. *tok* szó rokonok. A mintát az elnevezéshez az elágazó és a forrásfolyó kúp alakja adta. A csuv. *šév* közelebbi változata megvan az oroszban, vö.: or. *šov* 'kivarrás'.

A Kášy. *tav-*: abszolút szótő alakváltozata a magy. *takács* (jelentése 'szövő', < *taká-*: abszolút szótő + *-cs*: foglalkozásnév képző) abszolút szótőve.

Ugyancsak rokona a magy. *szűcs* (Jelentése 'bőrt, szörmét varró', < *szű-*: abszolút szótő + *-cs*: foglalkozásnév képző) abszolút szótőve.

A magy. *takács* és *szűcs* alapvetően ugyanazon szó alakváltozatai, más nyelvi megfelelői közül vö.: Kašg. *žīžī* 'szabó, varró' < *žī-*: abszolút szótő + *-žī-*: foglalkozásnév képző; csuv. *šěvēšē* 'szabó, varró' < *šěvē* - 'varrás' abszolút szótő + *-šē-*: foglalkozásnév képző. A fenti abszolút szótővekkkel (*taká-*, *žī-*, *šěvē-*) összetartoznak egyfelől a magy. *sző*, *szöv-*, *tű* stb. szavak és nyelvi megfelelői, másfelől a magy. *szabó* foglalkozásnév, amelynek a jelentése 'szövő', vagyis a jelentése nem a vágással, hanem a tűzéssel, varrással, a tűvel végzett tevékenységgel kapcsolatos. A *szabó* szó nem tartalmazza a fenti foglalkozásnév képzőt. A szláv nyelvi megfelelők közül, pl. az or. *tkackij* < *tka-*: abszolút szótő + *-c-*: foglalkozásnév képző + *-k-*: melléknév képző + *-ij* szerkezeti felépítésű.

A magy. *takács* és *szűcs*, *szabó* szónak és a fenti nyelvi megfelelőknek a közös a gyöke összetartozik a Kášy. *tav-*: abszolút szótővel: magy. *taká-*, or. *tka-*, csuv. *šěvē-*, magy. *szab-*, *szű-*, Kašg. *žī-*. A magy. *-cs*, Kašg. *-žī*, csuv. *-šē*, or. *-c-*: foglalkozásnév képző, eredetük közös, a tenni, csinálni igéből, mint önálló szó tövéből keletkeztek.

A szláv nyelvi megfelelőkben (vö. még or. *tkat'* 'szőni' < *tka-*: gyök + *-t'*: főnévi igenévképző) az abszolút szótő (*tVkv*) valamint a *-c-*: foglalkozásnév képző átvétel a szkíta-hun nyelvekből. Az or. *tkat'* 'szőni' példában a *-t'* főnévi igenév képző is a *tenni* ige tövével tartozik össze.

Kášy. *tav-*: abszolút szótő rokona az or. *stegat'* 'letűzni' (< *s-*: igekötő + *-tega-*: abszolút szótő + *-t'*: főnévi igenév képző) igének a *-tega-*: abszolút szótőve.

Idetartozik az or. *tknut'*, *tknut's'a* 'bökní, böködni' töve is. A szó érdekessége, hogy a szerkezeti felépítése szerint két visszaható igeképzőt is tartalmaz. Az első széles körben ismert a török nyelvekben, a második pedig a szláv nyelvekben. Ez utóbbi is szkíta-hun eredetű. Vö.: or. *tknut'*: relatív szótő [< *tknu-*: relatív szótő (< *tk-*: abszolút szótő + *-nu-*: visszaható igeképző) + *-t'*: főnévi igenév képző] + *-s'a*: visszaható igeképző (< *-*sen* ld. magy. *szem* és nyelvi megfelelői).

3.469. Kášy. *tinžī-* 'kialudni, sötétnek lenni' ~ magy. *tömlöc*.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *tin-*: szótő + *-žī-*: visszaható igeképző.

A szótó összetartozik a következő szavakkal: csuv. *těttěm* 'sötét', vö.: csuv. *tětěm* 'füst', vö.: ÓT. *tün* 'éjszaka, *tün-tün* 'éj-éj', azaz sötét'. (JEGOROV 1964)

Rokonuk az or. *ten* 'árnyék', *t'omnyj* 'sötét', or. *t'ma*, or. *tuman* 'felhő'.

A kutatásaink során arra is fény derült, hogy a visszaható igeképző a szláv nyelvekben (vö.: or. *-s'a/cя*) korábbi alakja **-sen*) rokona egyrészt a Kāšy. *-ž-*: visszaható igeképzőnek, másrészt a magy. *szem* 'szónak'. A *szem* jelentése 'mag' és világos, hogy a magyarban pl. a *maga* visszaható névmás ehhez kötődik.

A sötétségnek rendszerint velejárója mélység, a gödör, a folt, az árnyék, az éjszaka, ezért a szó családjába további szavak tartoznak. A magy. *tömlöc* pl. egyszerre jelenti a gödröt és a sötétet. Ld. még 3.315. Kāšy. *tunat-* 'éjszakázni' ~ magy. *tömlöc*.

3.470. Kāšy. *kiržā-* 'megérinteni, horzsolni' ~ magy. *horol*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kir-*: relatív szótó + *-žā-*: képző.

A szótóval összetartozik a csuv. *karmak* 'elágazás, horog', ujb., tuv., kazak, tat. *karmak*, üzb. *karmok*, hak. *xarmax*, azerb. *garmag* 'horog, halászhorog', vö.: alt. *karma* 'beakasztani, elkapni'. (JEGOROV 1964)

Miután nómen-verbum, ezért a Kāšy. *kiržā-* alakváltozata a csuv. *kart* 'bevágás, rovátka, bevágni, rovátkolni', MK., azerb., türkm., oszm., ujb., kirg., kazak, ojr., tuv. *kert*, hak., bask. *kirt*, tat. *kirtle*, *kirtekle* 'bevágni, bevágást csinálni', MK., azerb., türkm., oszm., ujb., üzb., kirg., kazak, ojr., tuv. *kertik*, bask., tat. *kirtek*, hak. *kirtik* 'bevágás, rovátka, bevésés'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kar-*: relatív szótó (< *ka-*: abszolút szótó + *-r-*: képző) + *-t*: képző, MK., azerb., türkm., oszm., ujb., kirg., kazak, ojr., tuv. *ker-* + *-t*, hak., bask. *kirt*, tat. *kirt-*: relatív szótó (< *kir-*: relatív szótó + *-t*: képző) + *-le*: ige képző, *kirtek-*: relatív szótó (< *kir-*: relatív szótó + *-tek*: képző) + *-le*: ige képző, MK., azerb., türkm., oszm., ujb., üzb., kirg., kazak, ojr., tuv. *ker-*: relatív szótó + *-tik*: képző, bask., tat. *kir-* + *-tek*, hak. *kir-* + *-tik*.

Az első relatív szótóval (vö.: Kāšy. *kir-*) rokon a magy. *horh*, *horho* 'vízmosta árok, mélyút, horhos'. Magyar fejlemény, alakulásmódja azonban nincs kellően tisztázva. (TESz) < *ho-*: abszolút szótó + *-rh*: képző, *ho-* + *-rho*.

Ez a relatív szótó alapja több képzett szónak is, idetartozik a magy. *horhol*, ld. *horzsol*, *korzsol* 'kapar'. A TESz szerint: A szócsalád *hor-* töve ősi hangutánzó szó a finnugor korból, vö.: zürj. *kuravni* 'összegereblyél, kikapar', *kuran* 'gereblye', votj. *kurjal* 'lekapar, levakar', finn *karvia* 'vakar, kapar, karcol, gereblyél, horzsol, reszel, csiszol'. (TESz) < magy. *horho-*: relatív szótó (< *ho-*: abszolút szótó + *-rho*: képző) + *-l*: ige képző, zürj. *kurav-*: relatív szótó (< *ku-*: abszolút szótó + *-rav-*: képző) + *-ni*: főnévi igenév képző, *ku-*: abszolút szótó + *-ran*: képző, votj. *kurja-*: relatív szótó + *-l*: ige képző, finn *ka-*: abszolút szótó + *-rvia*: képző.

A magyar szavaknak az alapja az ív alakú karom, amellyel kaparni lehet s a kaparás helyén gödör, árok keletkezik úgy, mint a víz horoló tevékenysége nyomán. A körömré és a vágó szerszámokra jellemző, hogy hegyes, éles, ezért a vágó, kaparó tevékenység velük lehetséges.

A szócsalád tagja a magy. *köröm*, amely a TESz szerint 'szaruképződmény az ujjak végén, egy fajta szembetegség, növénynevek elemeként'. Ismeretlen eredetű szócsalád. (TESz) < *kö-*: abszolút

szótő + *-röm*: képző.

A szónak kiterjedt családja van, vö.: csag. **kutan** 'seb, mely a ló testén keletkezik, törés'. < csag. 1. *kuta*:-: relatív szótő + *-n*: képző, 2. *ku*:-: abszolút szótő + *-tan*: képző.

Idetartozik a csuv. **kat** 'vágni', Zamahš., kirk. *ket*, bask., tat. *kit* 'levágni a szélt', türkm. *gedil* 'levágódni' (csuv. *katāl*). (JEGOROV 1964) < csuv. *ka*:-: abszolút szótő + *-t*, Zamahš., kirk. *ke*- + *-t*, bask., tat. *ki*- + *-t*, türkm. *gedi*:-: relatív szótő (< *ge*:-: abszolút szótő + *-di*:-: képző) + *-l*: képző.

Rokona a csuv. **katāk** 'darab, levágott szél'. tefs. XII-XIII. sz. *kādük* 'csorbaszélű', kirk. *ketik* 'csorbaszél, letörött szélű', kazak *ketik* 'csorbaszélű', bask., tat. *kitek* 'letörött darab, letört szél', Zamahš. *ketük*, türkm. *gedik* 'letörött, csorbaszélű'. < *kat* 'vágni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ka*:-: abszolút szótő + *-tāk* 'darab, levágott szél'. tefs. XII-XIII. sz. *kä*- + *-dük*, kirk. *ke*- + *-tik*, kazak *ke*- + *-tik*, bask., tat. *ki*- + *-tek*, Zamahš. *ke*- + *-tük*, türkm. *ge*- + *-dik*.

Az adatok egyik részében az abszolút szótóhoz járuló képzőnek vagy csak a kezdő mássalhangzója (vö.: *-t*) maradt meg, vagy a teljesebb formája (vö.: *-tVk*). Idetartozik az ang. *cut* 'vág' < *cu*:-: abszolút szótő + *-t*: képző is.

A *-t* képzőnek és a *-t* kezdetű képzőnek az *-s*, *-sV*, *-sVk* fejleményei is használatosak, ezért mint alakváltozat idetartozik számos szó. A csag. *kutan* alakváltozata a csuv. **kas** 'vágni', MK., türkm., oszm., üzb., kirk., kazak, k.kalp., nog., alt., ojr., tuv. *kes*, azerb., ujj. *kes*, bask., tat., hak. *kis*, kum. *ges* 'vágni', kazak, tuv. *kestir* 'kasztrálni', jak. *kys* 'gyalulni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ka*:-: abszolút szótő + *-s*: képző, MK., türkm., oszm., üzb., kirk., kazak, k.kalp., nog., alt., ojr., tuv. *ke*- + *-s*, azerb., ujj. *ke*- + *-s*, bask., tat., hak. *ki*- + *-s*, kum. *ge*- + *-s*, kazak, tuv. *kes*:-: relatív szótő (< *ke*:-: abszolút szótő + *-s*:-: képző) + *-tir*: képző, jak. *ky*- + *-s*.

Idetartozik a csuv. **kasāk** 'vágat, darab', azerb. *käsik* 'vágat, darab', Zamahš., kirk., kazak *kesek* 'darab', kirk. *kezek* 'idő, pillanat', ujj. *kesek*, nog. *kesek*, kum. *gesek* 'darab, vágat', bask. *kisek*, tat. *kisek* 'darab, vágat', hak. *kizek* 'rész, vágat, darab', oszm. *kisek* 'lapáttal feltört földdarab', mong. *keseg*, *xesek* 'rész, darab, vágat'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ka*:-: abszolút szótő + *-sāk*: képző, azerb. *kä*- + *-sik*, Zamahš., kirk., kazak *ke*- + *-sek*, kirk. *ke*- + *-zek*, ujj. *ke*- + *-sek*, nog. *ke*- + *-sek*, kum. *ge*- + *-sek*, bask. *ki*- + *-sek*, tat. *ki*- + *-sek*, hak. *ki*- + *-zek*, oszm. *ki*- + *-sek*, mong. *ke*- + *-seg*, *xe*- + *-sek*.

Hozzájuk kötődik a magy. **kasza** 'szálas termények levágására használatos hosszú nyelvű kézi szerszám, a kaszához bizonyos mértékben hasonló tárgy, eszköz, elbuktató lábmozdulat, gáncs'. Szláv eredetű, vö.: blg. *kosā* 'kasza'. (TESz) < *ka*:-: abszolút szótő + *-sza*: képző. Nem igazolt a magyar szó szláv eredete.

Rokonuk a magy. **kaszabol** 'levág, mészárol, felkoncol'. A szócsalád alapja a *kaszab* főnév oszmán-török eredetű, vö.: oszm. *kaszap*, *kaszab* 'mészáros'. (TESz) < magy. *kaszabo*:-: relatív szótő (< *ka*:-: abszolút szótő + *-szabo*:-: képző) + *-l*: ige képző.

Idetartozik az or. **kosa** 'kasza'. Közszláv szó, vö.: lat. *castrāre* 'levágni', óind. *čāsati* 'vág', *castrām* 'kés'. Közszláv szó, vö.: lat. *castrāre* 'levágni', óind. *čāsati* 'vág', *castrām* (SIS) < or. *ko*:-: abszolút szótő + *-sa*: képző.

Alakváltozata az or. **kusok** (< *ku*:-: abszolút szótő + *-sok*: képző) 'darab' és a szócsaládba tartozik a magy. **kés** szó is.

A relatív szótőnek kiterjedt szócsaládja van, vö.: Kāšγ. **kisruš-** 'megrövidíteni'. Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *kisru-*: relatív szótő (< *kis-*: relatív szótő + *-ru-*: képző) + *-š-*: képző.

A *-t-* másik fejleménye az *-r-*, amely a magy. *kurta kur-* tövében van meg s amely a magy. *horol horo-* 'vágás stb.' tövével és a nyelvi megfelelőivel rokon.

3.471. Kāšγ. **tuk-** 'ütni, verni' ~ magy. **bök**.

Alakváltozata a csuv. **těk** 'érinteni, bökní, döfni', ujj. *teg*, türkm., oszm. *deg*, üzb. *teg*, alt., kazak *tij*, MNX *tek*, bask. *tej* 'érinteni, bökní', bask. *bodat'* döfni, bökní', mari *tük(aš)* 'bökní, lökdösni', *tükö* 'szarv'.

Idetartozik az or. **rog** 'szarv' is.

A szó rokona a magy. **bök** 'szúr, döf, megsért, taszít'. Ismeretlen eredetű. (TESz) Idetartozik a magy. **tű** szó is, vö.: **3.468.** Kāšγ. **tavžt-** 'letűzni (ruhát)' ~ magy. **tűz**.

Ez a szó képezi az alapját az or. **bit'** 'ütni, verni' ige, amelynek a szerkezeti felépítése: *bi-*: abszolút szótő + *-t'*: főnévi igenév képző.

3.472. Kāšγ. **sigtā-** 'sírní' ~ magy. **sír**.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *sig-*: abszolút szótő + *-tā-*: igeképző.

Amikor sírunk, m folyadékot, könnyet hullatunk. Ugyanaz, mint amikor a víz esik. Ezért természetes, hogy a szónak igen kiterjedt családja van. Vö.: Kāšγ. **baṇ sigtādī** 'könnyet ejtett', < *baṇ* ld. 'vízcsepp', *sigtā-*: (< *sig-*: abszolút szótő + *-tā-*: igeképző) relatív szótő + *-dī-*: múlt idő jele.

Rokona a csuv. **makār** 'hangosan sírní, ordítani', MK. *bagyr* 'panaszosan sírní, ordítani', kirg., k.kalp., nog. *bakyr* 'jajgatni, ordítani', bask., tat. *bakyr*, üzb. *bukir*, oszm. *bagyr* 'ordítani, hangosan kiabálni', karacs. *makyr* 'nyávogni', csag. *mukra* 'kiabálni, bögni', jak. *magyraa* 'bögni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *makā-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, MK. *bagy-* + *-r*, kirg., k.kalp., nog. *baky-* + *-r*, bask., tat. *baky-* + *-r*, üzb. *buki-* + *-r*, oszm. *bagy-* + *-r*, karacs. *maky-* + *-r*, csag. *muk-* + *-ra*, jak. *magy-* + *-raa*.

A Kāšγ. *sigtā-* rokona a magy. **sír** '(ember fájdalom, düh, egyéb érzelmi megrázkódtatás hatására) (panaszos hangot adva) könnyezik, (állat) elnyújtott, panaszos hangot ad, kesereg, panaszkodik, víz, nedves fa, más anyag) síráshoz, nyöszörgéshez hasonló hangot ad'. Hangutánzó eredetű. (TESz) < magy. *sí-*: abszolút szótő + *-r-*: képző.

Az abszolút szótőben a magy. **bög** és a törökségben ismert *sug* 'víz' szót kell látni. A magy. **bög** alakváltozata van meg az or. *myčat'* 'bögni' ige *myča-* tövében, amely korábban *myka-* volt. A szó átvétel a szláv nyelvekben. Vö.: or. **myčat'** 'bögni'. Közszláv szó, < *мыкѣ* 'kín', nyj. *мык* 'kín'. (SIS)

Idetartozik az or. **muka** (*мыка*) 'kín'. A szó átvétel a szláv nyelvekben.

Az abszolút szótővek rokona a csuv. **šyv** 'víz', ÓT. *sub*, ujj. *su*, alt. *su*, *sug*, tuv. *sug*, üzb., kumük, nog., türkm. *suv*, kirg. *suu*, ujj., azerb., oszm. tat. *su*, bask. *hyu*, jak. *uu* < *suu* 'víz'. (JEGOROV 1964)

Bol'sije ← or. *bol'sije* 'nagy'
 + *i* 'és'
 + *Malyje* ← or. *malyje* 'kicsi, kis'
 + *Čuvaki* ← nem or. *Čuvaki*
Largoty < *Largo*
 + *ty*
Jablon'a ← or. *jablon'a* 'almáskert'

Janki d. Ašm.IV.195.: csuv. *Janki*, hely neve (*tāvajkki*), NAP:–, Ar.:–.
 < csuv. *Janki* < *Ja*
 + *-nki*

Jaku pyr' f. Ašm.IV.167: csuv. *Jaku-pyr'* Jau., patak neve, NAP:–, Ar.:–.
 < csuv. *Jaku* ← permi *jok* 'folyó'
 + *pyr'* ← csuv. *pyr* 'torkolat'.

Jėkkel h. Ašm.V.27.: csuv. *Jėkkel* or. **Jekovo** Tet.u., falu neve, helyesebb ejtés a **Jukjel**, NAP:–, Ar.:–.
 < csuv. *Jėkkel* < *Jėkk* ← permi *jok* 'folyó'
 + *el* < *jel* ← csuv. *jal* 'falú',
 or. *Jekovo* ← nem or. *Jek*
 + or. –ov: birtokos melléknév képző
 + or. –o,
 csuv. *Jukjel* < *Juk*
 + *jel.*

A jV_k, jV_kV típusú nevek önállóan, két vagy három tagú nevekben első tagként, összetett szóból álló nevekben pedig előtagként fordulnak elő. Közvetlen kapcsolatban a finn *joke*, szam.jur. *jökkä* továbbá a hanti, mansi *jā*, komi *ju* valamint a magyar *jó* 'folyó' közszókkal van. Ez utóbbiak már a jV_k forma fejleményei.

Jatkil f. TB.196.: bask. *Jatkil* or. *Jatkil* Belor., az or. Maratbaj bal oldali mellékfolyója.
 < bask. *Jatkil* < *Jat* < *Ja*
 + *-t*
 + *kil* ← vö.: man. *kel* 'mocsár'.
 or. *Jatkil* ← bask. *Jatkil*

A *jatka* fejleménye a *jat*, *jata* stb. *-k-* nélküli forma is. A csuv. *Jata*, *Jyt*, *Jytä*, bask. *Jete*, *Jat* formák patak, árok, mellékfolyó névében szerepelnek. Közeli rokonuk a magy. *jó* 'folyó' szónak. Egy korábbi *Jatak* (< *Ja-* + *-tak*) második eleme a képző a szótővel együtt további változásokon ment keresztül: Vö.: *Jatak* > 1. *Jatay* > *Jataw* > *Jatau* > *Jata* > *Jat*, 2. *Jotok* > **Joðok* > **Jowok* > **Jook* > *Jok* > *Joy* > *Jow* > *Jou* > 1. magy. *jó* 'folyó' 2. ko. *Ju* 'folyó'. A fenti földrajzi nevekben 'víz' jelentése is lehet, vö.: csuv. *Jatri var* 'vizes árok'.

A *jag-* szótő megvan a csagatájban és az 'eső' jelentésű szavakban, vö.: csuv. *śumār* 'eső', MK., oszm. *jagmur*, Zamahš. *jamgur*, ujb., csag. *jamgur*, üzb. *jomgir*, tat. *jaŋgyr*, bask. *jamgyr*, nog. *jamgyr*, kirg., k.kalp. *žamgyr*, kazak *žandyr*, kum. *jangur*, karacs. *džangur*, alt., ojr. *d'anmyr*, hak. *naŋmyr*, jak. *samyrr* 'eső'. (JEGOROV 1964) < csuv. *śumä-*: abszolút szótő + *-r:* képző, MK., oszm. *jag-* + *-mur*, Zamahš. *jamgu-* + *-r*, ujb., csag. *jamgu-* + *-r*, üzb. *jomgi-* + *-r*, tat. *jaŋgy-* + *r*, bask. *jamgy-* + *-r*, nog. *jamgy-* + *-r*, kirg., k.kalp. *žamgy-* + *-r*, kazak *žan-* + *-dyr*, kum. *jangu-* + *-r*, karacs.

džangu- + *-r*, alt., ojr. *d'an-* + *-myr*, hak. *naŋ-* + *-myr*, jak. *samy-* + *-r*.

A csag. *jagīn dur* 'esőre áll az idő, esős idő van'. < csag. *jagīn* (< csag. *jagī-*: abszolút szótő + *-n*: képző) + *dur* 'áll'. Ld. még csag. *jagdurmak* 'önteni, ömlesztetni, hullatni', < csag. *jag-*: abszolút szótő.

3.473. Kāšy. *kinā-* 'elkínozni' ~ magy. *kín*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ki-*: abszolút szótő + *-nā-*: képző.

Idetartozik a csuv. *xēn* 'baj, kín, szenvedés, krónikus betegség, szükség, szegénység, elnyomás', *xēne* 'ütni, kínozni', *xēnē* 'nehéz', ÓT., Zamahš., tefs. XII-XIII. sz., alt., kum. *kyjyn*, üzb. *kyjnok*, kirk. *kyjnoo*, k.kalp. *kyjnau* 'kín, szenvedés, elnyomás', ujk., üzb. *kyjin*, k.kalp., kirk., kazak, nog., ojr. *kyjyn*, tat. *kyen*, türkm. *kyn* 'nehéz', KB., Rabg., AFT., tefs. XII-XIII. sz., üzb., alt., kum. *kyjna*, MK. *kyna*, ujk. *kyjny*, kirk. *kyjna*, türkm. *gyna* 'kínozni', tat., bask., k.kalp. *kyjna* 'kínozni, büntetni, vágni (lovaglóstórral vagy vesszővel)', oszm. *kyna* 'szidalmazni, veszekedni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xē-*: abszolút szótő + *-n*: képző, *xē-* + *-ne*, *xē-* + *-nē*, ÓT., Zamahš., tefs. XII-XIII. sz., alt., kum. *kyjy-* + *-n*, üzb. *kyj-* + *-nok*, kirk. *kyj-* + *-noo*, k.kalp. *kyj-* + *-nau*, ujk., üzb. *kyji-* + *-n*, k.kalp., kirk., kazak, nog., ojr. *kyjy-* + *-n*, tat. *kye-* + *-n*, türkm. *ky-* + *-n*, KB., Rabg., AFT., tefs. XII-XIII. sz., üzb., alt., kum. *kyj-* + *-na*, MK. *ky-* + *-na*, ujk. *kyj-* + *-ny*, kirk. *kyj-* + *-na*, türkm. *gy-* + *-na*, tat., bask., k.kalp. *kyj-* + *-na*.

Rokona a magy. *kín* 'halál, gyötrelmes testi, lelki szenvedés, fájdalom'. Ótörök eredetű, vö.: türk. ujk. *qijīn*, CC. *qīn*, türkm. *qīn*, alt. *qiyīn*, csuv. *xēn* 'baj, kín, szenvedés'. (TESz) < *kí-*: abszolút szótő + *-n*: képző.

A magyar szó jövevény volta nem igazolt. Az egyezés azért van, mert közös a gyökér.

3.474. Kāšy. *bur* 'orra' ~ magy- *orr*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *bu-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

Alakváltozata az oszm. *burun* 'orr' < oszm. *bu-*: abszolút szótő + *-run*: képző. A szókezdő *b-* és a képző kezdő mássalhangzója az *-r-* eredeti *t* fejleménye ugyanúgy, mint a csuv. *sāmsa* 'orr' szóban az *s-*, *-s-*. Ezért a Kāšy. *bur*, oszm. *burun* egymásnak hangtani alakváltozatai.

Vö.: csuv. *sāmsa* 'orr, takony, csőr', kirk. *šumšuk*, s.ujg. *tamsyg*, jak. *tumus*, mong. *samsa* 'orrjuk, orrporc'. (JEGOROV 1968) < csuv. *sām-*: abszolút szótő + *-sa*: képző, kirk. *šum-* + *-šuk*, s.ujg. *tam-* + *-syg*, jak. *tumu-* + *-s*, mong. *sam-* + *-sa*.

Minthogy a kiálló dolgok, tárgyak csúcsosak és hegyesek, ezért további szavak is idetartoznak, vö.: magy. *csúcs*, *saslik sas-* töve stb.

Eleink gondolkodása szerint az orr a legfőbb tulajdonságáról kapta az elnevezést, mégpedig arról, hogy kiáll, valójában egy kinövés. Ilyen a magy. *orr* mellett az *orom* és a *bérc*. Másképpen kinövés ugyanúgy, mint a törökségben az 'ujj', vö.:

csuv. *pūrne* 'ujj', ujk. *ba(r)mak*, üzb. *barmok*, azerb. *barmag*, kirk., kazak, k.kalp., nog., tat., bask., türkm. *barmak*, alt., oszm. *parmak* 'ujj'. Vö.: mong. *barix* 'venni, fogni, megragadni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pūr-*: relatív szótő + *-ne*: képző, ujk. *ba(r)-* + *-mak*, üzb. *bar-* + *-mok*, azerb. *bar-* + *-mag*, kirk., kazak, k.kalp., nog., tat., bask., türkm. *bar-* + *-mak*, alt., oszm. *par-* +

-mak.

A fenti szócsaládba tartozik az or. **brat'** (< or. *bra-*: relatív szótő + *-t'*: főnévi igenév képző) 'fogni' ige *bra-* töve, amelynek alapul az 'ujj' jelentésű nem szláv szó szolgált. Tanulságos a *bereč* 'fogni, venni tartani' változat megvizsgálása. A jelen tudós álláspont szerint az or. **bereč** közszláv szó, indoeurópai megfelelői vö.: óf.ném. *bergan* 'elrejtteni, őrizni', litv. *birginti* 'összegyűjteni, megtakarítani, felhalmozni, fogni, tartani'. < **bergti*. (SIS) < or. *bere-*: relatív szótő + *-č'*: főnévi igenév képző. A relatív szótőnek valóban lehet *berg-* alakja is, azonban a vizsgált szavunkban a *bere-* a tő, korábbi alakja *bereg-* lehetett, amelyet a ragozás során (vö.: or. *ja beregu* 'én fogok') ma is használnak.

A szó a szláv nyelvekben átvétel valamely szkíta-hún típusú nyelvet beszélő néptől, népcsoporttól. A jelentésben benne van az ujjal fogni, tartani. Lényeges, hogy elsőként ujjakkal és fogakkal fogtak, tartottak.

Szintén kinövés, ezért idetartozik a csuv. **püre** 'bimbó, vese (állatoké)', ujj. *börek*, azerb. *böjrek*, türkm. *bövre*, üzb. *bujrak*, oszm. *böbrek*, kirg. *böjro*, kazak, k.kalp., nog. *büjrek*, bask. *böjör*, tat. *boer* 'bimbó, vese', vö.: mong. *böör*; burj.mong. *büüre* 'bimbó, vese', blg. *böbrek* 'bimbó, vese'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pü-*: abszolút szótő + *-re*: képző, ujj. *bö-* + *-rek*, azerb. *böj-* + *-rek*, türkm. *böv-* + *-rek*, üzb. *buj-* + *-rak*, oszm. *böb-* + *-rek*, kirg. *böj-* + *-rök*, kazak, k.kalp., nog. *büj-* + *-rek*, bask. *böjör-* + *-r*, tat. *boe-* + *-r*; mong. *böör-* + *-r*, burj.mong. *büü-* + *-re*, blg. *böb-* + *-rek*.

Az egyszerű kinövések gyakran hasonlítanak a *bab* alakjára. A vese közvetlenül a *bab* formájáról kaphatta az elnevezést. A fenti szavaknak a töve a magy. **bab** szóval összetartoznak.

A TESz szerint a magy. **orr** nyj. **ór** 'orom, magaslat, embernek, állatnak a száj fölött elhelyezkedő, a légutakhoz vezető szaglószerve, területnek elkeskenyedő, előrenyúló része, csőr, hosszúkas tárgynak csúcsosan előreálló része'. Ősi örökség a finnugor, esetleg az uráli korból. Vö.: osztj. *uor* 'hegy vagy dombvonulat (a part mentén)', ud. *vir* 'domb, halom, emelkedés', finn *vuori* 'hegy', lp. *varre* 'hegység'. A magyar szó *-rr-*-je geminálódás eredménye. A térszínforma nevekre ld. zürj. *nyr* 'orr', *nyrek* 'földcsúcs, cser. *ner* 'orr, domb hegyfok' (TESz) < magy. *or-*: abszolút szótő + *-r*: képző, nyj. *ó-*: abszolút szótő + *-r*: képző, osztj. *uo-* + *-r*, ud. *vi-* + *-r*, finn *vu-* + *-ri*, lp. *var-*: relatív szótő + *-re*: képző, zürj. *ny-* + *-r*, cser. *ne-* + *-r*.

Nem igazolt az, hogy a magyar szó ősi örökség a finnugor, vagy az uráli korból. A szócikk írója hibázott, amikor nem vette figyelembe a török és a mongol nyelvi adatokat. A magy. *-rr-* nem geminálódás eredménye. A második *-r* a képző kezdő mássalhangzója, az első pedig az abszolút szótő második mássalhangzója, amely eredeti *-t-* fejleménye. Így fordulhat elő, hogy magy. nyelvjárási *ór* szóban az *-r* a képző, az *ó-* pedig a hosszúságával őrző részben a második mássalhangzó nyomát (vö.: *-t-* > *-δ-* > *-w-* > *-V-* > *-0-*).

Az *orr* szócsaládjába tartozik a magy. *bérc*, amely a TESz szerint **bérc** 'kis hegy, domb'. Valószínűleg szláv eredetű. (TESz) < *bé-*: abszolút szótő + *-rc*: képző. A szó nem lehet szláv eredetű a magyarban. Ellenkezőleg, a szlávban átvétel a szó.

Idetartozik a magy. **orom** 'hegycsúcs, hegytető', építmény nagyobb tárgy tetejének, fa koronájának csúcsosan kiemelkedő része, valamin hosszában végigfutó kiemelkedés'. Ld még *oromzat*, *ormos*, *ormány*. A szócsalád tagjai származékszavak, alapszavuk a 'magaslat, kiemelkedés' jelentésű *or*, *ur* főnév... (TESz) < magy. *oro-*: relatív szótő + *-m*: képző.

A földrajzi nevek között számos akad, amelyik idetartozik. Az érdekessége miatt most csak

egyetlen egy nevet mutatunk be, vö.:

Urak asztala '583 m. magas hegy Visegrádtól délkeletre'. A ném *Herrentisch* tükörfordítása. Azzal kapcsolatos, hogy az erdővel borított hegy lapos tetején nagy négyszögletes, sima felületű, s így asztalhoz hasonló sziklatömb hever. (KISS 1980) < *U-*: abszolút szótő + *-rak*: képző.

A földrajzi nevek egy részének közvetlenül közszó szolgált alapul, a másik részének pedig személynév. A magy. *Urak asztala* elsődleges a német megnevezéshez képest. A sima, lapos tetejű kőnek ugyanis közelebbről nem az urakhoz (emberekhez) van köze, hanem a formához. Ezt igazolja a vog. *ur* 'hegy-, földhát' jelentésű szó is, azonban ehhez képest az *urak* forma teljesebb a vog. *ur* szóhoz képest. Az előzőben *-rak*, az utóbbiban ennek a fejleménye az *-r* a képző. Az *Urak asztala* név jelentése eszerint 'hegy teteje, hegy lapja'. Ha pedig mégis igaza lenne Kiss Lajosnak, akkor úgy kell felfogni az *urak* megnevezést, mint istenek, akik fenn a magasban élnek s a megnevezés nagyon késői, újkeletű lehet. A rendszer azonban ezt nem igazolja, sem a közszók.

Ugyancsak idetartozik az ang. *bra* 'melltartó'.

3.475. Kášy. *mună*- 'megvágni' ~ magy. *szeg*.

A magy. *szeg* előzménye *seng lehetett, korábbi alakja *teng, amelynek tVn zárhang nélküli alakja van meg a Kášy. *mună*- 'megvágni' szóban, ahol az eredeti *t-* szókezdő (*t-* > *δ-* > *w-* > *m-*) fejleménye van meg, vö.: magy. *metél* *meté-*, *metsz* *met-* töve.

3.476. Kášy. *sană*- 'számolni' ~ magy. *szám*.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *sa-*: abszolút szótő + *-nă-*: képző.

A szó eredendően nomen-verbum lehetett, ezért idetartozik a csuv. *sum* 'szám', tefs. XII-XIII. sz., ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., türkm., tat., alt., tuv., hak. *san*, üzb. *son*, bask. *han*, azerb. *saj* 'szám, mennyiség', (vö.: ujj. *sanak* 'szám, mennyiség'), azerb., türkm., kirg., kazak, tat. *sana*, ujj. *sani* 'számolni', vö.: oszm. *sana* 'számon tartani, tisztelni', csuv. *suma su* 'tisztelni, számba venni', vö.: mong., alt. *sana* 'számolni, számba venni, gondolni'. (JEGOROV 1964)

A magy. *szám* 'élölények rendje, csoportja, sora, megszámlált mennyiség, mennyiségtani alapfogalom, számokkal közölt mennyiségi adat, mennyiséget jelölő írásjegy, munka, szavak olyan alakja, amelyből kiderül, hogy a személyek, dolgok közül egyről vagy többről van szó, időszaki kiadvány egy időben megjelenő azonos tartalmú példányai vagy közülük egy, számtan, matematika, számolás, műsor önálló része'. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó, vö.: csuv. *sum*, türk *san*, türkm. *sān*, nog. *san*, ujj. mod. *san*, szal. *san* 'szám', CC. *san* 'mennyiség', oszm. *san* 'hírnév, tisztelet' kar. *san* 'szám, jelentés, tisztelet', (TESz). < *szá-*: abszolút szótő + *-m*: képző.

A *szám* mint mennyiség a forráshoz, a szemhez vezet el. A *töméntelen* szónak a szinonímája a *számtalan*. Szerkezeti felépítése tehát *tömén-* + *-telen*, *szám-* + *-talan*. A *tömén* tőnek nem lehet 'tízezer' a jelentése. A szónak a *tömén-* töve és a magy. *szám* alakváltozatok. Ez utóbbi pedig a *szem*-mel, mint 'mag, forrás' jelentésű szóval rokon. A *szem* mint csepp, forrás, mag, pedig egy sűrű, tömény, sok mindent tartalmazó valami, hiszen benne van sűrítve az egész folyó, a tó, a tenger, vagy az egész növény, maga a fa, vagy maga az állat, más mag esetében pedig az ember. A mag másképpen *egy* is. Csak a határozatlan számnévek kaphatnak fosztóképzőt, vö.: a magyarban *töméntelen*, *számtalan*, de nincs *háromtalan stb. A 'tízezer' jelentésű, a törökségben elterjedt *tümen* szó már a határozott számnévi volta miatt sem kaphat fosztóképzőt, de a szerkezeti felépítése

és jelentése miatt sem tartozik ide. Szó szerint 'tíz ezer' a jelentése: *tü* vö.: ang. *ten* 'tíz' + *men* 'ezer'. Tehát nincs köze a töméntelen tömén- tövének. A magy. *tömény* pedig egyébként is 'sűrű, tömör' jelentésű.

3.477. Kāšy. *bajū*- 'gazdagodni' ~ magy. *bő*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ba*-: abszolút szótő + *-jū*-: képző.

Idetartozik a csuv. *puj* 'gazdagodni', vö.: *pujan* 'gazdag', KB., kirg., bask., tuv. *bajy*, hak. *pajy*, üzb. *boji*, s.ujg. *paj*, jak. *baj* 'gazdagodni', ÓT., ujj., türkm., kirg., kazak, bask., tat. *baj*, üzb. *boj*, alt. *paj*, s.ujg. *pajar* 'gazdag', vö.: mong. *bajan* 'gazdag, gazdagság'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pu*-: abszolút szótő + *-j*: képző, *pu*- + *-jan*, KB., kirg., bask., tuv. *ba*- + *-jy*, hak. *pa*- + *-jy*, üzb. *bo*- + *-ji*, s.ujg. *pa*- + *-j*, jak. *ba*- + *-j*, ÓT., ujj., türkm., kirg., kazak, bask., tat. *ba*- + *-j*, üzb. *bo*- + *-j*, alt. *pa*- + *-j*, s.ujg. *paja*-: relatív szótő (< *pa*-: abszolút szótő + *-ja*-: képző) + *-r*: képző, mong. *ba*- + *-jan*.

Idetartozik a magy. *bő*, amely a TESz szerint 'tágas, bőséges, hangos'. Valószínűleg ótörök eredetű, vö.: türk *beg*, ujj. *beg*, oszm. *bey*, *beg* 'herceg, nemes úr'. (TESz)

A magy. szó török eredete nem igazolt. Lényeges, hogy van -v-s tövű változata is, amelynek rokona a magy. *boldog* *bol*- töve. Ez azt is jelenti, hogy ugyanazon a helyen -*0*, -*V*, -*v* és -*l* egyaránt használatos.

A magyar *bő* (vö.: *böven böve*- töve) mint 'tágas' stb. jelentésű szó a *tágas* szavunk *tága*- és a *távol távo*- tövével tartozik össze közelebből, és nem 'herceg' jelentésben kell felfogni. A *bő* mint társadalmi címnév már rokona a *bég* és az idevonatkozó török megfelelőeknek. Őseink úgy gondolkodtak, hogy amint a forrás a folyóknak, a vizeknek a feje, az irányítója, a növényé a mag, a test irányítója, parancsolója a fő, a fej s a fejnek szintén van egyfajta forrás szerepe, ezért ennek a mintájára az irányító funkciót betöltő ember is megkapta ezt a rangot. A magyar *bő*, *fő* és a csuvas *pü*, *pu* közelebből is összetartoznak. Vö.:

csuv. *ěmpü* 'nagy király, Ivan Groznyj címe, cár', vö.: oszm. *bej*, *bek*, ld. az *ěm* címszónál. < *ěm* 'idősebb, legöregebb' + *pü* 'fő, fej'. (JEGOROV 1964) < *ěm* + *pü*.

A bőség, a gazdagság tehát a vízhez, a forráshoz, a maghoz vezet el bennünket. Idekötődik a magy. *Boldogasszony boldog* előtagjának is a közszói jelentése. Szerkezeti felépítése: *bol*-: relatív szótő + *-dog*: képző.

3.478. Kāšy. *tilā*- 'kívánni' ~ magy. *folvik*, *folyó*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ti*-: abszolút szótő + *-lā*-: képző.⁷⁰

A szó a vízhez vezet, hiszen a legelső a legfontosabb kívánság mindig a vízre vonatkozott. Ezen keresztül kötődik a szó a magyarhoz.

3.479. Kāšy. *žilā*- 'megnedvesíteni' ~ magy. *folvik*, *folyó*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ži*-: abszolút szótő + *-lā*-: képző.

⁷⁰ Első látásra úgy tűnhet, mintha rokona lenne az or. *želat* 'kívánni'. Erről azonban csak abban az esetben lehetne szó, ha a szókezdő nem *k*- eredetű. Vö.: or. *želat* 'kívánni', közszláv eredetű, vö.: szb.-hv. *galiti*- 'kívánni'. (SIS) < or. *žela*-: relatív szótő + *-t*: főnévi igenév képző.

A szó megvan a földrajzi nevekben, vö.: magy. **Zsil** 'folyó Romániában.' (KISS 1980) < Zsi-: abszolút szótő + -l: képző. Vö.: magy. *folyik* (< fo-: abszolút szótő + -lyik: képző), *folyó* (fo- + -lyó) .

A képző lehet igeképző és névszóképző. Ennek az az oka, hogy eredetileg nómen-verbum volt a szó. A képzőnek alakváltozata az -r- kezdetű képző, ezért további szavak tartoznak ide, vö.:

K-mong. **sibar**, *šavar* 'sár', ojr. *sabar* 'ua.', K-mong. *siroi*, *soro*, *soroi*, ojr. *sora* 'sár, por' a magy. *sár* szóval összetartozik.

A magy. **sár** 'sáros folyóvíz, mocsár, vízenyős terület, víztől hígga vált föld, agyag, széklet, salak'. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó. Vö.: CC., tat., kaz., kirk., nog. *saz*, bask. *haz*, *hãð*, alt. hak. *sas*, csuv. *šor*, *šur* 'sár, mocsár', vö. még mong. *širuyaj* 'por, föld', tung. *sirugī* 'ua.', cser. *šor* 'sár, piszok'. (TESz) A szó a magyarban nem lehet jövevényszó, de az adatok idetartoznak. Szerkezeti felépítésük szótő + képző: K-mong. *siba-* + -r, *šava-* + -r, ojr. *saba-* + -r, K-mong. *si-* + -roi, *so-* + -ro, *so-* + -roi, ojr. *so-* + -ra, magy. *sá-* + -r, CC., tat., kaz., kirk., nog. *sa-* + -z, bask. *ha-* + -z, *hã-* + -ð, alt. hak. *sa-* + -s, csuv. *šo-* + -r, *šu-* + -r, mong. *ši-* + *ruyaj*, tung. *si-* + -*rugī* 'ua.', cser. *šo-* + -r. A szótő vizet jelentő szó, a képző pedig 'valamivel ellátott'. A szó jelentése tehát 'vizes'.

A szótővel összetartozik a csuv. *šyv* 'víz', ÓT. *sub*, KB., ujj., pol. *su*, MK. *suv*, alt. *su*, *sug*, Zamahš., tuv., hak. *sor sug*, üzb., kum., nog., türkm. *suv*, kirk., k.kalp., karacs. *suu*, ujj., azerb., oszm., tat., kaz. *su*, bask. *hyu*, jak. *uu* 'víz' (JEGOROV 1964)

Figyelembe kell venni, hogy a szóvégi -v, -b, -V, -0 egyaránt lehet -t és -k fejleménye. Ezért körültekintő vizsgálatot kell végezni annak megállapítására, mikor lehet -t és mikor -k eredetről szó.

3.480. Kāšγ. **bak** 'uralkodó' ~ magy. **fő, fej**.

Idetartozik az utótag, vö.: csuv. **pinpü** 'ezredfő' < *pin* 'ezer' + *pü* 'király, vezető', vö.: *šěrpü* 'századfő'. (JEGOROV 1964)

A csuv. **ěmpü** 'nagy király', Ivan Groznyj címe, cár', vö.: oszm. *bej*, *bek*, ld. az *ēm* címszónál. < *ēm* 'idősebb, legöregebb' + *pü* 'fő, fej'. (JEGOROV 1964) < *ēm* + *pü*.

Eleink gondolkodása szerint a forrás, a mag meghatározza az utódok életét, összes tulajdonságát, azokat uralja. Ilyen szerepe van a fejnek is. Tekintettel arra, hogy a vezetőknek rendelkezniük kell ezekkel a fontos mag-tulajdonságokkal, a vezetők nevei személynevei és a címnevei a forrást, a magot tartalmazzák, hiszen azzal akarnak azonosulni vagy közvetlenül ahhoz tartozni, azzal ellátottnak lenni. Ezért természetes, hogy idetartozik számos magyar szó, köztük a *fej*, a *vajda* *vaj-*töve, stb.

A magy. **fej**, **fő** szót a TESz ősi örökségnek tartja a finnugor esetleg az uráli korból helytelenül, azonban a hozott példák idetartoznak, vö.: vog. *peŋ*, *pāŋk* 'fej', zürj. *pon*, *pom* 'vég, kezdet, valaminek a hegye', votj. *pun* 'vég, határ, valaminek a hegye', *pum* 'ua.', mdE. *pe*, *pā* 'valaminek a vége', fi. *pää* 'fej', tv. *feai*, *feae* 'valaminek a vége, csúcsa, külseje'. (TESz)

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, de az adatok idetartoznak.

A magy. *vajda* társadalmi címnév megfejtéséből nem következik egyenesen a *Vajda* földrajzi nevünk és a *Vajda* családnevünk helyes értelmezése. A közöttük lévő kapcsolat egyértelmű, de a

láncszemek kapcsolódási rendjének a felrajzolásához hatalmas és sokrétű nyelvészeti és nem nyelvészeti jellegű kutatásra van szükség.

Nemcsak nyelvészeti, hanem történeti szempontból is kulcsfontosságú a megfejtésük. A címnév rendszerint valamely vezető személyhez tartozik, az illetőnek nem a tulajdon nevét, hanem a betöltött tisztségét jelöli meg. A földrajzi névi kutatásaink fényében olyan képzett szóval van dolgunk, amelynek az első eleme a *vaj-* a magyar *fej* szóval rokon, a második elemnek, a *-da* értelmezéséhez pedig a 'valamihez való tartozás' jelentésű önálló szokat kell megvizsgálnunk és megállapítanunk, hogy milyen grammatikai morféma vált belőlük.

A *vajda* ahhoz a réteghez tartozik, vagyis a nyelvfejlődési folyamatnak azt az állomását őrzi, ahol a kételemű szó (*vaj-* + *-da*) második eleme már nem önálló szóként, hanem az abból fejlődött képzőként használatos. A *vajda* alakváltozatát ma a *fejedelem* (*fejede-* + *-lem*) szóban használjuk újabb *-lem*⁷¹ képzővel ellátva. Ez azt is jelenti, hogy a *vajda* a *fejede-* résszel tartozik össze. A *vajda* jelentése pedig tartalmazza egyrészt a fejhez tartozó jelentést, másrészt a tisztséggel járó tevékenységet, azaz a vezetést, hiszen a fej funkciója a vezetés, az irányítás. Mindezt támogatja az, hogy a TESz szerint a *vajda* 'fejedelem, valamely tartomány legfőbb tisztviselője' volt.

A magy. *vajda*: Lebedi címe, 'fejes, főnök' < *vaj* 'fej' abszolút szótő + *-da* 'valamivel való ellátottság' képző, vö.: magy. *főnök* 'fejes, vezető' < *fő*: abszolút tő + *-nök*: képző: 'valami mellett lévő, valamihez tartozó, valamivel való ellátottság'.

Ilyen az or. *bog* 'isten'. Nem fogadható el az az álláspont, amely szerint : or. *bog* közszláv eredetű szó, amelynek a megfelelői az indoeurópai nyelvekben megtalálhatók (vö.: óind. *bhāgas* 'megáldó, úr, isten', *bhāgas* 'gazdagság, boldogság', Óperzsa *baga* 'úr, isten', tohár *pāk, pāke*, 'rész'). A *bog* szónak az elsődleges jelentése 'áldó, adó, boldogság, rész', a vallásos jelentése másodlagosnak tűnik, és az a szláv nyelvekben később fejlődött ki. (SIS). A hozott példák a szó családjába tartoznak az óindben az *-s* képzőt leszámítva.

3.481. Kāšγ. *jag* 'ellenség' ~ magy. *akadály*.

Eleink gondolkodása szerint az ellenség egyrészt szemben áll, másrészt orvul cselekszik, harmadrészt mindig valamilyen akadályt jelent. Ezért idetartozik a magy. *akadály* szó töve az *aka-* és az *ág* szó.

Az oroszban a *vrag* 'ellenség' a magy. *orv* szóval tartozik össze, ezen keresztül pedig a *varga* szóval, hiszen az, aki orvul cselekszik, varga betűt ír le, azaz nem egyenes úton jár.

A magy. *akadály* (< *akadá-*: relatív szótő (< *aka-*: abszolút szótő + *-da-*: képző) + *-ly*: képző) abszolút szótöve a magy. *ág* szóval és nyelvi megfelelőivel tartozik össze. Az ágnak van megakadó tulajdonsága s ami megakaszt ellenségnek is mondható.

3.482. Kāšγ. *bulā-* 'főzni' ~ magy. *fől*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *bu-*: abszolút szótő + *-lā-*: képző.

Rokona a magy. *főz, fő-, főv-, fől-* '(élelmszer) a forrásban lévő vízben elveszti nyers voltát, (szilárd anyag) forró vízben ázik, (folyadék) forr, gondja van, töpreng'. Ósi örökség az uráli korból, vö.: vog. *pājti* 'főz', *poāji* 'fő', zürj. *puni* 'főz', forral', mdE. *pijems*, mdM. *pijems* 'megfő', szám.jur. *pīs* 'megfő', *pirē* 'főz', jeny. *feri'abo, fedi'abo* 'főz', tvg. *fī'em* 'érik', *firiéma* 'főz, érlel', kam. *p'ul'em*

⁷¹ Vö.: magy. *szerelem* (*szer* + *lem*).

'érik, érlelődik, elkészül (étel)'. (TESz) < magy. *fő-*: relatív szótó + *-z*: igeképző, *fő-*: abszolút szótó + *-v*: képző, *fő-*: abszolút szótó + *-l*: visszaható igeképző, zürj. *pu-*: szótó + *-ni*: főnévi igenév képző.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt. Az adatok idetartoznak, ám a TESz szócikk írója egyes esetekben főnévi igenévvel ellátott igealakot hoz (ld. zürj. *puni*), más esetekben pedig nem.

3.483. Kāšy. *bilā-* 'élezni' ~ magy. *balta*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *bi-*: abszolút szótó + *-lā-*: képző.

A szó megvan számos nyelvben, nagy szócsaládja van, vö.: 3.467. Kāšy. *bugrā-* 'bevágást csinálni' magy. *írdal*. Idetartozik a Kāšy. *aqilla* 'sas' < *aqil-*: relatív szótó (< *aqi-*: abszolút szótó 'ág' + *-l*: képző + *-la*: képző. A Kāšy. *aqilla* 'sas' szóban a kezdő mássalhangzó eltűnt.

Eleink világosan látták, hogy az elágazó víz egy hegyes formát mutat. Ehhez hasonlóan keletkezik a faág és sok más hasonló dolog. Természetes, hogy a hegyes, éles tulajdonságú élő és élettelen is ezzel a névvel illetik. Ilyen a sas elnevezése. Az abszolút szótó *aqi-* rokona a magy. *ág*, *ék*, *eke*, amely *-l* képzővel azt jelenti, 'az ághoz, ékhez tartozó', amely újabb *-la* képzőt kapott, így a madár jelentése szó szerint 'ágassal ellátott, ágassal rendelkező'. A sasnak a jellemző tulajdonsága, hogy a karma és a szeme éles.

A szó a magy. *holló* szóval tartozik össze etimológiailag. Szerkezeti felépítésük: magy. *hol-*: relatív szótó + *-ló*: képző, Kāšy. *aqil-*: relatív szótó (< *aqi-*: abszolút szótó 'ág' + *-l*: képző) + *-la*: képző.

Bár Kāšyari orosz fordításában a 'sas' megfelelő szerepel, a Kāšy. *aqilla* névnek 'világosan megfelel a magy. *holló*. Sőt, a magyar nyelvnek egy másik oldalról is kapcsolata van Kāšy. *aqilla* adatával. A relatív szótó a magy. *él* szó rokona, a képző pedig számos magyar szóban megvan, vö.: magy. *szőlő* (< *szöl-*: relatív szótó + *-lő*: képző). A megoldás megtalálásához mindig vissza kell térni őseink gondolkodásához.

A mongol *aghola* 'hegy' szó a kelet-mongol ejtés szerint *óla*, kalmük *úla*, mandzsu *alin* 'ua.', ojr. *úla* 'hegy'. A szó jelentése mindegyik esetben 'hegy', rokona a magy. *él* szónak, amely a TESz szerint 'valaminek a szeglete, csúcsa, valaminek a vékony széle, szegélye, pereme, hegycsúcs, hosszan, keskenyen húzódó hegynyúlvány, szűrő fegyver vagy eszköz hegye, vágószerszám köszörült széle, csatasor, rendezett sereg, haladó csoport eleje, az első vagy vezető hely'. Valószínűleg ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *il'mät*, *il'äm*, *elmi* 'él (késé)' (TESz). A TESz álláspontja nem igazolt, a magyar szó eredetét tekintve azonban az adatok idetartoznak.

A szócikk írója a magy. *él* szót helytelenül ősi örökségnek tartja az ugor korból, miközben egyetlen nyelvből hoz adatot és nem vette figyelembe a mongol megfelelőket. A mong. *aghola* képzett szó (< *agho-*: szótó + *-la*: képző 'valamivel tartozó, valamivel ellátott'), a szótóval összetartozik a magy. *ág* szó. A hozzá járuló *-la* képző Eurázsia-szerte ismert képző egyik alakváltozata, amelynek teljesebb alakja a mandzsu *-lin* (vö.: *a-*: abszolút szótó + *-lin*: képző). Az adatok értéke abban is megnyilvánul, hogy a hosszú magánhangzónak triftongus az előzménye (vö.: *agho-* + *-la*, *ó-* + *-la*, *ú-* + *-la*, *é-* + *-l*), erre utalnak a szótóvek (*agho-*, *ó-*, *ú-*, *é-*), amelyet megerősít Kāšyari adata (vö.: Kāšy. *aqilla* relatív szótó: *aqil-*).

A magy. *él* és a *holló* *hol-* relatív tövének összetartozását megerősíti az a tény, hogy a magyarban ismert a *hol*, *hól* 'fentről csúcsban kezdődő rakás a szoknyán, ruha alsó részén'. Valójában ez egy elágazás, amely hangtanilag a magy. *sas* alakváltozata. A szókezdő magy. *h-*, *s-* (*š-*), Kāšy. 0- eredeti *t-* fejleményei (vö.: *t-* > *th-* > *h-*; *t-* > *t'-* > *č-* > *š-*; *t-* > *δ-* > *w-* > *V-* > *0-*). Hozzáteesszük, hogy a

szókezdő mássalhangzó a *h*- hangon keresztül is elnémulhatott.

A Kāšy. *bilā*- 'élezni' rokona az or. *pila* 'fűrész', közszláv szó. Nincs általánosan elfogadott etimológiája. Vö.: ópor. *peill* 'kés', ófelném. *fila* 'fűrész'. (SIS) < . *pi*:- abszolút szótő + *-la*: képző.

A Kāšy. *bilā*- alakváltozata a magy. *balta bal*- relatív szótöve.

3.484. Kāšy. *bižak* 'bicska' ~ magy. *bicsak, bicska*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *bi*:- abszolút szótő + *-žak*: képző.

A szó olyan vágószerszámot nevez meg, amelynek az éle és a bicsaklásnál, a hajlásnál lévő szögnek a hegye is motiválta a megnevezést. Nem minden nyelvben van így, a bicskát néhány nyelvben csak kis késnek hívják, pedig a bicska abban különbözik a késtől, hogy a bicsakló tulajdonsága révén becsukható a vágó része a nyélbe.

Ennek ellenére a Kāšy. *bižak* alakváltozata a csuv. *šěš'kés*'. Ld. csuv. *šāl* 'vágni', türk *jüli*, MK. *jüli*, kum. *jülü* 'vágni, borotválni', pol. *jüliügüč*, azerb. *ülgüč* 'borotva', kinsi *tsejtao* 'kés'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šě*:- abszolút szótő + *-š'*: képző, csuv. *šā*- + *-l*, türk *jü*- + *-li*, MK. *jü*- + *-li*, kum. *jü*- + *-lü*, polov. *jüliügü*:- relatív szótő (< *jü*:- abszolút szótő + *-lügü*:- képző) + *-č*: képző, azerb. *ülgü*:- relatív szótő (< *ü*:- abszolút szótő + *-lgü*:- képző) + *-či*: képző, kínai *tsej*:- abszolút szótő + *-tao*: képző.

Rokonuk a csuv. *pāčkā* 'fűrész', azerb., kum. *byčgy*, oszm. *byčky*, bask. *bysky*, csag. *bička*, türkm. *pyčgy*, tat. *pyčky*, k.kalp., nog. *pyšky*, karacs.balk. *myčxy* 'fűrész', MK. *byčgu*, Zol.bl. *byčku*, azerb. *byčag*, oszm., csag., kirg., ojr. *byčak*, kum. *bičak*, tuv. *bižeg*, jak. *byhak*, bask. *bysak*, kazak, nog., k.k. *pyšak* 'kés'. Igéből lettek, vö.: MK. *byč*, oszm. *bič*, alt. *pyč* 'vágni', bask. *bes*, tuv. *byš*, jak. *bys* 'vágni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pā*:- abszolút szótő + *-čká*: képző, azerb., kum. *by*- + *-čgy*, oszm. *by*- + *-čky*, bask. *by*- + *-sky*, csag. *bi*- + *-čka*, türkm. *py*- + *-čgy*, tat. *py*- + *-čky*, k.kalp., nog. *py*- + *-šky*, karacs.balk. *my*- + *-čxy*, MK. *by*- + *-čgu*, Zol.bl. *by*- + *-čku*, azerb. *by*- + *-čag*, oszm., csag., kirg., ojr. *by*- + *-čak*, kum. *bi*- + *-čak*, tuv. *bi*- + *-žeg*, jak. *by*- + *-hak*, bask. *by*- + *-sak*, kazak, nog., k.k. *py*- + *-šak*, MK. *by*- + *-č*, oszm. *bi*- + *-č*, alt. *py*- + *-č*, bask. *be*- + *-s*, tuv. *by*- + *-š*, jak. *by*- + *-s*.

A kutatásaink arra mutatnak, hogy a Kāšy. *bižak* és nyelvi megfelelői eredetileg igenévszók voltak s az egyik irányban a névszói, a másik irányban pedig az igei tulajdonság önállósodott. Ezt igazolják a ma is használatos igealakok, ld. fent, de idetartozik a csuv. *pūs* 'vágni', kapálni, ásni'. A szó megvan Jegorovnál, de más adatokat nem hoz. Igei alakváltozata a magy. *metél, metsz* *meté*-illetőleg *met*- relatív szótöve, a *mészáros, mészárol* *mészá*- relatív szótöve.

Alakváltozatuk a magy. *szecska*, oszm. *sečmek* 'választani' *seč*- töve, a magy. *szel* 'vág' stb. Ld.

3.483. Kāšy. *bilā*- 'élezni', de idetartozik a magy. *fűrész* *fűr*é- töve és a *nyír* ige is.

A TESz szerint a magy. *fűrész* 'fának vagy más szilárd anyagnak az elvágására használt, éles fogacskákkal kiképzett eszköz'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *fűr*é:- relatív szótő (< *fű*:- abszolút szótő + *-ré*:- képző) + *-sz*: képző.

Etimológiailag idetartozik a magy. *tarol taro*- töve és nyelvi megfelelői is. Az eredeti szókezdő és a képző kezdő mássalhangzója egyaránt *t*- volt, amelynek fejleményei találhatók meg az itt tárgyalt igékben, névszókban. Ami a szókezdőket illeti, a *t*- az egyik használat során zöngésedett és réshangúsodott (*t* > *δ*-), további réshangúsodással (*δ* > *w*-) majd zárhangúsodással (*w* > *b*-),

nazalizációval ($w- > m-$); a másik használatban nazalizálódott és palatalizálódott ($t- > n'/ny-$)⁷². Azokban az esetekben, amikor az eredeti szókezdő $t-$ megmaradt zöngétlennek, réshangúsodva a következő hangok létrejötteként szolgált alapul: $t- > th- > 1. \varphi- > 1.1. f-, 1.2. p-, 2. s-, 3. h-$. Az eredeti $t-$ palatalizációjával majd affrikálódásával keletkezett a $č-$, réshangúsodással az $š-$. Ez utóbbi két hang a képzők kezdő mássalhangzójaként gyakoribb az e szócsaládba tartozó szavak esetében: $t- > t'- > č- > š-$.

A Kāšy. **bižak** rokona a magy. *bicsak*, **bicska** 'tör, cipészkés, zsebkés'. Vitatott eredetű. 1. Oszmán-török jövevényszó, vö.: oszm. *bički* '(deszka, fa vágására használatos) kétnyelű lapos fűrész, cipészkés', ez a *bič-* 'vág' ige $-ki$ képzős származéka. Végző soron ugyanerre a töre megy vissza a magy. *bicsak* is. 2. Magyar fejlemény, a föltehetően török eredetű *bicsak* módosulata. (TESz) < magy. *bi-*: abszolút szótő + $-cska$: képző.

A TESz szerint a magy. **bicsak** 'egyenes kard, tör, összecusukható kés'. Vitatott eredetű. 1. Török jövevényszó, vö.: CC., oszm. *bičaq*, alt. *pičak*, jak. *bisax* 'kés'. A török szó a *bič-* 'vág' ige származéka. Vö.: blg. *bičakčija* 'késes', szln. *bicsak*, *bicsek* 'bicska'. 2. Olasz eredetű, vö.: ol. *bicciacuto* 'kétélű kard'. Nyelvünkbe valamely északolasz nyelvjárásból kerülhetett. A származtatás fő nehézsége, hogy az olaszban a szó általános jelentése 'kétélű bárd, fejsze', lat. *bisacuta* 'ua.'. (TESz) < magy. *bi-*: abszolút szótő + $-csak$: képző, CC., oszm. *bi-* + $-čaq$, alt. *pi-* + $-čak$, jak. *bi-* + $-sax$, blg. *bičak-*: relatív szótő + $-čija$: foglalkozásnév képző, szln. *bi-*: abszolút szótő + $-čak$: képző, *bi-* + $-ček$.

Az olasz és a latin adat is idetartozik. Az eredetet a szkítáknál és a hunoknál találhatjuk meg. A magyar szó pedig nem lehet jövevényszó, az egyezés a közös gyökér jogán lehetséges. A relatív szótőben a képzőváltozatok kezdő mássalhangzója mindenütt eredeti $-t-$ fejleménye.

Idetartozik a magy. **bicsaklik** 'közösül, ficamodik, rogy, félrecusuklik, sántikál, megbotlik'. Hangfestő eredetű. A *bicsak* szóval való összevetése téves. Tájszóból vált köznyelvivé. (TESz) < *bicsak* (< *bi* + $-csak$) + $-lik$: képző.

A magyar *bicsak* szóval való összevetése azért sem lehet téves, mert a *bicsak* egyik tulajdonságát tartalmazza.

A magy. **bicskia** 'bőrszabó varga, illetőleg csizmadiakés, zsebkés'. Szerbhorváth eredetű. Vö.: szb.-hv. *bičkija* 'cipészkés', ez az oszmántörökből való. (TESz) < *bicsk-*: relatív szótő (< *bi-*: abszolút szótő + $-csk-$: képző) + $-ia$: képző.

A magyar szónak nincs szüksége átvételre. Beletartozik abba a szócsaládba, amelynek a gyökerei a szkíta-hún nyelvekben keresendők.

A Kāšy. **bižak** alakváltozata a csuv. *šěš* 'kés', amely rokon a magy. *szel* igével is, ld. még: csuv. *šělěš*, csuv. *šāl-* 'kaszálni, szelni', türk *jüli*, MK. *jüli*, kumük *jülü* 'borotválni', polovec *jülüğüč*, balk. *jülüğüč*, azerb. *ülgüč* 'borotva' (JEGOROV 1964) < csuv. *šě-*: relatív szótő + $-šě$: képző, *šělě-*: relatív szótő (< *šě-*: abszolút szótő + $-lē-$: képző) + $-š$: képző, polovec *jülüğü-*: relatív szótő + $-č$: képző, balk. *jülüğü-* + $-č$, azerb. *ülgü-* + $-č$. A szótövek (*šě-*, *šělě-*) a magy. *szel* és társaival vö.: csuv. *šāl-* (*šā-*: abszolút szótő + $-l-$: képző), türk *jüli* (*jü-* + $-li$), MK. *jüli* (*jü-* + $-li$), kumük *jülü* (*jü-* + $-lü$) 'kaszálni, szelni', türk *jüli* (*jü-* + $-li$), MK. *jüli* (*jü-* + $-li$), kumük *jülü* (*jü-* + $-lü$) 'borotválni' szavakkal tartoznak össze.

A képző kezdő mássalhangzója $-l-$ a magy. *szel* és a csuv. *šāl* 'kaszálni' igében, továbbá számos nyelvi megfelelőjében, vö.: csuv. *šāl* 'húzni, tépni, füvet kaszálni', ÓT., MK., azerb., türkm., oszm.,

⁷² Ez azért lehetséges, mert az abszolút szótő CV- teljesebb formában CVk-, CVkV volt, (vö.: *vág*, *szeg* stb.) s a $-k- > -\gamma- > -j-$ változásban keletkezett $-j-$ palatalizálta a szókezdő nazálist.

bask., tyum. *jol*, xam, üzb. *jul*, kirg., kazak, k.kalp., ujj. *žul*, bask., tat. *jolk*, nog., kum. *julk*, hak. *čul* 'tépni, szakítani', s.ujg., azerb., balk., karacs., kum. *čal* 'kaszálni (füvet)', vö.: mong. *zulgaax* 'tépni, húzni, gyomlálni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šā-*: abszolút szótő + *-l-*: képző, ÓT., MK., azerb., türkm., oszm., bask., tyum. *jo-* + *-l*, xam, üzb. *ju-* + *-l*, kirg., kazak, k.kalp., ujj. *žu-* + *-l*, bask., tat. *jo-* + *-lk*, nog., kum. *ju-* + *-lk*, hak. *ču-* + *-l*, s.ujg., azerb., balk., karacs., kum. *ča-* + *-l*, mong. *zu-*: abszolút szótő + *-lgaax*: igeképző + főnévi igenév képző.

A lényeg, hogy tépéskor, szakításkor, vágáskor egyaránt elválíik valami valamitől.

A képző kezdő mássalhangzója a fenti *-ž-*, *-č-*, *-š-*, *-s-*, *-ś-* mellett ez utóbbi példákban *-l-*. Hozzáteesszük, *-z-* is lehet, amely megőrződött az oroszban, vö.: or. *rezat'* [< *reza-*: relatív szótő (< *re-*: abszolút szótő + *-za-*: képző) + *-t'*: főnévi igenév képző]. A szókezdő *r-* ugyanúgy *t-* eredetű, mint a többi. A közvetlen előzménye pedig a *δ-* mint a *w-*, *z-* és *l-* mássalhangzóknak.

Fontos, hogy ez az *r-* van meg a magy. *ró-* szavunkban, amelynek a TESz-ben fontos alakváltozatai szerepelnek, pl.: *Roas*, *Rowas*, *rovás*, *rojás*, *megróvtam*, 'adót kivet valakire, teherként, kötelességként előír valakinek, feljegyez, összeír, nyilvántart, vág, metsz, megjegyez stb.'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: osztj. *rōyotta* 'egy darabot levág', *rōyomta* 'kivág, farag, vés, átllyukaszt'. (TESz) < magy. *ró-*, *ro-*: abszolút szótő + *-v-*: képző.

Úgy tűnik, a *-v-* mint a képző kezdő mássalhangzója szerepel és nem *-k-*, hanem *-t-* eredetű. Idetartozik a magy. *rovátka* 'bevágás' is. A *-v-* eredeti *-t-* fejleménye (< *-w-* < *-δ-* < *-t-*).

A magy. *ró*, *rov-* összefügg az or. *rov* 'nyílás' (< *ro-*: abszolút szótő + *-v-*: képző) szóval is. Látható, hogy a hegyes, éles szerszám, a vele végzett cselekvés és a cselekvés eredménye ugyanazzal a szóval van megnevezve. Ugyanakkor a szó családjába nemcsak vágószerszámok, hanem más éles, hegyes tárgyak, kinövések is idetartoznak, vö.:

A Kāšy. *jīkī tīš* szókapcsolat második tagja a *tīš*. A török nyelvek közül vö.: csuv. *šāl* 'fog', azerb., kirg., tuv. *šiš* 'nyárs, hegyes végű pálca', oszm. *šiš* 'nyárs, kötőtű, kard', ujj. *čiš*, türkm. *tīš*, tat., bask. *teš* 'fog'. (JEGOROV 1964) < Kāšy. *jīkī* + (*tī-*: abszolút szótő + *-š-*: képző), csuv. *šā-*: abszolút szótő + *-l-*: képző, azerb., kirg., tuv. *ši-* + *-š*, oszm. *ši-* + *-š*, ujj. *či-* + *-š*, türkm. *tī-* + *-š*, tat., bask. *te-* + *-š*.

Rokona a magy. *süllő* (< *sül-*: relatív szótő 'fog' + *-lő-*: képző 'valamivel ellátott') relatív töve.

Idetartozik a magy. *saslik* (< *sas-*: relatív szótő + *-lik*: képző), or. *saslyk* 'nyárson sült birkahús' (< *sas-*: relatív szótő 'nyárs' + *-lyk*: képző 'valamivel ellátott'), az ang. *tooth* (< *too-*: abszolút szótő + *-th*: képző) 'fog' is.

A szó eredeti jelentése 'hegy, hegyes kinövés'.

3.485. Kāšy. *tulā-* 'kifakulni' ~ magy. *halvány*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tu-*: abszolút szótő + *-lā-*: képző.

Alakváltozata az ang *pale* 'sápadt, halvány' < *pa-*: abszolút szótő + *-le*: képző, az or. *belyj* relatív töve a *bel-* (< *be-*: abszolút szótő + *-l-*: képző).

A szóban a 'fehér és a sárga' színnév van meg. Idetartozik a magy. *halvány*, *halovány* 'holt folyóág, (holt vízmederben keletkezett) mocsár, talajmélyedésekben felgyülemlett víz, kiszáradóban levő tófenék, gyenge, roskatag, beteges, sápadt, vértelen (arc, testrészt), sárgás, szürkés, fakó (színű), világos, bágyadt (színű), nem tisztán látható, elmosódó, alig észrevehető, lágy, süppedékes (föld), elázott (szántóföld), az igazira alig emlékeztető (mása, utánzata valaminek)'. Származékszó,

a *hal* igéből alakult *-vány*, *-ván* deverbális névszóképző bokorral. (TESz) < magy. *hal-*: relatív szótó + *-vány*: képző, *halo-* + *-vány*.

A relatív szótó rokona a magy. *hóka* 'fehér foltos homlokú vagy orrú (ló, ritkábban kecske, juh, szarvasmarha, vadlúd stb.), kesely lábú (ló), őszhajú, szőke, sápadt, halvány, fakó, színehagyott, fehér folt a ló (ritkábban némely más állat) homlokán, orrán'. Származékszó a *hold* jelentésű *hó* főnévből. (TESz) < magy. *hó-*: abszolút szótó + *-ka*.

Alakváltozatuk a különböző nyelvi megfelelőjével a magy. *sárga* 'sápadt, vértelen (test-, arcszín), (szalma)szőke, olyan színű, mint az érett citrom, szalma stb., rövid szőrzetét tekintve barna, barnás vagy vörhenyes, de nem fekete sörényű és farkú (ló), nagyfokú irigység, gyanús, nem jó, a munkásmozgalmat eláruló (személy, intézmény), a sárga fajhoz tartozó személy, aranypénz, tojás belsejének sárga része (többnyire sárgája alakban), sápadt arcszín, sárga ló'. Csuvásos jellegű ótörök jövevényszó család. Vö.: türk. ujb. *sariy* 'sárga, sápadt', oszm., azerb., tat., kaz., kirg., nog. *sari*, türkm. *sāri*, üzb. *sarik*, alt., hak. *sariy* 'sárga, szőke', csuv. *šurā* 'fehér', *sarā* 'sárga', mong. *šara*, *šira* 'sárga', mandzsu *šara-* 'fehéredik, sápad'. Vö. még magy. *sár*, *sárog*, *sárig* 'sárga'. (TESz) < magy. *sá-*: abszolút szótó + *-rga*: képző, türk. ujb. *sa-* + *-riy*, oszm., azerb., tat., kaz., kirg., nog. *sa-* + *-ri*, türkm. *sā-* + *-ri*, üzb. *sa-* + *-rik*, alt., hak. *sa-* + *-riy*, csuv. *šu-* + *-rā*, *sa-* + *-rā*, mong. *ša-* + *-ra*, *ši-* + *-ra*, mandzsu *ša-* + *-ra-*, magy. *sá-* + *-r*, *sá-* + *-rog*, *sá-* + *-rig*.

Jegorov szerint a csuv. *sarā* 'sárga, szürke', *sarāx* 'sárgulni, sápadni', ÓT., KB., csag. *saryg*, jeny. *serig*, ujb. *serik*, tuv., hak. *saryg*, üzb. *sarik*, kirg., kazak, k.kalp., nog., tat., azerb., türkm. *sary*, bask. *hary* 'sárga', MK, kirg., ujb., ojr. *sargar*, csag., ujb., üzb., kirg., kazak, tat. *sargaj*, kum. *sargii*, bask. *hargai*, hak. *sargal* 'sárgulni', vö.: mong., kalm. *šar*, burj.mong. *šara* 'sárga', ld. *šurā*. (JEGOROV 1964) < csuv. *sa-*: abszolút szótó + *-rā*: képző, *sa-* + *-rāx*, ÓT., KB., csag. *sa-* + *-ryg*, jeny. *se-* + *-rig*, ujb. *se-* + *-rik*, tuv., hak. *sa-* + *-ryg*, üzb. *sa-* + *-rik*, kirg., kazak, k.kalp., nog., tat., azerb., türkm. *sary*, bask. *hary* 'sárga', MK, kirg., ujb., ojr. *sargar*, csag., ujb., üzb., kirg., kazak, tat. *sarga-*: relatív szótó + *-j*: igeképző, kum. *sargi-* + *-i*, bask. *harga-* + *-i*, hak. *sarga-*: relatív szótó + *-l*: igeképző, mong., kalm. *ša-*: abszolút szótó + *-r*: képző, burj.mong. *ša-* + *-ra*, *šu-* + *-rā*.

A hak. *sargal* 'sárgul' hangalakjában is közeli párhuzama a magy. *sárgul* ige.

A mong. *sira*, *šar*, *sara* 'sárga' is összetartozik a magy. *sárga* szóval. A magyar szó párhuzamai idetartoznak, de az átvétel nem fogadható el. A szótó és a képző kezdő mássalhangzója egyaránt eredeti *t-* volt, a képző (*-r*) illetőleg annak a kezdő mássalhangzója (*-ra*, *-ri*, *-ry*, *-rga*, *-rig*, *-ryg*, *-rig*, *-rik*) mindenütt ugyanaz az *-r* (< *-δ* < *-t*). A szótóvek kezdő mássalhangzója *s-*, *h-* (< *ù-* < *t-*), *š-* (< *č-* < *t'-* < *t-*).

A Kášy. *tulā-* 'kifakulni' igeének hangtani alakváltozata a relatív szótó, vö.: magy. *sápad* 'halványodik, soványodik, fogy'. A szócsalád tagjai származékszavak. Alapszavuk, a *sáp*-valószínűleg ősi örökség a finnugor korból. Vö.: cser. *ša-pka*, *šapka* 'kifakult' stb. (TESz) < magy. *sápa-*: relatív szótó (< *sá-*: abszolút szótó + *-pa-*: képző) + *-d*: igeképző, cser. *ša-* + *-pka*, *ša-* + *-pka-*.

A következő magyar településnévnek az érdekessége, hogy olyan összetett szóból áll, amelynek az előtagja és az utótagja ugyanazt jelenti, vö.: magy. *Sárisáp* 'helység Komárom megyében' < *Sári* 'sárga' + *sáp* 'sápadt'.

Több szónak is az alapját képezi az *-l-* kezdetű képzővel ellátott relatív szótó, vö.: or. *bl'oklyj* [< *blok-*: relatív szótó (< *b-*: abszolút szótó + *-lok-*: képző) + *-l-*: képző + *-yj*] 'fakó'. or. *blednet* [< *ble-*: relatív szótó (< *b-*: abszolút szótó + *-le-*: képző) + *-d*: igeképző + *-ne-*: visszaható igeképző]

'sápadni', or. *belyj* [*< bel-*: relatív szótó (*< be-*: abszolút szótó + *-l-*: képző) + *-yj*] 'fehér'.

3.486. Kášy. *tulā-* 'kölykezni' ~ magy. *szül*.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *tu-*: abszolút szótó + *-lā-*: képző.

Alakváltozata a csuv. *šural* 'szülni', *šurat* 'születni', ÓT., KB., Zol. bl., tefs. XII-XIII. sz., Rabg., ujb., azerb., türkm., oszm., nog., tat. *jarat*, kirk., kazak. *žarat* 'létrehozni, alkotni', kum. *jarat* 'szülni, alkotni, teremteni', azerb. *jaran*, türkm. *jaradyl*, oszm. *jaratyl*, tat. *jaral*, kazak, kirk. *žaral* 'létrejönni, megszületni, létrehozni'. (JEGOTOV 1964) < csuv. *šura-*: relatív szótó (*< šu-*: abszolút szótó + *-ra-*: képző) + *-l-*: visszaható igeképző, *šura-*: relatív szótó + *-t-*: műveltető igeképző, ÓT., KB., Zol. bl., tefs. XII-XIII. sz., Rabg., ujb., azerb., türkm., oszm., nog., tat. *jara-* + *-t*, kirk., kazak. *žara-* + *-t*, kum. *jara-* + *-t*, azerb. *jara-* + *-n*, türkm. *jara-* + *-dyl*, oszm. *jara-* + *-tyl*, tat. *jara-* + *-l*, kazak, kirk. *žara-* + *-l*.

A relatív szótóval összetartozik a csuv. *šura*, *šuri*, *šävär* 'állatok kölyke', *šävär*la 'kölyköket létrehozni', csag. *javri* 'vadállatok kölyke', AFT. *jaury* 'csirke, madár kölyke', oszm., gag. *javru* 'kölyök, madárfióka'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šu-*: abszolút szótó + *-ra-*: képző, *šu-* + *-ri*, *šävä-* + *-r*, *šävär-*: relatív szótó (*< šävä-*: abszolút szótó + *-r-*: képző) + *-la-*: képző, csag. *jav-* + *-ri*, AFT. *jau-* + *-ry*, oszm., gag. *jav-* + *-ru*.

Az oszm., gag. *javru* 'kölyök, madárfióka' azért is érdekes, mert az oszm. *javrum* (< *javru-*: relatív szótó + *-m*: birtokos személyjel E/1. szem.) 'kicsim, kicsikém' relatív szótóve ugyanez.

Rokonuk a magy. *szül* 'gyermeket világra hoz, nemz, létrehoz, előidéz, okoz'. Valószínűleg ősi örökség az ugor korból. (TESz) < *szü-*: abszolút szótó + *-l-*: képző.

A szócikk írójának álláspontja nem igazolt. A szó a csuv. *šural*, csuv. *šurat* ige *šura-* relatív szótóvének hangtani alakváltozata. Az *-l-* és az *-r-* kezdetű képző közvetlen elődje ugyanaz (vö.: *-l*, *-r-* < *-δ-* < *-t-*).

Alakváltozata a csuv. *tāxām* 'utódok, törzs, nemzetség', ujb. *tuxum*, kirk. *tukum*, kazah, nog., k.kalp. *tukym*, tat. *tokym*, bask. *tokom* 'utódok, törzs, nemzetség', kirk., kazah 'mag', ujb. 'mag, tojás, magzat, embrió' is, üzb. *tuxum* 'tojás, mag, sperma', azerb. *toxum* 'mag, tojás', türkm. *toxum* 'mag, törzs, nemzetség, utódok', burj. mong. *toxum* 'a férjezett asszony hazája, haza', *torxum* ld. *torxe* 'szülni', perzsa *toxm* 'mag, tojás'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tāxā-*: relatív szótó + *-m*: képző, *tāxā-* + *-m*, ujb. *tuxu-* + *-m*, kirk. *tuku-* + *-m*, kazah, nog., k.kalp. *tuky-* + *-m*, tat. *toky-* + *-m*, bask. *toko-* + *-m*, üzb. *tuxu-* + *-m*, azerb. *toxu-* + *-m*, türkm. *toxu-* + *-m*, burj. mong. *toxu-* + *-m*, *torxu-* (< *to-*: abszolút szótó + *-rxu-*: képző) + *-m*, *to-*: abszolút szótó + *-rx-*: képző.

Rokon a relatív szótó, vö.: magy. *gyárt* 'készít, csinál, alkot, gyári úton nagy mennyiségben készít'. A *gyárt* ótörök eredetű, vö.: türk, oszm., tat. *yarat*, csuv. *šurat* 'teremt'. (TESz) < magy. *gyár-*: relatív szótó (< *gyá-*: abszolút szótó + *-r-*: képző) + *-t*: műveltető képző, türk, oszm., tat. *yara-* + *-t*, csuv. *šura-* + *-t*.

Alakváltozat a magy. *sarjú*, *sarj* 'fiatal hajtás, ilyennel borított terület, serkedő szakáll, pelyhedzés, másodkaszálású széna, utód, gyerek, szedés, nyesés után újra kisarjadó (növényi hajtás), fölösleges növény hajtás, másodszedésű (termés), egyazon évi másodiki keltetésből való, becsmérő jelzőként, fiatal, serdülő személy'. A szócsalád tagjai - a *sarj* kivételével - származékszavak. A *sarj* elvonás a *sarja* formából, amely a *sarjú* személyragos alakja. (TESz) < magy. *sa-*: abszolút szótó + *-rjú*: képző, *sa-* + *-rj*,

A magy. *cser*, *csere* szónak és a *cserény csere*- tövének az alapja a hajtás, hajlás. A tölgy ilyen tulajdonsága révén kapta a *csere* nevet, a *cserebogár*, *cserebüly* pedig vagy azért, mert az ilyen fákon jellemző az előfordulása vagy pedig azért, mert egyfajta kukac sarj állapotának felel meg.

A magy. **csírke** 'tyúk kicsinye, más szárnyas kicsinye, egy fajta gyermekjáték, kislány, egy villára való széna-, szalmacsomó'. Hangutánzó eredetű. Hangalakja a csírke csipogó hangját adja vissza. (TESz) < magy. *csi*:- abszolút szótó + *-rke*: képző.

Idetartozik a magy. **gyerek** 'gyermek, fiatal személy'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *gye*:- abszolút szótó + *-rek*: képző.

A magy. **cserje** 'erdő, bokros hely, bokor, aljnövényzet, száraz falevél, tölgy, sarjerdő'. Vitatott eredetű. (TESz) < magy. *cse*:- abszolút szótó + *-rje*: képző.

A TESz szerint a magy. **csíra** 'magból, gumóból kisarjadt fiatal hajtás, gyökér'. Bizonytalan eredetű. Talán ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *šerk*, *šürk*, *širk* 'csira'. (TESz) < magy. *csi*:- abszolút szótó + *-ra*: képző, vog. *še*- + *-rk*, *šü*- + *-rk*, *ši*- + *-rk*.

A TESz álláspontja nem igazolt, ám az adatok idetartoznak.

Mint hajtás jelentésű szó, idetartozik a magy. **nyír** 'nyirkos, homokos talajt kedvelő, vékony törzsű, fehér kérgű fa, vessző, fiatal hajtás, nád töve'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *ńer*, *ńir* nád, vessző, ág', cser. *nörga* 'sarj, hajtás', sam. jur. *ńērū* 'fűzfa', tvg. *nerki* 'ua.', tajgi *ńerge* 'fűzfa'. (TESz) < magy. *nyí*:- abszolút szótó + *-r*: képző, vog. *ńe*- *-r*, *ńi*- + *-r*, cser. *nő*- + *-rga*, sam. jur. *ńē*- + *-rū*, tvg. *ne*- + *-rki*, tajgi *ńe*- + *-rge*.

A magyar szó uráli eredete nem igazolt, az adatok azonban idetartoznak.

Őseink tudták, hogy amikor elágazik a víz a folyó, új folyó, utód születik. Vö.: **szarm** 'vízmeder, völgy, árok elágazó része'. Valószínűleg ősi szóhasadás eredménye, a *szarv* elkülönült változata. (TESz) < *sza*:- abszolút szótó + *-rm*: képző.

Ennek a megnevezésnek a mintája alapján neveztek el további utódokat, ld. fent. Sőt, idetartozik a magy. **származik** 'utódként létrejön, születik, folyik, árad, valami valahonnan ered, valahol keletkezve onnan terjed, eljön, bekövetkezik, terem (gyümölcs)' stb. Bizonytalan eredetű. (TESz) < magy. *szárma*:- relatív szótó (1. < *szár*- + *-ma* 2. < *szá*- + *-rma*-) + *-zik*.

Összetartozik vele a magy. **terem** 'létrejön, lesz, nő, létrehoz, termést hoz, hirtelen megjelenik'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *tere*:- relatív szótó (< *te*:- abszolút szótó + *-rem*: képző) + *-m*: képző.

Alakváltozata az ang. **born** 'született' (múlt idejű melléknévi igenév) *bor*- relatív szótóve.

3.487. Kāšγ. **sukī**- 'bökní, lökní' ~ magy. **bök**.

Alakváltozata a csuv. **těk** 'szúrni, bökní, döfni', *těkěš* 'böködni', ujj., *teg*, türkm., oszm. *deg*, üzb. *teg*, alt., kazak *tij*, MNH *tek*, bask. *tej* 'érinteni, böködni, szúrni', bask. *töke* 'bökní', vö.: mari *tūk(aš)* 'bökní, döfni', vö. *tükö* 'szarv'. (JEGOROV 1964)

Rokona a magy. **bök** 'szúr, döf, megsért, taszít, mutat'. Ismeretlen eredetű. (TESz)

Idetartozik a magy. **lök** 'dob, hajít, ritmust kiver (táncban, énekben), taszít, döf, szúr, összetör, terem, nemileg közösül'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *lääk* 'felrak (tüzifát)', osztj.

lokkemtem 'lök, bök, bedug', fi, *lykätä* 'lök, tol', észt *lökkama* 'ua.'. (TESz)

Az adatok idetartoznak, ám a magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

A szó eredetileg igenévszó volt, ezért igei és névszói jelentésben egyaránt fennmaradt. Névszói jelentésű a magy. **dákó, tákó** 'a biliárdgolyó lökésére használt rúd, hím vessző'. Ausztriai német eredetű. (TESz) < magy. *dá-* + *-kó, tá-* + *-kó*.

A végső eredetet az ősmagyarban és a magyarnak a szkíta-hún rokonságában találjuk meg.

Ugyancsak a hegyes csúcsáról kapta az elnevezést a magy. **csák** 'süvegnek hátul lelógó csücske, dolmány elülső hegyes vége, szeg, ék, valamely tárgy hegye, hegyes vége vagy kiálló része' (TESz)

Idetartozik a magy. **szeg** 'csúcs, kiszögellés, szöglet'. Valószínűleg azonos a *szeg* 'hegyes vaseszköz szóval'. (TESz)

A magy. **szeg** 'hegyes végű fa- vagy fémrudacska beveréssel való rögzítésre vagy összekapcsolásra'. Ősi örökség az ugor korból, vö.: vog. *sün, senk* 'ék', *sun* 'ék, cövek, faszög'. (TESz)

Az adatok idetartoznak, ám a magyar szó ugorkori öröksége nem igazolt.

Idetartozik a szótő, vö.: or. **tykat'** 'döfni, bökni, szúrní'. Közsláv szó, vö.: gör. *tykos* 'kalapács, pöröly'. (SIS) < or. *tyka-*: abszolút szótő + *-t'*: főnévi igenév képző.

Ld. még or. **rog** 'szarv'.

A szókezdő mássalhangzó eredeti *t-* volt, amely egyrészt megmaradt, másrészt a használat során tovább alakult.

3.488. Kāšγ. **bakū-** 'megkötöttnek, elrendezettnek lenni' ~ magy. **bog**.

Eleink tudták, hogy a kötés helyén csomó van. A csomó egyúttal az egybegyűjtés helye s mint ilyen, rendezett is. Következésképp természetes, hogy a Kāšγ. **bakū-** 'megkötöttnek, elrendezettnek lenni' rokona a csuv. **pux** 'gyűjteni', *puxu* 'gyűlés', *puxān* 'összegyűlni', vö.: mari *pogaš* 'összegyűjteni, felhalmozni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *puxā-* + *-n*: visszaható igeképző, mari *poga-* + *-š*.

Idetartozik a magy. **bog** 'íz, csomó, bütök'. Hangfestő szó, vagy ősi örökség a finnugor korból, vagy a magyar nyelv külön életében keletkezett. Vö.: finn *punka* 'kövér ember', észt *pung* 'valami kiemelkedő, valami gömbölyded, (csomó, bimbó, rügy, gomb)', lp. *bug'ge* 'daganat, göröngy, púp'. (TESz)

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, de az adatok idetartoznak.

Rokon a szótő, vö.: magy. **tökél** 'teljesség, egésszé, éppé tesz, egészségessé tesz, meggyógyít, elhatároz, készítet, buzdít'. A szócsalád tagjai származékszavak. Feltehető, hogy a *tesz* igének *te-*, *tö-* tövéből jöttek létre, ez esetben a *tökél*-ben a gyakorító funkciójú *-kál, -kél* képző szerepel. (TESz) < magy. *töké-*: abszolút szótő + *-l*: képző.

Az abszolút szótő valójában az első relatív szótővel esik egybe. Tovább képzett változata a magy. **tökéletes**.

3.489. Kāšγ. **tukā-** 'megcsinálnak, elegendőnek, befejezettnek lenni' ~ magy. **tökély**.

A Kāšy. *tukā-* 'megcsinálnak, elegendőnek, befejezettnek lenni' több részjelentést is magában foglal: 1. tesz, 2. tökély, 3. vég. Mindezzel pedig csakis a forrás, a mag rendelkezhet egyszerre.

A K-mong. *dür-e-ń, dügür-e ń*, ojr. *dür-e-ń*, 'teljes' szónak a *dür-*, *degür-*, *dügür-* 'teljessé válik' szolgált alapul. Rokona a mong. *tegös*, tamil *tegula-* és a magy. *tökély*.

A TESz a *tökél-* címszónál említi. A magy. *tökél* 'megtesz, végrehajt, megerősít, teljessé, egészsé, éppé tesz, egészségessé tesz, meggyógyít, (idő) betelik, elmúlik, elhatároz, készlet, buzdít, kínozt, kopaszt', *tökély* 'erény, teljesség, tökéletesség, valaminek tökéletes kifejezője, jellegzetes képviselője'. A szócsalád tagjai származékszavak, de alapszavuk valamint képzésmódjuk nincs teljesen tisztázva. (TESz)

A szerkezeti felépítésük abszolút szótó + képző: K-mong. *dü-* + *-r-*, *degü-* + *-r-*, *dügü-* + *-r-*, mong. *tegö-* + *-s*, tamil *tegu-* + *-la-*, magy. *töké-* + *-l-*, *töké-* + *-ly*. Az eredeti szókezdő *t-* megmaradt, vö.: mong. *tegös*, tamil *tegula-* és a magy. *tökély*; zöngésedett, vö.: K-mong. *dür-*, *degür-*, *dügür-*. A képző kezdő mássalhangzójának (*-l*, *-ly*, *-r*, *-s*) a végső eredete *-t*, amely zöngésedett és réshangúsodott: *t* > *δ* > 1. *r-* (mong. *ür-*, *degür-*, *dügür-*), 2. *l-* (magy. *tökél-*, tamil *tegula-*), palatalizálódott is: *δ'* > *l'*, *ly* (magy. *tökély*) másik irányban változva pedig réshangúsodott: *t* > *ü* > *s-* (mong. *tegös*).

Eleink gondolkodása szerint a forrás, a mag nemcsak csomó, hanem rendezett is egyben. Hozzá vezet a tesz, csinál jelentésű ige is, amelyet őriz a magy. *tesz* ige *te-* töve, az or. *delat'* 'csinálni *de-* töve valamint az ang. *take* 'ua.' ige is.

3.490. Kāšy. *sugī-* 'hideggé válni' ~ magy. *jég*.

Idetartozik a csuv. *sivě* 'hideg, fagy'. Zamahš. *sauk*, *savuk*, AFT. *sug*, azerb. *sojug*, türkm., üzb. *sovuk*, nog. *suvyk*, tefs. XII-XIII. sz., pol., ujj. *savuk*, ujj. *sugak*, csag. *savug*, ujj., oszm. *soguk*, kirg., karacs., alt. *suuk*, kazak, k.kalp., tat. *suyk* kum. *suvu*, bask. *hyuyk*, hak. *sooh*, tuv. *sook* 'hideg, fagy'. (JEGOROV 1964)

Rokonuk a magy. *jég* Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *l'äñ*, zürj. *ji*, votj. *jo*, cser. *í*, mdE. *ej*, *ev*, *eñ*, mdM. *jej*, *ej*, finn *jää*, észt *jää*, lp. *jięnâ* 'jég' (TESz)

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak.

Idetartozik számos 'víz' jelentésű szó, vö.: ÓT. *sug* 'víz'.

3.491. Kāšy. *tamurži* 'kovács' ~ magy. *dömör, -cs*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tamur-*: relatív szótó + *-ži*: foglalkozásnév képző.

Alakváltozata a csuv. *timěrsě* 'kovács' ld. csuv. *timěr* 'vas' címszónál, csuv. *timěrsě*, *timěřč* 'kovács', ÓT. *temir*, MK. *temür*, ujj. *tömür*, üzb., kazak, k.kalp., nog., ojr. *temir*, tat., bask. *timer*, azerb. *demir*, hak. *timir* 'vas', tat. *timerče*, bask. *timerse*, kazak *temirši*, oszm. *demirči* 'kovács', vö.: mong. *tömör*, burj.mong. *tömör*, *tümür*, *tümer* 'vas', Zamahš. (mong.) *tömörč(in)* 'kovács'. (JEGOROV 1964) < csuv. *timě-*: abszolút szótó + *-r*: képző, *timěr-*: relatív szótó (< *timě-*: abszolút szótó + *-r*: képző) + *-šě*: foglalkozásnév képző, *timěr-*: relatív szótó + *-č*: foglalkozásnév képző, ÓT. *temi-*: abszolút szótó + *-r*: képző, MK. *temü-* + *-r*, ujj. *tömü-* + *-r*, üzb., kazak, k.kalp., nog., ojr. *temi-* + *-r*, tat., bask. *time-* + *-r*, azerb. *demi-* + *-r*, hak. *timi-* + *-r*, tat. *timer-*: relatív szótó + *-če*: foglalkozásnév képző, bask. *timer-* + *-se*, kazak *temir-* + *-ši*, oszm. *demir-* + *-či*, mong. *tömö-*: abszolút szótó + *-r*: képző, burj.mong. *tömö-* + *-r*, *tümü-* + *-r*, *tüme-* + *-r*, Zamahš. (mong.) *tömör-*:

relatív szótó + -č(in): foglalkozásnév képző.

Rokonuk a mong. **tömör-tshi**, *temör-tshi* (< *tömör*:- relatív szótó 'vas' + *-tshi*: foglalkozásnév képző, *temör*- 'vas' + *-tshi*) 'kovács', a szó töve 'vas' jelentésű, a magy. *kovács* *ková*- töve a 'kovakő' jelentésű szó, etimológiailag nem ide tartozik. A vas és a kő a föld, a kőzet összetömörödésével keletkezett. A **Dömörkapu** 'vaskapu' pedig az árok összeszűkülésének a helye. Ez volt az elsődleges megnevezés.

A K-mong. **temör**, *tömör* 'tömör, vas', ojr. *tomor* 'ua.' szavaknak kiterjedt kapcsolataik vannak a közsók és a földrajzi nevek terén egyaránt. A Kárpát-medencében is van több *Dömör-kapu*, amely 'keskeny, szűk hegyi átjáró', más szóval mélyedés, árok, ahol a hely összeszűkül, tömörödik, töpörödik. Ugyanígy tömörödött a kőzet is, amelyet *tömör*-nek, *vas*-nak neveznek. Kezdetben a keskeny folyómedret nevezték így.

A *temör*, *tömör* alakváltozata a mong. **bar-la**, *baral*- 'nyomtatni' szavak *bar*-, *bara*- relatív szótóve, amely a magy. *tömör*; *dömör*; *töpör*- szóval ill. szótóval rokon, idetartozik az ang. *print* (< *prin*:- relatív szótó + *-t*: képző) töve is.

Lényeges, hogy a fenti foglalkozásnév képzőknek (Kāšy. -**ži**, csuv. -**šě**, -**č**, tat. -**če**, bask. -**se**, kazak -**ši**, oszm. -**či**, Zamahš. (mong.) -**č**, -**čin**) a magyarban használatos megfelelője a -**cs** (vö.: *kovács*), -**sz** (vö.: *tehenész*, *vadász*), -**s** (vö.: *becsűs*). Helytelen az a magyar akadémiai álláspont, mely szerint a magyarban az -*ász*, -*ész* lenne a foglalkozásnév képző, amelynek az előzménye olyan önálló szó volt, amelynek a jelentése 'tesz, csinál'. Ez az ige pedig a **tesz**-, **tevő** és a **dolog** lehetett. Eredetileg igenévszó volt. A szókezdő *t* > *cs*- változás eredménye lett a csinál, amelynek a *csinál*-relatív szótóve tartozik ide.

A második mássalhangzó egy eredeti *-t*- lehetett, amelynek a fejleménye a *-v*- (*tevő*) és az *-l*- (*dolog*). A *tesz* pedig korábban **teszik* lehetett, ld. *eszik*, *iszik* stb., és elsőként a víz tevékenységére vonatkozott.

Nem igazolt az, hogy a magy. *csinál* szláv eredetű. A magyar foglalkozásnév képzőnek kiterjedt kapcsolatai vannak a szkíta-hún utódnyelvekkel és számos szóban használatos, vö.:

magy. **takács** jelentése 'szövő', < **taká**:- abszolút szótó + **-cs**: foglalkozásnév képző;

magy. **szűcs** Jelentése 'bőrt, szőrmét varró', < **szű**:- abszolút szótó + **-cs**: foglalkozásnév képző.

A magy. **takács** és **szűcs** alapvetően ugyanazon szó alakváltozatai, más nyelvi megfelelői közül vö.: Kašg. **jřž** 'szabó, varró' < **jř**:- abszolút szótó + **-žř**: foglalkozásnév képző; csuv. **šěvēš** 'szabó, varró' < **šěvē** - 'varrás' abszolút szótó + **-šě**: foglalkozásnév képző. A fenti abszolút szótóvekkal (**taká**-, **jř**-, **šěvē**-) összetartoznak egyfelől a magy. **sző**, **szöv**-, **tű** stb. szavak és nyelvi megfelelői, másfelől a magy. **szabó** foglalkozásnév, amelynek a jelentése 'szövő', vagyis a jelentése nem a vágással, hanem a tűzéssel, varrással, a tűvel végzett tevékenységgel kapcsolatos. A **szabó** szó nem tartalmazza a fenti foglalkozásnév képzőt. A szláv nyelvi megfelelők közül, pl. az or. **tkackij** < **tka**:- abszolút szótó + **-c**:- foglalkozásnév képző + **-k**:- melléknév képző + **-ij** szerkezeti felépítésű.

A magy. **takács** és **szűcs**, **szabó** szónak és a fenti nyelvi megfelelőknek közös a gyöke: magy. **taká**-, or. **tka**-, csuv. **šěvē**-, magy. **szab**-, **szű**-, Kašg. **jř**-. A magy. **-cs**, Kašg. **-žř**, csuv. **-šě**, or. **-c**: foglalkozásnév képző, eredetük közös, a tenni, csinálni igéből, mint önálló szó tövéből keletkeztek.

A szláv nyelvi megfelelőkben (vö. még or. **tkat** 'szőni' < **tka**:- gyök + **-t**: főnévi igenévképző) az abszolút szótó (**tvkV**) valamint a **-c**:- foglalkozásnév képző átvétel a szkíta-hun nyelvekből. Az or. **tkat** 'szőni' példában a **-t** főnévi igenévképző is a **tenni** ige tövével tartozik össze.

A magy. **szatócs** jelentése 'árus, eladó, boltos, kiskereskedő', < **szató**:- abszolút szótó + **-cs**:

foglalkozásnév képző. A magy. szótó (*szató*-⁷³) párhuzamai megtalálhatók számos nyelvben, rokon a következő szavak tövével: vö.: Kāšy. *satisā*- 'eladni (óhajtó)' < *sati*-: abszolút szótó + *-sā*: igéképző; csuv. *sutu tāvakan*, *sutušā* 'eladó, kereskedő' < *sutu*-: szótó + *-šā*: képző, ujj. *satkuči* 'eladó, kereskedő' < *satku*-: szótó + *-či*: képző; tuv. *sadygžy* 'eladó, kereskedő' < *sadyg*-: szótó + *-žy*: képző; hak. *sadygčy* 'eladó, kereskedő' < *sadyg*-: szótó + *-čy*: képző; tat. *satučy* 'eladó, kereskedő' < *satu*-: szótó + *-čy*: képző; bask. *hatyusy* 'eladó, kereskedő' < *hatyu*-: szótó + *-sy*: képző; alt. *sadyučy* 'eladó, kereskedő' < *sadyu*-: szótó + *-čy*: képző. A csuv. *sutu tāvakan* szókapcsolatban a második tag jelentése 'tevő', egyben összetartozik a magy. *tevő* szó tövével, továbbá rokon a magy. *adó*, *áru* szavakkal. A magy. *szatócs* szónak az *árus* olyan alakváltozata, amely jelentésében, szerkezetében ugyanaz, a két szó közös gyökerű. Ugyancsak összetartoznak a fenti adatok foglalkozásnév képzői: *-sā*, *-či*, *-žy*, *-čy*, *-sy*.

A magy. *álcs*, *ács* jelentése: 'famunkás', < *ál*-, *á*- 'szál': abszolút szótó + *-cs*: foglalkozásnév képző. A szótó összetartozik a magy. *sörény* < *söré*- + *-ny*, csuv. *šilhe* 'sörény', or. *čolka* 'sörény' szavak tövével, valamint a következő szavakkal: ÓT. *jel*, jak. *siäl*, bask. *jal*, tat. *jal*, kirg. *žal*, karacs. *džal*, ojr. *d'al*, tuv. *čel*, üzb. *jol*, oszm. *jele*, mong. *del* 'szál'.

A magy. *vadász* szó szerkezeti felépítése helyesen: < *vadá*-: szótó + *-sz*: foglalkozásnév képző. A szó csuvas megfelelője *kajäksä* 'vadász' < *kajäk*-: 'vad' szótó + *-šä*: foglalkozásnév képző szerkezetű. A szótóve másik szó, de a foglalkozásnév képzője a magyar *-sz* (*-s*) közeli rokona, amely a fentiekén kívül számos szóban használatos, vö. még csuv. *tävašä* 'teremtő' *täva*-: abszolút szótó + *-šä*: képző.

A foglalkozásnév képzőknek a *tenni*, *csinálni* igék abszolút töve, gyöke szolgált alapul.

3.492. Kāšy. *sarū*- 'felcsavarni' ~ magy. *csavar*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *sa*-: abszolút szótó + *-rū*-: képző.

A *csavar*, *csűr*, *forog*, *teker* elsőként a víz végezte jellemző cselekvés volt. Ezek a szavak összetartoznak etimológiailag is. Ismertek a szkíta-hún utódnnyelvekben és a magyarban.

A Kāšy. *sarū*- 'felcsavarni' alakváltozata a csuv. *avār* 'örvény, mély gödör a folyó vagy a tó fenekén', MK., csag., oszm. *egrim*, Zamahš. *egrin*, tuv. *eerem*, ojr., nog. *ijirim*, kazak, k.kalp. *iirim*, kirg. *irim*, tat. Sib. *irem* 'ua.'. Vö.: csuv. rég. *avār*, ÓT. *äbir*, *ävir*, MK., csag. *egir*, üzb. *ugir*, türkm. *ovür*, KB., csag. *ävir*, *ävür*, oszm., PK., Zamahš. *ävür*, k.kalp. *ujir*, nog. *u'ir*, kazak *üjir*, tuv. *ee*- + *-r*, *ee*- + *-ren*, *ev*- + *-ril* 'forogni, tekeredni, szédülni egy helyben', vö.: csag. *ägrik*, man. *agyr* 'vízforgás, vízürvény'. (JEGOROV 1964) < csuv. *avä*-: abszolút szótó + *-r*: képző, MK., csag., oszm. *eg*- + *-rim*, Zamahš. *eg*- + *-rin*, tuv. *ee*- + *-rem*, ojr., nog. *iji*- + *-rim*, kazak, k.kalp. *ii*- + *-rim*, kirg. *i*- + *-rim*, tat. Sib. *i*- + *-rem* 'ua.'. Vö.: csuv. rég. *avä*- + *-r*, ÓT. *äbi*- + *-r*, *ävi*- + *-r*, MK., csag. *egi*- + *-r*, üzb. *ugi*- + *-r*, türkm. *ovü*- + *-r*, KB., csag. *ävi*- + *-r*, *ävü*- + *-r*, oszm., PK., Zamahš. *ävü*- + *-r*, k.kalp. *uji*- + *-r*, nog. *u'i*- + *-r*, kazak *üji*- + *-r*, tuv. *ee*- + *-r*, *ee*- + *-ren*, *ev*- + *-ril*, csag. *äg*- + *-rik*, man. *agyr*- + *-r*.

A szó családjába tartozik a csuv. *avra* 'feltekerni', kazak, kirg., k.kalp., nog., tuv., hak. *ora*, ujj. *oruj*, tat., bask., üzb. *ura* 'feltekerni'. Az eredete nem világos. (JEGOROV 1964) < csuv. *av*-: abszolút szótó + *-ra*: képző, kazak, kirg., k.kalp., nog., tuv., hak. *o*- + *-ra*, ujj. *o*- + *-ruj*, tat., bask., üzb. *u*- + *-ra*.

⁷³ Idetartozik az ang. *sale* 'elad', ahol az *-l*- világosan eredeti *-t*- fejleménye (*-t* > *-*δ* > *-l*). A változás nem az angolban, hanem még valamely szkíta nyelvben, talán a szármatában ment végbe.

Rokon magy. **orsó or-** tövével. A TESz szerint a magy. **orsó** 'fonóeszköz, amelyre a fonalat felsodorják (a rokka részeként is), cséve, a szőlőprés csavarja'. Ótörök eredetű. Vö.: tat. *orčyq*, bask. *orsoq*, kaz. *uršyq*, ujj. mod. *určyq* 'orsó'. (TESz) < magy. *or-*: *relatív szótő* + *-só*: képző, tat. *or-* + *-čyq*, bask. *or-* + *-soq*, kaz. *ur-* + *-šyq*, ujj. mod. *ur-* + *-čyq*.

Az abszolút szótövek rokona a magy. **csiga** 'egyfajta puhatestű állat, tengelye körül forgó, korong alakú emelőeszköz, amelyet a vajúlatába illeszkedő kötéllel mozgatnak, csigaemelővel működtetett kínzóeszköz, csigolya, játékciga'. Ismeretlen eredetű. Vö.: 'teker, csavar' jelentésű *csig-* igető. Vö.: ÓT. *čȳ-, *čig- 'teker, csavar', Kāšy. *čȳri* 'kerék', oszm. *čikrik* 'kútkerék, rokkakerék', tat. *čȳir* 'kerék'. (TESz) < Kāšy. *čȳ-*: abszolút szótő + *-ri*: képző, oszm. *čik-* + *-rik*, tat. *čȳi-* + *-r*.

Megjegyezzük, hogy a Kāšy. *čȳri* 'kerék', oszm. *čikrik* 'kútkerék, rokkakerék', tat. *čȳir* 'kerék' összetartozik a magy. **szekér** szóval. Ezt a járművet ugyanis a kerekéről nevezték el.

Alakváltozata a magy. **csűr** 'csavar, forгат'. Magyar fejlemény: a *csűr-csavar* ikerszónak önállósított eleme. (TESz) < magy. *csű-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

A magyar **csavar** 'vitatott eredetű, vö.: Kāšy. *čävür-*, csuv. *šavār-* 'fordít...' Az egyeztetésnek súlyos hangtani nehézsége van: a török *čävür-* magyar megfelelőjeként ugyanis *csór vagy *csúr volna várható." (TESz) < magy. *csava-*: szótő + *-r*: képző, Kašg. *čävü-* + *-r*, csuv. *šavā-* + *-r*. Megjegyezzük, hogy az egyeztetésnek nincs hangtani nehézsége. Idetartozik a magy. *csűr* 'csavar', *csűr-csavar*, *csír-csavar*. Nemcsak *csór* vagy *csúr* volna várható, mert a palatális hangrendű török szónak a szintén palatális magánhangzójú *csűr* és *csír* tökéletes megfelelője. Megjegyezzük, a magy. *csór* 'eltulajdonít' is idetartozik, hiszen az, aki lop, csór, görbe úton jár, nem egyenesen cselekszik.

Az eredeti szókezdő mássalhangzó a *t*- volt, amelyet őriz a magyar *teker* és a *tűr*, de megvan további nyelvekben is. A TESz szerint a magy. **teker** 'Bizonytalan eredetű. Talán ótörök jövevényszó....oszm. *devir-* 'forgat, fordít, megfordul, visszatér', csuv. *tavār* 'feltűr (pl. ruhaujjat)... alt. *ter* 'kerül, körbejár', tuv. *dar-* 'rácsavar, ráteker', jak. *tüör-* 'forgat', *tier-* 'átfordít, kifordít', *tögürüy-* 'körbejár'... mong. *tegere-* 'teker'. (TESz) < magy. *teke-*: szótő + *-r*: képző, oszm. *devi-* + *-r*, csuv. *tavā-* + *-r*, alt. *te-* + *-r*, tuv. *da-* + *-r*, jak. *tüö-* + *-r*, *tie-* + *-r*, *tögü-* + *-rüy*, mong. *tege-* + *-re*.

3.493. Kāšy. **kurī-** 'kiszárít' ~ magy. **kóró**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ku-*: abszolút szótő + *-rī-*: képző.

Rokona a csuv. **xār** 'kiszáradni', KB. *kuvar* 'száradni, sápadni (a fákról)', Zol. bl., AFT, ujj., kirg., oszm., kum. *kuru*, üzb. *kuri*, tat., bask. *kor*, azerb. *guru*, türkm. *gura*, hak. *xuru*, jak. *kuur* 'száradni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xā-*: abszolút szótő + *-r*: képző, KB. *kuva-* + *-r*, Zol. bl., AFT, ujj., kirg., oszm., kum. *ku-* + *-ru*, üzb. *ku-* + *-ri*, tat., bask. *ko-* + *-r*, azerb. *gu-* + *-ru*, türkm. *gu-* + *-ra*, hak. *xu-* + *-ru*, jak. *kuu-* + *-r*.

Eredetileg a szó nomen-verbum volt, ezért idetartozik a melléknévi jelentésű csuv. **xārāk** 'száraz', Zamahš., csag. *kurug*, ujj. *kuruk*, *kurgak*, kirg., kazak, k.kalp., nog., karacs. *kurgak*, türkm. *gury*, *gurak*, azerb. *guru*, oszm. *kuru*, tat. *kory*, bask. *koro* 'száraz', vö.: mong. *kuuran* 'száraz'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xā-*: abszolút szótő + *-rāk*: képző, Zamahš., csag. *ku-* + *-rug*, ujj. *ku-* + *-ruk*, *ku-* + *-rgak*, kirg., kazak, k.kalp., nog., karacs. *ku-* + *-rgak*, türkm. *gu-* + *-ry*, *gu-* + *-rak*, azerb. *gu-* + *-ru*, oszm. *ku-* + *-ru*, tat. *ko-* + *-ry*, bask. *ko-* + *-ro*, mong. *kuu-* + *-ran*.

Rokonuk a magy. **kóró** 'különféle növényeknek rendszerint télen át is megmaradó, száraz, kemény szára, bokor, cserje, megvénült, sovány ember'. Ótörök eredetű, vö.: hak. *qobraq* 'nádsíp és az a növény, amiből ezt készítik', alt. *qōroq* 'ua.'. CC. *qovra* 'fűszár, gabonaszár, szalma, gyom, gaz', kaz. *qūray* 'üres szárú növény', bask. *quray* 'nád, nádfurulya', kirg. *qura* 'nád', tat. *qura* 'száraz fűszár', gyom', csuv. *xura* 'száraz fű'. (TESz) < magy. *kó-*: abszolút szótő + *-ró*: képző, hak. *qob-* + *-raq*, alt. *qō-* + *-roq*, CC. *qov-* + *-ra*, kaz. *qū-* + *-ray*, bask. *qu-* + *-ray*, kirg. *qu-* + *-ra*, tat. *qu-* + *-ra*, csuv. *xu-* + *-ra*.

A magyar szó ótörökből való kölcsönzése nem igazolt.

3.494. Kāšγ. **bašā-** 'bevágni' ~ magy. **vés**.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *ba-*: abszolút szótő + *-šā-*: képző.

Rokona a csuv. **pus** 'vágni, válni, kapálni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pu-*: abszolút szótő + *-s*: képző.

Eredetileg nomen-verbum volt, ezért a szó családjába tartozik a magy. *bicska*, *bicsak* főnév és a magy. *vés* ige. A TESz szerint a magy. **vés** 'szilárd anyagba vajatot, lyukat metsz, metszve alakít, ás, emlékezetébe, szívébe fogad'. Ősi örökség a finnugor korból. Vö.: osztj. *uaś-*, *uañt'* 'felvág, felhasít', zürj. *vežjini* 'végeket levág (pl. gerenda ékeit)', *vežni* 'ferdén kettévág', fi. *veitsi* 'kés', *veistää* 'kivág, kifarag', észt *veits* 'kés', *vestma* 'megfarag, elvág'. (TESz) < magy. *vé-*: abszolút szótő + *-s*: képző, osztj. *ua-* + *-ś-*, *uañ-* + *-t'*, zürj. *vežji-*: relatív szótő + *-ni*: főnévi igenév képző, *vež-*: relatív szótő (< *ve-*: abszolút szótő + *-ž-*: képző) + *-ni*: főnévi igenév képző, fi. *veit-* + *-si*, *veis-*: relatív szótő + *-tää*: képző, észt *veit-* + *-s*, *vest-*: relatív szótő + *-ma*: főnévi igenév képző.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, de az adatok idetartoznak.

3.495. Kāšγ. **bušū-** 'elenged' ~ magy. **bocsát**.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *bu-*: szótő + *-šū-*: képző.

Rokona a csuv. **pušan** 'elengedni, kiürülni, kitisztulni, megszabadulni', bask., tat. *bušan*, *bušatyl*, ujj. *bošan*, üzb. *buša*, *bušal*, csag., azerb., oszm. *bošal*, türkm. *boša*, *bošadyl*, kirg. *bošon*, kazak *bosa*, *bosatyl*, k.kalp., nog. *bosan*, alt. *požo*, hak. *pozy*, *posxyn* 'elengedni, kiürülni, megszabadulni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *puša-*: relatív szótő (< *pu-*: abszolút szótő + *-ša-*: képző) + *-n*: visszaható igeképző, bask., tat. *buša-* + *-n*, *buša-* + *-tyl*, ujj. *boša-* + *-n*, üzb. *bu-*: abszolút szótő + *-ša*: képző, *buša-*: relatív szótő + *-l*: visszaható igeképző, csag., azerb., oszm. *boša-* + *-l*, türkm. *bo-*: abszolút szótő + *-ša*: képző, *boša-*: relatív szótő + *-dyl*: képző, kirg. *bošo-*: relatív szótő + *-n*: visszaható igeképző, kazak *bo-*: abszolút szótő + *-sa*: képző, *bosa-*: relatív szótő + *-tyl*: képző, k.kalp., nog. *bosa-*: relatív szótő + *-n*: visszaható igeképző, alt. *po-*: abszolút szótő + *-žo*: képző, hak. *po-*: abszolút szótő + *-zy*: képző, *posxy-*: relatív szótő + *-n*: visszaható igeképző.

Ilyen a csuv. **pušat** 'kiürít, kiszabadít, megszabadít', MK., ujj., türkm., pol. *bošat*, azerb., oszm. *bošalt*, kirg. *bošot*, üzb., bask., tat. *bušat*, kazak, k.kalp., nog. *bosat*, alt. *požot* 'kiürít, megszabadít'. (JEGOROV 1964) < csuv. *puša-*: relatív szótő (< *pu-*: abszolút szótő + *-ša*: képző) + *-t*: műveltető igeképző, MK., ujj., türkm., pol. *boša-* + *-t*, azerb., oszm. *bošal-* + *-t*, kirg. *bošo-* + *-t*, üzb., bask., tat. *buša-* + *-t*, kazak, k.kalp., nog. *bosa-* + *-t*, alt. *požo-* + *-t*.

Rokon a magy. **bocsát** 'megbocsát, valahova juttat, elenged'. Ótörök eredetű szócsalád. Vö.: Kāšγ. *bošat-*, CC. *bošat-*, oszm. *bošat-*, tat. *bušat-*, csuv. *pušat* 'kiürít, elenged, megszabadít', ez a

boša- 'ürül' ige *-t* műveltető képzős alakja. Vö. még CC. *bošaq* 'bűnbocsánat'. A *bocsánik* török megfelelőihez vö.: Kāšy. *bošan-*, oszm. *bošan-*, tat. *bušan-*, kar. *bošan-* 'kiürül, megszabadul'. Ld. *boš* 'üres'. (TESz) < magy. *bocsá-*: relatív szótő (< *bo-*: abszolút szótő + *-csá-*: képző) + *-t*: műveltető igeképző, *bocsá-*: relatív szótő + *-nik*: visszaható igeképző, Kāšy. *boša-* + *-t-*, CC. *boša-* + *-t-*, oszm. *boša-* + *-t-*, tat. *buša-* + *-t-*, csuv. *puša-* + *-t*, *bo-*: abszolút szótő + *-ša-*: képző, CC. *bo-* + *-šaq*, Kāšy. *boša-*: relatív szótő + *-n-*: visszaható igeképző, oszm. *boša-* + *-n-*, tat. *buša-* + *-n-*, kar. *boša-* + *-n-*, *bo-*: abszolút szótő + *-š*: képző.

A relatív szótő eredeteileg igenévszó volt, ennek a névszói jelentés maradt fenn a magy. **búcsú**, **bulcsú**, **bulszú** 'engedély, bűnbocsánat, búcsúvétel, templomszentelés ünnepe'. Ótörök eredetű. (TESz) < *bú-*: abszolút szótő + *-csú*, *bul-* + *-csú*, *bul-* + *-szú*.

A *bocsát* *bocsá-* töve és a **búcsú**, **bulcsú**, **bulszú** összetartoznak, az alakváltozatokban meglévő *-l-* etimologikus, eredeti jelentése 'elenged', amely arra utalt, hogy a forrás, az anya elengedte az utódát, a folyót, az újszülöttet, a gyereket. A tulajdonnévi változata a **Bulcsú**, vö.:

magy. **Wulchu**, **Bulchus**, **Boczú**, **Bocsu**

Szerkezeti felépítése: *Wul-*: szótő + *-chu*: képző, *Bulchu-* + *-s*, *Bo-* + *-czu*, *Bo-* + *-csu*. Az *-s* nem latin eredetű. Összetartozik magyar közszókkal (ld. fent).

A **Bulcsú** alakváltozata a **Búcsú**. A név ma is használatos magyar keresztnévként, előfordul családnevekben, vö.:

magy. **Bucsó** ld. **Bucsú** csn. (KÁZMÉR 1993) < *Bu-*: abszolút szótő + *-csó*: képző.

magy. **Bucsuházi** csn. ← **Bucsuháza** helynév Pozsony megye + *-i*: melléknév képző. (KÁZMÉR 1993) < *Bucsuháza-* (< *Bucsu* + *háza*) + *-i*.

A *bocsát* szó *bocsá-* töve és a **búcsú**, **bulcsú**, **bulszú** összetartoznak, az alakváltozatokban meglévő *-l-* etimologikus. A szó eredeti jelentése 'elenged', amely eredetileg arra utalt, hogy a forrás, az anya elengedte az utódát, a folyót, az újszülöttet, a gyereket. Itt jegyezzük meg, hogy a magyarban a **búcsójárás** másképpen **búcsújárás**, azaz **búcsú** a téltől. Ez a szokás Mohácson a tél búcsúztatásának a hagyományát őrzi, azt a pillanatot örökíti meg, amikor elbocsátják a telet.

Idetartozik az or. **pustet'** 'elengedni' **pus-** töve.

Az elbocsátás eleinte sz. utód elengedésére, azaz a szülésre vonatkozott. Ez pedig egyben kiürüléssel és tisztulással is jár. Amikor bocsánatot kérünk, valójában elbocsátást, elengedést kérünk. A magy. **bulcsát** változatban a *bul-* (alakváltozata a **Bú-**) valójában relatív szótő és a *szül* valamint a *val-* stb. létigékhez is kötődnek.

3.496. Kāšy. **tušū-** 'álmodni' ~ magy. **álom**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tu-*: abszolút szótő + *-šū-*: képző.

Rokona a csuv. **tělěk** 'álom', ÓT., óujg. *tül*, jak. *tüül*, kirg., ojr., tuv. *tüš*, üzb. *tuš*, k.kalp., kazah, hak. *tüs*, nog. *tu's*, oszm. *düš*, türkm. *düjš*, bask., tat. *töš*, ujj. *čüš* 'álom'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tě-*: abszolút szótő + *-lěk*: képző, ÓT., óujg. *tü-* + *-l*, jak. *tüü-* + *-l*, kirg., ojr., tuv. *tü-* + *-š*, üzb. *tu-* + *-š*, k.kalp., kazah, hak. *tü-* + *-s*, nog. *tu'-* + *-s*, oszm. *dü-* + *-š*, türkm. *düj-* + *-š*, bask., tat. *tö-* +

-š, ujjg. *čü-* + -š.

Idetartozik a magyar *álom*, az *alszik* *al-* töve és az Erdélyben ma is használatos *bel* 'alszik' szó. A TESz szerint a magy. **álom** 'alvás'. Ősi örökség a finnugor korból. (TESz) < *á-*: abszolút szótő + *-lom*: képző.

Eleink tudták, hogy az alvó állapot lent lévő és együtt járója az álom. Ezért természetes, hogy idetartozik a relatív szótő, vö.:

magy. **alsó** 'lent lévő'. (TESz) < magy. *al-*: relatív szótő + *-só*: képző.

magy. **alszik, aluszik** 'az alvás állapotában van, halott, kialszik, kihúny, megalvad'. A szócsalád tagjai származékszók, *al-* alapszavuk ősi örökség a finnugor korból, vö.: osztj. *alatà* 'alszik, fekszik', mdE. *udoms*, mdM. *udäms* 'alszik', lp. *oaddet* 'ua.'. (TESz) < magy. *al-*: relatív szótő + *-szik*: képző, *alu-* + *-szik*.

Nem igazolt a magyar szó finnugor eredete.

magy. **alél** 'ájul, bágyad, émélyeg'. Származékszó: az *alszik* ige *al-* tövéből keletkezett *-él* képzővel. (TESz) < magy. *alé-*: relatív szótő + *-l*: képző.

Nem igazolt az, ahogyan a szócikk írója elemekre bontja a szót.

3.497. Kāšγ. **tušak tušadī** 'ágyat megvetette, kiterítette' ~ magy. **tasak, ágy, toll; vet**.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. **tušak tušadī** (Ld.: Kāšγ. **tušū-** 'álmodni' < *tu-*: abszolút szótő + *-šū-*: képző), *tu-*: abszolút szótő + *-šak*: képző, *tu-*: abszolút szótő + *-ša-*: képző.

A Kāšγ. **tušak tušadī** szókapcsolat első tagja a **tušak** mint ágy. E bútordarab kialakulásának történetét nem mellőzhetjük akkor, amikor a megnevezést vizsgáljuk. Ma már matracot raknak az ágyba, vagy maga az ágy sem mélyedés már. Még 40-50 évvel ezelőtt is széles körben elterjedt és használatos volt az ágyban a szalmazsák. Ezt megelőzte az, amikor az ágyba szalmát raktak, arra egy durvább és egy finomabb szövésű lepedőt terítettek. Az ágynemű tartozéka volt a tollból készített dunyha és párna.

Nem véletlenül nevezik a veteményeskertben ágynak azt a helyet, mélyedés, t árkot, ahova magot vetnek. Az ágy eredetileg a víz ágya, azaz mélyedés, árok volt, majd ehhez hasonlót készített az ember. A mélyedés ugyancsak egy pontból való kivetülés eredménye, ezért természetes, hogy Kāšγ. **tušak** is a szó nagy családjába tartozik.

A magy. **tasak** szót ld. 3.498. Kāšγ. **tašak** 'herezacskó' ~ magy. **tasak**.

Rokona a csuv. **tüšek** 'toll, matrac, szalmazsák', MK., Zol. bl. **tüšäk** 'ágy', kirg. **töšök**, kazak, k.kalp., nog. **töšek**, ujjg. **čüšek**, üzb. **tušak**, ojr. **töžök**, tuv. **döžek**, hak. **tözek**, csag., tat., bask. **tüšek**, azerb. **döšek**, oszm., gag. **döšek**, türkm. **düšek**, kum. **těšek**, karacs. **töšek** 'ágy, matrac, szalmazsák', néhány nyelvben 'toll'. Vö.: MK. **tüše**, AFT. **döšä**, azerb., oszm. **döše**, türkm. **düše**, kirg. **töšö**, kazak, k.kalp. **töse**, nog. **to'se**, üzb. **tuša**, ojr. **töžö**, hak. **töze**, bask., tat. **tüše** 'kiterít, felterít, beterít, ágyat vet', MK. **tüšek tüšedi** 'ágyat vetett', vö.: perzsa **došäk, dušäk** 'matrac, szalmazsák, ágy'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tü-*: abszolút szótő + *-šek*: képző, MK., Zol. bl. *tü-* + *-šäk*, kirg. *tö-* + *-šök*, kazak, k.kalp., nog. *tö-* + *-sek*, ujjg. *čü-* + *-šek*, üzb. *tu-* + *-šak*, ojr. *tö-* + *-žök*, tuv. *dö-* + *-žek*, hak. *tö-* + *-zek*, csag., tat., bask. *tü-* + *-šek*, azerb. *dö-* + *-šek*, oszm., gag. *dö-* + *-šek*, türkm. *dü-* + *-šek*, kum. *tě-* + *-šek*, karacs. *tö-* + *-šek*, MK. *tü-* + *-še*, AFT. *dö-* + *-šä*, azerb., oszm. *dö-* + *-še*, türkm. *dü-* + *-še*, kirg. *tö-* + *-šö*, kazak, k.kalp. *tö-* + *-se*, nog. *to'-* + *-se*, üzb. *tu-* + *-ša*, ojr. *tö-* + *-žö*, hak. *tö-* +

-ze, bask., tat. *tü-* + -še, MK. *tü-* + -šek, *tüše-*: relatív szótó + -di: múlt idő jele, perzsa *do-* + -šāk, *du-* + -šāk.

Idetartozik a magy. *bölcső*. Eleink gondolkodása szerint a *bölcső* nem más, mint egyfajta kiságy, rokona a magy. *ágy*, *álgy* 'folyómeder, fekvőhely, üledék...' Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. T. *al'à-t* 'ágy'...zürj. *val'äs* 'ágy'...finn *vuode* 'ágy'.....(TESz) < *á-*: abszolút szótó + -gy: képző, *ál-* + -gy. Fontos, hogy az *ágy* szavunknak van *álgy* változata is, amelynek az *ál-* töve összetartozik a magy. *bölcső* *böl-* tövével. A *bölcső* szavunkban -t > -cs változás történt. A -cső második elem tartalmazhat kicsinyítő jelentést is, ez esetben a *bölcső* jelentése 'kiságy'.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

A magyar *bölcső* a TESz szerint ótörök eredetű, ...A törökségben nagy területen elterjedt szó, feltehetőleg igei származék. – A magyarba **biši* o alakban kerülhetett, amelyből török *š* $\frac{1}{28}$ magyar *lcs* megfeleléssel, valamint más szabályos hangfejlődésekkel lett a mai magyar alak, vö.: *bölcs*, *gyümölcs*. ... (TESz) < magy. *böl-* + *cső*.

A TESz magyarázata helytelen és hiányos. Lényeges momentum, hogy ma a magyarban a *bölcső* jelenti egyrészt a tárgyat, amelyben az újszülött, a pólyás korú gyermek fekszik, másrészt jelenti a kort, közvetlenül a születéssel induló pólyás időszakot. Mindezt a nyelvi párhuzamok is tartalmazzák. A magyar *bölcső* csuvas megfelelője lehet egyrészt a *pelče* 'pólya',...AFT., bask. Rabg. *bišik*, ...csag., kirg., azerb., oszm. *bešik*, ujj. *böšük*, bask. tat. *bišek*, kazah, k.kalp., nog. *besik*, jak. *bisik*, hak. *pizik* 'bölcso, pipa, ágyúcső bölcsoje'. A régi csuvasban a *pelče* bölcso't jelentett. Vö.: csuv. *piele* 'pólyázni, pielēx 'pólya' ⁷⁴...(JEGOROV 1964) < csuv. *pel-*: relatív szótó + -če: képző, AFT., bask. Rabg. *bi-* + -šik, ...csag., kirg., azerb., oszm. *be-* + -šik, ujj. *bö-* + -šük, bask. tat. *bi-* + -šek, kazah, k.kalp., nog. *be-* + -sik, jak. *bi-* + -sik, hak. *pi-* + -zik, csuv. *pie-* + -le, *pie-* + -lēx.

A magyar *bölcső* a régi csuvas *pelče* formával, a nyelvjárási *böcső* pedig a többi török megfelelővel (*bešik*, *böšük*, *bišek*, *besik*, *bisik*, *pizik*) tartozik össze. A *böcső*-ben az -l- hiánya nem a kieséssel magyarázható de azzal sem, hogy itt nincs -l- betoldás.

A Kāšy. *tušak tušadī* szókapcsolat második tagjának a jelentése megvet, kiterít, másképpen szétszór. Rokona a csuv. *tus* 'szétszórni, kitérni, kiteríteni, szétverni, felforgatni, szétrombolni', tat., bask. *tuz* 'szétrepülni, felszállni, szétszóródni', ujj., üzb. *tuz*, kirg., kazak, k.kalp. *toz* 'szétrepülni', szétvetülni', oszm., türkm. *toza* 'porolni, felszállni (por)', alt. *tos* 'szétolvadni, szétverődni kis darabokra, szétfutni különböző irányba'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tu-*: abszolút szótó + -s: képző, tat., bask. *tu-* + -z, ujj., üzb. *tu-* + -z, kirg., kazak, k.kalp. *to-* + -z, oszm., türkm. *to-* + -za, alt. *to-* + -s.

A magy. *vet* ige jelentésében benne van a magot vet, kiterít, szór, lábat szétvet, a madár kinyitja a szárnyát stb. A madármotívumok természetes, hogy V alakúak. Valójában egy pontból ágazik el valami, azaz válik, málik, amikor vetül. Minthogy így tesz a madár szárnya, ezért idetartozik a 'repül' ige. Vö.:

A csuv. *věš* 'repülni', ÓT., azerb., türkm., oszm., ujj., üzb., kirg., kum., ojr. *uč*, tuv., kazak, k.kalp., nog. *uš*, hak. *učux*, tat. *oč*, bask. *os* 'repülni, száguldani'. (JEGOROV 1964) < csuv. *vě-*: abszolút szótó + -š: képző, ÓT., azerb., türkm., oszm., ujj., üzb., kirg., kum., ojr. *u-* + -č, tuv., kazak, k.kalp., nog. *u-* + -š, hak. *u-* + -čux, tat. *o-* + -č, bask. *o-* + -s.

⁷⁴ Vö.: or. *pelenka* 'pólya', magy. *pelenka*.

Idetartozik a magy. *vet* és *terít terí-* relatív szótöve. A TESz szerint a magy. *vet* 'növényi magvakat a földbe szór, valakit, valamit valahová helyez, juttat, küld' stb. Bizonytalan eredetű. Talán ősi örökség a finnugor korból, vö.: cser. *ü-ðem, ßüðe-m, ßüðem*, mdE. *vid'ems*, mdM. *vid'e-ms* '(magot) vet, elvet'. (TESz)

Az eredeti szókezdő *t-* fejleményei közé tartozik az *l-* is, ezért idetartozik etimológiailag a magy. *lep, lepke*, tovább képzett alakja a *lepedő, lepel*.

A magy. *lep* olyan ige-névszó volt, amely névszói és igei jelentésben egyaránt fennmaradt. A TESz szerint a magy. *lep* 'takaró, terítő, lepedő', *lep* ige 'takar, fed, nagy tömegben megszáll, meglepetésszerűen ér, rajtakap valakit, csodálkozást, meglepetést kelt, okoz'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *lib* 'befed', zürj. *leb* 'tető, födél', *l'ip-* 'beföd, betakar', *l'ipät* 'tető, háztető, fedél (oszlopokon álló), szín, sátor, ernyő'. (TESz) < *le-*: abszolút szótő + *-p*: képző.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

Az eredeti szókezdő *t-t* őrzi a magy. *terít, terület*, '(lepelszerű anyagot ráborít valamire, (lepelszerű anyaggal) letakar valamit, szétterjeszt stb.'. A szócsalád tagjai származékszavak, a feltehetően ősi nómen-verbum jellegű *tér* 'síkság, szabad fedetlen terület' igei ágának továbbképzései. (TESz) < magy. *terí-*: relatív szótő + *-t*: műveltető igeképző, *terü-*: relatív szótő + *-l*: visszaható igeképző.

Megjegyezzük, hogy a magyarban az *-l* visszaható igeképző megegyezik a török nyelvekben gyakori *-l* visszaható igeképzővel.

3.498. Kāšy. *tašak* 'herezacskó' ~ magy. *tasak*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ta-*: abszolút szótő + *-šak*: képző.

Idetartozik a Kāšy. *tašuk* 'sérv'. Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ta-*: abszolút szótő + *-šuk*: képző.

Rokona a magy. *táska* 'kisebb tárgyak hordására szolgáló, bőrből, vászonból stb. készült tartóeszköz', burok, összehajtogatott és ízesítővel töltött tészta', növényi héj, becő, hüvely, duzzadás, táskásodás'. Olasz eredetű, vö.: ol. *tasca* 'táska, zsák, zacskó', ir. ol. 'zseb, zsák, táska, burok'. A szó végső etimológiája nincs megnyugtatóan tisztázva. (TESz) < magy. *tá-*: abszolút szótő + *-ska*: képző.

Idetartozik, hiszen alakváltozata a magy. *tasak* 'bőrből varrt kis tarisznyácska, bőrtok, tarsoly, táska, zacskó, boríték, süveg, doboz, gyufásdoboz, zacskószerű képlet, képződmény'. Magyar fejlemény, a *táska* főnév eredetibb *taska* alakjából keletkezett. (TESz) < magy. *ta-*: abszolút szótő + *-sak*: képző.

Alakváltozatuk a magy. *zacskó*, amely a TESz szerint *zsacskó, szacskó, dacskó, gyacskó, acskó, zakcsó, gyakcsó* 'tarsoly, tarisnya, kis zsák, belső szervek, valamint mirigyek váladékának tömlőszerű tartója, az erszéyesek emlőit körülvevő bőrtömlő'. Származékszó. A zsák főnévből keletkezett *-só* kicsinyítő képzővel. Az eredetibb *zsakcsó* ~ *zakcsó* alakból a későbbi, állandósult *zacskó* *kcs* > *csk* hangátvetéssel jött létre. (TESz) < magy. *za-*: abszolút szótő + *-cskó*: képző, *zsa-* + *-cskó*, *sza-* + *-cskó*, *da-* + *-cskó*, *gya-* + *-cskó*, *a-* + *-cskó*, *zak-* + *-csó*, *gyak-* + *-csó*.

Nem történt hangátvetés. A *zak-* + *-csó*, *gyak-* + *-csó* esetében az abszolút szótőben valamikor megvolt *-k-* jelentkezik, miközben a képző *-k-* eltűnik.

3.499. Kāšy. *tarū-* 'szorosnak lenni' ~ magy. *tömör*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ta-*: abszolút szótő + *-rū-*: képző.

A szó eredetileg nómen-verbum volt. Következésképp igei és névszói jelentéstartalommal rendelkezett. Másfelől a szoros lehet szűkös, azaz szegény, ami összemegy, összetöporodik, az sovány, lehet sűrű, azaz tömény, lehet tömör, olyan mint a vas. Az is tény, hogy kezdetben a szűkületet, azaz völgyet, szorost, a vízmedret nevezték így. Ezért természetes, hogy jelentésükben is többféle szó tartozik bele ebbe a szócsaládba.

Kāšy. *tarū-* 'szorosnak lenni' rokona a csuv. *tāvār, tākās* 'szűk, szoros, sűrű, tömör', kirg., kazak, k.kalp., nog., kum., tat., bask. *tygyz*, üzb. *tigiz* 'szoros, szűk, sűrű, tömör', türkm. *dykyz* 'sűrű, tömör', hak. *tygys* 'nyomás, tolongás'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tāvā-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, *tākā-* + *-s*, kirg., kazak, k.kalp., nog., kum., tat., bask. *tygy-* + *-z*, üzb. *tigi-* + *-z*, türkm. *dyky-* + *-z*, hak. *tygy-* + *-s*.

Idetartozik a csuv. *šurāk* 'rés, hasadék, széthasított', MK., Zamahš., ujk., ham. *jaruk*, azerb. *jaryg*, türkm., oszm., nog., tat., bask. *jaryk*, ujk. *goruk*, üzb. *gorik*, kirg., kazak, k.kalp. *žaryk*, ojr. *d'aryk*, tuv. *čaryk*, hak. *čaryx* 'rés, hasadék, nyílás, széthasított, szoros'. Vö.: csuv. *šur* 'vágni, hasítani, széttépni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šu-*: abszolút szótő + *-rāk*: képző, MK., Zamahš., ujk., ham. *ja-* + *-ruk*, azerb. *ja-* + *-ryg*, türkm., oszm., nog., tat., bask. *ja-* + *-ryk*, ujk. *jo-* + *-ruk*, üzb. *jo-* + *-rik*, kirg., kazak, k.kalp. *ža-* + *-ryk*, ojr. *d'a-* + *-ryk*, tuv. *ča-* + *-ryk*, hak. *ča-* + *-ryx*, csuv. *šu-*: abszolút szótő + *-r-*: képző.

Megjegyezzük, hogy a magy. *kapu* és török megfelelői, vö.: oszm. *kapy* 'ua.', tamil *kā-ppu* 'kapu' a *Dömörkapu Dömör, Vaskapu Vas* előtagjával jelentésében azonos, azonban a *kapu* *k-* kezdetű, ezért az etimológiája nem ugyanaz. A jelentésük szűk hegyi átjáró, olyan az alakjuk, mint egy fordított *kupak* vagy *kúp*.

A szócsaládba tartozik az ojr. *turuňkhai* 'sovány, soványság' töve a *turuň-* 'lesoványodik' rokona a magy. *dömör*(kapu) 'szűk, keskeny átjáró két hegyfal között' és nyelvi párhuzamai.

A K-mong. *temör, tömör* 'tömör, vas', ojr. *tomor* 'ua.' szavaknak kiterjedt kapcsolataik vannak a közszók és a földrajzi nevek terén egyaránt. A Kárpát-medencében is van több *Dömör-kapu*, amely 'keskeny, szűk hegyi átjáró', más szóval mélyedés, árok, ahol a hely összeszűkül, tömörödik, töporodik. Ugyanígy tömörödött a közet is, amelyet *tömör*-nek, *vas*-nak neveznek. Kezdetben a keskeny folyómedret nevezték így.

A mong. *bar-la-*, *baral-* 'nyomtatni' szavak *bar-*, *bara-* töve a magy. *tömör, dömör, töpor-* szóval ill. szótővel rokon, idetartozik az ang. *print* (< *prin-*: relatív szótő + *-t-*: képző) töve is.

Alakváltozata a csuv. *par* 'vas', Zamahš., csag., üzb., kirg., kazak, k.kalp., oszm., kum., karacs. *bez*, ujk. *bez*, bask. *biz*, tuv. *bes*, türkm. *mez* 'vas'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pa-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, Zamahš., csag., üzb., kirg., kazak, k.kalp., oszm., kum., karacs. *be-* + *-z*, ujk. *be-* + *-z*, bask. *bi-* + *-z*, tuv. *be-* + *-s*, türkm. *me-* + *-z*

Etimológiailag is ide kötődik a magy. *vas*, amely a TESz szerint 'szürke színű fém, ebből az anyagból készült tárgy, eszköz, alkatrész, bilincs, kard, kemény, szilárd tárgy, fillér, krajcár'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *atβeš* 'ólom', votj. *uzβeš* 'ón', *azβeš* 'ezüst', cser. *βaž* 'érc', mdE. *uške, viške*, mdM. *uške* 'drót', fi. *vaski* 'érc, réz', észt *vask* 'réz, sárgaréz', lp. *vieske* 'réz', szam.jur. *jěšše* 'vas, pénz', jeny. *bese* 'vas', tvg. *bása* 'vas, fém', kam. *baza, βaza* 'vas'. (TESz) < magy. *va-*: abszolút szótő + *-s-*: képző, vog. *at* + *βeš* 'vas', votj. *uz* + *βeš* 'vas', *az* + *βeš* 'vas', cser. *βa-*: abszolút

szótó + -ž: képző, mdE. *u-*: abszolút szótó + -*ške*: képző, vi-: abszolút szótó + -*ške*: képző, mdM. *u-*: abszolút szótó + -*ške*: képző, fi. *va-*: abszolút szótó + -*ski*: képző, észt *va-*: abszolút szótó + -*sk*: képző, lp. *vie-*: abszolút szótó + -*ške*: képző, sam.jur. *jěš*: relatív szótó 'vas' (< *jě-*: abszolút szótó + -*š*: képző) + *še*, jeny. *be-*: abszolút szótó + -*se*: képző, tv. *bá-*: abszolút szótó + -*sa*: képző, kam. *ba-*: abszolút szótó + -*za*: képző, *βa-*: abszolút szótó + -*za*: képző.

A szócikk írója tévedett, mert nem igazolt a magyar szó uráli eredete. A fenti szavak idetartoznak, azonban a *k-* kezdetű példákat is hoz, amelyek etimológiailag másik szónak a rokonaik.

Tanulságosak az összetett szavak, amelyeknek van **ezüst** jelentésük is. Az ezüstről pedig tudni kell, hogy 'az aragnál kevésbé értékes, szürkésfehéren csillogó nemesfém, ezüstpénz, ezüstérme, ezüstnemű'. Valószínűleg ősspermi jövevényszó, vö.: zürj. *ez-is* 'ezüst', votj. *azves* 'ua., ezüsből való'. (TESz)

A magy. **ezüst** eredeztetése sem fogadható el. Az adatok utótagja a magy. *vas* szóval kapcsolatos. Az előtagja elvileg rokona lehetne a magy. *fehér* vagy *szürke* szónak, amelynek török nyelvi kapcsolatai is vannak. Logikus, ha 'fehér vas' az ezüst szó szerinti jelentése, ezzel megkülönböztetik a közönséges vastól. Megjegyezzük, hogy az ezüstnél értékesebb fém az arany, amely a Naphoz kötődik, míg az ezüst a Holdhoz. Az összetételben a *vas* szókezdője szóbelseji helyzetbe kerülve bizonyos nyelvekben elenyészett. A magy. **ezüst** szerkezeti felépítése *ezüs*: relatív tő + -*t*: képző 'valamiről tartozó, valami mellett lévő, valamivel ellátott'. Az *ezüs*- összetett szó: *ez* + -*üs*: ld. *vas*. A magyar **ezüst** szó eredete mélyebben lévő gyökökhez vezet, rokona az osz. *oewzist* (*oewz*: relatív tő + *is*: relatív tő + -*t*: képző) 'ezüst' is. A vog. *atβeš* mutatja, hogy a -*z*- eredeti -*t*- fejleménye (-*t*- > -*δ*- > -*z*-). A lat. *argentum* 'ezüst, azaz fehér fényű fém' jelentésű szó is arra utal, hogy a fényének a színe lényeges.

A Kāšy. **tarū-** 'szorosnak lenni' rokona tehát a magy. *tömör*, *tömény*, *sűrű* és a *szoros* *szoro*-relatív szótöve. Ld. **3.491**. Kāšy. **tamurži** 'kovács' ~ magy. **dömör**, **-cs**.

A relatív szótó a *tömke*- kötődik a magy. *tömény* szóhoz, vö.: magy. **tömkeleg** 'útvesztő, labirintus, belső fül, valaminek zürzavaros, szövevényes sokasága, valamely mondanivalónak körülményes bevezetése, hosszas kerülgetése, tömeg'. Bizonytalan eredetű. (TESz). < *tömke*:-relatív szótó (< *tö-*: abszolút szótó + -*mke*: képző) + -*leg*: képző

A **tömkeleg** szó *tömke* töve összetartozik a magyar *támpont* összetett szó *tám* előtagjával, s a *tömény* szóval. Valamennyi a forrás, a mag tulajdonságait viseli magán. A magban *töményen*, szövevényes sokaságban benne van minden ugyanúgy, mint a vízcseppben. Vö.: török *tam* 'vízcsepp, csepp víz' (*ta* + -*m*). Meg kell jegyezni, hogy a magyar *tömény* és a törökségben ismert *tümen* 'tízezer' szó nem tartozik össze annak ellenére, hogy a mérvadó akadémiai álláspont szerint a magy. *tömény* és a *töméntelen* szó *tömén* tövét ötörök eredetűnek tartja a szótár, s *tümen* 'tízezer, számos, sok' szóból származtatja (vö.: TESz).

A Kāšy. **tarū-** 'szorosnak lenni' szócsaládjába tartozik a magy. **sűrű** 'forgó, örvénylő, tekergő, tömött, vastagon folyó, árnyékoló, sötét, homályos, egymáshoz közeli részecskékből álló, sok szennyező anyagot tartalmazó (levegő, füst, köd), gyakori, rövid időközönként következő, indulatos természetű, tömzsi, sürgő-forgó, szorgoskodó, erdő mélye, bozotos, vadon, valaminek a sűrű, sötét része, belseje, emberek nyüzsgő tömege'. Származékszó. (TESz) < magy. *sű-*: abszolút szótó + -*rű*: képző.

Rokonuk a relatív szótó, vö.: magy. **szoros** 'szűk, keskeny, szigorú, pontos, szűkölködő, nélkülözést, szükségét okozó (anyagi helyzet), szorongatott (lelkiállapot), zsúfolt, sűrű, tömött,

összenyomott, feszesen álló, szűk, erős, bizalmas, közeli (kapcsolat), összeszorított (marok), sürgető, időben szűkre szabott, versenyzők között kis különbséget mutató (eredmény), feszült (verseny), szűk, meredek falú völgy, út, a tengernek két szárazföldet elválasztó keskeny része, valamely tárgynak összeszűkülő része'. A szócsalád *szor-* alapszava ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *sori* 'völgy', *sare* 'kis mocsár', *sar* 'két tó közötti erdőhát', osztj. *särt* 'szűk út két tó között', zürj. *sur*: *mu-sur* 'erdős területsáv, különösen két folyó között', votj. *süräs* 'út'. (TESz) < magy. *szoro-*: relatív szótó (< *szo-*: abszolút szótó + *-ro-*: képző) + *-s*: képző.

Rokon a magy. *szurdok szur-* relatív szótöve.

Földrajzi nevekben és családnevekben, vö.:

Szurdok ld. **Hernádszurdok** (KISS 1980) < *Szur-*: relatív szótó (< *Szu -*: abszolút szótó + *-r-*: képző) + *-dok*: képző.

Szurdok csn. ← *Szurdok* helynév (KÁZMÉR 1993) < *Szur-*: relatív szótó (< *Szu-*: abszolút szótó + *-r-*: képző) + *-dok*: képző.

Szurdoki csn. ← *Szurdok* helynév Abaúj, Belső-Szolnok, Bihar, Hont, Krassó, Máramaros, Torda megye + *-i*: melléknév képző. (KÁZMÉR 1993) < *Szurdok-* (< *Szur-* + *-dok-*) + *-i*.

Közhívként, vö.: magy. **szurdok**, *zurdik*, *zurdok*, *szurgyok*, *szerdék*, *szúldik*, *szurjék* 'szoros, keskeny völgy, út, vízmeder két meredek falú magaslat között, (feltűnő) szöglet, utcasarok, szűk hely, rejtett zug, kuckó, kemencezug'. Származékszó. (TESz) < *szur-*, *szúl-*: relatív szótó (< *szu-*: abszolút szótó + *-r-*, *-l-*: képző) + *-dok*, *-dik*, *-gyok*, *-dék*, *-jék*: képző.

3.500. Kāšy. **turū-** 'megteremtettnek lenni' ~ magy. **terem**.

Szerkezeti felépítése: *tu-*: abszolút szótó + *-rū-*: képző.

A szó tövében benne van a 'teremt, alkot, szül' jelentés. Idetartoznak a következő török szavak relatív tövei, vö.:

csuv. *šurat* 'szülni', *šural* 'születni', ÓT., KB., ujb., üzb., azerb., türkm., oszm., nog., tat. *jarat* (*jarat*), kirg., kazak, *žarat* 'létrehozni, alkotni, teremteni', kum. *jarat* 'szülni, alkotni', azerb. *jaran*, türkm. *jaradyl*, oszm. *jaratyl*, tat. *jaral*, kazak, kirg. *žaral* 'létrehozni, születni, alkotva lenni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šura-*: relatív szótó + *-t*: műveltető igeképző, *šura-*: relatív szótó + *-l*: visszaható igeképző, ÓT., KB., ujb., üzb., azerb., türkm., oszm., nog., tat. *jara-*: relatív szótó + *-t*: képző, kirg., kazak, *žara-*: relatív szótó + *-t*: kum. *jara-*: relatív szótó + *-t*: képző, azerb. *jara-*: relatív szótó + *-n*: képző, türkm. *jara-*: relatív szótó + *-dyl*: képző, oszm. *jara-*: relatív szótó + *-tyl*: képző, tat. *jara-*: relatív szótó + *-l*: képző, kazak, kirg. *žara-*: relatív szótó + *-l*: képző.

Rokonuk a magy. *teremt*, *terem*, *gyárt*, de idetartozik a magy. *szül* ige is. A TESz szerint a magy. **terem** 'létrejön, lesz, nő, létrehoz, termést hoz, hirtelen megjelenik'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *te-*: abszolút szótó + *-rem*: képző.

Idetartozik az or. **tvorít'** 'alkotni, teremteni' relatív szótöve, vö.: *tvori-*: relatív szótó + *-t'*: főnévi igenév képző.

A Kāšy. **turū-**, a magyar *terem* és az orosz *tvori-* alak őrzi az eredeti szókezdő *t-* hangot,

amelynek a tovább alakult változatai vannak meg a többi török nyelvben. A csuvasban az *ś-* (< *th-* < *t-*), ÓT., KB., ujj., üzb., azerb., türkm., oszm., nog., tat., kum. *j-* (< *d'-* < *t-*), kazak, kirk. *ž-* (< *dž-* < *d'-* < *t-*). Hozzáteesszük, hogy a magy. *szül-* ige kezdő mássalhangzója is fejlemény (*sz-* < *th-* < *t-*).

Szerkezetileg a relatív szótó felépítése abszolút szótó + képző, vö.: Kášy. *tu-* + *-rū*, csuv. *śu-* + *-ra-*, ÓT., KB., ujj., üzb., azerb., türkm., oszm., nog., tat. *ja-* + *-ra-*, kirk., kazak, *ža-* + *-ra-*, or. *tvo-* + *-ri-*.

Az orosz adat külön értéke, hogy jelzi az abszolút szótó egy teljesebb változatát. Az or. *tvo-* rokona a csuv. *tu-*, *täv-* 'szülni, születni', vö.: *tävän* 'rokon' (elsődleges jelentése 'született, szült'). Ma a csuv. *tu* '1. csinálni, felépíteni, létrehozni, alkotni, 2. hozni, tojásk rakni' jelentésben használatos, ÓT., KB. *tog* 'szülni, születni', MK. *tog*, oszm. *dog*, azerb., türkm. *dog*, *dogul*, üzb. *tugil*, ujj. *tugul*, k.klp. *tuyul*, nog. *tuv*, tat. *tu* 'születni', Zamahš. *tugur*, oszm. *dogur*, azerb. *dog*, *dogur*, ujj., üzb. *tug*, k.kalp., alt. *tu*, tat. *tudyr*, kirk., kazak *tuu* 'szülni', hak. *tug* 'elleni (tehén), borjazni', néhány nyelvben tojásk rakni', 'felkelni (a nap)', vö.: mong. *togurbi* 'szülni'. (JEGOROV 1964) < azerb., türkm. *dogu-* + *-l*, üzb. *tugi-* + *-l*, ujj. *tugu-* + *-l*, k.klp. *tuy-* + *-l*, Zamahš. *tugu-* + *-r*, oszm. *dogu-* + *-r*, azerb. *dogu-* + *-r*, tat. *tudy-* + *-r*, mong. *togur-*: (< *togu-*: abszolút szótó + *-r*: képző) relatív szótó + *-bi*: főnévi igenév képző.

Az abszolút szótóval összetartozik a magy. *tesz* ige *te-* abszolút töve valamint az or. *delat'* (< *dela-*: relatív szótó + *-t'*: főnévi igenév képző) *de-* abszolút szótóve és az ang. *do-* 'tenni, csinálni' ige.

3.500. Kášy. *tarī-* 'szántani' ~ magy. *túr*.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *ta-*: abszolút szótó + *-rī-*: képző.

Alakváltozata a Kášy. *bašā-* 'bevágni' igének.

Amikor szántunk, akkor a földet vágjuk, törjük, túrjuk. Ezért természetes, hogy egyaránt idetartozik a *túr*, *tör* és a *tarol* töve is.

A Kášy. *tarī-* 'szántani' alakváltozata a csuv. *tura* 'szétmorzsolni, felaprítani', kis apró darabokra vágni', *turam* 'kis darabka', MK. *togra*, ujj. *togri*, alt., üzb. *tugra*, azerb., oszm., türkm. *dogra*, gag. *dora*, kirk., k.kalp. *tuura*, kazak, bask., tat. *tura* 'felaprítani, apró darabokra vágni', üzb. *tugram*, azerb. *dograma*, türkm. *dogram* 'morzsa, apró darab'. (JEGOROV 1964) < *tu-*: abszolút szótó + *-ra-*: képző, *tu-* + *-ram*, MK. *tog-* + *-ra*, ujj. *tog-* + *-ri*, alt., üzb. *tug-* + *-ra*, azerb., oszm., türkm. *dog-* + *-ra*, gag. *do-* + *-ra*, kirk., k.kalp. *tuu-* + *-ra*, kazak, bask., tat. *tu-* + *-ra*, üzb. *tug-* + *-ram*, azerb. *dog-* + *-rama*, türkm. *dog-* + *-ram*.

Rokona a magy. *túr* 'tajtékzik, a földet forgatja, mozgatja, valamiben kotorász, turkál'. Bizonytalan eredetű. Talán ősi örökség a finnugor korból, vö.: finn *touria* 'váj, túr, kiás'. (TESz) < magy. *tú-*: abszolút szótó + *-r*: képző, fi. *tou-* + *-ria*.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

Idetartozik a magy. *tör* 'több részre különít, részeire választ, összezúz, megfékez, megbüntet, (törvényt) megszeg, valakire támad, meggyötör, kínozt, (utat) vág, valahová nyomul, törekszik, valamiért fáradozik, valamin erősen gondolkodik, dörzsöl, vív, (kendert) tilol, (nyelvet) hibásan beszél'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *tő-*: abszolút szótó + *-r*: képző.

Ld. még 3.371. Kášy. *tugral-* '1. vékonyan elvágottnak lenni 2. tépődni, szakadni' ~ magy. *tarol*.

3.501. Kāšγ. *sabī-* 'csóválni, lengetni, (lógatni a farkát)' ~ magy. *csóvál*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *sa-*: abszolút szótő + *-bī-*: képző.

Összetartozik vele a csuv. *sāpka* 'hinta, hullám'. Ld. or. *zybka* 'ua.'. (JEGOROV 1964) < csuv. *sā-*: abszolút szótő + *-pka*: képző, or. *zy-* + *-bka*.

A TESz szerint a magy. *csóvál* 'lóbál, jobbra-balra forgat, tűzgyújtásra való szalmacsutakat lóbál', *csóva* 'szalmaköteg, üstökös után húzódó fényes sáv, kemencesöprő csutak'. A *csóvál* valószínűleg hangutánzó, hangfestő eredetű. (TESz) < *csóvá-*: relatív szótő (< magy. *csó-*: abszolút szótő + *-vá-*: képző) + *-l*.

A magy. *csóva* és a *csóvál* *csóvá-* töve összetartozik a magy. *csel* főnévvel és a magy. *csal* igével, hiszen a mozgás iránya, alakja ugyanaz. Aki pedig *csal*, nem egyenesen cselekszik.

A TESz szerint a magy. *csel* 'mások kárára, megtévesztésére alkalmazott ravasz eljárás, csalás, halászati csalogató eszköz'. Szóhasadás eredménye. A *csal* magas hangrendű párja. (TESz) < magy. *csa-*: abszolút szótő + *-l*: képző.

A magy. *csal* 'megtévesztéssel, szerepjátszással félrevezet, csalást követ el, valahová csábít, csalással elvesz'. Ismeretlen eredetű szócsalád. (TESz) < magy. *cse-*: abszolút szótő + *-l*: képző.

Hozzáteesszük, alakváltozata a magy. *csór* is, amely a TESz szerint a magy. *csór* 'lop, szerezt, kaparint' cigány eredetű szó. (TESz) < magy. *csó-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

A cigány eredet nem igazolt. A magy. *-l* és *-r*, valamint a *-v-*, *-p-*, *-b-* eredeti *-t-* különböző irányú fejleményei: $t > 1$. $\delta > 1.1$. $w > v$, b , 1.2. l , 1.3. r . 2. $th > \varphi > p$.

3.502. Kāšγ. *badū-* 'nőni' ~ magy. *bődületes*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *ba-*: abszolút szótő + *-dū-*: képző.

Összetartozik a 'nagy' jelentésű szavakkal, vö.: csuv. *pysāk* 'nagy', Zol. bl. *bādük* 'nagy', Zamahš. *bödük tag* 'magas hegy', balk., karacs., kum. *bazyk* 'széles', hak. *pōzik*, ujj. *būjuk*, üzb. *bujuk* 'magas, nagy', s.ujg. *pezik* 'nagy, hatalmas, fontos', vö.: mong. *büdüün* 'széles, felnőtt', vö.: perzsa *bozorg* 'nagy, hatalmas, felnőtt, öreg'. (JEGOROV 1964) < csuv. *py-*: abszolút szótő + *-sāk*: képző, Zol. bl. *bā-* + *-dük*, Zamahš. *bō-* + *-dük*, balk., karacs., kum. *ba-* + *-zyk*, hak. *pō-* + *-zik*, ujj. *bū-* + *-juk*, üzb. *bu-* + *-juk*, s.ujg. *pe-* + *-zik*, mong. *bü-* + *-düün*, perzsa *bo-* + *-zorg*.

Idetartozik a magy. *bődületes* *bődü-* töve. Ld. *bődületesen nagy* 'nagyon nagy'. A szó nincs meg a TESz-ben.

A szó családjába tartozik a magy. *nagy* melléknév és a *nő* ige. A TESz szerint magy. *nagy* 'terjedelmes, fokozott mértékű, jelentős (dolog, cselekedet), jelentős szerepű, kiváló (személy), hatalommal rendelkező, magas rangú, idősebb, vezető ember, jelentős szerepű, kiváló személy, gazdagság, hatalom, kiválóság, felnőtt személy, idősebb gyermek, valaminek nagyobb része, fokozott mérték, nagy mennyiség, nagyon'. Bizonytalan eredetű. (TESz) < *na-*: abszolút szótő + *-gy*: képző.

Lényeges, hogy a magy. *nagy* másképpen *nad'*, azaz a *d* palatalizált változata a *-d'/-gy* van meg a szó végén. A szókezdő mássalhangzók pedig minden esetben eredeti *t-* fejleményei.

Nazális a szókezdő a magy. **nő, nől, nővekedik** 'nagyobb vagy magasabbá válik, kifejlődik, jelentősebbé válik, úgy fejlődik, hogy valamivel egységgé válik'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *nő*:- abszolút szótó/relatív szótó, *nő*:- abszolút szótó + *-l*: képző, *nőveke*:- relatív szótó (< *nő*:- abszolút szótó + *-veke*:- képző) + *-dik*: képző.

A *nő, nől, nőveke*- tovább képzett alakja a magy. **nővény** szó.

Ld. még 3.262. Kášy. **baduklā**- 'nagynak lenni' ~ magy. **nagy**.

3.503. Kášy. **jizī**- 'erősen bűzleni' ~ magy. **bűz**.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *ji*:- abszolút szótó + *-zī*: képző.

Rokona a magy. **bűz, bűzös, bűdös**. A TESz szerint a magy. **bűdös** 'rossz szagú, visszataszító, kellemetlen, félős (dolog, helyzet), csípős, hideg (szél), kifutó hely egy labdajátékban'. Származékszó, a **bűzös** alakváltozata. (TESz) < magy. *bűdö*:- relatív szótó (< *bű*:- abszolút szótó + *-dö*:- képző) + *-s*: melléknév képző.

A magy. **bűz** 'szag, rossz szag, rossz hírnév, rossz jellemtulajdonság kellemetlenül feltűnő jellege, kellemetlen, vagy veszélyes helyzet, kifutó hely egy labdajátékban'. Vitatott eredetű. (TESz) < magy. *bű*:- abszolút szótó + *-z*: képző.

3.504. Kášy. **tardī**- 'szétszórt' ~ magy. **szórt**.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *tar*:- relatív szótó + *-dī*: múlt idő jele.

Rokona a csuv. **jar** 'elküldeni, engedni, elengedni', ÓT., KB., Zol. bl., PK. *yd*, jak. *yyt*, alt. *ys*, *ij* 'küldeni', alt. *šörček ys* 'mesét mondani', csuv. *jumax jar*, tefs. XII-XIII. sz. *ir* 'küldeni', hak. *ys* 'küldeni', *nymax ys*, csuv. *jāmax jar* 'mesét mondani'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ja*:- abszolút szótó + *-r*: képző, ÓT., KB., Zol. Bl., PK. *y*- + *-d*, jak. *yy*- + *-t*, alt. *y*- + *-s*, *i*- + *-j*, tefs. XII-XIII. sz. *i*- + *-r*, hak. *y*- + *-s*.

Idetartozik a magy. **szór** '(kicsépeelt gabonát) lapáttal magasba hány, hogy a szem és a pelyva külön váljék, hint, permetez, hullat, szétdobál, hajít, mondogat, hajtogat, pazarol, löfegyverből a kilőtt sörét, golyó nagyobb területen oszlik el'. Ötörök eredetű, vö.: Kášy. *savur*-, csag. *savur*-, oszm. *savur*-, tat. *sui*-, alt., hak. *sobir*-, csuv. *sāvār*- 'szór, hint, dob'. (TESz) < magy. *szó*:- abszolút szótó + *-r*: képző, Kášy. *savu*- + *r*-, csag. *savu*- + *-r*-, oszm. *savu*- + *-r*-, tat. *sui*- + *-r*-, alt., hak. *sobir*- + *-r*-, csuv. *sāvā*- + *-r*-.

A magy. **szórt** alakváltozata a Kášy. **tardī**- szónak. A magy. *szór*:- relatív szótóhoz ugyanúgy a múlt idő jele a *-t* járult, mint a Kášy. *tar*- relatív szótóhoz a *-dī*- múlt idő jele. A magy. *-t*, Kášy. *-dī*- múlt idő jele közös gyökerű.

3.505. Kášy. **ikā**- 'ellenállni, megakadni' ~ magy. **akad**.

Idetartozik a csuv. **šak** 'akasztani, függeszteni', *šakān* 'akadni, függni', *šakā* 'akasztó', azerb. *ček*, türkm. *ček* 'akasztani, függeszteni', *dara ček* 'felakasztani', azerb. *čekil* 'függeni'. (JEGOROV 1964)

Rokona a csuv. **šekel** 'akasztó, amire a ruhát akasztják', azerb. *čenkel* 'ua', azerb. *ček* 'akasztani, függeszteni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šekē*:- abszolút szótó + *-l*: visszaható igeképző.

A szó megfelelője a magy. **fogas**, ahol a szókezdő eredeti *t*- fejleménye ugyanúgy, mint a csuvasban és az azerbajdzsánban az *-l* és a magy. szóban az *-s/-š*.

A Kász. **ikā-** 'ellenállni, megakadni' szóval összetartozik a magy. **ág** 'faág, nemzetség, tárgy kinyúló része, fogalomkör része'. Vitatott eredetű. 1. Ósi örökség az ugor korból, vö.: vog. *taβ, tay* 'ág'. 2. Ósi örökség a finnugor korból, vö.: fi. *hanka* 'kampó', karj. *haŋka, haŋga* 'evezővilla'. (TESz)
A magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

Tovább képzett alak a magy. **akaszt** 'függeszt, megüt', **akad** 'nem tud továbbjutni, rajta marad, függve marad, rátalál', **akadály**. A szócsalád tagjai származékszók. Az **ak-* alapszavuk valószínűleg ósi örökség az ugor korból, vö.: vog. *taxn-* szilárdan megakad', *taxnl-* 'talál (lövés)'. (TESz)

Nem igazolt az alapszónak az ugor nyelvi egységből való származtatása, bár az adatok idetartoznak.

Ld. **3.481.** Kász. **jag** 'ellenség' ~ magy. **akadály**.

3.506. Kász. **burī** 'farkas' ~ magy. **farkas**.

Szerkezeti felépítése: Kász. *bu-*: abszolút szótő + *-rī*: képző.

A magy. **farkas** 'kutyával rokon, többnyire szürkessárga szőrű ragadozó állat, egyfajta zsindelekészítő szerszám, feltörés, kipállás az ember bőrén, bőrtuberkulózis, nyersanyagot tisztító, összekuszálódást bontó textilipari gép'. Származékszó, a *fark* főnévből alakult *-s* melléknév képzővel. (TESz) < magy. *farka-*: relatív szótő + *-s*: képző.

Elvileg kaphatta a nevét a színéről (ld. magy. *szürke* és török nyelvi megfelelői), a fogazatáról de akár a farkáról is. A kérdés további vizsgálatokat igényel.

Alakváltozatuk az or. *volk*, amelyet indoeurópai jellegű közszláv szónak tartanak és a lökdösni, bökdösni (marhát) ige tövével hozzák kapcsolatba. (SIS)

Hozzáteesszük, hogy a ném. *wolf* 'ua.' is idetartozik etimológiailag.

3.507. Kász. **ulī-** 'nedvesíteni' ~ magy. **folyó, folyik**.

Szerkezeti felépítése: Kász. *u-*: abszolút szótő + *-lī-*: képző.

A Kász. **ulī-** szócsaládjába tartozik a baskír **jylga** 'folyó' < *jy-*: abszolút szótő + *-lga*: képző, tatár **jelga** 'folyó' < *je-* + *-lga*.

Alakváltozatuk a bask. **bulak** (< *bu-*: abszolút szótő + *-lak*: képző) 'folyó', tat. **bolak** 'ua.'.

Idetartozik az or. **vlag** (< *v-*: abszolút szótő + *-lag*: képző) 'nedv'.

Rokonuk a magy. **folyik, folyó**, ld. még **3.324.** Kász. **ulitti** az *ulijdi*-ből 'valami megnedvesített' ~ magy. **vizezett**.

3.508. Kász. **ti-** 'beszélni, mondani' ~ magy. **szó**.

Az abszolút szótővel összetartozik a csuv. **te-** 'mondani, beszélni'...KB. *ta*,...altV. *te*, MK. sárga

ujg., hakasz *ti*, ujj. *dä*, azerb., oszm., tat., gag., üzb., ojr., kazah, nog., k.kalp., kumük *de*, tuv. *de*, *di*, kirk. *dej*, türkm. *dij*, jak. *die* 'beszélni, mondani'. (JEGOROV 1964)

Rokona a magy. *szó*, ld. 3.358. Kāšγ. *suzlat*- 'mondani, beszélni' ~ magy. *szól*.

3.509. Kāšγ. *sā*- számolni' ~ magy. *szám*.

Rokona a csuv. *sum* 'szám, mennyiség', tefs. XII-XIII. sz., ujj., kirk., kazak, k.kalp., nog., türkm., tat., alt., tuv., hak. *san*, üzb. *son*, bask. *han*, azerb. *saj* 'szám, mennyiség', ujj. *sanak* 'mennyiség', azerb., türkm., kirk., kazak, tat. *sana*, ujj. *sani* 'számolni'. A török nyelvekben a *san* 'szám' szóval szorosán összefüggnek más jelentések, pl. 'tisztelet'. (JEGOROV 1964) < csuv. *su*:- abszolút szótő + *-m*: képző, tefs. XII-XIII. sz., ujj., kirk., kazak, k.kalp., nog., türkm., tat., alt., tuv., hak. *sa*- + *-n*, üzb. *so*- + *-n*, bask. *ha*- + *-n*, azerb. *sa*- + *-j*, ujj. *sa*- + *-nak*, azerb., türkm., kirk., kazak, tat. *sa*- + *-na*, ujj. *sa*- + *-ni*.

Idetartozik az oszm. *sayi* 'szám, *saymak* 'számolni'. Ld. még oszm. *saygi* 'tisztelet', *sayın* 'tisztelt, kedves'. < oszm. *say*:- abszolút szótő + *-mak*: főnévi igenév képző, *sayı*:- abszolút szótő + *-n*: képző. A magyarban is ismert, vö.: magy. *számos*.

Rokonuk a magy. *szám* 'élőlények rendje, csoportja, sora, megszámlált mennyiség, mennyiségtani alapfogalom, számokkal közölt mennyiségi adat, mennyiséget jelölő írásjegy, munka, szavak olyan alakja, amelyből kiderül, hogy a személyek, dolgok közül egyről vagy többről van szó, időszaki kiadvány egy időben megjelenő azonos tartalmú példányai vagy közülük egy, számtan, matematika, számolás, műsor önálló része'. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó, vö.: csuv. *sum*, türk. *san*, türkm. *sān*, nog. *san*, ujj. mod. *san*, szal. *san* 'szám', CC. *san* 'mennyiség', oszm. *san* 'hírnév, tisztelt' kar. *san* 'szám, jelentés, tisztelt', (TESz). < magy. *szá*:- abszolút szótő + *-m*: képző, csuv. *su*- + *-m*, türk. *sa*- + *-n*, türkm. *sā*- + *-n*, nog. *sa*- + *-n*, ujj. mod. *sa*- + *-n*, szal. *sa*- + *-n*, CC. *sa*- + *-n*, oszm. *sa*- + *-n*, kar. *sa*- + *-n*.

3.510. Kāšγ. *jū*- 'mosni' ~ magy. *jó* 'folyó'.

Rokona a csuv. *śu*, dial. *śāv* 'mosni, tisztítani', ÓT. *juu*, Zamahš., AFT. *ju*, azerb., tat. *ju*, üzb., s.ujg., türkm., nog. *juv*, bask. *jyu*, ujj. *žuj*, kum. *žuv*, alt. *d'ug*, karacs. *džuu*, kirk., kazak, k.kalp. *žuu*, tuv., hak. *čug*, jak. *suuj* 'mosni, tisztítani', csuv. *śāvān* 'mosakodni', MK., AFT. *jun*, ujj. *žujun*, azerb. *jujun*, türkm. *juvun*, jak. *suun*, üzb. *juvun*, tat. *juyn*, ojr. *d'un*, kirk. *žuun*, kazak *žuyun*, hak. *čuun*, tuv. *čun*, bask. *jyuyn*, nog. *juvyn* 'mosakodni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *śāvā*:- abszolút szótő + *-n*: visszaható igeképző, MK., AFT. *ju*- + *-n*, ujj. *žuju*- + *-n*, azerb. *juju*- + *-n*, türkm. *juvu*- + *-n*, jak. *suu*- + *-n*, üzb. *juvu*- + *-n*, tat. *juy*- + *-n*, ojr. *d'u*- + *-n*, kirk. *žu*- + *-n*, kazak *žuy*- + *-n*, hak. *ču*- + *-n*, tuv. *ču*- + *-n*, bask. *jyuy*- + *-n*, nog. *juvy*- + *-n*.

Megjegyezzük, hogy a *śu*, dial. *śāv* eredetileg nómen-verbum volt, ezért idetartoznak a vizet jelentő szavak is. Az első relatív szótő és az abszolút szótő egybeesik, nem különíthető el sok esetben.

A mosás a vízhez kötődik, ezért rokon a 'víz' és a 'folyó' jelentésű szó. Vö.: csuv. *šyv* 'víz', ÓT. *sub*, KB., ujj., pol. *su*, MK. *suv*, alt. *su*, *sug*, Zamahš., tuv., hak., sor *sug*, PK., üzb., kum., nog., türkm. *suv*, kirk., k.kalp., karacs. *suu*, ujj., azerb., oszm., tat., kazak *su*, bask. *hyu*, jak. *uu* 'víz'. (JEGOROV 1964)

Rokonuk a magy. *jó* 'folyó'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *jē* 'folyó', zürj. *ju* 'folyó',

votj. *ju* 'folyó', finn *joki* 'folyó', észt *jõgi* 'folyam, patak', lp. *jokkâ* 'folyó', kam. *t'aya* 'folyó, folyam, kis folyó, patak'. (TESz).

A szó megvan a Volga-Urál vidékén víznevekben és víznevi eredetű egyéb nevekben, vö.:

Jänkã vorri f. Ašm.V.76.: csuv. *Jänkã-vorri*, az or. *Junga* mellékfolyója, NAP:-, Ar.:-.

< csuv. *Jänkã* < *Junkã* ← vö.: nyeny. *junko* 'patak'

+ *vorri* ← **vorã*

+ -i: birtokos személyjel.

or. *Junga* ← nem or. *Junka*.

Junkovož f. TSK.136.: or. *Junkovož*, az or. Usa bal oldali mellékfolyója, hossza 25 km.

< or. *Junkovož* < *Junko* ← nyeny. *junko* 'patak'

+ *vož* ← ko. *vož* 'elágazás, mellékfolyó'.

Számos alakváltozata van (vö.: *junkã, jänkã, janki, jank, janka, jankka, jank, junko*), közszoí jelentése 'patak, mellékfolyó'. A magyar *jó*, a komi *ju*, a hanti, manysi *ja* 'ua.' szavak teljesebb alakja. A földrajzi nevekben önállóan és összetett szavakban utótagként valamint előtagként egyaránt használatos.

A magy. **mos** 'vízben, tisztító hatású folyadékban tisztít, mosdat, (víz, folyadék) állandóan nedvesít, folyamatosan nedvesítve mállaszt, eltüntet, másba beleolvaszt, megver. Ősi örökség az uráli korból, vö.: zürj. *miškini*, votj. *mišk-*, cser. *măškam* 'mos', md. *muškems* 'mos (szennyest)', észt *mõskma* 'mos', szam. jur. *massa* 'mos', jeny. *musua-bo*, szelk. *musau, müsau*, kam. *bazalam, buzelom* 'mos'. (TESz) < magy. *mo-*: abszolút szótő + -s: képző, zürj. *miški-*: relatív szótő (< *mi-*: abszolút szótő + -*ski-*: képző) + -*ni*: főnévi igenév képző, votj. *mi-*: abszolút szótő + -*šk*: képző-, cser. *mă-* + -*škam* 'mos', md. *mu-* + -*škems* 'mos (szennyest)', észt *mõ-* + -*skma*, szam. jur. *mas-* + -*sa*, jeny. *mu-* + -*sua-bo*, szelk. *mu-* + -*sau, mü-* + -*sau*, kam. *ba-* + -*zalam, bu-* + -*zelom*.

Rokonuk a ko. **mos** 'forrás', idetartozik az or. **myt'** 'mosni', az or. **moča'** 'vizelet', vö.: **mokryj** 'nedves', **moknut'** 'nedvesedni, vizesedni, nedvesíteni'. (SIS) < ko. *mo-*: abszolút szótő + -s: képző, or. *my-*: abszolút szótő + -t': főnévi igenév képző, *mo-*: abszolút szótő + -ča: képző, *mok-*: abszolút szótő + -r-: képző + -yj, *mok-*: abszolút szótő + -nu-: visszaható igeképző + -t': főnévi igenév képző.

Az abszolút szótő (magy. *mo-*, or. *my-*, *mo-*, *mok-*) megtalálható az or. *mokryj* 'nedves, vizes', *moknut'* 'nedvesíteni, vizesíteni', *mokrota* 'nedvesség' szavag *mok-* tövében. A *mok-* pedig alakváltozata a 'folyó' és a 'víz' szavaknak és benne van a magy. *mocsár* szóban is.

A *mok* változat korábban nazálist is tartalmazott, vö.: mVnk, mVnkV. Denazalizációval mVk, mVkV formák keletkeztek, a zárhang eltűnésével pedig mVn, mVnV alakok. A földrajzi nevekben mindhárom változat megvan, sőt a nazális és a zárhang is eltűnhet, akkor marad a mV, vö.:

Manka šorě m. Ašm.-, NAP:-, Ar.: csuv. *Manka šorě* Č.

< csuv. *Manka*

+ *šorě* ← csuv. *šur* 'mocsár',

hanti *šor* 'patak'

+ -ě: birtokos személyjel.

Mankašni d. Ašm.-, NAP:-, Ar.: csuv. *Mankašni* A., árok, patak.

< csuv. *Mankašni* < 1. *Manka*

+ **ěšni* ← csuv. *ěšne* ‘tisztás’
+ -i: birtokos személyjel

2. *Mankaš*

+ *ni* ← vö. ko. *n'uk* ‘völgy’.

Pukšalma f. GMA: mari *Pukšalma* or. ***Pukšalmenka*** Ku., patak, az or. Nemda bal oldali mellékfolyója. < mari *Pukšalma* < *Pukšal* < *Puk*

+ *šal*

+ *ma*,

or. *Pukšalmenka* ← nem or. *Pukšalmenka* < *Pukšal-*

+ *-menka* < *me-*

+ *-nka*

Jaranšor f. TSK.138.: or. *Jaranšor*, a ko. ***Dz'ol'a Kamenka*** bal oldali mellékfolyója.

< or. *Jaranšor* ← nem or. *Jaranšor* < *Jaran* < *Ja*

+ *ran*

+ *šor* ← ko. *šor* ‘patak, forrás’,

ko. *Dz'ol'a* ← ko. *dz'ol'a* ‘kicsi’

+ *Kamenka* < *Ka-*

+ *-menka* < *me-*

+ *-nka*

Askyn f. TB.26.: bask. *Askyn* or. *Aksyn*, az or. ***Burminka*** bal oldali mellékfolyója.

< bask. *Askyn*,

or. *Aksyn* ← nem or. *Aksyn*

or. *Burminka* ← nem or. *Burminka* < *Bur-*

+ *-minka* < *mi-*

+ *-nka*

Tām šyvě f. Ašm.XIV.264: csuv. *Tām šyvě* or. ***Solominka***, folyó neve, amely keresztülfolyik az or. Jantikovo falun, NAP:-, Ar.: -.

< csuv. *Tām* < *Tă-*

+ *-m*

+ *šyvě* ← csuv. *šyv* ‘váz’

+ -ě: birtokos személyjel.

or. *Solominka* ← nem or. *Solominka* < *Solo-*

+ *-minka* < *mi-*

+ *-nka*

Olma f. GMA: mari *Olma* / ***Ol'minka*** or. *Ol'minka* Par., az or. Ilet' jobb oldali mellékfolyója.

< mari *Olma* < *Ol-*

+ *-ma*,

Ol'minka < *Ol' -*

+ *-minka* < *mi-*

+ *-nka*

or. *Ol'minka* ← mari *Ol'minka*

Omyžan enger f. GMA: mari *Omyžan enger* or. ***Ošmanka*** Mor., az or. Ilet' jobb oldali mellékfolyója.

A magy. **mocsok** 'szenny, piszok, hitvány, becstelen személy'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *mo-*: abszolút szótő + *-csok*: képző.

Rokonuk a magy. **pocséta** 'posványos állóvíz, mocsár, erkölcsi gyalázat'. Hangutánzó eredetű. (TESz) < magy. *pocsé-*: relatív szótő (< *po-*: abszolút szótő + *-csé-*: képző) + *-ta*: képző.

Hasznos megvizsgálni a magy. *pancsol* igét, amely a TESz szerint magy. **pancsol** 'ételt, italt kotyvaszt, (bort, tejet) felvizez, összekever, kontárkodik, elpazarol, (ételben) turkál, vízben játszik a kezével, (tárgyakat) összevizez', **pancs** 'keverék, kotyvalék (főképpen ételről, italról), kényes, szorongatott helyzet, nyalánkságok készítésével való pepecselés'. Bajor-osztrák eredetű szócsalád, vö.: baj-osztr. *pántschn* '(ételt, italt) összekever, (italt) felvizez, hamisít'. (TESz) < magy. *pancso-*: relatív szótő (< *pan-*: abszolút szótő + *-cso-*: képző) + *-l*: ige képző, *pan-*: abszolút szótő + *-cs*: képző, baj-osztr. *pántschn*: relatív szótő (< *pán-*: abszolút szótő + *-tsch-*: képző) + *-n*: ige képző.

A magy. **pocskol** 'gyaláz, pocskondiáz, vizet, sarat csapkod, paskol, fröcsköl, pancsol, nedves mocsokkal bepiszkít'. Ld. még *pocsaté*, *pocs*. Hangutánzó eredetű szócsalád. (TESz)

Ide kötődik a magy. **pisil** 'vizez', *pisi*, *pisa* 'vizelet'. Hangutánzó eredetű szócsalád. (TESz) < *pisi-*: relatív szótő (< *pi-*: abszolút szótő + *-si-*: képző) + *-l*: ige képző.

Az abszolút szótő valamikor nazálist is tartamazott (pVn), amelyet egy *-k* zárhang követhetett (pVnkV). Igazolják ezt a földrajzi nevek is, vö.:

Šap enger f. GMA: mari *Šap enger* or. *Šapinka* Me., az or. B(ol'saja) Kokšaga bal oldali mellékfolyója.

< mari *Šap*

+ *enger* ← mari *enger* 'patak',

or. *Šapinka* ← nem or. *Šapinka* < *Ša-*

+ *-pinka* < *pi-*

+ *-nka*

A Kárpát-medencében is megvan, vö.:

Pinka 'a Rába bal oldali mellékfolyója'. (KISS 1980)

A zárhang eltűnt, a nazális megmaradt, vö.:

Lumpun f. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: -, Vax.: ud. *Lumpun* or. *Lumpun* S'ums., a Kil'mez' folyó bal oldali mellékfolyója.

< ud. *Lumpun* < *Lum-* < *Lun*

+ *-pun*

< or. *Lumpun* ← nem or. *Lumpun*

Látható, a szókezdő *l-* is lehet, vö.:

Fontos, hogy a pVn elem megvan a Kárpát medencében további nevekben is, vö.:

Pannonia 'római tartomány a mai Dunántúl, Ausztria keleti szélé és a Dráva-Száva köze területén'.

← lat. *Pannonia*, vö.: illir *pan* 'mocsár'. (KISS 1980) < *Pannon-* (< *Pan-* + *-non*) + *-ia*: képző.

A Kárpát-medence tulajdonneveinek pVn, pVnV típusú elemei összefüggnek a keleti nevek elemeivel és a magyar közszókkal. A *Pan* etimológiailag szorosan kötődik a 'víz, folyó, patak' jelentésű szavakhoz.

A szókezdő *l-* is lehet, idetartozik a magy. *lecs-pocs*, amely nincs meg, de a ***locs-pocs*** megtalálható a TESz-ben, 'híg sár, kotyvalék, rossz, hitvány étel, üres, haszontalan, nedves, sáros, piszkos'. Hangutánzó eredetű ikerszó. Forradással keletkezett a *locsog* családjába tartozó *locs* és a *pocskol*hoz tartozó *pocs* alapján. (TESz) < magy. *lo-*: abszolút szótő + *-cs*: képző, *po-* + *-cs*.

A magy. ***locsog*** 'locsanva ömlik, folyik, fecseg'. Hangutánzó eredetű szócsalád. (TESz) < magy. *lo-*: abszolút szótő + *-csog*: képző.

Alakváltozata a magy. ***lőtyög*** 'fityeg, ide-oda mozog, lödörög, ténfereg, (folyadék) locsogó hang kíséretében mozog'. Hangutánzó eredetű szócsalád. A *lotyog* családjának magashangú változata. (TESz) < magy. *lő-*: abszolút szótő + *-työg*: képző, *lo-* + *tyog*.

A *lő-*, *lo-* abszolút szótő teljesebb változata IVnk, IVnkV volt, amely tovább fejlődve IVn illetőleg IVk lett, a még tovább változva lv. A földrajzi nevekben is megvan, vö.:

Olankă külě t. Ašm.III.207.: csuv. *Olankă külě*, tó neve a Volga bal partján, NAP:-, Ar.:-.
 < csuv. *Olankă* < *O-*
 + *-lankă* < *la-*
 + *-nkă*
 + *külě* ← csuv. *kül* 'tó'
 + *-ě*: birtokos személyjel.

Olanki varě d. Ašm.:-, NAP:-, Ar.: csuv. *Olanki varě* Ja.
 < csuv. *Olanki* < *O*
 + *lanki* < *la*
 + *-nki*
 + *varě* ← csuv. *var* 'árok, patak'
 + csuv. *-ě*: birtokos személyjel.

Ošla vüđ f. GMA: mari *Ošla vüđ* or. ***Ošlanka*** M-T., az or. Uržumka bal oldali mellékfolyója.
 < mari *Ošla* < *Oš*
 + *-la*
 + *vüđ* ← mari *vüđ* 'víz',
 or. *Ošlanka* ← nem or. *Ošlanka* < *Oš*
 + *lanka* < *la*
 + *-nka*

Bruslanka t. TB.38.: bask. *Bruslanka* or. *Bruslanka* D'urt., tó.
 < bask. *Bruslanka* < *Brus*
 + *lanka* < *la*
 + *-nka*
 or. *Bruslanka* ← bask. *Bruslanka*

Ušlankă d. Ašm.III.314.: csuv. *Ušlankă*, kis tisztás, tisztás, NAP:-, Ar.:-.
 < csuv. *Ušlankă* < *Uš* ← vö.: mong. *us*, *usa* 'víz, folyó'.
 + *lankă* < *la*

+ *-nkă*

Ušlankă eşne d. Ašm.III.315.: csuv. *Ušlankă eşne*, tisztás?, NAP:-, Ar.: -.

< csuv. *Ušlankă* < *Uš* ← vö.: mong. *us, usa* 'víz, folyó'.

+ *lankă* < *la*

+ *-nkă*

+ *ešne* ← csuv. *ešne* 'tisztás'.

Kěrlenk f. Ašm.VII.292.: csuv. *Kěrlenk, Kěrlenkě* vízesés, NAP:-, Ar.: -.

< csuv. *Kěrlenkě* ← csuv. *kěrlenkě* 'vízesés'

< *Kěr*

+ *lenkě* < *le*

+ *-nkě*

Šäräšle f. TB.173.: bask. *Šäräšle* or. *Šerašla* / **Šerašlonka** / **Šerašlenka** Bak., az or. S'un' bal oldali mellékfolyója.

< bask. *Šäräšle* < *Šäräš*

+ *le*,

or. *Šerašla* ← bask. *Šäräšle*

Šerašlonka < *Šeraš*

+ *lonka* < *lo*

+ *-nka*

Šerašlenka < *Šeraš*

+ *lenka* < *le*

+ *-nka*

Kašlinka varě d. Ašm.: -, NAP:-, Ar.: csuv. *Kašlinka varě* M.

< csuv. *Kašlinka* < *Kaš*

+ *linka* < *li*

+ *-nka*

+ *varě* ← csuv. *var* 'árok, patak'

+ – ě: birtokos személyjel.

Älänjylga f. TB.177.: bask. *Älänjylga* or. *Al'an-jelga* / **Al'anka** Karm., az or. Uzen' jobb oldali mellékfolyója.

< bask. *Älänjylga* < *Älän*

+ *jylga* ← bask. *jylga* 'folyó',

or. *Al'an* ← bask. *Älän*

+ *jelga* ← tat. *jelga* 'folyó'.

Al'anka ← nem or. **Älänka*, **Älänke* < *Ä*

+ *länke* < *lä*

+ *-nke*

Az alakváltozatok (*lanki, lanka, lankă, lank, lenk, lenka, lonka, lenkă, lenke, linka, l'onka*) magas, mély és vegyes hangrendűek, önállóan valamint összetett szavak utótagjaként gyakoriak mellékfolyó, vízesés, tisztás, mező, erdő és települések nevében. Etimológiailag összetartozik velük a md. *laj, lej* 'folyó' szó.

A Kárpát-medencében is ismert, vö.:

Lánka-patak ‘Pápoc közelében a Rábába torkolló patak’. Az előtag etimológiailag azonos a Sárvárhoz tartozó *Lánkapuszta* helynév előtagjával. Bizonyára a magy. *lanka* ‘víz melletti rét, szántó, lapály, folyóvíznek lassú folyású helye’ főnévből illetőleg annak szláv előzményéből keletkezett. (KISS 1980.) < *Lánka* < *Lá* + *-nka* + *patak*.

Az abszolút szótó alakváltozata, azaz rokona a *ton*, *don* ‘víz’ jelentésű szó, amely a tVn változatban azt az eredeti *t*- mássalhangzót tartalmazza, s amelynek fejleménye a *d*-, *j*-, *m*-, *p*-, *l*- stb. Megvan egyrészt közsóként, vö.: csuv. **tan** ‘víz, amely a jég alól folyik ki’, jak. *taan* ‘vízráfolyás a jégre’, vö.: av. *danu* ‘folyó’, összet. *don* ‘folyó, víz’, kínai *d'an* ‘folyó’. (JEGOROV 1964) < csuv. *ta*:- abszolút szótó + *-n*: képző, av. *da*- + *nu*, összet *do*- + *-n*, kínai *d'a*- + *-n*; másrészt használatos a földrajzi nevekben, vö.:

Tun f. Ašm.XIV.132: csuv. *Tun* or. *Don*, folyó neve, NAP:-, Ar.:-.

< csuv. *Tun*.

or. *Don* ← nem or. *Don*.

Tăn ilne var d. Ašm.:-, NAP:-, Ar.: csuv. *Tăn ilne var* Ja.

< csuv. *Tăn*

+ *ilne* ← csuv. *il*- ‘fogni, venni’

+ csuv. *-ne*: múlt idejű melléknévi igenév képző

+ *var* ← csuv. *var* ‘árok, patak’.

Tăn karti ? Ašm.:-, NAP:-, Ar.: csuv. *Tăn karti* Kra.

< csuv. *Tăn*

+ *karti* ← csuv. *karta* ‘kert’

+ csuv. *-i*: birtokos személyjel.

Tăn possi d. Ašm.:-, NAP:-, Ar.: csuv. *Tăn possi* Kra.

< csuv. *Tăn*

+ *possi* ← csuv. *pusă* ‘mező’

+ csuv. *-i*: birtokos személyjel.

Tăn possi d. Ašm.:-, NAP:-, Ar.: csuv. *Tăn possi* Kra., A.

< csuv. *Tăn*

+ *possi* ← csuv. *pusă* ‘mező’

+ *-i*: birtokos személyjel.

Tănpossi varě d. Ašm.:-, NAP: csuv. *Tănpossi varě*

< csuv. *Tănpossi* < *Tăn*

+ *possi* ← csuv. *pusă* ‘mező’

+ csuv. *-i*: birtokos személyjel

+ *varě* ← csuv. *var* ‘árok, patak’

+ csuv. *-ě*: birtokos személyjel.

Tăn pusnă var d. Ašm.:-, NAP:-, Ar.: csuv. *Tăn pusnă var* Ja.

< csuv. *Tăn*

+ *pusnă* ← csuv. *pus*- ‘vágni’

+ csuv. *-nă*: múlt idejű melléknévi igenév képző

+ *var* ← csuv. *var* ‘árok, patak’.

Tāni var d. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Tāni var* Kra.

< csuv. *Tāni*

+ *var* ← csuv. *var* ‘árok, patak’.

Tānlā ret d. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Tānlā ret* A.

< csuv. *Tānlā* < *Tān*

+ *lā* ← csuv. *-lā*: képző

+ *ret* ← csuv. *ret, ěret* ‘rend, sor’.

Tānsar ? Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Tānsar* or. *Šat'ma* Kra.

< csuv. *Tānsar* < *Tān*

+ *sar*.

Tanalyk f. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: -, B-r.: bask. *Tanalyk* or. *Tanalyk*, folyó neve.

< bask. *Tanalyk* < *Tana*

+ *lyk*.

or. *Tanalyk* ← bask. *Tanalyk*

Tanalyk f. TB.138.: bask. *Tanalyk* / *Analyk* Abz., forrás.

< bask. *Tanalyk* < *Tana*

+ *lyk*,

Analyk < *Ana*

+ *lyk*.

Tanajylga f. TB.138.: bask. *Tanajylga* or. *Tana-jelga* Ask., az or. Sars mellékfolyója.

< bask. *Tanajylga* < *Tana*

+ *jylga* ← bask. *jylga* ‘folyó’.

or. *Tana* ← nem or. *Tana*

+ *jelga* ← tat. *jelga* ‘folyó’.

Karatun f. TB.89.: bask. *Karatun* or. *Karatun* Kug., az or. Verxn(ij) Čebenl' mellékfolyója.

< bask. *Karatun* < *Kara* ← bask. *kara* ‘fekete’

+ *tun*

or. *Karatun* ← bask. *Karatun*

Šujttan varě d. Ašm.XVII.213.: csuv. *Šujttan varě*, hely neve, NAP.: -, Ar.: -.

< csuv. *Šujttan* ← csuv. *šujttan* ‘ördög, sátán’ < *Šuj*

+ *ttan*

+ *varě* ← csuv. *var* ‘árok, patak’

+ csuv. *-ě*: birtokos személyjel.

A tVn, tVnV típusú nevek, szavak, szótövek rokonok. Szókezdő *d*-vel is elterjedt, vö.:

Don ju f. SW.141b.: ko. *Don-ju*, folyó a ko. Kerč'omja közelében.

< ko. *Don*

+ *ju* ‘folyó’.

Donty t. TSK.30.: or. *Donty* <-- *Donskoje ozero* / *Donskoje* U.Kul., tó, amely az or. Kulom folyó baloldalán található 7 km-re dél-keletre az or. Don falutól, amely az or. Donn'ur nevű mocsárral van körülvéve. Szélessége 1-3 km., mélysége 1,5-2 m.

< bask. *Syrđan* < *Syr*
+ *đan*
or. *Sirdan* ← bask. *Syrđan*

Šurtan h. Ašm.XVII.243.: csuv. *Šurtan*, *Šortan* or. *Staryje Šordany* Ši., település neve, NAP:-, Ar.:-.
< csuv. *Šurtan* < *Šur*
+ *tan*
or. *Staryje* ← or. *staryje* 'öreg, régi'
+ *Šordany* ← nem or. *Šordany*

Šänkärtam h. Ašm.XVII.315.: csuv. *Šänkärtam* or. **Šixirdany**, falu neve, NAP:-, Ar.:-.
< csuv. *Šänkärtam* < *Šänkär*
+ *tam*
or. *Šixirdany* ← nem or. *Šyxyrtany*

Aldan Sirmy h. Ašm.:-, NAP: or. *Aldan-Sirmy* Č., csuvas falu, Ar.:-.
< or. *Aldan* < *Al*
+ *dan*
+ *Sirmy* ← csuv. *Šyrmi*
Ld.: or. *Avdan Sirmy* Č.

Čämärtanni h. Ašm.:-, NAP: csuv. *Čämärtanni* or. **Čemordany** Ja. csuvas település, Ar.:-.
< csuv. *Čämärtanni* < *Čämär*
+ *tanni*
or. *Čemordany* ← csuv. *Čämärtanni*

Kivě Šurtan h. Ašm.:-, NAP: csuv. *Kivě Šurtan* or. **Staryje Šordany** V., csuvas falu, Ar.:-.
< csuv. *Kivě* ← csuv. *kivě* 'öreg, régi'
+ *Šurtan* < *Šur*
+ *tan*
or. *Staryje* ← or. *staryje* 'öreg, régi'
+ *Šordany* ← csuv. *Šortany*.

Pukärtan h. Ašm.:-, NAP: csuv. *Pukärtan* ← *Pukärtan Tatmăș* or. **Bogurdany** Ka., csuvas falu, Ar.:-.
< csuv. *Pukärtan* < *Pukär*
+ *tan*
+ *Tatmăș Tatmăș*
or. *Bogurdany* ← nem or. *Pokurtany*.

A dVn, dVnV típusú nevek, szavak, szótövek egy része etimológiailag összetartozik a már említett csuv. **tan** 'víz, amely a jég alól folyik ki', jak. *taan* 'vízráfolyás a jégre', vö.: av. *danu* 'folyó', összet. *don* 'folyó, víz', kínai *d'an* 'folyó'. (JEGOROV 1964) szóval. Előfordul, hogy képzőként kell értelmezni, amely ma a komiban megvan –*din* 'valami mellett lévő, valamihez tartozó, valamivel ellátott' jelentésben. Ilyen lehet pl.: az or. *Šixirdany* névben a –*dany* második elem. Ez utóbbinak a csuvas használatú változatában –*m* van, vö.: csuv. *Šänkärtam*. Az or. *Bogurdany* formának a magyarban ismert változata a *Bordán* személynév.

A Kárpát-medencében, vö.:

Duna 'Európa második legnagyobb folyója'. A lat. *Danuvius* a görögből való. Ld. még or. *Dunaj*. Vö.: av. *dānu-* 'folyó, áradat', osz. *don* 'víz, folyó'. (KISS 1980) < *Du* + *-na*.

A fenti folyóneveknek a dVn, dVnV elemei összetartoznak. A *Dnyeper* és a *Dyeszter* összetett szóból álló név, az előtagja (*Dnye*) a *Don* és a *Duna* névvel rokon, a *Dnyeper* utótagja pedig a *var* szóval. Így hívták a hunok a *Dont*, a csuvasban pedig 'árok, patak' jelentésben ma is használatos. A *Dnyeszter* névnek az *eszter* utótagja a *Duna Iszter* nevével tartozik össze.

A *Donát-patak* és a *Donát* személynév összefüggésében a személynév nem szolgálhatott alapul a víznévnek, a személynév a víznév mintájára keletkezett, mert a vizet és az embert egyaránt teremtménynek fogták fel.

Meg kell jegyeznünk, hogy a fenti abszolút szótövek valójában az első relatív szótövek, amelynek a felismerését a földrajzi névi kutatások tették lehetővé.

3.511. Kāšγ. *jī-* 'enni' ~ magy. *eszik*.

Alakváltozata a csuv. *ši* 'enni', *šiter* 'enni adni, etetni', ÓT. , Zol. bl., ham. ji, KB., AFZ. *jä*, tefs. XII-XIII. sz., ujjg., üzb., azerb., oszm. *je*, türkm. *ij*, kirg., kazak, k.kalp. *že*, tuv., hak., tofal. *či*, ojr. *d'i*, jak. *sie* 'enni, étkezni', AFT. *jädür* 'enni adni', ujjg. *jegüz* 'etetni'. (JEGOROV 1964)

Idetartozik az or. *jest* 'enni', étkezni', Indoeurópai jellegű közszláv szó, vö.: Ópor. *īst* 'enni', óind. *atti* 'enni', lat. *edō* 'eszem', gót *itan* 'enni', ném. *essen* 'ua.' < **ēdti* 'enni'. (SIS) < or. *jes-*: relatív szótő + *-t'*: főnévi igenév képző, Ópor. *īs-* + *-t*, óind. *át-* + *-ti*, < **ēd-*: relatív szótő + *-ti*: főnévi igenév képző.

Kezdetben a víz szolgáltatta az ételt és az italt, ezért az eszik és az iszik egyaránt idetartozik. Vö.: magy. *ét, étek* ld. *eszik, étkezik* stb. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *tī, tēγ*, osztj. *lī-*, *in*, votj. *šini* 'eszik, megesz, elemészt, tönkretesz, elpusztít', md. *šivēms* 'elfogyaszt, megesz', finn *syödä* 'eszik', észt *sööma, süüa* 'eszik, étkezik'. Vö. még tung. *sē, hē* 'harap', juk. *lāg* 'eszik'. (TESz) < *é-*: abszolút szótő + *-t*: képző, *é-* + *-tek*, *e-* + *-szik*, votj. *ši-*: abszolút szótő + *-ni*: főnévi igenév képző, finn *syö-*: abszolút szótő + *-dä*: főnévi igenév képző, észt *söö-*: abszolút szótő + *-ma*: főnévi igenév képző.

Rokona a magy. *ita(l)* ld. *iszik*, '(ember, állat) folyadékot fogyaszt, kortyolással gyomrába juttat, (szagot) magába vesz, beszív, (lyukacsos szerkezetű anyag) nedvet, folyadékot magába szív, (kellemes hatású dolgot, élményt) mohón élvez, rendszeresen sok szeszes italt fogyaszt, részegeskedik, (bigejátékban a bige, iskolajátékban a cserépdarab) vonalat érint, vonalra esik, ivásnak, itatásnak a helye, ivás, ital stb.' Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *eisēm* 'ittam', *äi* 'iszik', zürj. *juni* 'iszik', votj. *ju-* 'iszik, ünnepel', cser. *jü-ām*, finn *juoda*, észt *jooma*, lp. *jukkât* 'iszik'. (TESz) < magy. *ita-*: relatív szótő (< *i-*: abszolút szótő + *-ta-*: képző) + *-l*: képző.

A magyar *eszik, iszik* és családjának a finnugor eredete nem igazolt.

Idetartozik a magy. *éhes éhe-* töve, amely ugyanúgy alakult, mint a *szomj*. Ezt úgy lehet értelmezni, hogy az *éhes* szerkezeti felépítése: *éhe-*: relatív szótő (*é-*: abszolút szótő + *-he-*: kívánó mód képzője) + *-s*: képző 'valamivel ellátott'. A kívánó mód képzője a magy. *szomjas* szóban a *-ja-*, vö.: *szomja-*: relatív szótő (< *szom-*: szótő + *-ja-*: kívánó mód képzője) + *-s*: képző 'valamivel ellátott'. A kívánó mód képzője az oszmánban *-sa/-se*.

A TESz szerint a magy. *éhes* az *éh* címszónál található, vö.: magy. *éh* 'éhes, éhség'. Bizonytalan eredetű. Talán az *eszik* ige folyamatos melléknévi igeneve. (TESz) < magy. *é-*: abszolút szótő +

-he-: kívá mód képzője.

A szócikk írójának feltételezése nem igazolható. A magy. *é-*: abszolút és relatív szótó vö.: *étek* + *-h-*: kívánó mód képzője. Az *éhes*, *szomjas* pedig tovább képzett, az *-s* 'valamivel ellátott' jelentésű képzős főnév.

A mi álláspontunkat azonban az orosz *есть хочется* 'enni akarózik' kifejezés is igazolja mindamellett, hogy pl. az oszmánban ismert és használt a *-sa/-se* a kívánó mód képzője. Ennek alakváltozata a magy. *-he-*, *-ja/-j* (ld. *szomj*).

3.512. Kášy. *arī-* 'tisztának lenni' ~ magy. *tiszta*.

Szerkezeti felépítése: Kášy. *a-*: abszolút szótó + *-rī-*: képző.

A megnevezéshez a mintát a magy. *szűz*, *szűr*, *ír*(mag) szavak és nyelvi megfelelőik adták. Eleink számára a mértékadó az élet minden területén a forrás, a mag volt. A forrás a tiszta, a szűz.

Minthogy a szűzhártya szerepe a szűrés, természetes, hogy idetartozik a csuv. *sěr* 'szűrni', KB., MK., Zamahš. *süz*, azerb., türkm., oszm., ujk., kirk., kazak, k.kalp., nog. *süz*, kum. *s'uz*, tat. *söz*, bask. *hüz*, üzb. k.kalp. *suz*, alt. *šü*, tuv. *süür*, 'szűrni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *sě-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, KB., MK., Zamahš. *sü-* + *-z*, azerb., türkm., oszm., ujk., kirk., kazak, k.kalp., nog. *sü-* + *-z*, kum. *s'u-* + *-z*, tat. *sö-* + *-z*, bask. *hü-* + *-z*, üzb. k.kalp. *su-* + *-z*, alt. *šü-*: abszolút szótó, tuv. *süü-* + *-r-*,

Rokona a csuv. *šerem* 'zsenge fű, pázsit', fel nem szántott terület, amelyet benőtt a kis fű, gyom, szűzföld', tat. *čirem* 'gyom, zsenge fű, szűzföld', azerb. *čeren* 'takarmányfű fajta, amely a síkságon nő', vö.: burj.mong. *šerem* 'fiatal fű', pázsit, gyom'. (JEGOROV 1964) < csuv. *še-*: abszolút szótó + *-rem*: képző, tat. *či-* + *-rem*, azerb. *če-* + *-ren*, burj.mong. *še-* + *-rem*.

A Kášy. *arī-* teljesebb változata a csuv. *tārā* 'tisza (folyadék)', azerb. *duru*, türkm. *dury*, oszm. *doruk* 'tisza, átlátszó, áttetsző, nem zavaros'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tā-*: abszolút szótó + *-rā-*: képző, azerb. *du-* + *-ru*, türkm. *du-* + *-ry*, oszm. *do-* + *-ruk*.

A szó nem az 'áll' jelentésű csuv. *tār* igéhez áll közelebb, hanem a *szűr*, *szűz*, *írmag* stb. szavakhoz. Bár nem szerepel a TESz-ben és az ÚMT-ban, rokonuk a magy. *durum* (< *du-*: abszolút szótó + *-rum*: képző) mint liszt és búza neve.

Idetartozik a magy. *szita*, *szítál* 'csepereg, szemerkél (az eső)'. Szláv eredetű, vö.: blg. *sito* 'szita', szln. *síto*, or. *síto* 'szita'. (TESz) < *szī-*: abszolút szótó + *-ta*: képző.

A *szita* nemcsak rokona, de korábbi változata is a *szűr*, *szűz* szavaknak. Közös gyökerüket a szkíta-hun nyelvekben kell keresni.

A magy. *szűz* 'nemi szempontból érintetlen személy, főként nő, férjezetlen (nő), nőtlen (férfi), tiszta erkölcsű, szemérmes, jámbor, természetes állapotban levő, tiszta, mással nem kevert, másból nem álló, érintetlen, sértetlen, leány, hajadon'. Bizonytalan eredetű. (TESz) < *szű-*: abszolút szótó + *-z*: képző.

A magy. *szűr* '(folyadékot) lyukacsos eszközön át bocsát, hogy szilárd részeitől megtisztítsa, (gyümölcs, különösen szőlő levét) héjtól, magtól, szártól elkülönítve másik edénybe önt, bort fejt, szüretel (betegség) soványít, lapos kővel kacsázik'. Csuvásos típusú ótörök jövevényszó, vö.: csuv.

sěr 'szűr', ujjg. *süz-* 'tisztít', Kāšγ. *süz-* '(vizet) tisztít', csag. *süz-* 'szűr, tisztít', tat. *süz-*, *söz-*, bask *hüδ-*, üzb. *suz-* 'ua.'. (TESz) < magy. *szű-*: abszolút szótő + *-r-*: képző, csuv. *sě-* + *-r-*, ujjg. *sü-* + *-z-*, Kāšγ. *sü-* + *-z-*, csag. *sü-* + *-z-*, tat. *sü-* + *-z-*, *sö-* + *-z-*, bask *hü-* + *-δ-*, üzb. *su-* + *-z-*.

A magy. **irmag** 'utolsó vagy egyetlen példány, utolsó ivadék, sarjadék, a legkedvesebb gyermek a családban'. Összetett szó, az *ír* előtag valószínűleg gyökér jelentésben tapadt a *mag* főnévhez. (TESz) < *ir* (< *i-*: abszolút szótő + *-r-*: képző) + *mag*.

Idetartozik az or. **cedit'** < *cedi-*: relatív szótő (< *ce-*: abszolút szótő + *-di-*: képző) + *-t'*: főnévi igenév képző, or. *celina* < *ce-*: abszolút szótő + *-lina*: képző.

A 'forrás', mint 'friss' jelentésű szó megvan az oszmánban, vö.: oszm. **taze** (< *ta-*: abszolút szótő + *-ze*: képző) 'friss', a földrajzi nevekben pedig 'forrás, forrásfolyó, mellékfolyó' jelentésben, vö.:

Volga-Ural vidéke

Ajrylma f. TB.20.: bask. *Ajrylma* or. *Ajrylma* Kug., az or. **Tasa** jobb oldali mellékfolyója.
 < bask. *Ajrylma* ← bask. *ajrylma* 'vízfolyás, összekötő csatorna, elágazás, mellékfolyó',
 or. *Ajrylma* ← bask. *Ajrylma*
Tasa < *Ta*
 + *sa*

Tusa *šyrmi* f. Ašm.XIV.178: csuv. *Tusa šyrmi*, patak, szakadék neve, NAP:-, Ar:-.
 < csuv. *Tusa* ← vö.: mong. *usa* 'víz, folyó'
 < *Tu*
 + *sa*
 + *šyrmi* ← csuv. *šyrma* 'patak, szakadék'
 + *-i*: birtokos személyjel.

Öböldašor f. TSK.81.: ko. *Öböldašor* or. *Oboldašor* ← **Oboldatus**, az or. Čovju jobb oldali mellékfolyója, hossza 11 km.
 < ko. *Öböldašor* < *Öbölda* < *Öböl*
 + *da*
 + *šor* ← ko. *šor* 'ér, patak',
 or. *Oboldašor* ← ko. *Öböldašor*,
Oboldatus ← nem or. *Oboldatus* < *Obolda*
 + *tus* ← vö.: mong. *usa* 'víz, folyó'
 < *tu*
 + *s*

Antus h. Ašm.I.257.: csuv. *Antus* or. Andosovo Kurm.u., orosz falu neve, NAP:-, Ar:-.
 < csuv. *Antus* < *An*
 + *tus*
 or. *Andosovo* ← nem or. *Antos*
 + or. *-ov*: birtokos melléknév képző
 + *-o*

Tusmat d. Ašm.XIV.179: csuv. *Tusmat*, erdő neve, NAP:-, Ar.: csuv. *Tusmat*?
 < csuv. *Tusmat* < *Tus*
 + *mat*

Tussin kassi h. Ašm.XIV.179: csuv. *Tussin-kassi* C., falu neve, NAP:-, Ar.:-.

< csuv. *Tussin* < *Tus*

+ *sin*

+ *kassi* ← csuv. *kasă* 'falú'

+ -i: birtokos személyjel.

Tuś kassi h. Ašm.XIV.181: csuv. *Tuś kassi* or. Zavražnaja Č., település neve, NAP:-, Ar.:-.

< csuv. *Tuś*

+ *kassi* ← csuv. *kasă* 'falú'

+ -i: birtokos személyjel.

Pärtas h. Ašm.X.143.: csuv. *Pärtas* or. *Burtasy* U., település neve, NAP: csuv. *Pärtas* ← *Pärtas* *Sali* or. *Burtasy* U., orosz falu, Ar.:-.

< csuv. *Pärtas* < *Pär*

+ *tas*

or. *Burtasy* ← nem or. *Burtasy*

Yxra Pärtas h. Ašm.X.143.: csuv. *Yxra Pärtas*, település neve, NAP:-, Ar.:-.

< csuv. *Yxra* < *Yx*

+ *ra*

+ *Pärtas* < *Pär*

+ *tas*

Pärtas vārmanē d. Ašm.X.143.: csuv. *Pärtas vārmanē* Ja., erdő neve or. Oj-kasy falu mellett, NAP:-, Ar.:-.

< csuv. *Pärtas* < *Pär*

+ *tas*

+ *vārmanē* ← csuv. *vārman* 'erdő'

+ -ē: birtokos személyjel.

Pärtas Šavalē f. Ašm.X.143.: csuv. *Pärtas Šavalē* / *Pärtas šyvē*, kis folyó neve, NAP:-, Ar.:-.

< csuv. *Pärtas* < *Pär*

+ *tas*

+ *Šavalē* ← csuv. *Šaval*: folyó neve + -ē: birtokos személyjel.

Baltas t. TB.30.: bask. *Baltas* or. *Baltasevo ozero* Uf., tó.

< bask. *Baltas* < *Bal*

+ *tas*

or. *Baltasevo* ← bask. *Baltas*

+ or. -ev: birtokos melléknév képző

+ -o

Kaltasy f. TB.84.: bask. *Kaltasy* or. *Kaltasy* Kalt., az or. Bystryj Tanyp jobb oldali mellékfolyója.

< bask. *Kaltasy* < *Kal*

+ *tasy*

or. *Kaltasy* ← bask. *Kaltasy*

Tošt'ar varē d. Ašm.:-, NAP:-, Ar.: csuv. *Tošt'ar varē* A.

< csuv. *Tošt'ar* < *Toś*

+ *t'ar*

+ *varě* ← csuv. *var* 'árok, patak'
+ -*ě*: birtokos személyjel.

A *Tasa*, *Tusa*, *Tus*, *tas*, *tasy*, *Tuś*, *Toś* változatok az összetett szavakból álló nevek valamelyik tagját alkotják, etimológiailag összefüggnek.

Kárpát-medence
Földrajzi nevek

Tisza 'a Duna mellékfolyója a Kárpát-medencében'. Ősi ie. folyónév. A magyarba szláv közvetítéssel került. Vö.: gör. *τίτσα*, *Τισσός*. (KISS 1980) < *Tisza* < *Ti* + *-sza*.

Tisztaberek 'helység Szabolcs-Szatmár megyében'. A magy. *tiszta* melléknév és a *berek* főnév összetétele. (KISS 1980) < *Tiszta* (< *Tisz* + *-ta*) + *berek*.

Személynevek

Tisza csn. ← *Tisza* helynév Hunyad, Zaránd megye, ld. még folyónév. (KÁZMÉR 1993) < *Ti*:- abszolút szótő + *-sza*: képző.

Tiszai csn. ← *Tisza* helynév Hunyad, Zaránd megye, ld. még folyónév. + *-i*: melléknév képző. 'Tisza menti, Tisza-vidéki'. (KÁZMÉR 1993) < *Tisza*:- relatív szótő (< *Ti*:- abszolút szótő + *-sza*: képző) + *-i*: melléknév képző.

Tiszta csn. ← magy. *tiszta* 'szennytől, piszoktól mentes'. (KÁZMÉR 1993) < *Tisz*:- relatív szótő (< *Ti*:- abszolút szótő + *-sz*:- képző) + *-ta*: képző.

A magy. *Tisza* folyónév magyarázatakor az or. *Tissza* (*Tucca*) formának jelentősége van, mert hosszú *-ssz*-t tartalmaz. A lejegyzett görög adatokból az is kiolvasható, hogy a hosszú *-ssz*-előzménye *-tsz*- lehetett, amelyből hasonulás révén vált kettőzött, másképpen hosszú *-ssz*-mássalhangzó. A *Tisza* folyónév kapcsolatban van a magy. *tiszta* közszóval, jelentése 'forrással ellátott, forráshoz tartozó, forrás mellett lévő'.

A TESz szerint a magy. **tiszta** 'szennytől, piszoktól mentes, érintetlen, szeplőtelen, ártatlan, hamisság nélküli, frissen mosott, átlátszó, világos, keveretlen, csupa, merő, nem terhelt, kötelezettségek nélküli, napos, felhőtlen, tökéletes, hibátlan (nyelvhasználat), tisztás, tiszta személy, tiszta ruha, tisztaság, tiszta dolog, valaminek a tiszta része, búza, teljesen, merőben'. Szláv eredetű, vö.: óe. szl. *čistъ* 'nem piszkos, érintetlen, szeplőtelen, átlátszó, világos'. (TESz) < *tisz*:- relatív szótő (< *ti*:- abszolút szótő + *-sz*:- képző) + *-ta*: képző, óe. szl. *čis*:- relatív szótő + *-tъ*: képző.

Idetartozik az or. **čistyj** 'tisztá', amely a jelen álláspont szerint közszláv szó, szenvedő melléknévi igenévi forma: *čis*- ige + *-t*- szenvedő melléknévi igenév képző. A mai *čistyj* egy **keidtъ* > **kidtъ* > *kittъ* formából lett *k* > *č* változás után. Elsődleges jelentése 'megtisztított'. (SIS) < or. *čis*:- relatív szótő + *-t*:- képző 'valamivel ellátott, valamihez tartozó, valami mellett lévő' + *-yj*.

A szócikk írójának megállapítása nem igazolt. A szláv nyelvekben, így az oroszban is a szó átvétel, a *-t*- nem lehet szenvedő melléknévi igenév képző, a szókezdő *č*- pedig nem *k*-, hanem eredeti *t*- fejleménye: *t* > *t'* > *č*-. Ez azt is jelenti, hogy ez a hangváltozás nem szláv jellemzőt visel magán, hanem böszörmény, azaz szarmata, másképpen szkíta-hún jellemzőt, ez pedig rokona a magyarnak. Továbbá a szó elsődleges jelentése nem 'megtisztított', hanem 'forrással ellátott, forráshoz tartozó, forrás mellett lévő'. Mindez azt is magával vonja, hogy a szó a magyarban nem

lehet szláv jövevény. Ellenkezőleg, a szláv nyelvekben átvétel a szó.

3.513. Kāšγ. *ukī-* 'hányni' ~ magy. *okádik*.

Idetartozik a magy. *okádik*, amely a TESz szerint valószínűleg hangutánzó eredetű, vö.: magy. *okázik* 'okád', *okácsol* 'ökredezik, bőfög', *bokákol* 'öklendezik', fi. *oksentaa* 'okádik, hány', md. *uksend-* 'ua.', osztj. *ōgot-*, *ōgat-* 'ua.', csag. *oga-* 'bőfögés, ökredezés', tel. *oqī* 'ökrend, bőfög, hány'. (TESz) < magy. *oká-*: abszolút szótő + *-dik*: képző, *oká-* + *-zik*, fi. *ok-*: abszolút szótő + *-sentaa*: képző, md. *uk-* + *-send-*, osztj. *ōgo-* + *-t-*, *ōga-* + *t-*, csag. *oga-*: abszolút szótő, tel. *oqī-*: abszolút szótő.

3.514. Kāšγ. *kazizlan-* 'gyökérrel beborítódni' ~ magy. *kéreg*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *kaziz-*: relatív szótő (< *kazi-*: relatív szótő + *-z-*: képző) + *-lan-*: képző: visszaható igeképző.

A Kāšγ. *kaziz-* relatív szótő rokona a csuv. *xujār* 'fa kérge, gyökere, gyökér', tat., bask. *kajry* 'kéreg, gyökér', jak. *xatytyx* 'kéreg, gyökér', tuv. *kazyryk* 'pikkely', hak. *xastyryx* 'kéreg, pikkely, gyökér, faháncs', hak. *xodyr* 'bőrkiütés', vö.: mong. *xajre* 'hal pikkelye'. (JEGOROV 1964)

Idetartozik a magy. *kéreg* 'valaminek kemény, külső rétege, forgács, cipő, csizma sarok feletti kemény része'. A szócsalád alapja a *kér* ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *kēr* 'kéreg, (fa)héj', osztj. *kir* 'jégkéreg (a havon)', *kār* 'kéreg, héj, var', zürj. *kor* 'vastag fakéreg', votj. *kur* 'fakéregdarab', cser. *kūr* 'hársfaháncs', mdE. *keř*, *kār*, mdM. *keř*, hársfakéreg, finn *keri* 'kéreg', észt *kere* 'háncs', lp. *gārrā* 'kagyló, kéreg'. A *kéreg* a *kér*-ből keletkezhetett –g denominális képzővel. (TESz) < magy. *ké*: abszolút szótő + *-reg*: képző, vog. *kē-* + *-r*, osztj. *ki-* + *-r*, *kā-* + *-r*, zürj. *ko-* + *-r*, votj. *ku-* + *-r*, cser. *kū-* + *-r*, mdE. *ke-* + *-ř*, *kā-* + *-ř*, mdM. *ke-* + *-ř*, finn *ke-* + *-ri*, észt *ke-* + *-re*, lp. *gār-* + *-rā*.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

Alakváltozatuk az or. *korá* 'kéreg, héj' ...vö.: lat. *corium* 'vastag bőr, irha', óind *kárman* 'bőr, irha', gör. *keirō* 'levágom, lefaragom, lenyesem, beszegem'...(SIS) < or. *ko-*: abszolút szótő + *-rá*: képző.

Idetartozik az or. *koren* 'gyökér', vö.: litv. *kirna* 'éles, hegyes tuskó', óporosz *kirno* 'bokor'. (SIS)

Alapját képezi a csuv. *kāk* 'gyökér, alap, törzs', MK. tefs. XII-XIII. sz., azerb., türkm., oszm., tuv. *kök*, AFT. *gög* 'gyökér', csag. *kök* 'gyökér, alap, kezdet'. (JEGOROV 1964), amely a magy. *kákó*, *kankó* stb. szavakkal is rokon.

3.515. Kāšγ. *kižikdā* 'kicsiben' ~ magy. *kicsi*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *kižik-*: relatív szótő + *-dā*: helyhatározó rag.

Idetartozik a Kāšγ. *kižiklā* 'kicsinek tartani' [< *kižik-*: relatív szótő (< *ki-*: abszolút szótő + *-žik-*: képző) + *-lā*: képző] relatív szótöve a *kižik-*.

A relatív szótőnek alapul a 'kicsi' jelentésű szó szolgált, amelynek megfelelői ismertek a török nyelvekben és a magyarban is. Idetartozik a csuv. *kěšēn* 'fiatal', bask. *kese* 'fiatal, kicsi', kazak *kiši*,

kirg. *kiči*, *kičüü*, üzb. *kičik* 'fiatal'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kě-*: abszolút szótő + *-šēn*: képző, bask. *ke-* + *-se*, kazak *ki-* + *-ši*, kirg. *ki-* + *-či*, *ki-* + *-čüü*, üzb. *ki-* + *-čik*.

Eleink úgy gondolkodtak, hogy a gyökérhez, a maghoz közeli állapot az kicsi és fiatal. Ezt tükrözi a szó jelentése és szerkezeti felépítése is. Az abszolút szótő (*kě-*, *ke-*, *ki-*) a csuv. *kāk* 'gyökér' és társaival tartozik össze, a szónak a második eleme pedig képző.

A szónak a magyarban három alakban is van megfelelője, vö.: magy. *kicsiny*, *kicsi*, *kis*. A TESz szerint a magy. ***kicsiny***, *kicsi* 'nem nagy, pici, kevés, csekély mennyiségű, kisgyerek, alacsonyabb rendű, rangú, jelentéktelenebb személy, állat kölyke'. A szócsalád alapja, a kicsiny török eredetű. Megfelelője ma csak a csuvasból van kimutatva, vö.: csuv. *kěšēn* 'kicsi, fiatal, kiskorú'. Továbbképzett alakjai más török nyelvekben is megvannak, vö.: alt. *kičinek* 'kicsi', tuv. *kičinäš* 'nagyon kicsi'. (TESz) < magy. *ki-*: abszolút szótő + *-csiny*: képző, csuv. *kě-* + *-šēn*, alt. *ki-* + *-činek*: képző (< *-či-* + *-nek*) 'kicsi', tuv. *kičinä-*: relatív szótő + *-š*: képző. A TESz szócikk írója kétszeresen is tévedett. Egyrészt azért, mert a magyar szó nem lehet török eredetű. Másrészt azért, mert az alt. *kičinek* nem tovább képzett, hanem teljesebb alakja a magy. *kicsiny*, csuv. *kěšēn* szónak. Azonban a tuv. *kičinäš* valóban tovább képzett szó.

Alakváltozat a magy. *kis* szó, amely a TESz szerint magy. ***kis*** 'kevésbé jelentős, jelentéktelen, alacsonyrendű, kevés, csekély mennyiségű, szeretett, kedves, aranyos, fiatal'. Ótörök eredetű, vö.: CC. *kiči* 'kicsi', türkm. *kiči* 'ua.', bask. *kese* 'fiatal, kiskorú', kaz. *kiši* 'ua.', kum. *gičči* 'kicsi', alt. *kičü* 'fiatal, kiskorú'. (TESz) < magy. *ki-*: abszolút szótő + *-s*: képző, CC. *ki-* + *-či*, türkm. *ki-* + *-či*, bask. *ke-* + *-se*, kaz. *ki-* + *-ši*, kum. *gič-* + *-či*, alt. *ki-* + *-čü*.

Idetartozik az oszm. ***küçük*** 'kicsi' is. A magy. *kis*, *kicsi*, *kicsiny*, *kicsinyke* egymásnak alakváltozatai. Az abszolút szótő mindenütt ugyanaz (*ki-*, *ke-*, *-kü*, *-gi*), vö.: csuv. *kāk* 'gyökér' és nyelvi párhuzamai. A képzőknek igen sokféle alakváltozat járult az abszolút szótőhöz. A legteljesebb a magyar *kicsinyke*, *kicsinke* szóban a *-csinyke*, *-csinke* képző és az alt. *kičinek*. Ennek további fejleményei a *-čVn*, *-čVk*, *-čV*, *-č*. A magyarban a palatalizált *-n* a korábbi *-nk-* mássalhangzó kapcsolat fejleménye (*-nk-* > *-ny-* > *-nj-* > *-ny-*). A képzőben a *-k* és az *-n-* vagy megmaradt, tovább alakulva pedig vagy a *-k* tűnt el, vagy az *-n-* vagy mindkettő. A tuvai *kičinäš* magyar változata lehet a *kicsinyes*.

A szó a földrajzi nevekben is gyakran használt, vö.:

Kěšēn Kil f. Ašm.III.327.: csuv. *Kěšēn Kil*, folyó neve, (az erdőtől folyik ki) NAP:-, Ar:-.

< csuv. *Kěšēn* ← *kěšēn* 'kicsi'

+ *Kil* ← vö.: han. *xuli* 'völgy, barázda, kis patak'
csuv. *kil-* 'kijönni, származni, kifolyni'
magy. *kél-* 'feláll, keletkezik, feljön'

Kěšēn kil d. Ašm.VII.308.: csuv. *Kěšēn kil*, mező neve, NAP:-, Ar:-.

< csuv. *Kěšēn* ← csuv. *kěšēn* 'kicsi, kis'

+ *kil* ← vö.: 1. csuv. *kil* 'ház'
2. *kil-* 'kijönni, származni, kifolyni'
3. magy. *kél-* 'feláll, keletkezik, feljön'

Kěšēn kil šyrmi f. Ašm.VII.308.: csuv. *Kěšēn kil šyrmi*, kis folyó neve, (amely az erdőtől folyik ki), NAP:-, Ar:-.

< csuv. *Kేశēn* ← csuv. *kేశēn* ‘kicsi, kis’
+ *kil* ← vő.: 1. csuv. *kil* ‘ház’
 2. *kil-* ‘kijönni, származni, kifolyani’
 3. magy. *kél-* ‘feláll, keletkezik, feljön’
śyrmi ← csuv. *śyrma* ‘patak, szakadék’
+ *-i:* birtokos személyjel.

A Kāṣy. -dā: helyhatározó rag a magyarban megvan -t formában, vö.: *Székesfehérvárt* 'Székesfehérváron'.

3.516. Kāšy. *kišt'* 'emberek' ~ magy. *i:* birtoktöbbsítő jel.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *kiš* 'ember' + *-ī*: többes szám jele.

A többes szám jele megvan az oroszban is, vö.: **učeniki** 'tanulók' < or. *učenik* 'tanuló' + **-i**: többes szám jele.

Rokona a magy. *i*: birtoktöbbsesítő jel, pl. magy. *tanulóim* < *tanuló* + *-i*: birtoktöbbsesítő jel + *-m*: birtokos személyjel.

3.517. Kāšy. *bugnaklan-* 'bárányfelhősödni, tollasodni' ~ magy. *bárány*.

Szerkezeti felépítése: Kāṣy. *bugnak* -: relatív szótő (< *bug* -: abszolút szótő + *-nak* -: képző) + *-lan* -: visszaható igeképző.

A bárány olyan fiatal állat, amely éppen elkezdett szőrösödni. A bárányfelhő olyan kezdődő felhő, amely éppen kezdődik. A magy. *bárány* szónak olyan 'toll, szőr' jelentésű szó szolgált alapul, amely az oroszban ma is használt, vö.: or. *pero* 'toll', or. *peristyj* (a felhőről mondják).

Az or. *barašek* 'bárány' korábbi alakja **baranšek* 'bárányka' lehetett, amely átvétel a szkíta-hún nyelvekből.

Az or. **baranij** 'bárány-' (< *baran-*: relatív szótő + *-ij*) mint melléknév használatos. Tövében a 'toll' jelentésű szó van meg. Vö.: or. **pero** 'toll', többes száma *per'a* (< *peren*)

Idetartozik a magy. **barány**, amely a TESz szerint 'fiatal juh'. Szláv eredetű, vö.: szb.-hv. *baran* 'kos', cseh *beran* 'ua.', szlk. *baran* 'kos, bárány', le. *baran* 'kos', or. *barán* 'ua.'. (TESz) < magy. *bá-*: abszolút szótő + *-rány*: képző, szb.-hv. *ba-* + *-ran*, 'kos', cseh *be-* + *-ran*, szlk. *ba-* + *-ran*, le. *ba-* + *-ran*, or. *ba-* + *-rán*.

Rokona a magy. **párna**, amely arról kapta az elnevezést, hogy toll van benne.

A magy. **bárány felhő** a kezdődő felhősödésről kapta a nevét, az ilyen felhő a tollpihékhez hasonlít.

A magy. **bárány himlő** (enyhe) a kisgyermekkorban jellemző és kis apró foltok jelennek meg a bőrön. Ezek a pici foltok szolgáltak alapul a megnevezésnek.

Mindennek a tövében a *pihe*, *pehely* szó van meg, illetőleg az *egy* számnév mint egység, vö.: oszm. *bir*; csuv. *pěr* 'egy' stb.

A magy. **pehely**, *pelyh*, *bolyh*, 'finom, apró, puha toll, hópihe, pelyva, növény héja'. Hangutánzó eredetű szócsalád. (TESz) < *pehe-*: relatív szótó (< *pe-*: abszolút szótó + *-he-*: képző) + *-ly*, vö.: *pelyhes*.

A magy. **pihe** szót ld. *pehely* (TESz) < *pi-*: abszolút szótó + *-he-*: képző. A szó megvan a **bolyh**, **bolyhos** szóban.

3.518. Kāšy. **kudruklan-** 'bővelkedni gödrökben' ~ magy. **gödör**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kudruk-*: relatív szótó (< Kāšy. *kud-*: abszolút szótó + *-ruk-*: képző) + *-lan-*: visszaható igeképző.

Minthogy a gödör egyfajta vágással is keletkezik, jellemző rá a lent lévőség, a fenék. A gödör ugyanakkor egy kút is, ezért az ilyen jelentéseket hordozó szavak beletartoznak ebbe a szócsaládba.

A szó összetartozik a 'vágni, horolni' jelentésű török szavakkal, vö.: csuv. **xyr** 'levakarni, lekaparni, borotválni', Zamahš. *kyrk* 'lenyírni, levágni', ujj., üzb. *kir*, tat., bask. *kyr*, azerb. *gyrx*, hak. *xyr* 'lekaparni, lenyírni, levágni', kirg., k.kalp., nog., kum. *kyr*, türkm. *gyr*, oszm. *kazy* 'lekaparni', vö.: mong. *xarax* 'lekaparni, összekaparni, gyalulni', *xusax* 'vakarni, kaparni, borotválni', vö.: jak. *kyryj* 'lenyírni, 'vágni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xy-*: abszolút szótó + *-r-*: képző, Zamahš. *ky-* + *-rk*, ujj., üzb. *ki-* + *-r*, tat., bask. *ky-* + *-r*, azerb. *gy-* + *-rx*, hak. *xy-* + *-r*, kirg., k.kalp., nog., kum. *ky-* + *-r*, türkm. *gy-* + *-r*, oszm. *ka-* + *-zy*, mong. *xa-* + *-rax*, *xu-* + *-sax*, jak. *ky-* + *-ryj*.

A Kāšy. *kudruk-*: relatív szótóval összetartozik a magy. **gödör** szó, amely a TESz szerint 'völgy', ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *gödö-*: relatív szótó + *-r-*: képző.

A magyar *gödör* *gödö-* tövével tartozik össze a Kāšy. *kud-* abszolút (vagy első relatív szótó) szótó, a magy. **kút**, amelynek egyik nyelvi változata, közelebbről fejleménye bask. *kū* 'kū', *ko* 'ok' 'forrás, kút' (B-R 1958) > *küz*, *küzü* 'ua.', tat. **kisäk** 'kis forrás' (T-R 1966) is.

A széleskörű vizsgálatok azt is kiderítik, hogy a *kút* valójában relatív szótó és a *kú-* az abszolút szótó. Az első relatív szótó gyakran tovább bontható, de ha nem, vagy nem ismerhető fel benne az abszolút szótó, akkor relatív szótónek fogjuk fel. Az is gyakori, hogy az abszolút szótó és az első relatív szótó egybeesik.

A magy. *kút* alakváltozata a Kāšy. **kujug** 'kút' (< *ku-*: abszolút szótó + *-jug-*: képző). A magy. **kút** 'forrás, földbe ásott vagy fűrt gödör, amelyből az összegyűlt talajvíz a felszínre hozható, csatorna, ciszterna, zseb, bánya'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < *kú-*: abszolút szótó + *-t-*: képző.

A mong. **khutak** (*khu-* + *-tak*), *khutuk* (*khu-* + *-tuk*), *xudag* (*xu-* + *-dag*), *khutik* (*khu-* + *-tik*) 'kút' a magyar *kút* (*kú-* + *-t*) szótól hangalakilag annyiban különbözik, hogy a magyarban csak a képző kezdő mássalhangzója maradt meg.

3.519. Kāšy. **surkužlan-** 'szurok segítségével megerősítettnek lenni' ~ magy. **szurok**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *surkuž-*: [< *surku-*: relatív szótó (< *su-*: abszolút szótó + *-rku-*: képző) + *-ž-*: képző] relatív szótó + *-lan-*: visszaható igeképző.

A Kāšy. *surku-* relatív szótóval rokon a csuv. **suxär** 'rágó kén, 'fenyő vagy cseresznye szurok (a

fa gyökerén)', MK., kirg., kazak, k.kalp. dial. *sagyz*, hak. *sagyz*, bask. *hagyz*, ujj. *segiz* 'rágó kén', Zamahš. *sakkyz*, csag. *sagyz*, oszm. *čam sakzy* 'tülevelű fák gyantája' (vö.: *čam* 'fenyő'), tat. *sagyz* 'tülevelű fák gyantája, rágó kén'. (JEGOROV 1964) < csuv. *suxă-*: abszolút szótő + *-r*: képző, MK., kirg., kazak, k.kalp. dial. *sagy-* + *-z*, hak. *sagy-* + *-z*, bask. *hagy-* + *-z*, ujj. *segi-* + *-z*, Zamahš. *sakky-* + *-z*, csag. *sagy-* + *-z*, oszm. *čam saky-* + *-z*: képző + *-y*: birtokos személyjel, tat. *sagy-* + *-z*.

Rokonuk a magy. **szurok** 'szenny, mocsok, gyanta, kátrány(termék), hamuvá nem vált égési termék'. Származékszó, a *szur-* alapszava ősi örökség a finnugor korból, vö.: zürj. *šir* 'mézga, kátrány', *šor* 'gyanta, ragadós, nyúlós', votj. *šir*, *šér* 'gyanta'. (TESz) < magy. *szu-*: abszolút szótő + *-rok*: képző, zürj. *ši-* + *-r*; *šo-* + *-r*; votj. *ši-* + *-r*; *šé-* + *-r*.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak.

3.520. Kāšy. **xān** 'kán' ~ magy. **kan**.

Rokona a csuv. **xun** 'kán', orx.jeny. *kagan*, kirg. *kan*, ujj., kazak, k.kalp., nog., oszm., tat., türkm. *xan*, üzb. *xon*, tuv. *xaan*, tört. 'kán', uralkodó', alt., tel., leb. *sary kan* 'kínai császár', *altyn kan* 'kalmük kán', *ak kan* 'oroszsászár', *kagan*, *xakan* címnév, amit a VI. sz. közepén a Török Kaganátusban Tumyn vett fel. Utána terjedt el sok török népnél, az avaroknál a VII-VIII. sz.-ban kagánoknak nevezték a kazár kánokat. A mongol kánok közül először Ögedej nagy kán (kaan) vette fel a kán címet. Perzsiában azért, annak jeléül adták a kán címet, hogy elkülönítsék az első minisztereket és a kormány hivatalnokokat a tartományok vezetőitől. Az ottomán dinasztiában a *xan* címet csak a királyi szultán vette fel (Kajt-baj-tól kezdve a XV. században), pl. Selim-xan. Nehéz meggyőződéssel mondani, hogy a 'vér' (kan 'vér') jelentésű szó szolgált neki alapul. (JEGOROV 1964)

A K-mong. **k'ümön**, ojr. *küün*, *kün* 'ember, férfi' a magy. *kan*, *hím* szóval rokon. Előbb 'ember' jelentése lehetett, majd később vált a hímnemű emberek elnevezésévé. A magy. **kan** 'disznó híme, nagy nemi képességét gátlástalanul kiélő férfi, valamely állat híme, disznó, valaminek a java, hímnemű, a másik félbe beilleszthető, beakasztható (kapocs), nagyméretű'. Ismeretlen eredetű. (TESz)

A Kāšy. **xān** 'kán' rokona a magy. **hím** 'kandisznó, vadkan, a megtermékenyítő nemhez tartozó élőlény'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *kom*, *xum* 'férfi', votj. *kum*: sara *kum* 'zürijén ember', szam. szelk. *kup*, *kume*, *kum* 'ember'. (TESz)

Az adatok ismét idetartoznak, de az uráli nyelvi egységből való származtatás nem igazolt. Szerkezeti felépítésük abszolút szótő + képző: K-mong. *k'ü-* + *-mön*, ojr. *kü-* + *-mün*, *kü-* + *-n*, magy. *ka-* + *-n*, *hi-* + *-m*, vog. *ko-* + *-m*, *xu-* + *-m*, votj. *ku-* + *-m*, szam. szelk. *ku-* + *-p*, *ku-* + *-me*, *ku-* + *-m*. A szókezdő *k-* eredeti mássalhangzó, a képzők kezdő mássalhangzója pedig mindegyik esetben *t*-fejleménnyel: *t* > 1. *δ* > *w* > *m*-, 2. *ù* > *φ* > *p*-, 3. *n*-.

Az or. **xan** 'kán' átvétel.

A Kāšy. **xān** és nyelvi megfelelői az magy. **asszony** szónak az előtagját is alkotják.

Előtagként megvan a következő szavakban is, vö.: halha **khaton**, *xatan* 'királynő', ojr. *khatun* 'ua.' a magy. **asszony** szóval rokon. (vö.: CZEGLÉDI 2011) A magyar **asszony** az akadémiai álláspont szerint alán eredetű, vö.: osz. *xsīn* 'úrnő. fejedelemasszony', *äxsīn* 'ua.'. A magyarba egy alán **axsīn* 'úrnő, fejedelemasszony' kerülhetett át a 8. század körül. (TESz)

A magyar **asszony** és az összet. adatok valóban összetartoznak. Két szóból álló összetételről van

szó, az osszét *äx* + *sīn* előtagja a *kán*, *kagán* szónak fejleménye, az utótag (*sīn*) pedig a magy. *nő*, *nej* szóval rokon, vö.: *nő*, *nej* 'feleség, nőnemű felnőtt személy, állat nőtény egyede' jelentésű. A szót a TESz ősi örökségnek tartja az uráli korból, vö.: vog. *nī* 'asszony, nő, nőtény', osztj. *ni* 'asszony', mdE. *ni* 'nő, feleség', szam.jur. *nē* 'nő, asszony, fiatalasszony', tvg. *nē* 'asszony, feleség', szelk. *neä* 'nő', kam. *nē* 'asszony'. (TESz)

A magyar *nő*, *nej* uráli eredete nem igazolt, de a szavak idetartoznak.

Az idesorolt adatok helyénvalóak, azonban a szónak az uráli korból való ősi öröksége nem igazolt. A magy. *nő* és társai közös gyökerűek az osszét *sīn* utótaggal, de az altáji nyelvekben ismert adatok utótagjával is, vö.: oszm. *kadyn* (*ka-* + *-dyn*), MK. *kotan* (*ko-* + *-tan*), tat., kirk. *katyn* (*ka-* + *-tyn*), jak. *xatyn* (*xa-* + *-tyn*), mong. *xatun* (*xa-* + *-tun*) szavak *dyn*, *tan*, *tyn*, *tun* második elemével. Az osszét szó előtagja a *x-*, *äx-* pedig a *kán*, *kagán* szó maradéka ugyanúgy, mint az altáji nyelvekben a *ka-*, *ko-*, *xa-* előtag. Ez azt is jelenti, hogy az oszm. *kadyn*, MK. *kotan*, tat., kirk. *katyn*, jak. *xatyn*, mong. *xatun* a magy. *asszony* alakváltozata, a *ka-* előtag a *kagán*-nal, a *-dyn* pedig a *nő*-vel rokon. A magyar *asszony* szóban a *-x-* az *s*-hez hasonult. A *-x-* valamikori meglétét nemcsak az osszét *äxsīn* igazolja, hanem a magyar *asszony*-ban a hosszú *-ssz-* is. Tehát az előtagok (osszét *äx*, tör. *ka*, *ko*, *xa*, mong. *xa*, magy. *asz* < *ax*) a *kán*, *kagán* szóval rokonok, közös gyökerűek, az utótagok (osszét *sīn*, tör. *tan*, *tun*, *dyn*, magy. *szony*) pedig egymással, miközben a magyar *nő*, *nej* és az uráliba sorolt nyelvek adatai is az alakváltozataik, a gyökerük közös. Ráadásul az *asszony* szavak ugyanazon elv, gondolkodás szerint keletkeztek, vagyis a kánnak a nőjéről van szó, aki egyrészt úrnő, másrészt férfival ellátott nő ugyanúgy, mint a hatti napistennő, de ezt jelképezi a napba öltözött Boldogasszony, sőt az aranyszarvas is. A magyar *asszony*, oszm. *kadyn*, halha *khaton*, *xatan* 'királynő', ojr. *khatun* 'ua.' és társai, magy. *ara*, csuv. *arām* jelentése ugyanaz, 'asszony' vagyis a férfi és a nő együttese.

3.521. Kāšy. *šiš* 'kötőtű, küllő, amivel eszik a *tutmāž*-t' ~ magy. *sas*, *csúcs*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ši-*: abszolút szótő + *-š*: képző.

Ennek az evőeszköznek a lényege az, hogy a vége hegyes. Rokona a csuv. *šěš* 'kés', *šāl* 'szel, vág, kaszál', vö.: MK. *jūli*, kum. *jūli* 'borotválni, vágni', polov. *jūlügüč*, balk. *zūlgüč*, azerb. *ūlgüč* 'borotva'. (JEGOROV 1964) < csuv. *šě-*: abszolút szótő + *-šē*: képző, *šā-* + *-l*, MK. *jū-* + *-li*, kum. *jū-* + *-lū*.

A szó megvan a földrajzi nevekben is, a közsókban pedig a hegyes, az elváló, a csúcsosodó jelentésű szavakban, a disznó nevében, amely a hosszú, hegyes szőréről kaphatta a nevét, vö.:

Sysna varě f. Ašm.XI.120.: csuv. *Sysna varě*, patak, szakadék neve, NAP:-, Ar:-.

< csuv. *Sysna*

+ *varě* ← csuv. *var* 'árok, patak'

+ csuv. *-ě*: birtokos személyjel.

Maga a név a forrásnak az árkára, a forrásnak a medrére utal. A folyó forrás felőli szakaszának a 'keskeny, sarjadzó, túske' formájú tulajdonsága maradt fenn a köznyelvben, így a csuv. **sysna** 'disznó' jelentésű szóban, ahol az állat a vékony tüskés szőréről vagy a hegyes fogáról kapta az elnevezést, az or. **sosna** 'fenyő' pedig a tüleveléről. A szócsaládba tartozik a man. **sos** 'patak', oszm. **šīs** (*et*) 'nyársonst', ld. or., magy. **saslik** 'ua.', oszm. **šīse** 'palack', **šīšme** 'daganat', magy. **csúcs** 'valaminek a hegye, hegyes vége'stb. Körültekintő vizsgálatra van tehát szükség ahhoz, hogy helyesen állapítsuk meg, hogy a földrajzi névnek mely szó szolgálhatott alapul.

A Volga-Urál vidékén található földrajzi nevekben szereplő *Sos, Sis, Sys, ssas, Sas, Sus, Sösö* formák közös etimológiájúak, egymásnak alakváltozatai. Az orosz használatú *Sos* alapjául a mansi *sos* 'patak' szó szolgált. A komi *Sos'jaju* orosz *Sos'ja* ← *Soseju* használatú párhuzamos nevekből kiolvasható, hogy az or. *Sos'ja* a komi *Sos'jaju* névnek a *Sos'ja* elemével tartozik össze, az orosz *Soseju* pedig a komi *Sos'jaju* formának az átvétele. A komi használatú névnek alapul azonban nem komi szavak szolgáltak. A három szóból álló névnek csak az utolsó eleme a *ju* 'folyó' szó való a komiból. A második tag a *ja* 'folyó' a hanti és mansi nyelvekben használatos. Az orosz *Soseju* változatban azonban ennek –*e* felel meg, amelynek az a magyarázata, hogy itt nem a *ja*, hanem ennek a *je* változata az alapja. Az első tag pedig a mansi *sos* 'patak' szóval tartozik össze. A csuvas *ssas* forma kettőzött mássalhangzója a zöngétlen ejtést jelzi írásban. A szó mocsár jelentése arra utal, hogy folyóelágazásnál, folyó, patak, víz mentén a mocsár gyakori, természetes jelenség. A *Sos* magyarázatához is sok példánk van, vele a *Sis* és a *Sysna Sys-* töve összetartozik. A csuvas *sysna* 'disznó' szónak annyi köze van a névhez, hogy a disznó a vékony sertéjéről, tüskés szőréről kapta az elnevezést, a patak pedig valójában mint forrásfolyó, elágazó víz az elágazásra jellemző keskeny, hegyes, elváló folyó formájáról.

A Kāšy. *šiš* rokona a magy. *sas*(szeg) 'elágazó szeg'. A *sas* előtagja bár nem –sz, hanem –s mássalhangzókat tartalmaz, de etimológiailag ez is idetartozik, amely valójában olyan kétszárú szeg, amelynek a szára széthajtható.

A szónak a *sas* madárnevünk is rokona, amely kaphatta az elnevezést a csőréről, de az éles karmairól vagy akár az éles látásáról is. A magy. *sas* (*šas*) rokona a Kāšy. *sas* 'sas'.

Szerkezeti felépítésük: magy. *sa-* abszolút szótő + *-s*: képző, Kāšy. *sa-* + *-s*. A TESz szerint a magy. *sas* 'egy fajta ragadozó madár, oszlop, bevéselt gerenda, sasszeg, horog, köröm, hasíték, bemetszés'. Bizonytalan eredetű. Talán ősi örökség a finnugor korból, vö.: zürj. *šuz* '(füles) bagoly', lp. *cisku* 'súlyom', *cicka* 'karvaly'. (TESz) < magy. *sa-* + *-s*, zürj. *šu-* + *-ž*, lp. *ci-* + *-sku*, *ci-* + *-cka*. A finnugor nyelvi eredet nem igazolt, ám az adatok idetartoznak. A fenti *-l-* párhuzama itt az *-š-*, mindkettőnek (*-l-*, *-š-*) *-t-* az eredeti, kiinduló mássalhangzója ugyanúgy, mint a szókezdőnek. Ez a *t-* Kāšyari adatában (vö.: Kāšy. *aqilla*) elenyészett (*t* > *δ* > *w* > *V* > *θ*), a magy. *sas* szóban *t* > *č* > *š*- változás következett be.

Látható, hogy ezt vagy hasonló megnevezést viselnek nemcsak a madarak, vö.: magy. *sas*(szeg) 'elágazó szeg', oszm. *šeše* 'doboz, palack' stb. A magy. *sas* nem lehet finnugor eredetű.

A magyar *sasszeg sas* előtagja bár nem –sz (*-s*), hanem –s (*-š*) mássalhangzókat tartalmaz, de etimológiailag ez is idetartozik, amely valójában olyan kétszárú szeg, amelynek a szára széthajtható.

Az 'elágazó' jelentésű szónak van a földrajzi nevekben és a közszókban szókezdő mássalhangzó nélküli változata is, vö.:

Asylykül t. TB.26.: bask. *Asylykül* / *Karatabyn küle* / *Jer Upkan* / *Jer Batkan* / *Ajyrkül* or. *Asylykul'* Davl. tó.

< bask. *Asylykül* < *Asyly* < *Asy* ← 1. bask. *asy* 'keserű, sós'
2. *asa* 'elágazás'

+ *-ly*: képző

+ *kül* ← bask. *kül* 'tó'.

bask. *Karatabyn* < *Kara* ← bask. *kara* 'fekete'
+ *tabyn*

+ *küle* ← bask. *kül* 'tó'
+ -e: birtokos személyjel.

Jer

+ *Upkan*

Jer

+ *Batkan*

Ajyrkül < *Ajyr* ← bask. *auyr, ajyr* 'folyó elágazása, mellékfolyó, patak'
+ *kül* 'tó'

or. *Asylykul'* ← bask. *Asylykül*.

Az 'elágazó' jelentést megerősíti a névnek az *Ajyrkül* változata is.

A magy. **ás**zok(fa) valójában 'elágazó, másképpen ágasfa', idetartozik, a szókezdő mássalhangzó eredeti *t-* volt, amely eltűnt. Ezek az alakváltozatok sok tovább képzett szónak szolgáltak alapul, vö.: oszm. *asmak* (< *as-*: relatív szótő + *-mak*: főnévi igenév képző) 'felakasztani', *askı* 'akasztó', *asıl* alap, eredet'. A szó örzi azt, hogy az elágazás csúcsában van az alap, az eredet helye. A csúcspont tehát maga a mag, az eredet. Ugyanakkor az oszmán példák is igazolják, hogy eredetileg nómen-verbum volt a szó.

A magy. *sás* az alakjáról, a jellemző hegyes, éles leveléről kapta az elnevezést. A TESz szerint a magy. **sás** 'nedves réteken, mocsarakban tenyésző, rendszerint magas, háromlú vagy hengeres szárú, a palkafélék családjába tartozó növény, a gabonafélék levele'. Ismeretlen eredetű. Vö.: szb.-hv. *šáš*, szln. *šáš*, cseh *šaší*, szlk. *šášie*, *šáš*, ukr. Kárp. *šaš* 'sás'. (TESz) < magy. *sá-*: abszolút szótő + *-s*: képző, szb.-hv. *šā-* + *-š*, szln. *šā-* + *-š*, cseh *ša-* + *-ší*, szlk. *šā-* + *-šie*, *šā-* + *-š*, ukr. Kárp. *ša-* + *-š*.

Idetartozik a törökség számos szava, vö.: csuv. *šaskā* 'szigony', alt. *saskys*, sor *šašky* 'szigony', kirg. *šiš* 'hegyes végű tárgy, nyárs', tuv. *šiš* 'éles, nyárs, kis szarv, hegyes végű pálca'. Vö.: sor *šaš*, alt. *sas* 'vágni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ša-*: abszolút szótő + *-škā*: képző, alt. *sa-* + *-skys*, sor *ša-* + *-šky*, kirg. *ši-* + *-š*, tuv. *ši-* + *-š*, sor *ša-* + *-š*, alt. *sa-* + *-s*.

Az or. **šašlyk** (*šaš-*: relatív szótő + *-lyk*: képző) szó a törökből való, relatív töve 'nyárs' jelentésű. A *šašlyk* jelentése 'nyárssal ellátott'. Rokona a csuv. *šěš* 'kés' is (< *šě-*: abszolút szótő + *-šě*: képző).

Alakváltozatuk a magy. **csúcs**, amely a TESz szerint 'valaminek a hegye, valaminek a legmagasabb kiálló része, dudor, csúcspont, gúla, valaminek a kinyúló része, valaminek a csücske'. Valószínűleg ősi hangfestő szó a finnugor korból, vö.: mdE. *t's'ot's'aña* 'csúcs, tető, hegyes, éles'. (TESz) < magy. *csú-*: abszolút szótő + *-cs*: képző.

A szócikk írója csak a mordvinból hozott adatokat és erre alapozta a magyar szó finnugor eredetét helytelenül.

A szó teljesebb formája a magy. **csücsök**, amely a TESz szócikk írója szerint 'valaminek a kihegyesedő, elnyúló vége, valaminek, főleg szögletes tárgynak a sarka', csúcs 'csúcs, kis csúcs, csücsök, a korsó szájának kiálló része'. Hangrendi átcsapással keletkezett szócsalád. (TESz) < magy. *csü-*: abszolút szótő + *-csök*: képző.

Az alakja és a funkciója egyaránt motiválta a magy. **csecs** elnevezését, hiszen nemcsak kidudorodó alakú, hanem a folyadék forrásának a helye is egyben. A szó a TESz szerint 'emlő, tőgy, állati emlő, korsó előrenyúló kifolyója, a korsó fülén lévő, mellbimbó formájú dudor, amelyen keresztül inni lehet a korsóból.' Gyermeeknyelvi szó, vagy ősi örökség a finnugor korból, vagy a

magyar nyelv külön életében keletkezett. Vö.: *t's'üt's'ü* 'tej, illetőleg anya (a gyermeknyelvben), csecs', osztj. *t'üt'i* 'mellbimbó', cser. *tseze* 'csecs, mell', lp. *čič'že* 'ua.', ld. még. ném. *Zitze* 'mellbimbó', blg. *cíci* 'csecs', cseh *cec*, *cecek* 'mellbimbó', magy. *cici* 'ua.'. (TESz) < magy. *cse-*: abszolút szótó + *-cs*: képző, *t's'ü* + *-t's'ü*, osztj. *t'ü* + *-t'i*, cser. *tse-* + *-ze*, lp. *či-* + *-ž'že*, ném. *Zi-* + *-tze*, blg. *cí-* + *-cí*, cseh *ce-* + *-c*, *ce-* + *-cek*, magy. *ci-* + *-ci*.

Ez adta az alapot a *csecses korsó* megnevezésének is. Számos, további szó tartozik ide, amely a kidudorodó alakjáról kapta a nevét, vö.: magy. *csécs* 'kanyaró, himlő, kiütés'. Ismeretlen eredetű. (TESz).⁷⁵

A megnevezésekhez a mintát a forrásfolyó adta nemcsak ezeknek a közsóknak és még sok további társuknak, hanem a *csuvas* népnévnek is. (CZEGLÉDI 2012)

3.522. Kāšγ. *kak* 'szelet, cikk(ely), kis darab' ~ magy. *kákó*.

Eleink gondolkodása szerint egy cikkely nem más, mint egy csúcsban végződő szelet valami. Ehhez hasonló az elágazó folyó, az elágazó faág, amelyből kákó, kankó készíthető. Az ilyen hegyes, csúcsos szerszámok és az ilyen alakú szerszámokkal végzett cselekvés megnevezése is beletartozik a szócsaládba.

A Kāšγ. *kak* teljesebb alakja a magy. *kankó* 'horog, kampósbót, horog alakú vágóeszköz, szecskavágó, mankó'. Származékszó. Alapszava annak a szócsaládnak eredetileg feltehetően 'görbe, hajlott, görbül, hajlik' jelentésű alapszavával azonos, amelybe legközvetlenebbül a kankalék és kankalin is beletartozik. (TESz) < *ka-*: abszolút szótó + *-nkó*: képző.

A szónak alakváltozata a magy. *kákó*, amelyben eltűnt a nazális -n-.

Kāšγ. *kak* szóval összetartozik az abszolút szótó, valójában az első relatív szótó, vö.: csag. *kakalmak* 'üttetik, veretik, löketik'. < csag. *kakal-*: relatív szótó (< *kaka-*: abszolút szótó + *-l-*: ige képző) + *-mak*: főnévi igenév képző.

Ld. még csag. *kakturmak* 'valakivel üttetni, veretni' < csag. *kak-*: abszolút szótó + *-tur-*: képző + *-mak*: főnévi igenév képző.

Az abszolút szótóval a magy. *kákó*, a *-tur-* képzővel a magy. *törvény tör-* töve tartozik össze. Az utasítást, a parancsot tartalmazza.

A szócsalád tagja a csag. *kakšal* 'egy törzs vagy nemzetség neve' < *kak-*: abszolút szótó + *-ša-* + *-l*. Lényeges, hogy egy nemzetségnek minden tagja közös forrásból, magból való.

Az abszolút szótó a magy. *kákó* szóval és a csuv. *kāk* 'gyökér, alap, nemzetség', Kāšγ., azerb., türkm., oszm., tuv. *kök* 'gyökér', csag. *kök* 'gyökér, alap, kezdet' (JEGOROV 1964) tartozik össze. A törzs vagy nemzetség névnek az a lényege, hogy maga a megnevezés, a szó jelentéstartalmában és szerkezeti felépítésében is igazolja a gyökérhez, az őshöz való tartozást.

Szintén idetartozik a csag. *kakšilmak* 'meg-vagy elszáradni, száradt lenni annyira, hogy hasad vagy megrepedezik' < *kakšil-*: relatív szótó (< *kakši-*: relatív szótó + *-l-*: ige képző) + *-mak*: főnévi igenév képző.

⁷⁵ Hozzáteesszük, hogy a miska kancsó ugyanezt jelenti, vagyis csecses korsó, hiszen a miska és a komi *mos* 'forrás' közös etimológiájú szó.

Ami pedig hasad, abból kétágú lesz, innen ered a magy. *két*, *kettő* számnév és a nyelvi megfelelők. Ez a gondolkodásmód igen lényeges a kettő és az iker számnevek megfejtésénél.

A csag. *kak*- abszolút szótó a magy. *kákó* alakjával tartozik össze, jelzi a hasadást, amely szintén egyfajta elágazás.

3.523. Kāšγ. *kak* 'kis tó' ~ magy. *kákó*.

A két szó úgy függhet össze, hogy mindkettőben benne van a forrás jelentés. Ráadásul az ilyen kis tó gyakran elágazó tó volt.

3.524. Kāšγ. *kuk* 'gyökér, eredet' ~ magy. *kákó*.

Rokona a csuv. *kāk* 'gyökér, alap, törzs', MK., tefs. XII-XIII. sz., azerb., türkm., oszm., tuv. *kök*, AFT. *gög* 'gyökér', csag. *kök* 'gyökér, alap, kezdet'. (JEGOROV 1964)

A magy. *kákó* 'kampó' nincs meg a TESz-ben. < *ká*:- abszolút szótó + *-kó*: képző. A magy. *kankó* is idetartozik, amely a TESz 'horog, kampósbot, horog alakú vágóeszköz, szecskavágó, mankó'. Származékszó. Alapszava annak a szócsaládnak eredetileg feltehetően 'görbe, hajlott, görbül, hajlik' jelentésű alapszavával azonos, amelybe legközvetlenebbül a *kankalék* és *kankalin* is beletartozik. (TESz) < *ka*:- abszolút szótó + *-nkó*: képző.

A csuvas *kāk*, *kuk* és a magyar *kákó*, *kankó* egymásnak alakváltozatai lehetnek, hiszen mindegyik az elágazást, a kiindulási pontot jelöli. Máris jelentkezett a szó belseji *-k-* előtt egy nazális, amelyiknek *-t-* volt a végső eredete. Úgy tűnik, hogy a magy. *kákó* (< *ká*- + *-kó*) szónak a második eleme *k-* kezdetű, a *kankó* (< *ka* + *-nkó*) szónak pedig *n-*, és a *kunkor* (< *kunko* + *-r*) szó *kunko*-tövével mutat szerkezeti összefüggést. A *kankó* szónak van *gamó* (< *ga* + *-mó*) változata is, ahol a képző a *kumma* szavunk *-ma* képzőjével tartozik össze. A *kumma* *kum*- töve **kun*- lehetett, s az *-m* hasonulás eredménye. Eszerint a *kun*- szótó a *kákó* *ká*-, a *kankó* *ka*-, a *gamó* *ga*- tövével függ össze. A magy. *kunkor* rokona a csuv. *kākar* (< *kāka* + *-r*) 'mell' szónak, amelyet az orosz is őriz az or. *grud'* (< *gru*:- relatív szótó (< *g*:- abszolút szótó + *-ru*:- képző) + *-d'*) 'mell szóban' s az or. *kora* (< *ko*- + *-ra*) 'gyökér' is idetartozik.

3.525. Kāšγ. *kim* 'ki' ~ magy. *ki*.

Rokona a csuv. *kam* 'ki', MK., azerb., türkm., oszm., ujb., kirg., kazak, k.kalp., nog. *kim*, alt., hak., tat., bask. *kem*, tuv. *kym*, AFT. *ken* 'ki', mong. *xen* 'ki'. (JEGOROV 1964)

AKāšγ. *kim* 'ki' rokona a mong. *k'en* 'ki', a magy. *ki?* kérdő névmás. Többes számban a mong. *ke-d* 'kik' *-d* többes jelet használ, a magyarban pedig ezzel szemben *-k* többes jel használatos. A *ki?* kérdőnévmásnak alapul 'mag, gyökér' jelentésű szó szolgált.

Idetartozik az előtagja az or. *kto* 'ki' (< *k* 'ki' + *to* 'az') kérdőnévmásnak.

A Dat. raggal ellátott változat töve is idetartozik, vö.: or. *komu* 'kinek?' < *kom*- 'ki' + *-u*: Dat. rag,

A TESz szerint a magy. *ki* 'kicsoda, mely személy, aki, amelyik, amely, ami, valamely, valaki, mi, micsoda'. Ősi örökség a finnugor esetleg az uráli korból, vö.: zürj. *kin* 'ki?', votj. *kin* 'ki? aki, kicsoda, micsoda, mely', cser. *kū* 'ki?', mdE.M. *ki*, E. *kije*, M. *kije* 'ki, valaki', fi. *ken* 'ki?', észt *kes* 'ki', lp. *gī* 'ki, mely, melyik', vö. még szam. jur. *ša* 'mi', jeny. *sio*, *sie* 'ki', tvg. *sele* 'ua.', kam. *šendi*,

šinde 'ua.'. (TESz)

A szócikk írója többszörösen tévedett, mert egyrészt a magyar szó finnugor eredete nem igazolt, másrészt azért, mert etimológiailag nem ide tartozó példákat is hozott, vö.: sham. jur. *ša* 'mi', jeny. *sio*, *sie* 'ki', tv. *sele* 'ua.', kam. *šendi*, *šinde* 'ua.'. Ezeknek a szókezdője eredeti *t*-fejléménye és semmi köze a *k*-szókezdőhöz. Rokona azonban a törökségben meglévő alakoknak, vö.: oszm. *šu* 'ez' stb.

3.526 Kāšy. *bukuk* 'virágbimbó' ~ magy. *bog*.

Jelentésében a lényege a bog, csomó, a szó hangalakja pedig korábbi teljesebb bVtkVk forma lehetett.

Alakváltozata a csuv. *papak* 'bimbó, a növény szeme, pupilla', azerb., csag., bask., tat. *bebek*, türkm. *bebenek*, oszm. *közbebegi*, azerb. *göz bebeji*, tat., bask. *küz bebege* 'pupilla'. Vö.: csuv. *papak*, azerb. *bebe*, oszm. *bebek*, türkm. *bebek*, tat. *bebej* 'gyerek, kis gyerek, baba', bask. *bebek* 'magzat, embrió, csira'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pa*:- abszolút szótő + *-pak*: képző, azerb., csag., bask., tat. *be*- + *-bek*, türkm. *bebe*:- relatív szótő + *-nek*: képző, csuv. *pa*- + *-pak*, azerb. *be*- + *-be*, oszm. *be*- + *-bek*, türkm. *be*- + *-bek*, tat. *be*- + *-bej*, bask. *be*- + *-bek*.

Rokonuk a magy. *bincsó*, *bimbó*, *bingyó*, *bincsök*, *bindzsók* 'csimbók, bogyó, apró, kifejtetlen gyümölcs, bibircsök'. Valószínűleg szóhasadás eredménye, a bimbó elkülönült változata. (TESz) < *bin*:- abszolút szótő + *-csó*: képző, *bim*- + *-bó*, *bin*- + *-gyó*, *bin*- + *-csók*, *bin*- + *-dzsók*.

Alakváltozatuk a magy. *bab* 'lóbab, közönséges bab'. Szláv eredetű, vö.: blg. *bob*, or. *bob* 'bab'. (TESz) < *ba*:- abszolút szótő + *-b*: képző.

A magyar szó szláv eredete nem igazolt.

Idetartozik a magy. *báb* 'kislány, játékbaba, ember alakú tárgy, rovarok bábja, matring, divatbáb, akarat nélküli ember, pupilla, a szövőszék egy része'. Gyermeeknyelvi eredetű. (TESz) < *bá*:- abszolút szótő + *-b*: képző.

Etimológiailag idetartozik a magy. *baba* 'kisgyermek, csecsemő, nő, játékbaba, valakinek a kedvese, farsangi álarcos szereplő, a szövőszék egy része, különböző takácseszközök része, bekötött ujj'. Gyermeeknyelvi eredetű. (TESz) < *ba*:- abszolút szótő + *-ba*: képző.

Végül ide kötődik a magy. *bába* 'vénasszony, szülésznő, nagyanya, boszorkány'. Szláv eredetű, vö.: óe.szl. *baba* 'dajka', blg. *bába* 'nagymama, vénasszony, szülésznő, javasasszony', or. *bába* 'parasztasszony, feleség, fehérszínű, nagymama, szülésznő'. (TESz) < *bá*:- abszolút szótő + *-ba*: képző.

A magyar szó szláv eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak. A magyar *bába asszony* a baba születését segíti elő, ezért a bábaasszony másképpen 'szülő asszony'.

3.527. Kāšy. *takuk* 'tyúk' ~ magy. *tyúk*.

Rokona az ojr. *taka*, *taxia* 'tyúk', K-mong. *tak'iya*, *tak'iâ*, *tak'ya* a magy. *tyúk*, nyj. *tik* és a *tojó* megfelelője. Idetartozik a *tojik* ige is. A magy. *tyúk*, *tik* a TESz szerint 'egyfajta házi szárnyas, ennek nőténye, ki nem pattogatott kukorica', ótörök eredetű. (TESz)

Ez azt jelenti, hogy a szó a magyarban ótörökből való átvétel, azonban ez nem fogadható el. A

magyar, a mongol és a török adatok közös gyökérhez vezetnek, a szkítákhoz és a hunokhoz. Vö.: csuv. *čăxă, čăx* 'tyúk', ÓT. *takug*, MK. *takyk*, ujj. *toxu*, Zamahš. *taki'a*, Ibn. Muxanna *dakuk* (mong.), üzb. *tovuq*, kirg. *took*, bask. *tauyk*, kaz. *tauyk*, tat. *tavyk*, oszm. *tavuk*, ojr. *takaa*, karacs. *tauk*, tuv. *dagaa*, azerb. *tojug* 'tyúk', vö.: mong. *taxia(n)*, burj.-mong. *taxjaa* 'tyúk', ere *taxjaa* 'kakas'. (JEGOROV 1964)

Az adatok közt figyelemre méltó a burj.-mong. *ere taxjaa* 'kakas' szó, amely arra utal, hogy a *taxjaa* szónak nem érezték a lényegét, amely csak a nő sajátja. Így fordulhat elő, hogy a kakast 'férfi tyúknak, férfi tojónak' fogták fel.

3.528. Kāšy. *sakak* 'áll' ~ magy. *szeg*.

Abból kell kiindulni, hogy az áll az arcnak a csúcsban végződő része, azaz éles formát mutató alak. A szókezdő *s-* eredeti *t-* fejleménye, amely a magyarban és más rokon nyelvben, így pl. a mongolban is eltűnt bizonyos szavakban.

A Kāšy. *sakak* 'áll' rokona a csuv. *janax* 'áll, állkapocs', MK. *eŋek*, Zamahš. *engek*, csag. *engek*, üzb. *engak*, ujj. *iŋek*, oszm. *enek*, türkm. *eŋek* 'áll, állkapocs', tat. *janak* 'állkapocs, szárfa, ménfa', ujj. *janak*, oszm. *janak*, Zamahš. *jankak*, MNH. *jeŋak*, azerb. *janak*, jak. *synax* 'arc, pofa', vö.: perzsa *hänäk* 'alsó állkapocs, szájüreg, szájpadlás', mong. *čančig* 'halánték'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ja-*: abszolút szótő + *-nax*: képző, MK. *e-* + *-ŋek*, Zamahš. *e-* + *-ngek*, csag. *e-* + *-ngek*, üzb. *e-* + *-ngak*, ujj. *i-* + *-ŋek*, oszm. *e-* + *-nek*, türkm. *e-* + *-ŋek*. tat. *ja-* + *-ŋak*. ujj. *ja-* + *-ŋak*, oszm. *ja-* + *-nak*, Zamahš. *ja-* + *-nkak*, MNH. *je-* + *-ŋak*, azerb. *ja-* + *-nak*, jak. *sy-* + *-ŋax*, perzsa *hā-* + *-näk*, mong. *čan-*: relatív szótő (< *ča-*: abszolút szótő + *-n-*: képző) + *-čig*: képző.

A fenti adatok a magy. *szeg* szóval tartoznak össze. A magy. *áll* szó *ál-* tövében az *él* szavunk van meg. A megnevezést a hegyes, kiálló alakjáról kapta.

3.529. Kāšy. *tir* 'mond' ~ magy. *terefere*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ti-*: abszolút szótő + *-r-*: képző.

Abból kell kiindulni, hogy a víz folyása közben hangot ad, úgy is mondhatnánk, hogy beszél, azaz hírt ad magáról. Ennek a mintájára ad hangot az ember - kezdetben utánozva a víz hangját - így idővel kialakul az emberi beszéd. Amint a víz folyik, vö.: oszm. *dere* 'völgy', magy. *Dera* patak, *Túr* 'folyó neve' stb.

Összetartozik vele a csuv. *te* 'beszélni, mondani', KB. *ta*, tefs. XII-XIII. sz., Zamahš., alt. *te*, MK., s.ujg. *ti*, ujj. *de*, azerb., oszm. tat., gag., üzb., ojr., kazak, nog., k.kalp., kum. *de*, tuv. *de*, di, kirg. *dej*, türkm. *dij*, jak. *die* 'mondani, beszélni'. (JEGOROV 1964)

Rokona az oszm. *söz* 'szó' és társai.

Idetartozik a magy. *terefere*, a *tereferél* és a *trécsel* töve. A TESz a magy. *terefere*, *tereferél*, *tereferéz* szavakat hangutánzó eredetűnek tartja. (TESz) < magy. *tere* (< *te-*: abszolút szótő + *-re*: képző) + *fe-* + *-re*, *tere-*: relatív szótő + *feré-*: relatív szótő + *-l-*: képző, *tere-*: relatív szótő + *-feré-*: relatív szótő + *z*: képző.

A TESz a magy. *trécsel* igét vitatott eredetűnek tartja. (TESz) < *tré-*: relatív szótő + *-cse-*: képző

+ -l/: igeképző.

Idetartozik az ol. *parole* 'beszéd' *paro-* relatív szótöve.

3.530. Kāšγ. *žakuk* 'kalapács' ~ magy. *tám*(pont).

Kezdetben *ütő* szerszámnak olyan faág volt alkalmas, amelynek a végén bunkó volt. Az ilyen ütő szerszám a kalapács ma is ilyen szerkezetű. Őseink a természetből olyan faágat vettek, amelynek a végén büttyök, bunkó volt és ez szolgált kalapács gyanánt.

Ennek a szerszámnak a neve megvan közszóként a csuvasban és számos török nyelvben, vö.: csuv. *tukmak* 'súlykoló, mozsártörő, mozsárütő, fakalapács', AFT. *tukmak* 'súlyok, fakalapács', ujjg., oszm., gag., türkm., *tokmak*, alt. *tokpak*, *topkok*, ojr. *tokpok*, hak. *toxpax*, tuv. *dokpak*, üzb. *tukmok*, azerb. *toxmag*, bask., tat. *tukmak*, kirg. *tokmok*, kazak, k.kalp. *tokpak* 'súlyok, fakalapács', azon kívül az ujjg., tuv., hak. nyelvekben 'tölgy', az üzbégben 'buzogány, a hatalmat jelképező jogar, bot, kormánypálca'. A szavak hangutánzó eredetűek, a csuv. *tukmak* 'farkas' jelentésben is használatos a tiltott *kaškär* helyett (a farkas farka fakalapácsra hasonlít). (JEGOROV 1964)

Rokona a csuv. *čyx* 'beverni, mértéktelenül enni', azerb. *tyx*, kirg. *tyx*, tat., bask. *tygyn* 'enni, megcsömörleni', AFT., kirg., k.kalp. *tyk* 'beverni', mong. *čixex* 'beverni'. (JEGOROV 1964)

Alaki hasonlóság miatt nevezték meg ezzel a szóval a súlykolót, a mozsártörőt, a mozsárütőt, a fakalapácsot, a buzogányt, funkciója miatt pedig a jogart, botot, kormánypalcát, ugyanakkor ez utóbbi tárgyak alakilag is hasonlóságot mutatnak. Eleink tudták, hogy a forrás, a mag meghatározza a víz, a növény, az állat és az ember, egyszóval az élőlények további sorsát, más szóval irányítja, uralja az egész életüket. Innen van a jogar, a bot, a kormánypálca jelentés. Ez a magyarázata annak is, hogy a csuvasban a *kaškär* helyett a *tukmak* megnevezést használják bizonyos esetekben. Ilyen gondolkodással magyarázható az is, hogy a farkas szent állata egyes népeknek.

A víz mintájára az életben sok mindent neveztek el, így tartozik a szó családjába a csuv. *tukmak*. Ennek a szónak és társainak a rokona még a magyar *támpont*, *támaszkodik* *tám-* töve, a Kāšγarinál szereplő *tam* 'vízcsepp, csepp víz' jelentésű szó s a magyarban számos földrajzi név és személynév (CZEGLÉDI 2010).

Ez onnan van, hogy a faágon lévő bunkó egyben a csira, a hajtás, az elágazás helye. Az új élet születésének a helye maga a forrás, a mag, ez pedig a legerősebb, stb.

3.531. Kāšγ. *žakik* 'a kisfiú nemi szerve' ~ magy. *csök*.

Alakváltozata a magy. *csök* 'nagyobb hím állatnak, főleg a bikának hím vesszeje'. Török, közelebbről talán kun-besenyő eredetű, vö.: oszm. *çök*, tat. *čük*, *čügey*, csuv. *čěkě* 'hím vessző'. (TESz)

Idetartozik a magy. *biga* 'kisfiú nemi szerve', nincs meg a TESz-ben.

3.532. Kāšγ. *tulgāk* 'női fülbevaló' ~ magy. *fül*.

Lényeges az, hogy a fülkagyló kerek forma, a hallójáratok pedig kanyargósak, tekervényesek, csiga alakúak. Az elnevezést az ilyen alakjáról kapta a fül. Hasonlóan kör vagy félkör alakú az edénynek a füle stb.

A Kāšγ. *tulgāk* tövében benne van a magy. *fül*, amelynek a kezdő mássalhangzója eredeti t-

fejleménye. Vö.: magy. **fül** 'hallószerv, a hallószerv külső része, fülkagyló, valamely tárgynak fülkagylószerűen kiálló része, fogója, fülke, vakablak, könyv fedőlapjának behajtott része'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *pil* 'fül', osztj. *päl* 'fül, fogantyú'. (TESz) < *fü-*: abszolút szótő + *-l*: képző.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak.

3.533. Kāšy. **jalāvaz** 'Allah követe' ~ magy. **út**.

Szerkezeti felépítése: *jalāva-*: relatív szótő + *-z*: foglalkozásnév képző.

Ld. még: Kāšy. **jalāvar** 'a cár követe' < *jalāva-*: relatív szótő + *-r*: foglalkozásnév képző.

A követ foglalkozása az úthoz kötődik, ezért a szó relatív töve a *jalāva-* az 'út' jelentésű szóval tartozik össze. Az első út a víz útja volt, ez pedig a víz medre, a folyómeder, ahol a víz járt. Ennek a mintájára nevezték el az ember útját, ahol az ember járt s a megnevezéshez is a folyóvíz, a folyómeder adta az alapot.

Természetes, hogy a Kāšy. *jalāva-* relatív szótővel összetartozik a csuv. **śul** 'út', ÓT., KB., Zamahš., azerb., oszm., gag., nog. *jol*, üzb. *jul*, bask., tat. *jul*, türkm., kum. *jol*, kirg., kazak, k.kalp. *žol*, ojr. *d'ol*, karacs. *džol*, jak. *suol*, tuv., hak., sor *čol* 'út', üzb. *julbošči* 'vezető', kum. *jolbašči* 'vezető', vö.: mong. *zol* 'út, boldogság, siker'. (EGOROV 1964) < csuv. *śu-*: abszolút szótő + *-l*: képző, ÓT., KB., Zamahš., azerb., oszm., gag., nog. *jo-* + *-l*, üzb. *ju-* + *-l*, bask., tat. *ju-* + *-l*, türkm., kum. *jo-* + *-l*, kirg., kazak, k.kalp. *žo-* + *-l*, ojr. *d'o-* + *-l*, karacs. *džo-* + *-l*, jak. *suo-* + *-l*, tuv., hak., sor *čo-* + *-l*, kum. *jol-*: relatív szótő 'út' + *bašči* (< *baš-*: relatív szótő + *-či*: foglalkozásnév képző) 'főnök', vö.: mong. *zo-*: abszolút szótő + *-l*: képző.

A földrajzi nevekben számos idetartozó adat van, vö.:

Alku kassi h. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Alku kassi*, **Čulaś, Šulavāś** or. *Algu-kasy* A.

< csuv. *Alku*

+ *kassi* ← csuv. *kasā* 'falu'

+ *-i*: birtokos személyjel,

Čulaś < *Čula*

+ *ś*

Šulavāś < *Šulavā*

+ *ś*

or. *Algu* ← csuv. *Alku*

+ *kasy* ← csuv. *kassi*.

Šulav vārmaně d. Ašm.: -, NAP.: -, Ar.: csuv. *Šulav vārmaně* A.

< csuv. *Šulav* < *Šu*

+ *lav*

+ *vārmaně* ← csuv. *vārman* 'erdő'

+ *-ě*: birtokos személyjel.

Rokona a magy. **út** 'a közlekedés számára létesített sáv, útvonal, pálya, lehetőség valaminek elérésére, megoldására, a cselekvés, viselkedés normától megszabott irányvonala, rendje, utazás, alkalom, körülmény'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *aht* 'vízfolyás, összekötő csatorna', *axt*, *ēkt* 'vízi út (két tó között), lefolyás (tóból folyóba)', osztj. *ōyet*, *ūyet* 'földszoros (két víz között)', szam. jur. *ḡu*, *ḡut* 'út, nyom', jeny. *u*, *urī* 'út', szelk. *wāt*, *watta* 'ua.', *wuette* 'ua.', 'nyom', kam. *ād'zi*,

a'de, àt'si 'út, csapás, lábnyom'. (TESz)

Alakváltozata az or. *doroga* 'út'. Ez azért is lehetséges, mert a szókezdő mássalhangzó eredeti *t*-v volt, ennek a fejleményei a Kász. *j-*, csuv. *ś-*, magy. *0-*, or. *d-* stb.

Idetartozik a magy. *nút* szó, amely vékony kis vájatot jelent, nincs meg a TESz-ben, jelentése 'horony, legtöbbször vezetékek számára', német szó (BAKOS 1989).

A mansi *ū* 'víz folyama' szónak előzménye *āw* 'víz folyama' volt, a jenyiszeji szamojéd *ú* 'út' szava a magyar *út* (< *ú*: abszolút szótő + *-t*: képző) szóval rokon. A *-t* a képző kezdő, egyben a kiinduló mássalhangzója, amely *-t* > *-δ* > *-w* > *-V* > *-0* változásokon keresztül tűnt el. A hosszú magánhangzó elvileg lehetne ennek a nyoma is, de a magyarázatot másutt kell keresni, hiszen pl. maga az *út* szó már hosszú magánhangzót tartalmaz. Ennek pedig az a magyarázata, hogy a magy. *út* (< *ú* + *-t*) szónak mind az első, mind a második eleme teljesebb volt korábban. Vagyis a magy. *út* (< *ú*: abszolút szótő + *-t*: képző) elemeire bontásakor világos, hogy az *ú* hosszúsága az abszolút szótő változásának az eredménye. A *-t* pedig a képző kezdő mássalhangzója, amely további szavakban is megmaradt, vö.: man. *axt* (< *ax*: szótő + *-t*: képző) 'folyam', *ah* (< *ah*: szótő + *-t*: képző) 'vízfolyás', *ekt* (< *ek*: szótő + *-t*: képző) 'vizi út, lefolyás a tóból a folyóba'. A szótővel összetartozik a tat. *agu* 'folyás', sőt a lat. *aqua* 'víz' szó töve is. A *-t* képző fejleményeit is örzik a nyelvek, vö.: man. *aw-* (< *a*: szótő + *-w*: képző) 'víz folyama'.

A 'követ' jelentésű szavak úgy keletkeztek, hogy az *út* főnevet foglalkozásnév képzővel látták el.

3.534. Kász. *turkāk* 'köteg, tekercs' ~ magy. *tűr*.

Szerkezeti felépítése: Kász. *tu-*: abszolút szótő + *-rkāk*: képző.

Rokona a csuv. *tavār* 'kifordítani (a subát), megfordítani, feltűrni (ruhaujjat), megfordítani (szénát), visszatérni', tefs. XII-XIII. sz. *tāgrü*, azerb., oszm. *devir*, jak. *tier* 'megfordítani', tuv. *daar* 'feltűrni (ruhaujjat)'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tavā-*: abszolút szótő + *-r*: képző, tefs. XII-XIII. sz. *täg-* + *-rü*, azerb., oszm. *devi-* + *-r*, jak. *tie-* + *-r*, tuv. *daa-* + *-r*.

Alakváltozata a magy. *tűr* 'összegöngyöl, összehajtogat, (ruha szélét, ujját) felhajtja'. Ótörök eredetű, vö.: ujjg. Kász., csag. *tür-* 'hajtogat, teker, felhalmoz', oszm. *dür-* 'felteker, göngyöl', türkm. *düy-* 'összeteker', tat., bask. *tör-* 'hajtogat, göngyöl', jak. *tüür* (hosszú az *ü*) 'teker', csuv. *tēr-* 'csomóba gyűjt (szalmát), összegyűr'. (TESz) < *tü-*: abszolút szótő + *-r*: képző, ujjg. Kász., csag. *tü-* + *-r*, oszm. *dü-* + *-r*, türkm. *düy-* + *-r*, tat., bask. *tö-* + *-r*, jak. *tüü-* + *-r*, csuv. *tě-* + *-r*.

Idetartozik a magy. *gyürke* ld. 1. *gyűr* 'göngyöl, teker'. Bizonytalan eredetű. (TESz) 2. *gyür*, *györe*, *gyüre* 'domb, bucka, karéj, szelet, ld. a kenyér gyürkéje' Ismeretlen eredetű. (TESz) < *gyü-*: abszolút szótő + *-rke*: képző, *gyü-* + *-r*.

A TESz szerint a magy. *teker* 'körben vagy valami köré csavar, forgatással működtet, mozgat, csavarva, sodorva készít, nemileg közösül, ingerel'. Bizonytalan eredetű. Talán ótörök jövevényszó és valamilyen módon összetartozik a következő törökségi szavakkal: oszm. *devir-* 'forgat, fordít, megfordul, visszatér', csuv. *tavār-* 'feltűr (pl. ruhaujjat), megfordít, visszaad, bosszút áll', *tavārān-* 'megfordul', vö. még alt. *tēr* 'kerül, körbejár', tuv. *dar-* 'rácsavar, ráteker', jak. *tüör* 'forgat', *tier* 'átfordít, kifordít', *tögürüy-* 'körbejár', vö.: mong. *tegere-* 'teker'. (TESz) < magy. *teke-*: abszolút szótő + *-r*: képző, oszm. *devi-* + *-r*, csuv. *tavā-* + *-r*, *tavārā-*: relatív szótő (< *tavā-*: abszolút szótő + *-rā-*: képző) + *-n*: visszaható igeképző, alt. *tē-* + *-r*, tuv. *da-* + *-r*, jak. *tüö-* + *-r*, *tie-* + *-r*, *tögü-*

+ -rüy-, mong. *tege-* + -re-.

A magy. **tükör** is idetartozik, mert a tükörkép a fordított kép'. A TESz szerint a magy. **tükör** 'jelkép, foncsorozott üveglap vagy csiszolt fémlap, ezzel ellátott fizikai eszköz, példakép, mintakép, csillámkő, uralkodók gondolkodási és cselekvési útmutatója, ismeretek rövid összefoglalása, madár tollain ragyogó folt, fehér folt a rőtavad farka alatt, a víz csillogó felszíne, tárgy fénylő lapja, selyemből készült rátét vagy betét ruhán, rönk hosszmetsetén látható bélsugarak rajza, nyomdaterméken a szedés által elfoglalt rész, vetődésben elcsúszott közettömegek simára csiszolódott lapja'. Valószínűleg ótörök eredetű, vö.: csuv. *těķēr* 'tükör, szemüveg, üveg, *tüker* 'üveg', *tükerek* 'kerek' (Ašm.). A török szó alapjelentése feltehetőleg 'valami kerek tárgy' volt. Vö.: csag. *tekir* 'kerek', oszm. *teker*, *tekerlek* 'kocsikerék', azerb. *tākār* 'ua.', türkm. *tigir* 'ua.', tat., nog. *tögäräk* 'kerek', tat. *tügäräk* 'kerek, kör', kirg. *tegerek* 'ua.', jak. *tögürük* 'kerek', mong. *tögürük* 'kerek, kör'. (TESz) < magy. *tükö-*: abszolút szótó + -r: képző, csuv. *těķě-* + -r; *tüke-* + -rek, csag. *teki-* + -r, oszm. *teke-* + -r; *teker-*: relatív szótó (< *teke-*: abszolút szótó + -r-: képző) + -lek: képző, azerb. *tākā-* + -r; türkm. *tigi-* + -r; tat., nog. *tögä-* + -rāk, tat. *tügä-* + -rāk, kirg. *tege-* + -rek, jak. *tögü-* + -rük, mong. *tögü-* + -rük.

Jegorovnál a csuv. *těķēr* 'tükör', tefs. XII-XIII. sz. *dägrä* 'kör', ÓT. *tägirä* 'körbe', kirg., alt., kum., karacs., üzb. *tugarak*, nog. *tobgerek*, tat. *tügerek*, bask. *tüñerek*, nog. *to'gerek*, türkm. *töverek*, jak. *tügürü* 'kerek, kör, kerek üveg', kalm. *tögrč* 'kerek' A keleti tükrök általában polírozott fémkörök, ószl. (Óblg.) *tikr'*, *tik'r'*, *tikra* 'tükör'. (JEGOROV 1964) < csuv. *těķě-*: abszolút szótó + -r: képző, tefs. XII-XIII. sz. *däg-* + -rā, ÓT. *tägir-*: relatív szótó (< *tägi-*: abszolút szótó + -r-: képző) + -ā: Dat. rag, kirg., alt., kum., karacs., üzb. *tuga-* + -rak, nog. *tobge-* + -rek, tat. *tüge-* + -rek, bask. *tüñe-* + -rek, nog. *to'ge-* + -rek, türkm. *töve-* + -rek, jak. *tügü-* + -rü, kalm. *tögr-*: relatív szótó (< *tög-*: abszolút szótó + -r-: képző) + -č: képző, ószl. (Óblg.) *tik-* + -r', *tik'-* + -r', *tik-* + -ra.

3.535. Kāšy. *asruk* 'ittas' ~ magy. *iszik*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *as-*: relatív szótó (< *a-*: abszolút szótó + -s-: képző) + -ruk: képző.

A Kāšy. *as-*: relatív szótó rokona a csuv. *ěš* 'inni', KB., MK., azerb., ujj., üzb., türkm., oszm., kum., karacs., alt., ojr. *ič*, kazak, k.kalp., nog., tuv. *iš*, bask. *es*, tat. *eč*, hak., jak. *is* 'inni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ě-*: abszolút szótó + -š: képző, KB., MK., azerb., ujj., üzb., türkm., oszm., kum., karacs., alt., ojr. *i-* + -č, kazak, k.kalp., nog., tuv. *i-* + -š, bask. *e-* + -s, tat. *e-* + -č, hak., jak. *i-* + -s.

Rokonuk a magy. **iszik**, '(ember, állat) folyadékot fogyaszt, kortyolással gyomrába juttat, (szagot) magába vesz, beszív, (lyukacsos szerkezetű anyag) nedvet, folyadékot magába szív, (kellemes hatású dolgot, élményt) mohón élvez, rendszeresen sok szeszes italt fogyaszt, részegeskedik, (bigejátékban a bige, iskolajátékban a cserépdarab) vonalat érint, vonalra esik, ivásnak, itatásnak a helye, ivás, ital stb.' Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *eisēm* 'ittam', *äi* 'iszik', zürj. *juni* 'iszik', votj. *ju-* 'iszik, ünnepel', cser. *jü-äm*, finn *juoda*, észt *jooma*, lp. *jukkât* 'iszik'. (TESz) < magy. *i-*: abszolút szótó + -szik: képző, *ita-*: relatív szótó (< *i-*: abszolút szótó + -ta-: képző) + -l: képző.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak. Az *iszik* ige eredetileg nómen-verbum volt, amelynek a névszói jelentéstartalmát örzi a víz, a folyó jelentéstartalmú szó.

3.536. Kāšy. *kavkā* 'hebegő nyelvű' ~ magy. *hab*.

A hebegéssel együtt jár a habzás is, ezért idetartozik a magy. **hebeg**, **habog**. Kezdetben nómen-

verbum volt, ezért a főnévi jelentésű magy. *hab* is kötődik hozzájuk.

Rokon a csuv. *kăpăk* 'hab', ÓT., Zamahš., azerb., türkm., oszm., gag. *köpük*, kirk., alt., ojr. *köbük*, ujj., tuv. *kövük*, kazak, nog., hak. *köbik*, k.kalp. *kobik*, üzb. *küpik* (dial. *küyük*), bask., tat. *kübek*, kum. *geb'uk*, s. ujj. *kevük* 'hab'. < *kop* (ujg.) 'felemelkedni' vagy *küp* (csuv., tat.), *köp* (Zamahš., azerb.) 'nőni, habosodni, puklisodni', ld. még *xăpar* (*kobar*) 'felemelkedni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kă-*: abszolút szótő + *-păk*: képző, ÓT., Zamahš., azerb., türkm., oszm., gag. *kö-* + *-pük*, kirk., alt., ojr. *kö-* + *-bük*, ujj., tuv. *kö-* + *-vük*, kazak, nog., hak. *kö-* + *-bik*, k.kalp. *ko-* + *-bik*, üzb. *kü-* + *-pik*, *kü-* + *-pük*, bask., tat. *kü-* + *-bek*, kum. *ge-* + *-b'uk*, s. ujj. *ke-* + *-vük*, ujj. *ko-* + *-p*, cszv., tat. *kü-* + *-p*, Zamahš., azerb. *kö-* + *-p*, *xăpa-*: relatív szótő (< *xă-*: abszolút szótő + *-pa-*: képző) + *-r*: képző, *koba-*: relatív szótő (< *ko-*: abszolút szótő + *-ba*: képző) + *-r*: képző.

Idetartozik a szótöve a csuv. *kăpăš*, *kăpăška* 'laza, omlós, puha, porhanyós', tat. *köpšek* 'laza, porhanyós (talaj)', kirk. *köpšök* 'laza, porhanyós', hak. *kübü* 'laza, porhanyós (hó)'. < **kăp*, vö.: hak. *küp* 'lágy, puha'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kăpă-*: relatív szótő (< *kă-*: abszolút szótő + *-pă-*: képző) + *-š*: képző, *kăpă-* + *-ška*, tat. *köp-* + *-šek*, kirk. *köp-* + *-šök*, hak. *kübü-* + *-r*, **kă-*: abszolút szótő + *-p*: képző, hak. *kü-* + *-p*.

A csuv. *küp*, *küpen* 'fellazulni, meglágyulni, felpuklisodni, habzani', Zamahš., ujj., kirk., kum., alt., hak., azerb. *köü*, kazak *keb*, bask., tat. *küp*, *küben* 'fellazulni, habzani, megnőni', hak. *köben*, tat. Szib. *köbön* 'fellazult, habzott, poros', bask. *küpen* 'fellazult, szélesedett, vö. mong. *köge* 'puklisodni, habzani'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kü-*: abszolút szótő + *-p*: képző, *küpe-*: relatív szótő + *-n*: visszaható igeképző, Zamahš., ujj., kirk., kum., alt., hak., azerb. *kö-* + *-p*, kazak *ke-* + *-b*, bask., tat. *kü-* + *-p*, *kübe-*: relatív szótő + *-n*: visszaható igeképző, hak. *köbe-* + *-n*, tat. Szib. *köbö-* + *-n*, bask. *küpe-* + *-n*.

A csuv. *küpeček* 'kis párnácska', bask. *küpeşek*, tat. *küpeček*, türkm. *köpçik*, kazak, dial. *köpşik* 'ua.', kirk. *köpçük* 'alom, derékalj, párnahelyettesítő'. < *küp*. (JEGOROV 1964) < csuv. *küp-*: relatív szótő (< *kü-*: abszolút szótő + *-p*: képző) + *-ček*: képző, bask. *küp-* + *-sek*, tat. *küp-* + *-ček*, türkm. *köp-* + *-çik*, kazak, dial. *köp-* + *-şik* 'ua.', kirk. *köp-* + *-çük*, csuv. *kü-*: abszolút szótő + *-p*: képző.

A Kăşy. *kül kubukī* második tagja a *kubuk-* (< *ku-*: abszolút szótő + *-buk*): relatív szótő + *-ī*: birtokos személyjel E/3. A *kubuk* rokona a magy. *hab* 'hullám, hullámverés, tajtékkő, apró buborékokból álló, laza szerkezetű anyag, tajték'. Ősi örökség az uráli korból, vö.: vog. *kop*, *kump*, osztj. *kump* 'hullám', zürj. *gibavni* 'úszik, lubickol, játszik (a hal, miközben a vizen kis hullámok keletkeznek)', mdE. *kopildi-* 'hullámszerűen mozog, ing, tekergődik', fi. *kommuta* 'bugyog, kibuggyan, hullámszerűen mozog, ing, tekergődik', észt *kummuma* 'gyűlik, gyarapodik, gyülemlik', sham. *xampa* 'hullám', jeny. *kaba*, tavgi *konfu*, szelk. *komb*, *kuumb* 'hullám'. (TESz) < magy. *ha-*: abszolút szótő + *-b*: képző, vog. *ko-* + *-p*, *kum-* + *-p*, osztj. *kum-* + *-p*, zürj. *gibav-*: relatív szótő (< *gi-*: abszolút szótő + *-bav*: képző) + *-ni*: főnévi igenév képző, mdE. *kopi-*: (< *ko-*: abszolút szótő + *-pi*: képző) relatív szótő + *-ldi*: képző, fi. *kommu-*: (*kom*: abszolút szótő + *-mu*: képző) relatív szótő + *-ta*: főnévi igenév képző, észt *kummu-* (*kum-* + *-mu-*) + *-ma*, sham. *xam-*: abszolút szótő + *-pa*: jképző, jeny. *ka-*: abszolút szótő + *-ba*: képző, tavgi *kon-* + *-fu*, szelk. *kom-* + *-b*, *kuum-* + *-b*.

A magyar szó uráli eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak.

A magy. *hab* és a Kăşy. *kubuk* 'hab' párhuzama megvan a többi török nyelvben is, vö.: csuv. *kăpăk* 'hab'. Idetartozik a magy. *köp* 'szájából nyálat lök ki, mond, kimond, stb.'. Hangutánzó eredetű igenévszó. (TESz) < magy. *kö-*: abszolút szótő + *-p*: képző.

A rokonságba tartozik a magy. köp 'szájából nyálat lök ki, mond, kimond, (adatokat stb.) gyorsan, folyamatosan mond, vallomást tesz, vall'. Hangutánzó eredetű igenévszó. (TESz)

3.537. Kāšy. *kazizkāk* 'a frissességét elvesztett (valami)' ~ magy. *kóró*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *kazi-*: relatív szótó (< *ka-*: abszolút szótó + *-zi-*: képző) + *-zkā*: képző.

Őseink tudták, hogy az, ami elvesztette a frissességét, az vízhiányos. Ezért számos szó tartozik ide, amely a víz hiányával kapcsolatos. Idetartozik a Kāšy. *karit-* 'megöregedni'; Kāšy. *kurit-* 'meg-, kiszárittat'; Kāšy. *kurun-* 'megtörölközni, kiszáradni'; Kāšy. *kurug* 'száraz'; Kāšy. *kurugluk* 'szárazság' < *kurug-*: relatív szótó 'száraz' + *-luk*: képző; Kāšy. *kūr* 'száraz'. < *kū-*: abszolút szótó + *-r-*: képző.

A csuvasban idetartozó szót elsősorban a növényekre használják, vö.: csuv. *xārāk* 'száraz', Zamahš., csag. *kurug*, ujj. *kuruk*, *kurgak*, kirg., kazak, k.kalp., nog., karacs. *kurgak*, türkm. *gury*, *gurak*, azerb. *guru*, oszm. *kuru*, tat. *kory*, bask. *koro* 'száraz'. < *xār-* 'kiszáradni, meghalni, elpusztulni', ld. még. mong. *kuuran* 'száraz'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xā-*: abszolút szótó + *-rāk*: képző, Zamahš., csag. *ku-* + *-rug*, ujj. *ku-* + *-ruk*, *ku-* + *-rgak*, kirg., kazak, k.kalp., nog., karacs. *ku-* + *-rgak*, türkm. *gu-* + *-ry*, *gu-* + *-rak*, azerb. *gu-* + *-ru*, oszm. *ku-* + *-ru*, tat. *ko-* + *-ry*, bask. *ko-* + *-ro*, csuv. *xā-* + *-r-*, mong. *kuura-*: relatív szótó + *-n*: visszaható igeképző.

Ha valami, így az ember is vízhiányos lesz, amikor megöregszik. Ugyanakkor az, aki öreg, görbe is. A szó családjába tartozik a csuv. *karčāk* 'öregasszony', tat. *karčyk*, bask. *karsyk* 'öregasszony', bask., tat., kirg., kazak, karacs. *kart* 'öregember', Zamahš. *kary* 'öregember', ujj. *keri*, üzb. *kari* 'öreg, öregember, megöregedni', ÓT. *kary* 'öreg, öregedni', AFT. *kary* 'öregedni', kirg. *kary*, k.kalp. *karry* 'öreg', *kartaj* 'öregedni', oszm. *kary* 'feleség, asszony'. (JEGOROV 1964) < csuv. *kar-*: relatív szótó (< *ka-*: abszolút szótó + *-r-*: képző) + *-čāk*: képző, tat. *kar-* + *-čyk*, bask. *kar-* + *-syk* bask., tat., kirg., kazak, karacs. *kar-* + *-t*, Zamahš. *ka-*: abszolút szótó + *-ry*: képző, ujj. *ke-* + *-ri*, üzb. *ka-* + *-ri*, ÓT. *ka-* + *ry*, AFT. *ka-* + *-ry*, kirg. *ka-* + *-ry*, k.kalp. *ka-* + *-rry*, *kar-*: relatív szótó + *-taj*: képző, oszm. *ka-*: abszolút szótó + *-ry*.

A relatív szótó eredetileg nómen-verbum volt. Az adatok világosan utalnak arra, hogy egyaránt fennmaradtak a névszói és az igei jelentések. Figyelembe kell venni, hogy az első megnevezések névszói és igei tulajdonsággal egyaránt rendelkeztek. Idővel különváltak és külön úton alakult az igei és a névszói tartalmat hordozó változat. Ez onnan van, hogy először minden megnevezés a vízre vonatkozott, a víz pedig önmaga cselekedett és egyben a saját tulajdonságait is ugyanazon hangutánzó eredetű szó jelölte. Következésképp a 'száraz' és a 'szárad' jelentést ugyanaz a szó viselte. Ma a csuvasban a száraz megnevezésére a *xārāk* teljesebb formát, a szárad megnevezésre pedig a rövidebb *xār-* alakot használják. Ez utóbbiban a képzőnek csak a kezdő mássalhangzója az *-r* maradt meg a *xārāk* szó *-rāk* képzőjével szemben. A magyarban idetartozó *kóró* szóban ehhez képest a *-ró* maradt meg.

A TESz szerint a magy. *kóró* 'különféle növényeknek rendszerint télen át is megmaradó száraz, kemény szára, bokor, cserje, megvénült, sovány ember'. ÓT. eredetű, vö.: hak. *qobraq* 'nádsíp és az a növény, amiből ezt készítik', alt. *qōroq* 'ua.', CC. *qovra* 'fűszál, gabonaszál, szalma, gyom, gaz', *qūray* 'üres szárú növény', bask. *quray* 'nád, nádfurulya', kirg. *kura* 'nád', tat. *kura* 'száraz fűszál, gyom', csuv. *xura* 'száraz fű'. (TESz) < magy. *kó-*: abszolút szótó + *-ró*: képző, hak. *qob-*: abszolút szótó + *-raq*: képző, alt. *qō-*: abszolút szótó + *-roq*: képző, CC. *qov-*: abszolút szótó + *-ra*: képző, *qū-*: abszolút szótó + *-ray*: képző, bask. *qu-*: abszolút szótó + *-ray*: képző, kirg. *ku-*: abszolút

szótó + *-ra*: képző, tat. *ku-*: abszolút szótó + *-ra*: képző, csuv. *xu-*: abszolút szótó + *-ra*: képző.

A kutatásaink értelmében a magyar szó nem átvétel révén, hanem a közös gyökér kapcsán kötődik a török adatokhoz.

3.538. Kāšy. *žunak* 'tartály, medence' ~ magy. *csanak*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *žu-*: abszolút szótó + *-nak*: képző.

Rokona a K-mong. *sinagha*, *šanaga* 'lapát, nagy merőkanál', ojr. *sanagha* 'ua.', a csuv. *čanak* 'ua.'.

A magy. *csanak* 'kehely, fa meritőedény, cserépedény' jelentésű és a TESz török, közelebbről feltehetőleg kunbesenyő eredetűnek tartja helytelenül. A hozott adatok azonban a szócsaládba tartoznak, vö.: CC. *čanak* 'csésze', Kāšy. *čanaq* 'fatál', oszm. *čanak* 'cseréptál', k.kalp. *šanaq* 'csésze', özb. *čānaq* 'cseréptál', vö.: or. *čanák*, *činák* 'fatál', szb.-hv. *čànak* 'fatál', albán *čanák* 'tál' stb. (TESz) < magy. *csa-*: abszolút szótó + *-nak*: képző, CC. *ča-* + *-nak*, Kāšy. *ča-* + *-naq*, oszm. *ča-* + *-nak*, k.kalp. *ša-* + *-naq*, özb. *čā-* + *-naq*, or. *ča-* + *-nák*, *či-* + *-nák*, szb.-hv. *čà-* + *-nak*, albán *ča-* + *-nák*.

A magy. *csónak* szó is ugyanazon elv alapján született, amelyet a TESz ismét helytelenül szláv eredetűnek tart. A szláv példák azonban nagyon tanulságosak, vö.: szb.-hv. *čūnak*, *čūnjak* 'csónak, vetélő'⁷⁶, szln. *čolnák* 'vetélő', *čūnek* 'csónak', cseh *člunek* 'csónak, vetélő, pillangós növény virágának legalsó szíromlevele', szlk. *člnok* 'ua.', or. *čelnók* 'csónak, vetélő', ld. még magy. *csarnok* (TESz) < magy. *csó-*: abszolút szótó + *-nak*: képző, szb.-hv. *čū-* + *-nak*, *čū-* + *-njak*, szln. *čol-* + *-nák*, *čū-* + *-nek*, cseh *člu-* + *-nek*, szlk. *čl-* + *-nok*, or. *čel-* + *-nók*, magy. *csar-* + *-nok*.

Alakváltozata a magy. *csarnok* 'kör alakú, nagy, fedetlen épület, előcsarnok, fedett folyosó, tornác, pompás épület, tágas helyiség, terem, vásárcsarnok'. Ismeretlen eredetű. Ld. még *csordak* 'színház'. (TESz) < magy. *csar-*: abszolút szótó + *-nok*, *csor-* + *-dak*.

Meg kell jegyezni, hogy az abszolút szótó és az első relatív szótó egybeesik.

3.539. Kāšy. *tarṇak* 'víz, amely a földből jön ki' ~ magy. *tenger*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tarṇak* < *ta-*: abszolút szótó + *-rṇak*: képző. (vö.: **tarnkak*)

A szó a teremtéssel, a születéssel kapcsolatos és a forrás, víz, folyó szóhoz vezet el, mert elsőként a víz születésére vonatkozott. Ennek megfelelően kezdetben ige-névszó volt, ma a 'víz és a terem, születik' szavak idetartoznak.

Alakváltozat a relatív szótó, vö.: csuv. *šural* 'születni', *šurat* 'szülni', ÓT., KB., Zol. bl., tefs. XII-XIII. sz., Rabg., ujj., üzb., azerb., türkm., oszm., nog., tat. *jarat*, kirg., kazak, *žarat* 'létrehozni, felépíteni, alkotni', kum. *jarat* 'szülni, alkotni', azerb. *jaran*, türkm. *jaradyl*, oszm. *jaratyl*, tat. *jaral*, kazak, kirg. *žaral* 'létrejönni, születni, megalkotni lenni'. (JEGOROV 19864) < csuv. *šura-*: relatív szótó (< *šu-*: abszolút szótó + *-ra-*: képző) + *-l-*: visszaható igeképző, *šura-*: relatív szótó + *-t-*: műveltető igeképző, ÓT., KB., Zol. bl., tefs. XII-XIII. sz., Rabg., ujj., üzb., azerb., türkm., oszm., nog., tat. *jara-* + *-t*, kirg., kazak, *žara-* + *-t*, kum. *jara-* + *-t*, azerb. *jara-*: relatív szótó + *-n-*: visszaható igeképző, türkm. *jara-*: relatív szótó + *-dy-*: műveltető igeképző + *-l-*: visszaható igeképző, oszm. *jara-* + *-ty-* + *-l*, tat. *jara-* + *-l*, kazak, kirg. *žara-*: relatív szótó + *-l-*: visszaható igeképző.

⁷⁶ A szövőgépnak a csónak alakú alkatrésze.

Rokona a magy. **terem** 'létrejön, lesz, nő, létrehoz, termést hoz, hirtelen megjelenik'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *te-*: abszolút szótő + *-rem*: képző.

Természetesen idetartozik maga a teremő is, amely széles körben ismert, vö.: csuv. **turǎ** vall. 'isten', jeny. *teŋri*, KB. *taŋri* 'ég', azerb. *tori* 'isten, ég', csag. *tengra*, ujj., MNH. *teŋri*. PK. *taŋry*, kirg. *teŋri* 'isten', k.kalp. *tangri*, oszm. *tanry*, jak. *tangara*, bask. *tenre* 'isten, ég', bask., tat. *tere*, csuv. *turǎ*, *turǎš* 'ikon, alak, forma', vö.: burj. mong. *tengeri*, kalm. *tenger* 'ég', sumer *dingir* 'ég', perzsa *tour* 'alak, forma'. (JEGOROV 1964) < csuv. *tu-*: abszolút szótő + *-rǎ*: képző, jeny. *teŋ-* + *-ri*, KB. *taŋ-* + *-ri*, azerb. *to-* + *-ri* 'isten, ég', csag. *teng-* + *-ra*, ujj., MNH. *teŋ-* + *-ri*. PK. *taŋ-* + *-ry*, kirg. *teŋ-* + *-ri*, k.kalp. *tang-* + *-ri*, oszm. *tan-* + *-ry*, jak. *tanga-* + *-ra*, bask. *ten-* + *-re*, bask., tat. *te-* + *-re*, csuv. *tu-* + *-rǎ*, *turǎ-*: relatív szótő (< *tu-*: abszolút szótő + *-rǎ-*: képző) + *-š*: képző, burj. mong. *tenge-*: abszolút szótő + *-ri*: képző, kalm. *tenge-*: abszolút szótő + *-r*: képző, sumer *dingi-* + *-r*, perzsa *tou-* + *-r*.

Mindezek elnevezéséhez a víz, azaz a víz születése adta a mintát. Ilyen víz a magy. **tenger**, amely a TESz szerint 'nagy kiterjedésű sós állóvíz, rengeteg, tömördek, nagy mennyiség'. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó, vö.: Kāšy., KB., IM., csag., CC. *tāngiz*, oszm. *deniz*, türkm. *deŋiz*, tat., bask. *diŋgez*, üzb. *dengiŋ* 'tenger'. Ld. még csuv. *tiněš* 'tenger', mong. *taluy*, cser. *teŋgež* 'tenger'. (TESz) < magy. *tenge-*: abszolút szótő + *-r*: képző, Kāšy., KB., IM., csag., CC. *tāngi-* + *z*, oszm. *deni-* + *-z*, türkm. *deŋi-* + *-z*, tat., bask. *diŋge-* + *-z*, üzb. *dengi-* + *-z*, csuv. *tině-* + *-s*, mong. *ta-* + *-luy*, cser. *teŋge-* + *-ž*.

Alakváltozata a csuv. **tiněš** 'tenger', KB. *tāniz* 'tat.', bask. *diŋgez*, ujj., kirg., türkm. *deŋiz*, üzb. *dengiŋ*, azerb. *deniz*, oszm. *deniz*, nog. *ten'iz* 'tenger'. Vö.: evenki *tönger*. (JEGOROV 1964) < csuv. *tině-*: abszolút szótő + *-s*: képző, KB. *tāni-* + *-z'*, tat., bask. *diŋge-* + *-z*, ujj., kirg., türkm. *deŋi-* + *-z*, üzb. *dengi-* + *-z*, azerb. *deni-* + *-z*, oszm. *deni-* + *-z*, nog. *ten'i-* + *-z*, evenki *tönge-* + *-r*.

Alakváltozata az or. **more** 'tenger'. Indoeurópai jellegű közszláv szó, vö.: gót *marei*, ném. *Meer*, lat. *mare*. (SIS) < or. *mo-*: abszolút szótő + *-re*: képző, gót *ma-* + *-rei*, ném. *Mee-* + *-r*, lat. *ma-* + *-re*.

A víz számos 'mag, maggal ellátott' jelentésű szónak szolgált alapul, így a magy. **tengeri** 'kukorica' szónak is, amely a TESz szerint magyar fejlemény. A magy. **tengerszem** 'vízforrás' jelentésű. A szó megvan több folyónevünkben is, vö.:

Tarca 'a Hernád bal oldali mellékvize'. Preszláv ősiségű folyónév. (KISS 1980) < *Tar-* (< *Ta-* + *-r-*) + *-ca*.

Tarna 'a Zagyva bal oldali mellékfolyója'. (KISS 1980) < *Tar-* (< *Ta-* + *-r-*) + *-na*.

Tar-patak 'vizeséseiről híres patak a Magas-Tátrában'. (KISS 1980) < *Tar* (< *Ta-* + *-r*) + *patak*.

Túr 'a Szamosháti északról határoló folyó'. Ósszláv eredetű. Ósszláv *turъ* 'östulok'. (KISS 1980) < *Tú-* + *-r*.

A szláv eredet nem igazolható. A magyar és a vele rokon szkíta és hún nyelvekben találhatók meg a gyökök.

3.540. Kāšy. **tut-** 'okozni, (előidézni fájdalmat)' ~ magy. **tesz**.

Valószínű, összetartozik a magy. *okoz, tesz, csinál* igékkel. Ld.: **3.500.** Kāšy. *turū-* 'megteremtettnek lenni' ~ magy. *terem* címszónál.

3.541. Kāšy. *tizti* 'visszatartott, megtartott' ~ magy. *tart*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *tiz-*: relatív szótó (< *ti-*: abszolút szótó + *-z*: képző) + *-ti*: múlt idő jele.

A Kāšy. *tiz-*: relatív szótó összetartozik a csuv. *tyt* 'fogni, tartani, megragadni, bekeríteni', ÓT., MK., tefs. XII-XIII. sz., ujb., üzb., kirg., kazak, k.kalp., nog., azerb., oszm., gag., türkm., ojr., tuv., hak., jak. *tut*, bask., tat. *tot* 'fogni, tartani, megragadni, építeni'. (JEGOROV 1964)

A relatív szótó rokona a magy. *tart* 'birtokol, eladnivalót tart, felügyelete, hatalma, védelme alatt tart, fog kezével, karjával, ölével alátámasztva nem enged leesni, (anyagi javakat) nem enged át másnak, későbbi időre megőriz, (testnedvet, váladékot) erővel vagy mesterségesen visszafog, nem enged kiürülni, valakit megment, életben maradását, üdvözülését biztosítja, kegyelmében megőrzi, valamilyen állapotot, helyzetet biztosít részére, (előíráshoz, szokáshoz, fogadáshoz, ünnephez) igazodik, valaminek tárolási helyül szolgál, valamit tárol, (valamely tárgy) valaminek szilárd helyzetet biztosít, valamit rögzít, alátámaszt, megállít, útjában, cselekvésében feltartóztat, emlékezetében (meg)őriz, valaminek tekint, valaminek gondol, valahogyan értékel, cselekvést végrehajt, valahová nyújt, valami felé fordít, irányít, (szolgálatot) teljesít, (tiszséget) visel, tartalmaz, magában foglal, élelemmel, anyagiakkal ellát, ellátását biztosítva felnevel, megfélemez, fegyelmez, igazodik valamihez, figyelembe vesz valamit, valakihez, valahova tartozik, valakihez, valamihez pártol, ahhoz húz, ragaszkodik, ellenáll valakinek, valaminek, útját valahová irányítja, valahová valakivel halad, útjában, munkájában egy bizonyos ponton van, állít, vél, gondol, (személyt) szolgálatában alkalmazva gondoskodik róla, (állatot, járművet) birtokaként ellát, üzemel, karban tart, tartózkodik, őrizkedik valamitől, óvakodik valamit megtenni, időben folyik, valamедdig terjed, térben valamедdig terjed, tartóztat, marasztal, vendégül ott fog valahol, gondot visel, valamennyi időn át megmarad, használható, valamennyi időn át elegendő, (árut) valamennyire értékel, valamilyen árra becsül, annyit kér érte, a maga részére jogosnak gondol, igényt támaszt rá, valakivel egyetért, együtt érez, közösséget vállal, pártját fogja, pártjára kel valakinek, valaminek, letartóztat, (valakinek kedve, hangulata, szeszélye, tetszése) kívánja, diktálja, (eskü, fogadás) kötelez, figyel, ügyel valamire, (nehézségeket) kiáll, elszenved, (nehézségek ellenére) helytáll valamiben, valaki mellett, egymáshoz erősít, összefog, egy közösségbe fűz, (anyag) egybe van tapadva, össze van ragadva, (alkotóelem) szorosan egybeilleszkedik'. Bizonytalan eredetű. Talán ősi örökség a finnugor korból, vö.: fi. *tarttua* 'fog, megfog, megragad, valami felé kap, megakad, odaragad, megfertőz, (betegség) ráragad', vót *tarttua* 'ua.'. (TESz) < magy. *tar-*: relatív szótó (< *ta-*: abszolút szótó + *-r-*: képző) + *-t*: igeképző, fi. *tar-*: relatív szótó + *-ttua*: képző, vót *tar-* + *-ttua*.

A Kāšy. *tiz-* és a magy. *tar-*, fi. *tar-*, vót *tar-* relatív szótóveк összetartoznak. Valamennyi tulajdonság, azaz jelentés elsőként a vizet jellemezte. Idővel más tárgyak illetve azok cselekvése, mozgása stb. is megkapták a megnevezést valamely hasonló tulajdonság, cselekvés révén. Pl. a víz tárol, irányít, megfog, összetart, egyesít stb.

Alakváltozata az or. *deržat* 'tartani, fogni' ige *derža-* relatív szótóve. Vö.: or. *deržat* 'tartani, fogni', közszláv szó, ld. *d'rgati* 'dergat'. (SIS) < or. *derža-*: relatív szótó (< nem or. *derga-*) + *-t*: főnévi igenév képző.

Hangtani szempontból az *-r-* eredeti *-t-* fejleménye, amelyet a török adatok máig megőriztek.

A Kāšy. **-ti**: múlt idő jele összetartozik a magy. **-t** múlt idő jelével, vö.: magy. **tartott**.

3.542. Kāšy. **kat-** '1. kavarni 2. keménnyé válni' ~ magy. **kutyul**.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. **ka-**: abszolút szótő + **-t-**: képző.

A Kāšy. **kat-** '1. kavarni 2. keménnyé válni' kétféle jelentése arra is utal, hogy két jelentéskörbe tartozó szavakat kell vizsgálni annak ellenére, hogy mindkét jelentés eredetileg a vízzel volt kapcsolatos, annak kétféle tevékenységéhez, jellemzőjéhez kötődik. Az egyik a kavarni, amely körkörös mozgás, a másik a keményedik. Ezért idetartozik egyrészt a magy. *kavar*, *kutyul* ige, a *kerge* és a *kör* stb. névszó, másrészt a *kemény* melléknév is.

A Kāšy. **kat-** rokona a csuv. *xutāš* 'kavarodni, keveredni', tat., bask. *katyš*, üzb. *kotiš* 'kavarodni, keveredni, részt venni valamiben', kirg. *katyš* 'hozzáadódni, belekeveredni, részt venni', kazak, k.kalp. *katys* 'részt venni', MK. *katyš*, türkm., azerb. *gatyš*, oszm. *katyš* 'keveredni'. < ÓT. *kat* 'hozzácsatlakoztatni, kapcsolni, kötni, vele egyesíteni', tefs. XII-XIII. sz., ujj., oszm *kat* 'hozzáadni, kiegészíteni, hozzákötni, csatlakoztatni, hozzákeverni, keverni, kavarni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xutā-*: relatív szótő (< *xu-*: abszolút szótő + *-tā-*: képző) + *-š*: kölcsönös igeképző, tat., bask. *katy-* + *-š*, üzb. *koti-* + *-š*, kirg. *katy-* + *-š*, kazak, k.kalp. *katy-* + *-s*, MK. *katy-* + *-š*, türkm., azerb. *gaty-* + *-š*, oszm. *katy-* + *-š*, ÓT. *ka-*: abszolút szótő + *-t-*: képző, tefs. XII-XIII. sz., ujj., oszm *ka-* + *-t*.

Rokonuk a magy. **kutyul** 'kever, kavarni, kotorász, keresgélve vájkál'. Hangutánzó eredetű. (TESz) < *kutyu-*: relatív szótő (< *ku-*: abszolút szótő + *-tyu-*: képző) + *-l-*: igeképző.

Névszói alakváltozat a magy. **kerge** 'kergeségben szenvedő, szédelő, szédülő, féleszű, hóbortos', *kergeteg* 'dühöngő, örült, kergeségben szenvedő, dühöngős, hóbortosság, vihar, kavargás (szél), kergekórság'. A szócsalád tagjai származékszavak: a *kerül*, *kerít*, *kering* igék *ker-* alapszavának önálló használatában ki nem mutatható –g gyakorító igeképzős származékából jöttek létre. (TESz) < *ke-*: abszolút szótő + *-rge*: képző.

A magy. **kavar** 'körvonal irányában mozgat, vegyít, ételt, folyadékot, szemcsés anyagot kever, egyszerű ételt sebtében megfőz, elkészít, feldúl, nyugtalanságot idéz elő, valamely leülepedett anyagot felzavarva forgat'. Magyar fejlemény. Valószínűleg szóvegyüléssel keletkezett egyrészt a *kever* ige, másrészt az ezzel némileg rokon értelmű, forgató mozgásra vonatkozó *csavar* és a felbolygatásra vonatkozó *zavar* alapján. (TESz) < *kava-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

Alakváltozata a magy. **kever** 'folyamatos forgató mozgással folyékony vagy szóródó anyag részeinek helyzetét változtatja, egyes elemek, részek sorrendjét felcseréli, megváltoztatja, valamiben megforgat, valamivel elborít, beszennyez, bűnbe, bajba, bonyodalomba, kellemetlen helyzetbe) juttat, (földet) forgat, másodszor szánt, belevegyít, összevegyít, összekuszál'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *keve-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

Amikor kavarnunk valamit, akkor egyesítünk, ily módon rokon a magy. *köt* ige is. Ugyanakkor, amikor megkeményedik valami akkor megköt. A TESz szerint a magy. **köt** '(kötelet, szalagot) csomóz, (valamit kötéllal, csomózható anyaggal) valahová erősít, (köthető, fonható szálak anyagból) csomózással, hurkolással, szövással stb. készít valamit, göngyöl, burkol, (könyvet) köt, kötelez, varázserővel megront, valamiben megakadályoz, összeerősít, egybefűz, összekapcsol, feltételesen, nehezen hisz'. Ősi örökség a finnugor korból. Vö.: vog. *köt-* 'köt', votj. *ketki*, *kitki* 'befog (lovat), felhámoz', finn *kytkeä* 'köt, megbilincsel, megköt', észt *kütke* 'marhakötőfék'. (TESz) < magy. *kö-*: abszolút szótő + *-t*: képző, vog. *kö-* + , votj. *ke-* + *-tki*, *ki-* + *-tki*, finn *ky-* +

-*tkeä*, észt *kü-* + *-tke*.

A magyar szó uráli eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak. Megjegyezzük, hogy rokon jelentésű, ám etimológiailag nem idetartozó szó a magy. *csat*, ma igei használatban *csatol*. A szókezdő eredeti *t-* fejleménye.

A 'kemény' jelentéshez kötődik a csuv. *xyt* 'keményedni, keménnyé tenni', ÓT., Zol. bl., ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., alt., ojr., tuv., tat., bask. *kat*, üzb. *kot*, hak. *xat*, türkm. *gat*, *gatylaš*, oszm., *katylaš* 'keményíteni', türkm. *gata*, kum. *kat* 'kiszáradni, megkeményedni', mong. *xatax* 'megkeményedni, megedződni, kiszáradni, kiszáritani'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xy-*: abszolút szótő + *-t*: képző, ÓT., Zol. bl., ujj., kirg., kazak, k.kalp., nog., alt., ojr., tuv., tat., bask. *ka-* + *-t*, üzb. *ko-* + *-t*, hak. *xa-* + *-t*, türkm. *ga-* + *-t*, *gaty-*: relatív szótő (< *ga-*: abszolút szótő + *-ty*: képző) + *-laš*: képző, oszm., *katy-* + *-laš*, türkm. *ga-* + *-ta*, kum. *ka-* + *-t*.

Eredetileg nomen-verbum volt, ezért idetartozik a csuv. *xytā*, *xyt* 'kemény', ÓT., MK., tefs. XII-XIII. sz. *katyg*, tuv. *kadyg*, hak. *xatyg*, Zamahš., csag., MNH. *katyk*, ujj., üzb. *kattik*, kirg. *kattu*, oszm., nog., kum., tat. *katy*, kazak, k.kalp. *katty*, alt. *kattu*, türkm. *gaty*, jak. *xatan* 'kemény, erős, (néhány nyelvben 'hangos, zengő'), AFT. *katty* 'fukar, zsugori', vö.: mong. *xatuu* 'kemény, kegyetlen, szigorú, rideg'. (JEGOROV 1964) < csuv. *xy-*: abszolút szótő + *-tā*: képző, *xy-* + *-t*, ÓT., MK., tefs. XII-XIII. sz. *ka-* + *-tyg*, tuv. *ka-* + *-dyg*, hak. *xa-* + *-tyg*, Zamahš., csag., MNH. *ka-* + *-t*, yk, ujj., üzb. *ka-* + *-ttik*, kirg. *ka-* + *-ttu*, oszm., nog., kum., tat. *ka-* + *-ty*, kazak, k.kalp. *ka-* + *-tty*, alt. *ka-* + *-ttu*, türkm. *ga-* + *-ty*, jak. *xa-* + *-tan*, AFT. *ka-* + *-tty*, mong. *xa-* + *-tuu*.

A keménység a víztelenséggel, azaz a kiszáradással és az összenyomással kapcsolatos.

A magy. **kemény** 'nehezen elviselhető, súlyos, rideg, szigorú, könyörtelen, kegyetlen, vad, zord, szilárd, nyomásnak ellenálló, állhatatos, kitartó, szívósan bátran helytálló, savanyú, fanyar, durva, merev, értékesnek tartott, zöngétlen (mássalhangzó), dúr (hangsor)'. Származékszó, *kem-* alapszava ősi örökség a finnugor, esetleg az uráli korból, vö.: md. *keme* 'kemény, szilárd', finn *kämä* 'merev, nem hajlítható állapot', *kämeä* 'vastag, erős', sam. szelk. *koom* 'kemény, rágós'. (TESz) < magy. *ke-*: abszolút szótő + *-mény*: képző.

A kő egyik legjellemzőbb tulajdonsága az, hogy kemény, így idetartozik a magy. *kő* és a *kova* szó is. A TESz szerint a magy. **kova** 'tűz csiholására alkalmas, szilíciumot tartalmazó kemény kvarckő'. Valószínűleg szóhasadás eredménye: a *kő* főnév veláris hangrendű, szűkebb jelentésben elkülönült párjának kicsinyítő képzős származéka lehet. (TESz) < *ko-* + *-va*.

Alakváltozatuk az or. **kamen** 'kő' jelentésű szó.

3.543. Kāšy. *tut-* 'fogni, tartani' magy. *tart*.

A Kāšy. *tizti* 'visszatartott, megtartott' *tiz-*: relatív szótövének eredetibb változata a Kāšy. *tut-* 'fogni, tartani'. Ld. **3.541.** Kāšy. *tizti* 'visszatartott, megtartott' ~ magy. *tart*.

3.544. Kāšy. *ūd* 'bika, ökör' ~ magy. *ökör*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ū-*: abszolút szótő + *-d*: képző.

Rokona a K-mong. *ükür*, ojr. *ükür* (< *ükü-*: abszolút szótő + *-r*: képző). Idetartozik a csuv. *vākār*, *mākār* 'bika, ökör', vö.: ÓT., MK., türkm., oszm. *öküz*, kirg., kum. *ogüz*, ujj. *hoküz*, üzb. *xukiz*, kaz., nog. *ögiz*, k.kalp. *ogiz*, bask., tat. *ügez* 'bika, ökör', vö.: mong. *üxer* 'szarvasmarha'.

(JEGOROV 1964) < csuv. *vākā*:- abszolút szótó + -*r*: képző, *mākā* + -*r*, ÓT., MK., türkm., oszm. *ökü*- + -*z*, kirg., kum. *ogü*- + -*z*, ujj. *hokü*- + -*z*, üzb. *xuki*- + -*z*, kaz., nog. *ögi*- + -*z*, k.kalp. *ogi*- + -*z*, bask., tat. *üge*- + *z*, mong. *üxe*- + -*r*.

A TESz-ben a magy. **ökör** címszónál szerepel még mong. *hüker*, jak. *oyus*, osztj. *ükes*, vog. *ööks* 'ökör' is. Csuvasos jellegű ótörök jövevényszó. (TESz) < magy. *ökö*:- abszolút szótó + -*r*: képző, mong. *hüke*:- *r*, jak. *oyu*- + -*s*, osztj. *üke*- + -*s*, vog. *öök*- + -*s*.

Nem igazolt az, hogy a magyar szó csuvasos jellegű ótörök jövevényszó.

Idekötődik az ang. **ox** 'ökör, tehén' is. Tekintettel arra, hogy a fenti nyelvekben a szó jelentése nemcsak herélt szarvasmarha lehet, hanem bika, ökör és általában szarvasmarha, ezért nem valószínű, hogy az írt, kivág jelentésű szó vagy akár a here szó szolgált volna alapul, mert ez utóbbi esetben fosztóképzőre is szükség lenne. A földrajzi névi kutatások is azt a megoldást támogatják, hogy a két szarváról kapta az elnevezést⁷⁷. A szavak szerkezeti felépítése szótó + képző: K-mong. *ükü*- + -*r*, ojr. *ükü*- + -*r* magy. *ökö*- + -*r*, csuv. *vākā* + -*r*, *mākā* + -*r*, ÓT., MK., türkm., oszm. *ökü*- + -*z*, kirg., kum. *ogü*- + -*z*, ujj. *hokü*- + -*z*, üzb. *xuki*- + -*z*, kaz., nog. *ögi*- + -*z*, k.kalp. *ogi*- + -*z*, bask., tat. *üge*- + -*z*, mong. *üxe*- + -*r*. A szótövek kezdő hangja eredetileg *t*- volt, amelynek fejleményei a csuvasban *v*-, *m*:- csuv. *vākā*- *mākā*- (*t* > *δ* > *w* > 1. *v*-, 2. *m*-), *h*-⁷⁸; *x*- (*ü* < *t*-) a mongolban, az ujjurban és az üzbégben (mong. *hüker*, ujj. *hoküz*, üzb. *xukiz*, ld. még magy. *Hüküri-tó*), eltűnt a többi nyelvben (*t* > *δ* > *w* > *V* > *0*-).

A képzők egyetlen mássalhangzóból állnak (-*d*, -*r*, -*z*, -*s*), amelyek egy teljesebb forma kezdő mássalhangzói, közös az előzményük (-*r*, -*z* < -*δ* < -*t*, illetőleg -*s* < -*ü* < -*t*). A szótövek az *ág* szóval tartoznak össze, a képző pedig 'valamivel ellátott, valamihez tartozó, valami mellett lévő' jelentésű. Az *ökör* szavak jelentése 'ágas, ággal ellátott' és ez a szarvra vonatkozik.

A magy. *szarv* ugyanezt jelenti, rokona az *ökör*-nek, sőt az or. *rogatyj* melléknév *rogat*- tövével is összetartozik nemcsak jelentésben. Szerkezeti felépítése: *roga*:- szótó + -*t*: képző. A kezdő mássalhangzó *r*- (< -*δ* < -*t*) eredeti *t*-fejleménye, a képző pedig az eredeti *t*-vel azonos. Őseink gondolkodása szerint a szarvasság, a szarvval ellátottság igen fontos volt, mert a szarvatlanok kívül rekedtek, nem tartoztak az össel, maggal ellátottak közé.

Az *ökör* alakváltozata a magy. **tulok** '(fiatal) ökör esetleg tehén, nagy tábla kósó, szarvasmarhával rokon, vadon élő állatfajta'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < *tu*:- abszolút szótó + -*lok*: képző. A szó abban különbözik az *ökör*-től, hogy megőrizte az eredeti szókezdő *t*- mássalhangzót és a képző kezdő mássalhangzója nem -*r*, hanem -*l*, mindkettőnek -*t* az eredeti, kiinduló mássalhangzója. Ugyanakkor a képző alakváltozatai teljesebb formákat mutatnak, vö.: -*lok*, -*lök*, -*lük*, -*lk*, -*rk*.

Ld. még magy. **tülök, tülk, türk, tülük** 'szarv, szaruból való tartó, ivókürt, kürt'. A szócsalád tagjai valószínűleg magyar fejlemények, s eredetükben a *kürt* szóval függenek össze. (TESz) < *tü*:- abszolút szótó + -*lök*: képző.

A szócikk írója tévedett, mert a *kürt* etimológiailag nem tartozhat ide, hiszen *k*- kezdetű.

3.545. Kāšy. **šaš**- 'szétbontani, kikötni, levenni a kötésről' magy. **sas**(szeg).

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *ša*:- abszolút szótó + -*š*:- képző.

Eredetileg az egy pontból, a forrásból, a magból való elágazást jelentette. Valójában ilyenkor

⁷⁷ Vö.: magy. *Hüküri tó*, *Ököri tó* 'elágazó tó' lehet a jelentése.

⁷⁸ Ld. még magy. *Hüküri tó*.

nemcsak elágazik, hanem kibomlik valami. Az így keletkezett elágazó folyó és a hozzá hasonló hegyes, csúcsos alakúak, azaz hegygel, szeggel, ággal rendelkezők. Ilyen a magy. *sasszeg*, a *sás*, a *sas*. Ez utóbbi kaphatta a nevét a kinyílt szárnyáról és az éles, hegyes karmáról egyaránt.

Rokonuk a csuv. *šaškā* 'szigony', alt. *saskys*, sor *šašky* 'szigony', kirg. *šiš* 'hegyes végű tárgy, fűrő', tuv. *šiš* 'él, hegy, ék, fűrő, hegyes végű pálca'. Vö.: sor *šaš*, alt. *sas* 'vágni, hasítani'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ša-*: abszolút szótő + *-škā*: képző, alt. *sasky-*: relatív szótő (< *sa-*: abszolút szótő + *-sky-*: képző) + *-s*: képző, sor *ša-* + *-šky*, kirg. *ši-* + *-š*, tuv. *ši-* + *-š*, 'él, sor *ša-* + *-š*, alt. *sa-* + *-s*.

Idetartozik a földrajzi nevek közül a magy. *Sas-kő* '899 m. magas sziklaszirt a Kékestől keletre'. Azzal kapcsolatos, hogy a sziklákon *sas* szokott tanyázni. (KISS 1980) < *Sas* (< *Sa-*: abszolút szótő + *-s*: képző) + *kő*.

Hozzáteesszük, hogy ez a kő kaphatta a nevét a különösen hegyes, éles voltáról is.

A közszók között is számos idevonatkozó szó van, pl.: *sas* 'egy fajta ragadozó madár, oszlop, bevéselt gerenda, sasszeg, horog, köröm, hasíték, bemetszés. Bizonytalan eredetű. (TESz) < *sa* + *-s*.

Idetartozik a magy. *sás* 'nedves réteken, mocsarakban tenyésző, rendszerint magas, háromlú vagy hengeresszárú, a palkafélék családjába tartozó növény, a gabonafélék levele. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *sá-*: abszolút szótő + *-s*: képző.

A magy. *sasszeg* 'kétágú, széthajlítható szeg'. Összetett szó. Az elnevezés alapja az a hasonlóság, amely a kétfelé hajlított szeg és a kiterjesztett szárnyakkal repülő madár között szembeötlő. (TESz) < magy. *sas* + *szeg*.

3.546. Kāšγ. *žat-* 'megkötni, odakötni' ~ magy. *csat*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *ža-*: abszolút szótő + *-t-*: képző.

A Kāšγ. *ža-*: abszolút szótóval összetartozik a csuv. *tāxa* 'horog, csat', *tāxala* 'bekapcsolni, begombolni', ŐT. (jeny.) *toka*, kirg. *togoo* 'csat az övön', csag., üzb. *tuka*, kazak *toga*, azerb. *togga*, türkm. *doka* 'csat', vö.: mong. *dugee*, kalm. *dege* 'horog'. < csuv. **tāx* 'odafojni', azerb. *tag*, oszm., üzb. *tag* 'felölteni', alt. *tag*, *tak* 'valamihez odakötni, odacsatolni, csomót kötni'. (JEGOROV 1964)

Alakváltozatuk a magy. *fog* főnév és a *fog* ige. Eredetileg nómen-verbum volt, és kezdetben a fog szolgált megfogásra, elkapásra, megtartásra. A TESz szerint magy. *fog* '(emberi, állati) állkapocsból kinyúló, rágásra használt szerv, létrafok, szerszámnak, eszköznek a foghoz hasonló, hegyes, kinyúló része, (tisztelet) foka'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *peŋ*, osztj. *poŋk* 'fog', zürj. *piñ*, votj. *piñ* 'fog, valaminek a fogazata', cser. *pü* 'fog', *püi* 'ua.', mdE. *pej*, *pev*, *peŋ*, *päj*, mdM. *pej* 'ua.', fi. *püi* 'fog, pecek', észt *püi* 'fog, fogas kerék, ín, izom'. (TESz)

Nem igazolt a magyar szó finnugor eredete, ám az adatok idetartoznak.

A magy. *fog* 'megragad, szorítva tart, jövő időt kifejező segédige, valószínűséget kifejező segédige, zsákmányul ejt, foglyul ejt, megtermékenyül, érzékszervvel felfog, ért, rajta kap, szorult helyzetbe hoz, hatást fejt ki, (jól) működik, igába fog, (valamely) betegség ellep, elhatalmasodik, (érzés) erőt vesz, eluralkodik, befogad, elfogad valakit, visszatart, zárlat alá vesz, (tisztségre, szolgálatra) felfogad, fegyelmez, valamire szorít, szoktat, valamihez kezd, elfogad valamit, (igaztalanul) vádol, (vizet) gyűjt, elhatározza magát, indul, piszkít, színét eresztve fest'. Ősi örökség

az ugor korból, vö.: vog. *poß-, pußß-, pū-* 'megfog', *pūxi, pūyi, pūwi* 'fog, megfog'. (TESz)

A magyar szónak az ugor nyelvi egységből való származtatása nem igazolt, az adatok azonban idetartoznak.

A Kāšy. *žat-* is ige-névszó volt eredetileg. A névszói jelentést őrzi a magy. *csat* 'kapocs, horog', *csatol*. Török eredetű, az átvétel kora azonban bizonytalan. 1. Honfoglalás előtti ótörök jövevényszó, vö.: oszm. *çatı* 'összekapcsolás, a bolthajtás egy íve, tetőszerkezet', azerb. *çatu* 'kötél'. Vö.: csag. *çat-* 'érintkezik, találkozik', oszm. *çat-* 'összeköt, botot, kardot stb. a végüknél összefogva felállít', ujj.mod. *çat-* 'összeérint, összeköt'. 2. Kun-besenyő eredetű, ld. még oszm. *çat* 'két völgy vagy út egyesülési helye, hágó', kum. *çat* 'két egymást metsző vonal közt lévő hely', özb. *çat* 'boltozat, borda'. (TESz) < magy. *csa-*: abszolút szótő + *-t*: képző, *csato-*: relatív szótő (< *csa-*: abszolút szótő + *-to-*: képző) + *-l*: igeképző.

A szó eredetileg nomen-verbum volt. Látható, hogy megőrződött a nyelvekben mind az igei, mind a névszói jelentés.

Innen van a magy. *csata* is, amikor két fél összeütközik, találkozik egymásnak nekitámadva. A szó a TESz szerint 'portyázás, harc, katonai osztag, csapat, nagyobb ütközet, veszekedés, láрма, csorda, nyáj, éjjeli csordaörízet, sokaság stb.'. Szerb-horvát eredetű, vö.: szb-hv. *četa* 'csapat, osztag', blg. *četá*, mac. *četa* 'ua.', or. *četa* '(főleg személyekről) egy pár', szln. *čéta*, cseh *četa* 'csapat, osztag'. (TESz) < magy. *csa-*: abszolút szótő + *-ta*: képző, szb-hv. *če-* + *-ta*, blg. *če-* + *-tá*, mac. *če-* + *-ta*, or. *če-* + *-ta*, szln. *čé-* + *-ta*, cseh *če-* + *-ta*.

A magyar szó szláv eredete nem igazolt, ám az adatok idetartoznak.

Alakváltozata a magy. *satu* 'munkadarab rögzítésére való szorító, horog, tok, védőburok, kupak, csavaros emelőszerkezet'. Szóhasadás eredménye. A *sajtó* elkülönült változata. (TESz) < *sa-*: abszolút szótő + *-tu*: képző.

A *satu* a két elágazó folyóhoz hasonlít, ez utóbbi a földet, az előbbi bármilyen tárgyat közre vehet rögzítés céljából. Rokona a magy. *csat* főnév és a bask. *sat* 'összeköt' ige.

3.547. Kāšy. *bitit-* 'írni' ~ magy. *betű*.

Szerkezeti felépítése: *biti-*: relatív szótő + *-t*: képző.

A Kāšy. *biti-*: relatív szótő eredetileg nomen-verbum lehetett. A névszói jelentést őrzi a magy. *betű* 'írás, szöveg, valamely beszédhang írott képe, írásjegy, szó, beszédhang'. Ótörök eredetű, vö.: türk *bitig*, ujj. *bitig*, CC. *bitik*, *bitiv*, oszm. *bitik*, kar. *bitik* 'írás, irat'. Alapszavuk a *biti-*, *bit-* 'ír' ige, ennek a kínai *pīçēt* 'ecset' szóval való egybevetése nem fogadható el. ...vö.: mong. *bičik* 'irat, felirat, levél, könyv, irodalmi mű', *biči-* 'ír', mandzsu *bitxe* 'írás, könyv'. A mongolból átment több szomszédos török nyelvbe, vö.: jak. *bičik* 'minta, díszítés', hak. *pičik* 'könyv, levél, írás'. (TESz) < magy. *be-*: abszolút szótő + *-tű*: képző, türk *bi-* + *-tig*, ujj. *bi-* + *-tig*, CC. *bi-* + *-tik*, *bi-* + *-tív*, oszm. *bi-* + *-tik*, kar. *bi-* + *-tik*, *bi-* + *-ti-*, *bi-* + *-t-*, kínai *pīçē-*: relatív szótő + *-t*: képző, mong. *bi-*: abszolút szótő + *-čik*: képző, *bi-* + *-či-*, mandzsu *bi-* + *-txe*, jak. *bi-* + *-čik*, hak. *pi-* + *-čik*.

A Kāšy. *bitit-* 'írni' rokona az ojr. *bītsiül-* [*bicsül-*] 'íratni', K-mong. *bītsigöl*, *bičiul* 'ua.'. Tövében a török *bitig*, magy. *betű* szó van meg. Különös jelentősége van őseink azon felfedezésének, hogy a *betű*, a *bélyeg*, az *írás* alkalmas a tudás rögzítésére, megőrzésére. Eleink mindezt annyira fontosnak tartották, hogy úgy ítélték meg, aki ismeri a betűt, az nem egyszerűen a betűvel foglalkozó, hanem egyben tudós is. Ennek a tudásnak pedig történeti, kulturális, gazdasági,

katonai stb. vonzata egyaránt volt és van. Erről a témáról bővebben szólunk, mert az adatok és a tanulások számos más mongol nyelvjárási szót érintenek, valamint kapcsolódnak a toldalékoláshoz, pl. a foglalkozásnév képzőhöz. A *jel*nek a mong. *bitig*, magy. *betű* mellett további alakjai jöttek létre a különböző nyelvekben, így a magyarban is. A jel alakulása, fejlődése során jelentéstartalmát és formáját illetően eljutott a mai értelemben a betűhöz és az íráshoz. Vö.:

A magy. *betű* idegen nyelvi párhuzamainak a számba vétele egyrészt igazolja, hogy a magyar szó nem lehet jövevény, másrészt további tanulságokkal jár. A jelentés szempontjából kapcsolódnak a fenti szavakhoz. Hangtanilag a szókezdő *b-* elvileg lehetne a *p-* zöngésedésének az eredménye, de keletkezhetett egy *w > b* változás során is. A szó belseji *-t-* egyrészt megmaradt, másrészt (*-t- >*) – *č-* lett belőle, amely *-i* előtt igen gyakori. A végső *-k* a török és mongol nyelvek egy részében megmaradt, a másik részében *-k > -x* spirantizáció történt, a harmadik részében pedig *-k > -γ > -w > 1. -v 2. -V > -0* változások voltak. A *-v*-ről tanúskodik a tör. *bitiv*, a *-0*, azaz a mássalhangzó eltűnéséről a magy. *betű* szó, ahol a mássalhangzó eltűnése az előző magánhangzó megnyúlásával járt. A földrajzi névi kutatásaim fényében nem lehet *bit-* igeből kiindulni. Olyan nomen-verbum lehetett az előzmény, amely egyik irányban a főnévi tulajdonságát tartotta meg, azaz főnévvé változott, a másik irányban pedig igévé különült.

Ld. még: 3.445. Kāšγ. *jaṭlā-* 'varázsolni ráolvasással' ~ magy. *jel*.

3.548. Kāšγ. *sažit-* 'szétzúzni' ~ magy. *zúz*.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *saži-*: relatív szótő + *-t-*: képző.

Eleink gondolkodása szerint, amikor eltörünk, zúzunk valamit, akkor elválík egymástól a tárgy stb., ezért idetartozik az oszm. *seçmek* 'kiválasztani' ige is.

A Kāšγ. *saži-*: relatív szótővel összetartozik a magy. *szecska* 'apróra vágott szalma, főleg mint keverék takarmány része, értelmetlen, értéktelen, jelentéktelen dolog, kisdíák, elsős gimnazista'. Szláv eredetű, vö.: szb.-hv. *sečka*, szlk. *sečka*, ukr. *sečka*, or. *séčka* 'apróra vágott szalma, szecska'. Mindezek a 'vág' jelentésű ige származékai, s így etimológiai kapcsolatban vannak a magy. *szakóca*, *székács*, *szekerce* szláv eredetijével. A magyar szó közelebbi forrása nem határozható meg. (TESz) < magy. *sze-*: abszolút szótő + *-cska*: képző, szb.-hv. *se-* + *-čka*, szlk. *se-* + *-čka*, ukr. *se-* + *-čka*, or. *sé-* + *-čka*.

A magyar szó szláv eredete nem igazolt.

A Kāšγ. *saži-*: relatív szótő akváltozata a magy. *zúz* 'ide-oda rángat, meggyötör, összetör, összenyom (átvitt értelemben is), zúzódik, elpusztít, (kukoricát) morzsol'. Bizonytalan eredetű. (TESz) < magy. *zú-*: abszolút szótő + *-z*: képző.

Névszói rokona a magy. *zúza* 'szárnyas zúzógyomra, az emberi érzelmek, indulatok vélt székhelyének jelképeként'. Megszilárdult ragos alakulat. Szóvégi *a*-ja elhomályosult egyes szám 3. személyű birtokos személyrag. (TESz) < magy. *zú-*: abszolút szótő + *-za*: képző.

A *-za* képző teljesebb alak a *zúz* ige *-z* képzőjéhez képest. Még teljesebb formában *-zVk* lehetett, amely a víz tevékenységével volt kapcsolatos. A *zúza* szóvégi *-a*-ja nem lehet birtokos személyrag.

A *zúz* alakváltozata a magy. *tör* 'több részre különít, részeire választ, összezúz, megfélemez, megbüntet, (törvényt) megszeg, valakire támad, meggyötör, kínozt, (utat) vág, valahová nyomul, törekszik, valamiért fáradozik, valamin erősen gondolkodik, dörzsöl, vív, (kendert) tilol, (nyelvet) hibásan beszél'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *tő-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

A magy. *tör* ige teljesebb alakváltozata a *törik*, névszói rokona pedig a magy. **törek** 'gabonaszár és kalász törmeléke', trágya, töredék'. Származékszó: a 'valamit részeire választ, szétzúz' jelentésben használt *tör* igéből jött létre *-k* deverbális névszóképzővel. (TESz) < magy. *tő-*: abszolút szótő + *-rek*: képző.

Idetartozik a magy. **szét-** igekötő is.

3.549. Kāšγ. **kaži-** 'futásnak eresztetni' ~ magy. **gázol**.

Szerkezeti felépítése: Kāšγ. *kaži-*: relatív szótő (< *ka-*: abszolút szótő + *-ži-*: képző) + *-t-*: műveltető igeképző.

Idetartozik a Kāšγ. **kažiš-** 'átgázolni együttesen'. < Kāšγ. *kaži-*: relatív szótő + *-š-*: kölcsönös igeképző.

Kezdetben nomen-verbum volt. Megőrződtek az igei és a névszói jelentést hordozó alakok, vö.: csuv. **kaš** '1. átmenni, átgázolni 2. átmenni, átirányulni, eltölteni, levezetni', ÓT., Zol. bl., PK., *kāč*, ujj. *keč*, Zamahš., azerb., kirg., üzb., alt. *keč*, oszm., türkm. *geč*, tat. *kič*, kazak, k.kalp., nog., tuv., sor *keš*, hak., bask. *kis*, jak. *kes* 'elmenni, átmenni, átirányulni'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ka-*: abszolút szótő + *-š-*: képző, ÓT., Zol. bl., PK., *kā-* + *-č*, ujj. *ke-* + *-č*, Zamahš., azerb., kirg., üzb., alt. *ke-* + *-č*, oszm., türkm. *ge-* + *-č*, tat. *ki-* + *-č*, kazak, k.kalp., nog., tuv., sor *ke-* + *-š*, hak., bask. *ki-* + *-s*, jak. *ke-* + *-s*.

Idetartozik a csuv. **kuš** 'átmenni, átutazni, átköltözni', ÓT. *kāč*, ujj., kirg., azerb., alt. *kōč*, tuv., kazak, nog. *kōš*, k.kalp. *koš*, üzb. *kuč*, tat. *küč*, bask. *küs*, türkm., oszm., kum. *gōč*, hak., jak. *kōs* 'ua'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ku-*: abszolút szótő + *-š-*: képző, ÓT. *kā-* + *-č*, ujj., kirg., azerb., alt. *kō-* + *-č*, tuv., kazak, nog. *kō-* + *-š*, k.kalp. *ko-* + *-š*, üzb. *ku-* + *-č*, tat. *kü-* + *-č*, bask. *kü-* + *-s*, türkm., oszm., kum. *gō-* + *-č*, hak., jak. *kō-* + *-s*.

Rokonuk az oszm. **kač-** 'menekülni, elszaladni' (< oszm. *ka-*: abszolút szótő + *-č-*: képző); az or. **kočevat'** menni, nomadizálni' (< or. *kočeva-*: relatív szótő + *-t'*: főnévi igenév képző)

Névszói megfelelője a csuv. **kašā, kašma** 'kis híd', orh.jeny., KB. *kāčig*, ujj., üzb. *kečik*, azerb. *kečme*, *kečiš*, *kečid*, oszm. *gečit*, *gečme*, *gečiš*, hak. *kičig*, tuv. *kežig*, tat. *kičü*, bask. *kiseu*, türkm. *gečelge*, alt. *kečü* 'átkelés, átkelőhely, gázló'. (JEGOROV 1964) < csuv. *ka-*: abszolút szótő + *-šā-*: képző, *ka-* + *-šma*, orh.jeny., KB. *kā-* + *-čig*, ujj., üzb. *ke-* + *-čik*, azerb. *ke-* + *-čme*, *keči-*: relatív szótő + *-š-*: képző, *keči-* + *-d*, oszm. *geči-* + *-t*, *g-* + *-ečme*, *geči-* + *-š*, hak. *ki-* + *-čig*, tuv. *ke-* + *-žig*, tat. *ki-* + *-čü*, bask. *ki-* + *-seu*, türkm. *geče-* + *-lge*, alt. *ke** + *-čü*.

A futással, hajtással kapcsolatosak, ezért a fut, menekül jelentésű szó családjába tartozik a magy. **kacs** 'kapocs, szőlő, borsó stb. kapaszkodója, kezecske, kasza, evező görbe fogója, levélszár, fattyúhajtás, gáncs, paragrafusjel, kendersizs'. Hangfestő eredetű. (TESz) < magy. *ka-*: abszolút szótő + *-cs*: képző.

A magy. **kacska** 'gömbült karú, kanyargós, kacskaringós, görbe, korcs, nyomorék (kéz, láb), hajfűrt, kaszanyél görbe fogója'. Származékszó: *-ka* kicsinyítő képzővel keletkezett abból az eredetileg feltehetően igenévszói jellegű tőből, amely *kacs* szavunkkal azonos. ... (TESz) < magy. *ka-*: abszolút szótő + *-cska*: képző.

A *kacska* jelentésének az alapja a görbe hajtás, a *kecske* az ilyen szarváról kapta a megnevezést.

A magy. *gázol* '(sekély vizen stb.) átlábol, gyalog átkel, tapos, tipor, megy (átvitt értelemben is), jut, kerül, állandósult szókapcsolatokban) valakit becsületesen stb. sérteget, (mozgó jármű stb.) feldönt, megsebesít, elüt', *gázló*. Déli szláv eredetű, vö.: blg. *gáz'a* '(vízben, sárban, hóban stb.) gázol, lábol, tapos, tipor', mac. *gazi* 'ua.', szb.-hv. *gaziti* 'ua.', szln. *gáziti* 'ua.', or., óeszl. *izgaziti* 'tönkretesz, elpusztít'. (TESz) < magy. *gázo-*: relatív szótő (< *gá-*: abszolút szótő + *-zo-*: képző) + *-l-*: igeképző, *gáz-*: relatív szótő + *-ló-*: névszóképző, blg. *gá-*: abszolút szótő + *-z'a*: képző, mac. *ga-* + *-zi*, szb.-hv. *gazi-*: relatív szótő + *-ti*: képző, szln. *gázi-*: relatív szótő + *-ti*: képző, or., óeszl. *iz-*: igekötő + *-gazi-*: relatív szótő + *-ti*: képző.

Idetartozik a magy. *keresztül-kasul* utótagja. A szó a TESz szerint összetett szó. Utótagja a *kacs* 'görbeség, hajlás, görbe vonal' *-ul* módhatározóragos alakja.

3.550. Kāšy. *buzut-* 'megfagyni (halálra)' ~ magy. *fázik*.

Szerkezeti felépítése: Kāšy. *buzu-*: relatív szótő + *-t*: képző.

A Kāšy. *buzu-*: relatív szótőnek rokona a csuv. *pār* 'jég', MK., azerb., türkm., oszm., nog., kum., karacs. *buz*, tat., bask. *boz*, csag., ujj., üzb., kirg., kazak, k.kalp. *muž*, alt. *pus*, *mus*, hak. *pus*, s.ujg. *pyz*, vö.: mong. *mös(ön)* 'jég', *boroo(n)* 'eső'. (JEGOROV 1964) < csuv. *pā-*: abszolút szótő + *-r*: képző, MK., azerb., türkm., oszm., nog., kum., karacs. *bu-* + *-z*, tat., bask. *bo-* + *-z*, csag., ujj., üzb., kirg., kazak, k.kalp. *mu-* + *-z*, alt. *pu-* + *-s*, *mu-* + *-s*, hak. *pu-* + *-s*, s.ujg. *py-* + *-z*, vö.: mong. *mö-* + *-s(ön)*, *bo-* + *-roo(n)*.

A szó családjába tartozik az első relatív ige-tő, vö.: or. *m'orznut* 'fagyni, fázni'. Közsláv eredetű, ld. *мъръзъ* 'hideg' (SIS) < or. *m'orznu* -: relatív szótő [< *m'orz-*: relatív szótő (< *m'or-*: relatív szótő + *-z-*: képző) + *-nu-*: visszaható igeképző] + *-t'*: főnévi igenév képző.

Az átvétel a szláv nyelvben történt.

A magy. *dér* 'finom jégkristályok alakjában lecsapódó pára, fagy, őszes hajú, szakállú'. Ismeretlen eredetű. (TESz) < magy. *dé-*: abszolút szótő + *-r*: képző.

A magy. *maráz* 'dér, hideg, fagy'. Szláv, közelebből déli vagy szlovák eredetű. Vö.: szb.-hv. szln. *mráz* 'dér, hideg', szlk. *mráz* 'fagy, dér'. (TESz) < magy. *mará-*: relatív szótő (< *ma-*: abszolút szótő + *-rá-*: képző) + *-z*: képző, szb.-hv. szln. *mrà-*: relatív szótő (< *m-*: abszolút szótő + *-rà-*: képző) + *-z*: képző, szlk. *mrá-* + *-z*.

A magyar szó szláv eredete nem igazolt.

Idetartozik a magy. *fagy* 'cseppfolyós test, nedvességet tartalmazó anyag a hideg hatására megszilárdul, megfagyva valamihez tapad, fázik, a hőmérséklet 0 C° alatt van'. Ősi örökség a finnugor korból, vö.: vog. *pāl'i-* 'megfagy', osztj. *poi* 'vastag jégkéreg', mdE. *paloms* 'ég, elég', mdM. *paláms* 'ég, megfagy, fázik', fi. *palaa* 'ég, lángol', *palella* 'fázik, fagy', lp. *boullet* 'ég', buolâš 'fagy'. (TESz) < magy. *fá-*: abszolút szótő + *-gy/-d'*: képző.

A magyar szó finnugor eredete nem igazolt.

Alakváltozata a magy. *fázik* 'kellemetlen hideget érez, húzódozik valamitől'. Ősi örökség az ugor, esetleg az uráli korból, vö.: vog. *put* 'jégkéreg', osztj. *pòt* 'magas hóból és vízből összeállt jégkéreg', *pàttà* 'fagy, megfagy', ld. még sam.jur. *parā* 'ég (atűz, a bőr a forró víztől)' stb. (TESz) < magy. *fá-*: abszolút szótő + *-zik*: képző, vog. *pu-* + *-t*, osztj. *pò-* + *-t*, *pà-* + *-ttà*, sam.jur. *pa-* + *-rā*.

A TESz szerint a magy. **zúzmara** 'áramló ködös levegőből fagypontra alá hűlt tárgyakra kicsapódott (kristályos) jég'. A szócsalád alapja a **zúzmaráz** összetett szó. Előtagja az ismeretlen eredetű **zúz** 'dér, zúzmara', utótagja a **maráz** 'dér'. (TESz) < magy. **zúz** -: relatív szótó (< **zú** -: abszolút szótó + **-z** -: képző) + **mará** -: relatív szótó (< **ma** -: abszolút szótó **-ra** -: képző).

A magy. **zúzmara** összetett szó, jelentése 'jégdara' lehet. Valójában olyan ikerszóval van dolgunk, ahol az előtag és az utótag ugyanazon gyökerű szó.

Ld. még: Kāšγ. **tumlug** 'hideg' < **tum** -: szótó + **-lug** -: képző.

Alakváltozata a csuv. **sulxān** 'hideg, árnyék, árnyékos', ujb., üzb. **salkin**, kirg., kazak, k.kalp., nog., türkm., tat. **salkin**, bask. **halkyn** 'hideg', jak., tuv. **salgyn** 'szél', alt., ojr. **salkyn** 'szél', vö.: mong. **salxi(n)** 'szél', **salxin teerem** 'szélmalom'. (JEGOROV 1964)

Ld. még: 3.273. Kāšγ. **jutik** 'kifagyni, meghalni a hidegtől' ~ magy. **fagy, fázik**.

Az alábbiakban közöljük a kötetben szereplő szavak jegyzékét. Elsőként a számozási sorrendben, másodikként Kāšγari szavainak abc rendjében, végül a magyar megfelelők abc sorrendjében.

Irodalomjegyzéket összesítve az utolsó kötetben közlünk.

4. Kāšγari - Magyar szójegyzék

3.240. Kāšγ. **žun at** 'szín hús' ~ magy. **szín hús**.

3.241. Kāšγ. **taz** 'üst, tál, tárcsa, medence' ~ magy. **tál**.

3.242. Kāšγ. **žun** 'cseng' ~ magy. **zsong, zeng, cseng**.

3.243. Kāšγ. **dan dun, tan tun** 'valami hangot ad ki' ~ magy. **dong, döng**.

3.244. Kāšγ. **sun** 'sarok' ~ magy. **szeg**.

3.245. Kāšγ. **sun** 'mögé, mögött' ~ magy. **mög, meg**.

3.246. Kāšγ. **sunḏā** 'mögött' ~ magy. **mögött**.

3.247. Kāšγ. **sun** 'vég' ~ magy. **szeg, vég**.

3.248. Kāšγ. **tamgaklā** 'torkon ütni' ~ magy. **torok**.

3.249. Kāšγ. **atmāk** 'kenyeret' ~ magy. **étek**.

3.250. Kāšγ. **kāmžīlā** 'megcsapkodni' ~ magy. **kín**.

3.251. Kāšγ. **sagrīlā** 'kikészíteni a bőrt' ~ magy. **bőr**.

3.252. Kāšγ. **tamgālā** 'pecsételni' ~ magy. **tám(pont), nyom**.

- 3.253. Kāšγ. *karmālā*- 'elrabolni' ~ magy. *karom*.
- 3.254. Kāšγ. *bun* 'kötörő kalapács, a földre esett nehéz tárgy hangja' ~ magy. *bong*.
- 3.255. Kāšγ. *ban sigtādī* 'könnyet ejtett' ~ magy. *bunkó; sírt*.
- 3.256. Kāšγ. *tan* 'egyenlőség, hasonlóság' ~ magy. *mint*.
- 3.257. Kāšγ. *tan* 'szita' ~ magy. *szita*.
- 3.258. Kāšγ. *sabanlā*- 'szántani' ~ magy. *szánt*.
- 3.259. Kāšγ. *jagirlā*- 'felvakart sebet gyógyítani' ~ magy. (gyógy)*ír*.
- 3.260. Kāšγ. *tutuklā*- 'kiherélni' ~ magy. *ír*(mag).
- 3.261. Kāšγ. *žaruklā*- 'türk cipőt felvenni' ~ magy. *saru*.
- 3.262. Kāšγ. *baduklā*- 'nagyak lenni' ~ magy. *nagy*.
- 3.263. Kāšγ. *kužuklā*- 'fenékre verni' ~ magy. *gerinc, görény*.
- 3.264. Kāšγ. *kižiklā*- 'kicsinek tartani' ~ magy. *kicsinyell*.
- 3.265. Kāšγ. *tatigsā*- 'édeset enni' ~ magy. *íz*.
- 3.266. Kāšγ. *gap* 'ajándék' ~ magy. *kél*.
- 3.267. Kāšγ. *satgūžī* 'szatócs' ~ magy. *szatócs*.
- 3.268. Kāšγ. *jubīla*- 'becsapni' ~ magy. (be)*csap*.
- 3.269. Kāšγ. *žagirlā*- 'kinyomni a levet' ~ magy. *szorít*.
- 3.270. Kāšγ. *žagrī* 'sólyom' ~ magy. *sólyom*.
- 3.271. Kāšγ. *tarig* 'búza, mag, búzamaz' ~ magy. *búza*.
- 3.272. Kāšγ. *tukūn* 'csomót' ~ magy. *bog*.
- 3.273. Kāšγ. *jutik* 'kifagyni, meghalni a hidegtől' ~ magy. *fagy, fázik*.
- 3.274. Kāšγ. *jabul*- 'becsapódni, bezáródni' ~ magy. *csap*.
- 3.275. Kāšγ. *jazil*- 'szétmázolódni' ~ magy. *mázol*.
- 3.276. Kāšγ. *jaril*- 'hasadozni, repedezni, elágazódni, feleződni' ~ magy. *törik*.
- 3.277. Kāšγ. *jazil*- 'kibogozottnak lenni (a csomó) ~ magy. *fűz, bogoz*.

- 3.278. Kāšγ. *jasil-* 'szétmálik, foszlik' ~ magy. *foszlik*.
- 3.279. Kāšγ. *jaš* 'zöld' ~ magy. *zöld*.
- 3.280. Kāšγ. *jušil-* 'ömleni' ~ magy. *esik*.
- 3.281. Kāšγ. *jagil-* 'ömleni, esni (eső)' ~ magy. *esik, száll*.
- 3.282. Kāšγ. *buzun* 'nép' ~ magy. *ivadék*.
- 3.283. Kāšγ. *jigil-* 'gyűlni' ~ magy. *gyűlik*.
- 3.284. Kāšγ. *tubrāk* 'föld, talaj' ~ magy. *domború*.
- 3.285. Kāšγ. *jivil-* 'erjedni' ~ magy. *savas, savanyú*.
- 3.286. Kāšγ. *bilik* 'ész' ~ magy. *elme*.
- 3.287. Kāšγ. *jamal-* 'megjavítotttnak lenni' ~ magy. *jó, javul*.
- 3.288. Kāšγ. *janul-* 'kifolyatni, kiválasztani magából' ~ magy. *szül*.
- 3.289. Kāšγ. *janal-* 'fenni' ~ magy. *fen*.
- 3.290. Kāšγ. *jāg* 'vaj' ~ magy. *jég*.
- 3.291. Kāšγ. *kaz-* 'ásni' ~ magy. *kúr*.
- 3.292. Kāšγ. *kaz-* 'körbejárni, bejárni' ~ magy. *kör, kerül*.
- 3.293. Kāšγ. *bas-* nyomni, ledönteni a földre, leigázni' ~ magy. *basz(ik)*.
- 3.294. Kāšγ. *tuš-* 'összeütközni, ellökődni' ~ magy. *tusakodik*.
- 3.295. Kāšγ. *jurt* 'romok' ~ magy. *tör*.
- 3.296. Kāšγ. *kuldaš bilā* 'társ'-val' ~ magy. *-val/-vel*.
- 3.297. Kāšγ. *jazin* 'fácán' ~ magy. *fácán*,
- 3.298. Kāšγ. *jamiš* 'gyümölcs' ~ magy. *gyümölcs*.
- 3.299. Kāšγ. *jikit* 'fiatal' ~ magy. *legény*.
- 3.300. Kāšγ. *jagirlig* 'vakart' ~ magy. *vakar*.
- 3.301. Kāšγ. *jagiz* 'barna' ~ magy. *barna*.
- 3.302. Kāšγ. *jīr* 'föld' ~ magy. *tér*.

- 3.303. Kāšγ. *jagiz at* 'pejló' ~ magy. *barna*.
- 3.304. Kāšγ. *kakit-* 'megharagítani' ~ magy. *harag*.
- 3.305. Kāšγ. *tam* 'csomó' ~ magy. *csomó*.
- 3.306. Kāšγ. *bakit-* 'odaerősíteni' ~ magy. *bog*.
- 3.307. Kāšγ. *sikit-* 'egyesülni, párosulni, közösülni' ~ magy. *csök*.
- 3.308. Kāšγ. *bilat-* 'élezni' ~ magy. *élez*.
- 3.309. Kāšγ. *tulat-* 'születni' ~ magy. *születik*.
- 3.310. Kāšγ. *tišat-* 'megparancsolni, hogy élezzék meg' ~ magy. *tüske*.
- 3.311. Kāšγ. *kušit-* 'beborítani' ~ magy. *kas*.
- 3.312. Kāšγ. *bukat-* 'bikává válni' ~ magy. *búgat*.
- 3.313. Kāšγ. *tikit-* 'etetni erőszakkal' ~ magy. *dug*.
- 3.314. Kāšγ. *tukit-* 'kopogtatni, szőni' ~ magy. *takács*.
- 3.315. Kāšγ. *tunat-* 'éjszakázni' ~ magy. *tömlőc*.
- 3.316. Kāšγ. *sinat-* 'próbára tenni, elhíttetni' ~ magy. *szent*.
- 3.317. Kāšγ. *kinat-* 'megparancsolni megbüntetni' ~ magy. *kín*.
- 3.318. Kāšγ. *jagit-* 'folyni, folyni' ~ magy. *jó*.
- 3.319. Kāšγ. *bak* 'úr' ~ magy. *bak*.
- 3.320. Kāšγ. *janut-* 'megéleztetni' ~ magy. *fen*.
- 3.321. Kāšγ. *bazatiksāk* 'törekszik, hogy kifesse (a mázat)' ~ magy. *máz, mázol*.
- 3.322. Kāšγ. *taritgū* 'hogyan szántásra megtisztítsák' ~ magy. *tarol*.
- 3.323. Kāšγ. *ūz* 'idő' ~ magy. *idő*.
- 3.324. Kāšγ. *ulitti* az *ulijdi*-ből 'valami megnedvesített' ~ magy. *vizezett*.
- 3.325. Kāšγ. *bajut-* 'gazdaggá tenni, gazdagítani' ~ magy. *bővít*.
- 3.326. Kāšγ. *tunīt-* 'kiengedni' ~ magy. *enged*.
- 3.327. Kāšγ. *turbit-* 'fűrészelni' ~ magy. *fűrész*.

- 3.328. Kāšγ. *ud* 'ő' ~ magy. *ő, az*.
- 3.329. Kāšγ. *muṇuz* 'szarv' ~ magy. *szarv, szaru*.
- 3.330. Kāšγ. *sugrat-* 'megnézni' ~ magy. *bők*.
- 3.331. Kāšγ. *žigirt-* 'letaposni, erővel csinálni' ~ magy. *szorít*.
- 3.332. Kāšγ. *žakrat-* 'forgat' ~ magy. *forgat*.
- 3.333. Kāšγ. *žikrat-* 'csikorogni' ~ magy. *csikorog*.
- 3.334. Kāšγ. *kukrat-* 'csökkenteni a folyadék mennyiségét' ~ magy. *kevés*.
- 3.335. Kāšγ. *kubzat-* 'lanton játszani' ~ magy. *koboz*.
- 3.336. Kāšγ. *suvsat-* 'szomjúságot érezni' ~ magy. *szomjazik*.
- 3.337. Kāšγ. *žagir* 'savanyú' ~ magy. *savas..*
- 3.338. Kāšγ. *živšat-, žuvšat-* 'savasít' ~ magy. *savasít*.
- 3.339. Kāšγ. *kargat-* 'megátkozni' ~ magy. *harag*.
- 3.340. Kāšγ. *sarkit-* 'kinyomni' ~ magy. *szorít*.
- 3.341. Kāšγ. *bilkat-* 'okosnak, értelmesnek lenni' ~ magy. *bölcs*.
- 3.342. Kāšγ. *bašlat-* 'kezdeni, nekifogni' ~ magy. *bucskázik* 'fejen átfordul'.
- 3.343. Kāšγ. *baglat-* 'kapcsolni, odakötni' ~ magy. *bog*.
- 3.344. Kāšγ. *tublat-* 'tanulmányozni' ~ magy. *tanul*.
- 3.345. Kāšγ. *ardam bilā* 'érdemmel' ~ magy. *érdemmel*.
- 3.346. Kāšγ. *jarat-* 'alkotni, teremteni, létrehozni' ~ magy. *gyárt*.
- 3.347. Kāšγ. *jurit-* 'jár(at)' ~ magy. *járat*.
- 3.348. Kāšγ. *jut-* 'nyelni' ~ magy. *jottányi*.
- 3.349. Kāšγ. *jat-* 'kiteríteni' ~ magy. *vet*.
- 3.350. Kāšγ. *jajt-* 'vezetni, hajtani' ~ magy. *vezet*.
- 3.351. Kāšγ. *taglat-* 'ragasztóval megjelölni' ~ magy. *ragad*.
- 3.352. Kāšγ. *žarlat-* 'sírni' ~ magy. *sír*.

- 3.353. Kāšγ. *žurlat*- 'ellopni, elorozni' ~ magy. *orv*.
- 3.354. Kāšγ. *suglit*- 'bedugni a kebelbe' ~ magy. *dug*.
- 3.355. Kāšγ. *suvlat*- 'spriccelni, szórni, vizezni' ~ magy. *vízel*.
- 3.356. Kāšγ. *tavžit*- 'megparancsolni, keresztűzéssel odavarni' ~ magy. *tűzet*.
- 3.357. Kāšγ. *sirlat*- 'fényezni, lakkozni' ~ magy. *sárgul*.
- 3.358. Kāšγ. *suzlat*- 'mondani, beszélni' ~ magy. *szól*.
- 3.359. Kāšγ. *kišlat*- 'telelni' ~ magy. *hó*.
- 3.360. Kāšγ. *buz* 'jég' ~ magy. *zúzmara*.
- 3.361. Kāšγ. *kar* 'hó' ~ magy. *hó*.
- 3.362. Kāšγ. *kaklat*- 'szeletekre vágni' ~ magy. *kákó*.
- 3.363. Kāšγ. *kutlat*- 'összegyűjtetni' ~ magy. *köt, kúp*.
- 3.364. Kāšγ. *kiglat*- 'megtrágyázni a földet, székelni' ~ magy. *kakál*.
- 3.365. Kāšγ. *kisruš*- 'megrövidíteni' ~ magy. *kasza, kés*.
- 3.366. Kāšγ. *bulitlar* 'felhők' ~ magy. *folt*.
- 3.367. Kāšγ. *bugrālar* 'tevék' ~ magy. *teve, bog*.
- 3.368. Kāšγ. *ular* 'ók' ~ magy. *ő*.
- 3.369. Kāšγ. *kāb* 'börtömlő' ~ magy. *kúp*.
- 3.370. Kāšγ. *kilkī* 'kedve' ~ magy. *kedv*.
- 3.371. Kāšγ. *tugral*- '1. vékonyan elvágottnak lenni 2. tépődni, szakadni' ~ magy. *tarol*.
- 3.372. Kāšγ. *juk* 'teher, súly' ~ magy. *teher*.
- 3.373. Kāšγ. *žavrul*- 'visszatérni' ~ magy. *térül*.
- 3.374. Kāšγ. *žigri* 'bumeráng' ~ magy. *tér*.
- 3.375. Kāšγ. *surtul*- 'megtörlődni, szétmorzsoltnak lenni' ~ magy. *tör*.
- 3.376. Kāšγ. *subrul*- 'kisepertnek lenni' ~ magy. *seper*.
- 3.377. Kāšγ. *tirmal*- 'megkarmoltnak lenni' ~ magy. *ír*.

- 3.378. Kāšγ. *šamar-* 'haragudni' ~ magy. *szomorú*.
- 3.379. Kāšγ. *sizril-* 'kicsúszni' ~ magy. *csúszik*.
- 3.380. Kāšγ. *sarmal-* '1. megszürtnek lenni 2. pl. halat kifogni hálóval' ~ magy. *szűr*.
- 3.381. Kāšγ. *bugdāj* 'búza' ~ magy. *búza*.
- 3.382. Kāšγ. *tuvšal-* 'eltévedni' ~ magy. *téved*.
- 3.383. Kāšγ. *tūzar-* 'felszállni (por)' ~ magy. *por*.
- 3.384. Kāšγ. *sātur* 'számolni, parancs' ~ magy. *szám, törvény, parancs*.
- 3.385. Kāšγ. *jajik-* 'megérkezni a tavaszi időnek' ~ magy. *nyár*.
- 3.386. Kāšγ. *maŋ* 'madáreledel' ~ magy. *mag*.
- 3.387. Kāšγ. *maŋ* 'anyajegy az arcon' ~ magy. *mag*.
- 3.388. Kāšγ. *muŋ tīg* 'bölcesség fog' ~ magy. *emlék, okos, fog*.
- 3.389. Kāšγ. *miŋ* 'ezer' ~ magy. *mag, egy*.
- 3.390. Kāšγ. *naŋ* 'dolog, valami' ~ magy. *mi*.
- 3.391. Kāšγ. *naŋ* 'vagyon, gazdagság' ~ magy. *mag*.
- 3.392. Kāšγ. *juŋ* 'szőr, pihe' ~ magy. *pihe*.
- 3.393. Kāšγ. *jiŋ* 'ruhaujj, folyó ága, cső, tömlő' ~ magy. *ág*.
- 3.394. Kāšγ. *siŋi* 'ín' ~ magy. *ín*.
- 3.395. Kāšγ. *turkā* 'hurokba' ~ magy. *tőr*.
- 3.396. Kāšγ. *kaŋas sūv* 'kicsi, nem mély víz' ~ magy. *kicsi, kicsiny*.
- 3.397. Kāšγ. *maŋig* 'lépés' ~ magy. *mén*.
- 3.398. Kāšγ. *tiŋlār* 'dübörög' ~ magy. *döng*.
- 3.399. Kāšγ. *žaŋlā-* 'szűkül, vonít' ~ magy. *szűkül, sír*.
- 3.400. Kāšγ. *maŋlā-* 'velőt enni' ~ magy. *emlék*.
- 3.401. Kāšγ. *siŋirlanūr-* 'íjjal ellátni magát' ~ magy. *ág*.
- 3.402. Kāšγ. *šū:* a türkök királya ~ magy. *fő*.

- 3.404. Kāšγ. *sabandā* 'szántás idején' ~ magy. *szánt*.
- 3.405. Kāšγ. *bursmuk* 'borz' ~ magy. *borz*.
- 3.406. Kāšγ. *sark-* 'folyni' ~ magy. *sár*.
- 3.407. Kāšγ. *maṇizlan-* 'szép arccal rendelkezni' ~ magy. *mag*.
- 3.408. Kāšγ. *salḡūlā-* 'kis szarvból, parittyából löni' ~ magy. *szarv, szaru*.
- 3.409. Kāšγ. *kalḡūlā-* 'úszni' ~ magy. *kél, hal*.
- 3.410. Kāšγ. *tarḡūklā-* 'feltörni folyóként' ~ magy. *túr*.
- 3.411. Kāšγ. *jarmak, jarmāk* 'érem' ~ magy. *érem*.
- 3.412. Kāšγ. *kurt-* 'bevágást, jelet csinálni' ~ magy. *karcol*.
- 3.413. Kāšγ. *barklattī* ~ magy. *őr*.
- 3.414. Kāšγ. *bart-* 'széttörni, szétvágni' ~ magy. *tör*.
- 3.415. Kāšγ. *turt-* 'bedörzsölni' ~ magy. *töröl, dörzsöl*.
- 3.416. Kāšγ. *jugurt-* 'gyúrat' ~ magy. *gyúrat*.
- 3.417. Kāšγ. *būz-* 'halálra fagyni' ~ magy. *fázik, fagy*.
- 3.418. Kāšγ. *burān* 'hóvihar' ~ magy. *vihar*.
- 3.419. Kāšγ. *asurt-* 'ittassá tenni' ~ magy. *iszik*.
- 3.420. Kāšγ. *kažurt-* 'elszaladtatni' ~ magy. *koslat*.
- 3.421. Kāšγ. *karart-* 'feketére csinálni' ~ magy. *korom*.
- 3.422. Kāšγ. *sakirt-* 'vágatni engedni' ~ magy. *ugrik*.
- 3.423. Kāšγ. *kurīg, kuriġg* 'védett hely' ~ magy. *kör*.
- 3.424. Kāšγ. *jugdū, žugdū* 'hosszú teveszőr szövet' ~ magy. *takács*.
- 3.425. Kāšγ. *aṡ aṡ* 'nem-nem' ~ magy. *á-á* 'nem-nem'.
- 3.426. Kāšγ. *Tuġriḡ bek*: a szeldzsukok uralkodója ~ magy. *turul*.
- 3.427. Kāšγ. *azuk* 'étel' ~ magyar *étel*.
- 3.428. Kāšγ. *ūgā* címnév: 'a bölcslet illetik vele' ~ magy. *okos*.

- 3.429. Kāšγ. *ūdī* 'megértett' ~ magy. *okos, -t*: múlt idő jele.
- 3.430. Kāšγ. *tagār* 'búzának a zsákja' ~ magy. *tár*.
- 3.431. Kāšγ. *tubūlā* 'feje búbján ütni' ~ magy. *búbol*.
- 3.432. Kāšγ. *žatīlā* 'csattogni' ~ magy. *csattog*.
- 3.433. Kāšγ. *satūlā* 'részletesen, bőven beszélni' ~ magy. 1. *beszél*, 2. *sűrű*.
- 3.434. Kāšγ. *sažūlā* 'keskeny szalaggal körbe vonni' ~ magy. *szösz*.
- 3.435. Kāšγ. *kažīlā* 'csattogni, kattogni' < magy. *kattog*.
- 3.436. Kāšγ. *šagīlā* 'csengeni' ~ magy. *cseng*.
- 3.437. Kāšγ. *kub* 'kancsó' ~ magy. *kupa*.
- 3.438. Kāšγ. *tukūlā* 'odaerősíteni a csatot' ~ magy. *fog*.
- 3.439. Kāšγ. *tikīlā* 'halk hangot kiadni, tömör, sűrű hangot adni ki' ~ magy. *tik-tak*.
- 3.440. Kāšγ. *avkā ugrā* 'menj, irányulj haza' ~ magy. *ugrik*.
- 3.441. Kāšγ. *tugrāgan* 'vágó' ~ magy. *tarol*.
- 3.442. Kāšγ. *jajlā* 'eltölteni a nyarat' ~ magy. *nyaral*.
- 3.443. Kāšγ. *at tugrā* 'vágd fel a húst' ~ magy. *tarol*.
- 3.444. Kāšγ. *jurkā* 'alágyúrni, -túrni, összetenni' ~ magy. *gyűr*.
- 3.445. Kāšγ. *jatlā* 'varázsolni ráolvasással' ~ magy. *jel*.
- 3.446. Kāšγ. *juklā* 'felrakni' ~ magy. *rak*.
- 3.447. Kāšγ. *jašnā* 'csillogni, szikrázni' ~ magy. *csillog*.
- 3.448. Kāšγ. *kirgā* 'eltávolítani' ~ magy. *kerget*.
- 3.449. Kāšγ. *baklā* 'uralkodónak nevezni, tartani' ~ magy. *fő, fej*.
- 3.450. Kāšγ. *žarlā* 'sírni' ~ magy. *sír*.
- 3.451. Kāšγ. *sūzlā* 'beszélni' ~ magy. *szól*.
- 3.452. Kāšγ. *savlā* 'mondani' ~ magy. *szól, szaval*.
- 3.453. Kāšγ. *satisā* 'eladni (óhajtó)' ~ magy. *szatócs*.

- 3.454. Kāšγ. *kabsā*- 'körülvenni, elvenni' ~ magy. *koboz*.
- 3.455. Kāšγ. *kubsā*- 'felemelkedni (óhajtó)' ~ magy. *kúp*.
- 3.455. Kāšγ. *kubsā*- 'felemelkedni (óhajtó)' ~ magy. *kúp*.
- 3.456. Kāšγ. *tigrā*- 'szilárdnak lenni' ~ magy. *erő*.
- 3.457. Kāšγ. *žikrā*- 'csikorgatni' ~ magy. *csikorog*.
- 3.458. Kāšγ. *tugrā*- 'vágni (darabokra)' ~ magy. *tarol, tör*.
- 3.459. Kāšγ. *tuvrā*- 'erőssé, naggyá válni, nőni' ~ magy. *erő*.
- 3.460. Kāšγ. *sakrī*- 'ugrani' ~ magy. *ugrik*.
- 3.461. Kāšγ. *samrī*- 'hízni, gyarapodni, számossá lenni' ~ magy. *számos*.
- 3.462. Kāšγ. *tanrī*- 'forogni (fej)' ~ magy. *tekereg*.
- 3.463. Kāšγ. *kudugdā* 'kútban' ~ magy. *kút*.
- 3.464. Kāšγ. *kubzā* 'kobozon, lanton játszani' ~ magy. *koboz*.
- 3.465. Kāšγ. *kiliž* 'kard' ~ magy. *kólint*.
- 3.466. Kāšγ. *tabrā*- 'mozgásba jönni' ~ magy. *topog*.
- 3.467. Kāšγ. *bugrā*- 'bevágást csinálni' ~ magy. *írdal*.
- 3.468. Kāšγ. *tavžī*- 'letúzni (ruhát)' ~ magy. *tűz*.
- 3.469. Kāšγ. *tinžī*- 'kialudni, sötétnek lenni' ~ magy. *tömlöc*.
- 3.470. Kāšγ. *kiržā*- 'megérinteni, horzsolni' ~ magy. *horol*.
- 3.471. Kāšγ. *tuk*- 'ütni, verni' ~ magy. *bök*.
- 3.472. Kāšγ. *sigtā*- 'sírni' ~ magy. *sír*.
- 3.473. Kāšγ. *kinā*- 'elkínozni' ~ magy. *kín*.
- 3.474. Kāšγ. *bur* 'orra' ~ magy. *orr*.
- 3.475. Kāšγ. *munā*- 'megvágni' ~ magy. *szeg*.
- 3.476. Kāšγ. *sanā*- 'számolni' ~ magy. *szám*.
- 3.477. Kāšγ. *bajū*- 'gazdagodni' ~ magy. *bő*.

- 3.478. Kāšγ. *tilā-* 'kívánni' ~ magy. *folyik, folyó*.
- 3.479. Kāšγ. *žilā-* 'megnedvesíteni' ~ magy. *folyik, folyó*.
- 3.480. Kāšγ. *bak* 'uralkodó' ~ magy. *fő, fej*.
- 3.481. Kāšγ. *jag* 'ellenség' ~ magy. *akadály*.
- 3.482. Kāšγ. *bulā-* 'főzni' ~ magy. *fől*.
- 3.483. Kāšγ. *bilā-* 'élezni' ~ magy. *balta*.
- 3.484. Kāšγ. *bižak* 'bicska' ~ magy. *bicsak, bicska*.
- 3.484. Kāšγ. *bižak* 'bicska' ~ magy. *bicsak, bicska*.
- 3.486. Kāšγ. *tulā-* 'kölykezní' ~ magy. *szül*.
- 3.487. Kāšγ. *sukī-* 'bökní, lökní' ~ magy. *bök*.
- 3.488. Kāšγ. *bakū-* 'megkötöttnek, elrendezettnek lenni' ~ magy. *bog*.
- 3.489. Kāšγ. *tukā-* 'megcsináltak, elegendőnek, befejezettnek lenni' ~ magy. *tökély*.
- 3.490. Kāšγ. *sugī-* 'hideggé válni' ~ magy. *jég*.
- 3.491. Kāšγ. *tamurži* 'kovács' ~ magy. *dömör, -cs*.
- 3.492. Kāšγ. *sarū-* 'felcsavarni' ~ magy. *csavar*.
- 3.493. Kāšγ. *kurī-* 'kiszárít' ~ magy. *kóró*.
- 3.494. Kāšγ. *bašā-* 'bevágni' ~ magy. *vés*.
- 3.495. Kāšγ. *bušū-* 'elenged' ~ magy. *bocsát*.
- 3.496. Kāšγ. *tušū-* 'álmodni' ~ magy. *álom*.
- 3.497. Kāšγ. *tušak tušadī* 'ágyat megvetette, kiterítette' ~ magy. *tasak, ágy, toll; vet*.
- 3.498. Kāšγ. *tašak* 'herezacskó' ~ magy. *tasak*.
- 3.499. Kāšγ. *tarū-* 'szorosnak lenni' ~ magy. *tömör*.
- 3.500. Kāšγ. *tarī-* 'szántani' ~ magy. *túr*.
- 3.501. Kāšγ. *sabī-* 'csóválni, lengetni, (lógatni a farkát)' ~ magy. *csóvál*.
- 3.502. Kāšγ. *badū-* 'nőni' ~ magy. *bődületes*.

- 3.503. Kāšγ. *jizī-* 'erősen bűzleni' ~ magy. *bűz*.
- 3.504. Kāšγ. *tardī-* 'szétszórt' ~ magy. *szórt*.
- 3.505. Kāšγ. *ikā-* 'ellenállni, megakadni' ~ magy. *akad*.
- 3.506. Kāšγ. *burī* 'farkas' ~ magy. *farkas*.
- 3.507. Kāšγ. *ulī-* 'nedvesíteni' ~ magy. *folyó, folyik*.
- 3.508. Kāšγ. *tī-* 'beszélni, mondani' ~ magy. *szó*.
- 3.509. Kāšγ. *sā-* 'számolni' ~ magy. *szám*.
- 3.510. Kāšγ. *jū-* 'mosni' ~ magy. *jó* 'folyó'.
- 3.511. Kāšγ. *jī-* 'enni' ~ magy. *eszik*.
- 3.512. Kāšγ. *arī-* 'tisztának lenni' ~ magy. *tiszta*.
- 3.513. Kāšγ. *ukī-* 'hányni' ~ magy. *okádik*.
- 3.514. Kāšγ. *kazizlan-* 'gyökérrel beborítódni' ~ magy. *kéreg*.
- 3.515. Kāšγ. *kižikdā* 'kicsiben' ~ magy. *kicsi*.
- 3.516. Kāšγ. *kišt* 'emberek' ~ magy. *i:* birtoktöbbséítő jel.
- 3.517. Kāšγ. *bugnaklan-* 'báránnyelősödni, tollasodni' ~ magy. *báránny*.
- 3.518. Kāšγ. *kudruklan-* 'bővelkedni gödrökben' ~ magy. *gödör*.
- 3.519. Kāšγ. *surkužlan-* 'szurok segítségével megerősítettnek lenni' ~ magy. *szurok*.
- 3.520. Kāšγ. *xān* 'kán' ~ magy. *kan*.
- 3.521. Kāšγ. *šiš* 'kötőtű, küllő, amivel eszik a *tutmāž*-t' ~ magy. *sas, csúcs*.
- 3.522. Kāšγ. *kak* 'szelet, cikk(ely), kis darab' ~ magy. *kákó*.
- 3.523. Kāšγ. *kak* 'kis tó' ~ magy. *kákó*.
- 3.524. Kāšγ. *kuk* 'gyökér, eredet' ~ magy. *kákó*.
- 3.525. Kāšγ. *kim* 'ki' ~ magy. *ki*.
- 3.526. Kāšγ. *bukuk* 'virágbimbó' ~ magy. *bog*.
- 3.527. Kāšγ. *takuk* 'tyúk' ~ magy. *tyúk*.

- 3.528. Kāšγ. *sakak* 'áll' ~ magy. *szeg*.
- 3.529. Kāšγ. *tir* 'mond' ~ magy. *terefere*.
- 3.530. Kāšγ. *žakuk* 'kalapács' ~ magy. *tám*(pont).
- 3.531. Kāšγ. *žakik* 'a kisfiú nemi szerve' ~ magy. *csök*.
- 3.532. Kāšγ. *tulgāk* 'női fülbevaló' ~ magy. *fül*.
- 3.533. Kāšγ. *jalāvaz* 'Allah követe' ~ magy. *út*.
- 3.534. Kāšγ. *turkāk* 'köteg, tekercs' ~ magy. *tűr*.
- 3.535. Kāšγ. *asruk* 'ittas' ~ magy. *iszik*.
- 3.536. Kāšγ. *kavkā* 'hebegő nyelvű' ~ magy. *hab*.
- 3.537. Kāšγ. *kazizkāk* 'a frissességét elvesztett (valami)' ~ magy. *kóró*.
- 3.538. Kāšγ. *žunak* 'tartály, medence' ~ magy. *csanak*.
- 3.539. Kāšγ. *tarṇak* 'víz, amely a földből jön ki' ~ magy. *tenger*.
- 3.540. Kāšγ. *tut-* 'okozni, (előidézni fájdalmat)' ~ magy. *tesz*.
- 3.541. Kāšγ. *tizti* 'visszatartott, megtartott' ~ magy. *tart*.
- 3.542. Kāšγ. *kat-* '1. kavarni 2. keménnyé válni' ~ magy. *kutyul*.
- 3.543. Kāšγ. *tut-* 'fogni, tartani' magy. *tart*.
- 3.544. Kāšγ. *ūd* 'bika, ökör' ~ magy. *ökör*.
- 3.545. Kāšγ. *šaš-* 'szétbontani, kikötni, levenni a kötésről' magy. *sas*(szeg).
- 3.546. Kāšγ. *žat-* 'megkötni, odakötni' ~ magy. *csat*.
- 3.547. Kāšγ. *bitit-* 'írni' ~ magy. *betű*.
- 3.548. Kāšγ. *sažit-* 'szétzúzni' ~ magy. *zúz*.
- 3.549. Kāšγ. *kažit-* 'futásnak eresztetni' ~ magy. *gázol*.
- 3.550. Kāšγ. *buzut-* 'megfagyni (halálra)' ~ magy. *fázik*.

5. Kāšyari - Magyar szójegyzék abc rendben

A

- 3.425. Kāšγ. *aŋ aŋ* 'nem-nem' ~ magy. *á-á* 'nem-nem'.
3.512. Kāšγ. *arī-* 'tisztának lenni' ~ magy. *tiszta*.
3.345. Kāšγ. *ardam bilā* 'érdemmel' ~ magy. *érdemmel*.
3.535. Kāšγ. *asruk* 'ittas' ~ magy. *iszik*.
3.419. Kāšγ. *asurt-* 'ittassá tenni' ~ magy. *iszik*.
3.443. Kāšγ. *at tugrā* 'vágd fel a húst' ~ magy. *tarol*.
3.249. Kāšγ. *atmāk* 'kenyeret' ~ magy. *étek*.
3.440. Kāšγ. *avkā ugrā* 'menj, irányulj haza' ~ magy. *ugrik*.
3.427. Kāšγ. *azuk* 'étel' ~ magyar *étel*.

B

- 3.502. Kāšγ. *badū-* 'nőni' ~ magy. *bődületes*.
3.262. Kāšγ. *baduklā-* 'nagyak lenni' ~ magy. *nagy*.
3.343. Kāšγ. *baglat-* 'kapcsolni, odakötni' ~ magy. *bog*.
3.477. Kāšγ. *bajū-* 'gazdagodni' ~ magy. *bő*.
3.325. Kāšγ. *bajut-* 'gazdaggá tenni, gazdagítani' ~ magy. *bővít*.
3.319. Kāšγ. *bak* 'úr' ~ magy. *bak*.
3.480. Kāšγ. *bak* 'uralkodó' ~ magy. *fő, fej*.
3.306. Kāšγ. *bakit-* 'odaerősíteni' ~ magy. *bog*.
3.449. Kāšγ. *baklā-* 'uralkodónak nevezni, tartani' ~ magy. *fő, fej*.
3.255. Kāšγ. *baŋ sigtādī* 'könnyet ejtett' ~ magy. *bunkó; sírt*.
3.413. Kāšγ. *barklattī* ~ magy. *őr*.
3.414. Kāšγ. *bart-* 'széttörni, szétvágni' ~ magy. *tör*.

- 3.494. Kāšγ. *bašā-* 'bevágni' ~ magy. *vés*.
- 3.342. Kāšγ. *bašlat-* 'kezdeni, nekifogni' ~ magy. *bucskázik* 'fejen átfordul'.
- 3.293. Kāšγ. *bas-* nyomni, ledönteni a földre, leigázni' ~ magy. *basz(ik)*.
- 3.321. Kāšγ. *bazatiksāk* 'törekszik, hogy kifesse (a mázat)' ~ magy. *máz, mázol*.
- 3.483. Kāšγ. *bilā-* 'élezni' ~ magy. *balta*.
- 3.308. Kāšγ. *bilat-* 'élezni' ~ magy. *élez*.
- 3.286. Kāšγ. *bilik* 'ész' ~ magy. *elme*.
- 3.341. Kāšγ. *bilkat-* 'okosnak, értelmesnek lenni' ~ magy. *bölcs*.
- 3.547. Kāšγ. *bitit-* 'írni' ~ magy. *betű*.
- 3.484. Kāšγ. *bižak* 'bicska' ~ magy. *bicsak, bicska*.
- 3.484. Kāšγ. *bižak* 'bicska' ~ magy. *bicsak, bicska*.
- 3.381. Kāšγ. *bugdāj* 'búza' ~ magy. *búza*.
- 3.517. Kāšγ. *bugnaklan-* 'báránnyel felhősödni, tollasodni' ~ magy. *bárány*.
- 3.467. Kāšγ. *bugrā-* 'bevágást csinálni' ~ magy. *írdal*.
- 3.367. Kāšγ. *bugrālar* 'tevék' ~ magy. *teve, bog*.
- 3.312. Kāšγ. *bukat-* 'bikává válni' ~ magy. *búgat*.
- 3.526 Kāšγ. *bukuk* 'virágbimbó' ~ magy. *bog*.
- 3.482. Kāšγ. *bulā-* 'főzni' ~ magy. *fől*.
- 3.366. Kāšγ. *bulitlar* 'felhők' ~ magy. *folt*.
- 3.254. Kāšγ. *buŋ* 'kötörő kalapács, a földre esett nehéz tárgy hangja' ~ magy. *bong*.
- 3.474. Kāšγ. *bur* 'orra' ~ magy. *orr*.
- 3.418. Kāšγ. *burān* 'hóvihar' ~ magy. *vihar*.
- 3.506. Kāšγ. *burī* 'farkas' ~ magy. *farkas*.
- 3.405. Kāšγ. *bursmuk* 'borz' ~ magy. *borz*.
- 3.417. Kāšγ. *būz-* 'halálra fagyni' ~ magy. *fázik, fagy*.

3.360. Kāšγ. *buz* 'jég' ~ magy. *zúzmara*.

3.282. Kāšγ. *buzun* 'nép' ~ magy. *ivadék*.

3.550. Kāšγ. *buzut-* 'megfagyni (halálra)' ~ magy. *fázik*.

D

3.243. Kāšγ. *daŋ duŋ, taŋ tuŋ* 'valami hangot ad ki' ~ magy. *dong, döng*.

G

3.266. Kāšγ. *gap* 'ajándék' ~ magy. *kél*.

X/H

3.520. Kāšγ. *xān* 'kán' ~ magy. *kan*.

I

3.505. Kāšγ. *ikā-* 'ellenállni, megakadni' ~ magy. *akad*.

J

3.274. Kāšγ. *jabul-* 'becsapódni, bezáródni' ~ magy. *csap*.

3.290. Kāšγ. *jāg* 'vaj' ~ magy. *jég*.

3.481. Kāšγ. *jag* 'ellenség' ~ magy. *akadály*.

3.281. Kāšγ. *jagil-* 'ömleni, esni (eső)' ~ magy. *esik, száll*.

3.259. Kāšγ. *jagirlā-* 'felvakart sebet gyógyítani' ~ magy. (gyógy)*ír*.

3.300. Kāšγ. *jagirlig* 'vakart' ~ magy. *vakar*.

3.318. Kāšγ. *jagit-* 'folyni, folyat' ~ magy. *jó*.

3.301. Kāšγ. *jagiz* 'barna' ~ magy. *barna*.

- 3.303. Kāšγ. *jagiz at* 'pejló' ~ magy. *barna*.
- 3.442. Kāšγ. *jajlā-* 'eltölteni a nyarat' ~ magy. *nyaral*.
- 3.385. Kāšγ. *jajik-* 'megérkezni a tavaszi időnek' ~ magy. *nyár*.
- 3.350. Kāšγ. *jajt-* 'vezetni, hajtani' ~ magy. *vezet*.
- 3.533. Kāšγ. *jalāvaz* 'Allah követe' ~ magy. *út*.
- 3.287. Kāšγ. *jamal-* 'megjavítotttnak lenni' ~ magy. *jó, javul*.
- 3.298. Kāšγ. *jamiš* 'gyümölcs' ~ magy. *gyümölcs*.
- 3.289. Kāšγ. *janal-* 'fenni' ~ magy. *fen*.
- 3.288. Kāšγ. *janul-* 'kifolyatni, kiválasztani magából' ~ magy. *szül*.
- 3.320. Kāšγ. *janut-* 'megéleztetni' ~ magy. *fen*.
- 3.346. Kāšγ. *jarat-* 'alkotni, teremteni, létrehozni' ~ magy. *gyárt*.
- 3.276. Kāšγ. *jaril-* 'hasadozni, repedezni, elágazódni, feleződni' ~ magy. *török*.
- 3.411. Kāšγ. *jarmak, jarmāk* 'érem' ~ magy. *érem*.
- 3.279. Kāšγ. *jaš* 'zöld' ~ magy. *zöld*.
- 3.447. Kāšγ. *jašnā-* 'csillogni, szikrázni' ~ magy. *csillog*.
- 3.278. Kāšγ. *jasil-* 'szétmálik, foszlik' ~ magy. *foszlik*.
- 3.349. Kāšγ. *jat-* 'kiteríteni' ~ magy. *vet*.
- 3.445. Kāšγ. *jatlā-* 'varázsolni ráolvasással' ~ magy. *jel*.
- 3.275. Kāšγ. *jazil-* 'szétmázolódni' ~ magy. *mázol*.
- 3.277. Kāšγ. *jazil-* 'kibogozotttnak lenni (a csomó)' ~ magy. *fűz, bogoz*.
- 3.297. Kāšγ. *jazīn* 'fácán' ~ magy. *fácán*.
- 3.511. Kāšγ. *jī-* 'enni' ~ magy. *eszik*.
- 3.283. Kāšγ. *jigil-* 'gyűlni' ~ magy. *gyűlik*.
- 3.299. Kāšγ. *jikit* 'fiatal' ~ magy. *legény*.
- 3.393. Kāšγ. *jiṇ* 'ruhaujj, folyó ága, cső, tömlő' ~ magy. *ág*.

- 3.302. Kāšγ. *jīr* 'föld' ~ magy. *tér*.
- 3.285. Kāšγ. *jivil-* 'erjedni' ~ magy. *savas, savanyú*.
- 3.503. Kāšγ. *jizī-* 'erősen bűzleni' ~ magy. *bűz*.
- 3.510. Kāšγ. *jū-* 'mosni' ~ magy. *jó* 'folyó'.
- 3.268. Kāšγ. *jubīla-* 'becsapni' ~ magy. (be)*csap*.
- 3.424. Kāšγ. *jugdū, žugdū* 'hosszú teveszőr szövet' ~ magy. *takács*.
- 3.416. Kāšγ. *jugurt-* 'gyúrat' ~ magy. *gyúrat*.
- 3.372. Kāšγ. *juk* 'teher, súly' ~ magy. *teher*.
- 3.446. Kāšγ. *juklā-* 'felrakni' ~ magy. *rak*.
- 3.392. Kāšγ. *juŋ* 'szőr, pihe' ~ magy. *pihe*.
- 3.347. Kāšγ. *jurit-* 'jár(at)' ~ magy. *járat*.
- 3.444. Kāšγ. *jurkā-* 'alágyúrni, -túrni, összetenni' ~ magy. *gyűr*.
- 3.295. Kāšγ. *jurt* 'romok' ~ magy. *tör*.
- 3.280. Kāšγ. *jušil-* 'ömleni' ~ magy. *esik*.
- 3.348. Kāšγ. *jut-* 'nyelni' ~ magy. *jottányi*.
- 3.273. Kāšγ. *jutik* 'kifagyni, meghalni a hidegtől' ~ magy. *fagy, fázik*.

K

- 3.369. Kāšγ. *kāb* 'bőrtömlő' ~ magy. *kúp*.
- 3.454. Kāšγ. *kabsā-* 'körülvenni, elvenni' ~ magy. *koboz*.
- 3.522. Kāšγ. *kak* 'szelet, cikk(ely), kis darab' ~ magy. *kákó*.
- 3.523. Kāšγ. *kak* 'kis tó' ~ magy. *kákó*.
- 3.304. Kāšγ. *kakit-* 'megharagítani' ~ magy. *harag*.
- 3.362. Kāšγ. *kaklat-* 'szeletekre vágni' ~ magy. *kákó*.
- 3.409. Kāšγ. *kalḡūlā-* 'úszni' ~ magy. *kél, hal*.

- 3.250. Kāšγ. *kāmžīlā*- 'megcsapkodni' ~ magy. *kín*.
- 3.396. Kāšγ. *kaṇas sūv* 'kicsi, nem mély víz' ~ magy. *kicsi, kicsiny*.
- 3.361. Kāšγ. *kar* 'hó' ~ magy. *hó*.
- 3.421. Kāšγ. *karart*- 'feketére csinálni' ~ magy. *korom*.
- 3.339. Kāšγ. *kargat*- 'megátkozni' ~ magy. *harag*.
- 3.253. Kāšγ. *karmālā*- 'elrabolni' ~ magy. *karom*.
- 3.542. Kāšγ. *kat*- '1. kavarni 2. keménnyé válni' ~ magy. *kutyul*.
- 3.536. Kāšγ. *kavkā* 'hebegő nyelvű' ~ magy. *hab*.
- 3.291. Kāšγ. *kaz*- 'ásni' ~ magy. *kúr*.
- 3.292. Kāšγ. *kaz*- 'körbejárni, bejárni' ~ magy. *kör, kerül*.
- 3.537. Kāšγ. *kazizkāk* 'a frissességét elvesztett (valami)' ~ magy. *kóró*.
- 3.514. Kāšγ. *kazizlan*- 'gyökérrel beborítódni' ~ magy. *kéreg*.
- 3.435. Kāšγ. *kažīlā*- 'csattogni, kattogni' < magy. *kattog*.
- 3.549. Kāšγ. *kažit*- 'futásnak eresztetni' ~ magy. *gázol*.
- 3.420. Kāšγ. *kažurt*- 'elszaladtatni' ~ magy. *koslat*.
- 3.364. Kāšγ. *kiglat*- 'megtrágyázni a földet, székelni' ~ magy. *kakál*.
- 3.465. Kāšγ. *kiliž* 'kard' ~ magy. *kólint*.
- 3.370. Kāšγ. *kilkī* 'kedve' ~ magy. *kedv*.
- 3.525. Kāšγ. *kim* 'ki' ~ magy. *ki*.
- 3.473. Kāšγ. *kinā*- 'elkínozni' ~ magy. *kín*.
- 3.317. Kāšγ. *kinat*- 'megparancsolni megbüntetni' ~ magy. *kín*.
- 3.448. Kāšγ. *kirgā*- 'eltávolítani' ~ magy. *kerget*.
- 3.470. Kāšγ. *kiržā*- 'megérinteni, horzsolni' ~ magy. *horol*.
- 3.516. Kāšγ. *kišt* 'emberek' ~ magy. *i*: birtoktöbbsesítő jel.
- 3.359. Kāšγ. *kišlat*- 'telelni' ~ magy. *hó*.

- 3.365. Kāšγ. *kisruš*- 'megrövidíteni' ~ magy. *kasza, kés*.
- 3.515. Kāšγ. *kižikdā* 'kicsiben' ~ magy. *kicsi*.
- 3.264. Kāšγ. *kižiklā*- 'kicsinek tartani' ~ magy. *kicsinyell*.
- 3.437. Kāšγ. *kub* 'kancsó' ~ magy. *kupa*.
- 3.455. Kāšγ. *kubsā*- 'felemelkedni (óhajtó)' ~ magy. *kúp*.
- 3.464. Kāšγ. *kubzā* 'kobozon, lanton játszani' ~ magy. *koboz*.
- 3.335. Kāšγ. *kubzat*- 'lanton játszani' ~ magy. *koboz*.
- 3.463. Kāšγ. *kudugdā* 'kútban' ~ magy. *kút*.
- 3.518. Kāšγ. *kudruklan*- 'bővelkedni gödrökben' ~ magy. *gödör*.
- 3.524. Kāšγ. *kuk* 'gyökér, eredet' ~ magy. *kákó*.
- 3.334. Kāšγ. *kukrat*- 'csökkenteni a folyadék mennyiségét' ~ magy. *kevés*.
- 3.296. Kāšγ. *kuldaš bilā* 'társ'-val' ~ magy. *-val/-vel*.
- 3.493. Kāšγ. *kurī*- 'kiszárít' ~ magy. *kóró*.
- 3.423. Kāšγ. *kurīg, kuriġ* 'védett hely' ~ magy. *kör*.
- 3.412. Kāšγ. *kurt*- 'bevágást, jelet csinálni' ~ magy. *karcol*.
- 3.311. Kāšγ. *kušīt*- 'beborítani' ~ magy. *kas*.
- 3.363. Kāšγ. *kutlat*- 'összegyűjtetni' ~ magy. *köt, kúp*.
- 3.263. Kāšγ. *kužuklā*- 'fenékre verni' ~ magy. *gerinc, görény*.

M

- 3.386. Kāšγ. *maŋ* 'madáreledel' ~ magy. *mag*.
- 3.387. Kāšγ. *maŋ* 'anyajegy az arcon' ~ magy. *mag*.
- 3.397. Kāšγ. *maŋig* 'lépés' ~ magy. *mén*.
- 3.400. Kāšγ. *maŋīlā*- 'velőt enni' ~ magy. emlék.
- 3.407. Kāšγ. *maŋizlan*- 'szép arccal rendelkezni' ~ magy. *mag*.

3.389. Kāšγ. *miŋ* 'ezer' ~ magy. *mag, egy*.

3.475. Kāšγ. *munā-* 'megvágni' ~ magy. *szeg*.

3.388. Kāšγ. *muŋ tāg* 'bölcesség fog' ~ magy. *emlék, okos, fog*.

3.329. Kāšγ. *muŋuz* 'szarv' ~ magy. *szarv, szaru*.

N

3.390. Kāšγ. *naŋ* 'dolog, valami' ~ magy. *mi*.

3.391. Kāšγ. *naŋ* 'vagyon, gazdagság' ~ magy. *mag*.

Š

3.436. Kāšγ. *šagīlā-* 'csengeni' ~ magy. *cseng*.

3.378. Kāšγ. *šamar-* 'haragudni' ~ magy. *szomorú*.

3.545. Kāšγ. *šaš-* 'szétbontani, kikötni, levenni a kötésről' magy. *sas(szeg)*.

3.521. Kāšγ. *šiš* 'kötőtű, küllő, amivel eszik a *tutmāž-t*' ~ magy. *sas, csúcs*.

S

3.509. Kāšγ. *sā-* 'számolni' ~ magy. *szám*.

3.404. Kāšγ. *sabandā* 'szántás idején' ~ magy. *szánt*.

3.258. Kāšγ. *sabanlā-* 'szántani' ~ magy. *szánt*.

3.501. Kāšγ. *sabī-* 'csóválni, lengetni, (lógatni a farkát)' ~ magy. *csóvál*.

3.251. Kāšγ. *sagrīlā-* 'kikészíteni a bőrt' ~ magy. *bőr*.

3.528. Kāšγ. *sakak* 'áll' ~ magy. *szeg*.

3.422. Kāšγ. *sakirt-* 'vágatni engedni' ~ magy. *ugrik*.

3.460. Kāšγ. *sakrī-* 'ugrani' ~ magy. *ugrik*.

3.408. Kāšγ. *salḡulā-* 'kis szarvból, parittyából löni' ~ magy. *szarv, szaru*.

- 3.461. Kāšγ. *samrī-* 'hízni, gyarapodni, számossá lenni' ~ magy. *számos*.
- 3.476. Kāšγ. *sanā-* 'számolni' ~ magy. *szám*.
- 3.406. Kāšγ. *sark-* 'folyni' ~ magy. *sár*.
- 3.340. Kāšγ. *sarkit-* 'kinyomni' ~ magy. *szorít*.
- 3.380. Kāšγ. *sarmal-* '1. megszártnek lenni 2. pl. halat kifogni hálóval' ~ magy. *szűr*.
- 3.492. Kāšγ. *sarū-* 'felcsavarni' ~ magy. *csavar*.
- 3.267. Kāšγ. *satgūži* 'szatócs' ~ magy. *szatócs*.
- 3.453. Kāšγ. *satisā-* 'eladni (óhajtó)' ~ magy. *szatócs*.
- 3.433. Kāšγ. *satūlā-* 'részletesen, bőven beszélni' ~ magy. 1. *beszél*, 2. *sűrű*.
- 3.384. Kāšγ. *sātur* 'számolni, parancs' ~ magy. *szám, törvény, parancs*.
- 3.452. Kāšγ. *savlā-* 'mondani' ~ magy. *szól, szaval*.
- 3.548. Kāšγ. *sažit-* 'szétzúzni' ~ magy. *zúz*.
- 3.434. Kāšγ. *sažūlā-* 'keskeny szalaggal körbe vonni' ~ magy. *szősz*.
- 3.472. Kāšγ. *sigtā-* 'sírní' ~ magy. *sír*.
- 3.307. Kāšγ. *sikit-* 'egyesülni, párosulni, közösülni' ~ magy. *csök*.
- 3.316. Kāšγ. *sinat-* 'próbára tenni, elhitetni' ~ magy. *szent*.
- 3.394. Kāšγ. *siṇi* 'ín' ~ magy. *ín*.
- 3.401. Kāšγ. *siṇirlanūr-* 'íjjal ellátni magát' ~ magy. *ág*.
- 3.357. Kāšγ. *sirlat-* 'fényezni, lakkozni' ~ magy. *sárgul*.
- 3.379. Kāšγ. *sizril-* 'kicsúszeni' ~ magy. *csúszik*.
- 3.402. Kāšγ. *šū:* a türkök királya ~ magy. *fő*.
- 3.376. Kāšγ. *subrul-* 'kisepertnek lenni' ~ magy. *seper*.
- 3.490. Kāšγ. *sugī-* 'hideggé válni' ~ magy. *jég*.
- 3.354. Kāšγ. *suglit-* 'bedugni a kebelbe' ~ magy. *dug*.
- 3.330. Kāšγ. *sugrat-* 'megnézni' ~ magy. *bök*.

- 3.247. Kāšγ. *suŋ* 'vég' ~ magy. *szeg, vég*.
- 3.244. Kāšγ. *suŋ* 'sarok' ~ magy. *szeg*.
- 3.245. Kāšγ. *suŋ* 'mögé, mögött' ~ magy. *mög, meg*.
- 3.246. Kāšγ. *suŋdā* 'mögött' ~ magy. *mögött*.
- 3.519. Kāšγ. *surkužlan-* 'szurok segítségével megerősítettnek lenni' ~ magy. *szurok*.
- 3.375. Kāšγ. *surtul-* 'megtörlődni, szétmorzsoltnak lenni' ~ magy. *tör*.
- 3.355. Kāšγ. *suvlat-* 'spriccelni, szórní, vizezni' ~ magy. *vízel*.
- 3.336. Kāšγ. *suvsat-* 'szomjúságot érezni' ~ magy. *szomjazik*.
- 3.451. Kāšγ. *sūzlā-* 'beszélni' ~ magy. *szól*.
- 3.358. Kāšγ. *suzlat-* 'mondani, beszélni' ~ magy. *szól*.

T

- 3.466. Kāšγ. *tabrā-* 'mozgásba jönni' ~ magy. *topog*.
- 3.430. Kāšγ. *tagār* 'búzának a zsákja' ~ magy. *tár*.
- 3.351. Kāšγ. *taglat-* 'ragasztóval megjelölni' ~ magy. *ragad*.
- 3.527. Kāšγ. *takuk* 'tyúk' ~ magy. *tyúk*.
- 3.305. Kāšγ. *tam* 'csomó' ~ magy. *csomó*.
- 3.248. Kāšγ. *tamgaklā-* 'torkon ütni' ~ magy. *torok*.
- 3.252. Kāšγ. *tamgālā-* 'pecsételni' ~ magy. *tám(pont), nyom*.
- 3.491. Kāšγ. *tamurži* 'kovács' ~ magy. *dömör, -cs*.
- 3.256. Kāšγ. *taŋ* 'egyenlőség, hasonlóság' ~ magy. *mint*.
- 3.257. Kāšγ. *taŋ* 'szita' ~ magy. *szita*.
- 3.462. Kāšγ. *tanrī-* 'forogni (fej)' ~ magy. *tekereg*.
- 3.504. Kāšγ. *tardī-* 'szétszórt' ~ magy. *szórt*.
- 3.500. Kāšγ. *tarī-* 'szántani' ~ magy. *túr*.

- 3.271. Kāšγ. *tarig* 'búza, mag, búzamaz' ~ magy. *búza*.
- 3.322. Kāšγ. *taritgū* 'hogya szántásra megtisztítsák' ~ magy. *tarol*.
- 3.539. Kāšγ. *tarṇak* 'víz, amely a földből jön ki' ~ magy. *tenger*.
- 3.410. Kāšγ. *tarṇūklā-* 'feltörni folyóként' ~ magy. *túr*.
- 3.499. Kāšγ. *tarū-* 'szorosnak lenni' ~ magy. *tömör*.
- 3.498. Kāšγ. *tašak* 'herezacskó' ~ magy. *tasak*.
- 3.265. Kāšγ. *tatigsā-* 'édeset enni' ~ magy. *íz*.
- 3.468. Kāšγ. *tavžt-* 'letúzni (ruhát)' ~ magy. *tűz*.
- 3.356. Kāšγ. *tavžit-* 'megparancsolni, keresztűzéssel odavarni' ~ magy. *tűzet*.
- 3.241. Kāšγ. *taz* 'üst, tál, tárcsa, medence' ~ magy. *tál*.
- 3.508. Kāšγ. *tī-* 'beszélni, mondani' ~ magy. *szó*.
- 3.456. Kāšγ. *tigrā-* 'szilárdnak lenni' ~ magy. *erő*.
- 3.439. Kāšγ. *tiklā-* 'halk hangot kiadni, tömör, sűrű hangot adni ki' ~ magy. *tik-tak*.
- 3.313. Kāšγ. *tikit-* 'etetni erőszakkal' ~ magy. *dug*.
- 3.478. Kāšγ. *tilā-* 'kívánni' ~ magy. *folyik, folyó*.
- 3.398. Kāšγ. *tiṇlār* 'dübörög' ~ magy. *döng*.
- 3.469. Kāšγ. *tinžt-* 'kialudni, sötétnek lenni' ~ magy. *tömlöc*.
- 3.529. Kāšγ. *tir* 'mond' ~ magy. *terefere*.
- 3.377. Kāšγ. *tirmal-* 'megkarmoltnak lenni' ~ magy. *ír*.
- 3.310. Kāšγ. *tišat-* 'megparancsolni, hogy élezzék meg' ~ magy. *tüske*.
- 3.541. Kāšγ. *tizti* 'visszatartott, megtartott' ~ magy. *tart*.
- 3.344. Kāšγ. *tublat-* 'tanulmányozni' ~ magy. *tanul*.
- 3.284. Kāšγ. *tubrāk* 'föld, talaj' ~ magy. *domború*.
- 3.431. Kāšγ. *tubūlā-* 'feje búbján ütni' ~ magy. *búbol*.
- 3.458. Kāšγ. *tugrā-* 'vágni (darabokra)' ~ magy. *tarol, tör*.

- 3.441. Kāšγ. *tugrāgan* 'vágó' ~ magy. *tarol*.
- 3.371. Kāšγ. *tugral-* '1. vékonyan elvágottnak lenni 2. tépődni, szakadni' ~ magy. *tarol*.
- 3.426. Kāšγ. *Tugril bek*: a szeldzsukok uralkodója ~ magy. *turul*.
- 3.471. Kāšγ. *tuk-* 'ütni, verni' ~ magy. *bök*.
- 3.489. Kāšγ. *tukā-* 'megcsináltak, elegendőnek, befejezettnek lenni' ~ magy. *tökély*.
- 3.314. Kāšγ. *tukit-* 'kopogtatni, szőni' ~ magy. *takács*.
- 3.438. Kāšγ. *tukūlā-* 'odaerősíteni a csatot' ~ magy. *fog*.
- 3.272. Kāšγ. *tukūn* 'csomót' ~ magy. *bog*.
- 3.309. Kāšγ. *tulat-* 'születni' ~ magy. *születik*.
- 3.532. Kāšγ. *tulgāk* 'női fülbevaló' ~ magy. *fül*.
- 3.315. Kāšγ. *tunat-* 'éjszakázni' ~ magy. *tömlőc*.
- 3.326. Kāšγ. *tuṇit-* 'kiengedni' ~ magy. *enged*.
- 3.327. Kāšγ. *turbit-* 'fűrészelni' ~ magy. *fűrész*.
- 3.395. Kāšγ. *turkā* 'hurokba' ~ magy. *tőr*.
- 3.534. Kāšγ. *turkāk* 'köteg, tekercs' ~ magy. *tűr*.
- 3.415. Kāšγ. *turt-* 'bedörzsölni' ~ magy. *töröl, dörzsöl*.
- 3.294. Kāšγ. *tuš-* 'összeütközni, ellökődni' ~ magy. *tusakodik*.
- 3.497. Kāšγ. *tušak tušadī* 'ágyat megvetette, kiterítette' ~ magy. *tasak, ágy, toll; vet*.
- 3.496. Kāšγ. *tušū-* 'álmodni' ~ magy. *álom*.
- 3.543. Kāšγ. *tut-* 'fogni, tartani' magy. *tart*.
- 3.540. Kāšγ. *tut-* 'okozni, (előidézni fájdalmat)' ~ magy. *tesz*.
- 3.260. Kāšγ. *tutuklā-* 'kiherélni' ~ magy. *ír(mag)*.
- 3.459. Kāšγ. *tuvrā-* 'erőssé, nagygyá válni, nőni' ~ magy. *erő*.
- 3.382. Kāšγ. *tuvsāl-* 'eltévedni' ~ magy. *téved*.
- 3.383. Kāšγ. *tūzar-* 'felszállni (por)' ~ magy. *por*.

U

- 3.328. Kāšγ. *ud* 'ő' ~ magy. *ő, az*.
- 3.544. Kāšγ. *ūd* 'bika, ökör' ~ magy. *ökör*.
- 3.429. Kāšγ. *ūdī* 'megértett' ~ magy. *okos, -t*: múlt idő jele.
- 3.428. Kāšγ. *ūgā* címnév: 'a bölcszet illetik vele' ~ magy. *okos*.
- 3.513. Kāšγ. *ukī-* 'hányni' ~ magy. *okádik*.
- 3.368. Kāšγ. *ular* 'ők' ~ magy. *ők*.
- 3.507. Kāšγ. *ulī-* 'nedvesíteni' ~ magy. *folyó, folyik*.
- 3.324. Kāšγ. *ulitti* az *ulijdi*-ből 'valami megnedvesített' ~ magy. *vizezett*.
- 3.323. Kāšγ. *ūz* 'idő' ~ magy. *idő*.

Ž

- 3.337. Kāšγ. *žagir* 'savanyú' ~ magy. *savas*.
- 3.269. Kāšγ. *žagirlā-* 'kinyomni a levet' ~ magy. *szorít*.
- 3.270. Kāšγ. *žagrī* 'sólyom' ~ magy. *sólyom*.
- 3.531. Kāšγ. *žakik* 'a kisfiú nemi szerve' ~ magy. *csök*.
- 3.332. Kāšγ. *žakrat-* 'forgat' ~ magy. *forgat*.
- 3.530. Kāšγ. *žakuk* 'kalapács' ~ magy. *tám*(pont).
- 3.399. Kāšγ. *žanīlā-* 'szűkül, vonít' ~ magy. *szűkül, sűr*.
- 3.450. Kāšγ. *žarlā-* 'sírni' ~ magy. *sír*.
- 3.352. Kāšγ. *žarlat-* 'sírni' ~ magy. *sír*.
- 3.261. Kāšγ. *žaruklā-* 'türk cipőt felvenni' ~ magy. *saru*.
- 3.546. Kāšγ. *žat-* 'megkötni, odakötni' ~ magy. *csat*.
- 3.432. Kāšγ. *žatīlā-* 'csattogni' ~ magy. *csattog*.

- 3.373. Kāšγ. *žavruł-* 'visszatérni' ~ magy. *térül*.
- 3.331. Kāšγ. *žigirt-* 'letaposni, erővel csinálni' ~ magy. *szorít*.
- 3.374. Kāšγ. *žigri* 'bumeráng' ~ magy. *tér*.
- 3.457. Kāšγ. *žikrā-* 'csikorgatni' ~ magy. *csikorog*.
- 3.333. Kāšγ. *žikrat-* 'csikorogni' ~ magy. *csikorog*.
- 3.479. Kāšγ. *žilā-* 'megnedvesíteni' ~ magy. *folyik, folyó*.
- 3.338. Kāšγ. *živšat-, žuvšat-* 'savasít' ~ magy. *savasít*.
- 3.242. Kāšγ. *žun* 'cseng' ~ magy. *zsong, zeng, cseng*.
- 3.240. Kāšγ. *žun at* 'szín hús' ~ magy. *szín hús*.
- 3.538. Kāšγ. *žunak* 'tartály, medence' ~ magy. *csanak*.
- 3.353. Kāšγ. *žurlat-* 'ellopni, elorozni' ~ magy. *orv*.

6. Magyar - Kāšγari szójegyzék abc rendben

A

- 3.505. Kāšγ. *ikā-* 'ellenállni, megakadni' ~ magy. *akad*.
- 3.481. Kāšγ. *jag* 'ellenség' ~ magy. *akadály*.

Á

- 3.425. Kāšγ. *aŋ aŋ* 'nem-nem' ~ magy. *á-á* 'nem-nem'.
- 3.393. Kāšγ. *jiŋ* 'ruhaujj, folyó ága, cső, tömlő' ~ magy. *ág*.
- 3.401. Kāšγ. *siŋirlanūr-* 'íjjal ellátni magát' ~ magy. *ág*.
- 3.496. Kāšγ. *tušū-* 'álmodni' ~ magy. *álom*.

B

- 3.319. Kāšγ. *bak* 'úr' ~ magy. *bak*
- 3.483. Kāšγ. *bilā-* 'élezni' ~ magy. *balta*.
- 3.301. Kāšγ. *jagiz* 'barna' ~ magy. *barna*.
- 3.303. Kāšγ. *jagiz at* 'pejló' ~ magy. *barna*.
- 3.517. Kāšγ. *bugnaklan-* 'bárányfelhősödni, tollasodni' ~ magy. *bárány*.
- 3.293. Kāšγ. *bas-* nyomni, ledönteni a földre, leigázni' ~ magy. *basz(ik)*.
- 3.433. Kāšγ. *satūlā-* 'részletesen, bőven beszélni' ~ magy. 1. *beszél*, 2. *sűrű*.
- 3.547. Kāšγ. *bitit-* 'írni' ~ magy. *betű*.
- 3.484. Kāšγ. *bižak* 'bicska' ~ magy. *bicsak, bicska*.
- 3.484. Kāšγ. *bižak* 'bicska' ~ magy. *bicsak, bicska*.
- 3.272. Kāšγ. *tukūn* 'csomót' ~ magy. *bog*.
- 3.306. Kāšγ. *bakit-* 'odaerősíteni' ~ magy. *bog*.
- 3.343. Kāšγ. *baglat-* 'kapcsolni, odakötni' ~ magy. *bog*.
- 3.488. Kāšγ. *bakū-* 'megkötöttnek, elrendezettnek lenni' ~ magy. *bog*.
- 3.526 Kāšγ. *bukuk* 'virágbimbó' ~ magy. *bog*.
- 3.254. Kāšγ. *buŋ* 'kötőréz kalapács, a földre esett nehéz tárgy hangja' ~ magy. *bong*.
- 3.495. Kāšγ. *bušū-* 'elenged' ~ magy. *bocsát*.
- 3.405. Kāšγ. *bursmuk* 'borz' ~ magy. *borz*.
- 3.330. Kāšγ. *sugrat-* 'megnézni' ~ magy. *bök*.
- 3.471. Kāšγ. *tuk-* 'üttni, verni' ~ magy. *bök*.
- 3.487. Kāšγ. *sukī-* 'bökni, lökni' ~ magy. *bök*.
- 3.341. Kāšγ. *bilkat-* 'okosnak, értelmesnek lenni' ~ magy. *bölcs*.
- 3.477. Kāšγ. *bajū-* 'gazdagodni' ~ magy. *bő*.
- 3.502. Kāšγ. *badū-* 'nőni' ~ magy. *bődületes*.
- 3.251. Kāšγ. *sagrīlā-* 'kikészíteni a bőrt' ~ magy. *bőr*.

- 3.325. Kāšγ. *bajut-* 'gazdaggá tenni, gazdagítani' ~ magy. *bővít*.
- 3.431. Kāšγ. *tubūlā-* 'feje búbján ütni' ~ magy. *búbol*.
- 3.342. Kāšγ. *bašlat-* 'kezdeni, nekifogni' ~ magy. *bucskázik* 'fejen átfordul'.
- 3.312. Kāšγ. *bukat-* 'bikává válni' ~ magy. *búgat*.
- 3.255. Kāšγ. *baṇ sigtādī* 'könnyet ejtett' ~ magy. *bunkó; sírt*.
- 3.271. Kāšγ. *tarig* 'búza, mag, búzamaz' ~ magy. *búza*.
- 3.381. Kāšγ. *bugdāj* 'búza' ~ magy. *búza*.
- 3.503. Kāšγ. *jizī-* 'erősen búzleni' ~ magy. *bűz*.

CS

- 3.538. Kāšγ. *žunak* 'tartály, medence' ~ magy. *csanak*.
- 3.268. Kāšγ. *jubīla-* 'becsapni' ~ magy. (be)*csap*.
- 3.274. Kāšγ. *jabul-* 'becsapódni, bezáródni' ~ magy. *csap*.
- 3.546. Kāšγ. *žat-* 'megkötni, odakötni' ~ magy. *csat*.
- 3.432. Kāšγ. *žatīlā-* 'csattogni' ~ magy. *csattog*.
- 3.492. Kāšγ. *sarū-* 'felcsavarni' ~ magy. *csavar*.
- 3.436. Kāšγ. *šagīlā-* 'csengeni' ~ magy. *cseng*.
- 3.333. Kāšγ. *žikrat-* 'csikorogni' ~ magy. *csikorog*.
- 3.457. Kāšγ. *žikrā-* 'csikorgatni' ~ magy. *csikorog*.
- 3.447. Kāšγ. *jašnā-* 'csillogni, szikrázni' ~ magy. *csillog*.
- 3.305. Kāšγ. *tam* 'csomó' ~ magy. *csomó*.
- 3.501. Kāšγ. *sabī-* 'csóválni, lengetni, (lógatni a farkát)' ~ magy. *csóvál*.
- 3.307. Kāšγ. *sikī-* 'egyesülni, párosulni, közösülni' ~ magy. *csök*.
- 3.531. Kāšγ. *žakik* 'a kisfiú nemi szerve' ~ magy. *csök*.
- 3.379. Kāšγ. *sizril-* 'kicsúszeni' ~ magy. *csúszik*.

D

3.243. Kāšγ. *daŋ duŋ, taŋ tuŋ* 'valami hangot ad ki' ~ magy. *dong, döng*.

3.284. Kāšγ. *tubrāk* 'föld, talaj' ~ magy. *domború*.

3.491. Kāšγ. *tamurži* 'kovács' ~ magy. *dömör, -cs*.

3.398. Kāšγ. *tiŋlār* 'dübörög' ~ magy. *döng*.

3.313. Kāšγ. *tikit-* 'etetni erőszakkal' ~ magy. *dug*.

3.354. Kāšγ. *suglit-* 'bedugni a kebelbe' ~ magy. *dug*.

E

3.286. Kāšγ. *bilik* 'ész' ~ magy. *elme*.

3.388. Kāšγ. *muŋ tāg* 'bölcesség fog' ~ magy. *emlék, okos, fog*.

3.400. Kāšγ. *maŋlār* 'velőt enni' ~ magy. *emlék*.

3.326. Kāšγ. *tuŋit-* 'kiengedni' ~ magy. *enged*.

3.459. Kāšγ. *tuvrā-* 'erőssé, naggyá válni, nőni' ~ magy. *erő*.

3.456. Kāšγ. *tigrā-* 'szilárdnak lenni' ~ magy. *erő*.

3.280. Kāšγ. *jušil-* 'ömleni' ~ magy. *esik*.

3.281. Kāšγ. *jagil-* 'ömleni, esni (eső)' ~ magy. *esik, száll*

3.511. Kāšγ. *jī-* 'enni' ~ magy. *eszik*.

É

3.308. Kāšγ. *bilat-* 'élezni' ~ magy. *élez*.

3.345. Kāšγ. *ardam bilā* 'érdemmel' ~ magy. *érdemmel*.

3.411. Kāšγ. *jarmak, jarmāk* 'érem' ~ magy. *érem*.

3.249. Kāšγ. *atmāk* 'kenyeret' ~ magy. *étek*.

3.427. Kāšγ. *azuk* 'étel' ~ magyar *étel*.

F

3.273. Kāšγ. *jutik* 'kifagyni, meghalni a hidegtől' ~ magy. *fagy, fázik*.

3.506. Kāšγ. *burī* 'farkas' ~ magy. *farkas*.

3.417. Kāšγ. *būz-* 'halálra fagyni' ~ magy. *fázik, fagy*.

3.550. Kāšγ. *buzut-* 'megfagyni (halálra)' ~ magy. *fázik*.

3.327. Kāšγ. *turbit-* 'fűrészelni' ~ magy. *fűrész*.

3.297. Kāšγ. *jazīn* 'fácán' ~ magy. *fácán*.

3.320. Kāšγ. *janut-* 'megéleztetni' ~ magy. *fen*.

3.289. Kāšγ. *janal-* 'fenni' ~ magy. *fen*.

3.438. Kāšγ. *tukūlā-* 'odaerősíteni a csatot' ~ magy. *fog*.

3.366. Kāšγ. *bulītlar* 'felhők' ~ magy. *folt*.

3.478. Kāšγ. *tilā-* 'kívánni' ~ magy. *folyik, folyó*.

3.479. Kāšγ. *žilā-* 'megnedvesíteni' ~ magy. *folyik, folyó*.

3.507. Kāšγ. *ulī-* 'nedvesíteni' ~ magy. *folyó, folyik*.

3.332. Kāšγ. *žakrat-* 'forgat' ~ magy. *forgat*.

3.278. Kāšγ. *jasil-* 'szétmálik, foszlik' ~ magy. *foszlik*.

3.402. Kāšγ. *šū:* a türkök királya ~ magy. *fő*.

3.449. Kāšγ. *baklā-* 'uralkodónak nevezni, tartani' ~ magy. *fő, fej*.

3.480. Kāšγ. *bak* 'uralkodó' ~ magy. *fő, fej*.

3.482. Kāšγ. *bulā-* 'főzni' ~ magy. *fől*.

3.532. Kāšγ. *tulgāk* 'női fülbevaló' ~ magy. *fül*.

3.277. Kāšγ. *jazil-* 'kibogozotttnak lenni (a csomó)' ~ magy. *fűz, bogoz*.

G

- 3.549. Kāšγ. *kažit*- 'futásnak eresztetni' ~ magy. *gázol*.
3.263. Kāšγ. *kužuklā*- 'fenékre verni' ~ magy. *gerinc, görény*.
3.518. Kāšγ. *kudruklan*- 'bővelkedni gödrökben' ~ magy. *gödör*.

Gy

- 3.346. Kāšγ. *jarat*- 'alkotni, teremteni, létrehozni' ~ magy. *gyárt*.
3.416. Kāšγ. *jugurt*- 'gyúrat' ~ magy. *gyúrat*.
3.283. Kāšγ. *jigil*- 'gyűlni' ~ magy. *gyűlik*.
3.298. Kāšγ. *jamiš* 'gyümölcs' ~ magy. *gyümölcs*.
3.444. Kāšγ. *jurkā*- 'alágyúrni, -túrni, összetenni' ~ magy. *gyűr*.

H

- 3.536. Kāšγ. *kavkā* 'hebegő nyelvű' ~ magy. *hab*.
3.304. Kāšγ. *kakit*- 'megharagítani' ~ magy. *harag*.
3.339. Kāšγ. *kargat*- 'megátkozni' ~ magy. *harag*.
3.470. Kāšγ. *kiržā*- 'megérinteni, horzsolni' ~ magy. *horol*.
3.359. Kāšγ. *kišlat*- 'telelni' ~ magy. *hó*.
3.361. Kāšγ. *kar* 'hó' ~ magy. *hó*.

I

- 3.516. Kāšγ. *kišī* 'emberek' ~ magy. *i*: birtoktöbbsesítő jel.
3.323. Kāšγ. *ūz* 'idő' ~ magy. *idő*.
3.535. Kāšγ. *asruk* 'ittas' ~ magy. *iszik*.
3.282. Kāšγ. *buzun* 'nép' ~ magy. *ivadék*.

Í

- 3.394. Kāšγ. *siŋi* 'ín' ~ magy. *ín*.
- 3.259. Kāšγ. *jagirlā-* 'felvakart sebet gyógyítani' ~ magy. (gyógy)*ír*.
- 3.260. Kāšγ. *tutuklā-* 'kiherélni' ~ magy. *ír*(mag).
- 3.377. Kāšγ. *tirmal-* 'megkarmoltnak lenni' ~ magy. *ír*.
- 3.467. Kāšγ. *bugrā-* 'bevágást csinálni' ~ magy. *írdal*.
- 3.419. Kāšγ. *asurt-* 'ittassá tenni' ~ magy. *iszik*.
- 3.265. Kāšγ. *tatigsā-* 'édeset enni' ~ magy. *íz*.

J

- 3.347. Kāšγ. *jurit-* 'jár(at)' ~ magy. *járat*.
- 3.290. Kāšγ. *jāg* 'vaj' ~ magy. *jég*.
- 3.490. Kāšγ. *sugī-* 'hideggé válni' ~ magy. *jég*.
- 3.445. Kāšγ. *jatlā-* 'varázsolni ráolvasással' ~ magy. *jel*.
- 3.348. Kāšγ. *jut-* 'nyelni' ~ magy. *jottányi*.
- 3.510. Kāšγ. *jū-* 'mosni' ~ magy. *jó* 'folyó'.
- 3.287. Kāšγ. *jamal-* 'megjavítottnak lenni' ~ magy. *jó, javul*.
- 3.318. Kāšγ. *jagit-* 'folyni, folytat' ~ magy. *jó*.

K

- 3.364. Kāšγ. *kiglat-* 'megtrágyázni a földet, székelni' ~ magy. *kakál*.
- 3.362. Kāšγ. *kaklat-* 'szeletekre vágni' ~ magy. *kákó*.
- 3.522. Kāšγ. *kak* 'szelet, cikk(ely), kis darab' ~ magy. *kákó*.
- 3.523. Kāšγ. *kak* 'kis tó' ~ magy. *kákó*.

- 3.524. Kāšγ. *kuk* 'gyökér, eredet' ~ magy. *kákó*.
- 3.520. Kāšγ. *xān* 'kán' ~ magy. *kan*.
- 3.412. Kāšγ. *kurt-* 'bevágást, jelet csinálni' ~ magy. *karcol*.
- 3.253. Kāšγ. *karmālā-* 'elrabolni' ~ magy. *karom*.
- 3.311. Kāšγ. *kušit'-* 'beborítani' ~ magy. *kas*.
- 3.365. Kāšγ. *kisruš-* 'megrövidíteni' ~ magy. *kasza, kés*.
- 3.435. Kāšγ. *kažīlā-* 'csattogni, kattogni' < magy. *kattog*.
- 3.370. Kāšγ. *kilkī* 'kedve' ~ magy. *kedv*.
- 3.266. Kāšγ. *gap* 'ajándék' ~ magy. *kél*.
- 3.409. Kāšγ. *kalḡūlā-* 'úszni' ~ magy. *kél, hal*.
- 3.514. Kāšγ. *kazizlan-* 'gyökérrel beborítódni' ~ magy. *kéreg*.
- 3.448. Kāšγ. *kirgā-* 'eltávolítani' ~ magy. *kerget*.
- 3.334. Kāšγ. *kukrat-* 'csökkenteni a folyadék mennyiségét' ~ magy. *kevés*.
- 3.525. Kāšγ. *kim* 'ki' ~ magy. *ki*.
- 3.515. Kāšγ. *kižikdā* 'kicsiben' ~ magy. *kicsi*.
- 3.396. Kāšγ. *kaḡas sūv* 'kicsi, nem mély víz' ~ magy. *kicsi, kicsiny*.
- 3.264. Kāšγ. *kižiklā-* 'kicsinek tartani' ~ magy. *kicsinyell*.
- 3.317. Kāšγ. *kinat-* 'megparancsolni megbüntetni' ~ magy. *kín*.
- 3.473. Kāšγ. *kinā-* 'elkínozni' ~ magy. *kín*.
- 3.250. Kāšγ. *kāmžīlā-* 'megcsapkodni' ~ magy. *kín*.
- 3.335. Kāšγ. *kubzat-* 'lanton játszani' ~ magy. *koboz*.
- 3.454. Kāšγ. *kabsā-* 'körülvenni, elvenni' ~ magy. *koboz*.
- 3.464. Kāšγ. *kubzā* 'kobozon, lanton játszani' ~ magy. *koboz*.
- 3.465. Kāšγ. *kiliž* 'kard' ~ magy. *kólint*.
- 3.421. Kāšγ. *karart-* 'feketére csinálni' ~ magy. *korom*.

- 3.493. Kāšγ. *kurī-* 'kiszárít' ~ magy. *kóró*.
- 3.537. Kāšγ. *kazizkāk* 'a frissességét elvesztett (valami)' ~ magy. *kóró*.
- 3.420. Kāšγ. *kažurt-* 'elszaladtatni' ~ magy. *koslat*
- 3.292. Kāšγ. *kaz-* 'körbejárni, bejárni' ~ magy. *kör, kerül*.
- 3.423. Kāšγ. *kurīg, kuriġ* 'védett hely' ~ magy. *kör*.
- 3.363. Kāšγ. *kutlat-* 'összegyűjtetni' ~ magy. *köt, kúp*.
- 3.369. Kāšγ. *kāb* 'börtömlő' ~ magy. *kúp*.
- 3.455. Kāšγ. *kubsā-* 'felemelkedni (óhajtó)' ~ magy. *kúp*.
- 3.455. Kāšγ. *kubsā-* 'felemelkedni (óhajtó)' ~ magy. *kúp*.
- 3.437. Kāšγ. *kub* 'kancsó' ~ magy. *kupa*.
- 3.291. Kāšγ. *kaz-* 'ásni' ~ magy. *kúr*.
- 3.463. Kāšγ. *kudugdā* 'kútban' ~ magy. *kút*.
- 3.542. Kāšγ. *kat-* '1. kavarni 2. keménnyé válni' ~ magy. *kutyul*.

L

- 3.299. Kāšγ. *jikit* 'fiatal' ~ magy. *legény*.

M

- 3.386. Kāšγ. *maŋ* 'madáreledel' ~ magy. *mag*.
- 3.387. Kāšγ. *maŋ* 'anyajegy az arcon' ~ magy. *mag*.
- 3.391. Kāšγ. *naŋ* 'vagyon, gazdagság' ~ magy. *mag*.
- 3.389. Kāšγ. *miŋ* 'ezer' ~ magy. *mag, egy*.
- 3.407. Kāšγ. *maŋizlan-* 'szép arccal rendelkezni' ~ magy. *mag*.
- 3.321. Kāšγ. *bazatiksāk* 'törekszik, hogy kifesse (a mázat)' ~ magy. *máz, mázol*.
- 3.275. Kāšγ. *jazil-* 'szétmázolódni' ~ magy. *mázol*.

3.397. Kāšγ. *maṇig* 'lépés' ~ magy. *mén*.

3.390. Kāšγ. *naṇ* 'dolog, valami' ~ magy. *mi*.

3.256. Kāšγ. *taṇ* 'egyenlőség, hasonlóság' ~ magy. *mint*.

3.245. Kāšγ. *suṇ* 'mögé, mögött' ~ magy. *mög, meg*.

3.246. Kāšγ. *suṇdā* 'mögött' ~ magy. *mögött*.

N

3.262. Kāšγ. *baduklā*- 'nagynak lenni' ~ magy. *nagy*.

Ny

3.385. Kāšγ. *jajik*- 'megérkezni a tavaszi időnek' ~ magy. *nyár*.

3.442. Kāšγ. *jajlā*- 'eltölteni a nyarat' ~ magy. *nyaral*.

O

3.513. Kāšγ. *ukī*- 'hányni' ~ magy. *okádik*.

3.428. Kāšγ. *ūgā* címnév: 'a bölcszet illetik vele' ~ magy. *okos*.

3.429. Kāšγ. *ūdī* 'megértett' ~ magy. *okos, -t*: múlt idő jele.

3.474. Kāšγ. *bur* 'orra' ~ magy- *orr*.

3.353. Kāšγ. *žurlat*- 'ellopni, elorozni' ~ magy. *orv*.

Ö

3.544. Kāšγ. *ūd* 'bika, ökör' ~ magy. *ökör*.

Ő

3.328. Kāšγ. *ud* 'ő' ~ magy. *ő, az*.

3.368. Kāšγ. *ular* 'ök' ~ magy. *ő*.

3.413. Kāšγ. *barklattī* ~ magy. *őr*.

P

3.392. Kāšγ. *juŋ* 'szór, pihe' ~ magy. *pihe*.

3.383. Kāšγ. *tūzar-* 'felszállni (por)' ~ magy. *por*.

R

3.351. Kāšγ. *taglat-* 'ragasztóval megjelölni' ~ magy. *ragad*.

3.446. Kāšγ. *juklā-* 'felrakni' ~ magy. *rak*.

S

3.406. Kāšγ. *sark-* 'folyni' ~ magy. *sár*.

3.357. Kāšγ. *sirlat-* 'fényezni, lakkozni' ~ magy. *sárgul*.

3.261. Kāšγ. *žaruklā-* 'türk cipőt felvenni' ~ magy. *saru*.

3.521. Kāšγ. *šiš* 'kötőtű, küllő, amivel eszik a *tutmāž*-t' ~ magy. *sas*, *csúcs*.

3.545. Kāšγ. *šaš-* 'szétbontani, kikötni, levenni a kötésről' magy. *sas*(szeg).

3.285. Kāšγ. *jivil-* 'erjedni' ~ magy. *savas*, *savanyú*.

3.337. Kāšγ. *žagīr* 'savanyú' ~ magy. *savas*.

3.338. Kāšγ. *živšat-*, *žuvšat-* 'savasít' ~ magy. *savasít*.

3.376. Kāšγ. *subrul-* 'kisepertnek lenni' ~ magy. *seper*.

3.352. Kāšγ. *žarlat-* 'sírni' ~ magy. *sír*.

3.450. Kāšγ. *žarlā-* 'sírni' ~ magy. *sír*.

3.472. Kāšγ. *sigtā-* 'sírni' ~ magy. *sír*.

3.270. Kāšγ. *žagrī* 'sólyom' ~ magy. *sólyom*.

- 3.476. Kāšγ. *sanā-* 'számolni' ~ magy. *szám*.
- 3.384. Kāšγ. *sātur* 'számolni, parancs' ~ magy. *szám, törvény, parancs*.
- 3.509. Kāšγ. *sā-* 'számolni' ~ magy. *szám*.
- 3.461. Kāšγ. *samrī-* 'hízni, gyarapodni, számossá lenni' ~ magy. *számos*.
- 3.258. Kāšγ. *sabanlā-* 'szántani' ~ magy. *szánt*.
- 3.404. Kāšγ. *sabandā* 'szántás idején' ~ magy. *szánt*.
- 3.329. Kāšγ. *muṇuz* 'szarv' ~ magy. *szarv, szaru*.
- 3.408. Kāšγ. *salḡūlā-* 'kis szarvból, parittyából löni' ~ magy. *szarv, szaru*.
- 3.267. Kāšγ. *satgūži* 'szatócs' ~ magy. *szatócs*.
- 3.267. Kāšγ. *satgūži* 'szatócs' ~ magy. *szatócs*.
- 3.453. Kāšγ. *satisā-* 'eladni (óhajtó)' ~ magy. *szatócs*.
- 3.244. Kāšγ. *sun* 'sarok' ~ magy. *szeg*.
- 3.475. Kāšγ. *munā-* 'megvágni' ~ magy. *szeg*.
- 3.528. Kāšγ. *sakak* 'áll' ~ magy. *szeg*.
- 3.247. Kāšγ. *sun* 'vég' ~ magy. *szeg, vég*.
- 3.316. Kāšγ. *sinat-* 'próbára tenni, elhitetni' ~ magy. *szent*.
- 3.240. Kāšγ. *žun at* 'szín hús' ~ magy. *szín hús*.
- 3.257. Kāšγ. *taṇ* 'szita' ~ magy. *szita*.
- 3.336. Kāšγ. *suvsat-* 'szomjúságot érezni' ~ magy. *szomjazik*.
- 3.508. Kāšγ. *tī-* 'beszélni, mondani' ~ magy. *szó*.
- 3.358. Kāšγ. *suzlat-* 'mondani, beszélni' ~ magy. *szól*.
- 3.451. Kāšγ. *sūzlā-* 'beszélni' ~ magy. *szól*.
- 3.452. Kāšγ. *savlā-* 'mondani' ~ magy. *szól, szaval*.
- 3.378. Kāšγ. *šamar-* 'haragudni' ~ magy. *szomorú*.

- 3.269. Kāšγ. *žagirlā-* 'kinyomni a levet' ~ magy. *szorít*.
- 3.331. Kāšγ. *žigirt-* 'letaposni, erővel csinálni' ~ magy. *szorít*.
- 3.340. Kāšγ. *sarkit-* 'kinyomni' ~ magy. *szorít*.
- 3.504. Kāšγ. *tardī-* 'szétszórt' ~ magy. *szórt*.
- 3.434. Kāšγ. *sažūlā-* 'keskeny szalaggal körbe vonni' ~ magy. *szősz*.
- 3.519. Kāšγ. *surkužlan-* 'szurok segítségével megerősítettnek lenni' ~ magy. *szurok*.
- 3.399. Kāšγ. *žaṇlā-* 'szűkül, vonít' ~ magy. *szűkül, sír*.
- 3.288. Kāšγ. *janul-* 'kifolyatni, kiválasztani magából' ~ magy. *szül*.
- 3.486. Kāšγ. *tulā-* 'kölykezní' ~ magy. *szül*.
- 3.309. Kāšγ. *tulat-* 'születni' ~ magy. *születik*.
- 3.380. Kāšγ. *sarmal-* '1. megszűrtnek lenni 2. pl. halat kifogni hálóval' ~ magy. *szűr*.

T

- 3.314. Kāšγ. *tukit-* 'kopogtatni, szőni' ~ magy. *takács*.
- 3.424. Kāšγ. *jugdū, žugdū* 'hosszú teveszőr szövet' ~ magy. *takács*.
- 3.241. Kāšγ. *taz* 'üst, tál, tárcsa, medence' ~ magy. *tál*.
- 3.430. Kāšγ. *tagār* 'búzának a zsákja' ~ magy. *tár*.
- 3.252. Kāšγ. *tamgālā-* 'pecsételni' ~ magy. *tám(pont), nyom*.
- 3.530. Kāšγ. *žakuk* 'kalapács' ~ magy. *tám(pont)*.
- 3.344. Kāšγ. *tublat-* 'tanulmányozni' ~ magy. *tanul*.
- 3.322. Kāšγ. *taritgū* 'hogyan szántásra megtisztítsák' ~ magy. *tarol*.
- 3.371. Kāšγ. *tugral-* '1. vékonyan elvágottnak lenni 2. tépődni, szakadni' ~ magy. *tarol*.
- 3.443. Kāšγ. *at tigrā* 'vágd fel a húst' ~ magy. *tarol*.
- 3.441. Kāšγ. *tigrāgan* 'vágó' ~ magy. *tarol*.
- 3.458. Kāšγ. *tigrā-* 'vágni (darabokra)' ~ magy. *tarol, tör*.

- 3.541. Kāšγ. *tizti* 'visszatartott, megtartott' ~ magy. *tart*.
- 3.543. Kāšγ. *tut-* 'fogni, tartani' magy. *tart*.
- 3.497. Kāšγ. *tušak tušadī* 'ágyat megvetette, kiterítette' ~ magy. *tasak, ágy, toll; vet*.
- 3.498. Kāšγ. *tašak* 'herezacskó' ~ magy. *tasak*.
- 3.372. Kāšγ. *juk* 'teher, súly' ~ magy. *teher*.
- 3.462. Kāšγ. *tanrī-* 'forogni (fej)' ~ magy. *tekereg*.
- 3.539. Kāšγ. *tarṇak* 'víz, amely a földből jön ki' ~ magy. *tenger*.
- 3.374. Kāšγ. *žigri* 'bumeráng' ~ magy. *tér*.
- 3.302. Kāšγ. *jīr* 'föld' ~ magy. *tér*.
- 3.529. Kāšγ. *tir* 'mond' ~ magy. *terefere*.
- 3.373. Kāšγ. *žavru-* 'visszatérni' ~ magy. *térül*.
- 3.540. Kāšγ. *tut-* 'okozni, (előidézni fájdalmat)' ~ magy. *tesz*.
- 3.367. Kāšγ. *bugrālar* 'tevék' ~ magy. *teve, bog*.
- 3.382. Kāšγ. *tuvšal-* 'eltévedni' ~ magy. *téved*.
- 3.439. Kāšγ. *tiklā-* 'halk hangot kiadni, tömör, sűrű hangot adni ki' ~ magy. *tik-tak*.
- 3.512. Kāšγ. *arī-* 'tisztának lenni' ~ magy. *tiszta*.
- 3.466. Kāšγ. *tabrā-* 'mozgásba jönni' ~ magy. *topog*.
- 3.248. Kāšγ. *tamgaklā-* 'torkon ütni' ~ magy. *torok*.
- 3.489. Kāšγ. *tukā-* 'megcsináltak, elegendőnek, befejezettnek lenni' ~ magy. *tökély*.
- 3.315. Kāšγ. *tunat-* 'éjszakázni' ~ magy. *tömlöc*.
- 3.469. Kāšγ. *tinžī-* 'kialudni, sötétnek lenni' ~ magy. *tömlöc*.
- 3.499. Kāšγ. *tarū-* 'szorosnak lenni' ~ magy. *tömör*.
- 3.295. Kāšγ. *jurt* 'romok' ~ magy. *tör*.
- 3.375. Kāšγ. *surtul-* 'megtörlődni, szétmorzsoltnak lenni' ~ magy. *tör*.
- 3.414. Kāšγ. *bart-* 'széttörni, szétvágni' ~ magy. *tör*.

3.276. Kāšγ. *jaril-* 'hasadozni, repedezni, elágazódni, feleződni' ~ magy. *törik*.

3.415. Kāšγ. *turt-* 'bedörzsölni' ~ magy. *töröl, dörzsöl*.

3.395. Kāšγ. *turkū* 'hurokba' ~ magy. *tőr*.

3.410. Kāšγ. *tarḡūklā-* 'feltörni folyóként' ~ magy. *túr*.

3.500. Kāšγ. *tarī-* 'szántani' ~ magy. *túr*.

3.426. Kāšγ. *Tugril bek*: a szeldzsukok uralkodója ~ magy. *turul*.

3.294. Kāšγ. *tuš-* 'összeütközni, ellöködni' ~ magy. *tusakodik*.

3.310. Kāšγ. *tišat'-* 'megparancsolni, hogy élezzék meg' ~ magy. *tüske*.

3.534. Kāšγ. *turkāk* 'köteg, tekercs' ~ magy. *tűr*.

3.468. Kāšγ. *tavžī-* 'letúzni (ruhát)' ~ magy. *tűz*.

3.356. Kāšγ. *tavžīt-* 'megparancsolni, keresztűzéssel odavarni' ~ magy. *tűzet*.

Ty

3.527. Kāšγ. *takuk* 'tyúk' ~ magy. *tyúk*.

U

3.422. Kāšγ. *sakirt-* 'vágatni engedni' ~ magy. *ugrik*.

3.440. Kāšγ. *avkū ugrā* 'menj, irányulj haza' ~ magy. *ugrik*.

3.460. Kāšγ. *sakrī-* 'ugrani' ~ magy. *ugrik*.

Ú

3.533. Kāšγ. *jalāvaz* 'Allah követe' ~ magy. *út*.

V

3.300. Kāšγ. *jagirlig* 'vakart' ~ magy. *vakar*.

- 3.296. Kāšγ. *kuldaš bilā* 'társ'-val' ~ magy. *-val/-vel*.
- 3.494. Kāšγ. *bašā*- 'bevágni' ~ magy. *vés*.
- 3.349. Kāšγ. *jat*- 'kiteríteni' ~ magy. *vet*.
- 3.350. Kāšγ. *jajt*- 'vezetni, hajtani' ~ magy. *vezet*.
- 3.418. Kāšγ. *burān* 'hóvihar' ~ magy. *vihar*.
- 3.355. Kāšγ. *suvlat*- 'spriccelni, szórni, vizezni' ~ magy. *vízel*.
- 3.324. Kāšγ. *ulitti* az *ulijdi*-ből 'valami megnedvesített' ~ magy. *vívezett*.

Z

- 3.279. Kāšγ. *jaš* 'zöld' ~ magy. *zöld*.
- 3.548. Kāšγ. *sažit*- 'szétzúzni' ~ magy. *zúz*.
- 3.360. Kāšγ. *buz* 'jég' ~ magy. *zúzmara*.

Zs

- 3.242. Kāšγ. *žun* 'cseng' ~ magy. *zsong, zeng, cseng*.

7. Rövidítések

A.	Alikovszkij rajon
Abz.	Abzelilovszkij rajon
Al.	Alatirszkij rajon
alb.	albán
Al's.	Alsejevskij rajon
alt.	altáji
ang.	angol
ang.szász	angolszász
Arx.	Arhangelszkij rajon
Ask.	Aszkinszkij rajon
Aur.	Aurgazinszkij rajon
av.	aveszta
azerb.	azerbajdzsán
B.	Batirevskij rajon
Bajm.	Bajmakszkij rajon

baj.osztr.	bajor osztrák
balk.	balkár
bask.	baskír
Beleb.	Belebejevszkij rajon
Belor.	Beloreckij rajon
Bir.	Birszkij rajon
Blag.	Blagovarszkij rajon
blg.	bolgár
burj.mong.	burját-mongol
Burz.	Burzjánszkij rajon
Buu.	Buinszkij ujezd
Buzd.	Buzdjakszkij rajon
C.	Civilszkij rajon
Cu.	Civilszkij ujezd
Č.	Csebokszárszkij rajon
csag.	csagatáj
cser.	cseremisiz
Čg.	Csebokszarszkij gorszovjet
Čišm.	Csisminszkij rajon
Čist.u.	Csisztonszkij ujezd
csn.	családnév
Ču.	Csebokszarszkij ujezd
csuv.	csuvas
d.	domb
Davl.	Davlekanovszkij rajon
dial.	diálektus
D'urt.	
É-germ.	Észak-germán
Éosz.	Észak-oszét
f.	foljó
Fed.	Fedorovszkij rajon
fi.	finn
fn.	főnév
fr.	francia
f.szorb	felső-szorb
Gaf.	Gafurijszkij rajon
gag.	gagauz
germ.	germán
Gm.	Gornomarijszkij rajon
gör.	görög
h.	hely
hak.	hakasz
ham.	az uigur nyelv hami(j) nyelvjárása
han.	hanti
hn.	helynév
xor.	üzbég nyelvjárás horezmi nyelvjárása
I.	Ibreszinszkij rajon
ie.	indoeurópai
ir.ném.	irodalmi német
Ja.	Jadrinszkij rajon

jak.	jakut
Jal.	Jalcsikszkij rajon
Jana.	Janaulskij rajon
Jau.	Jadrinszkij ujezd
jeny.	jenyiszeji
Ju.	Jurinszkij rajon
juk.	jukagir
jur.szam.	jurák szamojéd
K.	Kozlovskij rajon
Ka.	Kanasszkij rajon
kalm.	kalmük
Kalt.	Kaltaszinszkij rajon
kam.	kamasz
kar.	karaim
karacs.	karacsáj
karj.	karjalai
Karm.	Karmaszkalinszkij rajon
kaz.	kazáni
ker.tat.	keresztény tatár
kfn.	középfelnémet
kipcs.	kipcsak
kirg.	kirgiz
k.kalp.	k.kalp.
k.lat.	középlatin
K-mong.	Kelet-mongol
ko.	komi
kojb.	kojbál
Kr.	Krasznocsetajszkij rajon
Kra.	Krasznoarmejszkij rajon
Krk.	Krasznokamszkij rajon
Ku.	Kuzenerszkij rajon
Kug.	Kugarinszkij rajon
kum.	kumük
Kum.	Kumertduszkij rajon
Kuzn.u.	Kuznyeckij ujezd
lat.	latin
ld.	lásd
le.	lengyel
litv.	litván
lp.	lapp
m.	mocsár
M.	Morgausszkij rajon
mac.	macedon
magy.	magyar
man.	mansi
md.	mordvin
mdE.	mordvin erza
mdM.	mordvin moksa
Me.	Medvedevszkij rajon
Meč.	Mecsetlinszkij rajon

Mel.	Meleuzovszkij rajon
Mijak.	Mijakinszkij rajon
mong.	mongol
Mor.	Mordinszkij rajon
mot.	motor
M-T.	Mari-Tureckij rajon
ném.	német
nog.	nogaj
norv.-lopar	norvég lopari
Nur.	Nurimanovszkij rajon
nyj.	nyelvjárás
nyeny.	nyenyec
ojr.	ojrát
ol.	olasz
or.	orosz
Oren.	Orenburgszkij rajon
orh.jeny.	orhoni jenyiszeji
osz.	oszét
óbask.	óbaskir
óeszl.	óegyházi szláv
ófn.	ófelnémet
ófr.	ófrancia
ógerm.	ógermán
ói.	óind
óném.	ónémet
óor.	óorosz
óözb.	óözbeg
ópor.	óporosz
ószl.	ószláv
ÓT.	ótörök
óujg.	óujgur
örm.	örmény
pol.	polovec
Rabg.	Rabguzi
rom.	román
Ši.	Sihazanszkij rajon
s.ujg.	sárga ujjgur
sz.	század
sag.	a hakasz nyelv szagaj nyelvjárása
Sal.	Salavatszkij rajon
szam.jeny.	szamojéd jenyiszeji
szam.jur.	szamojéd jurák
szam.kam.	szamojéd kamasz
szam.mot.	szamojéd motor
szam.szelk.	szamojéd szelkup
szanszkr.	szanszkrit
szb-hv.	szerb-horvát
szelk.	szelkup
szib.tat.	szibériai tatár
szl.	szláv

szlk.	szlovák
szln.	szlovén
t.	tó
tat.	tatár
tat.tob.	tatár toboli
tat. Szib.	tat. szibériai
tel.	teleut
Tet.u.	Tet'usszkij ujezd
tob.	toboli
t'um.	t'umeni
tung.	tunguz
tuv.	tuvai
türkm.	türkmén
tv.g.	tavgi
U.	Urmarszkij rajon
ua.	ugyanaz
Uč.	Ucselinszkij rajon
ud.	udmurt
Uf.	Ufimszkij rajon
úfn.	újfelnémet
ujg.	ujgur
ukr.	ukrán
U.Kul.	Usztj-Kulomszkij rajon
U.Vym.	Ustj-Vymszkij rajon
üzb.	üzb.
V.	Vurnarszkij rajon
vog.	vog.
voj.	voj.
vö.	vesd össze
Zianč.	Ziancsurinszkij rajon
Zil.	Zilairskij rajon
Zol.bl.	Zolotoj bleszk
zürj.	zürjén
Zv.	Zvenyigovszkij rajon

8. Források

- AFT. P. M. Melioranszkij. *Arab filolog o tureckom jazüke*. SPb., 1900.
- Ar. Archivális anyag ld. NIKITIN.
- Ašm. ASMARIN, N. I. 1928-50: *Thesaurus linguae Tschuvaschorum* I-XVII. Csuvasszkoje Goszudarsztvennoje Izdatyelsztvo. Kazan-Csebokszari
- BÁRCZI 1991 – BÁRCZI Géza, *Magyar szófejtő szótár*, Budapest 1991 Trezor Kiadó, Az Egyetemi Nyomdánál 1941-ben megjelent első kiadás alapján készült.
- GYÖRKÖSY 1986 - GYÖRKÖSY Alajos, *Latin –magyar szótár*, Akadémiai Kiadó Budapest 1986.
- LYTKIN – GULJAJEV 1999 – V. I. LYTKIN – Je. Sz. GULJAJEV, *Kratkij*

	<i>etimologiceszkij szlovár komi jazyka</i> , Szyktyvkar 1999.
B-R. 1958.	<i>Baskírszko-Russzkij szlovar</i> 1958
Fa.	Fasmer, M. <i>Etimologiceszkij slovar russkovo jazyka</i> I-IV. Moskva, 1964-73.
GMA.	<i>Gidronimy Marijszkoy ASzSzR</i> .
HADROVICS-GÁLDI 1951 - HADROVICS László-GÁLDI László 1951:	<i>Orosz-Magyar szótár</i> . Akadémiai Kiadó, Budapest
JEGOROV 1964	JEGOROV, V. G. 1964: <i>Etimologiceszkij szlovar csuvasszkovo jazyka</i> . Csuvasszkoje Knyizsnoje Izdatelsztvo. Cseboksari
Kāšy.	Maxmūd al-Kāšyari 2008. Orosz nyelvről fordította Czeglédi Katalin, Megjelenés alatt a Helikon Kiadónál. A könyv eredeti címe <i>Dīvān Lugāt at-Turk</i> , oroszra fordította, az előszót és a megjegyzéseket írta Z. – M. Auezova. A szómutatót összeállította R. Ermersz. – Almati: Dajk-Press, 2005. – 1288 oldal + 2 oldal.
KB.	" <i>Kutadgu bilig</i> " (drevnyeuigurszkij pamjatnyik, napiszannij Juszufom Balaszagunskim 1069)
MK. ld. Kāšy.	
NIKITIN	NIKITIN, I. D. <i>Toponimika (nazvanija urocsis, ovragov, leszov i drugih punktov szelenij)</i> <i>Csuvasszkoy ASzSzR</i> . Naucsnyj arhiv CsNII, knizsnoje posztuplenije N. 72. Kézirat.
SZINNYEI 1884	SZINNYEI József <i>Finn-Magyar szótár</i> , Magyar Tudományos Akadémia Budapest 1884
SIS	N.M. Sanszkij-V.V. Ivanov-T.B. Sanszkaja 1975: <i>Kratkij etimologiceszkij szlovar russzkovo jazyka</i> . Moszkva
STELCZER – VENDÉGH 1973 – STELCZER Árpád – VENDÉGH Imre (szerk. <i>Szlovák-magyar kéziszótár</i> Akadémiai Kiadó Budapest 1973	
SW.	FOKOS-FUCHS, D. R. 1959: <i>Syrjānisches wörterbuch</i> I-II. Budapest
Sil.	Szilasi, M. <i>Vogul szójegyzék</i> , Budapest 1896.
TB.	<i>Szlovar Toponimov Baskírszkoy ASSR</i> , Ufa 1980.
TESz	BENKŐ Loránd (főszerk) 1976: <i>A magyar nyelv történeti etimológiai szótára</i> I-III. Akadémiai Kiadó, Budapest.
T-r.	<i>Tatarszko-Russzkij szlovar</i>
TSK.	A. I. Turkin, <i>Toponimiceszkij slovar komi ASSR</i> , Syktyvkar 1986.
ÚMT	B. LŐRINCZY Éva (főszerk.) 1979: <i>Új magyar tájszótár</i> . Akadémiai Kiadó, Budapest. Új Magyar Tájszótár
Vax.	VAHRUŠEVA, M. P. 1956: <i>Udmurtsko-russzkij slovar</i> . Izdatyelsztvo „Russzkij jazik”. Moszkva
Zamahš.	Zamahsari, <i>Mongolszkij szlovar</i> , „Mukaddimat al-adab”. I-II-?—L., 1938-1939.
Zol.bl.	Szutra "Zolotovo bleszka" (<i>Altun Jaruk</i>) pamjatnyik ujgurszkój pizmennosztji.

9. Irodalom

- ARADI 2005 ARADI Éva *A hunok Indiában A heftaliták története* HUN-idea Kiadó Budapest 2005
- ARADI 2008 ARADI Éva, *Egy szkíta nép: a kusánok*. HUN-idea Kiadó Budapest 2008.
- BENKŐ 1998 BENKŐ LORÁND *Név és történelem*, Tanulmányok az Árpádkorról, Akadémiai Kiadó Budapest 1998.
- BODA 1998 BODA Sarolta, *Én hiszek a krónikáknak* Beszélgetés László Gyula régésszel in: Turán I. évf. 1. szám 1998. március: 58.
- BOTALOV 2008-9 Sz. G. BOTALOV, *Az európai és az ázsiai hunok* (történeti, régészeti értelmezés) 2008-9. Orosz nyelvről fordította Czeglédi Katalin, Megjelenés alatt.
- CZEGLÉDI 1998 CZEGLÉDI Katalin, *Szinonimák a földrajzi nevekben* (részletek) in: A szinonimitásról Segédkönyvek a nyelvészet tanulmányozásához I. szerk. Gecső Tamás Tinta Könyvkiadó Budapest 1998:55-66.
- CZEGLÉDI 1999 CZEGLÉDI Katalin, *Poliszémia és homonímia a földrajzi nevekben* in: Poliszémia, homonímia Segédkönyvek a nyelvészet tanulmányozásához II. szerk. Gecső Tamás Tinta Könyvkiadó Budapest 1999:43-54.
- CZEGLÉDI 2000 CZEGLÉDI Katalin, *A földrajzi nevek jelentésköre* (Aktuális jelentés, lexikális jelentés a földrajzi nevekben) in: Lexikális jelentés, aktuális jelentés Segédkönyvek a nyelvészet tanulmányozásához IV. szerk. Gecső Tamás Tinta Könyvkiadó Budapest 2000:76-84.
- CZEGLÉDI 2007 CZEGLÉDI Katalin, *Szkíta-hun nyelv őstörténete. Hangtan*. Farkas Lőrinc Imre Könyvkiadó, Budapest 2007.
- CZEGLÉDI 2007 CZEGLÉDI Katalin, *Szkíta-hun nyelv ősmondatai*. Farkas Lőrinc Imre Könyvkiadó, Budapest 2007.
- CZEGLÉDI 2007 CZEGLÉDI Katalin, *Bálint Gábor és a magyar nyelv* in: Obrusánszky Borbála szerk., *A magyarság eredetének nyelvészeti kérdései*. Szentkatolnai Bálint Gábor emlékkonferencia kiadványa Táltos Kiadó 2007.
- CZEGLÉDI 2010 CZEGLÉDI Katalin, *A magyar nyelv iráni /vagy szkíta-hun kapcsolatairól* in: Mikes International, Elektronikus folyóirat Főszerk. Farkas Flórián, Hollandia, Hága X. évf. 2010. 1. szám:56-73.
- CZEGLÉDI 2010 CZEGLÉDI Katalin, *A kommunikáció nyelvészeti aspektusai a földrajzi nevek fényében* in: Eleink - Magyar Őstörténet Napkút Kiadó Budapest 2010. 3. szám:26-34.
- CZEGLÉDI 2010 CZEGLÉDI Katalin, *Nyelvi funkció és gondolkodás a földrajzi nevekben* in: Eleink - Magyar Őstörténet Napkút Kiadó Budapest 2010. 4. szám.
- CZEGLÉDI 2011 CZEGLÉDI Katalin, *Múltunkról a nyelv tükrében* in: "Magyarország és Azerbajdzsán: A kultúrák párbeszéde" V. Nemzetközi Tudományos Konferencia (előadások, cikkek és rezümék) III. kötet Budapest 2011.
- CZEGLÉDI 2012 CZEGLÉDI Katalin, *A magyar-bolgár nyelvviszony*. (Hunok-e a volgai bolgárok?) Heraldika Kiadó Budapest 2012.
- CZEGLÉDI 2012 CZEGLÉDI Katalin, *A magyar nyelv szerepe őstörténetünk kutatásában*. I. Nyelvészeti őstörténeti tanulmányok. Hungary, Pilisvörösvár, 2012. 75.

- old.
- CZEGLÉDI 2013 CZEGLÉDI Katalin, A szkíta-hun nyelvek története. *Gyökrendszer. A magyar és a szkíta-hun nyelvek alapja* 3. 1-3 kötet. Hungary, Pilisvörösvár, 2012.
- FEDOTOV 1968 FEDOTOV M. R. *Isztoricseszkije szvjazi csuvasszkogo jazika sz volzsszkimi i permszkimi finno-ugorszkimi jazikámi*, Cseboksari 1968.
- HAJDÚ-KRISTÓ-RÓNA-TAS 1976
HAJDÚ Péter – KRISTÓ Gyula – RÓNA-TAS András (szerk.)
Bevezetés a magyar őstörténet kutatásának forrásaiba. Írta és összeállította a Szegedi Őstörténeti Munkaközösség Tankönyvkiadó, Budapest 1976
- HARMATTA 1997 HARMATTA János, *Iráni nyelvek hatása az ősmagyar nyelvre*.
In: Honfoglalás és nyelvészet, Honfoglalásról sok szemmel. Balassi Kiadó Budapest 1997:71-85.
- LÁSZLÓ 1995 LÁSZLÓ Gyula in: Németh Kálmán összeállítása, *László Gyula "vall" önmagáról...* Tisztelgő összeállítás az 1910-ben születtem kötet alapján (Magyar Helikon 5. Életünk Könyvek, Bp. 1995. 1-255):265.
- LÁSZLÓ 1999 LÁSZLÓ Gyula, *Múltunkról utódainknak I-II*. Püski, Budapest 1999.
- LIGETI 1986 LIGETI Lajos, A magyar nyelv török kapcsolatai a honfoglalás előtt és az Árpád-korban. Budapest, 1986.
- MAHMUDOV 2010 MAHMUDOV Jagub *Az azerbajdzsán nép etnogenezisének kérdéséhez* in: "Magyarország és azerbajdzsán: A kultúrák párbeszéde". IV. Nemzetközi Tudományos Konferencia (előadások, cikkek és rezümék) II. kötet (történelem, néprajz, folklór, irodalom, nyelvészet) Budapest 2010:292-299
- MAKKAY 2006 MAKKAY János *Az Úr szava nem isten szava* Budapest, 2006
- MARÁCZ – OBRUSÁNSZKY 2009 - MARÁCZ László – OBRUSÁNSZKY Borbála szerk. A hunok öröksége HUN-idea Szellemi Hagyományörző Műhely Budapest 2009
- MARÁCZ – OBRUSÁNSZKY 2010 - MARÁCZ László – OBRUSÁNSZKY Borbála szerk. *A szkíta népek hitvilága* HUN-idea Szellemi Hagyományörző Műhely Budapest, 2010
- A. MARCANTONIO 2006 MARCANTONIO, Angela, *Az uráli nyelvcsalád*. Magyar Ház Kiadó Budapest 2006
- OBRUSÁNSZKY 2007 OBRUSÁNSZKY Borbála szerk., *A magyarság eredetének nyelvészeti kérdései*. Szentkatolnai Bálint Gábor emlékkonferencia kiadványa Táltos Kiadó 2007.
- RÓNA-TAS 1996 RÓNA-TAS András, *A honfoglaló magyar nép*, Balassa Kiadó Budapest 1996.
- UCSIRALTU 2008 UCSIRALTU, *A hun nyelv szavai*, Napkút Kiadó Budapest, 2008.